

www.libtool.com.cn

Purchased from
the Income of the
Anna Vickers Crawford
Memorial Fund

Stanford University
Libraries

www.libtool.com.cn

6 vols

Harow 9674

Purchased from
the Income of the
Anna Vickers Crawford
Memorial Fund

Stanford University
Libraries

www.libtool.com.cn

6 vols

Harow 9674

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

PA3937

A2

1796

v.1

www.libtool.com.cn

Athenaeus

"

ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ

ATHENAEI

DEIPNOSOPHISTARUM

LIBRI QUINDECIM

GRÆCÆ

TOMUS I.

LIBR. I—V CONTINENS.

LIPSIAE

IN BIBLIOPOLIO SCHÄFERIANO

MDCCXCVI.

11 1.

ΑΘΗΝΑΙΩΤ
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

BIBΛΙΑ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ

ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTARUM
LIBRI QUINDECIM

AD
EDITIONEM LUGDUNENSEM POSTREMAM
EMENDATIUS EXPRESSI

ACCEDUNT
VILLEBRUNII INTERPRETATIO GALLICA ET NOTAE
ITEMQUE ISAACI CASAUBONI ANIMADVERSIONES
INTEGRAE

CURAVIT
VIRORUM DOCTORUM EMENDATIONES
ADNOTATIONES VEL EDITAS VEL INEDITAS
ADJECIT INDICES NOVOS CONFECIT

GODOFREDUS HENRICUS SCHÄFER

AA. LL. M.

PARS I.
ATHENAEI TEXTUM GRAECUM CONTINENS.

LIPSIAE
IN BIBLIOPOLIO SCHÄFERIANO
MDCCXCVI.

www.libtool.com.cn

HENRICO CAROLO ABRAHAMO
EICHSTÄDTIO

A M I C O S U O

ET

F A M I L I A R I

PROFESSIONEM PHILOSOPHIAE
EXTRA ORDINEM
IN ACADEMIA LIPSIENSI
AUSPICANTI

HANC NOVAM ATHENAEI EDITIONEM

CONSECRAVIT

GODOFR. HENR. SCHÄFER.

www.libtool.com.cn

PRAEFATIO

EDITORIS LIPSIENSIS.

Ad novam Deipnosophistarum Athenaei editionem si quis eruditorum hoc tempore adjiciat animum, quo et ad historiam omnis literaturae antiquae pervestigandam, et ad veterem philologiae cum historiae naturalis studio necessitudinem instaurandam, et ad colligenda, expolienda atque illustranda scenicorum poëtarum graecorum monumenta magna est et exoptatissima doctorum hominum conspiratio: haud sane metuendum videtur, ne hoc tale institutum in illorum, penes quos judicandi de his rebus auctoritas est, reprehensionem ac vituperium incurrat. Sed illud mihi magnopere metuendum esse video, ne miraturi sint nonnulli, quod et ego potissimum, et hac potissimum ratione ad istum laborem aggressus sim. Ego vero vehementer fuisset laetatus, si quis, me et ingenio doctrinaque paratior, et criticis subsidiis instructior, Athenaeo consecravisset operam, quam post Ii. Casauboni mortem diu a multis, sed frustra exspectavit. Ac nominare possum duumviros, quos ipse, et librariae et multo magis literariae rei rationibus motus, appellavi ob hanc rem, et ad procurandam Deipnosophistarum editionem invitavi. Satius enim existimaram, Athenaeo obstetriciam a me operam praeberi, quam meas manus admoveri. Verum quum nec elicere quicquam neque exprimere ab illis potuissem, nisi promissionem symbolarum quarundam, quas et ipsi ad novam editionem lubenter essent collaturi; quum accessissent praeterea cohortationes aliae, quas, ne ambitionis suspicionem moveam, grata mente servare malo, quam publice com-

VIII

memorare: alacri tandem animo ipse me ad hoc quicquid est negotii suscipiendum accinxi. Quod quo modo gesserim, judicabunt periti: qua ratione gerere voluerim, et quae sit omnino hujus editionis descriptio ac forma, hoc loco breviter exponam.

Volui autem tripartitam esse operis divisionem, ita ut singulae partes absolverentur ternis voluminibus et exiguae molis et ad usum commodis ac tractabilibus. Prima pars textum Athenaei graecum complectitur, ex If. Casauboni recensione tanta fide ac diligentia expressum, ut ex hac parte profecto non sit, quare haec nostra editio severissimorum Criticorum judicia metuat, vel frons ejus, quod fieri hodie interdum solet, propter adjectam accurate promissionem erubescat. Typothetis quae imitentur tradidi folia editionis Lugdunensis postremae, repurgata illa a mendis operarum numero plurimis, constanterque comparata cum editione Commeliniana, quam locis non paucis Graeca Athenaei saniora et integriora exhibere, meus me usus docuisset. Quo facilius autem promptiusque loci, quos scriptores exemplis usi Casaubonianis laudarunt, in hac editione reperirentur, numeros paginarum Lugdunensis postremae, quae eadem sunt Casaubonianarum priorum, in marginibus accurate notavi. Ad calcem tertii voluminis accedent novi indices auctorum, rerum verborumque et copiosi et sedulo confecti. Quanta enim negligentia, quam incredibili socordia consarcinatus sit auctorum index, qui Casaubonianis exemplis adjunctus reperitur, nec ignorant hodie eruditi, et graviter jam olim, sed jure ac merito indignatus monuit L. C. Valckenarius in dissertatione, quam de scholiis in Homerum ineditis conscripsit.

Altera pars continet interpretationem viri clarissimi Lefebure de Villebrune gallicam, nostris in terris raram adhuc et oppido paucis visam, quam in locum versionis latinae Dalechampii lubenter adscivi. Rectene fecerim, an secus, viri intelligentes existimabunt: mihi interpretatio Dalechampiana, a Casaubono toties exagitata, cum

IX

melioris eligendae optio esset, prorsus indigna visa fuit, quae nova repetitione ad posteritatem transmitteretur. Docti eam non desiderabunt, praesertim quum, quoscunque illius locos Casaubonus taxandos et emendandos censuit, in commentario ejus a nobis integros appositos, et si quae sunt praeterea, quae Dalechampianis notis aliquam lucem affundant, quamquam ex hoc genere perpauca sunt, etiam haec excerpta e versione diligenter istisque notis adjecta prehenderint: indoctos autem et, quos haud raro et legendarum versionum et judicii de iis ferendi cupidiores vidi, semidoctos, multa erunt, quae ab lectione Athenaei avertant, horumque ipsorum rationibus, si quando Athenaeum evolvere in animum inducant, gallica versione adjungenda consuluisset longe melius nobis videmur. Villebrunianae interpretationi subjectae sunt ejusdem doctissimi viri notae integrae, neque omnino quicquam eorum, quae in editione hujus versionis Parisina leguntur, omissum est. Atque ut expedita esset nostrae editionis cum illa comparatio, marginibus adscripti numeri paginarum illius sunt.

Tertia parte primum continentur integrae Isaaci Casauboni animadversiones, locupletissimus ille graecarum literarum thesaurus, itidem ad margines accurate notatis editionis Lugdunensis numeris paginarum. Sequitur, quicquid amplius notarum editio tenet Lugdunensis: quibus notis admiscebuntur virorum doctorum emendationes adnotationesque adhuc per ingentem numerum librorum dispersae ac passim sic absconditae in latebris, ut, quod diuturnus me usus edocuit, et facile sit Athenaeum, juvandae lectionis causa, instruere permagno apparatu, et facilius omittere quaedam, quae, remotissimis saepe in angulis haerentia, vel oculatissimi hominis ejusque non ex indicibus librorum pendentis aciem effugiant. Tanto intentius et religiosius operam porro navabo in excerptendis digerendisque omnibus, quotquot invenire possim, animadversionibus, conaborque adeo, quod jam dudum institui, pro viribus efficere, ut futuro

X

Athenaei fospitatori in hac editione materies suppedite-
tur amplissima, quam suos in usus convertat et ad perfi-
ciendum id, quo Casaubonus immortalitatem nominis
adeptus est, aemulo studio adhibeat. Magnam denique
editioni nostrae decus accedet ab ingenio doctrinaque viro-
rum aliquot in hoc literarum genere principum, qui sym-
bolas ad Athenaeum etiam ex ea parte, quae adhuc mi-
nus culta fuit, ornandum roganti mihi promiserunt. Qui-
bus ut, communis utilitatis studio moti, adjungi plures
velint, ex animo opto, et, si evenerit, Athenaei causa
laetabor. Caeterum ut omnia illa additamenta notis
variorum excerptis, suo quodque loco, interferentur: ita
indices in commentarium Casaubonianum ceterasque ad-
notationes pleni huic operis parti finem imponent.

Scribebam Lipsiae, mense Majo anni MDCCXCVI.

DOM. PETRO
B. EPINACO,
ARCHIEPISCOPO
LUGDUNENSI.

Annis circiter abhinc triginta, Allobrogum Cularo-
nae, quam Gratianopolin vocant, medicinam cum
olice profiterer, *Antistes inprimis Venerande*, ac illius
o partem tractarem, in qua de salubribus et insalubribus
mentis disputatur: venit in mentem, ex Athenaeo ci-
le plurima, eaque minime pervulgata, Hermolaum,
rcellum, et alios non paucos scriptores majorum gen-
m, quae ad explicandam et illustrandam eam quaestio-
n valde convenirent. Itaque protinus incescit me cu-
io ejus autoris perscrutandi ac evolvendi, qui tam co-
sum rerum dignarum scitu, et alioqui reconditarum,
aestantibus illis hominibus thesaurum suppeditasset.
Iod statueram aggressus, diebus aliquot in eo studio
nsumptis, summa cum admiratione et voluptate depre-
ndi earum profecto rerum, quarum alliciebat me co-
itio, multo plus, quam credebam et sperabam, ea le-
one mihi comparatum fuisse: atque ideo, si reliqua
is scriptoris pari diligentia excuterem, non poeniten-
m fructum operae me percepturum. Haec vero mihi
gitanti occurrerunt multa, quae incitatum et ad id fe-
nantem simul terrere ac inhibere possent. Primum qui-
n considerabam, ex iis, qui autoris illius studiosissimi
re, et ingenio, doctrina, judicio, Graecaeque lin-
ae peritia floruerunt, neminem ad id usque tempus,
ondum enim versio Natalis a Comitibus prodierat) au-
n fuisse autorem tantum, tam utilem omnibus, atque
n exoptatum, Latino sermone interpretari, quamvis

XII

rumor spargeretur, Sangam, patritium Romanum, virum, ut aiunt, eximiae doctrinae, id praestitisse. Deinde cum propositum urgerem, nec ullo prorsus modo ab incepto vellem abstinere, utererque exemplari Germanico. quod Aldino paulo est emendatius, (defuit enim Manuscriptum, quod impressis non minus esse maculosum audio) usque adeo vitiosum codicem, erroribusque foedatum coraperi, ut ad singulas propemodum lineas impeditus haererem, nec progredi longius possem, nisi divinatione conjecturisque adjutus: quae ratio maximis quidem est difficultatibus obstructa, lubrica, et fallax. His quoque salebris accedebat et illud, incredibili jactura periiisse nobis, cum vetustate, tum injuria temporum, majorem partem librorum, quos Athenaeus frequentissime laudat et nominat: ac propterea, siquid depravatum nos remoretur, ac distrahat, id corrigi non posse scriptorum fide ac testimoniis, quae annorum, ut ita dicam, carie interciderunt. Omnibus tamen impedimentis his contemptis, scabram admodum illam viam emensus, tandem finem attingi: ad quem cum pervenissem, illa dulcedine legendi, quam intimam ac jucundissimam senseram, non tam expletus ac satiat, quam provocatus ac instigatus, generosius quidpiam tentandum esse duxi, nimirum auctoris Latinam interpretationem, quantumvis arduam et operosam: non quia mihi sic placerem, ut molestissimas difficultates illas superaturum me considerem, hoc enim pudoris mei non est, nec ignorabam, quam ancipiti et morosa lectorum censura id suscipiendum esset: verum si, quod percupiebam, non assequerem, existimavi saltem, cotis vice me futurum, quae (ut inquit Poëta) exfors secandi gladios acuit, et istos nimium timidos ac verecundos, qui marcere domi potius et in latebris volunt ingeniorum suorum foetus, quam alieni judicii periculum subire, stimulat, ut intrepide, quod naturae praestantia et eruditione sibi paraverint, nobiscum liberaliter communicent. Ego equidem haud dubito, fore multa, quae in hoc scribendi et commentandi genere justam reprehensionem severi et attenti lectoris non effugiant, quod mehercule nunquam moleste feram. Etenim, quod aiunt, homo sum, et ab aliis discere nec dedignor, nec erubescor, si quid est ignotum mihi, quod vel oratione, vel scriptis aliorum liquere possit: hoc unum tantum ab aequis iudicibus laboris mei petam, ut, quod minus videbitur illis probandum, aestimata rei totius difficultate, lenius et

placidius rejiciant, aut inducant, absque contentionis et convitiolorum ferocia et acerbitate, id quod in maximi beneficii loco positurus sum. Multa namque scio post nostras observationes superfutura, quae a me praetermissa, vel non satis animadversa, ut interdum hebescent etiam perspicacium oculi, acriora judicia postulent, a quibus nec odio commotis, nec invidia, facile, nisi fallor, impetrabo, ut veniam dent, aut sedate arguant. Hoc ego pro ingenua mea simplicitate et insito animi candore nec tacebo, nec dissimulabo, aetatis nostrae viris industriis, qui editis scriptis suis in hoc autore quaedam correxerunt, exposuerunt, restituerunt, multa me debere, et accepta referre, quae ut innotescant omnibus, adscribenda curavi margini. adnotatis illorum nominibus ac libris, ne maligne illorum dignitati et gloriae surreptum aliquid fuisse vel detractum quisquam arbitretur. Quinam illi sint, non est, quod declarare hac epistola, ne, illos pro meritis laudare si adnitar, quidam calumnientur, conciliata per assentationem illorum gratia et benevolentia, tali patrocinio velle me tutum esse ab eorum criminatione, qui aliena carpere fastidiose, ne dicam superbe, consueverunt. Caeterum, quantulumcunque futurum sit operae meae pretium, id totum dedicandum tibi, et nuncupandum censui, *Antistes omnibus eximiis virtutibus cumulatiſſime*, non solum ob tui generis illustrem nobilitatem, repetitam ab antiquissimis temporibus, sed ob egregias plurimasque dotes et corporis et animi tuas, pietatem insignem, facundiam singularem, doctrinam haud vulgarem, integritatem cunctis perspectam, incredibilem humanitatem, *mirificam* in rebus gerendis sapientiam et prudentiam, ingenii solertiam promptissimam, innumeras virtutes reliquas, ne fufius prosequar, quae te in eum dignitatis et honoris gradum evexerunt, ut praeter Ecclesiae Lugdunensis Pontificatum auctoritatis et potestatis in Gallia primariae, quem vix natus annos triginta quinque adeptus es, (adeo praecox tuarum fuit virtutum lux et maturitas.) omnes ordinis tui Praesules maximo te consensu delegerint, qui de Ecclesiae Gallicae publico statu coram Majestate Regia et cunctis Galliae Proceribus orationem haberes in iis conventibus, quos Lutetiae nuper Rex Christianiss. egit: quae illa tua in differendo facultas et gravitas cum insigni quadam moderatione et temperantia conjuncta Regi videlicet in tantum grata fuit, ut te protinus inter concilii sanctioris et secretioris Optimates allegi et

XII

rumor spargeretur, Sangam, patritium Romanum, virum, ut aiunt, eximiae doctrinae, id praestitisse. Deinde cum propositum urgerem, nec ullo prorsus modo ab incepto vellem abstinere, utererque exemplari Germanico, quod Aldino paulo est emendatius, (defuit enim Manuscriptum, quod impressis non minus esse maculosum audio) usque adeo vitiosum codicem, erroribusque foedatum conspici, ut ad singulas propemodum lineas impeditus haerem, nec progredi longius possem, nisi divinatione conjecturisque adjutus: quae ratio maximis quidem est difficultatibus obstructa, lubrica, et fallax. His quoque salebris accedebat et illud, incredibili jactura periiisse nobis, cum vetustate, tum injuria temporum, majorem partem librorum, quos Athenaeus frequentissime laudat et nominat: ac propterea, siquid depravatum nos remoretur, ac distrahat, id corrigi non posse scriptorum fide ac testimoniis, quae annorum, ut ita dicam, carie interciderunt. Omnibus tamen impedimentis his contemptis, scabram admodum illam viam emensus, tandem finem attingi: ad quem cum pervenissem, illa dulcedine legendi, quam intimam ac jucundissimam senseram, non tam expletus ac satiat, quam provocatus ac instigatus, generosius quidpiam tentandum esse duxi, nimirum auctoris Latinam interpretationem, quantumvis arduam et operosam: non quia mihi sic placerem, ut molestissimas difficultates illas superaturum me considerem, hoc enim pudoris mei non est, nec ignorabam, quam ancipiti et morosa lectorum censura id suscipiendum esset: verum si, quod percupiebam, non assequerem, existimavi saltem, cotis vice me futurum, quae (ut inquit Poëta) exfors secandi gladios acuit, et istos nimium timidos ac verecundos, qui marcere domi potius et in latebris volunt ingeniorum suorum foetus, quam alieni iudicii periculum subire, stimulat, ut intrepide, quod naturae praestantia et eruditione sibi paraverint, nobiscum liberaliter communicent. Ego equidem haud dubito, fore multa, quae in hoc scribendi et commentandi genere justam reprehensionem severi et attenti lectoris non effugiant, quod mehercule nunquam moleste feram. Etenim, quod aiunt, homo sum, et ab aliis discere nec dedignor, nec erubescio, si quid est ignotum mihi, quod vel oratione, vel scriptis aliorum liquere possit: hoc unum tantum ab aequis iudicibus laboris mei petam, ut, quod minus videbitur illis probandum, aestimata rei totius difficultate, lenius et

XIII

placidius rejiciant, aut inducant, absque contentionis et convitiolorum ferocia et acerbitate, id quod in maximi beneficii loco positurus sum. Multa namque scio post nostras observationes superfutura, quae a me praetermissa, vel non satis animadversa, ut interdum hebescent etiam perspicacium oculi, acriora iudicia postulent, a quibus nec odio commotis, nec invidia, facile, nisi fallor, impetrabo, ut veniam dent, aut sedate arguant. Hoc ego pro ingenua mea simplicitate et insito animi candore nec tacebo, nec dissimulabo, aetatis nostrae viris industriis, qui editis scriptis suis in hoc autore quaedam correxerunt, exposuerunt, restituerunt, multa me debere, et accepta referre, quae ut innotescant omnibus, adscribenda curavi margini. adnotatis illorum nominibus ac libris, ne maligne illorum dignitati et gloriae surreptum aliquid fuisse vel detractum quisquam arbitretur. Quinam illi sint, non est, quod declarem hac epistola, ne, illos pro meritis laudare si adnitar, quidam calumnientur, conciliata per assentationem illorum gratia et benevolentia, tali patrocinio velle me tutum esse ab eorum criminatione, qui aliena carpere fastidiose, ne dicam superbe, consueverunt. Caeterum, quantumcunque futurum sit operae meae pretium, id totum dedicandum tibi, et nuncupandum censui. *Antistes omnibus eximiis virtutibus cumulatifime*, non solum ob tui generis illustrem nobilitatem, repetitam ab antiquissimis temporibus, sed ob egregias plurimasque dotes et corporis et animi tuas, pietatem insignem, facundiam singularem, doctrinam haud vulgarem, integritatem cunctis perspectam, incredibilem humanitatem, *mirificam* in rebus gerendis sapientiam et prudentiam, ingenii solertiam promptissimam, innumeras virtutes reliquas, ne fusius prosequar, quae te in cum dignitatis et honoris gradum evexerunt, ut praeter Ecclesiae Lugdunensis Pontificatum auctoritatis et potestatis in Gallia primariae, quem vix natus annos triginta quinque adeptus es, (adeo praecox tuarum fuit virtutum lux et maturitas.) omnes ordinis tui Praefules maximo te consensu delegerint, qui de Ecclesiae Gallicae publico statu coram Majestate Regia et cunctis Galliae Proceribus orationem haberes in iis conventibus, quos Lutetiae nuper Rex Christianiss. egit: quae illa tua in differendo facultas et gravitas cum insigni quadam moderatione et temperantia conjuncta Regi videlicet in tantum grata fuit, ut te protinus inter concilii sanctioris et secretioris Optimates allegi et

XIV

advocari jufferit, cujus diligentiae, curae, fidei, quae praecipue ad Rempubl. pertinent, tractanda et administranda committeret. Plura de tuis laudibus ideo non adjiciam, quod verear, ne personae tuae gloriam, cum amplificare velim, minuam. Commemorare autem hic super vacuum fuerit, quanta comitate et facilitate consuetudine tua et accessu me frui volueris, ex quo ad te mihi patuit aditus, quem patefecit non quidem excellentis meae virtutis cujusdam aut eruditionis commendatio, sed nativa tua bonitas, quae me sic obstrinxit, ut, quamvis omnia conqueram et moliar, quae intelligo tibi placitura, officio meo tamen et iis, quae a me jure potes exigere, non posse me satisfacere prorsus existimem. Vale.

Amplitudini Dignitatique tuae Addictissimus

J. DALECHAMPIUS.

A D E U N D E M.

<i>Aedes Athenaeus tuas</i>	<i>Rarissimorum et fructuum,</i>
<i>Adit, salutatque haud mi-</i>	<i>Quam mutuis sermonibus,</i>
<i>nus,</i>	<i>Scitisque acutis salibus,</i>
<i>Quam qui Latine reddidit.</i>	<i>Ferelegantibus jocis,</i>
<i>Munusculum, quaeso, boni</i>	<i>Multis poetarum locis</i>
<i>Ut consulas, Vir Maxime.</i>	<i>Belle explicatis, et aliis</i>
<i>Offert, tuae qui plurimum</i>	<i>Suavissimis leporibus,</i>
<i>Est dignitati deditus.</i>	<i>Qui cognitu dignissimi,</i>
<i>Quis vero Athenaeus no-</i>	<i>Gratissimi, dulcissimi,</i>
<i>vus?</i>	<i>Toto libro sparsi nitent.</i>
<i>Quis sit, rogas? audi, elo-</i>	<i>Haec si semel gustaveris,</i>
<i>quor.</i>	<i>Abiveris nunquam satur.</i>
<i>Illustrium scientia</i>	<i>Srigoſus is nuper foras,</i>
<i>Narrat virorum qui tibi</i>	<i>Male edolatus, horridus,</i>
<i>Convivium lautissimum,</i>	<i>Corruptus, incomptus, ru-</i>
<i>Non tam ciborum ferculis,</i>	<i>dis</i>
<i>Et apparatu splendido</i>	<i>Inauspicato prodiit.</i>
<i>Vini, volucrum, piscium,</i>	<i>Nunc tersior, limatior,</i>

*Ornatio, politior,
Purgatus a naevis suis,
Cultu novo lactissimus,
Lucem videre non timet,
Gaudetque, se manu teri
Humanioris iudicis:*

*Sed nunc tua potissimum,
Cujus favore nititur,
Et se putat gratum fore
Iis omnibus, qui litteras
Bonas colunt, laudant, a-
mant.*

TYPOGRAPHUS LUGDUNENSIS

AD LECTOREM PHILATHENAEUM.

Cum in animo esset, ATHENAEUM NOSTRUM post aliquot alias editiones iterum typis mandare, id aggressi sumus doctissimorum quorundam virorum sententiam secuti. Cum ergo in praecedenti nostra editione notae quaedam marginales D. JACOBI DALECHAMPII existissent, quae te, Humanissime Lector, a recta serie textus potius abducerent, quam levarent, illas ad calcem libri remittere visum est, notatis paginis et locis, ad quos quaeque referuntur, ita ut, cum quid subobscurum occurreret, facile omnes suo loco reperire possis; hac in re praesertim D. ISAACI CASAUBONI, Viri doctissimi, cui emendationem et redintegrationem hujus operis non immerito debemus, sententiam secuti, qui nobis Notarum loco lectiones quasdam varias et conjecturas suppeditavit, quas, nequid inane subesset, margini attexuimus. Ne autem remorentur te lincolae quaedam trajectitiae *), quae verbis nonnullis praeponuntur, illis utere pro Ariadnes filo, ut ad ejusdem Casauboni Commentaria feliciter deducaris: eorundem commentariorum capita marginibus adscripsimus, ut magis in promptu quaeque, prout sese offerent, habeas: et tuus labor, qui suscipiendus esset, aliquot percuniolis plurima ex parte redimeretur. Quinetiam margini passim adjectis numeris principia paginarum Athenaei Graeci Basileae editi anno 1535., ut

*) Exempla est ex hac editione istarum lineolarum foeditas. Nam cum numeri capitum commentarii Casauboniani in marginibus notati sint, idque subinde accuratius, quam in editione Lugdunensi: lectores filo illo Ariadneo facile carebunt.

XVI

nostra editio cum celebri illa facilius conferri possit, designanda curavimus *). Sis praeterea monitus, praeter *indicem* superiorum editionum copiosissimum rerum fere omnium ac verborum, quae toto hoc opere tractantur, adjectos et alios novos, quorum prior amplissimus, *auctorum*, qui citantur, et *librorum* ac fabularum, tum quae nominantur, tum etiam quae tacentur, nomina complectens, cum accurata omnium observatione, tanquam aureus rerum cognitu dignissimarum et antiquarum thesaurus. Et ne quid desideraretur, adjectus etiam *alter voluminum latinarum*, quae passim explicantur: nec non et *tertius, graecarum vocum* index: *ultimus* est de *paraemiis* seu *proverbiis*, ab autore nostro citatis: cum emendationibus eorum, quae in priori editione exciderant: quae si tibi grata et accepta fuisse intelligamus, majora semper et meliora moliemur. Vale et fruire.

*) Nec hi numeri in hac editione notati sunt, eorumque locum numeri paginarum editionum Casaubonianarum occuparunt.

G. H. S.

QUAE APUD ATHENAEUM LEGUNTUR
DEIPNOSOPHISTARUM NOMINA.

<i>Aemilianus.</i>	<i>Masurius.</i>
<i>Alcides.</i>	<i>Monius.</i>
<i>Arrbianus.</i>	<i>Myrtius.</i>
<i>Aspinaeus.</i>	<i>Palamedes.</i>
<i>Daphnus.</i>	<i>Philadelphus.</i>
<i>Democritus.</i>	<i>Plutarchus.</i>
<i>Dionysiodorus.</i>	<i>Pontianus.</i>
<i>Galenus.</i>	<i>Rufinus.</i>
<i>Laurentius Convivator.</i>	<i>Theodorus Cynulcus.</i>
<i>Leonides.</i>	<i>Uder.</i>
<i>Magnus.</i>	<i>Ulpianus Cretacetus.</i>
	<i>Zoilus.</i>

**ELENCHUS TITULORUM,
QUO PRAECIPUA SINGULORUM LIBRORUM,
QUOS TOMUS PRIMUS COMPLECTITUR,
CAPITA AC SUMMAE CONTINENTUR *).**

L. I.		Cantores Homerici		p. 23
Convivarum catalogus	p. 3	Plae lufus		24
Hospitum laus	5	Xenophontis saltationes		25
Bibliothecae diverforum	6	Rurfus contemplatio quaedam		
Epulae populares	7	Homerorum conviviorum		26
Bos Empedoclis	7	Luxus Phaeacum		26
Adagia coenarum quibusvis fer-		Proci Homerici latrunculorum		
culis lepide accommodata	8	lufu ante fores animum re-		
Archeſtrati Gaſtronomia	9	creant		27
Coenarum deſcriptiones	9	Poëtae rejicientes culpam vi-		
Obſonii praeſeparandi ars	10	tiorum ſuae ætatis ad Troi-		
Philoxeni et Pithylli ingluvies		ca tempora		28
	10, 11	Menſis accumbendi mos		28
Ingluvies Apicii	12	Sui ipſius miniſterium		29
Ariltoxeni lactucae	13	Balnea		29
Halex Nicomedis	13	Coëundi vires		29
Non invitati qui aliorum coc-		Unguenta		30
nas adeunt	13	Corona		30
Sine ſymbola coenas adeuntes	14	Arres manuariae in pretio		30
Soli manducantes	15	Saltatores in pretio		31
Heroum apud Homerum fru-		Plani		31
galitas	15	Praeſtigiatores		31
Pramnium vinum	16	Roma totius orbis compen-		
Quae diæta ac vivendi mos he-		dium		31
roum Homerorum fuerit	17	Saltationes		32
Heroum cibus apud Home-		Pylades		32
rum et poſteriores	18	Theophrasti in dicendo geſtus		
Menſae inſtructae	19	et figura corporis		33
Aequalis coena, <i>ſals, liq</i> apud		Decenter veſtiri		33
Homerum	20	Geſtus ſaltatorii		34
Piſcatores Homerici	21	Muſeum		35
Halieutici, ſive de arte piſcan-		Bacchus medicus		36
di libri	21	Bibere		36
Oppianus	21	<i>ἀνακταίον</i> , decidere, ad ani-		
Homerici convivii contempla-		mum refertur		37
tio et conſideratio	22	<i>ἀνακταίον</i> de ſtatuis dicitur		37

*) Ex editione Lugdunenſi emendatius repetitus.

XVIII

κατακλιθεῖναι, recumbere	p. 37	Ambrosia	p. 63
πάσκειναι, gustare, pasci	38	Comoediae et Tragoediae in-	
Heroum Homericonum vena-		ventio	65
tio	39	βοῖναι, βάλλειν et μῆναι etymolo-	
Arborum fructus	40	gia	65
Heroë: Homerici pisces et aves		τέλειον, sacrificium	66
venantur	40, 41	Aquae	66
Vinum vetus et ejus varii co-		Aqua repida	67
lores	41, 42	Aqua fluvii corpus	70
Bacchus ad mare fugiens	42	Aquam solam bibentes	71
Vina Italica	42	Iberorum sive Hispanorum	
Uniuscujusque oppidi propria	43	parsimonia	71
Cujusque regionis peculiatia	43	Lasyrtas potu non indigus	72
Perfarum reges largientes op-		Aqua ex Chosapse fluvio et Ni-	
pida	48	lo potus regis Perfarum	73
Vinum Pramnium	49	Melampus vini temperaturam	
Vinum Icarium	49	invenit	73
Vinum Acanthium	49	Aquarum usus	73
Vinum biblinum	50	Aquae quae optimaee	74
Trimma	51	Aquae nutritivae	75
Anthosmia vinum cum aliis ge-		Mellis usus	75
neribus	51	Soli comedentes	76
Vinorum proprietates	52	μεγαλίσματα, lauta edulia	76
Vinum marina conditum	52	Nomenclator	77
Vinum prae cacteris excellens	53	Lecticae	77
Chium vinum et Mareoticum	53	Varia stragula	77
Vinum Taenioticum	54	Stratores et Entimus Creten-	
Aegyptium vinum	54	sis apud Perfarum regem in	
Altydamas	54	honore	78
Vitis et vini inventio	54	Tripodes mensae	79
Hordeaceum vinum sive zy-		Damascena et coccymela sive	
thum	54	brabyla	80
Crambe sive brassica ab ebrie-		Cerasa et chamaecerasa	81
tate vindicat	55	Mimaecylon	81, 82
L. II,		Sycamina	82
De vino	57	Mora	83
Vini natura	58	Popularis podagra	84
Domus Triremis dicta	60	Carya sive nuces	84
Vinum veritas	61	Amygdalae	84
Tripodes	61	Amygdalae amarae ab ebrie-	
Bacchus rectus	62	tate vindicant	85
Praefatio nominis Jovis ser-		Amygdalae tonus	85
vatoris ab ebrietate vindi-		Nuces Ponticae	86
cans	62	Heracleoticae nuces	86
Nectar	63	Perlicae nuces	86

XIX

Nucum diversarum utilitas et malignitas, sive damnosus eorum usus	p. 86	Cyminum	p. 110
Cicera	88	Pepones	110
Lupinus	89	Thridax, lactuca	111
Phaselus	90	Cynara	113
Olivae	90	Cynobatos	113
Raphanides sive radicleae	91	Cacros	114
Coni	92	Cardutus	114
Ostracides	92	Palmae cerebrum	115
Ova	92	L. III.	
Ex ovo quare nata fabuletur		Ciboria	116
Helena	92	Colocasia	116
Molionidae	93	Fluvii et plantae, quae spon- te provenerunt, et eorum propter possidentium ava- ritiam interitus	117
Propoma	93	Sicyi	118
Malvae	94	Ficus	119
Adipos	94	Mala	128
Alimos	94	Ostrea	133
Cucurbita	94	Margarita	146
Sicya	94	Hepthopolion	148
Philosophorum quaestiones jo- coae	95	Pompejanus Philadelphenus novarum dictionum auou- pator	153
Fungi	97	μήτρα, vulva	157
Cephalodoti adversus Aristote- lem libri quatuor	97	Archestratus Epicuro volu- ptatis sectandae magister	159
Fungi mortiferi	98	Malacostraca, sive quae mol- li includuntur crusta	164
Sion	98	Jecinora	167
Tubera	99	Panes	170
Hydnophyllon	100	Salfamenta	180
Urtica, ἀκνίς	100	Potus	188
Asparagi	100	Alia	195
Ormenos	101	L. IV.	
Cochlea	101	Carani nuptiale epulum	198
Bulbi	102	Coryis convivium filiae suae cum Iphicrate nuptias ce- lebrantis	202
Turdi	104	Attica coena	203
Homeri Epicichlides	104	Coenae diversae	204
Ficedulae	105	Appetentiam irritantia	205
Spini	105	Compotantium saltatio	206
Merules	105	Parodia	207
Cerebrum	106	Laconica convivia	218
Piper	107		
Oleum	108		
Garum	108		
Acerum	108		
Antyma	109		

XX

Lacedaemoniorum Carneia p.	217	Modestis convivarum Home-	
Lacedaemoniorum diaeta ac		ricorum	p. 271
frugalitas	217	Convivium Homericum Mene-	
Cretensum syssitia	219	lai	273
Persarum parsimonia ac fru-		Alexandrinorum musica	277
galitas	220	Priscorum studium in musica	278
Coena Philoxeni	224	L. V.	
Coena Cleopatrae	225	Antiqui convivatores	280
Arcadica coena	227	Convivium Homericum et	
Naucratarum coena	228	Platonicum	282
Coenae Aegyptiacae	229	Convivium Xenophontis	284
Gallorum coena	229	Aula sive atrium	286
Thracum coena	230	Aegyptiorum convivia	289
Celtarum coena	231	Platonis et Homeri convi-	
Parthorum coena	232	vium	289
Romanorum coena	233	Antiochus Epimanes appel-	
Germanorum coena	233	latus	292
Monomachia ac saltatio	234	Antiochi pompa	293
Suspendii lusus	236	Ptolemaei Philadelphi pompa	295
Cynica coena	237	Philadelphi divitiae	306
Lenticula	238	Philopatoris naves	306
Pythagorica frugalitas	239	Navis Hieronis	310
Avaritiae vituperatio	241	Antigoni sacra triremis	315
Lenticula	242	Engytheca	315
Pythagorica frugalitas	244	Antiochi convivium	316
Philosophorum detrectatio	245	Alexandri convivium	317
ἡσυχίης καὶ ἡσυχίας, suavilo-		Philosophus Athenion tyran-	
quentes et lurcones	250	nidem exercens Athenis	318
Vasa culinaria	256	Apellicon Teius	322
Condimenta	257	Falsa opinio, quod Socrates	
ῥαγεζωνία, mensarum stru-		militavit	324
ctores	258	Xenophon circa tempora pec-	
Coqui Delii	262	cat	325
Delphi Carycopoei	262	Plato circa tempora errat	326
Instrumenta musica	264	Socrates	328
De versu: Ulro voce bonus		Philosophi maledici	330
Menelaus venit ad illum	268	Philosophi queruli	331
Menelaus non mollis fuit	270	Gorgon	332
		Opiſthonomi boves	333

Sumtibus bibliopolii Schäferiani prodierunt:

ισανία Ἑλλάδος Περιήγησις. Pausaniae Graeciae Descriptio. Graece et Latine. Recensuit, ex codd. et aliunde emendavit, explanavit Jo. Frider. Facius. Tomus I. Libr. I—IV continens. 1794. 8. — Tomus II. Libr. V—VIII continens. 1795. — Tomus III. Libr. IX. X. et Rom. Amasaei interpretationem latinam omnium librorum continens. 1796. — Tomus IV. proximo anno proditurus continebit, quicquid notarum complectitur editio Kuhniana, notas excerptas variorum tum editas tum ineditas, indicesque plenos.

πύρχη τῷ Χαιρονίῳ τὰ Ἡθικά. Plutarchi Chaeronensis Moralia, id est Opera, exceptis Vitis, reliqua. Graeca emendavit, notationem emendationum, et latinam Xylandri interpretationem castigatam adjunxit, animadversiones explicandis rebus ac verbis, item indices copiosos adjecit Daniel Wyttenbach, Hist. Eloq. Litt. Gr. et Lat. in illustri Athen. Amstelod. Professor. Ad editionem Oxoniensem emendatius expresso. Tomi I. Pars I. 1796. 8.

ΑΘΗΝΑΙΟΤ
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΑΙ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

Αθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ· ποιᾷται δὲ τὸν λόγον C. 1: πρὸς Τιμοκράτη. Δειπνοσοφιστῆς δὲ ταύτῃ τῷνομ. p. 2. ὑπόκειται δὲ τῷ λόγῳ Λαρήνσιος Ῥωμαῖος ἀνὴρ, τῇ τύχῃ περιφανής, τὰς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐμπειροτάτης ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαιτυμόναις ποιᾶμενος. ἐν οἷς ἂν ἴσθ' ἔτινος τῶν καλίστων ἐκ μνημόνευσιν. ἰχθῦς τε γὰρ τῇ βίβλῳ ἐτίθετο, καὶ τὰς τέτων χρεῖας, καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων ἀναπτύξεις· καὶ λαχάνων γένη παντοῖα, καὶ ζῶων παντοδαπῶν, καὶ ἄνδρας ἰσορίας συγγεγραφότας, καὶ ποιητάς, καὶ ὅλους σοφῆς, καὶ ὄργανα μασικὰ, καὶ σκαυμάτων ἄδη μυρία, καὶ ἐκπωμάτων διαφοράς, καὶ πλέθρο βασιλείων διηγῆσατο, καὶ τῶν μεγέθη, καὶ ὅσα ἄλλα ἀδ' αὖ οὐχ ῥῶς ἀπομνημονεύσαιμι, ἢ ἐπιλίποι με ἡ ἡμέρα κατ' ἄδου διεξερχόμενον. καὶ ἔστιν ἡ τῷ λόγῳ οἰκονομία, μίμημα τῆς τῷ δάκτυλου πολυτελείας, καὶ ἡ τῆς βίβλου διασκευὴ, τῆς ἐν τῷ λόγῳ παρασκευῆς. τοιαῦτον ὁ Θουκυδίδης ἔτος τῷ λόγῳ οἰκονόμος Ἀθηναῖος ἥδιστον λογοδοτικὸν ἀσπασάμενος, κράττων τε αὐτὸς ἑαυτῷ γινόμενος, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι ῥήτορες, ὑπὸ τῆς ἐν τῷ λέγειν θερμότητος πρὸς τὰ ἐκόμενα τῆς βίβλου βαθρῆδον ὑπεράλειπται. οἱ δ' ἐν τῷ δάκτυλῳ δῆθεν ἐκιδημήσαντες δειπνοσοφιστῆς ἦσαν, Μασαρίος, οὐμῶν ἐξηγητής, καὶ πάσης παιδείας ἀπαρέργως ἐπιμέλειαν ποιεῖμενος· Μόνιος, ποιητής, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλῃν παιδείαν ἀδελφὸς δεύτερος, καὶ τὴν ἐγκύκλιον ἀπαρέργως ἐξηλακώς· Ἰπποκρίτης γὰρ, ὧν ἐπιδάκνυτο, ὡς μόνον τῷτο ἡσυχῶς ἐφείνεται, ποικίλῃ πολυμαθῶς ἐκ παιδῶν συνειρμῶν ἰάμβων δὲ ἦν ποιητής, ἀδελφὸς δεύτερος, Φησί· τῶν μετ' Ἀρχιλόχον ποιητῶν παρὰ δὲ καὶ Πλάταρχος, καὶ Λεωνίδης ὁ Ἠλεῖος, καὶ Διμιλιανὸς ὁ Μικραῖος, καὶ Ζωΐλος, γραμματικῶν οἱ χαριέστατοι. Φιλοσόφῳ δὲ περῆσαν Ποντιανὸς καὶ Δημόκριτος οἱ Νικομηδεῖς, πολυμαθῶς πάντας ὑπερηφανιστότατοι· Φιλῶν δὲ τοῦ Πτολεμαίου,

www.libtool.com.cn

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΙΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

Αθήναιοι μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ· ποιᾶται δὲ τὸν λόγον C. 1.
πρὸς Τιμοκράτη. Δειπνοσοφιστῆς δὲ ταύτη τῆνομ. p. 8.
ὑπέκειται δὲ τῷ λόγῳ Λαρσένσιος Ῥωμαῖος ἀνὴρ, τῇ τύχῃ περι-
φαιής, τὰς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐμπειροτάτης ἐν τοῖς ἑαυτῷ
δαστυμένοις ποιᾶμενος. ἐν οἷς ἂν ἴσθ' ἕτινος τῶν καλίστων ἐκ
ἐμνημονεύουσιν. ἰχθῦς τε γὰρ τῇ βίβλῳ ἐτίθετο, καὶ τὰς τέτων
χρᾶσις, καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων ἀναπτύξεις· καὶ λαχάνων γένη
παντοῖα, καὶ ζῶων παντοδαπῶν, καὶ ἄνδρας ἰσορίας συγγεγραφό-
τας, καὶ ποιητάς, καὶ ὅλως σοφάς, καὶ ὄργανα μουσικά, καὶ
σπουδαίων ἀδῶν μυρία, καὶ ἐκπομάτων διαφοράς, καὶ πλάτος
βασιλείων διηγῆσθε, καὶ τῶν μεγάλων, καὶ ὅσα ἄλλα εἰς αὐ-
τὸν ἄσχετος ἀπομνημονεύοιμεν, ἢ ἐπιλείποι με ἢ ἡμέρα κατ' ἄδω
διεξερχόμενοι. καὶ ἔστιν ἡ τῆς λόγου οἰκονομία, μέλημα τῆς τῷ
δάκτυλου πολυτελείας, καὶ ὅ τῆς βίβλου διασκευῇ, τῆς ἐν τῷ λόγῳ
παρασκευῇ. τοιαῦτοι ὁ Θαυμαστός ἔτος τῆς λόγου οἰκονόμος Ἀθή-
ναιοι ἥδιστοι λογοδαίμονες ἀσηγᾶται, κρατῶν τε αὐτὸς ἑαυτῷ γινέ-
μενος, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι ῥήτορες, ὑπὸ τῆς ἐν τῷ λόγῳ θερμότη-
τος πρὸς τὰ ἐκόμενα τῆς βίβλου βαθμὴν ὑπεράδεται. οἱ δ' ἐν
τῷ δάκτυλῳ δῆθεν ἐπιδημήσαντες δειπνοσοφιστῶν ἦσαν, Μασάριοι,
Ῥόμιοι ἐξηγητῆς, καὶ πάσης παιδείας ἀπαρέργως ἐπιμέλειαν
ποιᾶμενος· Μόνιος, ποιητῆς, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλφην παι-
δείαν εἰς δύο δυνάμεις, καὶ τὴν ἐγκύκλιον ἀπαρέργως ἐξηλεκτός·
Ἰσάριος γὰρ, ὡς ἐπεδίδυντο, ὡς μόνον τῷτο ἡσυχῶς ἐφείνεται,
συνεῖται πολυμαθῶς ἐκ παιδῶν συνεγρᾶφῃ ἰάμβων δὲ ἦν ποιη-
τῆς, εἰς δύο δυνάμεις, φησὶ, τῶν μετ' Ἀρχίλοχον ποιητῶν παρ-
εῖ δὲ καὶ Πλάταρχος, καὶ Λεωνίδης ὁ Ἠλέος, καὶ Δίμιλιανός
ὁ Μαυρέσιος, καὶ Ζωΐλος, γραμματικῶν οἱ χαρίεσται. φιλοσό-
φων δὲ παρῆσαν Ποντιανὸς καὶ Δημόκριτος οἱ Νικομηδεῖς, πολυ-
μαθῶς πάντας ὑπερηφανιστοί· Φιλάδελφος τε ὁ Πτολεμαῖος,

ἀνὴρ ἔμεινον ἐν Φιλοσόφῳ θεωρία τετραμμένους, ἀλλὰ καὶ κατὰ
τὸν ἄλλον βίον ἐξητασμένοι· τῶν δὲ Κυνικῶν εἰς ἣν, ὃν Κύναλον
καλῶν, ὃ ἔμεινον δύο κύνες ἀργοὶ εἶποντο, ὡς τῷ Τηλεμάχῳ ἐκ-
κλησιάζοντι, ἀλλὰ τῶν Ἀκταίωνος πολὺ πλείονες. ῥητόρων τε
ἦν ἄγχι, τῶν Κυνικῶν κατ' ἀδὲν ἀπολαπομένη, ἣν κατέτρεχε
μετὰ καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τι ἐφθίγγοντο, Οὐλπιάδης ὁ Τύριος,
ὃς διὰ τὰς συνεχεῖς ζητήσεις, ὥς ἀνὰ πᾶσαν ὥραν ποιεῖται ἐν
ταύτῃ ἀγωνίᾳ, περιπάτοις, βιβλιοπωλείοις, βαλανείοις, ἔσχευ ὄνο-
μα τοῦ κυρία διασημότερον, Κεῖτάκειτος· ἔτος ὁ ἀνὴρ νόμον
ἔχει, μηδενὸς ἀποτρῶγειν, πρὶν ἀπεῖν, κεῖται ἢ ἔκεῖται; αἶον,
ὃ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου ἢ ἂ μῆτρα κεῖται ἐπὶ
τῶν ἰδυδίων βρωμάτων· ἂ σύγχρος κεῖται τὸ σύνδεστος ἐπὶ τῇ
συνέ. ἱατρῶν δὲ παρῆσαν Δάφνιος Ἐφέσιος, ἱερὸς τὴν τέχνην, καὶ
κατὰ τὰ ἥδη, τῶν Ἀκαδημαϊκῶν λόγων ἔπαρτος ἀπτόμενος·
Γαληνὸς τε ὁ Περγαμνός, ὃς τσαυτ' ἐπιδέδωκε συγγραμμάτων
Φιλοσόφῳ τε καὶ ἱατρικῶν, ὡς πάντας ὑπερβαλὼν τὰς πρὸ αὐτοῦ,
καὶ κατὰ τὴν ἐρμηνείαν ἐδενὸς ὢν τῶν ἀρχαίων ἀδυνατώτερος· Ῥα-
φίνος τε ὁ Νικαεύς, μουσικὸς δὲ παρῆν Ἀλκίδης ὁ Ἀλεξανδρινός
καὶ ἦν ὁ κατὰλογος ἔτος στρατιωτικὸς, φησὶ, μᾶλλον, ἢ συμποτι-
κός. δραμματοργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ Ἀθήναιος ζήλων Πλάτωνος.
ἔτσι γοῦν ἔρχεται.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΤ

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΤΙΜΟΚΡ. ΑΘΗΝ.

Αὐτός, ὃ Ἀθηναῖα, μεταίληφώς τῆς καλῆς ἐκείνης συν- C. 1.
κρίσεως τῶν νῦν ἐπικληθέντων Δειπνosoφιστῶν, ἥτις p. 2.
ἐνὰ τὴν πόλιν πολυθρύλλητος ἐγένετο, ἥ παρ' ἄλλων μαθὼν
τοῖς ἑτέροις διεξήεις; ἈΘ. Αὐτός, ὃ Τιμόκρατες, μετα-
σχών. ΤΙ. Ἄρ' οὖν ἐθαλήσεις καὶ ἡμῖν τῶν καλῶν ἐπικυλι-
κείων λόγων μεταδύναι;

Τρεῖς δ' ἀπομαζυμίνεσι θεοὶ διδόντων ἔμεινον,
ὥς πε φησὶ ὁ Κυρηναῖος κομητής. ἥ παρ' ἄλλων τινὸς ἡμᾶς
ἀνακυνθάνεσθαι δεῖ;

Εἴτα εἰςβάλλει μετ' ὀλίγον εἰς τὸν τῷ Ἀθηναίῳ ἔπαι-
νον· καὶ λέγει, ὡς ὑπὸ φιλοτιμίας πολλὰς τῶν ἀπὸ παιδείας
συναθροίζων, ἢ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ λόγοις εἰς αὐ-
τὰ μὲν προβάλλων τῶν ἀξίων ζητήσεως, τὰ δὲ ἀνευρίσκων,
οὐκ ἀβασκανίσως, εἰδ' ἐκ τῷ παρατυχόντος τὰς ζητήσεις
ποιούμενος, ἀλλ', ὡς ἐνι μάλιστα, μετὰ κριτικῆς τινος καὶ Σω-
κρατικῆς ἐπιστήμης, ὡς πάντας θαυμάζειν τῶν ζητήσεων τὴν
τήρησιν. λέγει δ' αὐτὸν καὶ καθοταμένον ἐπὶ τῶν ἱερῶν εἶναι

καὶ θυσιῶν ὑπὸ τοῦ πάντ' ἄριστε βασιλέως Μάρκε, καὶ μὴ
 ἔλαττον τῶν πατρίων τὰ τῶν Ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι. κα-
 λῆ δὲ αὐτὸν καὶ Ἀγεροπαῖον τινα, ἐπίσης ἀμφοτέρων τῶν
 Φωνῶν προΐσταμενον. λέγει δ' αὐτὸν καὶ ἔμπειρον εἶναι ἱεροερ-
 γῶν τῶν νομισθειῶν ὑπὸ τοῦ τῆς πόλεως ἀπώνυμου Ῥωμύ-
 λε καὶ Πομπιλίε Νεμῆ, καὶ ἐπισήμονα νόμων πολιτικῶν.
 πάντα δὲ ταῦτα μόνον ἐξευρεῖν ἐκ παλαιῶν ψηφισμάτων
 καὶ δογμάτων τηρήσεως ἔτι δὲ νόμων συναγωγῇ *)), ὅς ἐτι
 ρ. 3. διδάσκουσιν, ὡς τὰ Πινδάρη, ὁ κωμωδιοποιὸς Εὐπολὶς Φη-
 σι, ἤδη κατασσειγασμένων **) ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφι-
 λοκαλίας· ἦν δὲ, Φησί, καὶ βιβλίων πηλίκαι αὐτῷ ἀρχαίων
 Ἑλληνικῶν τε τοσαύτη, ὡς ὑπερβῆλαιν πάντας τοὺς ἐπὶ
 συναγωγῇ τεθναμασμένους, Πολυκράτη τε τὸν Σάμιον, καὶ
 Πεισίστρατον τὸν Ἀθηναίων τυραννήσαντα, Εὐκλείδην τε
 τὸν καὶ αὐτὸν Ἀθηναῖον, καὶ Νικοκράτη τὸν Κύπριον,
 ἔτι τε τὸς Περγᾶμου βασιλέας, Εὐριπίδην τε τὸν ποιητὴν,
 Ἀριστοτέλη τε τὸν φιλόσοφον, καὶ τὸν τὰ τούτων ***) διατη-
 ρήσαντα βιβλία Νηλέα, παρ' οὗ πάντα, Φησί, πριάμενος
 ὁ ἡμεδαπὸς βασιλεὺς Πτολεμαῖος, Φιλάδελφος δὲ ἐπὶ κλην,
 μετὰ τῶν Ἀθηνησέων καὶ τῶν ἀπὸ Ῥόδου, εἰς τὴν καλὴν Ἀλε-
 ξάνδρειαν μετήγαγε. διόπερ ἐκεῖνα τῶν Ἀντιφάνους ἐρεῖ τις
 εἰς αὐτόν·

Ἄε' δὲ πρὸς Μουσικαῖσι καὶ λόγοις κέρει,
 Ὅπου τε σοφίας ἔργον ἐξετάζεται.

Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
 Μουσικῆς ἐν αὐτῷ,
 Οἷα παίζουσι φίλων
 Ἄνδρες ἀμφὶ θανάτῳ
 Τράπεζαν,

κατὰ τὸν Θηβαῖον μελοποιόν. καὶ ἐπὶ ταῖς ἐξιάσεσι δὲ
 παρακαλῶν πατρίδα, Φησί, τὴν Ῥώμην πᾶσιν ἀποφαίνει. τίς
 γὰρ τὰ οἶκει ποθεῖ τούτῃ ξυνῶν, ἀνακαπταμένην ἔχοντι

*) γρ. νόμοι συναγωγῶν.
 **) γρ. τούτοις.

***) γρ. κατασσειγασμένους.

LIB. I. CAP. III.

7

τοῖς φίλοις τῆν οἰκίαν; κατὰ γὰρ τὸν κωμικοποιὸν Ἀπολ-
λόδωρον

Εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσὶν φίλου,
Ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, τὴν τῷ φίλῳ
Εὐνοίαν εὐδὺς εἰσιόντι τὰς θύρας.
Ὁ θυρωρὸς ἰδὼς πρῶτον εἶπεν. ἡ κύων
Ἔστανε, καὶ προσῆλθεν. ὑπῆντησέ τις,
Δίφρον εὐθέως ἔθηκε, καὶ μὴδείς λέγει
Μηδέν.

τοιότῃς ἔδει καὶ τὰς λοιπὰς *) εἶναι πλείους. ὡς τοῖς C. 3^ο
γε μὴ τὸτο ποιοῦσιν ἐρεῖ τις, Τί μικρολογεῖς;

Πλεῖταί τοι οἶκα πλισίαι,

δαίνυ δαῖτα γέρουσι θάλειαν, τοῖσί τοι.

ποιοῦτος ἦν τῇ μεγαλοψυχίᾳ ὁ μέγας Ἀλέξανδρος. Κόνων
δὲ τῇ περὶ Κυδὼν ναυμαχίᾳ νικήσας Λακεδαιμονίους, καὶ
τειχίσας τὸν Πειραιᾶ, ἐκατόμβην τῷ ὄντι θύσας καὶ ἑψευ-
δωνύμῳ πάντας Ἀθηναίους εἰσίασαν. Ἀλκιβιάδης δὲ,
Ὀλύμπια νικήσας ἄρματι, πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρ-
τος, (εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον) θύσας
Ὀλυμπίῳ Διὶ, τὴν πανήγυριν ἔπρασεν εἰσελάσθαι. τὸ αὐτὸ ἐποίησε
καὶ Λεόφρων Ὀλυμπιάσιν, ἐπινίκιον γράψαντος τῷ Καίῳ Σι-
μωνίδου. Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντῖνος ἵπποις Ὀλύμπια
νικήσας, Πυθαγορικὸς ὢν, καὶ ἐμψύχων ἀποχόμενος, ἐκ
σμύρνης καὶ λιβανωτῆ καὶ τῶν πολυτελεσάτων ἀρωμάτων
βοῦν ἀναπλάσας, διένειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαντή-
σασιν. ὁ δὲ Χῖος Ἴων τραγῳδίαν νικήσας Ἀθήνησιν, ἐκεί-
νῳ τῶν Ἀθηναίων ἔδωκε Χῖον καράμειον.

Τὴ γὰρ τις ἄλλα, πρὸς θεῶν σερ, ἔνεκεν
Εὐζέειτο πλουτεῖν εὐπορεῖν τε χρημάτων,
Ἥ τῇ δύνασθαι παρεμπονεῖν τοῖς φίλοις,
Σπείρειν τε καρπὸν χάριτος ἡδίστης θεῶν;
Τοῦ μὲν πλεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς
Ἐχομεν ὁμοίας. οὐχὶ τοῖς λαμπροῖσι γὰρ
Δείκνους τὸ πεινῆν παύεται,

Ἀντιφάνης φησίν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ Ἀκραγαντῖνος Τελ- p 4
λίας **), φιλόξενος ὢν, καὶ πάντας πυλωρῶν, πεντακοσίοις
ἵπκαυσι ἐκ Γέλας ποτὲ καταλύσασιν ὡς αὐτὸν χαμῶνος
ὄρεα, ἔδωκεν ἐκάσῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

*) γρ. τῶν λοιπῶν. **) γρ. Γελλίας.

Ε. 4. Ὁ τραχέεικνός φησι σοφιστής, Κλέαρχός φησι, Χάρμον τὸν Συρακούσιον εὐτρεπίσαι εἰχλίδι καὶ προοιμίῃς εἰς ἑκάστον τῶν ἐν τοῖς δαίπνοις παρατιθεμένων. εἰς μὲν τὸν ἰχθύον,

Ἦκω λιπὼν Αἰγυπῶν ἀλαυρὸν βάθου.

εἰς δὲ τοὺς κήρυκας,

Χαίρετε, κήρυκες Διὸς ἄγγελοι.

εἰς δὲ τὴν χορδὴν,

Ἐλκντῆ, κούδην ὕγιτ.

εἰς δὲ τὴν ὠνθυλευμένην τευθίδα,

Σοφῆ, σοφῆ σύ.

εἰς δὲ τὸ ἐν τοῖς ἐψητοῖς ὠραῖον,

Οὐκ ἀπ' ἱμοῦ σκιδάσαις ὄχλον;

εἰς δὲ τὴν ἀποδεδαρμένην ἐγχαλυν,

Οὐ προκάλυπτομένα βοτρυχώδεια.

Τοιούτους πολλοὺς φησι τῷ Λαρνησίᾳ παρῆναι δαίπνῳ, θεωρησυμβολὰς κομίζοντας τὰ ἀπὸ τῶν ερωματοδέσμων γράμματα. φησι δὲ καὶ, ὅτι ὁ Χάρμος εἰς ἑκάστον τῶν παρατιθεμένων ἔχων τι πρόχειρον, ὡς προεῖρηται, ἐδόκει τοῖς Μεσσηνίοις πεταυδευμένος εἶναι, ὡς καὶ Καλλιφάνης ὁ τοῦ Παρραβρύκοντος κληθεὶς, ἀρχαῖς ποιημάτων πολλῶν ἐγγραψάμενος, ἀνευλήφει μέχρι τριῶν καὶ τεσσάρων εἰχων, πολυμαθείας δόξαν προσποιούμενος. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι διὰ τόματος εἶχον τὰς ἐν τῇ Σικελικῇ μυραίνας, τὰς πλατὰς ἐγχαλμῆς, τῶν Παχύνε θύνων τὰς ἡτριαίας, τοὺς ἐν Μήλῳ θρίφους, τοὺς ἐν Συμαίῳ κερβάς, καὶ τῶν ἀδόξων δὲ τὰς Πελωρίδας κόγχας, τὰς ἐκ Λιπῶρας μαινίδας, τὴν Μαντινικὴν γογγυλίδά, τὰς ἐκ Θηβῶν βουνιάδας, καὶ τὰ παρ' Ἀσκραίοις τεύτλα. Κλεάνθης δὲ ὁ Ταραντῖνος, ὡς φησι Κλέαρχος, πάντα παρὰ τοὺς ποτοὺς ἑμμετρα ἔλεγε καὶ Πάμφιλος δὲ ὁ Σικελός, ὡς ταῦτα

Ἐγχεῖ πινὼ μοι,

καὶ,

Τὸ πείδιον σείλει.

Ἀμίδα δότω τίς,

ἦ,

Πλακούντῃ νῦν δόνω.

Τὸν βίον, Φησὶν, εὐσταθεῖς, οὐκ ἐγχειρογράφους, γυργά-
δους ψηφισμάτων φέροντες, Ἀριστοφάνη Φησὶν.

Ὅτι Ἀρχερχτος ὁ Συρακούσιος ἢ Γεώργος, ἐν τῇ, ὡς
Χρυσίππος, ἐπιγραφομένη Γαστρονομίᾳ· ὡς δὲ Λυγκεύς καὶ
Καλλίμχος, Ἡδύπαιδ' ὡς δὲ Κλέρχος, Δειπνολογίᾳ· ὡς
δ' ἄλλοι, Ὀψοποιίᾳ· ἐπικὸν δὲ τὸ πόσημα, ἢ ἡ ἀρχή·

Ἱστορίᾳ ἐπίδειγμα ποιέμενος Ἑλλάδι πάση,

Φησί·

Πρὸς δὲ μὴ πάντας δειπνῶν ἀβρόδαισι τραπέζῃ.

Ἔστωσαν δ' ἢ τρεῖς, ἢ τέσσαρες, οἱ ξυνάπαντες,

Ἡ τῶν πέντε γε μὴ πλείους· ἴδη γὰρ ἂν εἴη

Μισθοφορὰν ἀπαξιβίων σκλήρη στρατιωτῶν.

αγνοῦν δ', ὅτι οἱ ἐν τῷ Πλάτωνος συσσιτίῳ ὀκτὼ καὶ εἴκοσι C. 5.
ἦσαν.

Οὗτοι δὲ τὰ δείκνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἀφορῶσι,

Καὶ πίπτονται δεξιῶς ἐπὶ ταῦτα ἀκλήτοι,

Ἀντιφάνης Φησί, καὶ ἐπάγει, οὓς ἐκ κοινῶν ἔδει τρέφειν τὸν
δῆμον,

Ἀεὶ δ', ὥσπερ Ὀλυμπιάσιν Φασὶ ταῖς μνίσαις ποιεῖν, P. 5.
Βῆν τὰς ἀκλήτας προκατακόπτειν πανταχῇ *).

— τὰ μὲν θέρους, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,

Φησί ὁ Συρακούσιος ποιητής. οὐχ ἅμα μὲν ἐν πάντα πα-
ρασκευάζεσθαι δυνατόν, λέγεσθαι δὲ ῥᾶδιον.

Ὅτι δειπνῶν ἀναγραφὰς πεποιήνται ἄλλοι τε, καὶ Τι-
μαχίδης ὁ Ῥόδιος δι' ἐπ' ἐν ἐνδεκα βιβλίοις ἢ καὶ πλείοσι·
καὶ Νηκῆριος Ἡρακλεώτης, ὁ Διεύχης τοῦ ἱατρῶ μαθητής·
καὶ Μητρεῆς ὁ Πιτανναῖος, ὁ παραδός· καὶ Ἡγήμων ὁ Θα-
σίος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τινὲς ἐντάτ-
τησιν. τῇ Φιλοξένῳ δὲ τῇ Λευκαδίᾳ δείπνῳ Πλάτων ὁ κω-
μῳδιοποιὸς μέμνεται·

— Ἰγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ἐρημίᾳ

Τατὶ διελθεῖν βάλομαι τὸ βιβλίον

Πρὸς ἑμαυτόν. ἔτι δ', ἀντιβολῶ σε, τέτο τίς

Φ., ἐν καινῇ τις ὀψαρτυσίᾳ.

*) γρ. Αἰεὶ δ', ὥσπερ Ὀλυμπιάσιν Φασὶ ταῖς μνίσαις ποιεῖν,
Βῆν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχῇ.

Ἐπίδειξον αὐτήν, ἥτις ἐστίν; ἄκουε δὴ.
 Ἄρξομαι ἐκ βολβοῦ, τελευτήσω δ' ἐπὶ θύνῃ.
 Ἐπὶ θύνῃ; ἀκοῦν τῆς τελευτῆς πολὺ *)
 Κράτιστον ἐνταῦθα **) τετάχθαι τάξεως.
 Βολβὸς μὲν σποδῇ δαμάσκει καταχύσματι δένους
 Ὡς πλείους διώτρυνε· τὸ γὰρ δέμας ἀνερδοῖ †).
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· θαλάσσης δ' ἐς τίκν' ἄναιμι.
 εἶτα μετὰ μικρόν·

Οὐδὲ λοιπὰ κακὸν εἶναι· ἀτὰρ τὸ τάχηνον ἄμεινον
 Οἶμαι.
 καὶ μετ' ὀλίγον·

Ὀρφῶν αἰολίαν συνόδοντά τε παρχαρίαν τε
 Μὴ τίμνειν, μὴ σοι νέμεσις θεοῖσιν καταπνύσῃ.
 Ἀλλ' ὅλον ὀπήσῃς παράδεις, πολλὸν γὰρ ἄμεινον.
 Παλύποδες πλεκτὴ δ' ††) αἶν' ἐπεὶ λήψῃ κατὰ καιρὸν,
 Ἐφθῇ τῆς ὀπῆς, ἢν ἢ μείζων, πολὺ κρείττω.
 Ἦν ὀπταὶ δὲ δύο ὥσ', ἐφθῇ κλαίειν ἀγορεύω.
 Τρίγλη δ' ἐν ἰθάλει νύκτων ἐκίηρανος εἶναι.
 Παρδίνα Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφην, καὶ εὐμνῆτα μισεῖ.
 Σκορπίος αὖ παύσει γέ σε τὸν πρυμνὸν ὑπελθάν.
 ἀπὸ τέττε τοῦ Φιλοξένου καὶ Φιλοξένιοι τινες πλακοῦν-
 τες ὠνομάσθησαν. περὶ τέττε Χρύσιππος Φησιν· Ἐγὼ κατέ-
 χω τινὰ ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοσῆτον ἐκπαπτικώτα τοῦ μὴ ἐντρέ-
 πασθαι τοὺς πλησίον· ἐπὶ τοῖς γινομένοις, ὥς φανερώς ἐν
 τοῖς βαλανεῖοις τῇν τε χεῖρα συναδίζων πρὸς τὰ θερμὰ,
 καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμόν, καὶ τὸ εἶμα ἀνχαργαρίζομενον
 θερμῷ, ὅπως δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. ἔφα-
 σαν γὰρ, αὐτὸν καὶ τοὺς ἐψοποιῶντας ὑποποιεῖσθαι, ἵνα
 θερμώτατα παρατιθῶσι, καὶ μόνος καταναλίσκη αὐτὸς, τῶν
 λοιπῶν συνακολουθεῖν μὴ δυναμένων. τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ
 Κυθηρίου Φιλοξένου ἱσοῦσι, καὶ Ἀρχύτῃ, καὶ ἄλλων παιδι-
 ῶν, ὧν τις παρὰ Κρωβύλῃ τῷ κωμικῷ Φησιν·
 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦτα ὑπερβολῇ
 Τὰς δακτύλους δῆπαιδεν ἰδαίως ἔχω,
 Καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιτα κυρίῳ τεμαχίῳ,
 Κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

*) γρ. τελευταίης vel παρὰ πολὺ. **) γρ. ἐνταυδοῖ.
 †) γρ. δέμας ἔτος ἀνερδοῖ, vel δέμας ἀνδρὸς ἀν. ††) γρ.
 Παλύποδες πλεκτὴν δ'.

Τὸν βίον Φησὶν, εὐταδεῖς, οὐκ ἐγχειρογράφους, τυργά-
δους ψηφισμάτων φέροντες, Ἀριστοφάνης Φησὶν.

Ὅτι Ἀρχέστρατος ὁ Συρακούσιος ἢ Γελῶς, ἐν τῇ. ὡς
Χρυσίππος, ἐπιγραφομένη Γαστρονομίᾳ· ὡς δὲ Λυγκαὺς καὶ
Καλλίμαχος, Ἦδυπαδεῖ· ὡς δὲ Κλέαρχος, Δειπνολογία· ὡς
δ' ἄλλοι, Ὀψοποιίᾳ· ἐπικὸν δὲ τὸ ποίημα, ἧ ἡ ἀρχή·

Ἰσορίης ἐπίδειγμα ποιέμενος Ἑλλάδι πάση,

Φησὶ·

Πρὸς δὲ μιᾷ πάντας δειπνῶν ἀβροδάτι τραπέζῃ.

Ἔσθωσαν δ' ἢ τρεῖς, ἢ τέσσαρες, οἱ ξυνάπαντες,

Ἡ τῶν πέντε γε μὴ πλείους. ἥδη γὰρ ἂν εἴη

Μισθοφόρων ἀρπαξιβίων σκηνὴ στρατιωτῶν.

ἄγνοεῖ δ', ὅτι οἱ ἐν τῇ Πλάτωνος εὐσεσιῇ ἐκτὸ καὶ εἴκοσι C. γ.
ἦσαν.

Οὗτοι δὲ τὰ δειπνα τῶν ἐν τῇ πόλει ἀφορῶσι,

Καὶ πίονται δεξιῶς ἐπὶ ταῦτα ἄκλητοι,

Ἀντιφάνης Φησὶ, καὶ ἐπάγει, οὗς ἐκ ποικῶν ἰδοὶ τρέφειν τὸν
θῆμον,

Ἀεὶ δ', ὥσπερ Ὀλυμπιάσι Φασὶ ταῖς μυῖαις ποιεῖν,

Ἐν τοῖς ἀκλήταις προκατακλίπτειν πανταχῶ. *)

P. 3.

Τὰ μὲν θύρεοι, τὰ δὲ γίνονται ἐν χαμῶνι,

Φησὶ ὁ Συρακῆσιος ποιητῆς. οὐχ ἅμα μὲν ἐν πάντα πα-
ρασκευάζεσθαι δυνατόν, λέγεσθαι δὲ ῥᾶδιον.

Ὅτι δειπνῶν ἀναγραφὰς πεποιήνται ἄλλοι τε, καὶ Το-
μαχίδας ὁ Ῥόδιος δι' ἐπῶν, ἐν ἑνδεκά βιβλίοις ἢ καὶ πλείοσι
καὶ Νεμήνιος Ἡρακλεώτης, ὁ Διεύχης τοῦ ἱατρῆ μαθητῆς
καὶ Μητρέας ὁ Πιταναῖος, ὁ παρθένος καὶ Ἠγήμων ὁ Θά-
σιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τινὲς ἐντάτ-
τεσιν. τῷ Φιλοξένῳ δὲ τῷ Λευκαδίᾳ δειπνα Πλάτων ὁ κω-
μῳδιοποιὸς μέμνηται·

— ἰγὼ δ' ἰδυῖδ' ἐν τῇ ἱερμῇ

Τατὶ διελθεῖν βύλομαι τὸ βιβλίον

Πρὸς ἑμαυτὸν. ἔτι δ', ἀντιβολᾷ σε, τῶτο τί;

Φιλοξένε καὶ νῆ τις ὀφθαλμῶς.

*) γρ. Αἰεὶ δ', ὥσπερ Ὀλυμπιάσι Φασὶ ταῖς μυῖαις ποιεῖν,
Ἐν τοῖς ἀκλήταις προκατακλίπτειν πανταχῶ.

Ἐπιδείξει αὐτὴν, ἥτις ἐστίν; ἄκουε δὴ.

Ἀρξομαι ἐκ βολβοῖο, τελευτήσω δ' ἐπιδύνουσα.

Ἐπὶ δύνουσι; ἰκοῦν τῆς τελευτῆς πολὺ *)

Κράτιστον ἰνταῦθα **) τειτάχθαι τάξεται.

Βολβὸς μὲν σποδιῇ δαμάσκει καταχύσμεντι δούσας

Ὡς πλείους διατρέωγε. τὰ γὰρ δέμας. . . ἀνερθεῖ ***).

Καὶ ταῦτε μὲν ἀπὸ ταύτης θαλάσσης δ' ἐς τέκν' ἄναιμι.

Ἔτε μετὰ μικρὸν

Οὐδὲ λοκάς κακὸν ἐστίν· ἀτὰρ τὸ τάχηνον ἔμμενον
Θίμαι.

καὶ μετ' ὀλίγον

Ὀρφῶν μίολιαν συνάδοντά τε παρχαρίαν τε

Μὴ τίμνειν, μὴ σοὶ ἱέμεσις θιόθεν καταπνεύσῃ.

Ἄλλ' ὅλον ὀπτήσας παρῶδες, πολλὴν γὰρ ἔμμενον.

Παλύποδος κλεκτὴ δ' †) ἂν ἐπεὶ λήψῃ κατὰ καιρὸν,

Ἐφθῇ τῆς ὀπτῆς, ἢ ἢ μείζων, πολὺ κρείττων.

Ἦν ὀπταὶ δὲ δὴ ὡς, ἰφθῇ κλαίειν ἄγαριον.)

Τρίγλῃ δ' ἐκ ἰστέλει νύκτων ἐπιήρματος εἶναι.

Παρθένα Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφην, καὶ σύματ' αἰσέει.

Σκερπίος αὖ παύσει γέ σε τὸν πρῶτον ὑπελθάν.

Ἀπὸ τῆς τοῦ Φιλοξένου καὶ Φιλοξένου τινες πλκκοῦν-
τας ὠνομάσθησαν. περὶ τῆς Χρύσιππος Φησιν, Ἐγὼ κατέ-
χω τινὰ ὄψοφάγον ἐπὶ τοσῶτον ἐκπεπρωμένον τοῦ μὴ ἐντρέ-
πεσθαι τοὺς πλησίον ἐπὶ τοῖς γινόμενοις, ὥςτε Φανερώς ἐν
τοῖς βαλανείοις τὴν τε χεῖρα συναδίζειν πρὸς τὰ θερμά,
καθιέμενα εἰς ὕδωρ θερμὸν, καὶ τὸ σῶμα ἀνακαργαριζόμενον
θερμῷ, ὅπως δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ἦ. ἔφα-
σαν γὰρ, αὐτὸν καὶ τοὺς ὄψοποιῶντας ὑποκοιῖσθαι, ἵνα
θερμώτατα παρατιθῶσι, καὶ μόνος καταναλίσκῃ αὐτὸς, τῶν
λοιπῶν συναπολαθεῖν μὴ δυναμένων. τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ
Κυθηρίας Φιλοξένου ἰσορῶσι, καὶ Ἀρχύτῃ, καὶ ἄλλων πλεί-
ων, ὧν τις παρὰ Κρωβύλῳ τῷ κωμικῷ Φησιν

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμά ταῦθ' ὑπερβολῇ

Τὰς δακτύλους δῆκνυται ἰδαίης ἔχω,

Καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυρὶ τριμαχίῃς,

Κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

*) γρ. τελευταίας vel πρῶτ' πολὺ. **) γρ. ἰνταυθα.

***) γρ. δέμας ἵτοις ἀνερθεῖ, vel δέμας ἀνδρὸς ἀν.

†) γρ. Παλύποδος κλεκτὴν δ'.

Κλέαρχος δὲ Φησι, Φιλόξενον προλεόμενον περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀκολοθούντων αὐτῷ παίδων, καὶ φερίντων ἔλαιον, οἶνον καὶ ὄξος, καὶ ἄλλα ἡδύσματα· ἔπειτα εἰσ- ρ. 6. ιόντα εἰς τὸν ἀλλότριον οἶκον, τὰ ἐψημένα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν ἐμβάλλοντα, ἃν εἰς χρεῖα· εἴθ' ἕως ἀνακίψαντα εὐωχεῖσθαι. οὗτος εἰς Ἐφεσον καταπλεύσας, εὐρῶν τὴν ὀφιοπωλίην πενήν, ἐπύθετο τὴν αἰτίαν. καὶ μαθὼν, ὅτι πᾶν εἰς γέμους συνηγόρασαι, λυσάμενος παρὴν ἀκλήτος ὡς τὸν νυμφίον. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἕσας ὑμέναιον, ἧ ἡ ἀρχή,

Γάμοι θεῶν λαμπρότατοι,

πάντας ἐψυχαγώγησεν. ἦν δὲ διθυραμβοποιός. καὶ ὁ νυμφίος, Φιλόξενος, εἶπε, καὶ αὐριον ὧδε δεῖπνεῖς; καὶ ὁ Φιλόξενος, ἃν ὄψον, ἔφη, μὴ πωλῇ τις. Θεόφιλος δὲ Φησιν, ἔχ ὥσπερ Φιλόξενον τὸν Ἐρυξίδος· ἐκείνος γὰρ, ὡς ἔοικε, ἐπιμεμφόμενος τὴν φύσιν, εἰς τὴν ἀπολαύσειν ἠὔχετο ποτε γεράνῃ τὴν φάρυγγα σχεῖν· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἵππον ὅλως ἢ βῆν ἢ κάμηλον ἢ ἐλέφαντα δεῖ σπευδάξαι γενέσθαι. ἔτω γὰρ καὶ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ ἡδοναὶ πολλῶν μείζους καὶ σφοδρότεραι. πρὸς γὰρ τὰς δυνάμεις ποιοῦνται τὰς ἀπολαύσεις. Κλέαρχος δὲ Μελάνθιον Φησι τῷτ' εὐχασθαι, λέγων· Τιθωνε Μελάνθιος ἔοικε βελεύσασθαι βέλτιον· ὁ μὲν γὰρ ἀθανάσιος ἐπιθυμίας, ἐν θαλάμῳ κρέμαται πάντων ἐπὶ γήρωτι ἐσθρήμενος τῶν ἡδέων· Μελάνθιος δὲ τῶν ἀπολαύσεων ἑρῶν, ἠὔχετο τῆς μακραινέου ὀρνίθου τὸν τράχηλον ἔχειν. ἴν' ὅτι πλεῖστον τοῖς ἡδέσις ἐνδιαιτρίβῃ. ὁ αὐτός Φησι, Πίθυλλον τὸν Τέν- C. 6. θην καλέμενον ἐπερίλαττιδα μόνον ὑμενίην φορεῖν, ἀλλὰ καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶσσαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τέλος ἰχθυὺν τρίβων ἀπεκάρθαιρεν αὐτήν. μόνος δ' ἔτος τῶν ἀπολαύσεων καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἴν' ὡς θερμότατα ὁ τρισχάλιος ἀναδιδῶ τῇ γλώττῃ. ἄλλοι δὲ Φίλιχθον καὶ αὐτὸν Φιλόξενόν φασιν· Ἀριστοτέλης δὲ Φιλόδειπνον ἀπλῶς. ὅς καὶ γράφει περὶ ταῦτα· Δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὅχλοις, κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι, καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ Φάτιδος ἢ Βορυσθένης καταπλέοντας, ἀνεγνωκότες ἔδεν, πλὴν εἰ τὸ Φιλόξενος δεῖπνον οὐχ ὅλον *).

Φανίης δὲ Φησι, ὅτι Φιλόξενος ὁ Κυθήριος ποιητὴς περιπα-

*) γρ. καὶ τῷτο ἔχ ὅλον, νεὶ ἔχ ὅλοι ἐδὲ τῷτο.

Θῆς ὧν τοῖς ὄψοις, δειπνῶν ποτε παρὰ Διονυσίῳ, ὡς εἶδεν ἐκεῖνῳ μὲν μεγάλην τρίγλυν παρατεθεῖσαν, αὐτῷ δὲ μικράν, ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας πρὸς τὸ εἰς προσήνεγκε· πυθόμενος δὲ τῇ Διονυσίᾳ, τίνας ἐνεκεν τῆτο ποιεῖ, εἶπαν ὁ Φιλόξενος, ὅτι γράφων τὴν Γαλαίτειαν βέλοιστό τινα παρ' ἐκεῖνης τῶν κατὰ Νηρέα πυθέσθαι· τὴν δὲ ποτε ἡρωτημένην οὐκ ἀποκεκρίσθαι, διότι *) νεωτέρα ἀλοιή· διὸ μὴ παρακολοθεῖν· τὴν δὲ τῷ Διονυσίῳ παρατεθεῖσαν, πρεσβυτέραν ἔσαν, εἰδῆναι πάντα σαφῶς, ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελίσσαντα ἀποσεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλην τὴν παρ' αὐτῷ. συνεμέδους δὲ τῷ Φιλοξένῳ ἡδέως ὁ Διονύσιος. ἐπεὶ δὲ τὴν ἐρωμένην Γαλαίτειαν ἐφωρ.

ρ. 7. ράθη διαφθεῖρων, εἰς τὰς Λατομίας ἐνεβλήθη, ἐν αἷς ποιῶν τὸν Κύκλωπα, συνέθηκε τὸν μῦθον εἰς τὸ περὶ αὐτὸν γενόμενον πάθος, τὸν μὲν Διονύσιον Κύκλωπα ὑποψησάμενος, τὴν δ' αὐλητρίδα Γαλαίτειαν, αὐτὸν δ' Ὀδυσσεά.

Ἐγένετο δὲ κατὰ τὰς Τιβερίης χρόνος ἀνὴρ τις Ἀπίκιος, πλεσιώτατος, τρυφητῆς, ἀφ' ἧς πλακούνταν γένη πολλὰ Ἀπίκια ὀνομάζεται. ἔτος ἱκανὰς μυριάδας καταναλώσας εἰς τὴν γαστέρα, ἐν Μιντέρναις (πόλις δὲ Καμπανίας) διέτριβε τὰ πλείστα, καρίδας ἐσθίων πολυτελεῖς, αἱ γίνονται αὐτόθι ὑπὲρ γε τὰς ἐν Σμύρνῃ μέγισται, καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀσκήεις. ἀκίστας οὖν, καὶ κατὰ Λιβύην γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις, ἐξέκλευσαν ἐδ' ἀναμείνας μίαν ἡμέραν. καὶ πολλὰ κακοπαθήσας κατὰ τὸν πλοῦν, ὡς πλησίον ἦκε τῶν τόπων, πρὶν ἐξορμῆσαι τῆς νεῶς, (πολλὴ δ' ἐγεγόνει παρὰ Λίβυσι φήμη τῆς ἀφίξεως αὐτῆς) προσπλεύσαντες ἀλiviς προσήνεγκαν αὐτῷ τὰς καλλίστας καρίδας. ὁ δ' ἰδὼν ἐπύθετο, εἰ μείζους ἔχουσιν **)· εἰπόντων δὲ, μὴ γίνεσθαι, ὧν ἤνεγκαν, ὑπομνηθεὶς τῶν ἐν Μιντέρναις, ἐκέλευσε τῷ κυβερνήτῃ, τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐπὶ Ἰταλίαν ἀναπλεῖν, μὴδὲ προσπε-

ρ. 7. λίσκυντι τῇ γῇ. Ἀριστόξενος δ' ὁ Κυρηναῖος Φιλόσοφος, ὁ ὄντως μεταλθὼν τὴν πέτριον Φιλοσοφίαν, ἀφ' ἧς καὶ πολλὴν τις καλεῖται Ἀριστόξενος ***), ἰδίως σκευαζόμενος, ὑπὸ τῆς ἀνυπερβλήτης τρυφῆς καὶ τὰς ἐν τῷ κήπῳ γινομένας

*) γρ. πολλὰκις ἡρωτημένην εἰ ἀποκεκρίσθαι, διότι. **) γρ. εἰ μείζους ἢ ἔχ. ***) γρ. Ἀριστοξένιος.

Θριδακίνας οἰνομέλῃτι ἐπότιζαν ἐσπέρας, καὶ ὑπὸ τὴν ἔω λαμβάνων χλωρὰς ἔχαιν ἔλγε πλακοῦντας ὑπὸ τῆς γῆς ἀναπνευτομένους αὐτῶ. Τραϊανῶ δὲ τῷ αὐτοκράτερι ἐν Παρθίᾳ ὄντι, καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν παμπόλλων ὁδόν, Ἀπίκιος ὅσρα νηαρὰ διεπέψατο, ὑπὸ σοφίας αὐτῶ τεθηταυρισμένα, καὶ ἔχ' ὡς Νικομήδει τῷ Βιθυνῶ τῷ βασιλεῖ *) ἐπιθυμήσαντι ἀφύης (μακρὰν δὲ καὶ ἥτος ἦν τῆς θαλάσσης) μάγειρός τις μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον παρέθηκεν ὡς ἀφύας. ὁ γοῦν παρ' Εὐφρονι τῷ κωμικῷ μάγειρόσ φησι·

Ἐγὼ μαθητὴς Ἰγνέμην Σπηρίδα,
 *Ος ἀπὸ θαλάσσης Νικομήδει δώδεκα
 Ὀδὸν ἀπέχοντι πρῶτον **) ἡμερῶν ποτε
 Ἀφύης ἐπιθυμήσαντι, χειμῶνος μίση
 Παρέθηκεν, ἥδεῖς ὥστε πάντα ἀνακραγεῖν.
 Πῶς δὲ δυνατόν τοῦτ' ἔστι; θήλειαν λαβὼν
 Γογγυλίδα, ταύτην ἔταμεν εἰς λεπτά σφόδρα,
 Τὴν ὅψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμήμενος,
 Ἀποξίσσας δ' ἔλαιον ἐπιχέας, ἄλλας
 Δὲς μυκτικῶς, μήκυνος ἐπιπύσσας ἄνω
 Κόκκους μελαίνης τὸν ἀριθμὸν δυνάδεκα,
 Περὶ τὴν Σκυδίαν ἔλυσεν τὴν ἐπιθυμίαν.
 Καὶ Νικομήδης γογγυλίδα μασσόμενος,
 Ἀφύης τότε ἔλεγε τοῖς φίλοις ἰγνώμιον.
 Οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει·
 Ὁ γὰρ γὰρ ἔστιν ἐκατέρω τούτων τέχνη.

Ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάρος ποιητής, ὡς ἀκλήτου ἐπισκαλοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκωνίων ***) δίκην δοκοῦσι δ' οἱ Μυκωνιοὶ †), διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν, ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν γλισχρον Ἰσχομάχην Κρατῖνος Μυκωνίου ††) p. 8. καλεῖ·

Πῶς ἂν Ἰσχομάχῃ γεγονώς Μυκωνίε,
 Φιλόδορος ἂν εἴης; ἀγαθὸς ἂν πρὸς ἀγαθὰς ἄνδρας
 Ἐσιόμενος ἦεν. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

*) γρ. τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ. **) γρ. πρὸς ἄρκτην. ***) γρ. Μυκωνίων. †) γρ. Μυκωνίσι. ††) γρ. Μυκωνίας.

Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μεθύων ἔτε τε
Τίμοι εἰσήνεγκας, ἔδδ' μὴν κληθεῖς ἤλθες,
οἷα δὲ φίλος. ἀλλὰ σε γαστήρ νῦν τε καὶ φρένας
παρήγαγεν εἰς ἀναιδείην *).

Ἀρχίλοχος Φησι.

Εὐβυλὸς ὁ κωμικός Φησι περ

— εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων δύο

Ἐπὶ δεῖπνον ἄμαχοι, Φιλοκράτης καὶ Φιλοκράτης.

Ἐνα γὰρ ἱκεῖνον ὄντα δύο λογίζομαι,

Μεγάλας, μᾶλλον δὲ τρεῖς.

Ὅν φασι παρακληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον πρὸς φίλους τινέας,

Εἰπόντος **) αὐτῶν τὴν φίλον, ὅπηνίκα ἂν

Εἴκοσι ποδῶν μετροῦντι τὸ στοιχεῖον ἦ,

Ἦκειν, ἔλθον αὐτὸν εὐδὺς ἡλίκα

Μετρεῖν ἀνέχοντος, μακροτέρως δ' ἔσσης ἔτο

Πλεῖν ἢ δυοῖν ποδῶν παρεῖναι τῆς σκιάς.

Ἐπειτα φᾶναι, μικρὸν ὀψιαιτέρον

Δὲ ἀσχολίαν παρόνθ' ἦκειν ἅμ' ἡμέρη.

Ἀσυμβόλα δείπνα γὰρ ὅστις ὑπερεῖ,

Τῶτον ταχέως νόμιζε καὶ τάξιν λαβεῖν,

Ἀμφις Φησὶ ὁ κωμικός. Χρῦσιππος δὲ Φησιν

Ἀσύμβολον κώδωνα μὴ παραλίμπαναι.

Κώδων δ' ἔστι παραλειπτός ασύμβολος, ἀλλὰ διακτός.

Ἀντιφάνης δὲ Φησι

Βίος θεῶν γάρ ἐστιν, ὅταν ἔχῃς ποδὲν

Τάδεότρεκα δειπνεῖν μὴ προσέχων λογίσματα.

καὶ κάλιν

Μακάριος ὁ βίος, ὃν δὲ μ' αἰεὶ καινὸν πόρον

Εὐρίσκουσιν, ὡς μάθημα ταῖς γνώσοις ἔχω ***).

Ε. 8. Ταῦτα εἰκοθεν ἔχων εἰς τὸ συμπόσιον ἤλθον, καὶ προ-
μελετήσας, ἵνα πρὶν τὸ τετρανόμιον κομίζων παρὰ γένω-
μαι ἔκαπνα γὰρ αἰεὶ αἰδοὶ δύσμεν.

*) γρ. Πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ, ὅν ἔτε τιμὴν
εἰσήνεγκας, ἔτε μὴν κληθεῖς ἐσῆλθες, οἷα δὲ φίλος, ἀλλὰ
σε γαστήρ νῦν τε καὶ φρένας παρήγαγεν ἔς ἀναιδείην.

**) γρ. Ἐνα γὰρ ἱκεῖνον ὄντα, ὡς ὄντας δύο λογίζομαι, τὴν
Δία, μεγάλους, μᾶλλον δὲ τρεῖς. Ὅν φασι παρακληθέντας
πρὸς φίλους τινέας, εἶπε. ***) γρ. Μάκαρος ὁ βίος· ὃν δὲ μ'
αἰεὶ καινὸν πόρον εὐρίσκουσιν, ὡς μάθημα ταῖς γνώσοις ἔχω.

Ὅτι τὸ μονοφαγεῖν δεῖν ἐν χρήσει τοῖς παλαιῇ τιφάνης·

Μονοφαγεῖς ἦδη τι καὶ βλάπτει ἑμὲ.
μαρψίχας·

Ἐρρ' ἐς κόρυμμι, μονοφάγει καὶ τοιχώρυχε.

Ὅτι Ὀμηρος ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκαιοτάτην ἀρετὴν αὐ τοῖς νέοις καὶ πρώτῃν, ἔτι δὲ ἀρμόζουσαν καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν ἔσσαν, βελομένος ἐμφῦσαι πᾶσιν ἰτὴν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ἴλον ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὧσιν εὐεργετοὶ καὶ ποινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελεῖ κατασκευάσας πᾶσιν βίον καὶ αὐτάρκη· λογιζόμενος, τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ὀνὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι περὶ ἐδωδῶν καὶ πόσιν· τοὺς διαμεμενημένους ἐν εὐτελεῖ καὶ εὐτάκτους, καὶ περὶ τὸν βίον γίνεσθαι ἐγκρατεῖς. ἀπλὴν οὖν ἀποδέδωκεν δίκαιαν πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσιν, ἰδιώταις, νέοις, πρεσβύταις, ὅπῃ παρατιθεῖς πᾶσι κρέα, καὶ π. οὐτα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βόσια, ἐν τε ἑορταῖς καὶ γάμοις, καὶ λη συνόδῳ, καὶ οὐ θρία καὶ κανδύλῃν καὶ ἄμηντας, μελίπληξ τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαιρετά παρατίθῃσιν Ὀμηρος, ἀλλ' ὅ ὧν εὖ ἔξῃν ἔμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. Αἰώντα ν ματὰ τὴν μονομαχίαν νώτοισι βοῶν γέραιραν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ Νέστωρ δ' ἤδη ὄντι γηραιῷ, καὶ Φοῖνικι δὲ κρέας τὸν δίδωσι, καὶ Ἀλκίνοῦ δὲ τῷ τὸν τρυφερὸν ἤρημένον, ἀφισῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Μανέλαος τοὺς τῶν παιδῶν γάμους ποιῶν, Τηλεμάχῳ νῶτον βοδὲς ἐρέθησαν·

Ὅπῃ, τὰ γὰρ οἱ γέρας πέρθεισαν αὐτῷ.

Ἡ Νέστωρ δὲ βόας θύει Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάσῃ διὰ τὴν Φιλτάτων καὶ οἰκαιοτάτων τέκνων, βασιλεὺς ὧν καὶ πολλὰς ἔχων ὑπηκόους. ὁσιωτάτῃ γὰρ αὕτῃ ἡ θυσία θεοῖς καὶ ροςΦιλεσέρα, ἢ διὰ τῶν οἰκείων καὶ εὐνοουμένων ἀνδρῶν. καὶ τὰς μνηστῆρας δὲ ὑβριστὰς ὄντας, καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀναβινους. οὔτε ἰχθὺς ἐσθίουσας ποιεῖ, οὔτε ὄρνιθας, οὔτε ἰλίπληκτα· περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανίας, καὶ τὰ, ὡς ὁ Μένανδρός φησι, ὑποβινητιῶντα βρώ-

ματα, καὶ τὸ παρὰ πολλοῖς λατρευομένηαθεν καλούμενον
βρῶμα, ὡς Φησι Χρύσιππος, οὗ ἡ κατασκευὴ περιεργότερα.
Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ οὐκ εὐδίζῃ τοῖς υἱοῖς ἀναλίσ-
κεται τὰ μὴ νενομισμένα·

Ἄρῶν ἡδ' ἱρίφῳν ἱσιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

Φιλόχορος δὲ ἰσοραΐ, καὶ κακωλύσθαι Ἀθήνησιν ἀπέκτα ἀρ-
νὸς κηδένα γένεσθαι, ἐπιλεικούσης ποτὲ τῆς τῶν ζώων τού-
των γενέσεως. Ἑλλήσποντον δὲ Ὅμηρος ἰχθυόεντα προσκ-
γορεύων, καὶ τοὺς Φαίακας πλωτικωτάτους ποιών, καὶ ἐν
τῇ Ἰθάκῃ εἰδῶς λιμένας πλείους καὶ νήσους προσεχθεῖς πο-
λάς. ἐν αἷς ἰχθυῶν ἐγένετο πληθεὺς καὶ ἀγρίων ὀρνίθων, καὶ
εἰς εὐδαιμονίαν δὲ κητριζμῶν τὸ τὴν θάλασσαν ἰχθυὺς περὶ-
χεῖν, ὅμως τούτων ἐδὲν οὐδένα ποιεῖ προσφερόμενον, καὶ μὴν
οὐδ' ὁπώραν παρατίθῃσι τινα, καὶ περ οὔσαν πολλήν, καὶ ἡδιστά-
ταύτης μνημονεύων καὶ πάντα χρόνον παρασκευάζων ἀθάνα-
τον. Ὀχνη γάρ, Φησὶν, ἐκ' ὄχνη, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀλλὰ μὴν
οὐδὲ σεφανομένους, οὐδὲ μυρουμένους ποιεῖ, ὥσπερ οὐδὲ θυ-
μιῶντας, ἀλλὰ πάντων τούτων ἀπολύων τοὺς ἀνθρώπους. εἰς
θεοφύλακον καὶ αὐτάρκειαν ἐξαιρέτως τοὺς βασιλεῖς ἀποκαθί-
σσει. καὶ θεοῖς δὲ ἀπλήν ἀποδίδωσι διαίταν, νέκταρ καὶ
ἀμβροσίαν. καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ ποιεῖ τιμῶντας αὐτοὺς
ἀπὸ τῆς διαίτης. ἀφελὼν λιθωντόν καὶ σμύρναν καὶ σεφά-
νους, καὶ τὴν περὶ ταῦτα τρυφήν. καὶ τῆς ἀπλῆς δὲ ταύτης
διαίτης οὐκ ἀπλήτως ἀπολαύοντας παρίστησιν, ἀλλ', ὡς οἱ κρεῖ-
τιστοὶ τῶν ἰατρῶν, ἀφαιρεῖ τὰς πλησιμονάς·

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἦτο,

καὶ τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαντες. οἱ μὲν ἐξώρμουν ἐπὶ μέλει.
p. 10. τὴν ἀθλητικὴν, δίσκοιςι τερπόμενοι καὶ αἰγανέαις, τῇ παι-
διᾷ τὰ πρὸς σκεδὴν ἐκμελετώντες· οἱ δὲ κηθαριῶδῶν ἡρώων-
το, τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ἐν μέλει καὶ θυμῷ ποιούντων.
διὸ οὐδὲν θαυματόν, τοὺς ἔτι τετραμμένους ἀφλεγμίντους
εἶναι τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς. ἀνδαικνύμενος οὖν καὶ
τὴν εὐταξίαν, ὡς ὑγιεινὸν εἶναι καὶ εὐχρηστον καὶ κοινόν, τὸν
σοφώτατον Νέστορα πεποίηκε Μαχάονι τῷ ἰατρῷ τετραμμένῳ
τὸν δεξιὸν ὤμον προφέροντα οἶνον, ταῖς φλεγμοναῖς ἐναν-
τιώτατον ὄντα, καὶ τῆτον Πράμνεον, ἐν ἴδμεν παχὺν καὶ
πολύτροφον· ἐ διψήσας ἄκος, ἀλλ' ἐμφορήσας ἔνεκα,

πετωκότε γοῦν παρακαλεύεται συνεχῶς τῆτο ποιεῖν, Σὺ μὲν, Φησί, κατῆμενος πῖνε, καὶ ἐπιξέοντα τυρὸν αἶγειον· ἐπὶ δὲ κρόμμον, παρ᾽ ὅψον, ἵνα πλείον πίνῃ. καὶ τοὶ ἀλλὰ χῶθ' ἄλεγον, τὸν οἶνον ἐκλύειν τὴν ἰσχὺν καὶ ἀπογυιοῦν. περὶ δὲ τοῦ Ἑκτορος Ἑκάβη οἰομένη, μένειν αὐτὸν τὸ καταλειπόμενον τῆς ἡμέρας, παρακαλεῖ πιεῖν σπείσαντα, προτρεπομένη εἰς θυμηδίαν. ὁ δ' ὑπερτίθεται πρὸς πρᾶξιν ἐξιῶν, καὶ ἡ μὲν ἀπερισπᾶσως ἐκαινεῖ τὸν οἶνον, ὁ δὲ μετὰ ἄσθματος ἦκων ἀπώθει. καὶ ἡ μὲν ἀξιοῖ σπείσαντα πιεῖν, ὁ δὲ κατῆμαγμένος ἀσεβὲς ἤγειτο. εἶδε δὲ ὁ Ὀμηρος καὶ τὸ ὠφέλιμον καὶ τὸ σύμμετρον τοῦ οἴνου, οἷς τὸν χανθὸν ἔλκοντα αὐτὸν βλάπτεσθαι Φησι. καὶ κρῖσεν δὲ γένῃ διάφορα ἐπίσται· ἔκ ἄν γὰρ Ἀχιλλεύς τὸ ζωρότερον καρτερῶν δεῖν ἔλεγε, μὴ οὔσης τινὸς κατῆμερινῆς κρᾶσεως. ἴσως οὖν ἔκ ἐγίνωσκεν αὐτὸν εὐδιαφόρητον ἄνευ ξεραμνίᾳ σιτίᾳ μίγματος, ὃ τοῖς ἰατροῖς διὰ τὴν τέχνην ἐστὶ θῆλον· τοῖς γοῦν καρδιακοῖς μετὰ οἶνον σιτᾶδες ἀναμίσθουσι τι πρὸς κητοχὴν τῆς δυνάμεως. ἀλλ' ἐπεινός τῳ μὲν Μαχάονι μετ' ἄλκιτον καὶ τυροῦ δέδωκε τὸν οἶνον· τὸν δ' Ὀδυσσεά ποιεῖ συνάπτοντα τὴν ἀπὸ τῶν σιτίων καὶ οἶνων ὠφέλειαν.

Ὅς δὲ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορυσσάμενός καὶ ἔδωδ' ἔσθ'.

τῳ δὲ κατῆμενον δίδωσι τὸν ἡδύποτον, ἔτω καλᾶσας αὐτοῦ.

Ἐν δὲ πίθοι οἶνοιο παλαιᾷ ἡδυπότοιο.

Ποιεῖ δὲ Ὀμηρος καὶ τὰς κόρας καὶ τὰς γυναῖκας λούσας τοὺς ξένους, ὡς οὔτε Φλεγμονὴν οὔτε ἀκρασίαν πασχόντων τῶν εὐ βεβιωκότων, καὶ σώφρονως ἀπτομένας. ἀρχαῖον δὲ τῆτο ἔθος. λούουσι γοῦν καὶ αἱ Κωκάλου θυγατέρες, ὡς νεομισμένον, τὸν Νίνω παραγανόμενον εἰς Σικελίαν.

Τῆς μέθης δὲ κατατρέχων ὁ ποιητής, τὸν τηλικούτον Κύνλωπα ὑπὸ μικροῦ σώματος διὰ ταύτην ἀποκλύμενον παρίσθην, καὶ Εὐρυτιάνα τὸν Κένταυρον, τὲς τε παρὰ Κίρκην λέοντας ποιεῖ καὶ λύκους ταῖς ἡδοναῖς παρακολουθήσαντας. τὸν δὲ Ὀδυσσεά σώζει τῳ Ἑρμοῦ λόγῳ πεισθέν.

τα· διὸ καὶ ἀπαθὴς γίνεται. Ἐλπήνορα δὲ παροῖνον ὄντα καὶ τρυφερὸν κατακρημνίζει. καὶ Ἀντίνοος δὲ λέγων πρὸς Ὀδυσσεά,

Οἷός σε τρώει μελιηδέης,

αὐτὸς εὖν ἀπείχετο τοῦ πόματος· διὸ καὶ τρωθεὶς ἀπόλετο, ἔτι κρατῶν τὸ ποτήριον. ποιεῖ δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐν τῷ ἀπόπλῳ μεθύοντας, διὸ καὶ εἰσιάζοντας· ὅθεν καὶ ἀπόλ-

- p. 11. λυνται. ἰσορεῖ δὲ καὶ τὸν δεινότατον Αἰνείαν τῶν Τρώων ἐν τῷ βελεύεσθαι, διὰ τὴν ἐν τῇ μέθῃ παύρησίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς, ἃς Τρᾶσιν ὑπέσχετο οἰνοποτάζων, ὑπομείναντα
C. 9. τὴν Ἀχιλλέως ὀρυμνὴν, καὶ μικρῶ παραπολλύμενον. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει περὶ αὐτῆς·

Ἄλλ' ἐπεὶ ἀσάμην Φρεσὶ λυγυαλήσῃ πιθήσας,

Ἥ οἴῃ μεθύων, ἢ μ' ἐβλάψαν θεοὶ αὐτοί·

εἰς τὴν αὐτὴν τιθεὶς πλάσιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ *). ἔτω δὲ τὰ ἔκη ταῦτα προηγέγκατο Διοσκυρίδης ὁ Ἰσοκράτης μαθη-
τής. καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς δ' ὀνειδίζων τῷ Ἀγαμέμνονι φησιν·

Οἶνοβαρεῖς, κυνὸς ὅμμουτ' ἔχων.

Ταῦτ' εἶπε τὸ Θετταλὸν σόφισμα, ὁ ἐκ Θετταλίας σο-
φιστής. πικρὴ δ' ἴσως πρὸς τὴν παροιμίαν ὁ Ἀθηναῖος.

Ὅτι τροφαῖς ἐχρῶντο ἥρωες παρ' Ὀμήρῳ, πρῶτον μὲν τῷ καλουμένῳ ἀκρατισματι, ὃ λέγει ἄρισον, ἃ ἄπαξ μέμνηται ἐν Ὀδυσσεείᾳ·

Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὕφερβος

Ἐντύοντο ἄρισον κραιμένω πῦρ **).

καὶ ἄπαξ ἐν Ἰλιάδι·

Ἐσσυμένως τε πίνοντο καὶ ἐντύοντο ἄρισον.

λέγει δὲ τὸ πρωϊνὸν ἐμβρωμα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλεῖμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσέσθαι ψωμέας, ὡς Ἀντιφάνης·

Ἄρισον ἐν ὅσῳ ὁ μάγειρος ποιεῖ.

εἰτ' ἐπάγει·

Συνακρατίσασθαι πως ἔχεις μετ' ἐμῷ.

*) γρ. θεομηνία.

**) γρ. Ἐντύοντο ἄρισον ἄμ' ἢ οἱ κ. π.

καὶ Κάνθαρος·

Οὐκοῦν ἀκρατίσωμεθ' αὐτῇ μηδαμῶς *).
Ἐ, Ἰσθμῷ γὰρ ἀριστήσομεν.

Ἀριστομένης·

Ἀκρατίσμαι μικρόν, εἴθ' ἤξω πάλιν,
Ἄρτα δις ἢ τρίς ἀποδακύν.

Φιλήμων δέ φησι, ὅτι τροφαῖς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ ἀκρατίσματος, ἀρίσω, ἐσπερίσματος, δαίπων. τὸν μὲν οὖν ἀκρατίσμον, δικνησιμόν ἐλεγον· τὸ δ' ἄρισον, δορκισμόν· τὸ δὲ δαῖπνον, ἐπιδορκίδα. ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν ὀνομάτων, ἐν οἷς ὁ Πηλεΐδης πεποιήται λέγων·

Καὶ ταξίαρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἐκατοντάρχας
Ἔταξα, σῆτον δ' εἰδέναι διώρισα **).

Ἄριστα, δαῖπνα, δόρκα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

τῆς δὲ τετάρτης τρυφῆς ἕτως Ὅμηρος μέμνηται·

Ε. 16.

— σὺ δ' ἔρχεο δειλίσσας.

ὁ κληῖς· τινες δειλινόν, ὃ ἐστὶ μεταξύ τῆς ὑφ' ἡμῶν λεγομένης ἀρίσου καὶ δαίπων. καὶ ἄρισον μὲν ἔστι, τὸ ὑπὸ τὴν βίῃ λαμβανόμενον· δαῖπνον δὲ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς ἄρισον· δόρπον δὲ, τὸ ἐσπερινόν. μήποτε δὲ καὶ συνωνυμεῖ τὸ ἄρισον τῷ δαίπνῳ. ἐπὶ γὰρ τῆς πρώτης τοῦ τροφῆς ἔφη·

Οἱ δ' ἄρα δαῖπνον ἔλοντ', ἐπὶ δ' αὐτῇ θνήσκοντο.

μετὰ γὰρ τὴν ἀνατολὴν εὐθὺς δαιπνοποιήσασκενοι, προήρχοντο εἰς τὴν μάχην.

Εὐωχέονται δὲ παρ' Ὀμήρῳ καθήμενοι. οἶονταί δὲ τινες, καὶ ἐκάτω τῶν δαιτυμένων κατ' ἄνδρα παρακείμενοι τράπεζαν. τῷ γὰρ Μέντι, Φάσιν, ἀφικόμενον πρὸς Τηλεμάχον τῶν τραπέζων παρακειμένων, ἔστη παρετέθη τράπεζά. ἐκ ἔστι δὲ τούτο ἐμφανῶς τοῦ προκειμένου κατασκευασικόν. δύναται γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τῆς Τηλεμάχε τραπεζῆς δαίνυσθαι. παρ' ὅλην δὲ τὴν συνουσίαν παρέκειντο αἱ τράπεζαι πλήρεις, (ὡς παρὰ p. 12. πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστὶ) κατ' ἡραφίαν παν-

*) γρ. αὐτοῦ. μηδαμῶς.

**) γρ. Καὶ ταξίαρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἐκατοντάρχας ἔταξα· σῆτον αὖ διώρισα.

τοίων ἀγαθῶν κατὰ Ἀνακρέοντα. μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν πρὸς
 ὁμῶς ἀπὸ μὲν σίτον πάλιν ἦρον καὶ τράπεζαν καὶ δέπας.
 ἰδιάζον δὲ τὸ παρὰ Μενελάου εἰσάγει συμπόσιον. δειπνήσαντας
 γὰρ ποιεῖ ὁμιλοῦντας, εἴτ' ἀπονιψαμένους ποιεῖ πάλιν δει-
 πνοῦντας, καὶ δόρυς ἐξαυτῆς μεμνημένους μετὰ τὸν κλαυ-
 θμόν. τῷ δὲ μὴ αἰρεσθαι τὰς τραπέζας ἐναντιῶσθαι δοκεῖ
 τὸ ἐν Ἰλιάδι·

Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.

ἀναγνώσειον οὖν ἔτω·

Ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα,

ἢ τὸν καιρὸν αἰτιῶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. πῶς γὰρ ἦν
 πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρκαεῖσθαι τράπεζαν, καὶ
 ἀπερ τοῖς εὐωχεμένοις, παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν; παρε-
 τίθεντο δὲ οἱ μὲν ἄρτοι σὺν τοῖς κανοῖς, τὰ δὲ δεῖπνα
 κρέα· μόνον ἦν ὅπτα, ζωμὸν δὲ οὐκ ἐποίει Ὀμηρος, θύαν
 βῆς, ἢ δ' ἦψε κρέα.

Οὐδ' ἐγκέφαλον, ὅπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας·

Οὕτω σφόδρα ἦν ἀρχαῖος,

Ἀντιφάνης Φησί. καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο. ὅθεν
 εἰσας Φησί τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος. τὰ γὰρ δεῖπνα
 δαῖτας ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ δατεῖσθαι, ἢ μόνον τῶν κρεῶν δια-
 νεμομένων, ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου.

Ἦδη μὲν δαιτὶς κεκορημένη δαιτὶς εἴσης.

καί,

Χαῖρ' Ἀχιλεῦ, δαιτὶς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδύεις.

ἐκ τούτων δ' ἐπέειδη Ζηνόδοτος, δαῖτα εἴσῃ τὴν ἀγαθὴν
 λέγεσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἡ τροφή τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθὴ ἀναγκαῖον
 ἦν, ἐπεκτείνας, Φησί, εἴρηκεν εἴσῃ. ἐπεὶ οἱ πρῶτοι ἄν-
 θρωποι, οἱς δὴ ἔπαρῃν ἄφθονος τροφῇ, ἄρτι φαινομένης,
 ἀθρόον ἐπ' αὐτὴν ἰόντες βία ἤρκαζον, καὶ ἀφγροῦντο τὰς
 ἔχοντας, καὶ μετὰ τῆς ἀποσμίας ἐγένοντο καὶ Φένοι. ἐξ ὧν εἰ-
 κὸς λαχθῆναι καὶ τὴν ἀτασθαλίαν, ὅτι ἐν ταῖς θαλάσiais
 τὰ πρῶτα ἐξημάρτανον οἱ ἄνθρωποι εἰς ἀλλήλους. ὡς δὲ παρ-
 εγένετο αὐτοῖς πολλὴ ἐκ τῆς Δήμητρος, διένεμον ἐκείνη
 ἴσῃν, καὶ ἔτις εἰς κόσμον ἦλθε τοῖς ἀνθρώποις τὰ δόρυκα. διὸ

ἄρτε τε ἐπίνοια πέμματός τε εἰς Ἴσον διαμεμοιραμέναν, καὶ τοῖς διακίνεσιν ἄλυσιν· καὶ γὰρ ταῦτα ἐς Ἴσον χωροῦντα ἐγίνετο. ὥστε ἡ τροφή δαίς ἐπὶ τῷ δαίεσθαι λέγεται, ὃ ἐστὶ διαμοιρᾶσθαι ἐπίσης, καὶ ὁ τὰ κρέα ὀπτῶν δαιτρός, ἀπὲρ ἴσην ἐκάσῳ μοῖραν ἐδίδα. καὶ ἐπὶ μόνων ἀνδράπων δαΐτας λέγει ὁ ποιητής, ἐπὶ δὲ θηρίων οὐκ ἐτι ἀγνοῶν' ὅς ταύτης τῆς Φωνῆς τὴν δύναμιν ὁ Ζηνόδοτος ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἐκδόσει γράφει·

— αὐτὰς δ' ἰλῶρια ταῦχι κύνεσσιν,
Οἰωνοῖτί τε δαΐτα·

τὴν τῶν γυπῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰωνῶν τροφήν ἔτω καλῶν, μόνου ἀνδρώπε χωροῦντος τὸ Ἴσον ἐκ τῆς προαιρετικῆς βίας. διὸ καὶ μόνος τέτε ἡ τροφή δαίς, καὶ μοῖρα τὸ ἐκάσῳ διδόμε- ρ. 13. τον. οὐκ ἔφερον δὲ οἴκαδε οἱ παρ' Ὀμήρῳ δαιτυμόνες τὰ λειπόμενα, ἀλλὰ κορεσθέντες κατέλιπον, παρ' οἷς ἦν ἡ δαίς· καὶ ἡ ταμία λαβῆσα εἶχεν, ἵνα, ἂν τις ἀφίκηται ἕκτος, ἔχῃσι δοῦναι αὐτῷ.

Καὶ ἰχθύσι δὲ Ὀμηρὸς ποιεῖ χρωμένους τὰς τάς καὶ ὄρνισι. κατὰ γέν τὴν Θρινακίαν οἱ Ὀδυσσεὺς ἱταῖροι θηρεύ- μαι·

Ἰχθύς, ὄρνις τε, φίλος δ' ὅ, τι χεῖρε ἔκλειτο,
Γιαυποῖσι ἀγκίστρῳσιν.

ἡ γὰρ ἐν τῇ Θρινακίᾳ ἐπεχάλευτο τὰ ἀγκίστρα, ἀλλ' ἐπεφέροντα ἐν τῷ πλῶ, ἀηλονότι ὥστε ἦν αὐτοῖς θήρας ἰχθύων ἐπιμέλεια καὶ τέχνη. εἰκάζει δὲ καὶ τὰς ὑπὸ Σκύλλης ἀρπαζόμενας Ὀδυσσεὺς ἱταῖρας ἰχθύσι προμήναι φάβῃ ἀλίσκομένοις, καὶ θύραζε ῥιπτομένοις· ἔτω καὶ ταύτην τὴν τέχνην ἀκριβοῖ μᾶλλον τῶν τοιαῦτα προηγεμένως ἐκδεδακτόων ποιήματα ἢ καὶ συγγράμματα, Καῖκλον λέγου τὸν Ἀργεῖον, καὶ Νεμήνιον τὸν Ἡρακλεώτην, Παγκράτιον τὸν Ἀρκάδα, Ποσειδώνιον τὸν Κορίνθιον, καὶ τὸν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν γενόμενον Ὀπκιανὸν τὸν Κίλικα. τοσάτοις γὰρ ἐνετύχομεν ἐποποιῶς ἀλιευτικὰ γεγραφόσι· καταλογάδην δὲ πῶ Σειλεύκου τοῦ Ταρσέως, καὶ Λεωνίδα τοῦ Βυζαντίου. οὐ C. 11. μνημονεύει δὲ τοιαύτης ἐδωδῆς ἐπὶ τῶν δαίπων, ὡς οὐκ οἰκίας νομιζομένης τῆς τροφῆς τοῖς ἐν ἀξιώμασιν ἥρωσι κειμένοις, ὡς ἐδὲ τῆς τῶν νεογνῶν ἱερῶν.

Οὐ μόνον δὲ ἰχθύουσιν, ἀλλὰ καὶ ὄφρεϊοις ἐχρῶνται, καίτοι τῆς τέτων ἐδαδῆς ἢ πολὺ ἐχέσης τὸ ὠφέλιμον καὶ ἡδύ, ἀλλὰ καὶ τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμένων. καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ταῦτα ἄλλη τινὶ τέχνη χρῆσασθαι, ἢ δύναται κατὰ βυθοῦ:

Ἡ μάλ' ἱλαφρὸς ἀνὴρ, ὅς φησιν κυβιστῆ.

ὃν καὶ λέγει πολλὰς ἂν κόρεσαι, τήθεα διφῶντα,

Ἐκὰς δὲ τῶν θαιτυμόνων παρ' Ὀμήρῳ παράκειται, παντὶ γοῦν *) παρατίθεται κρέατον, καὶ τράπεζα, καὶ δέκαρ,

— πῶς, ὅτε θυμὸς ἀνώγει,

ἐπισέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρατῆρες, ἥτοι ὑπερχυλῆς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται, ὥς διὰ τοῦ ποτῆ ἐπιτεφανῆσθαι. καὶ ταῦτα ἐπρασσον πρὸς οἰωνῷ τιθέμενοι. κῆροι δὲ διανέμει

— πῶς ἐπαρξάμενοι δεπύεσσι,

τὸ δὲ πῶς, ἢ τοῖς ποτηρίοις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν, Ἄλλ' κίνεας γοῦν τῷ Ποντονόῳ Φησί.

— μέθυ γέμον

Πᾶσι γὰρ μέγαρον,

καὶ ἐξῆς ἐπάγει

Νώμῃσι δ' ἄρα πῶς ἐπαρξάμενοι δεπύεσσι,

Εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀρίστοις κατὰ δεῖπνα τιμαί. Τυδείδῃ γοῦν καὶ κρέασι καὶ πλείοις δεπύεσσι τιμᾶται καὶ Αἴας νώτοις διηνεκέσσι γεραίρεται καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ τοῖς αὐτοῖς,

— νῶτα βόει —

— τὰ βόει — πέρθεσθαι αὐτῷ,

Μενελάῳ δὲ δολογίᾳ. καὶ Ἰδομενεῆα δὲ καὶ Ἀγαμέμνονα πλείονι δέκασι τιμᾷ καὶ Σαρπηδῶν δὲ παρὰ Λυκίων τοῖς αὐτοῖς τιμᾶται, καὶ ἔδρη, καὶ κρέασι. ἦν δὲ τις αὐτοῖς καὶ διὰ τῆς προπόσεως ἀσπασμός. οἱ γοῦν θεοὶ

— χρυσίῳσι δηπύεσσι

Διιδέχων ἡλλάλει,

*) γρ. παράκειται ποτήρια. παντὶ γ.

ἦτοι ἐδεξιοῦντο προπίνοντας ἑαυτοῖς ταῖς δεξιαῖς. καὶ τις δὲ p. 14.
δαίδακτ' Ἀχιλλεύς, ἀντὶ τοῦ ἐδεξίστο, ὃ ἔστιν, προέπινεν
αὐτῷ, τῇ δεξιᾷ δίδως τὸ ποτήριον. ἐδωροῦντο δὲ καὶ ἀπὸ
τῶν αὐτῶν μοίρας, οἷς ἠβέλοντο· ὡς Ὀδυσσεὺς νῶτα ἀπο-
προταμῶν, ἔ αὐτῷ παρέδωκε, τῷ Δημόδοκῳ.

Ἐχρᾶντο δ' ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ κισσαρφοῖς καὶ C. 12.
ὀρχησαῖς, ὡς οἱ μνηστῆρες. καὶ παρὰ Μενελάῳ

— ἐμέλειτο θείος αἰοιδός.

— δύω δὲ κυβιστήραις —

Μολπῆς ἐξέρχοντες, ἰδίνεον —

μολπῆς, ἀντὶ τοῦ παιδιᾶς. σῶφρον δὲ τι ἦν τὸ τῶν αἰοιδῶν
γένος, καὶ φιλοσόφων διέδεσιν ἐπέχον. Ἀγχιμέμων γοῦν
τὸν αἰοιδὸν καταλείπει τῇ Κλυταιμνήστῃ Φύλακα, καὶ παρ-
αινετῆρά τινα· ὃς πρῶτον μὲν ἀρετὰς γυναικῶν διερχόμενος
ἐνέβαλλέ τινα Φιλοτιμίαν εἰς καλοκαγαθίαν· εἴτα διατρι-
βὴν παρέχων ἡδαικν, ἀπεκλάνα τὴν διάνοιαν Φαύλων ἐπι-
νοιῶν. διὸ Αἰγισθος ἔ πρότερον διέφθειρε τὴν γυναῖκα,
πρὶν τὸν αἰοιδὸν ἀποκτεῖναι ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. τοιῦτός ἐστι καὶ ὁ
παρὰ τοῖς μνηστῆρσιν αἰδων ἀνάγκη, ὃς τὺς ἐφειδρεύοντας τῇ
Πηνελόπῃ ἐβδελύττετο. κοινῶς δὲ πε πάντας τὺς αἰοιδὰς
αἰοιδὰς τοῖς ἀνθρώποις εἶναι φησι.

— τάνε' ἄρα σφαίρας

Οἶμας Μῆσ' ἰδίδαξε, φίλησέ τε φῦλον αἰοιδῶν,

ὁ δὲ παρὰ Φαίᾳξι Δημόδοκος ἔδει Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης συν-
εσίαν, ἔ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ τοῖστον πᾶθος, ἀλλ' ἀπο-
τρέπων αὐτὰς παρανόμων ὀρέξεων, εἰδὼς ἐν τῷ Φερῶ τινι
βίῳ τετραμμένους, κέντεῦθ' ἐν ὁμοιότατα τοῖς τρόποις αὐτῶν τὰ
πρὸς ἀνάπαυσιν προφέρων. καὶ τοῖς μνηστῆρσιν ἔδει πρὸς
τὴν αὐτῶν βελὴν ὁ Φήμιος νόσον Ἀχαιῶν. καὶ αἱ Σειρήνες
δὲ ἔδωκε τῷ Ὀδυσσεὶ τὰ μάλιστα αὐτὸν τέρψοντα, καὶ τὰ
οἰκεῖν τῇ Φιλοτιμίᾳ αὐτῇ καὶ πολυμαθεῖν λέγεσθαι. Ἴσμεν
γὰρ, Φασί, τὰ τ' ἄλλα, καὶ ὅσα γίνεται ἐν χθονὶ πο-
λυβοτείρῃ.

Ὅρχήσεις δ' εἰσὶ παρ' Ὀμήρῳ αἱ μὲν τινες τῶν κυ-
βιστητῶν, αἱ δὲ διὰ τῆς σφαίρας, ἥς τὴν εὕρεσιν Ἀγχι-
λὲς ἢ Κερκυραῖα γραμμικτὴ Ναυσικαῇ ἀνατίθησι, αἷς πο-
λίτιδι χριζομένη· Δικαίαρχος δὲ Σικωνίοις, Ἴππασος

δὲ Λακεδαιμονίοις, ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια πρώτοις^{*)}; ταύτην δὲ μόνην τῶν ἡρώιδων Ὅμηρος παράγει σφαιρίζουσιν.

Διαβόητοι δὲ ἐπὶ σφαιρικῇ Δημοτέλης ὁ Θεόγνιδος τοῦ Χίε σοφιστοῦ ἀδελφός, καὶ τις Χαιρέφάνης; ὃς ἀσπλῆ γὰρ τινι νέφ παρκαλουθῶν, ἢ διελέγετο μὲν, ἐκώλυε δὲ πράττειν τὸν ναυίσχον. εἰπόντος δὲ, ὅτι, Χαιρέφανες, ἐκὼν παύσῃ ἀκολουθῶν, πάντα σοι ἔσται παρ' ἡμῶν, ἐγὼ δ' ἄν, ἔφη, σοι διαλεχθῆην; τί οὖν, εἶπε, παρακολουθεῖς; χαίρω σε θεωρῶν, ἔφη, τὸ δὲ ἥθος ἢ δοκιμάζω. τὸ δὲ καλέμενον διὰ τῆς σφαίρας ἀρπασθὲν Φαινίδα ἐκαλεῖτο, ὃ ἐγὼ πάντων μάλιστα ἀσπάζομαι· πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν, τῆς περὶ τὴν σφαιρικὴν ἀμίλλης, τό τε κατὰ τὴν τραχηλισμὸς βωμκλέον, διηγεῖται δὲ τὴν Φαινίδα παιρδιαν ἔως Ἀντιφάνης.

P. 15.

Σφαῖραν λαβὼν,

Τῇ μὲν διδῶς ἔχαιρε, τὸν δ' ἔφεν' ἄμα,

Τῇ δ' ἐξέκρασε, τὸν δ' ἀνέστησεν πάλιν

Κλαυκταῖσι Φωναῖς.

ἐκαλεῖτο δὲ Φαινίδα ἀπὸ τῆς ἀφίσσεως τῶν σφαιριζόντων^{**)}. ὃ τε εὐρετής αὐτῇ, ὥς φησι Ἰόβας ὁ Μαυρέσιος, Φαινέσιος ὁ παιδοτρίβης. καὶ Ἀντιφάνης.

Φαινίδα παίζων ἦεις ἐν Φαινείᾳ †).

ἐφρόντιζον δὲ εὐρυθμίας αἱ σφαιρίζοντες, Δημόξενος εὖ φησι.

Νεανίας τις ἐσφαιρίζεν ὦν ἐτῶν

ἴσως ἑκατακίδεκα,

Κῶος. θεὸς γὰρ φαίνεται ἢ νῆσος φέρειν,

ὅς ἐκείνот ἐμβλίψει τοῖς κατημένοις,

ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν, ἢ διδῶς, ἄμα

Πάντες ἐβωῶμεν. ἢ δ' εὐρυθμία,

^{*)} γρ. Δικαιάρχος μὲν Σικυνίας, Ἰππασος δὲ Λακεδαιμονίους ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια πρώτους. vel, — — ταύτης τε καὶ τῶν γυμνασίων πρώτοις. ^{**) γρ. ἐφελίδα ἀπὸ τῆς ἀφίσσεως (vel ἰφίσσεως) τῶν σφ. †) γρ. ἦεις ἐς Φαιν.}

Τό τ' ἦθος, ἥ τε τάξις ὅση
 Ἐν τῷ τι λέγειν ἢ πράττειν ἰφαίνεται *).
 Πέρης ἐστὶ **) κῶλλας, ἄνδρες· ἔτ' ἀκήκοα
 Ἐμπροσθεν, ἔθ' ἐώρακα τοιαύτην χάριν.
 Κακὸν ἂν τι μείζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον
 Ἐμμεῖνα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ.

βοσφαίριζε δ' οὐκ ἀηδῶς καὶ Κτησίβιος Χαλκιδεὺς Φιλόσοφος,
 καὶ πολλοί· διὰ τὴν σφαιρικὴν αὐτῷ συναπεδύοντο τῶν
 Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως Φίλων. συνέγραψε δὲ περὶ σφαι-
 ριστικῆς Τιμοκράτης ὁ Λάκων.

Οἱ Φαίλακες δὲ παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἄνευ σφαίρας αἶρ- C. 13
 χουῦντο ***). καὶ ὀρχοῦνται πρὸς ἀνὰ μέρος· πρῶτως. τῆτο γάρ
 ἐστὶ τὸ,

Ταρφέ ἀμειβόμενοι,

ἄλλων ἐφωσῶν καὶ ἐκικροτένταν τοῖς λυχανοῖς δακτύλοις,
 ὃ φησι ληκαῖν. οἶδα δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὴν πρὸς ᾧδὴν ὀρχη-
 σιν. Δημοδόκῃ γοῦν ἄδοντος, κεῦροι πρῶτῃ βαι ὀρχοῦντο·
 καὶ ἐν τῇ ὀπλοποιίᾳ δὲ παιδὸς μεταρρίζοντος ἄλλοι δ' ὀμαρ-
 τῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἔσκαιρον. ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τοῦ-
 τοις ὁ ὑπορχηματικὸς τρόπος, ὃς ἠνθῆσεν ἐπὶ Ξενοδόκῃ καὶ
 Πινδάρῃ. καὶ ἔστιν ἡ τοιαύτη ὀρχηστικὴ μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέ-
 ξεως ἐρμηνευομένων πραγμάτων, ἣν παρίσσει ἡγομένην Ξε-
 νοφῶν ὁ καλὸς ἐν τῇ Ἀναβάσει ἐν τῷ παρὰ Σεύθῃ τῷ
 Θρακί συμποσίῳ. φησὶ γοῦν· Ἐπειδὴ σπονδαὶ ἐγένοντο καὶ
 ἐπαιώνισαν, ἀνέστησαν πρῶτοι Θραῖκες, καὶ πρὸς αὐτῶν
 ἀρχῆντο σὺν ὀπλοῖς, καὶ ἥλλοντο ὑψηλὰ τε καὶ κέφως,
 καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δ' ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον
 παῖει, ὡς πᾶσι δοκεῖ πεπληγέσθαι τὸν ἄνδρα· ὃ δ' ἔπεισε τε-
 χνικῶς πως, καὶ πάντες ἀνέκραγον. καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας
 τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου, ἐξήει, ἔδαν Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ τῶν
 Θρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον, ὡς τεθυηκότα. ἦν δὲ ἐδὲν
 πεπονθώς. μετὰ τῆτον Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητας ἀνέστησαν,

*) γρ. ἡ δὲ δὴ εὐθυμία, Τό τ' ἦθος, ἥ τε τάξις, ἥ τε χά-
 ρις ὅση Ἐν τῷ τι πράττειν ἢ λέγειν ἰφαίνεται. **) γρ.
 Πέρης ἐστὶ. ***) γρ. καὶ ἄνευ σφαίρας καὶ μετὰ σφαί-
 ρας ὀρχ.

οἱ ὤρχουντο τὴν Καρπυαίαν καλεμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν ὅδε· ὁ μὲν παραδέμενος τὰ ὅπλα σπείρει καὶ ζευγῆλαται πυκνὰ μεταστροφόμενος, ὡς φοβούμενος· ληψὲς δὲ προσέρχεται· ὁ δὲ ἐπὶ αὐτὸν προΐδεται, ἀρπάσσας τὰ ὅπλα μάχεται πρὸ ζεύγους ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν. καὶ τέλος ὁ ληψὲς δῆσας τὸν ἄνδρα, τὸ ζεύγος ἀπάγει.

P. 16. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ ζευγῆλατης τὸν ληψὲν αἵτα παρὰ τῆς βῆθης δῆσας, ὀπίσω τῷ χεῖρι δεδεμένον ἀλαύνει. καὶ τις, Φησί, τὸ Περσικὸν ὤρχεῖτο, καὶ κροτῶν τὰς πέλτας ὠκλαζε, καὶ ἐξανίστατο· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει. καὶ Ἀρκάδες δὲ, Φησί, ἀγκυρῶντες ἐξοπλισάμενοι, ἦσαν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν ἐνέκλιον ῥυθμὸν αὐλέμενοι, καὶ ἐπαιώνισαν, καὶ ὤρχησαντο.

Ἐχρῶντο δὲ καὶ αὐλοῖς καὶ σύριγγιν ἥρωες. ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή· ἀκούει. εἰς δὲ τὰ συμπόσια ἔπαρθε, πλὴν ἐν τῇ ὀπλοποιίᾳ, γάμων γινόμεναν, αὐλῶν μῆμονεῦσι. τοῖς δὲ βαρβάροις ἀποδίδωσι τὰς αὐλὰς παρὰ Τρώσιν οὖν ἦν αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπή.

C. 14. Ἐσπενδοῦ δὲ ἀπὸ τῶν δειπνῶν ἀναλύνοντες, καὶ τὰς σπενδάς ἐκτιοῦντο Ἑρμῇ, καὶ ἔχ. αἷς ὕπερον, Διὶ τελευτῶ. δοκεῖ γὰρ Ἑρμῆς ὕπνῳ προσάτης εἶναι. σπένδει δ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ ταῖς γλαύσσαις ἐκ τῶν δειπνῶν ἀπλέοντες. προσνέμονται δ' αὐτῷ αἱ γλαῦσαι διὰ τὴν ἐρμηνείαν.

Οἷδε δ' Ὀμηρος καὶ ποιήματα ἐδώκεν. λέγει γοῦν ἐδώκεν παντοίην, καὶ,

Ὅφρα, οἷα ἔδωκεν διοτρεφέες βασιλῆας.

οἷδε δὲ καὶ πᾶσαν τὴν νῦν πολυτέλειαν. οἰκῶν μὲν οὖν λαμπρότατος ὁ Μενελάος. τοιᾶτον δὲ τινα ὑφίσταται τῇ κατασκευῇ καὶ λαμπρότητι Πολύβιος Ἰσθηρὸς τινος βασιλέως οἰκίαν, ὃν καὶ ἐξηλωκέναι λέγει τὴν τῶν Φαιάκων τρυφὴν, πλὴν τῇ τῶν κρατῆρας ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας ἐστάναι, πλήρεις οἶνου κριθῶν, ἀργυρῆς ὄντας καὶ χρυσῆς. Ὀμηρος δὲ τοπογραφῶν καὶ τὴν Καλυψῆς οἰκίαν, ἐκπλήττει τὸν Ἑρμῆν. ἀπολαυστικὸς δὲ ἐστὶ παρ' αὐτῷ καὶ ὁ τῶν Φαιάκων βίος·

Αἰεὶ γὰρ ἡμῖν δαΐς τε φίλη κίθαρίς τε,

καὶ τὰ ἐξῆς. ἃ ἔπη Ἐρατοσθένους ἔτω δεῖν γαγράφθαι Φησίν·

Οὐ γὰρ ἔγωγε τι Φημί τέλος χαρίτερον εἶναι,
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ, κακότητος ἀκούσης *),
Δαιτυμόνιος δ' ἀνὰ δώματ' ἀκούζωνται αἰοιδεῦ.

κακότητος ἀκούσης Φάσκων, τῆς εὐφροσύνης. ἀδύνατον γὰρ, μὴ Φρονίμους εἶναι Φαίλακας, οἱ μάλ'α Φίλοι εἰσι θεοῖσιν, ὡς ὁ Ναυσικράτης Φησί. καὶ οἱ μνηστῆρες δὲ παρ' αὐτῷ πεσσοῖσι προκάρουθε θυράων ἐτέρποντο, ἢ παρὰ τοῦ Μεγαλοπολίτη Διοδώρου ἢ Θεοδώρου μαθόντες τὴν πεττεῖαν, ἐδὲ τῷ Μιτυληναίου Λέοντος, τοῦ ἀνέκαθεν Ἀθηναίου, ὃς ἀήττητος ἦν κατὰ τὴν πεττευτικὴν, ὡς Φησι Φαινίας. Ἀκίαν δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἀκηκοέναι Φησί παρὰ τῷ Ἰθακησίῳ Κτήσωνος τὴν τῶν μνηστῆρων πεττεῖαν, οἷα ἦν. Ὅκτω γὰρ, Φησί, καὶ ἑκατὸν ὄντες οἱ μνηστῆρες, διετίθεσαν ψήφους ἐνκντίας ἀλλήλαις, ἴσας πρὸς ἴσας τὸν ἀριθμὸν, ὅσοι περ ἦσαν καὶ αὐτοί. γίνεσθαι οὖν ἑκατέρωθεν τέσσαρας καὶ πεντήκοντα. τὸ δ' ἀνὰ μέσον τῶν διαλιπεῖν ὀλίγον κανόν· ἐν δὲ τῷ μεταίχμιῳ τῶν μίαν τιθέναι ψήφον, ἣν καλεῖν μὲν αὐτὰς Πηνελόπην· σκοπὸν δὲ ποιῆσθαι, εἴ τις βάλοι ψήφῳ p. 17, ἐτέρῃ. καὶ κλήρου μὲν τὸν λαχόντα τοχαζέσθαι ταύτης. εἰ δὲ τις τύχοι καὶ ἐκκρούσῃς πρόσω τὴν Πηνελόπην, ἀποτίθεσθαι τὴν αὐτὴν εἰς τὴν τῆς βληθείσης καὶ ἐξωσμένης χώρην, ἐν ᾗ πρότερον ἦν. καὶ πάλιν εἴναι τὴν Πηνελόπην, ἐν ᾗ τὸ δεύτερον ἐγένετο χωρίῳ, ἐντεῖθεν βαλεῖν τὴν ἐτέραν. εἰ δὲ τύχοι, ἄνευ τῆς μηδεμιᾶς τῶν ἄλλων ψαῦσαι, νικᾶν, καὶ ἐλπίδας ἔχειν πολλὰς, γαμήσειν αὐτήν. τὸν δὲ Εὐρύμαχον κλείσας εἰληφέναι ταύτην **) τῇ παιδιᾷ, καὶ εὐελπιν εἶναι τῷ γάμῳ. ἔτω δὲ διὰ τὴν τρυφὴν τὰς χεῖρας οἱ μνηστῆρες ἔχουσιν ἀπαλὰς, ὡς μὴδὲ τὸ τόξον ἐντεῖναι δύνασθαι, πολυτελεῖς δ' αὐτοῖς καὶ οἱ διακονέμενοι.

Δυνατωτάτη δὲ παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἡ τῶν μύρων εὐωδία·

Οὐ γὰρ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατεῖς δῶ,

Ἐμπερ εἰς γαῖαν τε καὶ ἄραν ἵκετ' αὐτμή.

*) γρ. ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα. **) γρ. τὸν δ' Εὐρύμαχον κλείσας εἰληφέναι νίκας τ.

καὶ τραυμῆς δὲ οἷδε διαπρεπούσας. τοιαύτας οὖν Ἀρήτη
Ὀδυσσεὶ ὑποτρωννύναι καλεῖται, καὶ Νέστωρ αὐχαῖ πρὸς Τηλέ-
μαχον, πολλῶν τοιούτων εὐπορεῖν. τῶν δ' ἄλλων ποιητῶν
ἔνιοι τὰς κατ' αὐτὰς πολυτελείας καὶ ῥαθυμίας ἀνέπνευον,
ὡς ἕσας καὶ κατὰ τὰ Τρωϊκά. Αἰσχύλος ἔν ἀπρεπῶς πε-
παράγει μεθύοντας τὰς Ἑλληνικας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλ-
λήλοισ περικαταγνύουσι. λέγει γὰρ

Ὅδ' ἐστίν, ὅς ποτ' ἄμφ' ἐμοὶ βίλος
Γελωτοποιὸν, τὴν κάκιστον ἐράνην,
Ἐξέριψεν, εἰδ' ἡμάρτε. περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ
Πληγεῖσ' ἐκκαύησεν ὄσρα κευμένη
Χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέας ἐμοί.

καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλῶν συνδαίπνῳ

Ἄλλ' ἄμφι θυμῷ τὴν κάκιστον ἐράνην
Ἐξέριψεν, εἰδ' ἡμάρτε. περὶ δ' ἐμῷ κάρῳ
Κατάγνυται τὸ τεῦχος ἔμυρα πνέον.
Ἐδειματέμην δ' ἔφίλης ὁσμῆς ὕπο.

Εὐπολις δὲ τὸν πρῶτον εἰσηγησάμενον τὸ τῆς ἀμίδος ὄνομα
ἐκπιπλήττει λέγων

Μισῶ λακωνίζειν, ταχηνίζειν δὲ καὶ προμύμην,
Πολλὰς δ' οἶμαι νῦν βεβηῆσθαι.
Ὅς δὲ πρῶτος ἐξεῦρε τὸ πρῶτ' ἐκπιπίνειν,
Πολλὴν γε λακκοπρωκτίαν ἐπίσταθ' ἡμῖν*) εὐρών.
Ἔϊεν' τίς εἶπεν ἀμίδα πᾶμπρωτος μεταξὺ πίνων;
Παλαμῆδικόν γε τῆτο τοῦξεύρημα καὶ σοφόν.†

οἱ παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἀριστεῖς κοσμίως δειπνέουσιν ἐν Ἀγαμέμνονος.
οἱ δ' ἐν Ὀδυσσεὶ φιλονεικεῖσιν Ἀχιλλεὺς καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ
Ἀγαμέμνων χαῖρε νόω, ἀλλ' ἀφέλιμοι αἱ φιλοτιμίαι, ζητούν-
των, λόγῳ ἢ μάχῃ αἰρεθῆναι δεῖ σὺ Ἴλιον. ἀλλ' εἰδ' ὅτε
μνηστῆρας εἰσάγει μεθύοντας, εἰδὲ τότε τοιαύτην ἀκοσίαν
εἰσῆγαγον, ὡς Σοφοκλῆς καὶ Αἰσχύλος πεποιήκασιν· ἀλλὰ
πόδα βόειον ἐπὶ τὸν Ὀδυσσεά ριπτόμενον. καθέζονται δ' ἐν
τοῖς συνδαίπνοις οἱ ἥρωες, ἔκ κατακέκλινται. τῆτο δὲ καὶ
παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ ἐνίστοτε ἦν, ὡς Φησι Δοῦρις.
στραταρχοῖς οὖν πρὶν ἡγεμόνας ἐσιῶν**) ἐκάθισεν ἐπὶ δι-

*) γρ. ἐπίσταθ' ἡμ.

**) γρ. εἰς εἶς.

Φρων ἀργυρῶν καὶ κλιντήρων ἀλουργοῖς περιστράσας ἱματίοις.
 Ἠγήσανδρος δὲ Φησι, εἰ δὲ ἕξος εἶναι ἐν Μακεδονίᾳ, κα- p. 18.
 τακλίνεσθαι τινα ἐν δαίπνῳ, εἰ μὴ τις ἔξω λίνων ὕν καν-
 τήσειαν· ἕως δὲ τότε καθήμενοι ἐδείπνουν. Κάσανδρος
 οὖν πάντε καὶ τραύκοντα ὧν ἑτῶν, ἐδείπνει παρὰ τῷ πα-
 τρὶ καθήμενος, ἢ δυνάμενος τὸ ἄθλον ἐκτελέσαι, καὶ περ
 ἀνδρείως γαγονῶς, καὶ κυνηγὸς ἀγαθός. ἐς τὸ πρέπον δὲ
 Ὅμηρος ἀφορῶν τὰς ἥρωας ἢ παρήγαγεν ἄλλο τι δαιτυ-
 μένας, ἢ κρέα, καὶ ταῦτα αὐτοῖς σκευάζοντας. ἢ γὰρ ἔχει
 γέλαττα ἐδ' αἰσχύνῃν, ὁψαρτύοντας αὐτὰς καὶ ἔφοντας ὀρεῖν.
 ἐπετήδεον γὰρ τὴν αὐτοδιακονίαν, καὶ ἐπαλλωπίζοντο,
 Φησὶ Χρυσίππος, τῇ ἐν τέτοις εὐτροφίᾳ. Ὀδυσσεὺς γοῦν
 δαιτρεῖσθαι τε καὶ πῦρ νῆσαι, οἷός οὐκ ἄλλος, δεξιὸς εἶ-
 ναι Φησι. καὶ ἐν Λιταῖς δὲ Πάτρακλος καὶ Ἀχιλλεὺς πάντα
 αὐτρεπίζει. καὶ Μενελάω δὲ τελευτῶντος γάμους, ὁ ὕμφοιος
 Μεγαπένθης οἶνοχεεῖ. οὖν δὲ ἐπὶ τοσούτον ἐκπεπτώκαμεν,
 ὡς κατακέεσθαι δαινύμενοι. προσφάτως δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα
 παρῆνται, τὴν ἀρχὴν ἐδὲ ἔνδον τῆς πόλεως ἐώντων εἶναι
 αὐτά. ὧν τὸ βλαπτικὸν Ἀντιφάνης δηλοῖ·

Εἰς μακαρίαν τὸ λατρεόν· ὡς [διέθῃ] μέ-
 ῖ· Εφθὸν κομιδῇ πιποίηκ', ἀποκναίσκειν ἂν
 Καὶ ὅστις οὖν με λαβόμενος τοῦ δέρματος.
 Οὕτω σερειὸν πρῶγμα *) δερμὸν ἔσθ' ὕδαρ.

Ερμιππος·

Μὰ Δὲ ἢ μὲν τοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρῆ
 Τὸν ἀγαθόν, εἰδὲ δερμελατεῖν, ἢ σὺ ποιεῖς.

ἠϋξῆται δὲ καὶ ἡ τῶν ὀψοποιῶν περισργία, καὶ ἡ τῶν μύα-
 ρεψῶν ὡς· εἰδ' ἂν πολυμβῆν εἰς κολυμβήθραν μύρα ἀρ-
 κεῖσθαι τις ἂν δύναιτο, Φησὶ Ἀλεξίς. ἀνθῆσι δὲ καὶ αἱ τῶν
 περὶ τὰ πέμματα δημηουργίαι, καὶ αἱ περὶ τὰς συνασίας
 περιεργίαι, ὥς ἐκτεχνᾶσθαι σπόγγας ὑποτίθεσθαι ἐπαπτικὸν
 γὰρ εἶναι τὸ τοιούτον πρὸς ἀφροδισίων πληθός. Θεόφρα- C. 13.
 τος δ' ἔτω Φησὶ τινὰς ὀχευτικὰς δυνάμεις εἶναι, ὡς καὶ
 μέχρις ἐβδομήκοντα συνασιῶν ἐπιταλαῖν, καὶ τὸ τελευταῖον
 αὐτοῖς αἶμα ἀποκρίνεσθαι. Φύλαρχος δὲ Ξανδρόκοττον Φησι

*) γρ. σερειὸν τι πρ.

τὸν Ἰνδῶν βασιλέα Σελεύκῳ, μεθ' ὧν ἐπεμφε δῶρων, ἀποσταλῆν τινὰς δυνάμεις τυπτικὰς *) τοιαύτας, ὥς ὑπὸ τὰς πόδας τιθεμένας τῶν συνενσιαζόντων, οἷς μὲν ὁρμᾶς ἀμφοῖν ἐρρίθων δίκην, ἕς δὲ καταταύειν. ἡϋξῆται δὲ νῦν καὶ ἡ τῆς μεσοικῆς διαστροφῇ, καὶ ἡ περὶ τὰς ἐσθῆσιν καὶ ὑποδέσεις ἐπήκμασε πολυτέλεια. Ὀμηρος δὲ τὴν τοῦ μύρου φύσιν αἰδῶς, οὐκ εἰσῆγαγε μύροις ἀλειφομένους τὰς ἡρώες, πλὴν τὸν Πάριν, ἐν οἷς Φησι, κάλλει εἰλβων' ὥς καὶ Ἀφροδίτῃ κάλλει τὰ πρόσωπα καθάρει· ἀλλ' ἔδὲ σεφανεμένους εἰσαγαί. καὶ τοι τῷ ἐκ τῆς μεταφορᾶς ὁμοιώματι σημαίνεται, ὅτι ᾗδαι τὸν σεφάνον. Φησὶ γὰρ

Νῆσον, ἣν περὶ πάντας ἀπειρίτοις ἐσεφάντο:

καί,

Πάντη γὰρ εἴφανες πολέμοιο δεδῆει.

παρατηρητέον δὲ καί, ὅταν Ὀδυσσεὺς ἀπονιζόμενον τὰς χαῖρας ποιῇ, πρὶν μεταλαβεῖν τροφῆς ἐν Ἰλιάδι δὲ τῷ τοιοῦτοντας οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. σχολαζόντων γὰρ βίος ὁ ἐν Ὀδυσσεΐ, καὶ διὰ τὴν εἰρήνην τρυφάντων. διὸ οἱ ἀνταῦθα ἐπεὶ p. 19. ῥάπτουν τὸ σῶμα διὰ λουτρῶν καὶ κατανυμμάτων. διὰ τῶν καὶ ἀσραγαλίζουσιν ἐν ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ καὶ ὀρχοῦνται καὶ σφαιρίζουσιν. Ἡρόδοτος δὲ εἰ καλῶς εἴρηκεν, ἐπὶ Ἄττος διὰ λιμὸν εὑρεθῆναι τὰς παιδίας. πρὸς βέβαιον γὰρ τοῖς χρόνοις τὰ ἑρῶνικα. οἱ δ' ἐν τῇ Ἰλιακῇ πολιτείᾳ μονοὺς βοῶσι

Κλυθ' ἀλάλα πολέμα θυγντερ,

ἐγγχεῶν προοιμίων.

Ὅτι Ἀρισόνικον τὸν Κερύσιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιρικτὴν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν διὰ τὴν τέχνην, καὶ ἀνδριάντα ἀνέστησαν. τὰς γὰρ βαναύσους τέχνας Ἕλληνες ὑπεροὴν περὶ πλείου μᾶλλον ἐποιούντο ἢ τὰς κατὰ παιδείαν γινόμενας ἐκινούσας. Ἰσικιεῖς εἶν καὶ Ὀρεῖται Θεοδώρου τοῦ ψηφοκλέπτου ἐν δεατρῷ χαλκῇν εἰκόνα ἀνέστηκαν ψῆφον κρατῆσαν ὥς δὲ αὐτῶς Μιλήσιοι Ἀρχελαοῦ τοῦ κωπριτῆ. C. 16. ἐν δὲ Θήβαις, Πινδάρου μὲν οὐκ ἔστιν εἰκὼν, Κλέωνος δὲ τοῦ ἡδοῦ, ἐφ' ἧς ἐπιγέγραπται

*) γρ. δυν. τυπτικᾶς.

Πυθία υἱὸς ὅδ' ἐστὶ Κλέων, Θηβαῖος αἰοδός,
 Ὃς πλείους θνητῶν ἀμφέθετο τεφάνει,
 Κρατὸς ἐπὶ σφετέρῃς, καὶ οἱ κλέος ἐκνόμηκε,
 Χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπυνκλείσας.

ὑπὸ τῶτον τὸν ἀνδριάντα, ὅτε Ἀλέξανδρος τὰς Θήβας κατέσκαπτε, Φησι Πολέμων Φεύγοντά τινα χρυσίον εἰς τὸ ἱμάτιον κοῖλον ὃν ἐνθέσθαι, καὶ συνοικισμένης τῆς πόλεως ἐπανελθόντα εὐρεῖν τὸ χρυσίον μετὰ ἑτῇ τριάκοντα *). Ἡρόδοτος δὲ ὁ λογόμιμος, ὡς Φησι Ἡγήσανδρος, καὶ Ἀρχέλαος ὁ ἐρχηγὴς παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ βασιλεῖ μάλις ἐτιμῶντο τῶν Φίλων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν Ἀντίοχος τὰς Σωσράτου τοῦ αὐλητῆς υἱεῖς σωματοφύλακας ἐπεποίητο. Ἐθαυμάζετο δὲ παρ' Ἑλλήσι καὶ Ῥωμαίοις Ματρίας ὁ Πλάνος, ὁ Ἀλεξανδρεὺς. ἔς ἔλεγε καὶ θηρίον τρέφειν, ὃ αὐτὸ ἐαυτὸ κατεσθίει ὡς καὶ ζητεῖσθαι μέχρι νῦν τὸ Ματρίου θηρίον, τί ἐστίν. ἐποίησε δ' ἕτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστέλους ἀπορίας, καὶ ἀνεγίνωσκε δημοσίᾳ, διὰ τί ὁ ἥλιος δύναται μὲν, κολυμβᾷ δ' ἔ· καὶ διὰ τί οἱ σπόγγοι σύμπλινται μὲν, συγκωθύνονται δ' ἔ· καὶ τὰ τετραδραχμὰ κατελλάττεται μὲν, ὀργίζεται δ' ἔ. Ἀθηναῖοι δὲ Ποθρινῷ τῷ νεύ. C. 17. προσέειπον τὴν σκηνὴν ἐδάκναι, ἀφ' ἧς ἐναθουσίων οἱ περὶ Εὐριπίδην. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Εὐριπίδην **) ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνέστησαν μετὰ τῶν περὶ Αἰσχύλον. Ἐθαυμάζετο δὲ καὶ Ξενοφῶν ὁ θαυματοποιός, ὃς μαθητὴν κατέλιπε Κρατισθένη τὸν Φλιάσιον ὃς πῦρ τε αὐτόματον ἐποιεῖ ἀναφύεσθαι, καὶ ἄλλα πολλὰ φάσματα ἐτεχνᾶτο, ἀφ' ὧν ἐξίσα τῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν. τοιοῦτος ἦν καὶ Νυμφόδαμος ὁ θαυματοποιός, ὃς προσκρέσας Ῥηγίνοις, ὡς Φησι Δῆρις, εἰς δειλίαν αὐτὰς ἐσκαψεν πρῶτος. Εὐδίκος δὲ ὁ γελωτοποιός κηδοκίμει μιμνέμενος παλαιάς, καὶ πύκτας, ὡς Φησιν Ἀριστόφανος. Στράτων δ' ὁ Ταραντῖνος Ἐθαυμάζετο τὰς διδυράμβους μιμνέμενος τὰς δὲ κισσαργιδίας οἱ περὶ τὸν ἐξ Ἰταλίας Οἰωνῶν ὃς καὶ Κύκλωπα εἰσήγαγε τερετίζοντα, p. 20. καὶ ναυαγὸν Ὀδυσσεῶα σολοικίζοντα, ὃ αὐτός Φησι. Διοπίθης δὲ ὁ Λοκρὸς, ὡς Φησι Φανόδημος, παραγενόμενος εἰς Θήβας, καὶ ὑποζαννύμενος εἶνε κύσεις μετὰ καὶ γὰρ

*) γρ. εἴκοσι.

**) γρ. Εὐρυκλείδην.

λακτὸς, καὶ ταύτας ἀποθλίβων, ἀνιμῶν ἔλεγεν ἐκ τοῦ
τόματος. ἑνδοξοὶ δ' ἦσαν καὶ παρ' Ἀλεξάνδρῳ θαυματο-
ποιοὶ, Σκύμνος ὁ Ταράντινος, Φιλισίδης ὁ Συρακούσιος,
Ἡράκλειτος ὁ Μιτυληνεὺς. γεγονάσι δὲ καὶ πλάνοι ἑνδοξοί,
ὧν Κηφισόδωρος καὶ Πανταλέων. Φιλίππιδες δὲ τοῦ γελα-
τοποιοῦ Ξανοφῶν μνημονεύει.

Ὅτι οἰκουμένης δῆμον τὴν Ῥώμην Φησί. λέγει δὲ καί,
ὅτι οὐκ ἂν τις σκοπῇ πέρῃς τρεῖς, λέγων τὴν Ῥωμαίων
πόλιν ἐπιτομὴν τῆς οἰκωμένης. ἐν ᾗ συνιδεῖν εἰσι ἕως πά-
σας τὰς πόλεις ἰδρυμένας, καὶ κατ' ἰδίαν δὲ τὰς πολλὰς
ὡς Ἀλεξανδρείαν μὲν τὴν χρυσοῦν, Ἀντισοχέων δὲ τὴν κα-
λὴν, Νικομηδέων δὲ τὴν περιπαλλή, προσέτι τε τὴν λημ-
πρωτάτην πόλεων πάσων, ὅπως ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει, τὰς
Ἀθήνας λέγω. ἐπιλείπει δ' ἂν γε ἔχῃ ἡμέρα μία ἐξαριθμέ-
μενον τὰς ἐν τῇ Ῥωμαίῳ ἐρκενοπέλει Ῥώμῃ ἀριθμεύμεναι,
πόλεις, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν ἐν αὐτῇ ἀριθμεύμεναι,
διὰ τὸ πλῆθος. καὶ γὰρ ὅλα ἔθνη ἀθρόως αὐτέῃ συνάκι-
ται, ὡς τὸ Καππαδοκῶν καὶ Σκυθῶν, καὶ Ποντικῶν, καὶ
ἄλλων πλειόνων. ἔτοι οὖν πάντες ὁ σύμπας δῆμος τῆς οἰκω-
μένης.

Τὸν ἐφ' ἡμῶν, Φησί, φιλόσοφον ἐρχησὴν Μίμφω
ἐκάλεσαν ἀπαρχαίζοντες τὴν διὰ τοῦ σώματος αὐτῆς κίνη-
σιν τῇ τῶν πόλεων ἀρχαιοτέρῃ καὶ βασιλειωτέρῃ· περὶ ἧς
Βακχυλίδης Φησί·

Τὴν ἀχίμαντὸν τε Μίμφιν, καὶ δονακάδιαν Νεῖλον.

ἔτος τὴν Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν ἐπιδείκνυσιν, ἥτις ἐστὶ
μετὰ σιωπῆς πᾶνθ' ἡμῖν ἐμφανίζων σαφέστερον, ἢ οἱ τὰς
τῶν λόγων τέχνας ἐπαγγελλόμενοι διδάσκουσιν. τῆς δὲ κατὰ τῆ-
τον ἐρχήσεως τῆς τραγικῆς καλεμένης πρῶτος εἰσηγγητὴς γέ-
γονε Βάβυλλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ἐν Φησιν νομίμως ἐρχήσασθαι
Σέλευκος. τῷτον τὸν Βάβυλλον Φησιν Ἀριστόνους καὶ Πυ-
λάδης*), ὃ ἐστὶ καὶ σύγγραμμα περὶ ἐρχήσεως, τὴν ἰτα-
λικὴν ἐρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς κωμικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο κέρ-
δαξ, καὶ τῆς τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο ἐμμέλεια, καὶ τῆς
σατυρικῆς, ἣ ἐλέγετο σίκινγινς· διὸ καὶ οἱ σάτυροι σικινγισαί.

*) γρ. καὶ Πυλάδης.

ἦς εὐρετῆς Σίκιυνός τις βάρβαρος· οἱ δὲ Φασιν, ὅτι Κρῆς ἦν ὁ Σίκιυνος. ἦν δὲ ἡ Πυλάδα ὄρχησις ὀγκώδης, καθετι-
κὴ τε καὶ πολύκοπος· ἡ δὲ Βαθύλλειος ἰλαρωτέρα, καὶ γὰρ
ὑπόρχημά τι τῆτον διατίθασθαι. Σοφοκλῆς δὲ πρὸς τῷ
καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὥραν ἦν καὶ ὀρχησικὴν δαδιδαγμένους
καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρῳ. μετὰ γοῦν τὴν
ἐν Σάλαμῖνι ναυμάχϊαν περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀθλημιμένος
ἐχόρευσε μετὰ λύρας· οἱ δὲ ἐν ἱματίῳ Φασί· καὶ τὸν Θάμυριν
διδάσκων αὐτὸς ἐκιδάρισεν. ἄκρως δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν
Ναυσικᾶν ἔθῃκε *). τῆς δὲ Μέμφιδος ὀρχήσεως ἦρα καὶ
Σωκράτης ὁ σοφός, καὶ πολλάκις καταλαμβάνόμενος ὀρ-
χοῦμενος, ὥς Φησι Ξενοφῶν, ἔλαγε τοῖς γνωρίμοις, παν-
τὸς εἶναι μέλους τὴν ὀρχησιν γυμνάσιον. ἔταττον γὰρ τὸ p. 21.
ὀρχεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ἀρατίζεσθαι. Ἀγκυρέων·

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ἀρχήσαντ' ἑλαφροῖς.

Ἴων·

Ἐκ τῶν αἰληπτῶν μᾶλλον ὄρχησε φρίγας.

Ἑρμῖπκος δὲ Φησι, Θεόφραστον παραγίνεσθαι εἰς τὸν περι-
πατον κατ' ὥραν λαμπρὸν καὶ ἐξησκημένον, εἶτα καθί-
σαντα διατίθασθαι τὸν λόγον, ἐδεμῖας ἀπεχόμενον κινή-
σεως, ἐδὲ σχήματός τινος· καὶ ποτε ὀψοφάγον μιμνήμενον,
ἐξάραντα τὴν γλῶσσαν, περιλείχειν τὰ χεῖλη.

Ἐμελε δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν C. 18.
ἐσθῆτα, καὶ τὰς μὴ τοῦτο προῖοντας ἔσχωπτον. Πλάτων
ἐν Θεαιτήτῳ· Πάντα δυναμένου ὀξέως τε καὶ τορῶς δια-
κονεῖν, ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισαμένου ἐπιδέξια ἐλευθέ-
ρας, ἐδὲ ἀρμονίαν λόγων λαβόντος ὀρθῶς ὑμῆσαι θεῶν
τε καὶ ἀνθρώπων εὐταϊμόνων βίον. Σαπφῶ περὶ Ἀν-
δρομέδας σκώπτει· Τίς δ' ἀγριωτὴς **) τοι θέλγει νόον,
οὐκ ἐπισαμένη τὰ βράκκα ἔλκεν ἐπὶ τῶν σφυρῶν; Φιλέται-
ρος ἡ Ἀμφίς· Ἀμφίβαλλε τέρνοις Φάρος· ἐ καθήσεις, τάλαν,
μήδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξῃ; Ἑρμῖπκος δὲ Φησι,
Θεόκριτον τὸν Χίον ὡς ἀπαίδευτον μέμφεσθαι ***) τὴν

*) γρ. Ναυσικᾶν καθῆκε.

**) γρ. Τίς ἀγριωτὴς.

***) γρ. ὡς ἀπαιδέντι μ.

Ἀναξιμένους περιβολήν. Καλλίστρατός τ' ὁ Ἀριστοφάνης
Ἀρίσταρχον ἐν συγγράμματι κακῶς εἶρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐ-
ρύθμως ἀμπέχεσθαι, Φέροντός τι καὶ τῷ τοιούτῳ πρὸς *)
παιδείας ἐξέτασιν. διὸ καὶ Ἀλεξίς φησι

Ἐν γὰρ νομίζω τῶτο τῶν ἀνελευθέρων
εἶναι, τὸ βαδίζειν ἀβρόνθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς,
Ἐξὸν καλῶς ἔ μὴτε πράττεται τέλος
Μηδεὶς ἡμᾶς, μὴτε μὴν δόντας δι' ἐτέρων λαβεῖν **).
Φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοισιν εὖ ***)
Δόξης τιν' ὄγκον, τοῖς δ' ὀρεῶσιν ἡδονήν,
Κόσμον δὲ τῷ βίῳ, τὸ τοιούτον γέρας
Τίς οὐκ ἂν αὐτῷ κτῆτο, φάσκων τοῦν ἔχειν;

Καὶ Αἰσχύλος δὲ ἔ μόνον ἐξεῦρε τὴν τῆς πολῆς εὐ-
πρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται
καὶ δαδῆχοι ἀμφιένυννται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρ-
χησικὰ αὐτὸς ἐξευρίσκειν, ἀνεδίδε τοῖς χορευταῖς. Χαμαι-
λέων γοῦν πρῶτον αὐτόν φησι σχηματίζειν τὰς χορὰς, ὀρ-
χησοδιδασκάλοις ἔ χρησάμενον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χο-
ροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα τῶν ὀρχήσεων, καὶ ὅπως πᾶ-
σαν τὴν τῆς τραγωδίας οἰκονομίαν εἰς ἑαυτὸν περιεῖπεν.
ὑπεκρίνατο γοῦν μετὰ τῷ εἰκότος τὰ δράματα. Ἀριστοφά-
νης γοῦν (παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπό-
καιται πίσις) ποιῶν αὐτὸν τὸν Αἰσχύλον λέγοντα· τοῖσι χο-
C. 19. ροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἐπέλουν. καὶ πάλιν· τὰς Φρύγας
οἶδα †) Ξεωρῶν, ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδα
ἤλθον τεθνεῶτα, πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ δεῦρο σχη-
ματίσαντας. καὶ Τέλεσις δὲ ἡ Τελεσις ††) ὁ ὀρχησοδιδασκαλὸς
p. 22. δαικνυέσας. Ἀριστοκλῆς γοῦν φησιν, ὅτι Τελεσις ὁ Αἰ-
σχύλου ὀρχηστὴς ἔως ἦν τεχνίτης, ὥς ἐν τῷ ὀρχη-
σθαι τὰς ἐπτά ἐπὶ Θήβας φανερά ποιῆσαι τὰ πράγματα
δι' ὀρχήσεως. φασὶ δὲ καὶ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί, Θε-

*) γρ. τι τῷ τοιούτῳ καὶ πρ. **) γρ. ἔ μὴτε πράττεται
τέλος, Ἡμᾶς τε μηδὲν δόντας ἐτέρῳ δεῖ λαβεῖν. ***) γρ.
Φέρει δὲ τῶτο τοῖσι χρωμένοιςιν εὖ, vel Φέρει δὲ τοῖς μὲν
χρωμένοιςιν εὖ τότε. †) γρ. οἶδα. ††) γρ. Τελεσις.

σπίας, Πρακτίας *), Κρατίνος, Φρύνιχος, ὀρχηστικοὶ ἐκα-
λέντο, διὰ τὸ μὴ μόνον τὰ ἑαυτῶν δράματα ἀναφέρειν
εἰς ὀρχησιν τοῦ χοροῦ, ἀλλὰ καὶ ἔξω τῶν ἰδίων ποιημά-
των διδάσκειν τὰς βουλομένας ὀρχεῖσθαι. μεθύων δὲ ἐποίη-
σας τραγῳδίας Αἰσχύλος, ὥς φησι Χαμαιλέων. Σοφο-
κλῆς οὖν ἀνείδιζεν αὐτῷ, ὅτι, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖ, ἀλλ'
οὐκ αἰδᾷς γε.

Ὅρχησις ἔθνη καὶ αἰδοῖ Λακωνικαί, Τροιζηνικαί **),
Ἐπιζεφύριοι, Κρητικαί, Ἰωνικαί, Μαντινικαί, ἃς προ-
κρίνει Ἀριστέφανος διὰ τὴν τῶν χειρῶν κίνησιν. ἔτι δ' ἦν
ἔνδοξον καὶ σοφὸν ἡ ὀρχησις, ὥς Πίνδαρος τὸν Ἀπόλ-
λων ὀρχησὴν καλεῖ.

Ὅρχησά, ἀγλαΐκῃ ἀνάσσει, εὐρυφάρτερ' Ἀπολλων,
καὶ Ὅμηρος δὲ ἡ τῶν Ὀμηριδῶν τις †) ἐν τοῖς εἰς Ἀπόλ-
λωνα ὕμνοις φησὶν.

— — Ἀπόλλων,
φέρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, χερσὶν κιδάρει ††),
Καλὰ καὶ ὕψι βιβάζ.

Εὐμηλος δὲ ἡ Ἀρατῖνος ὁ Κορινθίος τὸν Δία ὀρχαμέντον πε-
παράγει, λέγων.

Μίσσισσα δ' ὀρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θιῶν τε.

Θεόφρατος δὲ φησι, πρῶτον Ἀνδρωνα τὸν Κατακρίον αὐ-
λητὴν κινήσεις καὶ ρυθμὸς ποιῆσαι τῷ σώματι αὐλοῦντα,
ἔθεν σκελιζέειν τὸ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς μετ' ἐν
Κλεόφαντον Θηβαῖον.

Ὅρχησαι δὲ ἔνδοξοι, Βολβὸς μὲν παρὰ Κρατίνῳ καὶ
Καλλίῳ Ζήνων δὲ ὁ Κρής, ὁ πάντῃ Ἀρταξέρξῃ προσφιλέ-
τατος, παρὰ Κτησίᾳ. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φιλό-
ξανον ἐπιστολῇ μέμνηται Θεοδώρου καὶ Χρυσίππου.

Ὅτι τὸ Μουσεῖον ὁ Φιλίσσιος Τίμων, ὁ σιλλογράφος,
τάλαρόν πε φησὶν, ἐπισκώπτων τὰς ἐν αὐτῷ τρεφομένας
φιλοσόφους, ὅτι ὥσπερ ἐν πανάγρῳ τινὶ σιτοῦνται, κατὰ-
περ οἱ πολυτιμώτατοι ὄρνιθες.

*) γρ. Θέσπις, Πρ.

†) γρ. τῶν τις Ὀμηριδῶν.

**) γρ. Τροιζηνικαί.

††) γρ. ἀγλάν κιδάρειν.

Πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλῳ
Βιβλακοὶ χαρακίται ἀπειρίτα θηριώοντες
Μασίων ἐν ταλάρῳ.

Ἔως ἂν τῆς λογοδιαβροχῆς ἀπαλλαγῶσιν ἔτι οἱ τραπε-
ζορήτορες, οἱ ὑπὸ γλωσσαλγίας ἐπιλελησθαι μοι δοκοῦσι
καὶ τοῦ Πυθικοῦ χρησμῷ, ὃν ἀναγράφει Χαμαιλέων·

Εἴκοσι τὰς πρὸ κυνὸς, καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα,
Οἴκῳ ἐνὶ σκιερῷ Διόνυσῳ χρᾶσθαι ἰατρῷ.

καὶ Μνησιθεὸς δὲ Ἀθηναῖος Διόνυσον ἱατρὸν φησι τὴν Πυ-
θίαν χρῆσαι τιμῇ Ἀθηναίοις. φησὶ δὲ καὶ Ἀλκαῖος ὁ Μι-
τυληναῖος ποιητῆς·

Οἶνῳ πνεύμονα τέγγε, τὸ γὰρ ἄσρον περιτίλλεται,
Ἢ δ' ὤρη χαλεπὴ, πάντα δὲ διψᾷ ὑπὸ πνύματος.

καὶ ἄλλαχῶ·

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄσρον περιτίλλεται.

Εὐπολὶς τε τὸν Καλλίαν φησὶ ἀναγκάζεσθαι ὑπὸ Πρωτα-
γόρῃ πίνειν, ἵνα πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεύμονα ἐκλυτον φο-
ρῇ *). ἡμῖν δ' ἔ μόνον ὁ πνεύμων ἀπεξήρανται, κινδυνεύει
δὲ καὶ ἡ καρδία. καὶ τοι Ἀντιφάνης λέγει·

— — τὸ δὲ

p. 23. Ζῆν, εἰπέ μοι, τί ἐστι; Τὸ πίνειν, φήμ' ἐγώ,
Ὅρῃς παρὰ βέλθοισι χειμάρρεσι ὅσα
Δένδρων αἰεὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
βρέχεται, μέγας καὶ κάλλος οἶα γίνεται·
Τὰ δ' ἀντιτείνονθ', οἶονεὶ δίψαν τινά
Ἢ ξηρασίαν ἔχοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.

οὕτω τέτοις, φησὶ, κυνολογήσασιν ἐδόθη πεινῶν.

Εἴρηται δὲ τὸ βρέχειν καὶ ἐπὶ τοῦ πίνειν. Ἀντιφά-
νης·

Δεῖ γὰρ φαγόντας δαψιλῶς βρέχειν.

Εὐβελος·

— — Σίκων ἐγώ

Βεβρεγμένος **) ἥκω καὶ πεκωθωνισμένος.
Πέπωκας ἔτος; Πέπωκ' ἐγὼ μὰ Δία τὸν
Μενδαῖον.

*) γρ. ἄκλυτον vel ἄκλυτον ἔ φορῇ. **) γρ. Εὐβελος Ἰων.
Ἐγὼ B.

Ὅτι τὸ ἀνακίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχὴν ἐστίν, οἷον ἀθυμαῖν, ὀλιγωρεῖν. Θεγκυδίδης· πρώτη· Νικώμενοι ἐκ' ἐλαχίστον ἀνακίπτουσι. Κρατῖνος δ' ἐπὶ ἐρστών χρᾶται τῇ λέξει·

Ῥοδιάζει καὶ ἀνακίπτει.

καὶ Ξενοφῶν ἐν οἰκονομικῷ· Διὰ τί ἄλυκοι ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ ἐρέται, ἡ ὅτι ἐν τάξει μὲν κάθονται, ἐν τάξει δὲ προνύκτιν, ἐν τάξει δὲ ἀνακίπτουσιν;

Ἀνακίσθαι δὲ φάμεν ἐπὶ ἀνδριάντος. ὅθεν τὰς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον. Δίφιλος·

Ἐγὼ δ' ἴως μὲν τινος ἀνκειμένη.

πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἐταῖρός φησι·

Ἀνάκεισο.

Φιλίππιδης·

Καὶ δειπνῶν αἰεὶ ἀνακείμενος παρ' αὐτόν.

καὶ ἐπάγει·

Πότερον ἀνδριάντα εἰσὶα;

κατακίσθαι δὲ λέγεται, καὶ κατακεκλίσθαι, ὡς ἐν συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων· Ἀλαξίς·

Ὡς ἔστι κατακίσθαι πρὸ δειπνῆ συμφορά.

Οὔτε γὰρ ὕπνος δῆκεθεν ἐδὲν ἂν λάβοι,

οὐδ' ἂν λέγη τις, ἐδαμῶς μάθοιμεν ἄν.

Ὁ γὰρ γὰρ ἔστι τῆς τρεπίζης πλησίον.

ἔστι δὲ εὐρεῖν καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ ἀνακίσθαι. Σάτυρος παρὰ Σοφοκλεῖ τῷτο φησιν·

Ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένη

Μίσον εἰς τὸν αὐχὲν εἰσαλοίμην.

Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρηνῶν νομίμοις· Οἱ δὲ Τυρρῆνοί δειπνῶσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Θεόπομπος·

Ἐπίνομον μετὰ ταῦτα κατακείμενοι

Μαλακώτατ' ἐπὶ τρικλινίῳ,

Τελαμῶνος οἰμύζοντες ἀλλήλοις μέλη.

Φιλωνίδης·

Κατάκειμαι, ὡς ὄρεα, δεκάκαλοι.

Εὐριπίδης Κύκλωπι·

Ἀνέπαισε Φέρυγγας αἰθέρ' ἐξάνισις βαρύν.

Ἄλεξις·

Μετὰ ταῦτ' ἀναπαισῖν ἐκέλευον αὐτὴν παρ' ἐμὲ.

Ὅτι τὸ πάσασθαι ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι τίθεται. Φησὶ γοῦν Φοῖνιξ πρὸς Ἀχιλλεῖα·

Οὐκ ἔστι μοι ἄλλα ἐνὶ μεγάρῳσι πάσασθαι, καὶ ἀλλὰ χεῖρ·

Εἴθ' οἱ σπλάγχν' ἐκείσιν.

τῶν γὰρ σπλάγχνων ἀπογεύονται μόνων *), ὥς ἐν ὀλίγων πολλὸς ὁμιλος. καὶ ὁ Πρίαμος δὲ πρὸς Ἀχιλλεῖα φησί·

ρ. 24. Νῦν δὲ καὶ σίτη πασαίμην.

οἰκίστην γὰρ τοῦ τηλικαύδε ἀτυχήσαντος, ἀπογεύσασθαι μόνον. εἰς κόρον γὰρ ἔλθειν οὐκ εἶα τὸ πένθος. διὸ καὶ ὁ τὸ σύνολον ἐγευσάμενος τροφῆς καίται ἄσιτος, ἄπατος. ἐπὶ δὲ τῶν ἀποπληρωμένων εὐδέποτε λέγει τὸ πάσασθαι, ἀλλ' ὅπως αἱ δαίμονες κέρων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτη τέρφθην.

καί·

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.

οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι τίθεται τὸ πάσασθαι. Καλλίμαχος·

— — μύθου δὲ πασαίμην

Ἡδίων.

Ἐρατοσθένους·

— — ὀπταλμία πρία

Ἐκ τέφρης ἐκείσιν, τά τ' ἀγρώσσοντες ἔλονται.

Ποτικολλῶν ἄτε ξύλον παρὰ ξύλῳ,

φησὶ ὁ Θηβαῖος μελοποιός.

Ὅτι Σάλευκος φησὶ τὴν παρ' Ὀμήρῳ δαῖτα θάλασσαν τοιχαίων μεταθέσει δίαίταν εἶναι. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δαίσασθαι λέγειν, βιαιότερόν ἐστι.

*) γρ. ἀπογεύονται μόνον.

Σφαιρίζουσι δὲ παρ' Ὀμήρῳ ἔ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες· καὶ δίσκοις δὲ καὶ ἀκοντίοις μετὰ τινος συμμετρίας ἐχρῶντο·

Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγυμνίσαν ἱέντες.

τὸ γὰρ τέρπον τὴν κακοπάθειαν κουφίζε. καὶ ἐπὶ κυνηγεσίῃ δὲ ἐξιᾶσιν *) οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολεμικῶν κινδύνων, καὶ ἐπὶ θήρας παντοίας, ἃς ὦν βωμалаώτεροι καὶ ὑγιανέτεροι διατέλουν·

· Ὡς ὅτε πυργηδὸν σφίαις κνῆτας ἀρτύουσι,

καὶ ἀντίον ἰσάμενοι ἀκοντίζουσιν. ἴσασι δὲ καὶ λυτρά ἄκην πύων παντοίων· κίπον μὲν θαλάττῃ λύοντας, ἣ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ πρὸςφορος· ἀναχαλῶντες δὲ ταῖς ἐμβάσεσι τὰς τῶν μυῶν συντάξεις, εἴτ' ἐπαλείφοντες λίπα, πρὸς τὸ μὴ ξηραίνεσθαι τοῦ ὕδατος ἀπεσκληρυμένα γίνεσθαι τὰ σῶματα. οἱ γοῦν ἀπὸ τῆς σκοπιῆς ἐπανελθόντες,

— ἰδρῷ πολλὰν ἀπινίζοντο θαλάσσην

— κνήμες, ἥδ' ἐλὸφον, ἀμφὶ τε μηρῶς.

καὶ ὕτως ἀναψύξαντες,

ἔς ἀσαμίνδας βάντες ἐϋξέτας λίσσονται.

— — καὶ αἰσιψάμενοι λίπ' ἐλαίῳ,

Δείκνῃ ἐφρίζαντήν.

ἔστι καὶ τρόπος ἕτερος καμάτων λύσεως· ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς καταιονήσεων.

Θυμῆρις κεράσασθαι κατὰ πρῶτῳ τε καὶ ὕμῳ.

αἱ γὰρ ἐμβάσεις, περιεχυμένα πανταχόθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττῃσι τὴν τῶν ἰδρώτων ἐκκρίσιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἡθμὸς εἰς ὕδωρ βληθεῖη. διέξεισι γὰρ ὕδωρ, ἣν μὴ τις αὐτὸν μετεωρίσας τοῖς πόροις ἀναψυχὴν καὶ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω παράσχη, ὥς Ἀριστοτέλης εἶρηκεν ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι, ζητῶν, διὰ τί οἱ ἰδρούντες, ἐπὶ ἔλθωσιν εἰς θερμὸν ἢ ψυχρὸν ὕδωρ, οὐκ ἔτι ἰδρῶσι, ἕως πάλιν ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων.

Παρατίθετο δὲ τοῖς ἥρωσι δειπνῶσι καὶ λάχανα. ὅτι δὲ οἶδαςι τὰς λαχανείας, ὅλην ἐκ τῶν παρὰ ναίετον ὄρεον

*) γρ. ἐπὶ κυνηγίᾳ δὲ ἐξ.

κοσμητῶν πρασιῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ τοῖς κακοχυμωτάτοις προμύοις ἐχρῶντο.

— ἐπὶ δὲ κρόμυον, ποτὶ ἄφον.

ἐπιμαλυσμένους δὲ αὐτὰς εἰσάγει καὶ τῶν ἀκροδρύων. ὄχνη
p. 25. γὰρ ἐπ' ὄχνη πρὶν γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ. διὸ καὶ
τῶν δένδρων τὰ μὲν καρποφόρα, καλὰ προσαγορεύει.

Ἐνθα — δένδρεα καλὰ πεφύκει —

Ὀχραι, καὶ φοῖαι, καὶ μηλείαι.

τὰ δ' εἰς ξυλείαν εὐθεται, μακρὰ, τοῖς ἐπιθέτοις τὰς χρή-
σεις διατέλλων. ἔνθεν

δένδρεα μακρὰ πεφύκει,

Κλήθρη τ', αἰγυροῖς τ', ἱλάτη τ' ἦν ἀρανομήκης,

ἀρχαιότερα δ' ἦν καὶ τῶν Τρωϊκῶν ἢ τέτων χοῖσις. Τάν-
ταλος οὖν ἐδὲ θανὼν ἀπηλλάττετο τῆς τέτων ἐπιθυμίας·
εἴπερ ὁ κολάζων αὐτὸν θεὸς, προσίων, καθάπερ οἱ τὰ ἄλ-
γα τῶν ζώων τοῖς θάλλοις ἄγοντες, τοῖς τοιέτοις καρποῖς
ἀποκρέσται *) αὐτὸν τῆς ἀπολαύσεως, ὅτε τῆς ἐλπίδος ἐψ-
γὺς ἔλθοι. καὶ Λαέρτην δ' Ὀδυσσεὺς ἀναμνησκει, ὃν ἔδω-
κε αὐτῷ παιδί ὄντι.

Ὀχραι μοι δῶκε τριεκαίδεκα,

καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅτι δὲ καὶ ἰχθῦς ἦσθιον, Σαρπηδῶν δῆλον ποιεῖ,
ὁμοῖων τὴν ἄλωσιν πανάγρε δικτύς θήρη. καὶ τοι Εὐβελος
κατὰ τὴν κωμικὴν χάριν φησὶ καίρων.

Ἰχθύν δὲ πᾶ γ' Ὀμηρος ἐσθίοντ' εἶρηκέ γε

Τινὰ τῶν Ἀχαιῶν; κρεῖα δὲ μόνον ὥπτων, ἔπει

Ἐφοντά γ' ἢ πεποίηκεν αὐτῶν ἀδινά.

Ἄλλ' ἐδὲ μίαν ἄλλην ἐταίραν εἶδεν τις

Αὐτῶν· ἑαυτὰς δ' ἔδεφον ἐνικυτὰς δέκα.

Πικρὰν στρατεῖαν δ' εἶδον, οἵτινες πόλιν

Μίαν λαβόντες, εὐρυπρωκτέτεροι πολὺ

Τῆς πόλεως ἀπεχώρησαν, ἥς εἶλον τότε,

*) γρ. εἴπερ ὁ κολάζων αὐτὸν θεὸς, προσίων, (καθάπερ οἱ τὰ
ἄλογα τῶν ζώων τοῖς θάλλοις ἄγοντες) τὰς τοιέτους καρπῶς,
ἀποκρ.

καὶ δὲ τὸν αἶρα δ' ἦρωες τοῖς ὀρνίσι·ν εἶων ἐλευθέρον, παγί-
θας καὶ νεφέλας ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πελαιάσιν ἱσάντες.
ἐγυμνάζοντο δὲ πρὸς ὀρνεοθηρευτικὴν, καὶ τὴν πελαιάδα
τῇ μῆρινθῳ κρεμάντες ἀπὸ νηὸς ἰσῆ, καὶ τοξεύοντες ἐκ-
βόλως εἰς αὐτήν, ὡς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ δηλεῖται. παρέλιπε
δὲ τὴν χρῆσιν τῶν λαχάνων, καὶ ἰχθύων, καὶ τῶν ὀρνίθων,
διὰ τε τὴν λιχνείαν, καὶ προσέτι τὴν ἐν ταῖς σκευασταῖς
ἀπρέπειαν, ἐλάττω κεκρικῶς ἡρωϊκῶν καὶ θείων ἔργων. ὅτι
δὲ καὶ ἐφ' ὅις ἐχρῶντο κρέασιν, ἐμφανίζει, ἐν οἷς λέγει:

Ὅς δὲ λέβης ζεῖ — — —

Κρίσση μελδόμενος ἀπαλοτρεφίος σιάλοιο.

καὶ ὁ κατ' Ὀδυσσεὺς ἀφ' ὧς πύς βοὸς τῆτο σημαίνει;
πόδα γὰρ βόειον, εἰς οἷς ὀπτᾶ. καὶ τὸ,

Κρεῖων δὲ πίνακας παρίσθηναι αἰέρας.

Παντοίων,

ἢ μόνον τὴν τῶν κρεῶν ἐξαλλαγὴν δηλοῖ, ὡς ὀρνίθια,
χοῖρεια, ἐρίφεια, βόεια λέγων, ἀλλὰ τὴν σκευασίαν, ὡς
ποικίλῃν ἔχοντα, καὶ ἢ μονοειδῆ, ἀλλὰ περιττὴν· ὡς ἀνα-
κῦπτειν τὰς Σικελικὰς, καὶ Συβαρτικὰς, καὶ Ἰταλικὰς
τραπέζας, ἥδη δὲ καὶ Χίας. μαρτυροῦνται γὰρ καὶ Χῖοι
οὐκ ἔλαττον τῶν προειρημένων ἐπὶ ὀψαρτυτικῇ. Τιμοκλῆς:

— — Χῖοι πολὺ

Ἄριστ' ἀνευρήκασιν ὀψαρτυτικὴν.

Κοιμῶνται δὲ μετὰ γυναικῶν παρ' Ὀμήρῳ ἢ μόνον αἱ
νέοι, ἀλλὰ καὶ οἱ γέροντες, Φοῖνίξ τε καὶ Νέστωρ· μόνον
Μενέλαῳ ἢ συνέζευκται γυνή, διὰ γυναῖκα γαμετὴν ἡρώα-
σμένην τὴν κρατεῖαν πεποιημένῃ.

Παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθρα δ' ὕμνων νεωτέρων Πίνδα-
ρος ἐπαινεῖ. Εὐβυλος δὲ φησι· Ἄτοκόν τε, τὸν μὲν οἶνον
εὐδοκιμεῖν αἰεὶ παρὰ ταῖς ἐταῖραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ
μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον *). τὸ αὐτὸ δὲ καὶ p. 26.
Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνον κειμένου
ἀντὶ τοῦ αἰ. ὥντως δὲ παλαιὸς οἶνος ἢ πρὸς ἡδονὴν μόνον, C. 21

*) γρ. Ἄτοκόν γε, τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν αἰεὶ Παρὰ ταῖς ἐ-
ταῖραις τὸν παλαιόν, ἄνδρα δὲ [Μὴ τὸν παλαιόν, ἀλλὰ τὸν
νεώτερον.

ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑγίαιεν προσφορώτερος· πέσσει τε γὰρ μᾶλλον τὰ σῖτα, καὶ λεπτομερὴς ὢν εὐανάδοτος ἐστὶ. δύναμιν δὲ τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖ, τὸ αἷμά τε ἐναρευνθὲς καὶ εὐανάδοτον κατασκευάζει, καὶ τὰς ὕπνας ἀταράχους παρέχει. ἐπαινεῖ δὲ Ὅμηρος τὸν ἐπιδεχόμενον ἱκανὴν κρᾶσιν, ὡς τὸν τοῦ Μάρωνος. ἐπιδέχεται δὲ πλείω κρᾶσιν ὁ παλαιὸς εἶνος, διὰ τὸ μᾶλλον θερμὸς γίνεσθαι καλαιέμενος. ἐνιοὶ δὲ καὶ τὴν Διόνυσον Φυγὴν εἰς τὴν θάλασσαν οἰνοποιεῖν σημαίνειν Φασί, πάλαι γνωρίζομένην· ἡδὺν γὰρ εἶναι τὸν οἶνον παραγχομένης θαλάσσης. ἐπαινῶν δὲ Ὅμηρος τὸν μέλανα οἶνον, πολλάκις αὐτὸν καὶ αἶδοκα καλεῖ· δυναμικώτατος γὰρ ἐστὶ, καὶ μένων ἐν ταῖς ἔξεσι τῶν πινόντων πλείστον χρόνον. Θεόπομπος δὲ Φησι, παρὰ Χλοῖς πρώτοις γενέσθαι τὸν μέλανα οἶνον, καὶ τὸ φυτεύειν δὲ καὶ θραπεύειν ἀμπέλους Χλοῖς πρώτας μαθόντας παρ' Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσε, ὃς καὶ συνήκισε τὴν νῆσον, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι. ὁ δὲ λευκὸς οἶνος ἀσθενὴς καὶ λεπτός. ὁ δὲ κιβρός πέπται ῥῶον, ξηραντικώτερος ὢν.

Ε. 21. Περὶ Ἰταλικῶν οἶνων Φησὶ παρὰ τέτῳ τῷ σοφιστῇ Γαληνός· Ὁ Φαλαρῖνος οἶνος ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἐστὶ πότιμος, καὶ ἀπὸ πεντεκαίδεκα μέχρις εἰκοσιν· ὁ δ' ὑπὲρ τῆτον ἐκπίπτων τὸν χρόνον κεφαλαλγικός, καὶ τῷ νευραῖδους καθάπτεται. εἶδη δ' αὐτῆ δύο, ὁ αὐσηρός, καὶ ὁ γλυκάζων. ὕψος δὲ τοιοῦτος γίνεται, ὅταν ὑπὸ τῶν τρυγητῶν νότοι πνεύσῃσι, παρ' ὃ καὶ μελάντερος γίνεται. ὁ δὲ μὴ ἔτω τρυγηθεὶς, αὐσηρός τε, καὶ τῷ χρώματι κιβρός. καὶ τοῦ Ἀλβανῆ εἶναι εἶδη δύο, ὁ μὲν γλυκάζων, ὁ δ' ὀμφακίας· ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ πεντεκαίδεκα ἐτῶν ἀκμάζουσι. Συβρεντίνος δὲ ἀπὸ πάντε καὶ εἰκοσιν ἐτῶν ἄρχεται γίνεσθαι πότιμος· ὢν γὰρ αἰσθηρὴ καὶ λίαν ψαφάρος, μόλις πεπκίνεται· καὶ παλαιέμενος, σχεδὸν μόνος ἐστὶν ἐπιτήδειος τοῖς χρωμένοις διηγεκῶς. ὁ δὲ Ῥηγίνος τῷ Συβρεντίνῳ λιπαρώτερος ὢν, χρήσιμος ἀπὸ ἐτῶν πεντεκαίδεκα. χρήσιμος καὶ ὁ Πριέρνος, λεπτομερέστερος ὢν τῷ Ῥηγίνου, ἥμισυά τε καθάπτεμενος κεφαλῆς. τέτῳ ἐμφερὴς ὁ Φορμικανός, ταχὺ δὲ ἀκμάζει, καὶ λιπαρώτερός ἐστιν αὐτῷ. βραδύιον δ' ἀκμάζει ὁ Τριφολίνος· ἐστὶ δὲ τῷ Συβρεντίνου γεωδέστερος. ὁ δὲ Σετί-

νος τῶν πρώτων ἐστὶν οἶνων, ἐμφερὴς τῷ Φαλέρνῳ, κου-
 φότερος, ἢ πληκτικός. ὁ Τιβουρτίνος λεπτός, εὐδιάπνευ-
 τος, ἀκμάζων ἀπὸ ἐτῶν δέκα· κρείττων δὲ γίνεται παλαι-
 ὤμενος. ὁ Λαβικανὸς ἡδύς, λιπαρὸς τῇ γεύσει, μεταξὺ Φα-
 λέρνου καὶ Ἀλβανῆ· ἡ δὲ αὐτοῦ πόσις ἀπὸ ἐτῶν δέκα. ὁ
 Ταύρανός δὲ καὶ ὀλίγος καὶ κάλλιστος, προσέτι τε εὐτονος
 καὶ παχύς, Πραϊνεσίης δὲ καὶ Τιβουρτίνου λιπαρώτερος,
 ὁ Μαρσικὸς πάνυ αὐτηρὸς, εὐτόμαχος δέ. γίνεται δὲ καὶ
 περὶ τὴν Καμπανίας Κύμην ὁ καλούμενος Οὐλβανός, πό-
 τιμος, κοῦφος ἀπὸ ἐτῶν πέντε. ὁ Ἀγκωνηπανὸς χρηστός,
 λιπαρὸς πως. ὁ Βικεντίνος ἐμφερὴς ἔχει τῷ Ἀλβανῷ, p. 276
 τὸ ὁμοφάνειας εἶναι· ἔστι δὲ δυνατός καὶ εὐτόμαχος. ὁ
 Οὐτέτερος δὲ ἡδύς πινόμενος, εὐτόμαχος· ἴδιον δ' αὐτῷ, τὸ
 μὴ δοκεῖν ἀπαρέγγυτος εἶναι· ἐμφαίνει γὰρ ὡς ἐμμεμι-
 γμένε αὐτῷ ἑτέρου. ὁ Καληνὸς κῆφος, τῷ Φαλέρνῳ εὐτο-
 μαχώτερος. εὐγενὴς δὲ καὶ ὁ Καίκουβος, πληκτικός, εὐτο-
 νος· παλαιῖται δὲ μετὰ ἱκανὰ ἔτη. ὁ Φουνδανὸς εὐτονος,
 πολύτροφος, κεφαλῆς καὶ τομάχου ἄπτεται· διὸ ἢ πολλὰ
 ἐν συμποσίοις πίνεται. πάντων δὲ τέτων ὁ Σαβίνος κορυφώ-
 τερος, ἀπὸ ἐτῶν ἑπτὰ ἐπιτήδειος πίνεσθαι μέχρις πέντε καὶ
 δέκα. ὁ δὲ Σιγντίνος μέχρις ἐτῶν ἑξ χρησίμος, παλαιωθεὶς
 δὲ πολὺ χρησιμώτερος. ὁ Νεμαγτᾶνος ἀκμάζει ταχὺ, καὶ
 ἀπὸ ἐτῶν πέντε πότιμός ἐστι· ἔστι δ' ἔτε λίαν ἡδύς, ἔτε λε-
 πτός. ὁ Σπολητίνος δὲ οἶνος καὶ πινόμενος ἡδύς, καὶ τῷ
 χρώματι χρυσαίει. Καπυανὸς κατὰ πολλὰ τῷ Συβρραντίνῳ
 ἐμφερὴς. ὁ Βαρβίνος λίαν αὐτηρὸς, καὶ αὖ ἐαυτῷ κρείτ-
 των γίνεται. εὐγενὴς καὶ ὁ Καυκίνος, καὶ τῷ Φαλερίνῳ
 παρεμφερής, ὁ Βενεφράνος εὐτόμαχος, καὶ κῆφος. ὁ ἐν
 Νεαπόλει Τρεβαλλικὸς εὐκρατος τῇ δυνάμει, εὐτόμαχος,
 εὐτομος. ὁ Ἑρβελος ἐν ἀρχῇ μὲν ἐστὶ μέλας, μετ' ἢ πολλὰ
 δὲ ἔτη λευκὸς γίνεται· ἔστι δὲ λίαν κῆφος, καὶ τρυφερός.
 ὁ Μασσαλιώτης καλός· ὀλίγος δὲ γίνεται, παχύς, σαρκώδης.
 Ταραντίνος δὲ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς κλιματος τέτου πάντες ἀπαλοί·
 ἢ πληξίν, ἢ τόνον ἔχοντες, ἡδεῖς, εὐτόμαχοι. ὁ δὲ Μαμαρτί-
 νος ἄνω μὲν τῆς Ἰταλίας γίνεται· καὶ γινόμενος ἐν Σικελίᾳ,
 παλεῖται (Ἰταλίγος *)· ἡδύς δ' ἔστι, κοῦφος, εὐτονος.

*) γρ. Πωταλῖνος.

"Οτι παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται δαίμων, ὡς φησι Χάρης ὁ Μιτυληναῖος, ὃς καλεῖται Σοροάδειος. ἑρμηνεύεται δὲ Ἑλλάδι Φωνῇ οἰνοποιός.

"Οτι Ἀντ. Φάνης που ὁ χάρις τὰ ἐξ ἐκείτης πόλεως ιδιώματα ἔτω καταλέγει·

Ἐξ Ἡλίδος μάγειρος, ἐξ Ἀργεὺς λῆβης,
Φλιάσις οἶνος, ἐκ Κορίνθου σρώματα,
Ἰχθὺς Σικυνῶνος, Αἰγία δ' αὐλητρίδες,
Τυρὸς Σικελικὸς, μύρον ἐξ Ἀθηῶν, ἰγχείλιν Βοιωτίας^{*)}).

Ἑρμῆκος δ' ἔτιος·

Ἔσπετε νῦν μοι, Μᾶσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ἐξ ἑ ναυκληρεῖ Διόνυσος ἐπ' οἶνοπα πόντον,
Οσο' ἀγάθ' ἀνθρώποις δεῦρ' ἦγαγε γῆτ' μελαίνῃ.
Ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον·
Ἐκ δ' Ἑλλησπόντε σκόμβρους καὶ πάντα ταρίχη·
Ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόεια·
Καὶ παρὰ Σιτάλκῃ ψύρας Λακεδαιμονίοισι·
Καὶ παρὰ Περδίκῃ ψεύδη ναυσὶν πάνυ πολλαῖς.
Αἱ δὲ Συράκουσαι οὖς καὶ τυρὸν παρέχουσι^{**)}.
Καὶ Κερκυραῖαι ὁ Ποσειδῶν ἐξολίσσει
Ναυσὶν ἐπὶ γλαφυραῖς, ὅτι δίχα θυμὸν †) ἔχουσι.
Ταῦτα μὲν ἐντεῦθεν. ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμασά·
Ἰσία καὶ βύβλος· ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανῶν.
Ἡ δὲ καλὴ Κρήτη κυνάριτον τοῖσι θεοῖσιν·
Ἡ Λιβύη δ' ἐλέφαντα πολὺν παρέχει κατὰ πρᾶσιν·
Ἡ Ῥόδος ἀσπίδας τε καὶ ἰσχυράς ἡδυονείρας.
Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίας ἀπίες καὶ ἱφία μῆλα·
Ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας· ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικάραι.
Αἱ Παγασαὶ δάλας καὶ σιγματίας παρέχουσι·
Τὰς δὲ Διὸς βελάντας καὶ ἀμύγδαλα σιγαλέοντα
Παφλαγῶνες παρέχουσι· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός·
Φοινίκη αὖ καρπὸν φοῖνικος καὶ σερμίδαλιν·
Καρχηδὼν δάκιδας καὶ ποικίλῃ προσκεφάλαια.

p. 28.

C. 22. Πίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς Ἱέρωνα Πυθικῇ ᾠδῇ·

Ἀπὸ Ταυγίτα μὲν Λακκαῖον ἐπὶ θηρῶν

*) γρ. Τυρὸς Σικελικὸς, ἐκ Συρακουσῶν οὖς, Μύρον ἐξ Ἀθηῶν, ἰγχείλιν Βοιωτίας. **) γρ. σίτον ἢ τε τυρὸν π.

†) γρ. ὅτι δὴ δίχα δ.

Κύνα, τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν·
 Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος
 Ἀγίης ἑξοχώτατος·
 Ὅπλα δ' ἀπ' Ἀργεος ἄρμα
 Θηβαίων ἀπὸ γῆς ἄγλαοκάρπη·
 Σικελίας δ' ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν.

Κριτίας δ' ἔτω·

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον,
 Ὅν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.
 Ἔττα δ' ὄχος Σικελὸς, καλλιδαπάνη τε κρατίτη*).

* * *

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυνὴν τρυφερωτάτην ἔδρα.
 Εὐνίκη δὲ λέχες ἑξοχα κάλλος ἔχει·
 Μιλητός τε, Χίος τ', ἐναλὲς πόλις Οἰονόμανος.
 Τυρσηνὴν δὲ κρατεῖ χρυσότυκος**) Φιάλη,
 Καὶ πᾶς χαλκὸς, ὅστις κοσμεῖ δόμον ἐν τινὶ χρεῖᾳ.
 Φοίνικες δ' εὖρον γράμματα ἀλεξίλογα.
 Θήβη δ' ἀρματώεστα δίφρον συνεπέξατο πρώτη·
 Φορτηγὰς δ' ἀκάτες Κᾶρες, ἄλως ταμίαι.
 Τὸν δὲ τροχὸν γαίης τε καίμινε τ' ἐκγόνον εὖρε
 Κλεινότατον κίρμαον, χρησίμῳ οἰκονόμῳ,
 Ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τροπαίῳ.

καὶ δ' ἀκαίνεῖται ὄντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος. Εὐβελὸς δὲ Φησι·

Κιθία κεράμια, Σικελικὰ βατάνια, Μιγαρικὰ πι-
 θάνια.

Ἀντιφάνης δέ·

Νάπυ Κύπρου καὶ σκαμμυνίας ὀπὸν,
 Κάρδαμον Μιλήσιον, κρόμυον Σαμοθράκιον,
 Καυλὸν ἐκ Καρχηδόνας καὶ σίλφιον, θύμον Ἰμμήτιον,
 Ὀρίγανον Τενίδιον.

Ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς τὸν Χαλυβώνιον μόνον οἶνον
 ἔπινεν, ὃν Φησι Ποσειδώνιος καὶ Δαμασκῷ τῆς Συρίας γί-
 νεσθαι, Περσῶν αὐτόθι καταφυτευσάντων τὰς ἀμπέλους.
 ἐν δὲ Ἰσση τῇ κατὰ τὸν Ἀδρίαν νήσῳ Ἀγαθαρχίδης Φησι
 οἶνον γίνεσθαι, ὃν πᾶσι συγκρινόμενον καλλίῳ εὐρίσκεσθαι.
 Χίος δὲ οἶνος καὶ Θασίος μέμνηται Ἐπίλυκος·

*) γρ. κάλλει δαπάνη τε κρατίτες. **) γρ. Τυρσηνὴ δὲ
 κρατεῖ χρ.

Χῆρος καὶ Θάσιος ἡδημένοι.

οἶνος Λεσβίος, ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων, μοι δοκῶ,
Φησι Κλέαρχος.

Λεσβίᾳ πόματος

Οὐκ ἔστι ἄλλος οἶνος ἡδίων πιεῖν,

Φησι Ἀλεξίς, Θασίοις καὶ Λεσβίοις οἶνκρίσις τῆς ἡμέρας
τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρος, καὶ νωγαλίζει *). ὁ αὐτός·

Ἦδὺς ὁ Βράμιος, τὴν ἀτέλειαν Λεσβίᾳ **)

Ποῖων, τὸν οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδ·

Ὅς δ' αὖ εἰς ἑτέραν ληφθῇ γ' ἀποστέλλων πόλιν

Κᾶν κύαδον, ἱερὰν ἐγγράφῳ τὴν ἄσιαν.

Ἐφεικός·

Φιλῶ γε Πράμνιον οἶνον Λεσβίῳ.

Πολλὴ δὲ Λεσβία σκαγὴν ἐκπίνεταί ἄγαν.

Ἀντιφάνης·

Ἔστιν ὅσον χρηστὸν ἐπαγωγὸν πάντα

Οἶνός τε Θάσιος, καὶ μύρον καὶ σίμματα.

Ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κακῶς

Πράσσασιν οὐκ ἔστιν Ἀφροδίτῃ βροτείη.

Εὐβελος·

Θάσιον ἢ Χῆρον λαβὼν,

Ἢ Λεσβιον γέροντα νεκταροεκαγῆ.

μέμνηται ὁ ἔτος καὶ Ψυδίε οἶνον·

Οἶνον γὰρ με Ψύδιον γεύσας ἡδὺν ἄκρατον,

Διψῶντα λαβὼν ἔφατ' αἰεὶ πρὸς τὰ τέθη.

καὶ Ἀναξανθρίδης·

Χῆς νεκραμίνος Ψυδίε.

p. 29. Ὅτι Ἀριστοφάνης τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζέσας Δη-
C. 23. μήτριος ὁ Τροϊζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει, ἐν ταύ-
τῃ ὁ κωμικὸς μέμνηται Πεπαρηθίε οἶνον·

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἴστω Πράμνιον,

Οὐ Χῆρον, ἢ Θάσιον, ἢ Πεπαρηθίον,

Οὐδ' ἄλλον, ὅστις ἐπεγείρει τὸν ἔμβολον.

*) γρ. Θασίσις καὶ Λεσβίσις οἶνκρίσις Τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν
ὑποβρέχει μέρος, Καὶ νωγαλίζει. **) γρ. Λεσβίοις.

Εὐβελος·

Ὁ Λευκάδιος πάρεσι καὶ Μιλήσιος
Οἰόνκος ἔγω πότιμος.

Ἀρχεστράτη τοῦ δειπνολόγου·

Εἶθ' ὅπότεν πλήρωμα Διὸς σωτῆρος ἔλῃσθε,
Ἦδη χερὲ γερῶν πολλὸν σφόδρα κρατοφορῶντα*)
Οἶνον, ὃ γὰρ χαίτη λευκῇ πεπυκασμένον ἄνδρι,
Πίνειν ἐκ Λίσβη περικύμονος ἐκίγαυατα.
Τὸν δ' ἀπὸ Φοινίκης ἱερᾶς τὸν βύβλινον αἰνῶ·
Οὐ μὲν τοί κείνῳ γε παρεξίσω αὐτόν. ἴαν γὰρ
Ἐξαιφνης αὐτᾶ γένεσθ μὴ πρόσθεν ἰδισθεῖς,
Εὐάδης μὲν σοι δοῖται τοῦ Λισβίου εἶναι
Μᾶλλον· ἔχει γὰρ τῷτο χρόνα διὰ μῆκος ἀπλάτων·
Πινόμενος δ' ἥσων πολλῶ, κείνος δὲ δοκῇσει
Οὐκ εἴη σοὶ ἔχειν ὅμοιον γένος, ἀμβροσίᾳ δέ.
Εἰ δὲ τινες σκώπτουσιν ἀλαζονοχαυνοφλύνουσαι,
Ὡς ἄδεις ἔφυ πάντων Φοινίκιος οἶνος,
Οὐ προσέχω τὸν νοῦν αὐτοῖς — — **)
Ἔστι δὲ καὶ Θάσιος πίειν γενναῖος, ἴαν ἢ
Πολλαῖς πρὸς βούων οἶνον περικαλλίσαι ὤραις.
Οἶδα δὲ καὶ ἄλλων πόλεων βοτρυοσαγῇ ἔργῃ
Εἰπεῖν αἰνῆσαι τε, καὶ ἢ με λίγηθ' ὀνομάσαι.
Ἄλλ' ἔστιν τ' ἄλλ' ἔστι ἀπλῶς πρὸς Λίσβιον οἶνον.
Ἄλλὰ τινες χαίρουσιν ἐπαινῶντες τὰ παρ' αὐτοῖς.

Φοινίκιος δὲ οἶνος μέμνηται καὶ Ἐφίππος· Κάρυα, φοιᾶς,
Φοινίκια ἕτερα νωγάλισματά, ἐαμνάριά τε οἶνος τοῦ Φοινι-
κικῆ ***): καὶ πάλιν·

Φοινικίνα βίκος †) τις ὑπενόηγνυται

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ξενοφῶν Ἀναβάσει· Μενδάρι δὲ ὁ
Κρατῖνος·

Ἦν δ' ἔνι ἴδει Μενδαῖον ἡβῶντ' ἀγρίως
Οἰόνκον, ἔπεται ἀκόλαθεῖ, καὶ λέγει·
Οἶμ', ὡς ἀκλός, καὶ λευκός ἄρ' εἴηαι τρεῖς ††).

*) γρ. κρατα φορῶντα.

**) γρ. αὐτοῖς τὰδε μυθιύουσι,

vel ὡς τις ταχυπειδής.

**) γρ. Κάρυα, φοιᾶς, Φοινί-
και, ἕτερα νωγάλια, Σταμνάριά τ' οἶνον μικρὰ τῶ Φοινικικῶ,

Πάρις, τοιαῦθ' ἕτερα πολλὰ παύγνια, †) γρ. Φοινικικῶ βα

††) γρ. λευκός. ἄρ' εἴηαι τρεῖς;

Ἐρμιῆκος δὲ πε ποιεῖ τὸν Διόνυσον πλειόνων μεμνημένων·

Μενδαίῳ μὲν ἐνερῶσιν καὶ τοὶ θεοὶ αὐτοὶ
 Στρώμασιν ἐν μαλακοῖς, Μάγνητα δὲ μαιλιχόδωρον,
 Καὶ Θάσιον, τῷ δὲ μήλων ἐπιδέδρομεν ὁδμή.
 Τῆτον ἐγὼ κρίνω πολὺ πάντων εἶναι ἄριστον
 Τῶν ἄλλων οἴνων μετ' ἀμύμονα Χίων ἄλυπον.
 Ἔστι δὲ τις οἶνος, ὃν δὴ σακρίαν καλέουσι,
 Οὗ καὶ ἀπὸ σώματος σάμνων ἀνοιγομενάων *)
 Ὅζει ἴων, ὅζει δὲ ῥόδων, ὅζει δ' ὑκίνου.
 Ὅσμη θεσπεσία, κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑψιρεφές δῶ
 Ἀμβροσία καὶ νέκταρ ὁμῶ. τοῦτ' ἔστι τὸ νέκταρ,
 Τέτου χρὴ παρέχειν πίνειν ἐν τῇσι θαλαῖς
 Τοῖσιν ἱμοῖσι φίλοις, τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πειραρήν.

Φησὶ δὲ Φανίας ὁ Ἐρῆσιος, Μενδαίῳ τὴν βότρυς ἐπὶ τῇ
 ἀμπέλῳ φαίνειν τῷ ἐλατηρίῳ· διὸ γίνεσθαι τὸν οἶνον μαλα-
 κόν **).

*) Ὅτι Θεμιστοκλῆς ὑπὸ βασιλείᾳς ἔλαβεν δωρεάν τὴν Λάμ-
 ψακὸν εἰς οἶνον, Μαγνησίαν δ' εἰς ἄρτον, Μυῖντα δ' εἰς
 ὄψον, Περκώπην δὲ καὶ τὴν Παλαισκῆψιν εἰς τρώμην
 καὶ ἱματισμόν. ἐκέλευσε δὲ τάττω, σολὴν φορεῖν βαρβαρι-
 p. 30. κήν, ὡς καὶ Δημαράτῳ δὲς τὰ πρότερον ὑπάρχοντα †),
 καὶ σολὴν γάμβριον προσθεῖς, ἐφ' ᾧ τε μηκέτι Ἑλληνικὸν
 ἱμάτιον περιβέλλεται. καὶ Κύρος δὲ ὁ μέγας Πυθάρχῳ τῷ
 Κυζικηνῷ φίλῳ ὄντι ἐχαρίσατο ἑπτὰ πόλεις, ὡς Φησὶ ὁ Βα-
 βυλωνίος Ἀγαθοκλῆς, Πήδασον, Ὀλύμπιον, Καμάντιον ††),
 Σκῆπτρα, Ἀρτύφον, Τορτύρην. ὁ δ' εἰς ὕβριν, Φασί,
 καὶ ἀνοίαν προελθὼν, τυρανναῖν ἐπεχείρησε τῆς πατρίδος,
 στρατῶν συναγαγών. καὶ οἱ Κυζικηνοὶ ἐξορμήσαντες ἀπ'
 αὐτὸν ἐβοηθόρουν, πρόδροσοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνόν.

Τιμᾶται δὲ παρὰ Λαμψακηνοῖς ὁ Πρίαπος, ὁ αὐτὸς
 ὢν τῷ Διονύσῳ, ἐξ ἐπιθέτου καλούμενος ἕτως, ὡς Ὀρίαμ-
 βος καὶ Διθύραμβος.

C. 24. Ὅτι Μιτυληναῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς γλυκύν οἶνον πρό-
 δρομον καλεῖσιν· ἄλλοι δὲ πρότροπον ἢ πρόδρομον. θαυμά-
 ζεται δὲ καὶ ὁ Ἰκάριος οἶνος, ὡς Ἀμφίς·

*) γρ. ὑπανοιγομ. **) γρ. μαλακτικόν. †) γρ. ὡς καὶ
 Δημαράτῳ, δὲς τὰ πρότερον αὐτῷ ὑπάρχοντα. ††) γρ.
 Κάμαν, Τίον.

Ἐν Ἑβρίοις τέλειον, ἐν Γίλας φακοί·

Ἰκάριος οἶνος, ἰσχυρότερος Κιμώλιαι.

γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ Πράμνιος. ἔστι δὲ ἕτος γένος τι οἴνου· καὶ ἔστιν ἕτος ἕτε γλυκύς, ἕτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς, καὶ σκληρὸς, καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρειν. οἷον Ἀριστοφάνης οὐχ ἤθεσθαι Ἀθηναίους φησὶ, λέγων, τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἕτε ποιηταῖς ἤθεσθαι σκληροῖς καὶ ἀσεμφοῖς, ἕτε Πράμνιοις σκληροῖς οἶνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἀνδοσμία καὶ πέπονι νεκταροσάγαί. εἶναι γὰρ ἐν Ἰκάρῳ φησὶ Σῆμος Πράμνιου πέτραν, καὶ παρ' αὐτῇ ὄρος μέγα, ἀφ' ἧς τὸν Πράμνιον οἶνον, ἐν καὶ Φαρμακίτην τινας καλεῖν. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Ἰκαρος προταρον Ἰχθυόεσσα διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τῶν ἰχθύων πλήθος, ὡς καὶ Ἐχινάδες ἀπὸ τῶν ἐχίνων καὶ Σηπτιάς ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὴν σηπίων, καὶ Λαγοῦσαι νῆσοι ἀπὸ τῶν ἐν αὐταῖς λαγῶν, καὶ ἕτεραι Φυκοῦσαι καὶ Λαπαδοῦσαι ἀπὸ τῶν παραπλησίων. προσαγορεύεται δὲ, φησὶ Ἐπαρχίδης, ἡ ἀμπελος, ἡ τὸν ἰκάρειον Πράμνιον φέρουσα, ὑπὸ τῶν ξένων μὲν Ἰαρά, ὑπὸ δὲ τῶν Οἰνόεων Διονυσιάς. Οἰνὸς δὲ πόλις ἐν τῇ νήσῳ ἐστὶ. Δίδυμος δὲ πράμνιον φησὶ οἶνον ἀπὸ πρᾶμνιαις ἀμπελὺς ἕτε καλεμένης. οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. εἴναι δὲ ἐν τῇ καθόλου *) τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον, οἶνον παραμένειον ὄντα. οἱ δὲ τὸν πρᾶμνοντα τὸ μένος, ἐπεὶ οἱ πίνοντες προσήνεϊς. ἐπαινεῖ Ἀμφίς καὶ τὸν ἐξ Ἀκάνθου πόλεως οἶνον, λέγων·

Ποδαπὸς εἴ, φράσεν. Ἀκάνθιος. Εἴτα πρὸς θεῶν

Οἶνον πολίτης ὃν κρατίστου εὐρυφιδὸς εἴ,

Καὶ τῶν μὲν αὐτὸ τῆς πατρίδος ἐν τοῖς τράποις

Ἔχεις, τὰ δ' ἕτη τῶν πολιτῶν οὐκ ἔχει.

Κορινθίου οἶνου Ἀλεξίς μνημονεύει, ὡς σκληροῦ

Οἶνος ξενικὸς παρῆν. ὁ γὰρ Κορίνθιος

Βασανισμός ἐστι,

καὶ Εὐβοικοῦ δέ·

— — πάλιν πάλιν

Εὐβοικὸν οἶνον.

*) γρ. ἐν τῇ καθ.

Athen. P. I. T. I.

D

Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει, ὃς καὶ πού
φησὶ·

Ἐν δορὶ μὲν μοι μάζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμερικὸς. πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Στράττις δὲ τὸν Σκιάδιον ἐκαινεῖ·

Οἶνος κοκκύζει τοῖς *) ὀδοιπόροις πιεῖν,
Μίλας Σκιάδιος ἴσον ἔσθ' κεκραμένος.

Ἀχαιοὶ δὲ τὸν Βίβλινον·

P. 31. Ἐδεξιᾶτο Βιβλίε μέθυς ἐκπώματα **).

καλεῖται δὲ ἕτας ἀπὸ τίνος χωρίου ἔτω προσαγορευόμενα.
φησὶ δὲ καὶ Φιλῆνος·

Ὅτι παρὶξ Λέσβιον, Χῖον,

Παπ...†) Θάσιον, Βίβλινον, Μενδαῖον, ὥς μηδὲν κραί-
καλῶν.

Ἐπίχαρμος δὲ ἀπὸ τινων ὀρῶν Βιβλίων φησὶ αὐτὸν ὀνομά-
σθαι. Ἀρμενίδας δὲ τῆς Θράκης φησὶ εἶναι χώραν τὴν
Βιβλίαν, ἣν αὖτις Τισάρεν ††) καὶ Οἰσύμην προσαγορευ-
θῆναι. ἐπεικῶς δὲ ἡ Θράκη ἐδαυμάζετο ὡς ἡδύοις, καὶ
συνόλως τὰ πλησίον αὐτῆς χωρία.

Νῆες δ' ἐκ Λήμνιοι παρῆγασαν οἶνον ἔχουσαι.

Ἰπτίας δ' ὁ Ῥηγῖνος τὴν εἰλεὸν καλεμένην ἄμπελον Βι-
βλίαν φησὶ καλεῖσθαι· ἣν Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς ἐβασι-
λευσε Συρακουσίων, πρῶτον εἰς Συρακῆσας κομίσαι ἐξ Ἰτα-
λίας. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος
Πόλλος ὁ Βίβλινος οἶνος. χρησμός·

Πῖν' οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις,
Οὐδ' ἱερὰν Τεῖραν, ὅθι γ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες.

ὀνομάζετο δὲ παρὰ Τροιζηνίοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν
τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ, ἄμπελος Ἀνθηδονιάς καὶ Ὑπεριας ἀπὸ
Ἀνθου τινὸς καὶ Ὑπέρε, ὡς καὶ Ἀλθηφιάς ἀπὸ Ἀλθη-
φίε τινός, ἐνὸς τῶν Ἀλφείας ἀπογόνων. Ἀλκμὰν δὲ πού
ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθος ὀσθοντά φησὶ τὸν ἐκ πάντε λόφον,
ὃς ἐστὶ τόκος Σπάρτης ἀπέχων σαδίης ἑπτά. καὶ τὸν ἐκ Δαν-

*) γρ. Κοκκύζει οἶνος τ.

**) γρ. Βιβλίνου μέθυς ἐκπ.

†) γρ. Πεπαρήδιον.

††) γρ. ἣν Ἀντισάρεν ἢ Τισάρεν.

Διάδων ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος, καὶ τὸν ἐξ Ὀυόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα τὰ καὶ πλησίον Πιτάνης. φησὶν οὖν· Οἶνον δ' Οἰνουντιχὴν, ἢ Δένδιν, ἢ Παρύσιον *), ἢ Ὀνογλιν **), ἢ Σταθμίταν, καὶ τὸν ἐκ Καρύεα, ὃς ἐστὶ πλησίον †) Ἀρκαδίας. ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν εἶς ἐψημένον· ἐχρῶντο γὰρ ἐφθοῖς οἶνοις. Πολύβιος δὲ διάφορον οἶνον ἐν Καπύῃ φησὶ γίνεσθαι, τὸν ἀναδεδρότην καλέμενον, ὃ μὴδὲνα συγκρίνεσθαι. Ἀλκιφρων δ' ὁ Μαϊάνδριος, περὶ τὴν Ἐφασίαν εἶναι ὀρείαν κώμην, τὴν πρότερον μὲν καλουμένην Λητοίδα, νῦν δὲ Λατωρείαν ἀπὸ Λατωρείας ἀμαζόνος, ἐν ᾗ γίνεσθαι τὸν Πράμνειον οἶνον. Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος ὑπόχυτόν τινα οἶνον ἐν Ῥόδῳ καλεῖ παραπλήσιον τῷ γλυκεῖ. καὶ γλύξιν δ' οἶνος καλεῖται, ὁ τὸ εἶψημα ἔχων. Πολύζηλος δὲ αὐτίτην καλεῖ οἶνον ἐν Ῥόδῳ. Πλάτων δ' ὁ κωμικὸς καπνίαν· κήλλισος δ' ἔτος γίνεται ἐν Βενεβαντῷ, πόλει Ἰταλίας. ἄμφιν δ' οἶνος ὁ Φαῦλος καλεῖται παρὰ Σωσιράται. ἐχρῶντο δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ πόματι τινι ἐξ ἀρωμάτων κατσκευαζομένῳ, ὃ ἑκάλουν τρίμμα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν ἱστορίᾳ φησὶ, ἐν Ἡραΐᾳ τῆς Ἀρκαδίας γίνεσθαι οἶνον, ὃς τὰς μὲν ἀνδρας πινόμενος ἐξίτησι, τὰς δὲ γυναῖκας ταπνῶσας ποιεῖ. περὶ δὲ Καρυναίαν τῆς Ἀχαΐας ἀμπέλαι τι γένος εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον ἐξαμβλοῦν ποιεῖν τὰς γυναῖκας τὰς ἐγκύμονας· καὶ τῶν βοτρώων δὲ, φησὶ, φάγωσι, ἐξαμβλάσιν. ὁ δὲ Τροιζήνιος οἶνος ἀγόνους, φησὶ, ποιεῖ τὰς πίνοντας. ἐν Θάσῳ δὲ λέγει, ὡς αὐτοὶ ποιεῖσιν οἶνον τινα ὑπνητικόν, καὶ ἕτερον ἀγρυπνεῖν ποιοῦντα τὰς πίνοντας. περὶ δὲ τῆς τοῦ ἀνδοσμίας οἶνουσκευασίας Φανίας ὁ Ἐρέσιός φησι τὰδε· Γλεύκει παρεγχεῖται περὶ) τὰς πεντήκοντα εἰς θαλάσσης, καὶ γίνεται ἀνδο- p. 32. σμίας. καὶ πάλιν· Ἀνδοσμίας γίνεται ἐκ νέων ἀμπέλων ἰσχυρώτερος, ἢ ἐκ παλαιῶν. ἐξῆς τέ φησι· Τὰς ὀμφακώδεις συμπατήσαντας ἀπέθεντο, καὶ ἀνδοσμίας ἐγένετο. Θεόφραστος δ' ἐν Θάσῳ φησὶ τὸν ἐν τῷ πρυτανείῳ διδόμενον θυμασὸν εἶναι τὴν ἡδονήν· ἡρτυμένος γάρ ἐστιν. ἐμβάλλουσι

*) γρ. Καρύσιον. **) γρ. Ὀνογλίταν. †) γρ. Σταθμί-
ταν. Καρύσιον λέγει τὸν ἐκ Καρύεα, ὃς ἐστὶ τόπος πλ.

††) γρ. παρὰ.

γὰρ εἰς τὸ κεράμιον σαῖς μέλιτι φεράσαντες, ὥστε τὴν ὀσμὴν ἀπ' αὐτῆς, τὴν δὲ γλυκύτητα ἀπὸ τῆς σπιτὸς λαμβάνειν τὸν οἶνον. καὶ ἐξῆς δὲ φησιν· Ἐάν τις κεράση σκληρὸν καὶ ἄσμενον μαλακῶ καὶ εὐόσμη, καθάπερ τὸν Ἡρακλεώτην καὶ τὸν Ἐρυθραῖον, τῷ μὲν τὴν μαλακότη-
τα, τῷ δὲ τὴν εὐσομαχίαν παρεχομένους. μυρτίτης δὲ ἡ μυρρίνης οἶνος καίται παρὰ Ποσειδίππῳ·

Διψηρὸς ἄτοπος ὁ μυρρίνης ὁ τίμιος.

C.25. Καὶ Ἑρμῆς δ' εἶδος πόσεως παρὰ Στράτιδι.

Χαιρέας δὲ ἐν Βαβυλῶνι οἶνόν φησι γίνεσθαι, τὸν καλέμενον νέκταρ.

Ἦ γὰρ ἔπος τοῦ ἀληθῆς, ὅτ' ἐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
Ἄλλὰ τι καὶ λίσχης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.

Οὐδὲ γὰρ ἀπόβλητον *) Διονύσιον, ἀλλ' γίγμετον,

ὁ Κεῖος φησι ποιητής.

Τῶν οἶνων ὁ μὲν λευκός, ὁ δὲ κίρρος, ὁ δὲ μέλας. καὶ ὁ μὲν λευκός, λεπτότατος τῇ φύσει, ἐρητικός, θερμός, πεπτικός τε ὢν, τὴν κεφαλὴν ποιεῖ διαπυρρον· ἀνωφερὴς γὰρ ὁ οἶνος. ὁ δὲ μέλας, ὁ μὴ γλυκάζων, τροφιμώτατος, πυπτικός. ὁ δὲ γλυκάζων, καὶ τῶν λευκῶν, καὶ τῶν κίρρων τροφιμώτατος. λακίνει γὰρ κατὰ τὴν πάροδον, καὶ παχύνων τὰ ὕγρα μᾶλλον, κεφαλὴν ἥττον παρενοχλεῖ· ὅπως γὰρ ἡ τοῦ γλυκέος οἶνος φύσις ἐγγχρονίζει παρὶ τὰ ὑποχόνδρια, καὶ πτυάλαι εἰν ἀνυγωγός, ὡς Διοκλῆς καὶ Πραξαγόρας ἰσορῶσι. Μυησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος φησιν· Ὁ μέλας οἶνός ἐστι θρεπτικώτατος, ὁ δὲ λευκός ἐρητικώτατος καὶ λεπτότατος, ὁ δὲ κίρρος ξηρός, καὶ τῶν σιτίων πεπτικώτερος. αἱ δ' ἐπιμελέστερον τεθαλαττωμένοι οἶνοι ἀκραιβάλοι τε εἰσὶ, καὶ κοιλίαν λύουσιν, ἐπιδάκνυσσι τε τὸν σόμαχον, ἐμφυσήσεις τε ἐνεργάζονται, καὶ συγκυατεργάζονται τὴν τροφήν. τοιοῦτος δ' ἔστιν ὁ τε Μύνδιος, καὶ ὁ ἀπὸ Ἀλικαρνασσῆ. ὁ γοῦν κυνικός Μένιππος αἰμοπότιν τὴν Μύνδον φησί. ἱκανῶς δὲ καὶ ὁ Κῶος τεθαλαττωταί. καὶ ὁ Ρόδιος δὲ ἐλάττενος μὲν τετύχηκε θαλάσσης· ὁ δὲ πολὺς αὐτῆς ἀχρεῖός ἐστιν. ὁ δὲ νησιώτης εἰς τὰς πότας ἐστὶν εὖ πεφυκώς, καὶ πρὸς τὴν καθημερινήν

*) γρ. Οὐ γὰρ ἀπ.

χρήσιν οὐκ ἀνοίκεις. ὁ δὲ Κιτίσιος αἵματος γεννητικός, τρώ-
 Φιμος, κοιλίαν εὐλυτον κατασκευάζων· πλείων δὲ πινόμε-
 νος, ἐκλύει τὸν σόμαχον· ὁ δὲ Λέσβιος εὐψιν μικροτέρων
 ἔχει, καὶ μᾶλλον ἐρεῖται. χαριέστερος δ' ἐστὶν ὁ Χίος. καὶ
 τῷ Χίῳ ὁ καλέμενος Ἀριέσιος. διαφοραὶ δὲ αὐτῷ εἰσι τρεῖς.
 ὁ μὲν γὰρ αὐστηρὸς ἐστὶν, ὁ δὲ γλυκάζων, ὁ δὲ μέσος τού-
 των τῇ γεύσει αὐτόκρατος καλεῖται. ὁ μὲν οὖν αὐστηρὸς
 εὐσομός ἐστι. καὶ τρώφιμος, καὶ μᾶλλον ἐρεῖται. ὁ δὲ γλυ-
 κάζων τρώφιμος, πλήσιμος, κοιλίας μαλακτικός. ὁ δ' αὐτό- p. 33.
 κρατος τῇ χρεῖε μέσος ἐστὶ. κοινῶς δ' ὁ Χίος πεπτικός, τρώ-
 Φιμος, αἵματος χρηστοῦ γεννητικός, προσημέσατος, πλή-
 σμιος, διὰ τὸ πολὺ εἶναι *) τῇ δυνάμει. τῶν δ' οἶνων χα-
 ριέστατος ὁ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἀλβανὸς, καὶ ὁ Φαλέρνος. ὁ δὲ
 τέτων πεκαλιωμένος καὶ κεχρονικῆς, Φαρμακώδης ὢν, καροῖ
 λίαν τεχνῶς. ὁ δὲ Ἀθριανὸς καλέμενος εὐπνυς, εὐανάνδοτος,
 ἄλυπος τὸ σύνολον. οἰνοποιητέον δὲ αὐτὸς πρὸ τινος χρόνου,
 καὶ εἰς ἀναπεπταμένον τόπον θετέον, εἰς τὸ διαπνεῦσαι τὸ
 πολὺ **) τῆς δυνάμεως αὐτῶν. χαριέστατος δ' οἶνος εἰς πα-
 λαίωσιν ὁ Καρκυραῖος. ὁ δὲ Ζακύνθιος καὶ ὁ Λευκάδιος,
 διὰ τὸ γύψον λαβεῖν, καὶ κεφαλὴν ἀδικοῦσιν. ὁ δὲ ἀπὸ Κι-
 λικίας Ἀβάτης καλέμενος κοιλίας μόνον ἐστὶ μαλακτικός.
 Κώῳ δὲ καὶ Μυυδίῳ, καὶ Ἀλικαρνασίῳ, καὶ περὶ τῷ ἰκα-
 ρῶς τετραχλωμένῳ συνζέει τὰ σκληρὰ τῶν ὑδάτων, οἷα
 κρηναῖα, καὶ ὄμβριε, ἐκὼν ἢ διῶλισμένα καὶ πλείονα χρό-
 νον καθεσταμένα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ἔτιοι Ἀθήνησι καὶ Σικυῶνι
 ἐν ταύταις γὰρ σκληρὰ τὰ τοιαῦτα ὑδάτα. τοῖς δὲ θαλασ-
 σίοις τῶν οἶνων, καὶ τοῖς παρέχουσιν ἱκανωτέραν εὐψιν, τῷ
 Χίῳ καὶ Λεσβίῳ, τὰ ἀποιότατα τῶν ὑδάτων εὐθετεῖ.

Εὐ γλῶσσα †) σιγήσασα τὸν πολὺν χρόνον,

Πῶς δῆτα τλήσῃ πρῶγμ' ὑπεξελθεῖν τόδε;

* Ἡ τῆς ἀνάγκης ἐδὲν ἐμβριθέστερος

† Ὅφ' ἧς τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνέκτορον,

Φησὶ Σοφοκλῆς.

Ὅτι ὁ Μιχρεώτης οἶνος, ὁ Ἀλεξανδρεωτικός, τὴν μὲν
 προσηγορίαν ἔσχευ ἀπὸ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κρήνης Μαρμαίρας,

*) γρ. διὰ τὸ πολὺν εἶναι. **) γρ. τὸ παχύ. †) γρ. Φεῦ γλ.

καὶ τῆς παρ' αὐτὴν πόλεως ὁμωνύμῃ, ἣ πρότερον μὲν ἦν μεγίστη, νῦν δὲ κώμη· παρείληφε μέντοι τὴν προσηγορίαν λαβῆσα ἀπὸ Μίρωνος *), ἐνὸς τῶν μετὰ Διονύσου τὰς στρατείας πεποιημένων. πολλὴ δὲ ἡ περὶ τὴν γῆν ταύτην ἄμπελος, ἥς καὶ ἡ εσφυλὴ βρωθῆναι πάνυ εὖτοςμος, καὶ ὁ γινόμενος οἶνος κάλλιτος· λευκός τε γὰρ καὶ ἡδύς, εὖπνος, εὐανόδοτος, λεπτός, κεφαλῆς ἔκαθικνέμενος, διεργητικός. τέτοιον δὲ καλλίων ὁ Ταινιωτικός καλέμενος. ταινία δ' ἔστιν ἐπιμήκης περὶ τὰς αὐτὰς τέτους, ἀφ' ἧς οἱ γινόμενοι οἶνοι εἰσι μὲν ἡρέμα ὑπόχλωροι, ἐμφαίνοντές τι ἐν αὐτοῖς λιπαρόν, ὃ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος κρᾶσιν ἀναλύεται κατὰ βραχὺ, ὥς καὶ τὸ μέλι τὸ Ἀττικὸν ἀνακιρνάμενον. ἔτος ὁ Ταινιωτικός, πρὸς τὸ ἡδύς εἶναι, ἔχει τι καὶ ἀρωματώδες, ἡρέμα ἀπισύφων. ἡ δὲ περὶ τὸν Νεῖλον ἄμπελος πλείστη μὲν αὐτῇ, ὅσος καὶ ὁ ποταμός, καὶ πολλαὶ τῶν οἶνων αἱ ἰδιότητες κατὰ τὰ χρώματα καὶ τὴν προσφορὰν. τέτους δ' ὑπερβάλλει ὁ κατὰ Ἀντυλλαν πόλιν, ἢ μακρὰν ἔσαν Ἀλεξανδρείας, ἥς τὰς Φόρους οἱ τότε βασιλεῖς, Αἰγύπτιοι τε καὶ Πέρσαι, ταῖς γαματαῖς ἐδίδουσαν εἰς ζώνας. ὁ δὲ κατὰ τὴν Θηβαΐδα, καὶ μάλις ὁ κατὰ τὴν Κόκτον πόλιν, ἔτως ἐστὶ λεπτός, καὶ εὐανόδοτος, καὶ ταχέως πεπτικός, ὥς τοῖς πυρεταίνουσιν διδόμενος μὴ βλάπτειν.

Σαυτὴν ἐπαινεῖ, ὥσπερ Ἀσυδάμης, γύναι.

P. 34. ἦν δὲ τραγικός ποιητὴς ὁ Ἀσυδάμης.

Ὅτι Θεόπομπος ὁ Χῖος τὴν ἄμπελον ἰσορεῖ εὐραθῆναι ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τὸν Ἀλφαιὸν, καὶ ὅτι τῆς Ἠλείας τόπος ἐστὶν ἀπέχων ὀκτὼ σταδίους, ἐν ᾧ οἱ ἐγχαίριοι κατακλείοντες τοῖς Διονυσίοις χαλμαῖς λέβητας τρεῖς κενὲς, παρόντων τῶν ἐπιδημούντων ἀποσφραγίζονται, καὶ ὕστερον ἀνοίγοντες, εὐρίσκεισιν οἶνον πεπληρωμένον. Ἑλλάνικος δὲ Φησι, ἐν τῇ Πλευρίνῃ πόλει Αἰγύπτου πρώτη εὐραθῆναι τὴν ἄμπελον. διὸ καὶ Δίων ὁ ἐξ Ἀκαδημίας, Φιλοίνους καὶ Φιλοπότας τὰς Αἰγυπτίους γενέσθαι, εὐραθῆναι τε παρ' αὐτοῖς βοήθημα, ὥς τε τὰς διὰ πανίαν ἀποροῦντας οἶνον τὸν ἐκ τῶν κριθῶν γεγόμενον πίνειν· καὶ ἔτως ἡδεσθαι τὰς τῶτον πρὸς

*) γρ. κώμη περιλειφθῇ, τὴν προσηγορίαν λαβῆσα ἀπὸ Μ.

φερομένης, ὡς καὶ ἄδαιν, καὶ ὀρχεῖσθαι, καὶ πάντα ποι-
εῖν, ὅσα τὰς ἐξόλους γινομένης. Ἀριστοτέλης δὲ Φησι, ὅτι
οἱ μὲν ἀπ' οἴνου μεθύσθοντες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, οἱ δὲ
τὸν κριθινὸν πεπωκότερος ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλὴν· ὁ
μὲν γὰρ οἶνος καρηβαρικός, ὁ δὲ κριθινὸς καρωτικός. ὅτι
δὲ φίλοινοι Αἰγύπτιοι, σημεῖον καὶ τὸ παρὰ μόνοις αὐτοῖς
ὡς νόμιμον*) ἐν τοῖς δαίκνοις, πρὸ πάντων ἐδεσμάτων κράμ-
βας ἔσθαι ἐφθὰς, καὶ μέχρι τῆς δευρο παρασκευάζεσθαι.
καὶ πολλοὶ εἰς τὰς κατασκευαζομένης ἀμεθύς προσλαμ-
βάνουσι τὸ τῆς κράμβης σπέρμα. καὶ ἐν ᾧ δ' ἂν ἀμπαλῶνι
κράμβαι φύονται, ἀμαυρότερος ὁ εἶνος γίνεσθαι. διὸ καὶ Συ-
βαρίται, Φησὶ Τίμαιος, πρὸ τοῦ πίνειν κράμβας ἥσθιον.
Ἄλλαξις·

Ἐχθὲς ὑπέκινες, εἴτα νυνὶ κραιπαλᾶς.
Κατανύσσαςον. πᾶσι γὰρ, εἴτα σοὶ δότω
Ῥάφανόν τις ἐφθῇν.

Εὐβελος δὲ πε Φησί·

— — Γύναι,
Ῥάφανόν γε κομίσας εἰς ἐμέ σὺ, τὴν κραιπάλην
Μίλλαις ἀφίγναι πᾶσαν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

ὅτι δὲ τὴν κράμβην Ῥάφανον ἐκάλουσαν οἱ παλαιοί, Ἀπολ-
λόδαρος δηλοῖ ὁ Καρύσιος·

Οἶδ', ὅτι καλῶμεν Ῥάφανον, ἡμεῖς δ' οἱ ξίνοι
Κράμβην, γυναιξὶ διαφέρειν οἶμαι δὲ τί;

Ἀναξανδρίδης·

— — Ἐὰν λήσῃσθε νῦν,
Ῥάφανόν τε πολλὴν ἐντρέγῃτε, πᾶσι τε
Τὸ βάρος, διασκεδᾶτε τὸ πρὸς νῦν ἴφους
Ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Νικοχάρης·

Εἰς αὔριον ἀντὶ φαφάνων ἰψήσομεν
Βαλαντίον**), ἵνα νῦν ἐξέρῃ τὴν κραιπάλην.

*) γρ. ὅν νόμιμον.

**) γρ. ἰψήσομεν Βαλάντιον.

56 ATHENAEI DEIPNOSOPH. LIB. I. CAP. XXV.

Ἀμφί·

Οὐκ ἔστιν, ὡς τοίκε, φάρμακον μέθυ
Οὐδὲν τοιᾶτον, ὡς τὸ προσπεισὶν ἄφρων
Λύπην τιν' ἔχει. ἰξελαύνει γὰρ σφόδρα
Λήρου, ὥστε τὰς βροφάνας ἔτι δεκεῖν γ).

περὶ δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης, ἣν ἡ κράμβη ποιεῖ, ἴσο-
ρει καὶ Θεόφρατος, Φεύγειν φάσκων καὶ ζῶσαν τὴν ἀμ-
πελον τῆς βροφάνας τὴν ὁδμήν.

γ) γρ. ἰξελαύνει γὰρ σφόδρα. Ὡς λῆρον εἶναι τὰς βροφάνας
οὗτος (vel ὅστις) δεκεῖν.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥΤ

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΔΕΤΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας προσεπιμετραῖν τῷ ὕπνῳ, οὐκ εἶων C. 1. με οἱ λόγοι, ἕς ἀπεμνημόνευσας, ὄντες ποικίλοι. Ὑπνῷ δι- p. 35. δόναι σχολήν.

Ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ἀνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως·

Οἰνεὺς δ' ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας διαπέσσει
Οἶνον ἐκλῃσει.

Φησὶ δὲ καὶ Μαλανγκίδης ὁ Μιλήσιος·

Ἐπώνυμος, ὃ δισκοῦ, οἷος Οἰνέως.

Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος τὴν ἄμπελον ἐν Αἰτωλίᾳ λέγων εὐρεθῆναι, φησὶ καὶ τάδε· Ὅρασθεις ὁ Δευκαλίωνος ἦλθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐπὶ βασιλείᾳ *), καὶ κύων αὐτῷ τέλαχος ἔτεκε· καὶ ὅς ἐκέλευσαν αὐτὸν κατορυχθῆναι. καὶ ἐξ αὐτῆ ἔφυ ἄμπελος πολυσάφυλος. διὸ καὶ τὸν αὐτῆ παῖδα Φύτιον ἐκάλεσε. τούτου δ' Οἰνεὺς ἐγένετο, κληθεὶς ἀπὸ τῶν ἀμπέλων. οἱ γὰρ παλαιοί, φησὶ, Ἕλληνες οἶνας ἐκάλεον τὰς ἀμπέλεις. Οἰνέως δ' ἐγένετο Αἰτωλός. Πλάτων δ' ἐν Κρατύλῳ ἐτυμολογῶν τὸν οἶνον, οἰόνουν αὐτόν φησι εἶναι, διὰ τὸ οἰήσεως ἡμῶν τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν. ἢ τάχα ἀπὸ τῆς ὀνήσεως ἐκκληται. παρατυμολογῶν, γὰρ Ὁμηρος τὴν Φωνήν, ὥδέ πως φησὶ·

Ἐπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσει, αἴκε πῆρσθα.

*) γρ. ἐπὶ βασιλείᾳ.

καὶ γὰρ τὰ βρώματα ὀνείατα καλεῖν εἴωθαν, ἀπὸ τοῦ ὀνέ-
σκειν ἡμᾶς.

Οἶνόν τει, Μενέλαιε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκευάζειν μελεδῶντις.

Διφιλος δ' ὁ κωμικός Φησιν·

Ὡ παῖσι τοῖς φρονεῖσι προσφιλέστατο,
Διόνυσε, καὶ σεφώτατ', ὡς ἡδύς τις εἶ,
Ὅταν ταπεινὸν μέγα φρονεῖν ποιῇς μόνος.
Τὸν τὰς ὀφρῦς κέροντα συμπεῖθεις γελᾷν·
Τὸν τ' ἄσθενῇ τολμᾷν τι· τὸν δειλὸν θρασύν.

ὁ δὲ Κυθήριος Φιλόξανος λέγει·

Ἐυφρείτας οἶνος κάμφοιτος,

Χαιρήμων δὲ ὁ τραγωδὸς παρασκευάζειν φησὶ τὸν οἶνον τοῖς
χρωμένοις γέλωτα, σφίαν, εὐμάθειαν, εὐβελίαν. Ἴων
δ' ὁ Χῖος φησὶ·

Ἄδαμον *) καὶ δα, τρυφερόν, οἶνον ἔ νόν,
Ἥδιστον πρόπολον βαρυγδούκων ἐρώτων,
Οἶνον κερσίπικρον †), ἀνθρώπων πρῦτανιν.

Μυησιδεος δὲ ἔφη·

P. 36.

Τὸν οἶνον τὰς θεῶς

Θνητοῖς καταδείξει, τοῖς μὲν ἔρῳτος χρωμένοις,
Ἀγαθὸν μέγιστον τοῖς δ' αἰσάντας, τῆμπαλιν.
Τροφὴν τε γὰρ δίδωσι τοῖσι χρωμένοις,
Ἰσχὺν τε ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς σώμασιν.
Εἰς τὴν ἰατρικὴν τε χρησιμώτατον.
Καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεραινύται,
Καὶ τοῖσιν ἰλκυδαῖσιν ἀφίλημ' ἔχει.
Ἐν ταῖς συνασίαις τε τῆς κατ' ἡμέραν,
Τοῖς μὲν μέτριον πίνεισι καὶ κεραιμένην,
Εὐθυμίαν φέρει γ'· ἴαν δ' ὑπερβύλης, ὕβριν.
Ἐάν δ' ἴσον ἴσῃ προσφίρῃ, μανίαν ποιεῖ.
Ἄν δ' ἄκρατον, παρὰ λυγρὴν τῶν γε σωματίων.
Διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον παντάχῃ
Ἰατρὸν· ἢ δὲ Πυθ' εἰρηκί τισι,
Διόνυσον Ἰγιάτην καλεῖν.

*) γρ. Ἄδαμον.

†) γρ. κερσίπικρον.

Εὐβουλος δὲ ποιῶν τὸν Διόνυσον λέγοντα·

Τρεῖς γὰρ μόνους κρεττῆρας ἐγχερμνύνω
 Τοῖς εὖ φρονῶσι· τὸν μὲν ὑγείας ἔχα,
 Ὅν πρῶτον ἐκπίνουσι· τὸν δὲ δεύτερον
 Ἐρωτος, ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ' ὕπνου,
 Ὅν εἰσιπνόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένους,
 Οἴκαδε βαδίζουσ'· ὁ δὲ τέταρτος
 Οὐκ ἔξ' ἀμείτερος ἔσ', ἀλλ' ὕβρεως· ὁ δὲ πέμπτος βοῆς *)·
 Ἐκτος δὲ κόμων· ἔβδομος δ' ὑπνωπίων·
 Ὅγδοος κλέτερος **)· ὁ δὲ ἔνατος χαλῆς·
 Δέκατος δὲ μανίας, ὥς τε καὶ βάλλειν ποιῶ.
 Πολὺς γὰρ εἰς ἐν μικρὸν ἀγγεῖον χυθεῖς,
 Ἵποσκελίζει ῥῆσιν τὰς πεποιητάς.

Ἐπίχρμος δὲ φησι· Ἐκ μὲν θυσίας θοίνῃ, ἐκ δὲ θοίνης C. 2.
 πόσις ἐγένετο. Χαρίεν, ὥς γε μοι ἐκ δὲ πόσιος κῶμος, ἐκ
 κῶμης δὲ ἐγένετο θυμνία· ἐκ δὲ θυμνίας δίκη· ἐκ δὲ κατα-
 δίκης †) πέδαι τε καὶ σφάκαλος καὶ ζημία. Πανύσσις δ'
 ὁ ἐποποιὸς τὴν μὲν πρώτην πόσιν ἀπονέμει Χάρισιν, Ὡραις
 καὶ Διονύσῳ· τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτῃ, καὶ πάλιν Διονύσῳ·
 Ὡβρι δὲ καὶ Ἀτῇ τὴν τρίτην. κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην

Πληγαὶς ὁ κῶμος λαιδερόν δ' ὕβριν φέρει.

ὅθεν τινὲς τὴν Διονύσῳ γένεσιν καὶ τὴν τῆς Ὡβρεως κατὰ
 ταυτὰ γενέσθαι φασίν. Ἀλαξίς δὲ πε φησίν, ὥς

Ὅμοιότητες ἄνθρωπος οἶον τὴν φύσιν
 Τρόπον τίν' ἔστιν. τὸν γὰρ οἶον τὸν νέον
 Πολλὴ γ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζίσσει·
 Πρώτιστον ἀφουβρίσαι κ' ἀπειθῆσαι· πάλιν
 Σκληρὸν γενέσθαι ††). παρακμάσαντα δ', ὥν λίγη,
 Τάτων ἀπάντων, ἀπαρυθίντα τὴν ἄνθ
 Ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσιν ποτε
 Πόντιμον γενέσθαι, καὶ καταστῆναι πάλιν.
 Ἦδὴν δ' ἄπασι τὰ πῆλοιον διατελεῖν.

*) γρ. Οἴκαδε βαδίζουσ'. ὁ δὲ τέταρτος ἐκτί· Ἡμέτεροί ἐστιν,
 ἀλλ' ὕβρεως· πέμπτος βοῆς. **) γρ. Ὁ δ' ὀγδοὺς κλέ-
 τερος. †) γρ. ἐκ δὲ θυμνίας δίκη· ἐκ δὲ δίκης κατα-
 δίκη· ἐκ δὲ κατ. ††) γρ. Πολλὴ γ' ἀνάγκη καὶ τὸν
 ἄνδρ' ἀποζίσσει. Πρώτιστον, ἀφρῆσαι τε, κ' ἀνθῆσαι, πάλιν
 Σκληρὸν γεν.

κατὰ δὲ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν

Οἷός τοι πυρὶ *) ἴσον ἔχει μένος, εὐτ' ἂν ἐς ἄνδρας
ἔλθῃ· κυμαίνει δ', οἷα Λίβυσσαν ἄλλα
Βεῖρῃς ἢ νότος. τὰ δὲ τοι κεκρυμμένα φαίνει
Βυσσοῦν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

ἀλλὰ χυρὸν δὲ τεναυτίον Φησι Ἀλαξίς·

Οὐδὲν γ' ἔοικ' ἀνθρώπος οἷον τὴν φύσιν.
Ὅ μιν γὰρ ἀπογηρέσκων ἀήθης γίνεται·
Οἷον δὲ τὸν παλαιότατον σπαδάζομεν.
Ὅ μιν δάκνει γὰρ, ὃ δ' ἱλαρὲς ἡμᾶς ποιεῖ.

Πανύασις δὲ λέγει·

P. 37. Οἷος γὰρ πυρὶ ἴσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειρα
Ἑσθλόν, ἀλεξίκακον, πάσῃ συνοκηδὸν ἀνίη.
Ἐν μὲν γὰρ θαλίῃς ἱερτὸν μένος ἀγλαΐης τε,
Ἐν δὲ χοροῖς τυκίῃς, ἐν δ' ἱμερτῇς φιλότητος.
Τῇ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ διδευμένον εὐφροῖ θυμῷ
Πίνειν, μὴδὲ βορῇς κεκρυμμένον ἥντι γῆρας
Ἥσθαι πλημύροντα λελησμένον εὐφροσύνην.

καὶ πάλιν·

Οἷος δὲ θνητοῖσι θεῶν πάρος ὄντων ἄριστον
Ἀγλαΐος· ἥ πάσαι μὲν ἐφαιρμόζεσιν αἰοῖται,
Πάντες δ' ὄρχησμαι, πάσαι δ' ἱερταὶ φιλότητες.
Πάσαι δ' ἐκ κρυφίας ἀνίας ἀνδρῶν ἀλαπάξαι
Πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπὲρ μέτρον δὲ χορεύειν.

Τίμαιος δὲ ὁ Ταυρομενίτης ἐν Ἀκράγαντι οἰκίαν τινα
Φησι καλεῖσθαι Τριήρη ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Νεανίσκος τι-
νὰς ἐν αὐτῇ μεθύσκομένους, ἐς τοσῆτον ἐλθεῖν μανίας ἐκ-
θερμάνθენტας ἀπὸ τῆς μέθης, ὡς νομίζουσιν μὲν ἐπὶ τριή-
ρους πλεῖν, χαιμάζεσθαι δὲ χαλεπῶς κατὰ τὴν θάλασσαν,
καὶ τοσῆτον ἐκφρονας γενέσθαι, ὡς τὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας πάν-
τα σκεύη καὶ εἰσώματα ῥίπταιν ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὴν
καὶν διὰ τὸν χαιμῶνα ἀποφορτίζεσθαι δόξαν αὐτοῖς λέγειν
τὸν κυβερνήτην. συναθροισμένων οὖν πολλῶν, καὶ τὰ
ῥιπτόμενα διαρπαζόντων, εἰς ὥς παύεσθαι τῆς μανίας τὸς
νεανίσκους· καὶ τῇ ἐπιύσῃ τῶν ἡμερῶν, παραγενομένων τῶν
φρατηγῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἐγκλιυνθέντες οἱ νεανίσκοι ἔτι ναυ-
*) γρ. τῇ πυρὶ.

τιῶντες, ἀπεκρίναντο πυνθανομένων τῶν ἀρχόντων, ὑπὸ χει-
μαῖνος ἐνοχλόμενοι ἠνυχάσθαι ἀποφορτίσασθαι τῇ θαλάσῃ
τὰ περιστὰ τῶν φορτίων. θαυμαζόντων δὲ τῶν στρατηγῶν
τὴν ἐκπληξιν τῶν ἀνδρῶν, εἰς τῶν νεανίσκων, καὶ τοὶ δοκῶν
τῶν ἄλλων πρεσβεύειν κατὰ τὴν ἡλικίαν, Ἐγὼ δ', ἔφη, ἄνδρες
Τρίτῳνας, ὑπὸ τοῦ δέος καταβλαῶν ἑμαυτὸν ὑπὸ τῆς θαλά-
μης, ὡς ἐνὶ μάλισα κατατάτω ἐκείμην. συγγινόντες οὖν τῇ
αὐτῶν ἐκείσσει, ἐπιτιμήσαντες, μὴ πλείονος οἶνε ἐμφορεῖ-
σθαι, ἀφῆκον. καὶ οἱ χάριν ἔχαιν ὁμολογήσαντες, ἂν
λιμένος, ἔφη, τύχωμεν ἀπαλλαγέντες τοσάδε κλύδωνος, σω-
τῆρας ὑμᾶς ἐπιφανῶς μετὰ τῶν θαλασσιῶν δαιμόνων ἐν τῇ
πατρίδι ἰδρυσόμεθα, ὡς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας. ἐντεῦθεν
ἡ οἰκία Τριήρης ἐκλήθη.

Φιλόχορος δὲ φησιν, ὅτι οἱ πίνοντες ἢ μόνον ἑαυτοὺς
ἐμφανίζουσιν, οἳ τινες εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον
ἀνακαλύπτει παρόρσειον ἄγοντες· ὅθεν, οἶνος καὶ ἀλήθεια,
λέγεται· καὶ

— ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.

καὶ τὸ νικητήριον ἐν Διονύσει τρίπυς. καὶ γὰρ ἐκ τρίποδος
λέγειν φάμεν τὰς ἀληθεύοντας. θεῷ δὲ νοεῖν τρίποδα τῷ
Διονύσει τὸν κρατῆρα. ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τρίπό-
δων, ἓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινε ἀμφοτέρως· ἐμπυρι-
βήτης, ὃ καὶ λοστροχός. Αἰσχύλος·

Τὸν μὲν τρίπυς ἰδίξαι· οἰκεῖος λέβης,
Αἰεὶ φυλάσσω τὴν ὑπὲρ πυρὸς τέστιν.

ὃ δ' ἑταρος ὁ κρατῆρ καλέμενος. "Ομήρος·

p. 38.

"Ἐστ' ἀπύρει τρίποδας.

ἐν τούτοις δὲ τὸν οἶνον ἐκίρνων, καὶ ἑτός ἐστιν ὃ τῆς ἀλη-
θείας οἰκεῖος τρίπυς. διὸ Ἀπόλλωνος μὲν οἰκεῖος, διὰ τὴν
ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν· Διονύσει δὲ, διὰ τὴν ἐν μέθῃ. Σῆ-
μος δ' ὁ Δηλιός φησι· Τρίπυς χαλκῆς, ἔχ' ὁ Πυθικός,
ἀλλ' ὃν νῦν λέβητα καλεῖσι. ἑτοὶ δ' ἦσαν οἱ μὲν ἀπυροὶ,
εἰς οὓς τὸν οἶνον ἐξεκεράννουν· οἱ δὲ λοστροχόοι, ἐν οἷς τὸ
ὔδωρ ἐθέρμαινον, καὶ ἐμπυριβῆται· καὶ τέτων ἐνιοὶ ὠτών-
τας. τρίποδα δὲ τὴν ὑπόβασιν ἔχοντες, τρίποδας κῶνο-
μάζοντο.

Φησί πε' Εφικτος

Ὅη σὲ πληθος πόλλ' ἀναγκάζει λαλεῖν.

Οὐκοῦν μεθύοντάς φασι τάληθ' ἰγνύναι.

Ἀντιφάνης·

— — κρύψαι, Φειδία,

Ἄπαντα τᾶλλα τις δύναται' ἂν, πλὴν δυοῖν·

Οἶνον τε πίνων, εἰς ἔρωτά τ' ἱμπεσών.

Ἀμφότερα μὴνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων

καὶ τῶν λόγων τ' αὖ· ὥστε *) τὰς ἀρνούμενας

Μάλιστα ταῦτά καταφαναῖς πολλοῖς ποιεῖ.

Φιλόχορος δὲ Φησι, Ἀμφικτύονα τὸν Ἀθηναίων βασιλέα μαθόντα παρὰ Διονύσου τὴν τῷ οἶνου κρᾶσιν, πρῶτον καράσαι. διὸ καὶ ὀρθοῦς γενέσθαι τὰς ἀνθρώπους ἔτω πίνοντας, πρότερον ὑπὸ τοῦ ἀκράτου καμπτομένους. καὶ διὰ τῆς τοῦ ιδρύσασθαι βωμὸν ὀρθῶς Διονύσου ἐν τῷ τῶν Ὠρωῶν ἱερῷ· αὐταὶ γὰρ καὶ τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν ἐκτρέφουσι. πλησίον δ' αὐτῆς καὶ ταῖς νύμφαις βωμὸν ἔδεικνεν, ὑπόμνημα τοῖς χρωμένοις τῆς κρᾶσεως ποιούμενος. καὶ γὰρ Διονύσου τροφῶν αἱ Μῦσαι λέγονται. καὶ θεσμὸν ἔδεικτο, προσφέρειν μετὰ τῶν σίτων ἀκρατον, μόνον ὅσον γούσασθαι, δεῖγμα τῆς δυνάμεως τῆς ἀγαθοῦ θεᾶς· τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον, ὀπίσσω ἑκάτος βύλαται· προστελέγειν δὲ τέτρω τὸ τῷ Διὶ σιωτῆρος ὄνομα, διὰ. . . καὶ μνήμης **) ἕνεκα τῶν πινόντων, ὅτι ἔτω πίνοντας ἀσφαλῶς σωθήσονται. Πλάτων δ' ἐν δευτέρῳ νόμῳ τὴν τοῦ οἶνου χρῆσιν Φησι ὑγείας ἕνεκα ὑπάρχειν. ἀπὸ τῆς κατὰ μέθην δὲ καταστήματος καὶ ταύρῳ παρειακάζουσιν τὸν Διόνυσον καὶ παρδάλλει, διὰ τὸ πρὸς βίαν τρέφειν τὰς ἐξοινωθέντας. Ἀλκαῖος·

Ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ' ὀξύτερος τριβόλων ἀφ' ἑνὸς μίνου †).

εἰς δ' οἱ καὶ θυμικοὶ γίνονται. τοιοῦτος δ' ὁ ταῦρος. Εὐριπίδης·

Ταῦροι δ' ὑβρισταί, καὶ εἰς κέρως θυμίζονται.

διὰ δὲ τὸ μάχιμον καὶ θηριώδεις ἔνιοι γίνονται. ἔθεν καὶ τὸ παρδαλώδες. καλῶς οὖν Ἀρίσαν ὁ Χίος Φησι, ἥδισον

*) γρ. Ἀμφότερα μὴνύει γὰρ ἀπὸ τῶν βλεμμάτων καὶ τῶν λόγων ταῦθ' ὥστε. **) γρ. διὰ τε τὸν οἶνον καὶ μν. alii,

διδαχῆς καὶ μν. †) γρ. ἀρετῆς. alii, ἀρετῆς.

ιτὸν εἶναι τὸν ἄμα μὲν γλυκύτητος, ἄμα δ' εὐδίας κοινω-
 ὦντα. διὸ καὶ τὸ καλέμενον νέκταρ κατασκευάζειν τινὰς
 ἐπὶ τὸν Λυδίας Ὀλυμπον, οἶνον καὶ κηρία συγκυρῶντας
 ἰς ταυτὰ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων εὐώδη.

Οἶδα δ', ὅτι Ἀναξυδρίδης τὸ νέκταρ ὃ ποτὸν, ἀλλὰ p. 39.
 ροφὴν εἶναι λέγει Θεῶν. Τὸ νέκταρ πάνυ μάττων ἐσθίου,
 ἀπίνω τ' ἀμβροσίαν, καὶ τῷ Διὶ διακονῶ, καὶ σεμνὸς
 ἔμ' ἐκάσσοθ' Ἥρᾳ λαλῶν καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος *).
 καὶ Ἀλκμᾶν δέ φησι·

Τὸ νέκταρ ἐδμεναι αὐτάς.

καὶ Σαπφὼ δέ φησι·

Ἀμβροσίας μὲν κρατὴρ ἐκίκερτο,

Ἑρμᾶς δ' ἐλὼν ἔρπει θεοῖς εἰσχομένη†).

δ' Ὀμηρος Θεῶν πόμα τὸ νέκταρ οἶδεν. Ἴβυκος δέ φησι,
 ἦν ἀμβροσίαν τῷ μέλιτος κατ' ἐπίκτασιν ἐναεπλάσιαν ἔχων
 λυκύτητα, τὸ μέλι λέγων ἐναετον εἶναι μέρος τῆς ἀμβρο-
 ίας κατὰ τὴν ἡδονήν.

Οὐδείς φιλοπότης ἀνθρωπός ἐστι κακός††).

Ὁ γὰρ διμάτωρ Βρόμιος ἔχει χαίρει συνῶν

Ἀνδράσι πονηροῖς, ἐδ' ἀπειδύνη βίῃ,

φησὶ Ἀλεξίς· καὶ ὅτι οἶνος φιλολόγους πάντας ποιεῖ τὰς
 λέον πίνοντας αὐτόν. ὁ δὲ ποιήσας τὸ εἰς Κρατῖνον ἐπὶ C. 3.
 ραχμᾶ φησι·

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει μέγας ἵππος αἰδοῦ·

Ἔθωρ δὲ πίνων, χρηστὸν ἔδν' ἂν τίκοις.

Ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν, ἔχ' ἐνὸς ἀσκή

Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδὸς πίθε.

Τοιγάρτοι σεφάνων δόμος ἔβρυν· εἶχε δὲ κιττῶν

Μέτωπον, οἷα καὶ σὺ, κεκροκωμένον †††).

Πολέμων φησὶ, ἐν Μουνυχίᾳ ἥρωα Ἀκρατοπότην τιμᾶ-
 θαι· παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Μάτωνα καὶ Κέρδωνα ἥρωας

*) γρ.—τὸ νέκταρ ἐσθίω πάνυ Μάττων, διαπίνω τ' ἀμβροσίαν,
 καὶ τῷ Διὶ Διακονῶ, καὶ σεμνὸς εἰμ' ἐκάσσοτε Ἥρᾳ λαλῶν
 καὶ Κύπριδι παρακαθήμενος. †) γρ. ἔρπει θεοῖς εἰσχομένη-
 σιν. ††) γρ. ἐστὶν ἀνθρωπος κακός. †††) γρ. εἶχο
 δὲ κιττῶ Μέτωπον, οἷα καὶ σὺ, κεκροκωμένον.

ὑπὸ τινων μαγείρων ἰδρύσθαι ἐν τοῖς Φειδιτίοις. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐα Δειρνεύς, ἀπὸ τῶν δειπνῶν σχῶν τὴν προσηγορίαν.

Ἐκ τροφῆς ξηρᾶς ἔτ' ἂν σκώμματα γένετο, ἔτ' αὐτοσχέδια ποιήματα, ἀλλὰ μὴν ἔδὲ κόμπος, ἔδὲ ψυχῆς ἀλαζονεία. καλῶς οὖν ἐν τῇ,

Πῇ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
Ἄς, ἐπὶ ἐν Λήμνῃ, πεισιπυχίης ἠγοράσθαι,
Ἔσθοντες κρία πολλὰ καὶ πίνοντες κρητῆρας
Οἴνου ἐπισεφίας,

ἐπεσημῆνατο ὁ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος περιγράφειν τὸν εἶχον, ὃς ὑπὲρ κρεωφαγίας *) αὐχεῖν ποιεῖ τὰς Ἑλληνας. εἰ γὰρ ἀπὸ πάσης εὐθυμίας καὶ πληρώσεως τὸ καυχᾶσθαι, καὶ σκώπτειν, καὶ γαλοιάζειν· ἀπὸ δὲ τῆς ἀλλοιόσεως τὴν γνώμην, καὶ πρὸς τὸ ψευδὲς τραπέσης, ἣ γίνεται κατὰ τὴν μέθην. διὸ Βακχυλίδης φησί·

Γλυκεῖ' ἀνάγκη γενομένην κυλίκων,
Θάλασσε θυμὸν Κύπριδος.
Ἐλπίς δ' αἰθύσσει φρένας
Ἀκαμινυμένα Διονυσίοις δάροις.
Ἀνδράσι δ' ὀφιοτάτω
Πέμπει μερίμνας.
Αὐτὸς μὲν πολέων
Κρήδεμον λύνει.
Πᾶσι δ' ἀνθρώποις
Μοναρχήσσει δοκαῖ.
Χρυσῷ δ' ἐλίφαντί τε
Μαρμαίρουσιν οἴκοι.
Πυροφόροι δὲ πάντ' αἰγλήεντα
Νῆες ἄγασι ἀπ' Αἰγύπτου
Μίγιστον πλῆτον,
Ὡς πίνοντες ὀρμαίνει κίερα.

Σοφοκλῆς δὲ φησί·

ρ. 40. τὸ ἡμετέριον πημονῆς λυτήριον.
οἱ δ' ἄλλοι κοιηταί Φασι τὸν οἶνον
εὐφρονα καρπὸν ἀρέρης.
*) γρ. ὑπὸ κρεωφ.

καὶ ὁ τῶν ποιητῶν δὲ βασιλεὺς τὸν Ὀδυσσεύα παράγει λέγοντα·

Ὅς δὲ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορυστάμενος καὶ ἰδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμανέεσσι παρημέριος πολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ,

καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἀπὸ μέθης καὶ ἡ τῆς κωμωδίας, καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας εὖρεσις ἐν Ἰκαρίῳ *) τῆς Ἀττικῆς εὖρέθη, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τῆς τρύγης καιρὸν. ἀφ' ἧ δὴ καὶ τρυγῶδιά τὸ πρῶτον ἐκλήθη ἡ κωμωδία.

Τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δύναι βρετοῖς.
Οἶκα δὲ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστι Κύπρις,
Οὐδ' ἄλλο τερπνὸν ἄδεν ἀνθρώποις ἔτι,

Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησί. καὶ Ἀστυδάμας δὲ φησί·

Θνητοῖσι τὴν ἀκυσφόρον λύπη
Ἐφηνεν οἶνομήτορ' ἄμπελον **).

Συνεχῶς μὲν γὰρ ἐμπικλάμενος ἀνθρώπος ἀμελής γίνεται· ὑποπίνων δὲ πάνυ φροντιστικὸς †), Ἀντιφάνης φησί.

Οὐ μεθύω τὴν φρόνησιν, ἀλλὰ τὸ τοιῶτον μόνον,
Τὸ διορίζεσθαι βεβαίως τῇ σόματι τὰ γράμματα,

φησὶ Ἀλεξίς.

Σέλευκος δὲ φησί, τὸ παλαιὸν οὐκ εἶναι ἔθος, ἔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῶν ἔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεισθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τῆτο δρῶντας· διὸ καὶ θοίνας, καὶ θαλίαις, καὶ μέθας ἀνόμεζον, τὰς μὲν, ὅτι διὰ θεῶν οἰνᾶσθαι δεῖν ὑπελάμβανον· τὰς δ', ὅτι θεῶν χάριν ἡλίσσοντο καὶ συνήσαν· τῆτο γὰρ ἐστὶ τὸ, δαῖτα θάλειν· τὸ δὲ μεθύειν φησὶ Ἀριστοτέλης, τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι.

— Θεοῖσι μικρὰ θύονται τέλη
Τῶν βεθυτούτων ὄντας εὐσεβετέρους,

*) γρ. ἐν Ἰκαρίῳ. **) γρ. — Θνητοῖσι τὴν ἀκυσφόρον λύπης Ἐφηνεν οἶνομήτορ' ἄμπελον. †) γρ. Συνεχῶς γὰρ ἐμπικλάμενός ἀμελής γίνεται Ἀνθρώπος· ὑποπίνων δὲ πάνυ φρ.

Εὐριπίδης Φησί. καὶ σημαίνει ὥδε τὸ τέλος τὴν θύσαν. καὶ Ὅμηρος·

Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημι τέλος χαρίτερον εἶναι,

Ἦ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα.

τελετὰς τε καλῶμεν τὰς ἐτι μείζους, καὶ μετὰ τινος μυσι-
κῆς παραδόσεως ἑορτὰς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα.
τελεῖν γὰρ, τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς οἱ πολλὰ ἀναλί-
σκοντες, καὶ εὐτελεῖς οἱ ὀλίγα.

Φησὶν Ἀλεξίς·

Τὰς εὐτυχοῦντας ἐπιφανῶς δεῖ ζῆν *),

Φανεράν τε τὴν δόσιν τὴν τοῦ θεῷ ποιεῖν.

Ὁ γὰρ δεδοκὼς τ' ἀγαθὰ, τὸν μὲν ὦν **)

Πεποιήκειν, οἶεται †) χάριν τινὰ

Ἐχειν ἑαυτῷ· τὰς ἀποκρυπτομένους δὲ καὶ

Μετρίως πράττειν φάσκοντας ††), ἀχρήστους ὄρῳ

Ἀνελευθέρως τε ζῶντας, ἐπὶ καιρῷ τινος

Λαβῶν, ἀφείλεθ', ὅσα δεδοκὼς ἦν πάλαι.

C. 4. Οὐ χαίρει τῷ κόματι ἐκ πρώτης ἐπισθεις ἀνατροφῆς
ὕδροποτεῖν.

Ἦδὺ γὰρ ἔσ' ἐν δαιτί καὶ εὐλαπίνῃ τεθαλυῖ

Τέρεσθαι μύθοισιν, ἐκὴν δαιτὸς κορίσονται,

Ἡσιόδος ἐν τῇ Μαλαμποδίᾳ Φησί.

Οὐ τινι ἡμῶν ἐπῆλθε, περὶ ὑδάτων εἰπεῖν τι, ἀφ' ὧν
καὶ ὁ οἶνος φύεται· καὶ τοι Πινδάρῃ τῷ μεγαλοφωνοτάτῃ

P. 41. ἄριστον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ φήσαντος. Ὅμηρος μὲν οὖν ὁ
θειότατος καὶ τροφιμώτατος αὐτὸ οἶδεν, ἐν οἷς αἰγείρων
ὕδατοτροφέων ἄλλος λέγει. ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸ διαφυγῆς αὐτῶ·

Κρῆναι πίστευε ρέον ὕδατι λευκῷ.

τὸ δὲ δὴ κῆφον καὶ πλείονος τιμῆς ἄξιον ἱμερτόν κλεῖ. ἱμερ-
τόν οὖν φησι τὸν Τιτχρήσιον, ὅς τῷ Πηνειῷ συμμίσγε-
ται †††). καὶ τοῦ ρυπτικῆ δὲ ὕδατος μέμνηται, ὁ ἀποδεχό-
μενος καὶ Πραξαγόρας ὁ Κῶος καλὸν εἶναι λέγει.

Καλὸν ὑπεκπρορρεῖ μάλα περ ῥυπύοντα καθῆραι.

*) γρ. δεῖ ζῆν αἰεῖ. **) γρ. τ' ἀγαθὰ δαίμων, τὸν μὲν, ὦν.

†) γρ. αὐτὸς, οἶσθι. ††) γρ. Πράττειν μετρίως φ.

†††) γρ. ἐ μίσγεται, νεὶ ἐ συμμίσγεται.

διατέλλει δὲ καὶ γλυκὺ ὕδωρ ἀπὸ πλατέος· τὸν μὲν Ἑλ-
λήσποντον εἶναι λέγων πλατύν, ὑπὲρ δὲ θατέρω φράζων·

Στῆσαν μὲν νῆας ἀγχι ὕδατος γλυκεροῦ.

οἷδε δὲ καὶ τὴν χλιαρὰ φύσιν πρὸς τὰ τραύματα. τὸν γοῦν
Εὐρύπυλον τραθέντα ἐκ τέττα' καταιονεῖ· καίτοι, εἰ ἐπισχεῖν
ἔδει τὴν αἰμορρίαν, τὸ ψυχρὸν ἐπιτήδειον ἦν συσφύγγον·
εἰς δὲ τὸ παρηγορεῖσαι τὰς ὀδύνας, τῷ θερ-
μῷ ἐπαιονεῖ θάλλειν δυναμένῳ. ἴσι δὲ παρ' αὐτῷ τὸ λιαιρὸν
θερμόν. ἐναργῶς δὲ τέτο δαίκνυσιν ἐν τῷ περὶ τῶν Σκα-
μάνδρου πηγῶν·

Ἡ μὲν γὰρ (Φησὶν) ὕδατι λιαιρῷ ῥέει· ἀμφὶ δὲ κικνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὥστε πυρὸς αἰδομένοιο.

Ἄρα γε τέτο λιαιρὸν ἐσιν, ἀφ' ἧς πυρὸς αἰτμὴς καὶ κικνὸς
ἔμκυρος ἀναφέρεται· περὶ δὲ τῆς ἐτέρας πηγῆς λέγει, ὡς

— θέρους ῥέει εἰκυῖα χαλάζη,

Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἧ ἐξ ὕδατος κρυάλλη.

πῶθ' οὖν δὲ λέγειν καὶ τὰς νεοτράτας θερμῷ περιῤῥεῖσθαι αἵ-
ματι, ἐπὶ μὲν Ἀγαμέμνονός Φησι·

Ὅφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμόν ἀνέθοθεν ἐξ ὠτειλῆς.

ἀπὶ δὲ τοῦ φεύγοντος μετὰ τὸ βληθῆναι ἐλάφε μεταφρά-
ζων Φησὶν·

Ὅφρ' αἶμα λιαιρὸν, καὶ γούνατ' ὀρώρει.

Ἀθηναῖοι δὲ μετάκερως καλεῖσι τὸ χλιαρὸν, ὡς Ἐρατοσθέ-
νης Φησί. ὕδαρες, Φησί, καὶ μετάκερως. τῶν δ' ἄλλων ὕδα-
των τὰ μὲν ἐκ πετρῶν φερόμενα δυοφερόντα καλεῖ, ὡς ἀχρεῖα
δηλονότι. τὰ δὲ κρηναῖα καὶ διὰ πλείονος γῆς καὶ εὐκάρπυ
φερόμενα τῶν ἄλλων προκρίνει. ὡς καὶ Ἡσιόδος·

Κρήνης ἀνὰ καὶ ἀπορρύτα, αἶ τ' ἀθόλωτος.

καὶ Πίνδαρος·

Μελιγαδίε ἀμβρόσιον ὕδωρ,

Τιλφώσσαις ἀπὸ καλλικρήνης.

κρήνη δὲ ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφώσσα, ἀφ' ἧς Ἀριστοφάνης Φησι
Τειρεσίαν πίνοντα, διὰ γῆρας ἔχ' ὑπομείναντα τὴν ψυχρό-
τητα, ἀποθανεῖν.

Θεόφραστος δὲ φησιν ἐν τῷ περὶ ὑδάτων τὸ Νεῖλον ὑδαρ πολυγονάτατον καὶ γλυκύτατον· διὸ καὶ λύειν τὰς κοι-
 λίας *) τῶν πινόντων, μίξιν ἔχον νιτρώδη **). ἐν δὲ τῇ
 περὶ φυτῶν ἐνιαχῆ φησι ὕδωρ γίνεσθαι παιδογόνιον †), καὶ
 ἐν Θεσπιαῖς· ἐν Πύρρῳ δὲ ἄγονον. καὶ τῶν γλυκέων δὲ φησιν
 ὑδάτων ἐνια ἄγονα, ἢ ἢ πολύγονα, ὡς τὸ ἐν Φέτῃ, καὶ
 p. 42. τὸ ἐν Τάρρῃ. αὐχμῶν δὲ ποτε γενομένων περὶ τὸν Νεῖ-
 λον, ἐρρύη τὸ ὕδωρ ἰῶδες, καὶ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἀπώ-
 λοντο. μεταβέλλειν τέ φησι ἢ μόνον τὰ πικρὰ τῶν ὑδά-
 των, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀλυκόν, καὶ ὅλης ποταμῆς, καθὰ τὸν
 ἐν Κιθαιρῶνι, παρ' ὃν Ζηνὸς, καὶ τὸν ἐν Καρίῃ, παρ' ἣν
 Ποσειδῶνος ἱερόν ἐστιν. αἴτιον δὲ τὸ πολλὰς κεραυνὰς πέ-
 πτειν περὶ τὸν τόπον. τὰλλα δὲ τῶν ὑδάτων καὶ σωματώδη
 εἶσι, καὶ ἔχει ὥσπερ τι βάρος ἐν ἑαυτοῖς, ὡς τὸ ἐν Τρο-
 ζῆνι· τῆτο γὰρ καὶ τῶν γενομένων εὐθὺς ποιεῖ πλήρες τὸ
 σῶμα. τὰ δὲ πρὸς τοῖς περὶ Πέγγαιον μετάλλοις, τῷ μὲν
 χειμῶνος τὴν κοτύλην ἄγεσαν ἔχει ἐννευήκοντα ἔξ, Θέρους
 δὲ τεσσαράκοντα ἔξ. συσέλλει δὲ αὐτὰ καὶ πυκνοὶ μᾶλλον
 C. 5. τὸ ψύχος. διὸ καὶ ἐν τοῖς γνώμοσι ῥέον οὐκ ἀναδίδωσι τὰ
 ὕδαρ ἐν τῷ χειμῶνι, ἀλλὰ περιττεύει, βραδυτέρας ἔστι
 τῆς ἐκροῆς, διὰ τὸ πάχος. καὶ ταῦτα περὶ Αἰγύπτου φησὶ
 ὅπου μαλακώτερος ὁ αἶρ. τὸ δὲ ἀλυκόν ὕδωρ γεωδέεστερον
 ἐστὶ, καὶ πλείονος δεῖται κατεργασίας· ὡς καὶ τὸ Θαλάσ-
 σιον, θερμότεραν ἔχον τὴν φύσιν, καὶ μὴ ὅμοιον πάσχει
 μόνον δ' αἰέραμνον τῶν ἀλυκῶν τὸ τῆς Ἀρεθούσης. χαίρει
 δ' ἐστὶ τὰ βαρυκαυμότερα, καὶ τὰ σκληρότερα, καὶ τὰ ψυ-
 χρότερα, διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. δυσκατεργαστέρα γὰρ ἐστὶ
 τὰ μὲν τῷ πολὺ τὸ γεῶδες ἔχειν, τὰ δὲ ψυχρότερος ὑπερ-
 βολῇ. τὰ δὲ ταχὺ θερμαινόμενα κοῦφα καὶ ὑγιεινά. ἐν
 Κραννῶνι δ' ἐστὶν ὕδωρ ἡσυχῇ θερμαῖνον, ὃ διατηρεῖ ††)
 κραθέντα τὸν οἶνον ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. τὰ δ' ἐπι-
 ρυτα καὶ ἐξ ὀχετῆς ὡς ἐπίπαν βελτίω τῶν ελασίμων, πρὸς
 πτόμενά τε μαλακώτερα γίνονται. διὰ τῆτο καὶ τὰ ἀπὸ τῆς
 χιόνος δοκεῖ χρηστὰ εἶναι. καὶ γὰρ ἀνάγεται τὸ ποτιμώτε-

*) γρ. καὶ ὅτι λύει τὰς κ.

**) γρ. μίξιν ἔχοντα λιτρώδη.

†) γρ. παιδογόνιον, vel γυναιξὶ παιδογόνιον.

††) γρ. ὃ διατηρεῖ.

ρον· καὶ τὸτο κοκομμένον ἐστὶ τῷ ἀέρι. διὸ καὶ τῶν ὀμβρίων βαλτίω, καὶ τὰ ἐκ κρυφάλλου δὲ, διὰ τὸ κουφότερα εἶναι σημεῖον δ', ὅτι καὶ ὁ κρύφαλλος αὐτὸς κουφότερος τῇ ἄλλῃ ὕδατος. τὰ δὲ ψυχρὰ σκληρὰ, διότι γεωδέερα. τὸ δὲ σωματώδες καὶ θερμανθὲν θερμότερον, καὶ ψυχθὲν ψυχρότερόν ἐστι. κατὰ τὴν αὐτὴν δ' αἰτίαν καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι ποτιμώτερα τῶν ἐν τοῖς πεδίοις· ἥττον γὰρ μέμικται τῷ γεῶδες. ποιεῖ δὲ τὸ γεῶδες καὶ τὰς ἐπιχροὰς τῶν ὑδάτων. τὸ γοῦν τῆς ἐν Βαβυλῶνι λίμνης ἐρυθρόν γίνεται ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. τὸ δὲ τῇ Βορυσθένης κατὰ τινὰς χρόνους ἰοβαφές, καίπερ ὄντος καὶ ὑπερβολὴν λεπτῆ. σημεῖον δὲ τέττε, τὸ ἐπάνω Ὑπάνιος νήχεσθαι, γίνεται διὰ κουφότητα τὴν ἐν τοῖς βορείοις. πολλαχῇ δ' εἰσὶ κρήναι αἱ μὲν ποτιμώτεραι, καὶ οἰνωδέεραι. ὡς ἡ περὶ Παφλαγονίαν, πρὸς ἣν Φησι τὸς ἐγχωρίους ὑποπίνειν προσιόντας· ἀλμώδεις δ' ἅμα τῷ ὄξει ἐν Σίκανοις τῆς Σικελίας. ἐν τῇ Καρχηδονίῳ δὲ ἐπικρατεῖα κρήνη ἐστίν, ἥ τὸ ἐφιστάμενον ἐλαίῳ ἐστὶν ὁμοιον, μελάντερον τὴν χροάν, ὁ ἀποσφαιροῦντες χρωῶνται πρὸς τὰ πρόβατα καὶ τὰ κτήνη. καὶ παρ' ἄλλοις δ' εἰσὶ λίπος ἔχουσαι τοῖσιν, ὡς ἡ ἐν Ἀσίῃ, ὑπὲρ ἧς Ἀλέξανδρος ἐπέστειλεν ὡς ἐλαίῳ κρήνην εὐρηκώς. καὶ τῶν θερμῶν δ' ἐκ φύσεως ὑδάτων ἕνια γλυκεῖα ἐστίν, ὡς τὰ ἐν Αἰγαίῃ τῆς Κιλικίας, καὶ περὶ Τραγασάς, τὰς ἐν τῇ Τρωϊκῇ Λαρίσση *), καὶ περὶ Μαγνησίαν, καὶ ἐν Μήλῳ, καὶ Λιπάρε· ἐν δὲ Πρέση, τῇ πρὸς τὸν Μύσιον p. 43. Ὀλυμπον, τὰ βασιλικά καλέμενα. τὰ δ' ἐν Ἀσίῃ περὶ Τράλλιν καὶ τὸν Χαρακωμήτην ποταμὸν, ἔτι δὲ Νύσσαν πόλιν, ὅπως ἐστὶ λιπαρὰ, ὡς μὴ δεῖσθαι τὸς ἐναπολομένους ἐλαίῳ. τοιαῦτα καὶ τὰ ἐν Δασκύλῃ κώμῃ. τὰ δὲ ἐν Καρύροις κατὰξήρα καὶ σφόδρα θερμά. τὰ δὲ περὶ Μηνὸς κώμην, ἥ ἐστὶ Φρυγίας, τραχύτερά ἐστι καὶ λιτρωδέερα· ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ καλυμένῃ Λέοντος κώμῃ τῆς Φρυγίας. τὰ δὲ περὶ Δονύλαιον **) καὶ πινόμενά ἐστιν ἥϊστα. τὰ γὰρ περὶ Βαίας ἢ Βαίων λιμένα †) τῆς Ἰταλίας παντελῶς ἄποτα.

Σταθμῆσας τὸ ἀπὸ τῆς ἐν Κορίνθῳ Πειρήνης καλυμένης ὕδωρ, κουφότερον πάντων εὖρον τῶν κατὰ τὴν Ἑλ-

*) γρ. τὰ τ' ἐν τῇ Τρωϊκῇ Λαρίσση.

**) γρ. περὶ Δονύ-

λαιοιν.

†) γρ. ἢ Βαίων λιμένα.

λάδα. ἔ γάρ Ἀντιφάνει τῷ κωμικῷ πεπίσεικα, λέγοντι, κατὰ πολλὰ τὴν Ἀττικὴν διαφέρουσαν τῶν ἄλλων, καὶ ὕδωρ κάλλισον ἔχειν. Φησὶ γάρ· Οἷα δὴ χώρα φέρει Διαφύροντα πάσης, Ἰππόνικε, τῆς οἰκουμένης, Τὸ μέλι, τὰς ἄρτες, τὰ σῦκα. σῦκα μὲν, νῆ τὸν Δία, πάνυ φέρει, Βοσκήματ', ἔρις, μύρτα, θύμχα, τυρὲς, ὕδωρ διαφέρων, ὥς καὶ γνοίην ἂν εὐθὺς Ἀττικὸν πῖνον ὕδωρ.

C. 6. Τὸ ὕδωρ ποταμῷ σῶμα φησὶ πού· Εὐβελος ὁ κωμικοποιὸς εἰρηκέναι Χαιρήμονα τὸν τραγικόν·

Ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμεῖψαμεν,
Ἵδωρ τε, ποταμῷ σῶμα, διεπεράσαμεν,
Καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσα δύναμις ἐξ ὑδάτων ἄρδεται.

Ἐν Τήνῳ κρήνη ἐστίν, ἥς τῷ ὕδατι οἶνος ἔ μίγνυται. Ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ τὸν Ὑπανὶν φησὶν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἐπὶ πέντε ἡμέρας βραχὺν εἶναι καὶ γλυκύν, μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων ἡμερῶν πλοὺν πικρὸν γίνεσθαι, ἐκδιδήσας εἰς αὐτὸν κρήνης τινὸς πικρᾶς. Θεόπομπος δὲ φησὶ, παρὰ τὸν Ἐργάνην ποταμὸν οὐκ εἶναι ὕδωρ, καὶ τὰς πίνοντας αὐτὸ μεθύσκεσθαι, κατὰ καὶ τὰς τὸν οἶνον. Ἀριστόβελος δ' ὁ Κασανδρεὺς φησὶ, ἐν Μιλήτῳ κρήνην εἶναι Ἀχιλλεῖον καλεμένην, ἥς τὸ μὲν ῥεῦμα εἶναι γλυκύτατον, τὸ δ' ἐφαστηκὸς ἀλυμρὸν, ἀφ' ἥς οἱ Μιλήσιοι περιβρίανασθαι φασὶ τὸν ἥρωα, ὅτε ἀπέκτεινε Στράμβηλον, τὸν τῶν Λαλέγων βασιλέα. Φασὶ δὲ καί, ὅτι τὸ περὶ Καππαδοκίαν ὕδωρ, πολὺ τε ὄν καὶ κάλλισον, ἔ σήπεται ἀπέφθοιαν οὐκ ἔχον, πλὴν εἰ μὴ ὑπὸ γῆν ῥέοι. Πτολεμαῖος δὲ ὁ βρασιλεὺς ἐν ἐβδόμῳ Ὑπομνημάτων ἐπὶ Κορίνθου πρέγουςι φησὶ ἡμῖν διὰ τῆς Κοντοπορίας καλεμένης, κατὰ τὴν ἀκρῶρειαν προσβαίνουσιν, εἶναι κρήνην νῆμα ἀνιείσθαι χιόνος ψυχρότερον, ἐξ ἥς πολλὰς μὴ πίνειν ἀποκαγῆσθαι προσδοκῶντας· αὐτὸς δὲ λέγει πεπωκέναι. Φύλαρχος δὲ φησὶν, ἐν Κλαίτορι εἶναι κρήνην, ἀφ' ἥς τὰς πίνοντας οὐκ ἔτ' ἀνέχεσθαι τὴν τῷ οἶνο οὐδμήν.

Κλέαρχος φησὶ, τὸ μὲν ὕδωρ, ὥσπερ καὶ τὰ γάλα, λευκὸν λέγεσθαι· οἶνον δὲ, κατὰπερ καὶ τὸ νέκταρ, ἐρυθρόν· μέλι δὲ καὶ ἔλαιον χλωρόν· τὸ δ' ἐκ τῶν μύρων θλιβόμενον μέλιαν.

Εὐβελος εὐρετικούς φησι τὸ ὕδωρ ποιεῖν τὰς πίνοντας αὐτὸ μόνον· τὸν δ' οἶνον ἡμῶν τῷ Φρονεῖν ἐπισκοτεῖν *). τὰ αὐτὰ δὲ ἱαμβεῖα καὶ ὁ Φιλητᾶς φησι.

Τοσαῦτα ὥσπερ οἱ ῥήτορες πρὸς ὕδωρ εἶπον **), καὶ p. 44. βραχὺ ἀνακυσάμενος· αὖθις, ἔφη †), "Αμφίς ὁ κωμικός πού φησί·

Ἐνν ἄρ', ὡς εἴκει, κᾶν οἷον λόγος.

Ἐπει δ' ὕδωρ πίνοντες εἰς ἀβέλτερος.

Ἀντιφάνης δέ·

Οἶνον τὸν οἶνον ἐξελαύνειν, κόπῃ κόπον,
Σάλπιγγι τὴν σάλπιγγα, τῷ κήρυκι τὸν βοῶντα,
Καὶ ψόφῳ ψόφον, τριμβόλῳ δὲ πόρην,
Αὐθάδειαν αὐθαδεῖα, Καλλίστρατον μαγεῖρα,
Στάσις σάσει, μάχην μάχη, ὑπὸ πύλιν δὲ πύκτην,
Πόνῃ πόνον, δίκην δίκη, γυναικὶ τὴν γυναῖκα.

"Οτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρατον, Σάφρων·

"Ἰδὼρ ἄκρατον εἰς τὴν πύλινκα.

"Οτι Φύλαρχος φησι, Θεόδωρον τὸν Λαρισσαῖον ὕδρο-
πότην γενέσθαι, τὸν ἀλλοτρίως αἰεὶ ποτε πρὸς Ἀντίγονον
ἐσχηκότα τὸν βασιλέα. φησι δὲ, καὶ τὰς Ἰβηρας πάντας ὕδρο-
ποτεῖν, καὶ τοὶ πλεσιωτάτες ἀνθρώπων ὄντας· μονοσιτεῖν
τα αὐτὰς αἰεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν, ἐσθῆτας δὲ φορεῖν
πολυτελεσάτας. Ἀριστέλης δ' ἢ Θεόφραστος Φιλῖνόν τινα
ἰσορεῖ μῆτε ποτῷ χρῆσασθαι ποτε, ἢ ἐδέσματι ἄλλῳ, ἢ
μόνῳ γάλακτι πάντα τὸν βίον. Πύθερμος δὲ ἐν τοῖς Πει-
ραιῶσι τυραννήσας καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὕδροπότην.
Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς Ἀγχιμόλον καὶ Μάσχον φησὶ τὰς
ἐν Ἡλίδι σοφιστεύσαντας ὕδροποτῆσαι πάντα τὸν βίον, καὶ
μῆνα σῦκα προσφερομένους ὕδενος ἥττον διακείσθαι σώμασιν
ἐβρωμενεστέρας ††)· τὸν δ' ἰδρωῖτα αὐτῶν δυσάδῃ ἔως ἔχειν,
ὡς πάντας αὐτὰς ἐκκλίνειν ἐν τοῖς βαλκανείοις. Μάτρεις δ'

*) γρ. Ὁ μὲν οἶνος ἡμῶν τῷ Φρονεῖν ἐπισκοτεῖ. "Ἰδὼρ δὲ τὰς
πίνοντας εὐρετικὰς ποιεῖ. **) γρ. πρὸς ὕδωρ εἰπών.

†) γρ. ἀνακυσάμενος, αὖθις ἔφη. ††) γρ. ἐβρωμένους.

ὁ Ἀθηναῖος, ὃν ἐβίω χρόνον †), ἔδεν ἐσιτεῖτο ἡ μυρίνη ολίγον· οἷον δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀτείχετο, πλὴν ὕδατος, ὑδροπότης δ' ἦν καὶ Λάμπρος ὁ μουσικός, περὶ ἡ Φρύνιχος Φησι λάρκε θρηνεῖν, ἐν οἷσι Λάμπρος ἐναπέδνησμεν, ἀνδρωτος ὑδροπότας, μίνυρος ὑπερσοφισῆς, μεσῶν σκελετός, ἀηρόνων ἡπίχλος, ὕμνος ἔδκ. Μάχων δ' ὁ κωμικός ὑδροπότη Μοσχίωνος μέμνηται. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέτης Φησί, ὅτι ἀλμυράς τινες προσφερόμενοι τροφὰς ἔδιψοι διέμειναν, ὧν ἦν Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος. Μάγων δὲ ὁ Καρχηδόνιος τρεῖς τὴν ἀνδρὸν διήλθεν, ἄλφιτα ξηρὰ σιτάμενος καὶ μὴ πίνων. Πολέμων δ' ὁ Ἀκαδημαῖκός, ἀρξάμενος ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν, ὑδροπότης μέχρι θανάτου, ὡς ἔφη Ἀντίγονος ὁ Καρύσιος, Διοκλῆ τε τὸν Πεπαρηθῖον Φησι Δημήτριος ὁ Σικυΐσιος μέχρι τέλους ψυχρὸν ὕδωρ πεπικνέαι, αὐτὸς δὲ περὶ αὐτῷ μάρτυς ἀξιόχρεως Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ, Φάσκων, χρόνον τινα ὕδωρ μόνον πεπικνέαι, καὶ Πυθέας γοῦν Φησι· Ἀλλὰ τὰς νῦν δημαγωγὰς ὁρᾷτε, Δημοσθένη καὶ Δημάδην, ὡς ἐναντίως τοῖς βίοις διάκεινται· ὁ μὲν γὰρ ὑδροποτῶν καὶ μεριμνῶν τὰς νύκτας, ὡς Φασιν· ὁ δὲ πορνοβοσκῶν καὶ μεθύσκόμενος, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάσθη προγάσῳ ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυκλεῖται. Εὐφορίων δὲ ὁ Χαλκιδεὺς ἔτω πε γράφει· Λασύρτας Λασιώνιος ἐδὲ προσεδεῖτο ποτῆ, καθάπερ οἱ ἄλλοι, ἔρον δὲ προῖετο ††), καθάπερ πάντες ἀνθρώποι, καὶ πολλοὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐπεχείρησαν παρατηρῆσαι, καὶ ἀπέστησαν πρὸ

p. 45. τῆ εὐρεῖν τὸ πραττόμενον. Θέρους γὰρ ὥρῃ καὶ τριακονθήμερον προσεδρεύοντες, καὶ ἔδενος μὲν ὁρῶντες ἀπεχόμενοι ἀλμυρῆ, τὴν κύσιν δ' αὐτῆ ἔχοντα, συνεπέσθησαν ἀληθεύειν, ἐχρήτο δὲ καὶ τῷ ποτῷ, ἀλλ' ἔδεν ἦττον ἢ προσεδεῖτα τότε μεταλλάξαι βρώματα διάφορα.

Ἐστ' ἡδύ*), (Φησι Ἀντιφάνης) καὶ τῶν πολλαῖς θρυλαλαμένων

Διάμετρον ὅταν τὸ παραγεύσασθαι τινος

Καινῆ, διπλασίαν παρέσχε τὴν ἡδονήν**),

†) γρ. ὅσον ἐβίω χρόνον. ††) γρ. ἐδ' ἔρον προῖετο, *) γρ. Τὸ γὰρ μεταλλάξαι διάφορα βρώματα Ἐστ' ἡδύ, **) γρ. παρέσχε διπλασίαν τὴν ἡδ.

Ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς Φησι ἐν τῇ πρώτῃ Ἡρόδοτος, ὕδωρ ἀπὸ τοῦ Χοάτπεος πιεῖν ἄγεται τοῦ παρὰ Σῆσα ῥέοντος· τοῦ δὲ μόνου πίνει ὁ βασιλεὺς. τοῦ δὲ τοιῆτα ὕδατος ἀπεψημένε πολλὰ καὶ ἄλλα ἄμικτοι τετράκυκλοι ἡμιόνηται κραιβόουσιν ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοισιν ἔπονται οἱ. Κτησίαις δὲ ὁ Κνίδιος καὶ ἰσορεῖ, ὅπως ἔψεται τὸ βασιλικὸν τῆτο ὕδωρ, καὶ ὅπως ἐνυποτιθέμενον τοῖς ἀγγείοις φέρεται τῷ βασιλεῖ, λέγων, αὐτὸ καὶ ἑλαφρότατον καὶ ἡδίον εἶναι. καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου δὲ βασιλεὺς δεύτερος, ὁ Φιλάγγελος ἐπέκλην, ἐκδὲς τὴν αὐτὴν θυγατέρα Βαρενίκην Ἀντιόχῳ τῷ Συρίας βασιλεῖ, ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε, πέμπειν αὐτῇ τὸ ἀπὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἵνα μόνου τῆτος τοῦ ποταμοῦ ἢ καὶς πίνη, ὡς ἰσορεῖ Πολύβιος. Ἡλιόδωρος δὲ Φησι, τὸν Ἐπιφανῆ Ἀντίοχον, ὃν διὰ τὰς πράξεις Πολύβιος Ἐπιμανῆ καλεῖ, τὴν κρήνην τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ κεράσσει οἶνον. καθάπερ καὶ τὸν Φρύγῃ Μίδαν Φησὶ Θεόπομπος, ὅτε ἐλαῖν τὸν Σειληνὸν ὑπὸ μέθης ἡτέλησεν. ἔτι δὲ ἡ κρήνη, ὡς Φησι Βίων, μέση Μήδων*) καὶ Παιόνων, Ἴννα καλεμένη. Στάφυλος δὲ Φησι, τὴν τοῦ οἴνου κρᾶσιν Μελάμποδα πρῶτον εὐρεῖν. Φησὶ δὲ πεπτικώτερον τοῦ οἴνου τὸ ὕδωρ Πλειστήνικος.

Ὅτι τοῖς προπίνουσιν ἐπιτεταμένως οὐκ οἰκείως διατίθεται ὁ σόμαχος, ἀλλὰ μᾶλλον κακῆται, καὶ πολλάκις φθορὰς τῶν ληφθέντων παρασκευάζει. δεῖ ἔν τὸν ὑγίαιας ἀντιποιεῖμενον καὶ συμμετροῖς γυμνασίοις χρᾶσθαι, διὰ τὰς πολλὰς ἰδραῖτας, καὶ λατροῖς, ὡς διᾶναι τε τὸ σῶμα καὶ μαλαχθῆναι· μετὰ δὲ ταῦτα προπίνειν ὕδωρ ὡς χρῆστέατον, ἐν μὲν χειμῶνι καὶ ἔαρι θερμὸν ὡς μάλις, ἐν δὲ τῷ θέρει ψυχρὸν, ὡς μὴ προσεκλύειν τὸν σόμαχον· προπίνειν δὲ σύμμετρον τῷ πλήθει, χάριν τῇ προκνηληφθῆναι τῆτο· εἰς τὴν ἔξιν, καὶ μὴ ἀκέραιον ἀναδίδοσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου δύναμιν, μηδὲ τοῖς πέραςι τῶν ἀγγείων προσπίπτειν ἐπιδάκνυν. εἰ δὲ τις ἡμῶν τῆτο δυσκόλως ποιῇ, C. 7. γλυκὺ ὕδωρ ἢ θερμὸν **) προλαμβανέτω, μάλις δὲ τὸν καλέμενον πρότροπον, τὸν γλυκὺν Λέσβιον, ὃντα εὐσόμαχον. καὶ ὁ γλυκῆζων δ' οἶνος ἐβρύνει τὴν κεφαλὴν, ὡς Ἰπποκράτης ἐν τῷ περὶ διαίτης Φησὶ· ὁ τινες μὲν ἐπιγρά-

*) γρ. Μαίδων.

**) γρ. γλυκὺν ἢ ὕδωρ θερμὸν.

Φρσι περὶ ὀξέων νοσημάτων· οἱ δὲ περὶ πτισάνης· ἄλλοι δὲ πρὸς τὰς Κνιδίας γνώμας. λέγει δέ· Ὁ γλυκύς ἥσόν ἐσι κρηβερικὸς τοῦ οἰνώδους, καὶ ἥσσον Φρενῶν ἀπτόμενος διαχωρητικώτερος τοῦ ἑτέρου κατ' ἔντερον. ἔδει δὲ προπίνειν κατὰ τὰς Κερκυρὰς, Φησὶ Ποσειδώνιος· τάττας γὰρ, Φιλοφρονεμένους ἐν τοῖς συμποσίοις, λύειν τὰς ἐπὶ τῷ προσώπῳ φλέβας, καὶ τὸ κατὰρρέον αἷμα μιγνύντας τῷ πόματι, προσφέρεισθαι, τέλος Φιλίας νομίζοντας τὸ γεύσασθαι τοῦ

P. 46. ἀλλήλων αἵματος. μετὰ δὲ τὴν προσφορὰν ταύτην συγχρίεσθαι τὴν κεφαλὴν μύρῳ, μάλισα μὲν ῥοδίνῳ, εἰ δὲ μὴ, μηλίνῳ, εἰς τὸ ἀποκρῆσθαι τι ἀπὸ τοῦ πότος *), καὶ μὴ βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς τῆ οἴνης ἀναδυμιάσεως· εἰ δὲ μὴ, ἱρίνῳ ἢ ναρδίνῳ. ἔκκαῳς οὖν Ἀλεξίς Φησι·

Ἐναλείφεται τὰς ρῖνας, ὑγιείας μέγας

Μέγιστον, ὅσμως ἐγκεφάλῳ χρηταῖς ποιῶν.

ἐκκλίνειν δὲ δεῖ τὰ παχέα τῶν μύρων· ὕδωρ τε πίνειν τὸ κατὰ πρόσψιν λεπτόν καὶ διαυγές, ὃ δὲ καὶ κατὰ τὸν σαθμόν ἐσι κῆφον, καὶ ἔδεν ἐν αὐτῷ γεῶδες ἔχει. τὸ δὲ συμμέτρως θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον ὕδωρ χρηστόν ἐστι, καὶ εἰς χάλκεον ἢ ἀργύρεον ἄγος ἐγχεόμενον ἔποιεῖ τὸ ἰώδες. Φησὶ δὲ καὶ ὁ Ἱπποκράτης· Ὑδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον καὶ ψυχόμενον αἰεὶ κουφότερον. μοχθηρὰ δὲ ἐστὶ τὰ βραδέως τὰ ὀσπρία τήκοντα· τοιαῦτα δὲ τὰ νιτρώδη καὶ ἀλμυρά.

Ἐν τῷ περὶ ὑδάτων Ἱπποκράτης καλεῖ τὸ χρηστόν ὕδωρ πολύτιμον. τὰ δὲ τῶν ὑδάτων εἴσιμα χαλεπὰ· ὡς τὰ λιμναῖα καὶ τὰ ἐλώδη. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν κρηναίων τὰ πλεῖστα σκληρότερα. Ἐρασίστρατος δὲ Φησι, ὡς δοκιμάζουσί τινες τὰ ὕδατα σαθμῶ, ἀνεξετάτως. ἰδὲ γὰρ, τοῦ ἐξ Ἀμφιαράε ὕδατος καὶ τῆ ἐξ Ἐρετρίας συμβαλλομένων, τῆ μὲν φαύλα, τῆ δὲ χρηστῆ, ὅντως εἶδ' ἥτις ἐστὶ διαφορὰ κατὰ τὸν σαθμόν. Ἱπποκράτης δ' ἐν τῷ περὶ τόπων ἄριστά Φησιν εἶναι τῶν ὑδάτων, ὅσα ἐκ μετεώρων χωρίων ῥεῖ καὶ ἐκ λόφων ξηρῶν †). ταῦτα γὰρ λευκὰ, καὶ γλυκέα, καὶ τὸν οἶνον ὀλίγον φέρειν οἷόν τε ἐστὶ, τὸν τε χειμῶνα θερμαίνεται, καὶ τὸ θέρος ψυχρὰ ἐστὶν. ἐπαινεῖ δὲ μάλισα, ὧν τὰ ρεύματα πρὸς ἀνα-

) γρ. τὸ ἀπὸ τοῦ ποτῆ.

†) γρ. ἐκ λόφων γεγραμῶν.

τολήν ἡλίε ἐρῶντα, καὶ μάλιστὰ πρὸς τὰς θερμιάς· τὰ γὰρ αὐτοτολικά λαμπρὰ εἶναι, καὶ εὐώδη, καὶ καῖφα.

Διακλῆς δὲ Φησι, τὸ ὕδωρ πεπτικὸν εἶναι, καὶ ἄφυσον, ψυκτικὸν τε μετρίως, ἐξυθερμῆς τε, καὶ ἥμισυ καθαρικὸν, κινητικὸν τε ψυχῆς καὶ σώματος. Πραξαγόρας τέ Φησι ταῦτά· ἐπαινεῖ δὲ τὸ ὄμβριον. Εὐήνωρ δὲ τὰ λακκαῖα· χρῆσόν τε εἶναι φάσκει τὸ ἐξ Ἀμφιαράτε †), συμβαλλόμενον τῷ ἐν Ἑρετρίᾳ.

Ὅτι δὲ τὸ ὕδωρ ὁμολογημένως ἐστὶ τρέφειμον, δῆλον ἐκ τοῦ τρέφεσθαι τινα ἐξ αὐτῶ· μόνος τῶν ζώων, ὥσπερ τὸς τέττιγας. πολλὰ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἐστὶ τρέφειμα, οἷον γάλα, πτισάνη, οἶνος. τὰ γοῦν ὑποτίγθια γάλακτι διοικεῖται, καὶ πολλὰ δὲ ἔθνη γαλακτοποιοῦντα ζῇ. Δημόκριτος δὲ τὸν Ἀβδηρίτην λόγος ἔχει, διὰ γῆρας ἐξέχει αὐτὸν διεγνωκότα τοῦ ζῆν, καὶ ὑφαιροῦντα τῆς τροφῆς καὶ ἐκείνην ἡμέραν, ἐπεὶ αἱ τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραι ἐνέτησαν, δεηθεῖσιν τῶν οἰκείων γυναικῶν, μὴ ἀποδνήσκειν κατὰ τὴν πανηγυριν, ὅπως ἐορτάσωσι, πεισθῆναι, καλεῦσαντα μέλιτος ἀγγεῖον αὐτῷ πλησίον παρατεθῆναι· καὶ διαζῆσαι ἡμέρας ἱκανὰς τὸν ἄνδρα τῇ ἀπὸ τοῦ μέλιτος ἀναφορᾷ μόνῃ χαράμενον· καὶ μετὰ τὰς ἡμέρας βασαχθέντος τοῦ μέλιτος, ἀποθανεῖν. ἔχαιρε δὲ ὁ Δημόκριτος αἰεὶ τῷ μέλιτι. καὶ πρὸς τὸν πυθόμενον, πῶς ἂν ὑγιῶς τις διάγοι, ἔφη, εἰ τὰ μὲν ἐντὸς μέλιτι βρέχοι, τὰ δ' ἐκτὸς ἐλαίῳ. καὶ τῶν Πυθαγορικῶν δὲ τροφή ἦν ἄρτος μετὰ μέλιτος, ὥς Φησι Ἀριστόξενος, τὰς προσφερομένας αὐτὰ ἀεὶ ἐπ' ἀρίστῳ λέγων ἀνό- P. 47. σως διατελεῖν. Λύκος δὲ πολυχρονίους Φησὶν εἶναι τὰς Κυρλίους, (οἰκοῦσι δ' εἶτοι περὶ Σαρδα) διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ χρῆσθαι. πλεῖστον δὲ τῶτο γίνεσθαι παρ' αὐτοῖς.

Ὅρα τὸ ἀνατιθεμένων πάντων τὴν ζήτησιν, ἥτοι ἀναβαλλομένων.

Ὅτι τὸ ἀνησις, ἥτοι νῆσις, πλεονασμῷ τοῦ α, ὡς ἄχως ἄσαχως, παρὰ Κρατίνῳ κεῖται·

Οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος φοιτᾷς ἐπὶ δεῖπνον ἀνησις,

†) γρ. ἐξ Ἀμφιαράτε.

τὸ δὲ ὀξύπνεος παρὰ Διφίλω·

— — — — —
 Τὰς ὀξυπαίνε, καὶ πρὸ τῶν καιρῶν αἰεὶ
 Πάντ' εἰδέναι σπεύδοντας.

καὶ Ἀντιφάνης·

— — — — —
 Ἐν νόσημα τὰτ' ἔχει·
 Ἄει γὰρ ὀξύπνεός ἐστι. Θασταλὸν λέγεις
 Κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

C. 8. καὶ Εὐβυλος·

Ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἀγὸν ἐς Θήβης πέδον
 Οἰκεῖν καλεῖται· καὶ γὰρ ἀξιοτέρους
 Πωλεῖσιν, ὡς εἴκοι, τὰς ἄρτους ἐκεῖ.
 Σὺ δ' ὀξύπνεος, τὸν δὲ μουσικώτατον
 Κλεινὰς Ἀθήνας ἐκπερῶν Ἀμφίονα,
 Οὗ ῥᾶτα δὴ πεινώσι Κεκροπιδῶν κόροι,
 Κάκτοντες αὖρας, ἑλπίδας σιτέμενοι.

ὁ δὲ μουσικῶν κεῖται παρ' Ἀλέξειδι·

Ἐπὶν ἰδιώτην ἄνδρα μουσικιστοῦντ' ἴδης,
 Ἥ μὴ ποθοῦντ' ᾧδὰς ποιητικὰς*) καὶ μέλη,
 Τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίᾳ τὸν ἥμισυν
 Ἀπολωλεμέναι νόμιζε, τὸν δὲ τῆς τέχνης
 Τὴν ἥμισειαν· ζῶσι δ' ἀμφοτέρω μοῖαι.

Πλάτων· Οὐ μουσικῶν ἐκάστοτε, ἀλλὰ πάντοτε δαιτῶν
 δις τῆς ἡμέρας.

Ὅτι ναγκαλεύματα ἐκάλουν τὰ ἡδέα βρώματα. Ἀρ-
 ρῶς·

Τὰ κομψὰ ταῦτα ναγκαλεύματα.

Ἀλεξίς·

— — — — —
 Θασίοις οἰνάρσι †)
 Τῆς ἡμέρας τὸ λοιπὸν ὑποβρέχει μέρες,
 Καὶ ναγκαλίζει.

Ἀντιφάνης·

Βύτρυς, φοῖας, φοίνικας, ἕτερα ναγκαλεύματα.

Ἀπόσιτον δ' εἶρηκε Φιλωνίδης. αὐτόσιτον δὲ Κρῶβυλος

*) γρ. ποιητήν. alii: ποιητάς. †) γρ. οἰναρίσι.

Παράσιτον αὐτόσιτον. ἀναρίστητον δ' εἶρηκεν Εὐπολις. ἀναγκόσιτον δὲ Κράτης. καὶ Νικόστρατος δέ· Μειράκιον κατὰ τύχην ὑποσκαφιοκάρτον τι, καὶ κεχλαμυδόμενον, κατὰ γῆς ἀναγκοσιτῶ.

Ἀριστόδειπνον εἶπεν Ἀλεξίς·

— ἀφ' ὧν γένοιτ' ἂν ἡμῖν συντόμως

Ἀριστόδειπνον.

Μετὰ ταῦτα ἀναστάντες κτεκλίνθημεν, ὡς ἕκαστος ᾔθελεν, ἢ περιμείναντες ὀνομακλήτορα, τὸν τῶν δειπνῶν ταξίαρχον.

Ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι, καὶ τετράκλινοι, καὶ ἐπτάκλινοι, καὶ ἐννεάκλινοι, καὶ κατὰ τὰς ἐξῆς ἀριθμὰς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀντιφάνης·

Συναγαγὼν τρεῖς ὄντας εἰς τρίκλινον ἑμᾶς.

Φρύνιχος·

Ἐπτάκλινος οἶκος ἦν καλὸς, εἴτ' ἐννεάκλινος ἕτερος οἶκος.

Εὐβελος·

Θεὸς ἐπτάκλινον, ἐπτάκλινος ἔτεσί.

Καὶ πέντε κλίνας Σικελικαί, λέγ' ἄλλο τι.

Σικελικὰ προσκεφάλαια πέντε.

Ἀμφίς·

Οὐχ ὑποσφύσεις ποτὲ τρίκλινον;

p. 48.

Ἀναξανδρίδης·

C. 9.

Τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο, καὶ συναυλίας γέροντι^{*)}.

Ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε, καὶ ῥῶτον δόμας,

Στρώννυ τε κοίτας, καὶ πυρὸς φλέγον μένος,

Κρατῆρά τ' αἶρε, καὶ τὸν ἥδισον κέρα.

Νῦν δὲ τὴν τῶν σρωμάτων σύνθεσιν περιβολῇ χωρίζουσι καὶ ὑποβολῇ, φησὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. ὁ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ ποιητὴς φησὶ· Κεῖτ' ἐν κλίνοισι ἐλεφαντόποσι καὶ σρώμασι πορφυροβάπτοις, καὶ φοινικίσιν Σαρδιανικαῖσι κοσμησάμενοι †) κατὰκινεῖται. ἤκμασε δ' ἡ τῶν ποικίλων ὑφή, μά-

*) γρ. — τρίκλινον δ' εὐθέως συνήγετο, καὶ συναυλίας γεροντικάι.

†) γρ. κοιμησόμενοί.

λίστα ἐντέχνων περὶ αὐτὰ γενομένων Ἀκισᾶ καὶ Ἐλικῶνος τῶν Κυπρίων. ὑφάνται δ' ἦσαν ἐνδοξοί. καὶ ἦν Ἐλικῶν υἱὸς Ἀκισᾶ, ὡς Φησι Ἰερώνυμος. ἐν Πυθοῖ γοῦν ἐπὶ τινος ἔργῳ ἐπιγέγραπται·

Τεῦξ Ἐλικῶν Ἀκισᾶ Σαλαμίνιος, ὢν ἐνὶ χερσὶ
Πόντικα Δεσποτὴν Παλλὰς ἔτευξε χάριν.

τοιῆτος ἦν καὶ Παθυμίας ὁ Αἰγύπτιος.

Ὡς ἐγὼ σκιρτῶ πάλαι, ὅτε ῥοδόπνοα εἰσώματ' ἐστὶ καὶ λείπει μύροις ψακασοῖς, Φησὶν Ἐφίππος. Ἀριστοφάνης· "Ὅσις ἐν ἡδυόμοις εἰσώμασι παννυχίζων, τὴν δέσπονυαν ἐρείδεις. Σώφρων δὲ εἰρωτᾷ ἐλίγμχτά Φησι ἐντετιμμημένα. Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν εἰρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα λίτα εἶναι φάσκει, ἥτοι λευκὰ, καὶ μὴ βαμμένα, ἢ πεποικιλμένα· τὰ δὲ περιεσώματα ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα.

Καὶ πρῶτοι δὲ Πέρσαι, ὡς Φησιν Ἡρακλείδης, καὶ τὰς λεγομένας εἰρωτάς ἐφεῦρον, ἵνα κόσμον ἔχῃ ἢ εἰρωσία καὶ εὐάφειαν. τὸν οὖν Κρήτα Τιμαγόραν, ἢ τὸν ἐκ Γόρτυνος, ὡς Φησι Φανίας ὁ περιπατητικὸς, Ἐντιμον, ὃς ζῆλφ Θεμιστοκλέους ἀνέβη ὡς βασιλεῖα, τιμῶν Ἀρταξέρξης. σκηνὴν μὲν ἔδωκεν αὐτῷ διαφέρεισαν τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, καὶ κλίνην ἀργυρόποδα. ἔπεμψε δὲ καὶ εἰρωμάχτα πολυτελεῖ, καὶ τὸν ὑποεἰσώοντα, φάσκων, οὐκ ἐπίσχεσθαι τὴν Ἑλλήνας ὑποεἰσώοντα καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄρισον ἐκκαλεῖτο ὁ Κρής ἔτος τὸν βασιλεῖα ψυχαραγωγίαν, ὅπερ ἔδεν πρότερον τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο, ἀλλ' ἐδ' ὕπερον. αὕτη γὰρ ἡ τιμὴ τοῖς συγγενέσι διεφυλάττετο. Τιμαγόρῃ μὲν γὰρ τῷ Ἀθηναίῳ, τῷ προσκυνήσαντι βασιλεῖα, καὶ μάλιστα τιμηθέντι, τῷτο ἔχ' ὑπῆρξε. τῶν δὲ παρατιθεμένων βασιλεῖ, τέτων τινα*) ἀπὸ τῆς τραπέζης ἀπεσέλλετο. Ἀνταλκείδῃ δὲ τῷ Λάκωνι τὸν αὐτῷ εἰρωτὸν εἰς μύρον βέψας ἔπεμψε. τῷ δ' Ἐντίμῳ τοιαῦτα πολλὰ ἐποίει, καὶ ἐπὶ τὸ συγγενικὸν ἄρισον ἐκάλει· ἐφ' ᾧ οἱ Πέρσαι χαλεπῶς ἔφερον, ὡς τῆς τε τιμῆς δημευομένης, καὶ εἰρωτίας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάλιν ἐσομένης. ἔπεμψε δὲ καὶ κλίνην αὐτῷ ἀργυρόποδα,

*) γρ. τούτῃ τινί.

καὶ τρωμνὴν, καὶ σκηυὴν ἀραυρόροφον ἀνθήνην, καὶ θρόνον ἀργυροῦν, καὶ ἐπίχρυσον σκιάδιον, καὶ Φιάλας λιθοκολλη-
τους χρυσᾶς, καὶ ἀργυρᾶς δὲ μεγάλας ἑκατὸν, καὶ κρατῆ-
ρας ἀργυροῦς, καὶ παιδίσκας ἑκατὸν, καὶ παῖδας ἑκατὸν,
χρυσοὺς τε ἑξακισχίλλους, χωρὶς τῶν εἰς τὰ ἐπιτήδεια P. 49.
καθ' ἡμέραν διδομένων, τραπέζας ἐλεφαντοπόδας, τῶν ἐπι-
θημάτων ἐκ τῆς κλαμένης σφενδάμνης πεποιημένων.

Κρατῖνος·

Τράπεζαι τρισκελεῖς σφενδάμνιναι.

Εἰπόντος τινὸς Κυνικῆ τρίποδα τὴν τράπεζαν, δυσχε- C. 10.
ραίνει ὁ παρὰ τῷ σοφιστῇ Οὐλπικνός, καὶ λέγει· Τήμερον
ἐγὼ πράγματα ἔξω ἐξ ἀπραξίας. πόθεν γὰρ τέτω ὁ τρί-
πας; εἰ μὴ τὴν Διογένης βακτηρίαν, σὺν καὶ τῷ πόδε ἀριθμῶν
ἕτος τρίποδα προσηγόρευσε, πάντων τραπέζας καλούντων
τὰς παραθέσεις ταύτας.

“Οτι Ἡσίοδος ἐν Κήυκος γάμῳ, (κῆν γὰρ γραμματι-
κῶν παῖδες ἀποξενῶσι τοῦ ποιητῆ τὰ ἔπη ταῦτα, ἀλλ’
ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι,) τρίποδας τὰς τραπέζας Φησί.
καὶ Ξενοφῶν δ’ ὁ μεσικώτατος ἐν ἐβδόμῳ Ἀναβάσεως γρά-
φει· Τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· ἕτοι δὲ ὅσον εἰκοσι
πρεῶν μεσοὶ νεναμημένων. καὶ ἐπάγει· Μάλιστα δ’ αἱ τρά-
πεζαι κατὰ τὰς ξέγας αἰετῶν εἶδοντο. Ἀντιφάνης·

Ἐπεὶ δ’ ὁ τρίπας ἤρθη, κατὰ χειρῶν τ’ εἶχομεν.

Εὐβελος·

— — τρίποδες ἕτοι πέντε σοί,

Καὶ πέντε, πεντηκοσελόγος γενήσομαι *).

Ἐπίχαρμος· Τί δὲ τὰδ’ ἔσι; δηλαδὴ τρίπας. τί μὲν οὐκ
ἔχει πόδας τέτταρας; οὐκ ἔσι τρίπας, ἀλλ’, οἶμαι, τετρά-
πας. ἔσι δ’ ὄνομ’ αὐτῷ τρίπας, τέτοράς γε μὲν ἔχει πόδας.
Οἰδῖπας τοίνυν πόδ’ ἦν αἰνίγματ’ εἰ νοεῖς **). Ἀριστοφάνης·

— — τράπεζαν ἡμῖν φέρε

Τρεῖς πόδας ἔχουσαν· τέσσαρας δὲ μὴ ἔχτω.

Καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπου τράπεζαν λήψομαι;

*) γρ. — τρίποδες πέντε σοί, Κρεῖα πέντε. Πεντ. γ. **) γρ.
Οἰδῖπας τὴν ποτ’ ὦν, αἰνίγματ’ εἰ νοεῖς; vel Οἰδῖπας τοί-
νον ποτ’ ἦν (melius ἦε), αἰνιγματ’ εἰ νοεῖς.

"Οτι ἔθνος ἦν ἐν τοῖς δαίπνοις, τῷ ἐσιτάτορι κατακλινθέντι προδίδουσαι γραμματίδιόν τι, περιέχον ἀνάγραφὴν τῶν παρεσκευασμένων, ἐφ' ᾧ εἰδέναι, ὅ τί μέλλοι εἶναι φέρεται ὁ μάγειρος.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΑ'. Δαμασκῆ τῆς πόλεως ἐνδόξε ἔσθῃ καὶ μεγάλῃς πολλοὶ τῶν ἀρχαίων μέμνηνται. ἐπεὶ δὲ πλεῖστον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἐστὶ χώρα τὸ κοκκυμήλον καλεῖσθαι, καὶ κάλλινα γεωργεῖται, ἰδίᾳς καλεῖται τὸ ἀνρόδρουον Δαμασκηνόν, ὡς διάφορον τῶν κατὰ τὰς ἄλλας χώρας γινόμενων. κοκκυμήλα οὖν ἐσὶν ταῦτα, ὧν ἄλλοι τε μέμνηνται καὶ Ἰκτωνᾶξ.

Στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

"Αλεξίς.

Καὶ μὴν ἐν ὕπνῳ εἶδμαι ὥρακται
Νικητήριον. λέγ' *) αὐτό. τὸν γοῦν πρόσεχε δῆ.
Ἐν τῇ σάδι τῶν ἀνταγωνιστῶν μέ τις
Ἐδόκει στεφανῶν γυμνὸς προσελθὼν
Στεφάνῳ κυλιστῇ **) κοκκυμήλων, Ἡράκλει, Πεπόνων.

πάλιν.

Ἐώρακας πώποτε ἦνυστρον ἐσκευασμένον,
* Ἡ σπλῆν' ὅπτην μεμονδυλευμένον †),
* Ἡ κοκκυμήλων σπυρίδα πεπόνων; τοῖς τὸν ἔχει τὸ μέτωπον ††).

Νίκανδρος.

— — μῆλον, ὃ κόκκυγος καλεῖται.

Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς Φησι, Ῥοδίς καὶ Σαλαῖντας βράβυλα καλεῖν τὰ κοκκυμήλα. ὡς καὶ Θεόκριτος ὁ Συρακεσιος.

p. 50. "Ορσηκτες βραβύλοις καταβρίθοντες ἔραζε.

καὶ πάλιν.

— — ὅσον μῆλον βραβύλοις

"Ηδίων.

*) γρ. Νίκητρον ἐγώ. λ. **) γρ. Ἐδόκει στεφανῶν γυμνὸς προσελθὼν ὡς ἐμὲ Στεφάνῳ κυλιστῇ. †) γρ. Ἐώρακας πώποτε εἴς ἐσκευασμένον ἦνυστρον, ἢ ὅπτην σπλῆνα με. ††) γρ. τὸ πρόσωπον.

ἔστι δὲ τὸ τοῦ ἀκρόδρου μικρότερον μὲν τῇ περιφορᾷ τῶν κοκκυμήλων, τῇ δ' ἐδωδῇ τὸ αὐτό, πλὴν ὀλίγον δριμύτερον. Σέλευκος δὲ ἐν Γλάσσαις βράβυλὰ φησι. ἦλα, κοκκύμηλα· μάδριχ, ἴσ' αὐτὰ εἶναι. τὰ μὲν μάδριχ, οἷον μολόδριχ. τὰ δὲ βράβυλὰ φησι, ὅτι εὐκοίλια, καὶ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἦλα δὲ, οἷον μῆλα, ὡς Δημήτριος ὁ Ἰξίων λέγει ἐν ἐτυμολογίᾳ. Θεόφραστος δὲ λέγει κοκκύμηλα καὶ σποδιὰς. τὸτο δ' ἔστιν ὥσπερ ἄγριχ κοκκύμηλα. Ἀρχαῶς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δένδρον, κοκκύμηλον δὲ τὸ ἀκρόδρου. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος μέσας φησὶ εἶναι ταῦτα εὐχυλα, εὐφθαρτα, εὐεκριτα, ὀλιγότροφα.

ΚΕΡΑΣΙΑ. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν. Ἰδίον δὲ C. II. τῇ φύσει δένδρον ὁ κέρασός ἐστι, καὶ μεγέθει μέγα· καὶ γὰρ εἰς εἰκοσι καὶ τέσσαρας πήχους αὖξεται. Φύλλον δὲ ὅμοιον ἔχει τῷ τῆς μεσπίλης· σκληρὸν δὲ καὶ παχύτερον· Φλοιὸν δ' ὅμοιον Φιλύρα· ἔνθος δὲ λευκόν, ἀπὶ ὧ καὶ μεσπίλη ὅμοιον, ἐκ μικρῶν ἀνθῶν συγκείμενον, κηριῶδες. ὁ δὲ καρπὸς ἐρυθρός, ὅμοιος διοσπύρῳ τὸ σχῆμα· τὸ δὲ μέγεθος, ἡλίκον κύκλος· πλὴν τοῦ διοσπύρου μὲν ὁ πυρὴν σκληρὸς, τῷ δὲ κέρασῳ μαλακός. καὶ πάλιν· Κράταιγος, οἱ δὲ κραταιόγωνα καλεῖσιν. ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον τεταμένον, ὅμοιον μεσπίλη, πλὴν μεῖζον ἐκείνου, καὶ πλατύτερον, ἢ προμηκέστρον. τὸν δὲ χαρaxyμὸν ἐκ ἔχει, ὥσπερ ἐκείνο. γίνεται δὲ τὸ δένδρον ἕτε μέγα λίαν, ἕτε παχύ. τὸ δὲ ξύλον ποικίλον, ξανθόν, ἰσχυρόν. Φλοιὸν δ' ἔχει λεῖον, ὅμοιον μεσπίλη. μονόρριζον εἰς βέθος ὡς ἐπὶ πολὺ. καρπὸν δ' ἔχει τρογγύλον ἡλίκον ὁ κότινος. πεπαινόμενος δὲ ξανθός τε ἐστὶ καὶ ἐπιμελίνεται. ἔχει δὲ τὴν γεῦσιν καὶ τὸν χυλὸν μεσπίλης, διόπερ ἄγριχ μεσπίλη θόξαις μᾶλλον εἶναι. ἐκ τούτων μοι δοκεῖ. φησὶ, ὁ Φιλόσοφος τὸ νῦν κέρασιον καλεῖμενον ἐμφανίζειν. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς χαμαικέρκσον τινα καλῶν δένδρον, ἔφη ἔτι· Ἐν τῇ Βιθυνῶν γῇ γίνεται ἡ χαμαικέρκσος, ἥς ἡ μὲν ῥίζα ἐστὶν ἡ μεγάλη, ἀλλ' ἂν δὲ τὸ δένδρον, ἀλλὰ τῇ ῥοδῇ ἴσον. ὁ δὲ καρπὸς τὰ μὲν ἅλλα πάντα ὅμοιος, τὲς δὲ πλείονι χρησαμένους, κατέτι υἱός, βαρύνει τε τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀλγεῖν τίθησι. ταῦτα ὁ Ἀσκληπιάδης, φησὶ, μοι δοκεῖ. λέγειν περὶ τῶν μιμαικῶν. τέτα

γὰρ . . . Φέρει αὐτὰ δένδρα τοιαῦτα, καὶ ὁ πλεον†) τῶν ἐπὶ τοῦ καρπῷ φαγῶν νεφελιχλῆς γίνεται. Ἀριστοφάνης·

Ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτομάτοις τὰ μιμαίκυλα φύται πολλά.

Θεόπομπος·

Τράγχι μύρτα *) καὶ πέποιε μιμαίκυλα.

Κράτης·

— πάνυ γὰρ ἐστὶν ὀρεπωτάτη·

Τὰ τιτθία, ὥσπερ μῆλον ἢ μιμαίκυλα.

Ἀμφίς·

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὄρεξ', Φέρει,

Ὁ κρίνος ἀκύλας, ὁ κόμαρος μιμαίκυλα.

Θεόφραστος· Ἡ κόμαρος ἢ τὸ μιμαίκυλον φέρουσα τὸ ἐδάδιμον.

Ὅτι Ἀγῆνα Σχυρικόν τι δρῆμα ἀμφιβάλλεται, εἴτε Πύθων ἐποίησεν ὁ Καταναῖος, ἢ Βυζάντιος, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος.

Φησὶ ὁ πρὸς τῷ ῥήτορι Λαρήνσιος· Πολλὰ ὑμεῖς οἱ Γραικοὶ ἐξιδιοποιεῖσθε, ὡς αὐτοὶ ἢ ὀνομάσαντες, ἢ πρῶτοι πείροντες. ἀγνοεῖτε δὲ, ὅτι Λευκόλλος ὁ Ῥωμαίων ἐρπητήριος, ὁ τὸν Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην καταγωνισάμενος, πρῶτος διεκόμεζεν εἰς Ἰταλίαν τὸ φυτὸν τῆτο ἀπὸ Κερασσύντης Ποντικῆς πόλεως. καὶ ἔτος ἐστὶν ὁ καὶ τὸν καρπὸν καλεῖται κεράσιον ὁμωνύμως τῇ πόλει, ὥς ἰσορῶσιν οἱ ἡμέτεροι συγγραφεῖς. πρὸς ὃν Δάφνος τίς φησιν· Ἀλλὰ μὴν καμπύλοις ἐνικυτοῖς πρᾶσβύτερος Λευκόλλης ἀνὴρ ἐλλόγιμος, Διφίλος ὁ Σίφνιος, γεγανώς κατὰ Λυσίμαχον τὸν βασιλέα (εἰς δὲ ἔτος τῶν Ἀλεξάνδρου διχτόχων), μνημονεύει τῶν κεράσιων, λέγων· Τὰ κεράσια εὐτόμαχα, εὐχυλα, ὀλγότροφα. ἐκ ψυχρῶ δὲ λαμβανόμενα εὐτόμαχα. καλλίω δὲ τὰ ἐρυθρότερα καὶ τὰ Μιλήσι· εἰσι γὰρ διουρητικά.

ΣΥΤΚΑΜΙΝΑ. Ὅτι πάντων ἀπλῶς ἔτω καλούντων αὐτὰ, Ἀλεξανδρεῖς μόνον μόρην ὀνομάζουσι· συκάμινα δὲ ἢ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας συκῆς, ἃ τινες συκόμορα λέγουσιν. ἄπερ οἱ

†) γρ. τό τε γὰρ φέρει αὐτὰ δένδρον τοιαῦτον, καὶ ὁ πλ. *) γρ. Τράγχι μ.

ἐπιχώριοι ἐπὶ βράχῳ κύνσαντες σιδερίῳ, ἐῷσιν ἐπὶ τοῖς φυτοῖς· καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κινύμενα, ἐντὸς ἡμερῶν τριῶν *) ἔτω πέποινα καὶ εὐώδη γίνονται, (μάλις δὲ ζεφύρων πνευσάντων) καὶ ἐδωδιμα, ὡς τὸ ἐν αὐτοῖς ἡρέμα ψυχρόν, καὶ τοῖς τυρεταίνουσι μετὰ ῥοδίνῃ ἐλαίῃ κατὰπληττόμενον, ἐπὶ τῇ σομάχῃ ἐπιτίθεσθαι, - καὶ οὐκ ὀλίγα παρηγορεῖσθαι τὰς νοσοῦντας. Φέρει δὲ τὸν καρπὸν τοῦτον ἡ Αἰγυπτία συκάμινος ἀπὸ τῆς ξύλου, καὶ ἐκ ἀπὸ τῶν ἐπικαρπίων. μίρα δὲ τὰ συκάμινῃ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυγίῃ ἐπὶ τοῦ Ἑκτόρος·

Ἄνῃρ δ' ἐκείνος ἦν πεπαιτερός μύρων.

ἔν δὲ Κρήσσις καὶ κατὰ τῆς βάτου·

Λευκοῖς τε γὰρ μύροισι καὶ μελαγχυμοῖς.

Καὶ μιλτοπρέποις βρίθεται ταῦτ' ἡρόνῃ.

Σοφοκλῆς·

Πρῶτον μὲν ὄψει λευκὸν ἀνθοῦντα εἶχυν,

ἔπειτα φοινίζαντα γογγύλον μύρον.

καὶ Νικάνδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς ἐμφανίζει, καὶ ὅτι πρότερον τῶν ἄλλων ἀκροδρύων φαίνεται, μωρήν τε καλῶν τὸ δένδρον αἰεὶ, ὡς καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς·

Καὶ μωρήν, ἣ πᾶσι πέλει μέλιγμα νέισι,

Πρῶτον ἀπαγγέλλουσα βροτοῖς ἠδείαν ὀπώρην.

Φανίας δὲ Ἑρῆσιος. ὁ Ἀριστοτέλους μαθητῆς, τὸν τῆς ἀγρίας συ- C. 12. κμίνου καρπὸν μύρον καλεῖ, ὄντα καὶ αὐτὸν γλυκύτατον καὶ ἥδιον. ὅτε πεπανθεῖη. γράφει δὲ ἔτως· Τὸ μύρον τὸ βατῶδες, ξηρανθείσης τῆς σφαίρας τῆς συκαμινώδους. σπερματικῶς ἔχει τὰς συκαμινώδεις διαγονὰς, κατὰπερ ὑφαινόσας. καὶ διαφορὰς ἔχει ψαθυρὰς καὶ εὐχύμους. Παρθένιος δὲ ἄβρυνά φησι συκάμινῃ, ἃ καλῶσιν ἔνιοι μύρα. Σαλμώνιος δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια. Δημήτριος δὲ ὁ Ἰξίων τὰ αὐτὰ συκάμινῃ καὶ μύρα· Οἷον αἰμόρροα μύρα καὶ σύκων ἀμείνω †). Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος ἱατρὸς γράφει ἔτως· Τὰ δὲ συκάμινῃ, ἃ καὶ μύρα λέγεται, εὐχύλα μὲν εἰσι μέσως, ὀλιγοτρόφῃ δὲ καὶ εὐτόμαχῃ καὶ εὐέκκριτα. ἰδίως δὲ τούτων τὰ ἔνωμα ἑλμινθας ἐκτινάσσει. Πύθερμος δὲ ἰσορεῖ, ὡς φησὶν Ἡγή-

*) γρ. ἡμερῶν τεττάρων. †) γρ. οἷον αἰμόρροα καὶ σύκων ἀμ.

ψ. 52. σάνδρος, κατ' αὐτὸν τὰς συκχυμένους οὐκ ἐνεγκαῖν καρπὸν ἐτῶν εἴκοσι, καὶ γενέσθαι ἐπιδημίαν ποδαγρικῶν τοσαύτην, ὥς μὴ μόνον ἄνδρας τῷ πάθει ἐνσχεθῆναι, ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ κόρας καὶ εὐνύχους, ἔτι δὲ γυναῖκας· περιπεσεῖν δὲ ἔτω τὸ δεινὸν καὶ αἰπολίῳ †), ὡς τὰ δύο μέρη τῶν προβάτων ἐνσχεθῆναι τῷ αὐτῷ πάθει.

ΚΑΡΤΑ. οἱ Ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα κάρυα λέγουσιν. Ἐπίχαρμος δὲ κατ' ἐξοχὴν, ὡς ἡμεῖς·

Καρυοτρῶγονα κάρυα, ἀμυγδάλας.

Φιλύλλιος· Ὡς, κάρυα, ἀμυγδάλαι. Ἡρακλέων δὲ Φησὶ ὁ Ἐφέσιος· Κάρυα ἐκάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας καὶ τὰ νῦν κασάνεια. τὸ δὲ δένδρον καρύα παρὰ Σοφοκλεῖ· Καρύαι μελλοῖσι τε. Εὐβουλος· Φηγῆς, κάρυα, καρύσις. καλεῖται δὲ τινα καὶ μόσηνα κάρυα.

ἈΜΥΓΔΑΛΑΙ. Ὅτι αἱ Νάξια ἀμυγδάλαι διὰ μνήμης ἦσαν τοῖς παλαιοῖς· καὶ γίνονται ὄντως ἐν Νάξῳ τῇ νήσῳ διάφοροι, ὡς ἑμαυτὸν, Φησί, πείθω. Φρύνιχος·

— — τὰς δὲ γομφίους

Ἄπαντας ἐξίκαψεν, ὥς

Οὐκ ἂν δυναίμην ὃ Νάξιον ἀμυγδάλην

Κατάξαι.

διάφοροι δ' ἀμυγδάλαι γίνονται καὶ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ. παρὰ γὰρ τὰς ἀλλαχόθι **) καὶ ἐπιμήκεις εἰσὶ, καὶ κατὰ τὸ ἄκρον ἐπικαμπεῖς. Λάκωνας δὲ Σέλευκος ἐν Γλώσσαις Φησὶ καλεῖν τὰ μεγάλα κάρυα μυκήρες, Τηνίους δὲ τὰ γλυκέα κάρυα. Ἀμερίας δὲ Φησὶ, μύκηρον τὴν ἀμυγδάλην καλεῖσθαι. ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς ποτὸν τὰ ἀμύγδαλα προσαθίσμενα. Εὐκόλις·

Δίδου μασᾶσθαι Ναξίας ἀμυγδάλας,

Οἶνόν τε πίνειν Ναξίων ἀπ' ἀμπέλων.

ἦν δὲ τις ἄμπελος Ναξία καλεμένη. Πλέταρχος δὲ ὁ Χαιρωνεύς Φησὶ, παρὰ Δρούσῳ τῷ Τιβερίῳ Καίσαρος υἱῷ

†) γρ. περιπεσεῖν δὲ τούτῳ τῷ δεινῷ καὶ αἰπόλιῳ.

) γρ.

Ἄπαντας ἔως ἐξίκαψεν, ὥς νῦν Οὐκ ἂν δ.

) γρ. ἀλ-

λαχόθεν.

ιατρόν τινα ὑπερβάντα πάντας ἐν τῷ πίνειν Φωραθῆναι πρὸ τοῦ ποτῆ προεσθίουντα πικρὰς ἀμυγδάλας πέντε ἢ ἕξ, ἅς περ κωλυθεὶς προσενέγκασθαι ὑδὴ πρὸς τὸ μικρότατον ἀντέσχε τοῦ ποτῆ. αἴτιος οὖν ἦν ἡ τῆς πικρότητος δύναμις ξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν οὔσα. κληθῆναι δὲ ἀμυγδάλας Φησὶν Ἡρωδιανὸς ὁ Ἀλεξανδρεὺς παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλαρὸν ὡσπερ αἰ ἀμυχὰς ἔχειν πολλὰς,

Ὅνος βαδίζει εἰς ἄχυρα τραγημάτων,

Φησί του Φιλήμων.

Φηγίνου Πανὸς ἄγαλμα, Φησί Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Τακρυγαῶν.

Ὅτι καὶ ὑδετέρως ἀμύγδαλα λέγεται. Δίφιλος.

Τρωγάλια, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμύγδαλα.

Ὅτι περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ τένου τῆς ἀμυγδάλης Πάμφιλος μὲν ἀξιοῖ ἐπὶ τῇ καρπῷ βαρύνειν ὁμοίως τῷ ἀμυγδάλῳ· τὸ μὲν τοι δένδρον θέλει περισπᾶν, ἀμυγδαλῇ καὶ ῥοδῇ. καὶ Ἀντίλοχος.

Ῥοδῆς τε καλὴν ἄνθος.

Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τὸν καρπὸν καὶ τὸ δένδρον ὁμοίως προ-R. 53; φέρεται κατ' ὁμοίαν τάσιν, Φιλόξενος δὲ ἀμφοτέρων περι-σπᾶ.

Εὐπολῆς.

Ἀπολεῖς με καὶ μὰ τὴν ἀμυγδαλήν.

Ἀριστοφάνης.

Ἄγε τῶν τῶν ἀμυγδαλῶν λαβὼν τισθὶ, κῆταξεν τὴν καὶ φαλὴν στυτῇ λίθῳ.

Φρύνιχος.

Ἀμυγδαλὴ τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.

Ἄλλοι δὲ ἀμυγδαλᾶς, ὡς καλᾶς. Τρύφων δὲ ἐν Ἀτ-C. 13. τικῇ προσφθίε ἀμυγδαλήν μὲν τὸν καρπὸν βαρέως, ἐν ἡμεῖς ὑδετέρως ἀμύγδαλον λέγομεν, ἀμυγδαλῇ δὲ τὰ δένδρα, πτητικοῦ παρὰ τὸν καρπὸν ἂντος τῇ χαρακτηῖρος, καὶ διὰ τῆτο περισπωμένον.

Ὅτι Πάμφιλος ἐν Γλαύσαις μεκηρόβατόν Φησι κα-λαῖσθαι τὴν καρνοκατάκτην ὑπὸ τῶν Λακόνων ἀντὶ τῇ ἀμυ-

γδαλοκατάκτην. μεκήρες γὰρ Λάκωνες καλεῖσι τὰ ἀμύγδαλα.

"Οτι Ποντικῶν *) καλυμένων καρύων, ἃ λόγιμά τινες ὀνομάζουσι, μνημονεύει Νίκανδρος. Ἑρμῆναξ δὲ καὶ Τιμαχίδης ἐν Γλαύσσαις Διὸς βάλανόν Φησι καλεῖσθαι τὸ Ποντικὸν κάρυον.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος ζητεῖ, πότερον προκαρτίθεσθαι δεῖ τὰ τρυγήματα, καθάπερ ἐν τισι τόποις τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα γίνεται, ἢ ἂν, ἀλλὰ μετὰ τὸ δεῖπνον. ἐὰν μὲν οὖν μετὰ τὸ δεῖπνον, συμβαίνει, πλείονος τροφῆς παρενδυομένης ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις, τὰ ἐπισφερόμενα κάρυα χάριν τῆς πρὸς τὸ πίνειν ὁρμῆς ἐμπλεκόμενα τοῖς σιτίοις ἐμπνευματώσεως καὶ φθαρὰς τῆς τροφῆς περὶσσεύειν, διὰ τὸ παρακολουθοῦν αὐτοῖς ἐπιπολεστικὸν φύσει καὶ δυσκατέργασον, ἐξ ὧν ἀπεψίαι γίνονται καὶ κοιλίας καταφοραί.

Τὰ δὲ ἀμύγδαλα, Φησι Διοκλῆς, τρόφιμα μὲν ἐσι καὶ εὐκοιλία, θερμαντικὰ δὲ διὰ τὸ ἔχειν κεγχρῶδες †) τι. λυκεῖ δ' ἥττον τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν, καὶ τὰ βεβρεγμένα τῶν ἀβρόχων, καὶ τὰ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν. τὰ δὲ Ἡρακλεωτικά καλέμενα καὶ Διὸς βάλανοι τρέφει μὲν ἔχ ὁμοίως τοῖς ἀμυγδαλοῖς, ἔχει δὲ τι κεγχρῶδες καὶ ἐπιπολεστικόν· πλείω δὲ βρωθέντα βαρύνει τὴν κεφαλὴν. ἥττον δὲ ἐνοχλεῖ καὶ τέτων τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν. τὰ δὲ Περσικὰ κεφαλ-αλγητικὰ μὲν ἐσιν ἔχ ἥττον τῶν Διὸς βαλάνων· τρέφει δὲ μᾶλλον, καὶ φάρυγγα τραχύνει καὶ ῥόμα. ὀπτηθέντα δὲ ἀλυπότερα γίνεται· διαχωρεῖ δὲ μάλιστα τῶν καρύων ἐσθιόμενα μετὰ μέλιτος, τὰ δὲ πλατέα φυτωδέερα ἐσιν. ἀλυπότερα δὲ τὰ ἐφθὰ τῶν ὠμῶν καὶ πεφρυγμένων, τὰ δὲ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν.

Φιλότιμος δὲ ἐν τοῖς περὶ τροφῆς Φησι· Τὸ πλατὺ καὶ τὸ καλόμενον Σαρδιανὸν δυσκατέργαστόν ἐστιν ὡμὰ πάντα καὶ δυσδιάλυτα, κατεχόμενα ὑπὸ τῆ φλέγματος ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ σφυφύτητα ἔχοντα· τὸ δὲ Ποντικὸν λιπαρὸν καὶ δυσκατέργασον, τὸ δὲ ἀμύγδαλον ἥττον δυσκατέργασον, Φα-

*) γρ. Εὐβοϊκῶν.

†) γρ. κεγχρῶδες vel κεχρῶδες.

γόντες οὖν πλείονα, οὐκ ἐνοχλόμεθα. λιπαρώτερα τε φαίνονται, καὶ ἀναδίδωσι χυμὸν γλυκὺν καὶ λιπαρόν.

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος, τὰ κάρυα, Φησί, τὰ βαισι- P. 54.
λικὰ κεφαλαιή· ἐστὶν καὶ ἐπιπολαστικά. τῶν δὲ τὰ ἀπαλὰ
ἐστὶ καὶ λελευκασμένα εὐχυλώτερα καὶ κρείττονα ὑπάρχει.
τὰ δ' ἐν τοῖς ἵπποις Φρυγόμενα ὀλιγότροφα. τὰ δὲ αὐμύγδα-
λά ἐστὶ λεπτυντικά καὶ ἔρητικά, καὶ καρτικά καὶ ὀλιγό-
τροφα. τῶν μὲν τοὶ χλωρῶν κακοχύλων ὄντων καὶ ἀτρο-
φατέρων, πολὺ μᾶλλον Φυσωδέεσσι καὶ ἐπιπολασικώτερά ἐστὶ
τὰ ξηρά. τὰ δὲ ἀπαλὰ καὶ πλήρη καὶ λελευκασμένα, γαλα-
κτώδη ὄντα, εὐχυλώτερά ἐστὶ. τῶν δὲ ξηρῶν τὰ Θάσια καὶ
Κύπρια, ἀπαλὰ ὄντα, εὐεκκριτώτερά ἐστὶ. τὰ δὲ Ποντικά κάρ-
ρυα κεφαλαιή· ἦττον δ' ἐπιπολαστικά τῶν βασιλικῶν.

Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδέσων, τῶν
Εὐβοικῶν, Φησί, καρύων ἢ κασάνων (ἀμφοτέρως γὰρ κα-
λεῖται) δύσπεπτος μὲν ἢ κατεργασία τῇ κοιλίᾳ, καὶ Φυσώ-
δης ἢ πέψις γίνεται· παχύνει δὲ τὰς ἕξεις, εἴαν τις αὐτῶν
πρωτήσῃ. τὰ δὲ αὐμύγδαλα, καὶ τὰ Ἑρακλεωτικά καὶ τὰ
Περσικά κάρρυα, καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, χαίρω ἐπὶ τέτων.
Χρὴ δὲ μηδὲν ὅπως τῆς τοιαύτης ιδέας ἄκυρον ἐσθίειν· ἔξω
τῶν χλωρῶν αὐμυγδάλων, ἀλλὰ τὰ μὲν ἔψιν, τὰ δὲ Φρύ-
γειν. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ λιπαρὰ τῇ φύσει· καθάπερ αἱ
αὐμυγδαλαὶ τε αἱ ξηραὶ καὶ Διὸς βάλλαναι· τὰ δὲ ξηρὰ καὶ
ερυφνὰ, καθάπερ αἱ τε Φηγοὶ καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος.
τῶν οὖν λιπαρῶν ἀφαιρεῖται τὸ λίπος ἢ πύρωσις· ἐστὶ γὰρ
τῷτο χεῖρις. τὰ δὲ σκληρὰ καὶ ερυφνὰ πεκαίνεται, εἴαν
τις ἐλίγῃ καὶ μαλακῇ πυρὶ χρῆται.

Ὁ δὲ Δίφιλος τὰ κάσανα καὶ Σαρδιανὰς βαλλάνους καλεῖ,
εἶναι λέγων αὐτὰς καὶ πολυτρόφας καὶ εὐχύλεις, δυσοικονομή-
τας δὲ διὰ τὸ ἐπιμένειν τῷ σωματικῷ· τὰς δὲ Φρυγείας ἀτρο-
φατέρας μὲν γίνεσθαι, εὐοικονομήτας δέ· τὰς δὲ ἐψόμενας
ἐμπνευματοῦν μὲν ἦττον, τρέφειν δὲ τέτων μᾶλλον.

— — — — — λίπιμον κάρυόν τε

Εὐβοίαι, βάλλανον δὲ μετιζέτεροι καλίσαντο,

Νίκανδρος Φησί ὁ Κολοφώνιος ἐν Γεωργικοῖς.

Ἀγέλοχος δὲ ἄμωτα καλεῖ τὰ κασάνεια. ὅπερ δὲ γίνε-
ται τὰ κάρρυα τὰ Σινωπικά, ταῦτα δάσδρα ἐκίλουν ἄμωτα.

'ΕΡΕΒΙΝΘΟΙ. Κράβυλος· Χλωρόν ἐρέβινθόν τιν' ἐκοττάβιζον κενὸν ὕλως. τρυγήματα δ' ἐσι πιθήκου τῆτο δὴ που δυσιχῆς †). "Ομηρος·

Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι.

C. 14. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν παρῳδαίς·

Πὰρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνες ἐν ὥρῃ,
Ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον ἔμπλεον ὄντα,
Πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθας.
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόσα τοι ἔτη ἐσὶ, Φέρισε;
Πηλίκος ἦσθ', ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;

Σαπφώ·

Χρύσειοι ἐρέβινθοι ἐκ' αἰόνων ἐφύοντο.

Θεόφραστος δ' ἐν Φυτικοῖς τῶν ἐρεβίνθων τινὰς καλεῖ κρεῖναι, καὶ Σόφιλος· Ὁ πατήρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἐστι, κρεῖος ἐρέβινθος. Φαινίξ δ' ἐν τοῖς περὶ Φυτῶν Φησι· Τραγῆματος ἔχει χώρον ἀπαλὰ μὲν, ὄχρος, κύαμος, ἐρέβινθος· ξηρὰ δὲ ἐφθὰ καὶ φρυκτὰ σχεδὸν τὰ πλεῖστα.

P. 55. Ἀλεξίς· Ἔσιν ἀνὴρ μοι πτωχός, κ' ἐγὼ γναῦς, καὶ θυγάτηρ, καὶ παῖς υἱός, καὶ ἡδ' ἡ χρηστή· πένθ' οἱ πάντας τέτων οἱ τραῖς θειπνέμεν· δύο δ' αὐτοῖς συγκοινωνῶμεν μάζης μιᾶς *). Φθόγγας δ' ἀλύρους θρηνέμεν, ἐπὶ μὴλιν ἔχωμεν. χρώμα δ' αἰσίων ἡμῶν ὄντων γίνεται ὠχρόν. τὰ μέρη δ' ἡμῶν χ' ἡ σύνταξις τοῦ βίβ' ἐστὶ κύαμος, θέρμος, λάχανον, γογγυλὶς, ὄχρος, λάθυρος, φηγός, βολβός, τέττιξ, ἐρέβινθος, ἀχράς, τό τε θειοπαγὲς μητρῶον ἐμὰ μελέδμη', ἰσχάς, φρυγίας εὐρημα συκῆς.

Φερεκράτης·

Τακερὰς παῖσσι τὰς ἐρεβίνθας εὐθέως **).

πάλιν·

Τρώων ἐρεβίνθους ἀπεινίῃ πεφρυγμέναις.

Διφίλος δὲ Φησι· Οἱ ἐρέβινθοι δύσπεπτοι, σμηκτικοί, ῥητικοί, πνευματικοί. κατὰ δὲ Διοκλέα ζυμωτικοὶ τῆς σαφ-

†) γρ. —χλωρόν ἐρέβινθόν τιν' ἐκοττάβιζον κενὸν ὕλως. τρυγήματα δ' ἐσιν πιθήκα τῆτο δὴ που δυσιχῆς. *) γρ. μιᾶς κρεῖς. **) γρ. αὐτόθι νει αὐτόθεν.

κός. κρείττερος δ' οἱ λευκοὶ τῶν μελάνων καὶ πυξοειδεῖς, καὶ οἱ Μιλήσιαι τῶν λεγομένων κρείων, οἳ τε χλωροὶ τῶν ξηρῶν, καὶ οἱ βεβρεγμένοι τῶν ἀβρόχων.

Ὅτι Ποσειδῶνος εὔρεμα οἱ ἐρέβινθοι.

ΘΕΡΜΟΙ.

Μὴ ὤραισι μετὰ τῶν κακῶν ἴκοιθ' ὃ τὰς θέρμους
Φαγῶν †),

Ἐν τῷ προδύρῳ τὰ λείμμαθ' ὅτι κατέλιπεν;
Ἄλλ' οὐκ ἀπεικνίγη καταφαγῶν. μάλιστα δὲ ††)

Κλεινίτερος μὲν οὐκ ἐδήδοκ' οἷδ' ὅτι

Ὁ τραγικὸς αὐτὰς· ἐδιδότ' γὰρ πύπτε

Ἀπίβαλλεν ὀσπρία λίπος *).

Οὕτως ἐκείνους ἐσιν εὐχερὲς ἀνὴρ.

Λυκόφρων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι, δ' ἐπὶ καταμωκήσει ἔγραψεν εἰς Μανέδημον τὸν φιλόσοφον, ὅφ' ἔ' ἡ τῶν Ἑρετρικῶν ὠνομάσθη αἴρεσις, διασκοπτικῶν τῶν φιλοσόφων τὰ δεῖπνα, φησί·

Καὶ δημόκριτος ἐπιχόρευσε **) θαψιλῆς
Θέρμος πινέτων καὶ τρακλίων συμπότης,

Δίφίλος·

C.15.

Οὐκ ἔστιν ἐδὲν τεχνίον ἐξυλίσσεται.

Τὲ πορνοβοσκῆ. Κατὰ τὴν ὁδὸν πωλεῖν περιπατῶν βέ-
λομαι

Ῥέδα, φαφάνιδας, θερμουκιάμας, τίμφυλα,

Ἄλλως ἅπαντα μᾶλλον, ἢ ταύτας τρέφειν.

καὶ σημαίωσαι, φησί, τὸ θερμουκιάμας, ἐπεὶ καὶ νῦν ἔτι λέγεται. Πολέμων δὲ φησι, τὲς Λακεδαιμονίους τὲς θέρμας λυσιλαΐδας καλεῖν.

Θεόφραστος δὲ ἰσορεῖ ἐν αἰτίοις φυτικαῖς, ὅτι θέρμος καὶ ὄροβος καὶ ἐρέβινθος μόνον ἐ ζῶνται τῶν χεδροπῶν διὰ τὴν δριμύτητα καὶ πικρότητα. ὃ δ' ἐρέβινθος, φησί, μέλας γίνεσθαι διαφθερόμανος. γίνεσθαι δὲ λέγει κάμπας ἐν τοῖς

†) γρ. Μὴ ὤραισι δὲ ἴκοιθ' ὃ τὰς θέρμους φαγῶν. ††) γρ. Ἄλλ' οὐκ ἀπεικνίγη καταφαγῶν. τίς δ' ὁδε; *) γρ. Ἀπίβαλλεν ὀσπρία λίπος Κλεινίτερος. **) γρ. Καὶ δημόκριτος ἐπιχόρε.

ἑρεβίνθοις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας. Δίφιλος δὲ ὁ Σίφνιος τὰς θέρμους φησὶν εἶναι σηπτικὰς καὶ πολυτρόφους, μάλιστα δὲ τὰς ἐπὶ πλεῖον ἀπεγλυκασμένας. διὸ καὶ Ζήνων ὁ Κιττιεύς, σκληρὸς ὢν καὶ πάνυ θυματοικὸς πρὸς τὰς γνωρίμους, ἐπὶ πλεῖον τῷ οἴνῳ σπᾶσαι ἡδύς ἐγένετο καὶ μέλιχος. πρὸς τὰς πυρραιομένους οὖν τὴν τροπὴν τὴν διαφορὰν, ἔλεγε, τὸ αὐτὸ τοῖς θέρμοις πάσχειν καὶ γὰρ ἐκείναις, πρὶν διαβραχῆναι, πικροτάτους εἶναι, πο-
p. 56. τισθέντας δὲ γλυκεῖς καὶ προσηνεστάτους.

ΦΑΨΗΛΟΙ. Λακεδαιμόνιοι ἐν τοῖς δείπνοις τοῖς καλεμένοις κοπίσι διδάσκει τραγήματα σὺκα τὰ ξηρὰ καὶ κυάμους καὶ φασηλὰς χλωρὰς. ἰσορεῖ Πολέμων. Ἐπίχαρμος.

Φασηλὰς φῶγε ἴασσον, αἶχ' ὁ Διόνυσος φιλή.

Δημήτριος.

*Ἡ σῦκα, ἡ φασηλον, ἡ τοιᾶτέ τι.

ἙΛΑΪ, Εὐκολις.

Σηπίαι, δρυπετεῖς τ' ἐλαίαι.

ταύτας Ῥωμαῖοι δρύκπας λέγουσι. Δίφιλος δὲ φησὶν ὁ Σίφνιος, τὰς ἐλάας ὀλγοτρόφους εἶναι καὶ κεφαλαγεῖς. τὰς δὲ μελαίνας καὶ κακοσομχωτέρας, καὶ βαρύνειν τὴν κεφαλὴν. τὰς δὲ καλυμβάδας καλεμένας εὐσομαχωτέρας εἶναι καὶ κοιλίας σατικὰς. τὰς δὲ θλασὰς μελαίνας εὐσομαχωτέρας εἶναι, μνημονεύει τῶν θλασῶν ἐλαιῶν Ἀριστοφάνης.

Θλασὰς ποιεῖν ἐλαίας.

πάλιν.

Οὐ ταυτὸν εἶναι ἑλμάδες καὶ τέμφυλα.

καὶ μετ' ὀλίγα.

Θλασὰς γὰρ εἶναι κρεῖσσόν εἶναι ἑλμάδος.

Ἀρχιέρατος ἐν τῇ γαστρονομίᾳ.

Ῥυσσὰ καὶ δρυπετεῖς παρακεῖσθωσάν σοι ἐλαίαι.

Ὅστι Μαραθῶνες τὸ λοιπὸν ἐκ' ἀγαθῶ μεμνημένοι,
Πάντες αἰεὶ ἐμβάλλουσι μάρμαρον ἐς τὰς ἑλμάδας,

φησὶν Ἑρμῖπκος.

Φιλήμων φησὶν. Πιτυρίδες καλοῦνται αἱ φαῦλαι ἐλαίαι, τεμφυλίδες δὲ αἱ μελαίται. Καλλίμαχος δὲ ἐν τῇ Ἑκάλῳ

γένη ἐλαῶν καταλέγει γεργέριμον πίτυρίν τε. ἔλεγον δὲ τὰς δρυπεκεῖς ἐλάας καὶ ἰσχυράς καὶ γεργερίμους, ὥς Φησι Δίδιμος. καὶ χωρὶς δὲ τοῦ φάσκειν ἐλάας αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐλέγοντο μόνον δρυπεκεῖς. Τηλεκλείδης· Ξυγγενέσθαι διὰ χρόνον λυπαρεῖτό με δρυπέεσι μάζαις καὶ διασκανδίπσαι†). Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τετριμμένας ἐλάας σέμφυλα ἐκάλουν. βρύτταρ δὲ τὰ ὕφ' ἡμῶν σέμφυλα, τὰ ἐκπύσματα τῆς σαφυλῆς. παρὰ δὲ τὰς βότρυς γέγονεν ἡ Φωνή.

ῬΑΦΑΝΙΔΕΣ. ἔτως κέκληνται διὰ τὸ βρδῖως φαίνεσθαι. καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συσολὴν λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Κρατῖνος·

Ταῖς ῥαφανῖσι δοκεῖ, τοῖς δ' ἄλλοις ἐλαχάνοις.

Εὐπολῖς·

Ῥαφανίδες ἄπλοτοι, σπηλαιοί.

ὅτι δὲ τὸ ἄπλοτον ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκύνειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ τῶν σπηλιῶν, δηλοῖ Ἀντιφάνης γράφων· Νήττας, σχαδόνους, κάρυ' ἐντρώγειν, ὡὰ, ἐγκρίδας, ῥαφανίδας ἀπλύτας, γογγυλίδας, χόνδρον, μέλι, ἰδίως δ' ἔτως ἐκαλοῦντο ἄπλοτοι ῥαφανίδες, ὥς καὶ Θασίας ἀνόμαζον. Φερεκράτης· Ῥαφανίς τ' ἄπλοτος ὑπάρχει, καὶ θερμὰ λυτρά, καὶ ταρίχη πνικτὰ, καὶ κάρυα. ὑπεροριστικῶς δ' εἶρηκεν Πλάτων ἐν Τερεβθόλῳ· Φύλιον ἢ ῥαφανίδιον.

Θεόφραστος δὲ ἐν τοῖς περὶ φυτῶν γένῃ ῥαφανίδων Φησὶν εἶναι πέντε, Κορινθίαν, Λειοθασίαν, Κλεωναίαν, Ἀμωρέαν, Βοιωτίαν· καλεῖσθαι δὲ ὑπὸ τινῶν τὴν Λειοθασίαν Θρακίαν· γλυκυτάτην δὲ εἶναι τὴν Βοιωτίαν, καὶ τῷ σχήματι σρογγύλην. ἀπλῶς δὲ Φησιν, ὅν ἐστι λεῖα τὰ φύλλα, γλυκύταταί εἰσι.

Καλλίας δὲ ἐπὶ τῆς ῥαφανίδος εἶρηκε τὴν ῥαφανον. περὶ p. 57. γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμωδίας διαξιάν, Φησὶν· Ἔτνος, C. 16. πῦρ, γογγυλίδες, ῥάφανοι, δρυπεκεῖς, ἐλατῆρες. ἔτι δ' ἔτω τὰς ῥαφανίδας εἶρηκε, δηλὸν Ἀριστοφάνης ποιεῖ περὶ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν Δαναΐσι γράφων καὶ αὐτὸς καὶ λέγων· Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ

†) γρ. μάζαις τε· αἱ γὰρ ἐκκαδικίσαι, νει δισκ νει δηρὰν δὲ σκαπὲ.

ερωματοδεσμα, διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσαι καὶ φύσσαι καὶ βαφανίσιν.

Εὐτελὲς δὲ σφόδρα ἔδεσμα ἡ βαφανίς. "Αμφίς·

"Οσις, ἀγοράζειν ὄψον ἐξόν, "Απολλον, ἰχθύων

"Αληθινῶν, βαφανίδαι ἐπιδυμεῖ πρίσθαι, μαινεται.

ΚΩΣΝΟΙ. Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρός ἐν τῷ περὶ ἔδεσων ὁσρακίδας καλεῖ τῶν κώνων τὰς πυρῆνας, ἔτι δὲ κώνους. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύσιος πιτύϊνα κάρυα. ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος πιτυίνους κώνους. Θεόφραστος δὲ τὸ μὲν δένδρον πεύκην ὀνομάζει, τὸν δὲ καρπὸν κώνον. Ἱπποκράτης δὲ ἐν τῷ περὶ κτισάνης, ἔ τὰ ἐκ τοῦ ἡμίσους μὲν νοθεύεται, ὑπ' ἐνίων δὲ καὶ ὄλον, κοκκάλους· οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος, ὅταν περὶ τῇ Ποντικῇ καρπὸς λέγῃ. Φησὶ γάρ· Πυρῆνα δ' ἔχει τῆτο ἐπὶ γένηται πέπον†).

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος φησιν· Οἱ εὐρέβιοι πολύτροφοι μὲν εἰσι, λεαντικοὶ δὲ ἀρτηρίας, καὶ θώρακος καθαρτικοί, διὰ τὸ ἔχειν παρεμπεπλεγμένον τὸ ῥητινῶδες. Μνησίθεος δὲ φησιν, πικνίνει αὐτὰς τὸ σῶμα, καὶ πρὸς εὐταψίαν αλύτους εἶναι, ὑπάρχειν δὲ καὶ ἐρητικούς καὶ οὐκ ἐφεπτικούς κοιλίας.

᾽ΩΑ'. Ἀναξαγόρας ἐν τοῖς φυσικοῖς τὸ καλέμενόν φησιν ὀρνίθας γὰρ τὸ ἐν τοῖς αἰοῖς εἶναι λευκόν. Ἀριστοφάνης· Τίκτηι πρῶτον ὑπηνέμιον ὡὸν νύξ. Σαπφῶ δ' αὐτὸ τρισυλλάβως καλεῖ· Φασὶ δὴ ποτε Λήδαν ὡῖον εὐρεῖν, καὶ πάλιν· ᾽Ωίε πολὺ λευκότερον. ὥσα δ' ἔφη Ἐπίχαρμος· ᾽Ωσα χανὸς κῆλεκτορίδαν πετεηνῶν, Σιμωνίδης ἐν δευτέρῳ ἰχμῶν· Οἶόν τε χηνὸς ὥεον Μαιανδρίε, διὰ τεσσάρων δὲ αὐτὰ προενηνεκται Ἀναξανδρίδης, αἰρία εἰπών, καὶ Ἐφίππος·

Σταμνυρία τ' οἶον μικρὰ τοῦ Φοινικικῆ,

᾽Ωρία, τοιαῦθ' ἔτερα πολλὰ παίγνια.

Ἀλεξίς δὲ ἡμίτομά που ὡὸν λέγει. ὡὰ δὲ ἐ μόνον ἀνεμαῖα ἐκέλουν, ἀλλὰ καὶ ὑπηνέμια.

†) γρ. τοῦτον, ἐπὶ γένηται πέπον.

Ἐπάλουν δὲ καὶ τὰ νῦν τῶν οἰκιῶν παρ' ἡμῖν καλού-
μενα ὑπερῶα ὥια, ὥς Φησι Κλέρχος ἐν ἐρωτικοῖς, τὴν
Ἑλένην φάσκων, ἐν τοιαύτοις οἰκήμασι τρεφομένην δόξαν
ἀπενέγκασθαι παρὰ πολλοῖς, ὥς ἐξ ὧσ' εἴη γεγεννημένη.
οὐκ εὖ δὲ Νεοκλῆς ὁ Κροτωνιάτης ἔφη, ἀπὸ τῆς σελήνης
πεσεῖν τὸ ὦον, ἐξ ἧς τὴν Ἑλένην γεννηθῆναι· τὰς γὰρ σε-
ληνίτιδας γυναῖκας ἀποκαλεῖν, καὶ τὰς ἐκατὶ γεννωμένους πεν-
τεκαίδεκαπλασίονας ἡμῶν εἶναι, ὥς Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώ-
της ἰσορεῖ.

Ἴβυκος δὲ ἐν πέμπτῳ μαλῶν παρὶ Μολιωνιδῶν Φησι·

Τέτις τε λευκίππες κέρους, τέκνα Μολιόνος,
Κτανόντα, ἄλικας, ἰσοκεφάλους, ἐνιγύνες,
Ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὧσ' ἀργυροῖψ.

P. 58.

Ἐφίππος·

Ἴτρις, τραγῆματα, πυραμῆς, ἄμης,
Ὡν ἐκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.

Ὡν δὲ βοφητῶν μνημονεύει Νικόμαχος·

Οὔσιδιον γὰρ καταλιπόντος μοι τοῦ πατρὸς,
Οὔτω συνετρογγύλικα κῆρξέ κ' ἐκκρίσσεια
Ἐν μηνσὶν ὀλίγοις, ὥσπερ ὅντις βοφῶν.

Χηνείων δ' ὧν Ἐριφος·

Ὡὰ λευκά γε
Καὶ μεγάλα χήνη ἐσίν, ὥς γέ μοι δοκεῖ.
Οὔτος δὲ Φησι ταῦτα τὴν Λήδαν τεκεῖν.

Ἐπαίνετος δὲ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Συρακούσιος ἐν Ὀψαρ-
τυτικῇ τῶν ὧν Φησι πρωτεύειν τὰ τῶν ταῶν, μεθ' ἧς εἶναι
τὰ χηνολωπείκια, τρίτα καταλέγει τὰ ὀρνίθια.

ΠΡΟΠΟΜΑ. Τέτις Φησι περιεσχεθέντος ὁ τῶν δειπνῶν C. 174
ταμίας, Οὐλκιανὸς ἔφη, εἰ καίτις παρὰ τινι τὸ πρόπομα
ἔττω καλέμενον, ὥς νῦν ἡμεῖς φάμεν. καὶ ζητούντων πάν-
των, αὐτὸς, ἔφη, ἐγὼ ἐρῶ. Φύλαρχος ὁ Ἀθηναῖος ἢ
Ναυκρατίτης, ἐν οἷς ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Ζηλᾶ τῆ Βι-
θυνῶν βασιλέως, ὃς ἐπὶ ξενίᾳ καλέσας τὰς τῶν Γαλατῶν
ἡγεμόνας ἐπιβελεύσας αὐτοῖς καὶ αὐτὸς διεφθάρη, Φησι
ἔπος, εἰ μνήμης εὐτυχῶ. Πρόπομά τι πρὸ τῆ δειπνῆς περιε-
φέροτο, καὶ τὴν εἰώθει τὸ πρῶτον, καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Οὐλ-

πιανὸς ἔται πιεῖν ἐν ψυκτῇρι, ἀρέσκειν ἐαυτῷ φάσκων
διὰ τὸ ἐτσίμας ἀπεμνημονευκέναι.

Ἦν δὲ τῶν ἐν τοῖς προπόμασι, Φησί, παρὰσκευαζομένων
ἄλλα τε καὶ δὴ καὶ ταῦτα.

C. 18. ΜΑΛΑΧΑΙ. Ἡσίοδος·

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφιδέλῳ μίγ' ὄνειαρ.

τῆτο Ἀττικῶς. ἐγὼ δὲ, Φησὶν, ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὑ-
ρου τῆ Ἀντιφάνους τὸ μο καὶ λο διὰ τῆ ο γεγραμμένον.

Τρώγοντες μολόχης εἴζαν.

καὶ Ἐπίχαρμος·

Πραῦτερος ἔγωγε μολόχης.

Φανίας δὲ ἐν τοῖς Φυτικοῖς Φησί· Τῆς ἡμέρας μαλά-
χης ὁ σπερματικὸς τύπος καλεῖται πλακοῦς. ἐμφερὲς ὡν
αὐτῷ· τὸ μὲν γὰρ κτενῶδες ἀνάλογον, καθ' ἃπερ ἡ τῆ πλα-
κοῦντος κρητὶς, κατὰ μέσον δὲ τῆ πλακουτικῆ ὄγκε τὸ
κέντρον ὁμφαλικόν· καὶ περιληφθείσης τῆς κρητὶδος ὁμοιον
γίνεται τοῖς θαλαττίοις περιγεγραμμένοις ἐχίνοις. ὁ δὲ Σί-
φνιος Δίφιλος ἰσοραῖ. ὡς ἡ μαλάχῃ ἐστὶν εὐχυλος, λααν-
τικὴ ἀρτηρίας, τὰς ἐπικολαίους ἀποκρίνουσα δριμύτητας.
ἐπιτήθειόν τε εἶναι Φησί αὐτὴν τοῖς τῶν νεφρῶν καὶ τῆς
κύσεως ἐρεθισμοῖς· εὐέκκριτόν τε εἶναι μετρίως καὶ τρέ-
φιμον· κρεῖττω δὲ τὴν ἀγρίαν τῆς κηπευομένης. Ἑρμιπ-
πος δ' ὁ Καλλιμάχσιος καὶ εἰς τὴν καλεμένην Φησὶν ἄλι-
μον, προσέτι τε ἀδιψον, ἐμβάλλεσθαι τὴν μαλάχην ἔσαν
χρησιματώτην.

ΚΟΛΟΚΥΝΤΑΙ. Εὐθύδημος Ἀθηναῖος ἐν τῷ παρὶ λα-
χάνων σικύαν Ἰνδικὴν καλεῖ τὴν κολοκύντην. διὰ τὸ κεκοι-
σθαι τὸ σπέρμα ἐκ τῆς Ἰνδικῆς. Μεγαλοπολεῖται δ' αὐτὴν
σικυωνίαν ὀνομάζουσι.

Θεόφραστος δὲ τῶν κολοκυντῶν Φησί οὐκ εἶναι ἐν μέ-
ρος ἰδέας, ἀλλ' εἶναι τὰς μὲν βελτίους, τὰς δὲ χείρους.
Μηνόδαρος δὲ ὁ Ἑρρασιγράτειος, Ἰκεσίης φίλος, τῶν κολο-
κυντῶν, Φησὶν, ἡ μὲν Ἰνδική, ἡ καὶ αὕτη καὶ σικύα, ἡ δὲ
κολοκύντη. καὶ ἡ μὲν Ἰνδικὴ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐψεται· ἡ δὲ
κολοκύντη καὶ ὀπτάται. ἄχρι δὲ τοῦ νῦν λέγεσθαι παρὰ

Κνιδίοις τὰς κολοκύντας Ἰνδικὰς †). Ἑλλησπόντιοι δὲ αἰκῦας μὲν τὰς μακρὰς καλῆσι, κολοκύντας δὲ τὰς περιφερεῖς. Διοκλῆς δὲ κολοκύντας μὲν καλλίστας γίνεσθαι περὶ Μαγνησίαν, προσέτι τε γογγύλην ὑπερμεγέθη, γλυκεῖαν καὶ εὐσμάχον· ἐν Ἀντιοχεια δὲ σικυὸν· ἐν δὲ Σμύρνῃ καὶ Γαλατεία θρίθακα· πῆγκνον δ' ἐν Μύροις. Δίφιλος δὲ φησι· Ἡ δὲ κολοκύντη ὀλιγότροφος ἐστὶ καὶ εὐφθαρτος, καὶ ὑγραντικὴ τῆς ἕξεως, καὶ εὐέκκριτος, εὐχυλος. εὐσομαχωτέρα δὲ ἐστὶν ἢ δι' ὕδατος καὶ ὄξος λαμβανομένη. εὐχυλοτέρα δὲ ἢ ἀρτυτή. λεπτυνικωτέρα δὲ ἐστὶν ἢ μετὰ νάκκος. εὐπεπτοτέρα δὲ καὶ εὐεκκριτωτέρα ἢ κἀθεφθός *). Μνησίθεος δὲ φησιν· Ὅσα εὐφυῶς διάκεινται πρὸς τὴν τοῦ πυρὸς κατεργασίαν, οἷον ὃ τε σικυὸς καὶ ἡ κολοκύντη, καὶ μῆλα Κυθώνια, καὶ ἐρῆθια, καὶ εἴ τι τοιοῦτο, ταῦθ', ὅταν προσανεχθῇ πυρωθέντα, δίδωσι τῷ σώματι τροφὴν ἢ πολλὴν μὲν, ἄλυτον δὲ καὶ μᾶλλον ὑγρὰν. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα τῆς κοιλίας ἐφακτικά πάντα. οἷα δὲ αὐτὰ λαμβάνειν ἐφθὰ μᾶλλον.

Ἀττικοὶ δὲ μόνως καλεῖσιν αὐτὴν κολοκύντην. Ἑρμιππος·

Τὴν κεφαλὴν ὅσην ἔχει, ὅσην κολοκύντη **).

Φρύνιχος ὑποκοριστικῶς·

* Ἡ μὲν τις μικρὸν ἢ κολοκύντη.

Ἐπίχαρμος·

Ἐγείτερόν τ' ἢν ἔτι κολοκύντας πολὺ.

Ἐπικράτης ὁ κωμωδιοποιός·

Τί Πλάτων καὶ Σπύσιππος καὶ Μενέδημος;
πρὸς τίσι νῦν διατρίβεις; ποῖα φροντίς;
ποῖος δὲ λόγος διερευνᾶται παρὰ τοῖσι;
τάδε μοι πινυτῶς, εἴ τι κατειδὼς ἤκεις,
λέξον πρὸς γὰρ. Ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς.
Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην μαιρακίων
ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημαίαις ἤκασα

†) γρ. τὰς κολοκύντας σικύας Ἰνδικὰς, vel τινὰς κολοκύντας Ἰνδικὰς. *) γρ. vel κἀθεφθός. **) γρ. ὅση κεφαλήν.

λόγων ἀφάτων, ἀτόπων. περὶ γὰρ φύσεως
 ἀφορίζόμενοι, διαχωρίζον ζώων τε
 βίον, δένδρων τε φύσιν, λαχάνων τε γένη. καὶ
 ἐν ταύτοις τὴν κολοκύντην ἐξήταζον,
 τίνας ἐστὶ γένους. Καὶ τί ποτ' ἄρ' ὤρισαντο;
 καὶ τίνας γένους εἶναι τὸ φυτόν; δήλωσον,
 εἰ κάποισθ' αὖτις. Πρώτιστα μὲν πάντες
 ἀναυδοῖς τότ' ἐπέστησαν, καὶ κύψαντες
 χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον· καὶ καίφρην,
 ἔτι κυπτόντων καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων,
 λάχανόν τις ἔφη προγγύλον εἶναι, ποίαν
 δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος. ταῦτα δ' ἀκάν
 ἰατροὶ τις Σικελῆς ἀπὸ γῆς, κατεπέρδει·
 αὐτῶν ὡς ληρούντων. ἥ πε δεινῶς
 ὠργίσθησαν, χλευάζεσθαι ἐβόησαν.
 τὸ γὰρ ἐν λίσχαις τοιαῦτα τοιαῦτα ποιεῖν
 εὐπρεπές, εἰδ' ἐμέλῃσι†) τοῖς μαιρακίοις.
 ὁ Πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πρόφως, εἰδὲν
 ὀρινθεῖς, ἐπ' ἔμψ' αὐτοῖς, πάλιν ἀφορίζεσθαι, τίνας ἐστὶ
 γένους. οἱ δὲ δῆρουν.

Ἄλλοις δὲ χαρίεις πρόπομα ὅλον παρατίθῃσι τοῖς δια-
 κρίνουν δύναμένοις·

p. 60.

Ἐλαθον γενόμενοι, ἔ τὸ πρῶτον ἠβέλετο.
 Κατὰ χεῖρας ἐδόθη. τὴν τράπεζαν††) ἦν ἔχων,
 Ἐφ' ἧς ἐπέκειτ' ἔ τυρὸς, εἰδ' ἐλαῶν γένη,
 Οὐδὲ παρέχασαι κνίσσαν ἡμῖν πλείονα
 Παροφίδες καὶ λῆροι· ἀλλὰ παρετίθη
 Ἐπερήφανος ὄζασα τῶν ὠρῶν λοκάς*),
 Τὸ τοῦ πόλε τοῦ παντός ἡμισφαίριον.
 Ἄπαντ' ἐνὶ τῇ ταύτῃ γὰρ ἐν ταύτῃ καλὰ·
 Ἰχθῦς, ἔριφοι, διέτρεχε τῶν σκερπίος,
 Ἐπέφαινε ὡς ἡμίτομον τὰς ἀστέρας.
 Ἐπεβάλομεν τὰς χαῖρας. ὁ μὲν ἐμοὶ λαλῶν
 Ἄμα καὶ διανεύων ἡσχολεῖτο· πᾶσι δ' ἀγών
 Ἐπ' ἐμὲ κατήντα. τὸ πέρας οὐκ ἀνῆχ', εἶπε
 Τὴν λοκάδ' ὀρύττων ἀποδέδειχα κύσκινον.

†) γρ. ἀπρεπές, εἰδ' ἡμέλ. ††) γρ. τίς τρ. *) γρ.
 Ἐπερήφανος ὄζασα τῶν ὠρῶν λοκάς,

ΜΥΚΑΙ. Ἀριστίας·

C. 19.

Μύκκισι δ' ὀρέχθαι *) τὸ λάϊνον πέδον †).

Πολύχως·

— — μιμαγμένην

Μικρὴν μελαγχρῇ μᾶζαν ἡχυρωμένην
 Ἐκτίτερος ἡμῶν εἶχε δις τῆς ἡμέρας,
 Καὶ σῦπα βαιά· καὶ μύκης τις ἐνίστ' ἄν
 Ὡπαῖτο, καὶ κοχλίας γνομένου ψακαδία
 Ἀνηγερεύτ' ἄν, καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων,
 Θλασὴ τ' ἐλαία, καὶ πιεῖν οἰνάριον
 Ἦν ἀμφίβολον.

Ἀντιφάνης·

Τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχυρακωμένη
 Ἀχύρσι, πρὸς εὐτέλειαν ἐξωπλισμένη,
 Καὶ βολβὸς εἷς, καὶ παροψίδας τινές,
 Σόγχως τις, ἢ μύκης τις, ἢ τοιαῦθ', αὖ δὴ
 Δίδωσιν ἡμῖν ὁ τόπος ᾧθλι' ἀθλοῖς.
 Τοῖστος ὁ βίος ἀπύρετος, φλέγμ' οὐκ ἔχων.
 Οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐσθίει θύμην,
 Οὐδ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζουν.

καὶ προσελθών·

Τίς γὰρ οἶθ' ἡμῶν τὸ μέλλον, ὅ τι παθεῖν
 Πέπωθ' ἐκάσῃ τῶν φίλων; ταχὺ δὴ λαβὼν
 Ὅπτα μύκητας πρίνινος τουσδὲ δύο.

Ὅτι Κηφισόδοτος ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς ἐν τοῖς κατὰ
 Ἀριστοτέλους, τέσσερα δ' ἔστι ταῦτα βιβλία, ἐπιτιμᾷ τῷ
 ἱλοσόφῳ, ὡς εἰ ποιήσαντι λόγος ἄξιον τὸ παροιμίας ἀθροῖ-
 κι. Ἀντιφάνης ὅλον ποιήσαντος ὁρᾷμα τὸ ἐπιγραφόμενον
 [αροιμία ††]· ἐξ ἧ καὶ παρατίθεται τάδε·

Ἐγὼ γὰρ ἂν τι τῶν ὑμετέρων φάγοιμι,
 Μύκητας ὡμὰς ἂν φαγεῖν δοκῶ,
 Καὶ στυφνὰ μῆλα, κ' εἴ τι πνίγοι βρωμὰ τι †††).

*) γρ. ὀρεχθεῖ. †) γρ. vel δάπεδον. ††) γρ. Παροι-
 μίαι. †††) γρ. Ἐγὼ γὰρ ἂν τῶν ὑμετέρων φάγοιμί τι,
 Μύκητας ὡμὰς ἂν φαγεῖν ἐμοὶ δοκῶ, Καὶ στυφνὰ μῆλα, κ'
 εἰ ἀποπνίγοι βρωμὰ τι.

Athen, P. I, T, I'

* G

Φύονται δὲ οἱ μύκητες γηγενεῖς, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἐδά-
θιμοι ὀλίγοι· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν. διὸ καὶ Ἐπίχαρ-
μος παίζων ἔφη·

Οἷον αἱ μύκαι ἄρ' ἐπισκληκότες πνιγεῖσθε.

Νίκανδρος δὲ ἐν Γεωργικοῖς καταλέγει, καὶ τίνες αὐτῶν
εἰσιν οἱ θανάσιμοι, λέγων·

— — ἰχθῦρά δ' ἑλαίης,
'Ροιῆς τε, κρίνα τε, δρυὸς τ' ἄπο πῆματα κεῖται,
Οἰδαλία σύκολλα *) βάρη πνιγόντα μυκήτων.

Φησὶ δὲ καὶ, ὅτι

p. 61. — συνεὶς ὅποτε σίλεχος βαδὺ κόπρω
Κακκρύψας ὑδάτεσσιν αἰνυκέσσει νοτίζεις,
Φύονται πυθμέσσι ἀκήριοι, ὧν σὺ μύκητα
Θρεπτικά μῆτι χαμπαζήλης ἀπὸ εἴξης προτάμοιο †).

τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἦν ἀναγνῶναι.

— καὶ τὰ μύκητας ἀμαυίτας τὸτ' ἐφύσσαις,

Φησὶ ὁ αὐτὸς Νίκανδρος ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἐφικπος·

Ἴν', ὥσπερ οἱ μύκητες, ἀποπνίζαιμί σε.

Ἐπαρχίδης Εὐριπίδην Φησὶ τὸν κρητὴν ἐπιδημῆσαι
τῇ Ἰκάρῳ, καὶ γυναικὸς τινος μετὰ τέκνων κατὰ τὰς ἀγρὰς,
δύο μὲν ἀρρένων τελείων, μιᾷ δὲ παρθένῃ, Φηγέσης δε-
νασίμης μύκητας καὶ ἀποπνιγείας μετὰ τῶν τέκνων, πω-
σαι τατὶ τὸ ἐπίγραμμα·

ὦ τὸν ἀγέρωντον πόλον αἰθέρος ἦλκε τίμωνων,
Ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος;
Μητέρα, παρθενηκὴν τε κόρην, δισπᾶς τε συναίμας
Ἐν ταύτῃ φέγγει μοιριδίῃ φθιμένους.

Διοκλῆς ὁ Καρύσιος ἐν πρώτῳ ὑγεινῶν Φησιν· Ἄγρι
ἐψήματα τεῦτλον, μαλάχη, λάπαθον, ἀκαλήφη, ἀνδρά-
φαξις, βολβοὶ, ὕδνα, μύκαι.

ΣΤΑ. Σπύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὀμοίων Φησὶν ἐν ὕδατι

*) γρ. σύκολλα. †) γρ. — ὧν σὺ μύκητα Θρεπτὸν μῆτι
χαμηλὸν ἀπὸ εἴξης προτάμοιο.

γίνεσθαι, σελίνῳ ἐλαίῳ τὸ Φύλλον δοικός. διὸ καὶ Πτολεμαῖος ὁ δεύτερος Εὐεργέτης Αἰγύπτῳ βασιλεύσας παρ' Ὀμήρῳ ἀξιοῖ γράφειν·

Ἄμφι δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίῃ ἤδ' σελίνῳ.

σίῃ γὰρ μετὰ σελίνῳ φύεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἴα.

Δίφιλος φησι, τὰς μύκητας εἶναι εὐτομάχας, κοιλίας διαχωρητικούς, θρεπτικούς· δυσπέπτας δὲ καὶ Φυσώδεις. τοιούτους δὲ εἶναι τὰς ἐκ Κέῳ τῆς νήσου. πολλοὶ μέντοι καὶ πτείνεσι. δοκῶσι δὲ οἰκεῖοι εἶναι οἱ λεπτότατοι καὶ ἀπαλοὶ καὶ εὐθρυπτοὶ, οἱ ἐπὶ πτελέαις καὶ πεύκαις γινόμενοι. ἀνοίκοι δὲ οἱ μέλανες καὶ πελιοὶ καὶ σκληροὶ, καὶ οἱ μετὰ τὸ ἐψηθῆναι καὶ τεθῆναι πησσίμενοι, οἱ τινες λαμβανόμενοι πτείνεσι. βοηθοῦνται δὲ ἀπὸ ὕδρομέλιτος πόσεως, καὶ ὀξυμέλιτος, νίτρου, καὶ ὄξους· μετὰ τὴν πόσιν δὲ ἐμαῖν δεῖ. διόπερ καὶ δεῖ μάλιστα σκαυάζειν αὐτὰς μετὰ ὄξους καὶ ὀξυμέλιτος, ἢ μέλιτος, ἢ αἰλῶν. ἔτω γὰρ αὐτῶν τὸ πνιγῶδες ἀφαιρεῖται. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἱστορίας γράφει· Ὑπόγεια δὲ τὰ τοιαῦτά ἐστι καὶ ἐπίγεια, κατὰπερ ἕς καλῶσι τινες πέζιας ἅμα τοῖς μύκησι γινομένους. ἄρριζοι γὰρ καὶ αὐτοὶ τυγχάνουσιν. ὁ δὲ μύκης ἔχει προσφύσεως ἀρχὴν, τὸν καυλὸν εἰς μῆκος, καὶ ἀποτείνουσιν ἀπ' αὐτῆς ῥιζί (*). φησὶ δὲ καὶ, ὅτι ἐν τῇ περὶ τὰς Ἑρακλέους στήλας C.20. θαλάσση ὅταν πλείω ὕδατα γένηται, μύκητας φύονται πρὸς τῇ θαλάσση, ἕς καὶ ἀπολιθοῦσθαι ὑπὸ τῇ ἡλίου φησί. καὶ Φαινίας δὲ ἐν πρώτῳ περὶ φυτῶν, τὰ μὲν φύειν, τὰ δὲ ἐδὲ φύειν τὴν ἀνδρίην, οὐδὲ τῆς σπερματικῆς †) ἴχνος κορυνήσεως ††), ἐδὲ σπερματώσεως, οἶον μύκης, ὕδνον, πτέρις, ἐλιξ. ὁ αὐτός φησι· Πτέρις, ἣν ἔνιοι βλάχνον καλῶσι. Θεόφραστος ἐν φυτικοῖς· Δειόφλοια, κατὰπερ ὕδνον, μύκης, πέζις, γεράνιον.

ἽΔΑΝΑ. γίνεται καὶ ταῦτα αὐτόματα ἀπὸ γῆς, μάλ. p. 62. εἰ περὶ τὰς ἀμμώδεις τόπους. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Θεο. C.21.

*) γρ. τὸν καυλὸν εὐμήκη, καὶ ἔχειται τοῖς ἀποτείνουσιν ἀπ' αὐτῆς ῥιζί. vel: τὸν καυλὸν εἰς μῆκος ἀποτείνοντα, καὶ τρέφεται τοῖς ἀπ' αὐτῆς ῥιζί. †) γρ. τὴν ἀρχὴν, ἐδὲ τῆς σπ. ††) alii: κορυφήσεως.

Φρασεως· Τὸ ὕδνον, ὃ καλεῖται τις γεράνειον, καὶ εἰ τι ἄλλο ὑπόγειον. καὶ πάλιν· Ἡ τῶν ἐγγεστοτάτων τέτων γέννησις αἶμα καὶ φύσις, οἷον τὸ τε ὕδνου καὶ τῆ Φυσιμένης περὶ Κυρήνην, ὃ καλεῖται μῖσυ. δοκεῖ δ' ἰδὺ σφόδρα τὰ εἶναι, καὶ τὴν ὁσμὴν ἔχειν κρεώδη, καὶ τὸ ἐν τῇ Θρόα καὶ δὲ γινόμενον ἴσον †). περὶ δὲ τέτων ἰδιὸν τι λέγεται· Φασὶ γὰρ, ὅταν ὕδατα μετοπαρινὰ καὶ βρονταὶ γίνανται σκληροὶ, τότε γίνεσθαι· καὶ μᾶλλον ὅταν αἱ βρονταὶ, ὡς ταύτης αἰτιωτέρας ἔσης· εἰ διετρίβειν δὲ, ἀλλ' ἐπέτειον εἶναι, τὴν δὲ χρεῖαν καὶ τὴν αἶμην ἔχει τῇ ἥρας· εἰ μὴν ἀλλ' ἔνιοι γε ὡς σπερματικῆς ἔσης τῆς ἀρχῆς ὑπολαμβάνουσι· ἐν γούν τῷ αἰγιαλῷ τῶν Μιτυληνίων εἰ Φασι πρότερον εἶναι, πρὶν ἢ γεγεμένης ἐπομβρίας τὸ σπέρμα κατενεχθῆ ἀπὸ Τιαρῶν. τῆτο δ' ἔστι χαρίον, ἐν ᾧ πολλὰ γίνεται. γίνεται δὲ ἐν τε τοῖς αἰγιαλοῖς μάλιστα, καὶ ὅπε χάρα ὑπαμμος. καὶ γὰρ αἰτίαι τοιαῦται. φύεται δὲ καὶ περὶ Λάμψακον ἐν τῇ Ἀκαρνίδι, καὶ ἐν Ἀλωπεκοννήσῳ, καὶ τῇ Ἡλείῳ.

Λυγκεὺς ὁ Σάμιός Φησιν· Ἀκαλήφην ἢ Θάλασσαν ἀνέησιν, ἢ δὲ γῇ ὕδνα. καὶ Μάτραν ὁ παρωδὸς ἐν τῷ δειπνῇ.

Ὅστις εἰς ἡνεγκεν Θέτιδος Νηρηίδος ὕδνα.

Δίφιλος δὲ φύσει δύσπεπτά Φησιν εἶναι τὰ ὕδνα, εὐχυλὰ δὲ καὶ παραλευαντικά· προσέτι δὲ διαχωρητικά, καὶ ἔνια αὐτῶν ὅμοια τοῖς μέλαις πνιγὰδη εἶναι. Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ Φησὶ ἔτε ὕδνον γίνεσθαι, ἔτε γλαυκίσκον, ἔτε θύμον· διὸ Ναυσικλείδης ἐρημίαν *), μήτε ἔαρ, μήτε φθῶρος.

Τὸνόφυλλον δὲ Φησὶ Πάμφιλος ἐν Γλάσσαις τὴν φυσιμένην τῶν ὕδνων ὑπερθε πόαν, ἀφ' ἧς τὸ ὕδνον γινώσκεισθαι.
C. 22. ἈΚΑΛΗΦΗ. λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἔτιος καὶ τὸ βοτανῶδες καὶ κνησμῶν αἴτιον. Ἀριστοφάνης Φοινίστασις Πρῶτον πάντων Ἰφου φύναι· εἴθ' ἐξῆς τὰς κρανιάς ἀκαλήφας.

ἈΣΠΑΡΑΓΟΙ. ἔτιος καὶ ἐλειοὶ καὶ ὄρειοι καλοῦνται. ὧν οἱ κάλλιστοι εἰ σπεύρουται. πάντων οὗτος τῶν ἐντὸς Σεραπευτικοί. οἱ δὲ σπαρτοὶ καὶ σφόδρα ὑπερμεγέθεις γίνονται. ἐν Λιβύῃ δὲ Φασιν ἐν Γαιτουλίᾳ γίνεσθαι πάχος μὲν Κυ-

†) γε. ἴσον.

*) γε. διὸ Ναυσικλείδην εἰρηκέναι.

τρίε καλέμε, μῆκος δὲ ποδῶν δαίδεναι. ἐν δὲ τῇ ὀρεινῇ
καὶ περὶ τὰς αἰκοσι πῆλεις.

Κρατῖνος δὲ διὰ τῆ Φ ἀσφάραγον ὀνομάζει. καὶ Θε-
πομπος.

Κεῖται ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινί.

Ἀμειψίας.

Οὐ σχῆνος, εἰδ' ἀσφάραγος, ἡ δάφνης κλάδι.

Δίφιλος δὲ φησιν, ὡς ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος, λεγό-
μενος ἰδίως ὀρμενος, εὐτομαχώτερός ἐστι καὶ εὐεκριτικώ-
τερος*), ὁ ψεῦς δὲ βλαπτικός. ἐστὶ δὲ ὀρμιὺς καὶ ἔρητι-
μος, καὶ ἀδικεῖ νεφρὸς καὶ κύστις. Ἄττιχοι δ' εἰσὶν οἱ λέ-
γοντες ὀρμενον τὸν ἀπὸ τῆς κράμβης ἐξηνθηκότα. Σοφο-
κλῆς Ἰχθυεὺς.

Κεῖται μενίσσει καὶ ἐπισχολάζεται

Βλάση.

p. 63.

παρὰ τὸ ἐξορθεῖν καὶ βλαστάνειν.

Ἀντιφάνης δὲ διὰ τῆ π φησὶ ἀσφάραγον.

Ἀσφάραγος ἡγλαΐζειν, ὥχρος ἐξηνθηκέ τις.

Ἀριστοφῶν. Κάππαριν, βληχῶ, θύμον, ἀσφάραγον, πίτ-
ταν, ῥάμνον, σφάκελον, τύμπανον.

ΚΟΧΛΙΑΣ. Φιλύλλιος.

Οὐκ εἰμὶ τέττιξ εἰδὲ κοχλίας, γύναι.

καὶ πάλιν.

Μαινίδες, σκόμβροι, κοχλίας, κορακῖνοι.

Ἡσίοδος δὲ τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. καὶ Ἀναξίλας δέ.

Ἀπιστότερος εἴ τῶν κοχλιῶν πολλῷ πάνυ,

Οἱ περιφέρουσ' ὑπ' ἀπιστίας τὰς οἰκίας.

Ἀχαιοί.

Ἡ τοσαύτ' Αἴτη τρέφει κοχλίας κεράσας.

προβάλλεται δὲ καὶ τοῖς συμποσίοις γρίφῳ τάξιν ἔχον περὶ
τῶν κοχλιῶν ἔτως.

Ἰλιογενής, ἀνάκανθες, ἀναίματες, ὑγροκέλευθες.

*) γρ. εὐεκριτότερος.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ περὶ ζώων Φησὶν· Οἱ κοχλίας φαίνονται κύοντες ἐν τῷ μετοπώρῳ καὶ τῷ ἔαρος· μέντοι τε ἔτσι τῶν ὀσρακοδέρμων συνδυαζόμενοι ὡς Φησάν. Θάλασσαν φρασος δὲ ἐν τῷ περὶ Φωλευόντων, οἱ κοχλίας, Φησί, Φωλεύει· μὲν καὶ τῷ χειμῶνος, μᾶλλον δὲ τῷ θέρους. διὸ καὶ πλαῖσι φαίνονται τοῖς μετοπωρινοῖς ὕδασι. ἡ δὲ Φωλεύει τῷ θέρους καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῶν δένδρων.

Λέγονται δὲ τινες τῶν κοχλίων καὶ σέσιλοι. Ἐπίχαρμος·

Τέτων ἀπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσεινται.

Κόγχον δὲ τὸν σέσιλον ἄπαρ ἐς τὸν Φόρον.

Ἀπελλᾶς δὲ Λακεδαιμονίης Φησὶ σέμαλον τὸν κοχλίαν λέγειν. Ἀπολλόδορος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἑτυμολογιῶν τῶν κοχλίων Φησὶ τινες καλεῖσθαι καλυσιδαίπνες.

C.23. ΒΟΛΒΟΙ· τέτων Ἡρακλῆς ἐσθίειν παραιτεῖται ἐν Ἀμαλθείᾳ Εὐβέλε λέγων·

Θερμότερον, ἢ κραιώτερον*), ἢ μίσως ἔχον,
Τὰτ' ἐσθ' ἐκάσφ μειζον, ἢ Τροίαν ἱλεῖν.
Κἄγ' ὡς γὰρ ἐ καυλοῖσιν, ἀδὲ σιλφίφ,
Οὐδ' ἱεροσύλοις καὶ πικρῆς παροφίσι,
Βολβοῖς τ' ἑμαυτὸν χορτάσων ἐλήλυθα·
Ἄ δ' εἴς τ' ἰδαδὴν πρῶτα καὶ ῥάμης ἀκμήν,
Καὶ πρὸς ὕλειαν, πάντα ταῦτ' ἰδαινύμην·
Κρείας βόειον ἰφθὺν ἀσύλοιπον μέγα,
Ἀκροκάλιόν τε γενικόν, ὅπτα δειφάκιον
Λίπασα τρίκ**).

Ἀλαξίς ἐμφανίζων τὴν τῶν βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια δύναμιν Φησὶ·

Πίνκας, κάρμβον,
Βολβέας, κοχλίας, κήρυκας, ὡς, ἀκροκάλικ,
Τοσαῦτα τέτων ἂν τις εὖροι φάρμακα,
Ἐρῶν δ' ἐταίρους ἔτερε χρησιμώτερε.

Ξέναρχος †)·

Φθίνει δόμος αὐτοῖσι δεσποτῶν κοχρημένες
Τύχαις ††), ἀλλ' ὅπως τ' εἰσπέμπει Πελοποννησίαν.

*) γρ. κραιώτερον. **) γρ. Ἀλίπασα τρίκ. †) γρ. Ξέναρχος Βαταλίαν. ††) γρ. — Φθίνει δόμος Ἀστυτάτοις δεσποτῶν κοχρημένες Τύχαις.

Ἄνθρωπος οἶκος, κ' ἔτε βυσσάχην θειῇ
 Δημοῦ σύνοικος γηγενὲς βολβός φιλῶς
 Ἐφθός βοηθῶν δυνάτος ἔς' ἐπαρκέσαι,
 Μάτην δὲ πόντα κυανέαις δίαις τραφεῖς
 Φλεβὸς τροπωτὴρ καλύπας, ἄλκις βορῶν
 Πλεκταῖς ἀνάγκαις τῆς τροχῆλάτης κόρης
 Πίμπλησι λοπάδες σερπενώματον κύτος.

P. 64.

ρχέστρατος·

Βολβῶν καὶ κυλῶν χαίρειν λέγω ὀξυβάφοισι,
 Ταῖς τ' ἄλλαισι παροψίσι πάσαις *).

Ἡρακλείδης ὁ Ταραντίνος ἐν Συμποσίῳ· Βολβός, καὶ
 χλίς, καὶ ὠν, καὶ τὰ ὅμοια δοκαῖ σπέρματος εἶναι ποιη-
 τὰ, ἃ διὰ τὸ ὁμοιοειδῆς **) ἔχουν τὰς πρώτας φύσεις, καὶ
 αὐτὰς δυνάμεις τῷ σπέρματι. Διφιλος· Οἱ βολβοὶ δύς-
 ιπτοι μὲν εἰσι, πολύτροφοι δὲ καὶ εὐτόμαχοι· ἔτι δὲ σμη-
 νικοὶ καὶ ἀμβλυντικοὶ ὄψεως, διεγερτικοὶ τ' ἀφροδισίων. ἢ
 παροιμία φησὶν·

Οὐδὲν σ' ὀνήσει βολβός, ἂν μὴ τοῦτο ἔχῃς.

εγείρῃσι δ' ὅντως αὐτῶν πρὸς ἀφροδίσια οἱ βασιλικοὶ λεγό-
 ντοι, οἳ καὶ κραιττονες τῶν ἄλλων εἰσὶ. μαθ' ἔς οἱ πυρροί,
 δὲ λευκοὶ καὶ Λιβυκοὶ σκυλλώδεις †)· χαίροντες δὲ πάντων
 Αἰγύπτιοι. αἱ δὲ βολβίνοι καλέμεναι εὐχυλότεραι μὲν εἰσι
 ἢ βολβῶν, ἃ μὴν ἔτω εὐτόμαχοι, διὰ τὸ γλυκάζον ἔχειν
 κχύ τι. καὶ γε ἱκανῶς εἰσι, διὰ τὴν πολλὴν σκληρότητα,
 εὐέκκριτοι.

Μνημονεύει δὲ βολβίνης Μάτρων ἐν Παρωδαῖς·

Σόγχους δ' εὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνω,
 Μυελόιν βλάστημα, καρηκομόωντας ἀκάνθαις,
 Βολβίνας δ', αἱ Ζητὸς Ὀλυμπία εἰσὶν αἰοδοί,
 Ἄς ἐν χέρσῃ θρέψῃ Διὸς παῖς ἄσπετος ὄμβρος,
 Λευκοτέρης χιόνος, ἰδιῶν ἀμύλοισιν ὁμοίας.
 Τῶν θυμένων ἡρώσκατο πότνια γαστήρ.

Ὅτι Νικάνδρος Μεγαρήας βολβὸς ἐπαινεῖ.

Θεόφραστος δὲ ἐν ζ' Φυτῶν, ἐνιαχθῆ, φησί, ἔτω γλυ-
 κὲς εἰσιν οἱ βολβοί, ὥστε καὶ ὥμους ἐσθίεσθαι, ὥς περ καὶ

*) γρ. Ταῖς τ' ἄλλαισι πάσαισι παροψίσι.

**) γρ. ἃ διὰ τὸ

πολύτροφοι εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ ὅμ.

†) γρ. σκυλλώδεις.

ἐν τῇ Ταυρικῇ Χερσονήσῳ. τὰ αὐτὰ ἰσορεῖ καὶ Φαινίας. ἔστι δὲ καὶ γένος Φησί βολβῶν Θεόφρατος ἐριφύων, ὃ φύεται ἐν αἰγιαλοῖς. ἔχει δὲ τὸ ἔριον ὑπὸ τὰς πρώτας χιτῶνας, ὥστε ἀνὰ μέσον εἶναι τὰ ἐδυδίμια τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἔξω. ὑφαίνεται δ' ἔξ αὐτῆ καὶ πέδιλα καὶ ἄλλα ἱμάτια, ὡς καὶ Φαινίας Φησί. τὸ δὲ ἐν Ἰνδοῖς τριχῶδες ἔστι.

Περὶ δὲ τῆς τῶν βολβῶν σκευασίας Φιλήμων Φησί.

— τὸν βολβὸν, εἰ βάλει, σκόπει,
 "Ὅσα διαπαύσας εὐδοκιμεῖ, τυρὸν, μέλι,
 Σήσαμον, ἔλαιον, κρόμμυον, ὄξος, σίλφιον·
 Αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτῇ ἐστὶ πονηρὸς καὶ πικρὸς.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντῖνος τῶν συμποσίων περιγράφων τὰς βολβὰς, Φησί. Περιγράφειν δεῖ τὴν πολλὴν βρωσιν, καὶ μάστιγα τῶν ἐχόντων ὀλκιμόν τι καὶ γλίσχρον, οἷον ὠῶν, βολβῶν, ἀεροκωλίων, παχλίων, καὶ τῶν ὁμοίων ἐπιμένει γὰρ τῇ κοιλίᾳ πλείονας χρόνους, καὶ ἐμπλεκόμενα παρακατέχει τὰ ὑγρά.

C. 24. ΚΙΧΛΑΙ. καὶ τέτων ἦσαν καὶ ἄλλων ὀρνίθων ἀγέλαι ἐν τοῖς προπόμασι.

Τηλεκλείδης.

Ὅπται δὲ κίχλαι μετ' ἀμνητίζων εἰς τὴν Φαίρυγ' ὡσεπίπτοντο.

Συρακούσιοι δὲ τὰς κίχλας κυχήλας λέγουσιν. Ἐπίχαρμος.

Τὰς * ἐλαιοφυλλοφάγους κυχήλας †).

Μέννηται τέτων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

p. 65. Τρία δὲ εἶναι γένη κυχλῶν Ἀριστοτέλης ἰσορεῖ. ὧν τὴν πρώτην καὶ μεγίστην κίστη πάρισον εἶναι, ἣν καὶ καλεῖσθαι ἰξοφάγον, ἐπεὶ δὲ ἰξὸν ἐσθίει· τὴν δὲ τῷ κοσσύφῳ ἴσην, ἣν ὀνομάζεσθαι τριχάδα· τὴν δὲ τρίτην ἐλαχίστην τῶν προειρημένων ἔσαν ἰλλάδα ὀνομάζεσθαι. οἱ δὲ τυλάδα λέγουσιν, ὡς Ἀλέξανδρος ἰσορεῖ ὁ Μένδιος· ἣν καὶ συναγελαεικὴν εἶναι, καὶ νεοττεύειν, ὡς καὶ τὰς χελιδόνας.

Ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπιγραφόμενον δὲ Ἐπικυχλίδας, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας,

†) γρ. ἐλαιοφυλλοφάγους κ.

διὰ τὸ τὸν Ὀμηρον ἄξοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ κίχλας δῶρον λαμβάνειν. ἰσορεῖ Μέναιχιμος ἐν τῷ περὶ τεχνιτῶν.

ΣΥΚΑΛΙΔΕΣ. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἰσορεῖ. Ἄτερος τῶν αἰγιθαλλῶν ὕφ' ὧν μὲν ἐλαϊὸς καλεῖται, ὑπὸ δὲ τινων πιρίας, συκαλὶς δ', ὅταν ἀκμάζῃ τὰ σῦκα †). δύο δ' εἶναι γένη αὐτῆ, συκαλὶδα καὶ μελαγρόφυον.

Ἐπίχαρμος. Ἀγλαῖς συκαλλίδας. καὶ πάλιν. Ἦν δ' ἐρωδιοὶ μακροκαμπυλαύχενοι, τέτραπές τε σπερματολόγοι, κῆγλακὶ συκαλλίδες.

Ἀλίσκονται δ' αὐταὶ τῷ τῶν σῦκων κυριῷ. διὸ βέλτιον ἀνομάζοι' αὖν δι' ἐνὸς λ'. διὰ δὲ τὸ μέτρον Ἐπίχαρμος διὰ λλ' δυοῖν εἶρηκεν.

ΣΠΙΝΟΙ. Εὐβελος ††).

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται,
Ὅπτην τε τυρᾷ Χερσονησίτου τόμον,
Ἐφειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἡγλαϊσμένην,
Πρίγειν τε παχύν ἀργίαν τηθύνια,
Τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμῶς σπίνους,
Ὅμῶς τε χναῖναι μαινίσαι σηπίδια,
Πιλοῦν τε πολλὰς πελπάντας ἐπισρεφῆς,
Πίνειν τε πολλὰς κύλικας εὐζωρετέρας.

ΚΟΨΙΧΟΙ. Νικόστρατος ἢ Φιλάταιρος.

Τί οὖν ἀγοράζω; φράζε γάρ. μὴ πολυτελεῖς,
Ἀλλὰ καθαρίως *). δασύποδ', εἰς περιτύχης, ἀγόρασον,
Καὶ ἡττί', ὅποσα σὺ βέλεις, καὶ κίχλας, καὶ κοψίχους,
Ὅρνιθων τε τῶν ἀγρίων τέτων συγχνα, χαίρειν **).

ΨΑΡΕΣ. Ἀντιφάνης δὲ καὶ ψάρας ἐν τοῖς βρώμασι καταλέγει. Μέλι, πέρδικας, φάτται, ἡττάι, χῆνες, ψάρες, κίττα, κολοῖος, κόψιχος, ὄρνυξ, ὄρνις θήλεια. Πάντων ἡμᾶς λόγον ἀπαιτεῖς, καὶ ἐδ' ὅτι οὖν ἔξῃς εἰπεῖν ἀνυπεύθυνον.

Ὅτι τὸ τρεθάριον παρ' ἄλλοις τε καὶ δὴ καὶ παρ' Εὐβέλῳ. Περδίκια λάβε τέτταρ' ἢ καὶ πέντε, δασύποδας

†) γρ. συκαλὶς, ὅτι ἀλίσκεται, ὅταν ἀκμάζῃ τὰ σῦκα.

††) ὥστε Ἐφίπτες. *) γρ. καθαρίως. **) γρ. συχνα. χαίρειν γάρ.

τρεῖς, ερεθάρια θ', οἷον ἐντραγεῖν, ἀκανθουλίδας, βιττά-
κους, σπινία, κερχυνήδας, τὰ τ' ἄλλα, ἃ τ' ἂν ἐπιτύχῃς.

ἘΓΚΕΦΑΛΟΙ ΧΟΪΡΕΙΟΙ. Τήτων ἡμᾶς ἐσθίων
οὐκ εἶων οἱ φιλόσοφοι, φάσκοντες, τὰς αὐτῶν μεταλαμβάν-
οντάς ἴσον καὶ κυάμους τρώγειν, κεφαλὰς τε ἔτοκῶν μύ-
νον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων βεβήλων. ἐδένα οὖν τῶν ἀρχαίων
βεβρωκέναι, διὰ τὸ τὰς αἰσθήσεις ἀπάσας σχεδὸν ἐν αὐτῷ
εἶναι. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν
p. 66. παλαιῶν Φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις
ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ριπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν
οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ λευκὸν μυελόν, ἐκκλίνοντα
τὸ μὴ ὀνομαζόμενον·

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκκλίνει, μίση
Κρατὸς διασπαρέντες, αἵματός θ' ὅμῳ,

C. 25. καὶ τοὶ τᾶλλα διαβρήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν
Ἐκάβην θρηῖσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀσυνάκτα ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
νων ριφθέντα, Φησί·

Δύστην, κρατὸς ὥς σ' ἔχειν ἀθλίως
Τεῖχῃ πατρῷα Λοξία πυργώματα,
Ὅν πόλλ' ἐκήπεισ' ἢ τελευτᾶ βόστυχον,
Φιλήμασιν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ
Ὅσῃν φανέντων φόνος, ἦ' αἰσχρὰ μὴ λίσσω.

ἔχει δὲ ἐπίσασίαν ἢ τῶν ποιημάτων †) τέτων ἐκδοχή. καὶ
γὰρ Φιλοκλῆς τε ἐγκέφαλόν Φησιν·

Οὐδ' ἂν ἐγκέφαλόν γ' ἔσθων λίσσω ††).

καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἀπολίσσαι μ' ἂν ἐγκεφάλῳ θρίω δύω.

καὶ ἄλλοι. λευκὸν οὖν ἂν εἴη μυελὸν εἰρηκῶς Σοφοκλῆς ποιη-
τικῶς, Εὐριπίδης τε τὸ τῆς προσόψεως εἰδεχθὲς καὶ αἰ-
σχρὸν ἔχαιρέμενος ἐναργῶς ἐμφανίσαι, ἐδήλωσεν, ὥς
ἐβέλετο.

Ὅτι δ' ἱερὸν ἐνόμιζον τὴν κεφαλὴν, δῆλον ἐκ τῆ καὶ
κατ' αὐτῆς ὀμνύειν, καὶ τὰς γινομένους ὑπ' αὐτῆς πταρμὲς

†) γρ. ἔχει δ' ἐπίσασιν ἢ τῶν π.
ἐγκεφάλων γ' ἔσθων λίσσω.

††) γρ. Ὡς ἐδ' ἂν

προσκυνεῖν ὡς ἱερεῖς· ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς συγκαταθέσεις βα-
βυλαιμένους τῇ ταύτης ἐπινεύσει. ὡς καὶ ὁ Ὀμηρικὸς Ζεὺς
Φησιν·

Εἰδ' ἄγε τοι κεφαλῇ ἐπινεύσομαι.

Ὅτι εἰς τὸ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐνεβάλλοντο· πέπερι,
Φύλλης *), σμύρνα, κύπειρον, μύρον Αἰγύπτου. Ἀντι-
Φόνης·

Ἄν μὲν ἄρα πέπερί τις φέρον πριάμενος,
Στρεβλὴν γράφεισι τέτον ὡς κατὰσκοπον.

πάλιν·

Nūn δεῖ περιόντα πέπερι καὶ καρπὸν βλίττω
Ζητεῖν.

Εὐβελος·

Κόκκον λαβῆσαι Κνίδιον, ἢ τῷ πετέρειο,
Τρίψας ὁμῶ σμύρνη διάπασσας τὴν ὁδόν·

Ὡφελίων·

Λιβυκὸν πέπερι, θυμιάματα καὶ βιβλίσκον
Πλάτωνα ἐμβρόντητον.

Νίκανδρος Θηριακοῖς·

Ἡ καὶ λεπτοθρίσιο πολύχνοα φύλλα κονίζης.
Πολλάκι δ' ἢ πέπερι κόψας νέον, ἢ ἀπὸ Κνίδου
Κάρδαμον.

Θεόφραστος ἐν φυτῶν ἱστορίᾳ· Τὸ πέπερι καρπὸς μὲν ἐστὶ
διττὸν δὲ αὐτῷ τὸ γένος. τὸ μὲν σρογγύλον, ὥσπερ ὄροβος
κέλυφος ἔχων, ὑπέρυθρον· τὸ δὲ πρόμηκες μέλαν, σπερμά-
τια μηχανικὰ ἔχον. ἰσχυρότερον δὲ πολὺ τῷτο πατέρη, θερ-
μαντικὰ δὲ ἄμφω. διὸ καὶ πρὸς τὸ κύνειον βοηθεῖ ταῦτα.
ἐν δὲ τῷ περὶ πνιγμῶν γράφει· Ἡ δὲ τέτων ἀνάκτισις δέξουσιν
ἐγχύσει καὶ πετέριδος, ἢ κνίδος καρπῷ τριφύεισης. τῷτο
δ' ἡμᾶς τηρῆσαι δεῖ, ὅτι ἑδέτερον ὄνομα ἑδέν ἐστι παρὰ
τοῖς Ἑλλήσιν εἰς ἰλῆγον, εἰ μὴ μόνον τὸ μέλι· τὸ γὰρ
πέπερι καὶ κόμμι καὶ κοῖφι ξενικά.

*) γρ. φυλλίς.

ἙΛΑΙΟΝ. Σαμικῶ †) ἐλαίῃ μνημονεύει Ἀντιφάνης ἢ Ἀλεξίς·

— — ἔποσι δέ σοι

Τῷ λευκοτάτῃ πάντων ἐλαίῃ Σαμικῶ ††)

Ἐστὶν μετρητής.

Καρικῶ δὲ Ὠφελίων·

p. 67. Ἐλαίῳ Καρικῶ ἀλείφεται.

Ἀμύντας ἐν εὐχμοῖς Περσικοῖς Φησι· Φέρει τὰ ὄρη τέρ-
μινθον καὶ σκίνον καὶ κάρυα τὰ Περσικὰ, ἀφ' ὧν ποιῶσι
τῷ βασιλεῖ ἔλαιον πολὺ. Κτησίας δὲ ἐν Καρυκνίᾳ Φησὶ
γίνεσθαι ἔλαιον ἀκάνθινον, ὃ χρῆσθαι βασιλεῖ· ὃς καὶ
καταλέγων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Φόρων τρίτῳ
βιβλίῳ πάντα τὰ τῷ βασιλεῖ παρασκευαζόμενα ἐπὶ το
δεῖπνον, ὅτε πεπέραως μέμνηται, ἥτα ὅξος, ὃ μόνον ἄρι-
στόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων. ἀλλὰ μὴν ἐδὲ Δαίωνων ἐν τῇ Περ-
σικῇ πραγματείᾳ, ὃς γὰρ Φησι καὶ ἄλλας Ἀμμωνιακὸν ἀπ'
Αἰγύπτου ἀναπέμπεσθαι βασιλεῖ, καὶ ὕδωρ ἐκ τῆ Νείλης.
ἐλαίῃ δὲ τῷ ὠμοτριβῆς καλυμένῃ μέμνηται Θεόφραστος ἐν
τῷ περὶ ὀσμῶν, Φάσκων, αὐτὸ γίνεσθαι ἐκ τῶν Φαυλιῶν
ἐλαίων καὶ ἐξ ἀμυγδαλῶν. τῷ δὲ ἐν Θερίοις γινομένη ἐλαίῃ
ὡς διαφέρει μνημονεύει Ἀμφίς·

Ἐν Θερίοις τέλαιον, ἐν Γίλαφ φακή.

ΓΑΨΟΣ. Κρατῖνος·

Ὁ τάλαρος ἡμῶν διάπλευς ἔσται γάρῃ.

Φερεκράτης· Ἀνεμολύνῃ τὴν ὑπὲρ τῷ γάρῳ. Σοφοκλῆς
Τριτολέμῳ· Τῷ ταριχηρῷ γάρου. Πλάτων·

Ἐν σαπρῷ γάρῳ βάπτοντες ἀποπνίξασί με.

Ὅτι δ' ἀρσανικὸν ἔστιν τοῦνομα, Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπὼν
Καὶ πόν ἰχθύων γάρου.

C. 26. ὍΞΟΣ. τῷτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων εἶδος κα-
λεῖσι. κάλλιπον δ' ὅξος εἶναι Φησι Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος
τό τε Αἰγύπτιον καὶ τὸ Κνίδιον. Ἀντιφάνης δὲ ἐν Πλά-
τῳ Φησί·

Ὅξει διήμενος Σφηττίῳ.

†) γρ. Σαμικῶ.

††) γρ. Σαμικῶ.

Δίδυμος δ' ἐξηγόμενος τὸ ἱαμβεῖον Φησιν· Ἰσως, διότι οἱ Σφῆττιοι ὄξει. μνημονεύει δέ πε καὶ τῷ ἐκ Κλειωνῶν ὄξες ὡς διαφόρου· Ἐν δὲ Κλεωναῖς ὀξύτιδες εἰσι*). καὶ Δίφίλος·

Δειπνεῖ τε καταδύς, πῶς δοκεῖς; Λακωνικῶς.

Ὅξες δὲ κοτύλην**), πᾶξ. τί πᾶξ, ὄξ' ἰς μέτρον

Χωρεῖ†) τοσῶτο τῶν Κλειωναίων.

Φιλωνίδης·

Τὰ καταχύματα τέτοισιν ὄξος οὐκ ἔχει.

Ὁ δὲ Ταραντῖνος Ἡρακλείδης ἐν τῷ συμποσίῳ Φησί· Τὸ ὄξος τινὰ τῶν ἐκτὸς συνιστάνει, παρακλησίως δὲ καὶ τὰ ἐν κοιλίᾳ, τὰ ἐν τῷ ὄγκῳ, διαλύει, διὰ τὸ δηλονότι διαφόρος ἐν ἡμῖν μίγνυσθαι χυμῶς.

Ἐξαυμάζετο δὲ καὶ τὸ Δεκλεικὸν ὄξος. Ἀλεξίς·

Τέτταρας κοτύλας

Ἀναγκάσας με μιστὰς αὐτῇ σπύσσει

Ὅξες Δεκλεικῆ, δι' ἀγορᾶς μίσσης ἄγεις.

Δεκτέον δὲ . . . ὅξ' ἂν διὰ τῷ υ†), καὶ τὸ δεχόμενον αὐτὸ ἀγγεῖον ὀξύβαφον. ἐπεὶ καὶ Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεοπόμπῃ††) αἰκίας εἴρηκεν· Ἐγὼ δ' ὀξύμελι πίνω. ἔτως οὖν ἐρῶμεν καὶ ὀξυρόδινον.

Ὅτι ἀρτύματα εὔρηται παρὰ Σοφοκλεῖ·

Καὶ βορᾶς ἀρτύματα.

καὶ παρ' Αἰσχύλῳ·

Διαβρίχεις τ' ἀρτύματα.

καὶ Θεόπομπος δὲ Φησι· Πολλοὶ μὲν ἀρτύματος μέδιμνοι, πολλοὶ δὲ σάκκοι καὶ θύλακοι βιβλίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν χρησίμων πρὸς τὸν βίον. τὸ δὲ ῥῆμα κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ·

Ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς.

p. 68.

Κρατῖνος Γλαύκῳ·

Οὐ πρὸς πάντας ἔστιν ἀρτύσαι καλῶς†††).

*) γρ. Ἐν δὲ καὶ Κλειωναῖς ὀξίδεις, vel ὀξύδεις. **) γρ. Ὅξες τε κ. †) γρ. ὄξους μέτρον Χ. ††) γρ. Δεκτέον δὲ ὀξύβαφον διὰ τῷ υ. †††) γρ. κατὰ Θεοπόμπον. ††††) γρ. Οὐ πάντες ἀνδρὲς ἔστιν ἀρτύσαι κ.

Εὐπολῖς·

Ὁφ' ὃ πονηρῶ πολυτελεῶς ἡρτυμένῃ.

Ὅτι ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει περὶ Ἀντιφάνης· Ἀσφαίδος, αἰλῶν, σιραῖς, σιλφίου, τυρῆ, θύμου, σησάμα, νίτρε, κυμίνου, ὀριγάνου, βοτανίων, ὄξεος, ἐλαῶν εἰς ἀβυρτάκην, χλόης, κακπάριδος, αῶν, τάριχων, κροδάμων, θρίων, ὁι:εῖ.

Ὅτι οἶδασιν οἱ παλαιοὶ τὸ Αἰθιοπικὸν καλέμενον κύμνον.

C. 27. Ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος καὶ ὁ ὀρίγανος. Ἀναξανδρίδης· Ἀσφάραγον σχῖνόν τε τέμνων καὶ ὀρίγανον, ὅς δὴ σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμῶς μιχθὲν κοριανθῶ *).

Αὐτοῖς ὅγ' ἐμπακίως τὸν ὀρίγανον ἐν χειρὶ κεύθει.

Θηλυκῶς δὲ Πλάτων ἢ Κάνθαρος· Ἡ ἐξ Ἀρκαδίας ἔτω δριμυτάτην ὀρίγανον. ἐσπετέρώς Ἐπίχαρμος καὶ Ἀμασσίας. τὸν δὲ θύμιον ἀρσενικῶς Νίκανδρος ἐν Μαλισσαργικοῖς.

Ὅτι γὰρ πέπονας Κρατῖνος μὲν σικυοὺς σπερματίας κάκλῃκεν ἐν Ὀδυσσεύσι·

Πάποι' εἶπες μοι τὸν ἄνδρα καὶ Λαίρτα φίλον

Ἐν Πάρῳ σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνέμενον **).

Πλάτων Λαίῳ·

— — ἐχ' ὄρεϊ,

Ἰοθ' ὁ Μελέαγρος Γλαύκωνος ὦν μεγάλη γένους,

Κόκκυξ ἡλίθιος περιέρχεται †),

Σικυῶ πέπονες εὐναχίᾳ κνήμας ἔχων.

Ἀναξίλλοις·

Τὰ δὲ σφυρὰ φθεῖ μᾶλλον, ἢ σικυὸς πέπων.

Θεόδομπος· Μαλακωτέρᾳ πέπονος καὶ σικυῶ μοι γέγονε. Φαινίας· Βρωτὰ μὲν ἀπαλὰ τῷ ἐπικαρπίῳ σικυὸς καὶ πέπων ἄνευ τῆ σπέρματος· πεττόμενον δὲ τὸ περικάρπιον μένον. κολοκύντη δὲ ὡμὴ μὲν ἄβρωτος, ἐφθῆ δὲ καὶ ὀπτῇ βρωτῇ.

*) γρ. Ἀσφάραγον σχῖνόν τε τέμνων καὶ ὀρίγανον, ὅς δὴ Σεμνύνει τὸ τάριχον ὁμῶς μιχθὲν κοριανθῶ. **) γρ. — Πάποι' εἶδες, εἰπέ μοι, Τὸν ἄνδρα, καὶ Λαίρτα φίλος, ἐν Πάρῳ Σικυὸν μέγιστον σπ. ὦν. †) γρ. Μίγμε τε, κόκκυξ ἡλίθιος σ.

Διοκλῆς δ' ὁ Καρύσιος ἐν πρώτῳ ὑγιεινῶν Φησιν, ἔψανα ἄγρια εἶναι θριδάκκ· ταύτης κρατίστην τὴν μέλαιναν· κάρδαμον, ἀδριανόν *), σίναπυ, κρόμμυον· τέτε εἶδος Ἀσκαλώνιον καὶ γήτειον· σκόροδον, φύσιγγες, σικυὸς πέπων, μήκων. καὶ μετ' ὀλίγα· Ὁ πέπων δ' ἐστὶν εὐκαρδιώτερος καὶ εὐπεπτότερος. ἐφθός δ' ὁ σικυὸς ἀπαλός, ἄλυπος, ἄρητικός. ὁ δὲ πέπων ἐψηθεὶς ἐν μελικράτῳ διαχωρητικώτερος. Σπεύσιππος δ' ἐν τοῖς Ὀμοίοις τὸν πέπον καλεῖ σικύαν. Διοκλῆς δὲ πέπον οὐνομάσας οὐκ ἔτι καλεῖ σικύαν. καὶ ὁ Σπεύσιππος δὲ σικύαν εἰπὼν πέπον οὐκ ἠνομάζει. Δίφιλος δὲ Φησιν· Ὁ πέπων εὐχυλότερός ἐστι καὶ ἐπιπρατητικός. † κακοχυλότερος δὲ, ὀλιγότροφος δὲ καὶ εὐφθαρτος **), καὶ εὐεκκριτώτερος.

ΘΡΙΔΑΞ. ταύτην Ἀπτικοὶ θριδακίνην καλεῖσιν. Ἐπιχαρμος·

Θριδάκος ἀπολεηλεμένης τὸν καυλόν.

θριδακινίδας δ' εἴρηκε Στράτις· Πρασσοκουρίδας, αἶ κατ' p. 69. εὐφύλλης ἀνὰ κήπους παντήκοντα ποδῶν ἴχνησι βαίνουσι τ' C. 28. ἐφαπτόμεναι ποδοῖν σατυριδίων μακροτέρων χορῆς ἐλίσσεσθαι παρ' ἐκίμων πέταλα καὶ θριδακινίδων εὐόσμων τε σελίνων †).

Θεόφραστος δὲ Φησι· Τῆς θριδακίνης ἡ λευκὴ γλυκυτέρα καὶ ἀπαλωτέρα. γένη δ' αὐτῆς τρία, τὸ πλατύκαυλον, καὶ σρογγυλόκαυλον, καὶ τρίτον τὸ λακωνικόν. αὕτη δ' ἔχει τὸ μὲν φύλλον σκολυμῶδες, ὀρθὴ δὲ καὶ εὐαυξὴς ἀκράβλασός ἐστιν ἐκ τῆ καυλῆ. τῶν δὲ πλατέων ἔτω τινὲς γίνονται πλατύκαυλοι, ὥς ἐνίς χρῆσθαι καὶ θύραις κηρικαῖς. τῶν δὲ καυλῶν Φησι κωλοσθέντων ἡδίς τὰς παλαιβλαστὰς εἶναι.

Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν δευτέρῳ Γλωσσῶν βρένθην λέγεσθαι Φησι παρὰ Κυπρίοις θριδάκα, ἢ ὁ Ἀδωνίς

*) γρ. καριανόν, aut simile aliud. **) γρ. Ὁ πέπων εὐχυλότερός ἐστι καὶ ἐπιπρατητικός. ὁ σικυὸς κακοχυλότερος, ὀλιγότροφός τε καὶ εὐφθ. †) γρ. σελινίων vel σελινιδίων.

καταφαγών *) ὑπὸ τῆς κάπρης διαφθάρη. Ἄμφις τε ἐν Ἰα-
λέμῳ Φησί·

Ἐν ταῖς θριδακίαις ταῖς κάκισ' ἀπολεμέναις,
Ἄς εἰ φαγοὶ τις ἐντὸς ἐξήκοντ' ἔτων,
Ὅποτε γυναικὸς λαμβάνει κοινωνίαν,
Στρέφειθ' ὅλην τὴν νύκτα μηδὲν τι πλέον,
Ὡν βέλεται, δρῶν, ἀντὶ τῆς ὑπουργίας
Τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην.

καὶ Καλλίμαχος δὲ Φησιν, ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἀδωνιν ἐν
θριδακίῃ κρύψειν· ἀλληγορούντων τῶν ποιητῶν, ὅτι ἀσθε-
ναῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδῃ. καὶ
Εὐβελος δ' ἐν Ἀετύοις Φησί·

Μὴ παρατίθει μοι θριδακίαις, ὦ γύναι,
Ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἥ σεαυτὴν αἰτείῃ.
Ἐν τῇ λαχίῃ τούτῳ γὰρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὶ
Τὸν Ἀδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκε Κύπρις·
Ὡς ἔτι νεκρῶν βρωμα.

Κρατῖνος δὲ Φησι, Φάωνος ἀρασθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ἐν
καλαῖς θριδακίαις αὐτὸν ἀποκρύψαι· Μαρσύας δ' ὁ νεώτε-
ρος, ἐν χλόῃ κριθῶν.

Ἰπκῶναντα δὲ τετρακίνην τὴν θριδακα καλεῖν Πάμ-
φιλος ἐν Γλώσσαις Φησί· Κλαίταρχος δὲ, Φρύγῃς ἄνω κα-
λεῖν. Ἰβυκος δ' ὁ Πυθαγόρειος τὴν ἐκ γενέσεώς Φησι θρί-
δακα πλατύφυλλον, τετανὴν, ἄκαυλον, ὑπὸ μὲν τῶν Πυ-
θαγορείων λέγεσθαι εὐνῆχον, ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀτυτί-
δα· διερητικὸς γὰρ παρσκειάζει, καὶ ἐκλύτες πρὸς τὰ
ἀφροδίσια· ἔστι δὲ κρατίστη ἐσθίεσθαι.

Δίφιλος δὲ Φησιν, ὡς ὁ τῆς θρίδακος καυλὸς πολύ-
τροφός ἐστι, καὶ δυσέκκριτος μᾶλλον τῶν φύλλων· ταῦτα
δὲ πνευματικώτερα ἐστὶ, καὶ τροφιμώτερα, καὶ εὐεκκριτώ-
τερα. κοινῶς μὲν τοι ἡ θρίδαξ εὐτόμαχος, ψυκτικὴ, εὐ-
κοίλιος, ὑπνωτικὴ, εὐχυλος, ἐφεκτικὴ τῆς πρὸς τὰ ἀφρο-
δίσια ὁρμῆς· ἡ δὲ τρυφερωτέρα θρίδαξ εὐτομαχωτέρα, καὶ
μᾶλλον ὕπνον ποιεῖ· ἡ δὲ σκληροτέρα καὶ ψαθυρὰ ἥττον
ἐστὶ καὶ εὐτόμαχος καὶ εὐκοίλιος, ὕπνον τε ποιεῖ· ἡ δὲ μέ-
λαινα θρίδαξ ψυχὴ μᾶλλον, εὐκοίλιος τέ ἐστι. καὶ αἱ μὲν

*) γρ. καταφυνών.

θεριναὶ εὐχυλότεραι καὶ τροφιμώτεραι· αἱ δὲ φθινοπωρινὰὶ
ἄτροφοι καὶ ἀχυλότεραι. ὁ δὲ κυλὸς τῆς θριδακος ἀδιψος
εἶναι δοκεῖ.

Θρίδαξ δ' ἐψομένη ὁμοίως τῇ ἀπὸ κρέμβης ἀσπαρά-
γῳ ἐν λοπάδι, ὡς Γλαυκίας ἰσορεῖ, κρεῖττων τῶν ἄλλων
ἐψητῶν λαχάνων. ἐν ἄλλοις δὲ Θεόφραστος ἐπίσκορά φησι P. 70.
κλειεῖσθαι τευτλίον, θριδακίην, εὐζωμον, νάπυ, λάπα-
θον, κορίαννον, ἀνηθον, κάρδαμον.

Δίφιλος δὲ κοινῶς φησιν εἶναι πάντα τὰ λάχανα ἄτρο-
φα, καὶ λεπτυντικά, καὶ κακόχυλα, ἔτι τε ἐπιτολασικά
καὶ δυσοικονόμητα.

Θερινῶν δὲ λαχάνων Ἐπίχαρμος μέμνηται.

KIN'APA. ταῦτα Σοφοκλῆς *) ἐν Κοχλίσι **) κυνά-
ραν καλεῖ ἐν δὲ Φοίνικι·

Κύναροι ἄκανθα πάντα πληθύνει γῆν.

Ἐκαταῖος δ' ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίᾳ περιηγήσει, εἰ γνή-
σιον τῷ συγγραφέει τὸ βιβλίον, (Καλλιμαχος γὰρ αὐτὸ
ἀναγράφει Νησιώτον †)) ἔσις οὖν ὁ ποιήσας ††), λέγει ἔτω·
Περὶ τὴν Ὑγκαρίην θάλασσαν παλαυμένην ἔρεα ὑψηλὰ καὶ
δασέα ὕλησι, ἐπὶ δὲ τοῖσιν ἔρεσιν ἄκανθα κυνάρα. καὶ ἐξῆς·
Περὶ τῶν πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα Χοράσμιον οἰκοῦσι, γῆν ἔχοντες
καὶ πεδία καὶ ἔρεα· ἐν δὲ τοῖσιν ἔρεσι δένδρεα ἐνὶ ἄγρια, ἄκαν-
θα, κυνάρα, ἰτέα, μυρίκη, καὶ περὶ τὸν Ἰνδὸν δὲ φησι ποταμὸν
γίνεσθαι τὴν κυνάραν. καὶ Σκύλαξ δὲ ἡ Πολέμων, εἶναι †††)
δὲ τὴν γῆν ὑδρηλὴν κρήνησι καὶ ὀχετοῖσιν. ἐν δὲ τοῖς ἔρεσι
πέφυκε κυνάρα καὶ βοτάνη ἄλλη. καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς· Ἐντεῦ-
θεν δὲ ὄρος παρέτεινε τῷ ποταμῷ ††††), καὶ ἐνθεν καὶ ἐν-
θεν ὑψηλὴν τε καὶ θασυὴν ἀγρίην ὕλην καὶ ἄκανθην κυνάρα.

Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς, ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφο-
κλεῖ τὸ κυνάρος ἄκανθα, μὴ ποτε, φησὶ, τὴν κυνόσβατον
λέγει, διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τράχυν εἶναι τὸ φυτόν. καὶ
γὰρ ἡ Πυθία ξυλίην κύνα αὐτὸ εἶπεν. καὶ ὁ Λοκρὸς χρη-

*) γρ. ταύτην Σοφοκλῆς.

**) γρ. Κοχλίσι.

†) γρ. Νη-

σιώτα. ††) γρ. ὅσις οὖν ἔστιν ὁ π.

†††) γρ. καὶ Σκύλαξ

δὲ ἡ Πολέμων γράφει, εἶναι.

††††) γρ. τῷ ποταμῷ τῷ

Ἰνδῷ.

σμόν λαβών. ἐκεῖ πόλιν οἰκίζεν, ὅπῃ ἂν ὑπὸ ξυλίνης
κυνὸς δηχθῇ, κητχυχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κινοςβάτε.
ἐκτίσσει τὴν πόλιν. ἔστι δὲ ὁ κυνόςβατος μεταξὺ θάμνου καὶ
δένδρου. ὡς Φησι Θεόφραστος· καὶ τὸν καρπὸν ἔχει ἐρυθρὰ
παραπλήσιον τῇ ροιζῇ· ἔχει δὲ καὶ τὸ φύλλον ἀγνώστου.

Φαινίαις δὲ ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν κήκτον Σικελικῆς
τινα καλεῖ ἀκανθῶδες φυτὸν, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ἑκτῷ
περὶ φυτῶν. ἡ δὲ κήκτος καλεμένη περὶ Σικελίαν μόνον,
ἐν τῇ Ἑλλάδι δ' οὐκ ἔστι· ἀφίησι δ' εὐθὺς πρὸς τῆς ἑξέτης
καυλὸς ἐπιγίαις. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ καὶ ἀκανθῶδες
καυλὸς δὲ τὰς καλεμένους κήκτους. ἐδώδιμοι δ' εἰς ἡ περιλατό-
μενοι, καὶ μικρὸν ὑπόπικροι. καὶ ἀποδησαυρίζουσιν αὐτὰς
ἐν ἄλμῃ. ἕτερον δὲ καυλὸν ὀρθὸν ἀφίησιν, ὃν καλεῖσι πτέρ-
νικα, καὶ τῶτον ἐδώδιμον. τὸ δὲ περικάρτιον, ἀφαιρεθέν-
των τῶν παπῶδων, ἐμφερὲς τῷ τῷ Φοίβῳ ἐγκεφάλῳ.
ἐδώδιμον καὶ τῶτον· καλεῖσι δ' αὐτὸ ἀσκάληρον. τίς δὲ τέτοις
ἔχει περὶδόμενος θάμνῳ ἂν εἴποι, τὴν κήκτον εἶναι ταύτην
τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων μὲν καλεμένην κάρδουον, ἢ μακρὰν ὄν-
των τῆς Σικελίας, περιφανῶς δ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κινέ-
ραν ὀνομαζομένην· ἀλλαγῇ γὰρ δύο γραμμάτων κάρδος καὶ
κήκτος ταῦτόν ἂν εἴη. σαφῶς δ' ἡμᾶς διδάσκει καὶ Ἐπι-
χαρμος, μετὰ τῶν ἐδώδιμων λαχάνων καὶ τὴν κήκτον πα-
ταλέγων ἔτος· Μήκων, μάραθοι, τραχέες τε κήκτοι. Τοῖς
ἄλλοις μὲν φαγεῖν ἐντὶ λαχάνοις εἰς † τὸ πῶν αἶκα τις ἐκ-
τρίψας καλῶς *) περὶ τῇ νιν, ἀδύς ἐστιν· αὐτὸς δ' ἐκ' αὐ-
p. 71. τῷ χαιρέτω. καὶ πάλιν· Θρίδακας, ἐλάταν **), σχίνον, ῥα-
φανίδακας, κήκτους. καὶ πάλιν· Ὁ δὲ τις ἀγρόθεν ἔοικε μά-
ραθα καὶ κήκτους φέρειν †), ἴφουον, λάπαθον, ὀτόφυλλον,
σκόλιον, σερβίδια, δράκτυλον, πτέριν, κήκτον, ὀνόπορθον ††),
καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶος·

Γηρύσαιτο δὲ νεβρὸς ἀπὸ ψυχῆν ὀλίγισσα,

Ὀξείης κήκτε τύμμα φυλαξαμένη.

ἀλλὰ μὴν καὶ κινάραν ὠνόμασε παραπλησίως ἡμῖν Σάπκτρος

*) γρ. καὶ ἄλλοις· Κήκτον φαγεῖν ἐντὶ λάχανον. εἰς τὸ πῶν
αἶκα τις ἐντρίψας κ. **) γρ. ἐλαίαν. †) γρ. φέρειν.

††) γρ. καὶ τὸν ὀνόπορθον.

ὁ Πάφιος, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, ἐπιβίους δὲ καὶ ἕως τῆ δευτέρῃ τῆς Αἰγύπτου βασιλείας, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει ἐν τινι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης, βασιλεὺς Αἰγύπτου, εἰς ὧν τῶν Ἀριστάρχου τῆ γραμματικῆ μαθητῶν, ἐν δευτέρῳ Τπομνημάτων γράφει ἕτως· Περὶ Βερσίνην τῆς Διβύης Λήθων ποταμός, ἐν ᾗ γίνεται ἰχθύς λάβραξ, καὶ χρυσόφρυς, καὶ ἐγγέλαων πλήθος, καὶ τῶν καλυμένων βασιλικῶν, αἱ τῶν τε ἐκ Μακεδονίας καὶ τῆς Κωπαίδος λίμνης τὸ μέγεθος εἰσὶν ἡμιόλιαι· πᾶν τε τὸ ῥεῖθρον αὐτῶ ἰχθύων ποικίλων ἐστὶ πλήρες. πολλῆς δ' ἐν τοῖς τόποις κινάρας Φυομένης, οἱ τε συνακολουθοῦντες ἡμῖν στρατιῶται πάντες δρεπόμενοι συνεχρῶντο, καὶ ἡμῖν προσέφεραν ψιλοῦντες τῶν ἀκανθῶν.

Οἷδα δὲ καὶ Κίναρον καλυμένην νῆσον, ἥς μνημονεύει Σηΐμος.

ἘΓΚΕΦΑΛΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ. Θεόφραστος περὶ Φοῖνικος τῷ φυτῷ εἰπὼν ἐπιφέρει· Ἡ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν φυτεία τοιαύτη τις· ἡ δ' ἀπ' αὐτῆς, ὅταν ἀφέλῃσι τὸ ἄνω, ἐν ᾧ περ ὁ ἐγκέφαλος. καὶ Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεως γράφει τάδε· Ἐνταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τῷ Φοῖνικος πρῶτον ὕφαγον οἱ στρατιῶται· καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τὸ τε εἶδος καὶ τὴν ιδιότητα τῆς ἡδονῆς· ἦν δὲ σφόδρα καὶ τῆτο κεφαλαλγῆς. ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅταν ἐξαιρεθῇ ὁ ἐγκέφαλος, ὥπως ἐξαυαίνεται. Νίκανδρος Γεωργικῶν *).

Σὺν καὶ φοῖνικος παραφυσάδας ἐκκόπτονται,

Ἐγκέφαλον φορέεισι, νόοις ἀσπαστὸν ἴδισμα.

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰσορεῖ· Οἱ τῶν Φοινίκων ἐγκέφαλοι πλήσμιοι καὶ πολύτροφοι, ἔτι δὲ βαρεῖς καὶ δυσσοικονόμητοι, δεψώδεις τε καὶ σατικοὶ κοιλάς.

Ἡμεῖς δὲ, Φησὶν ἕτος, ἐταῖρε Τιμόκратες, δόξομεν ἐγκέφαλον ἔχειν μέχρι τῷ τέλει, εἰ καταπαύσομεν ἐνταῦθα καὶ τήνδε τὴν συναγωγὴν.

*) χρ. Γεωργικῶν.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ρ. 72. Καλλιμαχος ὁ γραμματικὸς τὸ μέγα βιβλίον ἴσον ἔλεγε
C. 1. εἶναι τῷ μεγάλῳ κκκῷ.

KIBΩ'PIA. Νίκανδρος ἐν Γεωργικοῖς·

Σπείρειαι κύαμον Αἰγύπτιον, ὅφρα θερύῃς
Ἄνδρα μὲν σιφάνους ἀνύης, τὰ δὲ πεπτηῶτα
Ἀκμῆς καρποῦ κιβώρια δαιτυμένιοισιν
Ἐς χεῖρας ἡΐθιοισι πάλαι ποθέουσιν ἑρέξης.
Ῥίζας δ' ἐν θοίνῃσιν ἀφελήσας προτίθημι.

ρίζας λέγει Νίκανδρος τὰ ὑπ' Ἀλεξανδρέων κολοκάσια κα-
λούμενα. ὡς ὁ αὐτός·

— κύαμους λίψας κολοκάσιον, ἐντμήξας τε *).

Ἔσι δ' ἐν Σικυῶνι Κολοκάσιος Ἀθηναῖς ἱερὸν.

Ἔσι δὲ καὶ κιβώριον εἶδος ποτίνης.

Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἔτω γράφει· Ὁ κύα-
μος ἐν Αἰγύπτῳ φύεται μὲν ἐν ἔλσει καὶ λίμναις· καυλὸς δ'
αὐτοῦ μήκος μὲν ὁ μακρότερος εἰς τέσσαρας πήχεις, πᾶσις
δὲ δακτυλιαῖος, ὅμοιος καλάμῳ μακρῷ ἀγονάτῳ. διαφύσει δ'
ἐνδοθεν ἔχει διόλου διελημμένας ὁμοίας τοῖς κηρίοις. ἐπὶ τέ-
τῳ δ' ἢ πωρία καὶ τὸ ἄνθος διπλάσιον ἢ μήκωρος· χρῶμα
δ' ὁμοιον ῥοδῳ κατακορές. πικραίνεται δὲ φύλλα μέγαν.

*) γρ. — κύαμα λ. κ., vel — κύαμας λίψας, κολοκάσιον
ἐντμ. τε.

ἡ δὲ ῥίζα παχυτέρα καλήμου τῷ παχυτάτου, καὶ διαφύσεις ὀμβρίας ἔχουσα τῷ καυλῷ. ἐσθίεισι δ' αὐτὴν καὶ ἐφθῆν καὶ ὤμην καὶ ὀπτήν, καὶ οἱ περὶ τὰ ἔλη τέτω σίτω χρῶνται. γίνεται δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ κατὰ Κιλικίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκπέπτουσιν αἱ χῶραι. καὶ περὶ Τοράνην τῆς Χαλκιδικῆς ἐν λίμνῃ τινὶ μετρία τῷ μεγέθει καὶ αὐτὴ πέπτει, καὶ τελοκαρπεῖ. Διφιλος δ' ὁ Σιφνιὸς Φησιν· Ἡ τῷ κυάμου τῷ Αἰγυπτίου ῥίζᾳ, ἥτις λέγεται κολοκάσιον, εὐτόμαχος τέ ἐστι P. 73: καὶ τροφίμος, φυσέκηριτος διὰ τὸ παρακύφειν· κρεῖττον δ' ἐστὶ τὸ ἥκιστα ἐριώδες. οἱ δὲ γινόμενοι, Φησί, κύμοι ἐκ τῶν κισσῶν, χλωροὶ μὲν, εἰσὶ δύσπεπτοι, ὀλιγότροφοι, διαχωρητικοί, πνευματικώτατοι· ξηρανθέντες δὲ, ἦττον πνευματῶσι. γίνεται δὲ ἕως ἐκ τῶν κισσῶν καὶ ἀνθος τεφανωτικόν. καλεῖσι δ' Αἰγύπτιοι μὲν αὐτὸ λωτόν· Ναυκραεῖται δὲ οἱ ἔμοι, λέγει ἕτος ὁ Ἀθήναιος, μελλωτον, ἀφ' ἧ καὶ μελιωτίνοι τέφανοι, πάνυ εὐώδεις, καὶ καύσωνος ὄρεα ψυκτικώτατοι. Φύλαρχος δὲ Φησιν· Οὐδέποτε πρότερον ἐν ἡδυνί τόπων κυάμων Αἰγυπτίων ἕτε σπαρέντων, ἦτ', εἰ σπεῖρσις τις, τιντομένων, εἰ μὴ κατὰ Αἴγυπτον, ἐπὶ τῷ βασιλείᾳ Ἀλεξάνδρῃ τῷ Πύρρῃ παρὰ τὸν Θύαμιον ποταμὸν τῆς ἐν Ἠπειρῷ Θεσπρωτικῆς ἐν ἑλαι τινὶ συνέβη φυῆναι. δύο μὲν οὖν ἡγεγνέ πως ἔτη καρπὸν ἐκτανῶς, καὶ ἠϋξήσα· τῷ δ' Ἀλεξάνδρῃ φυλακὴν ἐπιστήσαντος καὶ κωλύοντος· ἔχ' ὅτι λαμβάνειν τὸν βουλούμενον, ἀλλὰ μηδὲ προσέριχεσθαι πρὸς τὸν τόπον, ἀνεξηράνθη τὸ ἔλος· καὶ τὸ λοιπὸν ἔχ' ὅτι τὸν προεπιρημένον ἡγεγνε καρπὸν, ἀλλ' ἐδὲ ὕδαρ εἴποτε ἔσχε, φαίνεται. τὸ παραπλήσιον ἐγένετο καὶ ἐν Αἰδαψῷ. χάρις γὰρ τῶν ἄλλων ὑδάτων ναμάτιόν τι ἐφάνη ψυχρὸν ὕδωρ προϊέμενον ἐ πόρῳ τῆς θαλάσσης. τότε πίνοντες οἱ ἀβύρωσούντες τὰ μέγιστα ὠφελοῦντο· διὸ πολλοὶ παρεγίνοντο καὶ μακρόθεν τῷ ὕδατι χρησόμενοι. οἱ οὖν τῷ βασιλείᾳ Ἀντιγόνου στρατηγοὶ βυλόμενοι οἰκονομικώτεροι εἶναι, διάφορόν τι ἔταξαν δίδόναι τοῖς πίνουσι, καὶ ἐκ τότε ἀπεξηράνθη τὸ νῆμα. καὶ ἐν Τρωάδι δὲ ἐξουσίαν εἶχον οἱ βυλόμενοι τὸν πρὸ τῷ χρόνῳ τὸν Τραγασαῖον ἄλα λαμβάνειν. Λυσιμάχου δὲ τέλος ἐπιβαλόντος, ἠφανίσθη· θαυμάσαντες δὲ καὶ ἀφέντος τὸν τόπον ἀταλῇ, πάλιν ἠϋξήθη.

ΣΙΚΤΟΨ. παροιμία·

Τὸν σικυὸν τρώγῃσιν, γύναι, τὴν χλαῖν ὕφαιτο.
Μάτρων ἐν Παρωδαῖς·

Καὶ σικυὸν εἶδον γαίης τρικυδῖος υἱόν,
Καίμενον ἐν λαχάνοις, ὃ δ' ἐκ' ἐνταῦ καίτε τραπέζας,
καὶ Λάχης·

Ἦς δ' ἦτ' ῥίξεται σικυὸς δροσιστῇ ἐνὶ χώρῃ.

Ἄττικοι μὲν οὖν αἰὶ τριτυλλάβως. Ἀλκαῖος δὲ δάκνῃ φησί
τῶν σικύων, ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυς, ὡς εἰς τὰς εἰς τὰς
Φρύγῃος δ' ἐν Τραγαῖς φησί σικυδίων ὑποκοριστικῶς.

Μέχρι τῶν τὰ τῆς ἐπιτομῆς. ἐνταῦθεν μὲν
ὁ Ἀθήναιος.

* ξαλέων βαφανίδας σικυὸς τέτταρας. σικυῖδιον δ' ὑποκοριστι- P. 74.
κῶς εἶρηκε Φρύνιχος ἐν Τραγῳίᾳ, C. 2.

Θεόφραστος δὲ Φησι. σικυῶν τρία εἶναι γένη, Λακωνικόν, Σκυταλίαν, Βοιωτίον. καὶ τῶν τὸ μὲν Λακωνικόν*) ὑδρευόμενον βελτίω γίνεσθαι, τὰς δ' ἄλλας ἀνύδρους **). γίνονται δὲ, Φησί, καὶ εὐχυλότεροι οἱ σικυοὶ, ἐὰν τὸ σπέρμα ἐν γάλακτι βραχὺν σπαρῇ, ἢ ἐν μελικρατῇ. ἰσορεῖ δὲ ταῦτα ἐν Φυτικαῖς Αἰτίαις ὅτιον αὖξασθαι, κἔν ἐν ὕδατι, κἔν ἐν γάλακτι πρότερον, ἢ εἰς τὴν γῆν κατατεθῆναι, βραχὺ. Εὐθύστημος δὲ ἐν τῷ περὶ λαχάνων, εἶδος σικυῶν εἶναι τὰς προσαγορευμένας δρακοντίας. ἀνομιάσθαι δὲ σικυὸς Φησι Δημήτριος ἐ' Ἰξίων ἐν πρώτῃ Ἑτυμολογεμένων ἀπὸ τῆς σεύεσθαι καὶ κύειν· ὀρμητικὸν γὰρ ὑπάρχειν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ἡλύγαιον καλεῖ τὸν σικυόν. Διφίλος δὲ Φησιν ὁ Καρύσιος, τὸν σικυόν ἐν πρώτοις λαμβανόμενον ἐνοχλεῖν· φέρεσθαι γὰρ ἄνω, κατὰ περὶ τὴν ῥάφανον· τελευτήσιον δὲ λαμβανόμενον ἀλκυότερον εἶναι καὶ εὐπεπτότερον· ἐφθόν δὲ καὶ διερητικὸν ματρίως ὑπάρχειν. Διφίλος δὲ Φησιν· Ὁ σικυὸς ψυπτικὸς ὑπάρχων δυσσοικονόμητος· εἰ καὶ δυσυποβίβαστος· ἐτι δὲ φρισκοποιός, καὶ γεννητικὸς χολῆς, ἀφροδισίων τε ἐφαπτικός. αὖξονται δὲ ἐν ταῖς κήποις οἱ σικυοὶ κατὰ τὰς πανσελήνους, καὶ φανεράν ἰσχυρεῖ τὴν ἐπίδοσιν, κατὰ περὶ καὶ οἱ θαλάττιοι ἐχθίνοι.

Ἡ ΣΥΚΗ, Οὐδαμὴ γὰρ τῶν περὶ σικυῶν λόγων παρὰ χαρήσκειμι, κἔν ἀποκρέμασθαι δέη. Φιλόστροφος γὰρ εἰμι διχομυνίας. λέξω τὰ μοι προσπίπτοντα. ἡ συκῇ, ἄνθρωπος φίλοι, ἡγεμὼν τῷ καθαρίῳ βίῃ τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο. δῆλον δὲ τῷτο ἐκ τῆς καλεῖν τὰς Ἀθηναίας ἱερὰν συκὴν τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον εὐρέθη· τὸν δ' ἀπ' αὐτῆς καρπὸν ἡγητηρίαν, διὰ τὸ πρῶτον εὐρεθῆναι τῆς ἡμέρας τροφῆς.

Τῶν δὲ σικυῶν ἐστὶ γένη πλείονα. Ἀττικὸν μὲν, ἔ' μνημονεύει Ἀντιφάνης ἐν Ὀμηνύμοις· ἐπαιωνῶν δὲ τὴν χώραν τῇ Ἀττικῇ, τὰς λέγει· Οἷα δ' ἡ χώρα φέρει, Διαφέροντα πάσης, Ἰκπόνικα, τῆς οἰκημένης· Τὸ μέλι, τὰς ἄςτας, τὰ σῦκα. σῦκα μὲν, γῆ τὸν Δία, Πάνου φέρει †).

*) γρ. τὸν μὲν Λακ. **) γρ. ἀνυδρεύτας. †) γρ. — οἷα δ' ἡ χώρα φέρει, Διαφέροντα πάσης, Ἰκπόνικα, τῆς οἰκου-

Ἴστρος δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἔδ' ἐξίχεσθαι φησι τῆς Ἀπτι-
κῆς τὰς ἀπ' αὐτῶν γινόμενας ἰσχύδας, ἵνα μύνοι ἀπολύ-
θωσι οἱ κατοικοῦντες. καὶ ἐπεὶ πολλοὶ ἐνεφανίζοντο διακλέ-
πτοντες, οἱ τῆς μὲν ἡγεμονίας τοῖς δικασταῖς ἐκλήθησαν τότε
πρῶτον συκοφάνται, Ἀλεξίς δ' ἐν Ποιητῇ φησιν·

Ὁ συκοφάντης ἔ' δίκαιος τένονμα
Ἐν τοῖσι μοχθηροῖσιν ἐστὶ καίμενον.
Ἐδεῖ γὰρ, ὅστις χρηστὸς ἦν ἡδὺς τ' ἀνὴρ,
Τὰ σῦκα προτεθέντα δηλοῦν τὸν τρόπον.
Νυνὶ δὲ πρὸς μοχθηρὸν ἡδὺ προτεθέν
Ἀπορεῖν πεποιήκει, διὰ τί τῷδ' ἔτιωσι ἔχει.

Ε, 3. Φιλόμνηστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθεῖων φησὶ
Ἐπεὶ καὶ ὁ συκοφάντης αὐταῦθ' ἐν προσηγορεύθῃ, διὰ τὴν
εἶναι τότε τὰ ἐπιζήμια καὶ τὰς εἰσφορὰς σῦκα, καὶ οἶνον,
Ρ, 75. καὶ ἔλαιον, ἀφ' ὧν τὰ κοινὰ διώκουν· καὶ τὰς ταῦτα πρᾶτ-
τοντας καὶ εἰσφαίνοντας ἐκάλουν, ὡς ἔοικε, συκοφάντας,
αἰρέμενοι τὰς ἀξιοπιστοτάτας τῶν πολιτῶν. Λακωνικῇ δὲ σύγκη
μνημονεύει ἐν Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης, τὰδε λέγων·

Συκαὶ φυτεύω πάντα πλὴν Λακωνικῆς,
Τῆτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν.
Οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισέδημον ἦν σφόδρα.

μικρόν δὲ αὐτὸ εἶπε, διὰ τὸ μὴ μέγα εἶναι φυτόν. Ἀλε-
ξίς δ' ἐν Ὀλυμπίῳ Φρυγίων σῦκων μνημονεύων φησὶ· Τέ-
τε θειοφαγὲς μητράϊόν ἐμοὶ μελέδην, ἰσχὰς, Φρυγίας εὐ-
ρεμα συκῆς. τῶν δὲ καλεσμένων Φιβαλέων σῦκων πολλοὶ
μὲν μέμνηται τῶν κωμωδοποιῶν, ἄλλοι καὶ Φερεκράτης ἐν
Κραπατάλλοις·

Ὁ δαιμόνιε, πύρεττε μηδὲν φροντίδας,
Καὶ τῶν Φιβαλέων τρώγα σῦκων τῷ θύρας,
Κῆμπιμπλάμεινος κάθειδε τὰς μισημβρίας,
Κῆτα σφακίλιζε, καὶ πέκρησε, καὶ βου.

Τηλεκλείδης δ' ἐν Ἀμφικτυόσι· Ὡς καλοὶ καὶ Φιβαλῆαι,

μῆνης· Τὸ μέλι, τὰς ἄρτας, τὰ σῦκα· σῦκα μὲν, ἢ τὸν Δία,
Διαφέροντα καὶ πάντα γ' αὐτῇ φέρει, βοσκήματα, ἔρεα,
κέρτα, θύματα, τυράς, ὕδωρ διαφέρει Σφόδρ', ὥς τε καὶ
γνοῖν ἂν εὐδὺς Ἀττικὸν πῦρον ὕδωρ.

καὶ τὰς μυθρίδας δὲ Φιβαλέας *) λέγουσιν, ὡς Ἀντιφύνης ἐν Κρησί:

Πρώτισα δὲ

Τῶν μυθρίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν βάλωμε', ἃς
Δικαιμωμ', ὅταν τι βελεύειν δέη.

Τασδὶ Φιβαλίως πένν καλὰς σεφανωτρίδας.

Χελιδονίων δὲ σύκων μνημονεύει Ἐπιγάνης ἐν Βραγχίχ'.

Εἴτ' ἔρχεται χελιδονίων μετ' ὀλίγον

Σκληρῶν ἀδρὸς πινακίσκου.

Ἀνδροτίων δὲ, ἢ Φίλιππος, ἢ Ἡγήμων ἐν τῷ Γεωργικῷ γένῃ σύκων τὰδε ἀναγράφει ἕτως· Ἐν μὲν τῷ πεδίῳ φυτεύουσιν χρὴ χελιδονέων, ἐριναῶν, λευκερνεῶν, Φιβαλέων· ῥπαροβασιλίδας δὲ πανταχῶ. ἔχει γάρ τι χρήσιμον ἕκαστον τὸ γένος. ἐπὶ δὲ τὸ πλεῖστον αἱ κόλμοι, καὶ Φορύνισι, καὶ δίφοροι, καὶ Μαγαρικαί, καὶ Λακωνικαὶ συμφέρουσιν, ἐν ἔχουσιν ὕδωρ. τῶν δὲ ἐν Ῥόδῳ γινομένων σύκων μνημονεύει Λυγκαὺς ἐν ἐπιστολαῖς, σύγκρισιν ποιήσας τῶν Ἀθήνησι γινομένων καλλιέων πρὸς τὰ Ῥοδιακά. γράφει δὲ ἕτως· Τὰ δὲ ἐρινεὰ τοῖς Λακωνικοῖς, ὥς τε συνάμυνται σύκοις δοκαῖν ἐρίζειν, καὶ ταῦτ' οὐκ ἀπὸ δείπνου, καθάπερ ἐκεῖ, διετραμμένης ἤδη διὰ τὴν πλησμονὴν τῆς γαστρὸς, ἀλλ' ἀθήκεται τῆς ἐπιθυμίας ὕσης πρὸ δείπνου παρατέθεικα, τῶν δ' ἐν τῇ καλῇ Ῥώμῃ καλλιερειδίων καλεσμένων σύκων εἰ δὲ Λυγκαὺς ἐγεύσατο, ὥστερ' ἐγὼ, ἐξυωπέστερος ἂν ἐγεγόνει παρὰ πηλὺ τῷ δμωνύματι τοσαύτην ὑπεροχὴν ἔχει ταῦτα τὰ σύκα πρὸς τὰ ἐν τῇ πάσῃ οἰκουμένη γινόμενα. ἐπαινεῖται δὲ καὶ ἄλλα σύκων γένη κατὰ τὴν Ῥώμην γινομένων, τὰ τε καλέμενα Χῖα, καὶ τὰ Λιβιανὰ, ἔτι δὲ καὶ τὰ Καλαυδικὰ ὀνομαζόμενα, καὶ τὰ Ἀφρικανὰ, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ὁ Λύκιος μαρτυρεῖ ἐν τῷ περὶ σύκων συγγράμματι. Παρμένων δὲ Βυζάντιος ἐν τοῖς Τάμβοις, τὰ ἀπὸ Καύνων †) τῆς Αἰολικῆς πόλεως ὡς διάφορα ἐπαινῶν, Φησί·

Ἦλθον μικρὴν θάλατταν εὐκ ἄγων σύκα
Καύνια φέρτα.

p. 74,

ὅτι δὲ καὶ τὰ ἀπὸ Καύνων τῆς Καρίας ἐπαινεῖται, κοινόν,

*) γρ. Φιβαλίως.

†) γρ. Καυνῶν.

τοξολίων δὲ σύκων ἔτως καλεμένων μνημονεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, καὶ Νίκηνυρος ὁ Θουπειρηνός, παρτιθέμενοι Ἀπολλοδώρῃ τῷ Καρυεῖ ἐκ δράματος Προικιζομένης ἱματιοπαλίδος τῆς.

— πλὴν τὸ οἰνάριον πάνυ

Ἦν ὁξὺ καὶ πονηρὸν, ὥς ᾗσχυρόμην.

Τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ τοξολίαι χωρία

Συκᾶς Φέρει· τῶμόν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλας.

τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ, (διὰφορα γὰρ κληταῦθα γίνε-
ται σύκα, τὰ καλέμενα παρὰ τοῖς Παρίοις αἰμάνια, τα-
τὰ ὄντα τοῖς Λυδίοις καλεμένοις, ἅπερ διὰ τὸ ἐρυθρῶδες
καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἔτυχε) Ἀρχιλοχος μνημο-
νεύει, λέγων ἔτως·

Ἔα Πάρον καὶ σύκα καῖνα καὶ θηλάσσων

Βίον.

τὰ δὲ σύκα ταῦτα τοσαύτην ἔχει τὴν παραλλαγὴν πρὸς τὰ
πολλὰ καὶ γινόμενα, ὥς τὸ τῷ ἀγρίῳ συκῇ κρέας πρὸς τὰ
ἄλλα τὰ μὴ τῶν ἀγρίων χοίρων κρέα. λευκερινὸς δὲ τι
εἶδος ἐστὶ συκῆς, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σύκα φέ-
ρεσα. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἑρμικπος ἐν Ἰάμβοις ἔτως·

Τὰς λευκερινὰς δὲ χαρὶς ἰσχυράς.

τῶν δὲ ἐρινῶν σύκων Εὐριπίδης ἐν Σκίρῳ·

Ἦ προσηγνῦναι κραδαῖς ἐρίνοισι.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Σφιγγί· Ἀλλ' ἔχ' ὁμοίᾳ γ' ἐρίνοισι ἑτα-
μῶς. Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἑλένης γάμῳ τροπικῶς τῷ τῷ θένδρῳ
ὀνόματι τὸν κερπὸν ἐκάλειεν εἰπών·

Πέπων δ' ἐρίνος ἀχρεῖτος ὦν*)

Ἔς βρωσίν, ἄλλας ἐξερινάζεις λόγῳ.

C. 4. πέπων δ' ἐρίνος εἴρηκαν ἀντὶ τῷ πέπον ἐρινον, καὶ Ἀλεξίς
ἐν Λέβητι·

— καὶ τί δὲ λέγειν

Ἔθ' ἡμᾶς τὰς τὰ σῦχ' ἐκάτετε

Ἐν τοῖς συρίχοις πωλῶντας**), οἳ κάταθε μὲν

Τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων αἰεὶ

*) γρ. Πέπων ἐρίνος αὐτὸς ὦν ἀχρεῖτος. **) γρ. — καὶ τί δὲ

Λέγειν ἔθ' ἡμᾶς τὰς τὰ σῦχ' ἐκάτετε Ἐν τοῖς συρίχοις π.

Τιθίαςιν, ἐπιπολῆς δὲ πέποινα καὶ καλά.

Εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν, ὡς τοιαῦτ' ὠνήμενος,

Τιμῆν· ὁ δ' ἐγκάψας τὸ κέρμ' εἰς τὴν γνάθον

Ἔρυν ἔπίδοτο, σῦκα πωλεῖν ὁμνύων.

Ἄνδρον ἢ ἀγρία συκῇ, ἐξ ἧς τὰ ἔρινα, ἐρινὸς κατὰ τὸ
λέγεται, Στράττις Τρωίλῳ·

Ἐρινὸν οὖν τιν' αὐτῆς πλησίον

Νενόηκας ὄντα.

Ὅμηρος·

Τῷ δ' ἐν ἐρινίῳ ἔσι μέγας φύλλοισι τιθής.

ἱρίας δ' ἐρινακὰς καλεῖσθαι τὰς ὀλύνθους. Ἑρμῶναξ δ'
Γλώτταις Κρητικαῖς σύκων γένη ἀναγράφει ἀμάδεια καὶ
λεα. Φιλήμων δ' ἐν Ἀττικαῖς Λέξεσι καλεῖσθαι Φησί
σῦκα βασιλεια, ἀφ' ὧν καλεῖσθαι καὶ τὰς βασιλίδας
ἰδας, προσισορῶν, ὅτι κύλυτρα καλεῖται τὰ πέποινα σῦ-
Σέλευκος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις καὶ γλυκυσίδην τινὰ κα-
λεῖται Φησί, σῦκα τὴν μορφὴν μάλιστα εἰκνυῖαν. Φυλάτ-
ται δὲ τὰς γυναῖκας βιάων, διὰ τὸ ποιεῖν ματαῖσμός·
καὶ Πλάτων ὁ κωμωδοποιὸς Φησιν ἐν Κλεοφῶντι. τὰ δὲ p. 77.
ἱρινα σῦκα Πάμφιλος καλεῖσθαι Φησί πυθωναῖα ὑπὸ
αἰῶν, τῷτο λέγων Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι ἐν Λακωνικαῖς
ἰσσαις. κορακῶν δὲ σύκων εἶδος Ἑρμιππος ἐν Στρατιώ-
; παραδίδωσι διὰ τέτων·

*Ἡ τῶν φιβαλίῶν μάλιστα ἂν, ἢ τῶν κορακίων.

Ἰφρατος δ' ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱσορίας σύκων Φησί γένος
τόν τι εἶναι, οἶον ἢ χαρίτιος Ἀράττειος καλεμένη. ἐν δὲ τῷ
πρὸς τὴν Τρωϊκὴν Φησιν Ἰδὴν γίνεσθαι συκῇν θαμνώδη,
ἅλῳ ὅμοιον ἔχουσαν τῷ τῆς Φιλύρας. Φέρειν δὲ σῦκα
θρᾶ, ἥλικα ἐλαία τὸ μέγεθος, τρογγυλώτερη, εἶναι δὲ τὴν
σιν μεσπιλώδη, περὶ δὲ τῆς ἐν Κρήτῃ καλεμένης Κυπρίας
ἧς ὁ αὐτὸς Θεόφραστος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς Φυτικῆς ἱσο-
; τάδε γράφει· Ἡ ἐν Κρήτῃ καλεμένη Κυπρία συκῇ
εἰ τὸν καρπὸν ἐκ τῆς ἐλέχους καὶ τῶν παχυτάτων ἀ-
μόνων, βλαστὸν δὲ τινὰ ἀφίημι μικρὸν ἄφυλλον, ὥστερ
λον, πρὸς τὸν ὁ καρπός. τὸ δὲ ἐλέχος μέγα καὶ παρόμοιον
λευκῇ, Φύλλον δὲ τῇ πετέλει. τεκαίνει δὲ τέτταρας καρ-

πὰς, ὅσαι παρ' αὐτῇ *) καὶ αἱ βλαψῆσεις. ἡ δὲ γλυκύτης προσεμφέρῃς τῷ σῶμα, καὶ ἔσθωθεν τοῖς ἐρίνοισι, μέγας δὲ, ἡλίκου κοκκύμηλον. τῶν δὲ προδρόμων καλημένων σῶμα ὁ αὐτὸς Θεόφρατος μνημονεύει ἐν τρίτῃ Φυτικῶν Αἰτίῃ ἕτως· Τῇ συκῇ ὅταν ἀπὸ ἐπιγένῃται μαλακός, καὶ ὑγρὸς καὶ θερμὸς, ἐξεκκλέσκατο τὴν βλάβησιν. ὅθεν καὶ οἱ πρόδρομοι. καὶ προελθὼν ταῦτα λέγει· Πάλιν δὲ τὰς προδρόμους αἱ μὲν Φέρκσιν, ἢ τε Λακωνικῇ, καὶ ἡ λευκομφάλλιος, καὶ ἕτεραι πλείους· αἱ δ' ἢ Φέρκσι. Σέλευκος δ' ἐν Γλώσσαις προτερικὴν φησι καλεῖσθαι γένος τι συκῆς, ἣτις Φέρκ, πρώτην καρπὸν. διφώρα δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἑκκλησιαστικαῖς·

Ἵμας δὲ γ' ὡς θρία λαβόντας διφώρα συκῆς.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Σκληρίαις·

Ἔστι γὰρ παρ' αὐτὴν τὴν διφωρον συκὴν κάτω.

ὁ Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ πεντηκοστῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν κατὰ τὴν Φιλίππου φησὶν ἀρχὴν περὶ τὴν Βισαλτίαν, Ἀμφίπολιν καὶ Γραισιανίαν τῆς Μακεδονίας, ἕκτος μέσσε δυτοῦ, τὰς μὲν συκάς σῶμα, τὰς δ' ἀμπέλους βότρυς, τὰς δ' ἐλαίας, ἐν ᾗ χρόνῳ βρύειν εἰκός ἦν, αὐτὰς ἐλαίαις ἐνεγκεῖν, καὶ εὐτυχῆσαι πάντα Φίλιππον. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ φυτῶν ὁ Θεόφρατος καὶ τὸν ἐρινεὸν εἶναί φησι διφωρον. οἱ δὲ καὶ τρίφωρον, ὥσπερ ἐν Κέφ. λέγει δὲ καὶ, τὴν συκὴν, ἔαν ἐν σκίλλῃ φυτευθῇ, θάττον παρχίνεσθαι, καὶ ὑπὸ σκωλήκων μὴ διαφθείρεσθαι, καὶ πάντα ἐὰν τὰ ἐν σκίλλῃ φυτευθέντε καὶ θάττον ἀνέανεσθαι, καὶ εὐβλαστῇ γίνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ Θεόφρατος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Αἰτίων· Ἡ Ἰνδικὴ καλημένη, θαυμαστὴ ὅσα τῷ μεγέθει, μικρὸν ἔχει τὸν καρπὸν καὶ ὀλίγου, ὡς ἂν εἰς τὴν βλάβησιν ἐκκαλίσκουσιν ἅπαντα τὴν τροφήν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς Φυτικῆς ἱστορίας ὁ Φιλόσοφος φησιν· Ἔστι καὶ ἄλλο γένος συκῆς ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ περὶ Κιλικίαν καὶ Κύπρον ὀλυνθοφόρον, ὃ τὸ μὲν σῶμα ἔμπροσθεν φέρει τῇ φυτῇ **), τὸν δὲ ὀλυνθον ἐξόπισθεν, αἱ δὲ ὅλως ἐκ τῇ ἑνὶ βλαστῇ, καὶ οὐκ ἐκ τῇ νέου.

*) γρ. ἴσαι παρ' αὐτῇ.

**) γρ. τῇ φύλλῳ.

ἔρῳτον δὲ τῶν τῶν σύκων πέπονά †) τε καὶ γλυκύν ἔχει, καὶ
 ἔχῃ ὥσπερ τὸν παρ' ἡμῖν. γίνεται δὲ καὶ μείζων ἔτος πολὺ τῶν p. 78.
 σύκων. ἢ δ' ὥρα μετὰ τὴν βλάστησιν ἔστω πολὺ. οἶδα δὲ καὶ C. 5.
 ἄλλα σύκων ὀνόματα λεγόμενα· βασίλεια, συκοβασίλεια,
 κίβροκοιλιάδια καὶ ὑλάδια, σφεκλιάφεια, λαπύρια, πικρίδια,
 δρακόντια, λευκόφια, μελανόφια, κρήνεια, μυλαινά, Ἀσκαλώνια.

Περὶ δὲ τῆς προσηγορίας τῶν σύκων λέγων Τρύφων
 ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας Δαρίωνά φησιν ἐν Γεωργικῷ ἰσο-
 ρεῖν, Συκέαν, ἕνα τινὰ τῶν Ἰταλίων, διακόμενον ὑπὸ Διὸς
 τὴν μητέρα γῆν ὑποδέξασθαι, καὶ ἀνεῖναι τὸ φυτὸν εἰς
 διατριβὴν τῷ πατρὶ, ἀφ' ἧς καὶ Συκέαν πόλιν εἶναι ἐν Κι-
 λικίᾳ. Φερένπιος δὲ ὁ ἐπὶ τοῖς, Ἡρακλεώτης δὲ γένος.
 ἀπὸ Συκῆς τῆς Ὀξύλα θυγατρὸς προσαγορευθῆναι. Ὀξυ-
 λον γὰρ τὸν Ὀρίαν Ἀμυδρῶν τῇ ἀδελφῇ μιγέντα μετ'
 ἄλλων γενεῆσαι Καρύαν, Βάλανον, Κράνειον, Ὀρέαν,
 Αἰγειρον, Πτελέαν, Ἀμπελον, Συκῆν, καὶ ταύτας Ἀμα-
 δρυάδας νύμφας καλεῖσθαι, καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δέν-
 δρων προσηγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἰπκῶναπτα φάναι.

Συκῆν μίλαιναν, ἀμπίλιν κασιγνήτην.

Σωσίβιος δ' ὁ Λάκων, ἀποδείκνυς εὖρημα Διονύσου τὴν συ-
 κῆν, διὰ τῆτο φησὶ καὶ Λακεδαιμονίαις Συκίτην Διόνυσον
 τιμῆν. Νάξιοι δὲ, ὡς Ἀνδρίσκος, ἔτι δ' Ἀγασιθένης ἰσο-
 ρῆσι, Μειλίχιον καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον διὰ τὴν τῆ συκίνης
 καρπὴν παράδοσιν· διὸ καὶ τὸ πρόσωπον τῆ θεᾶς παρὰ τοῖς
 Νάξιοις, τὸ μὲν τῆ Βακχέας Διονύσου καλεμένη εἶναι ἀμ-
 πάλινον, τὸ δὲ τῆ Μειλιχίης σύκινον· τὰ γὰρ σύκα μεί-
 λιχα καλεῖσθαι.

Ὅτι δὲ πάντων τῶν καλεμένων ξυλίνων καρπῶν ὠφε-
 λιμώτερά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις τὰ σύκα, ἰκανῶς Ἡρόδοτος ὁ
 Λύκιος διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν ἐν τῷ περὶ σύκων συγγράμ-
 ματι, εὐτραφῆ τε λέγων γίνεσθαι τὰ νεογνὰ τῶν παιδίων
 ἐν τῷ χυλῷ τῶν σύκων, εἰ διατρέφοιτο. Φερεικράτης ἢ δ'
 πεπονηκαῖς τὰς Πέρσας φησὶν.

Ἦν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδη διὰ χρόνα νέον ποτὲ,

Ἰπ' Ὀθαλμῷ περιμύττομέν γε τῆτο τῶν παιδίων *),

†) γρ. καρπὸν δὲ τῆτο τῶν σύκων π, *) γρ. τὸ Ὀθαλμῷ
 περιμύττομέν γε τῆτο τῶν π,

ὡς καὶ ἰάμακος ἐ τῇ τυχόντος τῶν σύκων ὑπαρχόντων. ὁ δὲ θαυμασιώτατος καὶ μαλ' ἰγνηρὺς Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ μέγα ἀγαθόν φησιν εἶναι τὰ σῦκα, ὅτασι λέγει Ὡς βασιλεῦ, σὺ δ' ἐπ' ἄνδρας τοιότας παρασκευάζῃ ἐρετύνεσθαι, οἱ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἀσθῆτα φορέεσι σιτέονται δ', ἐχ' ὅσα ἐθέλωσιν, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τραχεῖαν. πρὸς δὲ νῆ Δ' οὐκ οἶνω χρέονται, ἀλλ' ὕδροποτέουσιν. ἐ σῦκα ἔχεισι τρώγων, οὐκ ἄλλο ἐδὲν ἀγαθόν. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοκολίτης ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, Φίλιππος, φησὶ, ὁ Περσέας πατήρ, ὅτε τὴν Ἀσίαν κατέτρεχεν, ἀπορῶν τροφῶν, τοῖς ἐρετιώταις παρὰ Μαγνητῶν, ἐπεὶ σῖτον οὐκ εἶχον, σῦκα ἔλαβε. διὸ καὶ Μυοῦντος κυριεύσας, τοῖς Μάγνησιν ἔχουσαν τοῦ χωρίου ἀντὶ τῶν σύκων. καὶ Ἀνάγιος δ' ὁ Ἰαμβόχοιός ἐφη·

Εἴ τις καθεῖρε χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν.

Καὶ σῦκα βραχέα, καὶ δὴ ἢ τρεῖς ἀνδράσιν,

Γνοίῃ χ', ὅση τὰ σῦκα τὰ χρυσῶν κρέουσι.

- p. 79. Τίσαυτα τῇ Μάγνῃ συκολογήσαντος, Δάφνης ὁ ἱατρὸς ἐφη· Φιλότιμος ἐν τῇ τρίτῃ περὶ τροφῆς, τὰ ἀπὸ λαῶν, φησὶ, σῦκα διαφορὰς μὲν ἔχει πλείους πρὸς ἄλληλα καὶ τοῖς γένεσιν καὶ τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς ἕκαστα γίνονται, καὶ ταῖς δυνάμεσιν. ἐ μὴν ἀλλὰ, καθόλου εἰπεῖν, τὰ τε ὑγρὰ τὰ πεπεμαμένα καὶ μέλιστα αὐτῶν διαλύεται ταχέως, καὶ καταργάζεται μᾶλλον τῆς ἄλλης ὁπώρας, καὶ τὴν λοιπὴν τροφήν ἐ καλύει καταργάζεσθαι. δυνάμεις δ' ἔχει τῶν ὑγρῶν κολλώδεις τε, καὶ γλυκεῖας, ὑπονιτρώδεις τε, καὶ τὴν διαχωρήσιν ἀθροῦσέραν, καὶ διασχυμένην, καὶ θάττω, καὶ λίαν ἀλυκὸν παρασκευάζει. χυλὸν δ' ἀλυκὸν δριμύτητα ἔχοντα ἀναδίδωσι μεθ' ἄλῶν ἐπιπινόμενα. διαλύεται μὲν οὖν ταχέως· διότι πολλῶν καὶ †) μεγάλων ὀγκῶν εἰσενεχθέντων, μετὰ μικρὸν χρόνον λαγαροὶ γινόμεθα καὶ ὑπερβολὴν. ἀδύνατον δ' ἦν τῆτο συμβαίνειν, διαμενόντων καὶ μὴ ταχὺ διαλυομένων τῶν σύκων. καταργάζεται δὲ μᾶλλον τῆς ἄλλης, ἐ μένον ἔτι πολλαπλάσιον λαμβάνοντες αὐτὴν τῆς λοιπῆς ὁπώρας ἀλύτως διάγομεν, ἀλλ' ἐδὲ τὴν εἰωθυῖαν τροφήν ἴσην λαμβάνοντες.

†) γρ. δῆλον δὲ, διότι π. κ.

βάνοντες, τέτων προχειρισθέντων, ἔδεν ἐνοχλέμεθα. δῆλον ὅυν, ὡς, εἰ κρατῆμεν ἀμφοτέρων, ταῦτά τε πέπτεται μᾶλλον, καὶ τὴν λοιπὴν ἢ κωλύει καταργάζεσθαι τροφήν. τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τὰς λεγομένας· τὴν μὲν κολλώδη τε καὶ τὴν ἀλυκὴν, ἢ καὶ τῇ κολλῶν τε καὶ ῥύπτειν τὰς χεῖρας· τὴν δὲ γλυκεῖαν ἐν τῇ σόματι γινομένην ὀρῶμεν. τὴν δὲ διαχωρήσιν ἄνθι ερόφων τε καὶ ταραχῆς, καὶ πλείω, καὶ θῦπτον, καὶ μαλακωτέρων ὅτι παρασκευάζει. λόγῳ προσδεῖν ἔστιν νομίζομεν, ἀλλοιοῦται δ' ἢ λίαν, ἢ διὰ τὸ δύσπεπτον αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι κατακίνομεν τε ταχέως ἢ λεάνυντες, καὶ τὴν διέξοδον διότι ταχέειαν ποιεῖται. χυμὸν δ' ἀλυκὸν ἀναδίδωσι, C. 6. διότι τὸ μὲν νιτρώδες ἀπεδείχθη τὰ σῦκα ἔχοντα, ἀλυκότερον δὲ ποιήσει ἢ δριμὺν ἐκ τῶν ἐπιγινομένων. οἱ μὲν γὰρ ἅλας τὸν ἀλυκόν, τὸ δ' ὄξος καὶ τὸ θύμον τὸν δριμὺν αὐξεί χυμόν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος ἐν τῷ Συμποσίῳ ζητεῖ, πότερον ἐπιλαμβάνειν δεῖ μετὰ τὴν τῶν σῦκων προσφορὰν θερμὸν ὕδωρ, ἢ ψυχρόν, καὶ τὰς μὲν λέγοντας. θερμὸν δεῖν ἐπιλαμβάνειν, προορῶντας τὸ τοιαῦτο παρακελεύεσθαι, διότι καὶ τὰς χεῖρας τάχως τὸ θερμὸν ῥύπτει· διὸ πιθανὸν εἶναι, καὶ ἐν κοιλίᾳ συντόμως αὐτὰ τῷ θερμῷ διαλύεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτός δὲ σῦκων τὸ θερμὸν διαλύει τὴν συνέχειαν αὐτῶν, καὶ εἰς λεπτομερεῖς τόπους *) ἄγει τὸ δὲ ψυχρὸν συνίστησιν. οἱ δὲ ψυχρὸν λέγοντες προσφέρεσθαι, ἢ τῇ ψυχρῇ, Φασί, πόματος λήψις τὰ ἐπὶ τῇ τομάχου καθήμενα τῷ βίρει καταφέρει. τὰ γὰρ σῦκα οὐκ ἀσείως διατίθῃσι τὸν εἰμαχον, καυσώδη καὶ ἀτουώτερον αὐτὸν ποιοῦντα· διόπερ τινὲς καὶ τὸν ἀκρατον συνεχῶς προσφέρονται. μετὰ δὲ ταῦτα ἐτοίμως καὶ τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ προωθεῖ. δεῖ δὲ πλεονὶ καὶ ἀθρυτέρω χρῆσθαι τῷ πόματι p. 80. μετὰ τὴν τῶν σῦκων προσφορὰν, ἕνεκα τῆ μὴ ὑπομένειν αὐτὰ ἐν κοιλίᾳ, φέρεσθαι δὲ εἰς τὰ κάτω μέρη τῶν ἐντέρων. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι μὴ δεῖ σῦκα προσφέρεσθαι μεσημβρίας· νοσήδη γὰρ εἶναι τότε, ὡς καὶ Φαρακράτης ἐν Κρακατάλλοις εἴρηκεν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Προαγῶνι·

Κάμνοντα δ' αὐτὸν τῇ θέρει ἰδὼν ποτε,

"Ετρωγ', ἵνα κάμνῃσι, σῦκα τῆς μεσημβρίας,

*) γρ. τόμους.

καὶ Εὐβελος ἐν Σφιγγοκαρίωνι·

Νῆ τὸν Δί', ἡσθένεν γὰρ, ὦ βέλτιστε σύ,
Φαγῶσα πρῶην σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Νικοφῶν δ' ἐν Σείρῃσιν·

Ἐάν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας
Τρώων καθεύδῃ χλωρὰ, πυρετός εὐθέως
Ἦκει τρέχων σὺν ἄξις τριώβολα,
Κῆρ' ἔτος ἐπιπεσὼν ἡμεῖν ποιεῖ χολήν.

Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι, τῶν σῦκων εἶναι τὰ μὲν ἀπὸ
λα ὀλιγότερα καὶ κακώτερα, εὐέκκριτα δὲ, καὶ ἐπιπο-
λασιὰ, καὶ οὐοικονομικώτερα δὲ τῶν ξηρῶν. τὰ δὲ πρὸς
τῷ χειμῶνι γινόμενα, βίᾳ πεπαινόμενα, χαίρουσι τυγχάνει
τὰ δ' ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν ὥρων κρείττονα, ὡς ἂν κατὰ φύσιν
πεπαινόμενα. τὰ δὲ πολὺν ὅπον ἔχοντα καὶ τὰ σκάνυδρα
δ' εὐσπλαγχνώτερα μὲν, βαρύτερα δέ. τὰ δὲ Τραλλιανὰ ἀνα-
λογεῖ τοῖς Ῥοδίοις. τὰ δὲ Χίᾳ καὶ τῆλλα πάντα τέταρτα
εἶναι κακοχυλώτερα. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
ἐδεσῶν φησιν· Ὅσα δὲ ὡμαὶ προσφέρεται τῶν τοιούτων, οἷον
ἄπιοι, καὶ σῦκα, καὶ μῆλα Δελφικὰ. καὶ τὰ τοιαῦτα, εὖ
καρφυλάττειν τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ τὰς χυλὰς τὰς ἐν αὐτοῖς
μήτε ἀπέπτως, μήτε σακρῶς, μήτε καταξηραμένους ἀπὸ
ὑπὸ τῆς ὥρας ἔξει. Δημήτριος δ' ὁ Σικηνίος ἐν τῷ περὶ
καίματος τῆ Τρωϊκῆς διακρίσει εὐφώνως φησὶ γίνεσθαι τὰς
μὴ σῦκων ἐσθίουσας. Ἠγησιάννακτα οὖν τὸν Ἀλεξανδρεῖα,
τὸν τὰς ἰσορίας γραψάντα, κατ' ἀρχὰς ὄντα πένητα, καὶ
τραγωδῶν φησὶ γενέσθαι καὶ ὑποκριτικῶν καὶ εὐηχοῦ, οὐκ ἔτι
καί ποτε ἐτῶν σῦκων μὴ γευσάμενον. καὶ παροιμία δὲ
εἶδα περὶ σῦκων λεγόμενης τοιαύτης·

Σῦκον μετ' ἰχθύν, ὅσπριον μετὰ κρία.

Σῦκα φίλ' ὀρνίθεσσι φυτεύειν σὺν ἐθέλεισι.

ΜΗΛΑ: ταῦτα Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ
ἐδεσῶν μῆλα Δελφικὰ καλεῖ. Δίφιλος δὲ φησι, τῶν μῆλων
τὰ χλωρὰ καὶ μηδέπω πέποινα κακώτερα εἶναι καὶ καπο-
σόμαχα, ἐπιπολασιὰ τε καὶ χολῆς γεννητικὰ, νοσσοποιὰ τε
καὶ φρίκης παραίτια. τῶν δὲ πεπόνων εὐχυλώτερα μὲν
εἶναι τὰ γλυκέα καὶ εὐέκκριτά τε, διὰ τὸ σῦψιν μὴ ἔχειν.

ιοχυμώτερα δὲ εἶναι τὰ ὕξια καὶ σαλτικώτερα. τὰ δὲ τῆς
 πυκνότητος ὑφειμένα, προσλαμβάνοντα δὲ εὐτομεῖν, διὰ
 τὴν ποσὴν εὐψιν εὐτομαχώτερα. εἶναι δὲ αὐτῶν τὰ μὲν θει-
 αῖα παχυλώτερα, τὰ δὲ φθινοπωρινὰ εὐχυλώτερα. τὰ
 καλέμενα ὀρβικάτα, μετὰ εὐψεως ἡδείας ἔχοντα καὶ
 πυκνότητι, εὐτόμαχα εἶναι. τὰ δὲ σιγάνια λεγόμενα, προσ- P. 81.

δὲ πλατάνια, εὐχυλὰ μὲν καὶ εὐέκκριτα, οὐκ εὐτό-
 χα δέ. τὰ δὲ Μορδιανὰ καλέμενα γίνεσθαι μὲν κάλλιπα ἐν
 τολλωνίᾳ τῇ Μορδίῳ λεγομένη, ἀναλογεῖ δὲ τοῖς ὀρβι-
 ραῖς. τὰ δὲ κυδώνια, ὧν ἓν καὶ ἐρέθεια λέγεται κοινῶς,
 ἐν τῶν ἐπὶ τῶν μήλων εὐτομαχώτερα, καὶ μάλιστα τὰ πέ-
 τια. Γλαυκίδης δὲ Φησιν, ἄριστα τῶν ἀκροδρύων εἶναι μῆ-
 κυδώνια, φαύλια, ἐρέθεια. Φιλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ
 δεκάτῳ περὶ τροφῆς, τὰ μῆλα, Φησί, τὰ μὲν ἐαρινὰ
 πεπτότερα πολὺ τῶν ἀπίων, καὶ τὰ ὡμὰ τῶν ὡμῶν,
 τὰ πέτονα τῶν πέκονων. ταῖς δὲ δυνάμεις ἔχει τῶν ὑ-
 ὤν, τὰ μὲν ὕξια καὶ μήπω πέτονα ερυφνοτέρως καὶ πο-
 ῶς ὀξείας, χυμὸν τε ἀναδίδωσιν εἰς τὸ σῶμα τὸν καλέ-
 ον ξυσικόν. καθόλου τε τὰ μῆλα τῶν ἀπίων δυσπεπτότε-
 εἶναι· διότι τὰ μὲν ἐλάττω φαγόντες ἤττον, ταῖς δὲ
 ἰσὺς προσαράμενοι μᾶλλον πέττομεν. ξυσικός δὲ γίνεσθαι
 καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ λεγόμενος ὑπὸ Πραξαγόρου· διότι τὰ
 κατεργαζόμενα παχυτέρως ἔχει τὰς χυμῆς. ἀπεδείχθη
 καθόλου τὰ μῆλα δυσκατεργασότερα τῶν ἀπίων, καὶ ὅτι
 ερυφνὰ μᾶλλον ἔτι παχυτέρως παρεσκευάζειν εἴωθε τὰς
 χυμῆς. τὰ δὲ χειμερινὰ τῶν μήλων, τὰ μὲν κυδώνια ερυφνο-
 τέρως, τὰ δὲ ἐρέθεια τὰς χυμῆς ἐλάττω ἀναδίδωσι, καὶ
 φνοτέρως ἤττον, πέπτεσθαι τε μᾶλλον δύναται. Νίκαν-
 ρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς τὰ κυδώνια μῆλα τὰ ἐρέθειά Φησι
 λειῶσθαι, ἀγνοῶν. Γλαυκίδης γὰρ ἰσορεῖ, ἄριστα λέγων,
 ἀκροδρύων εἶναι μῆλα κυδώνια, φαύλια, ἐρέθεια. κυ-
 δῶν δὲ μῆλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ ἔτως·

Πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ δίφρον
 ἄνακτι,

Πολλὰ δὲ μύρρινα φύλλα καὶ ῥοδίνας σεφάνες ἦν τε
 πορρωίδας ἄλας.

καὶ Ἀλκμάν. ἔτι δὲ Κάνθαρος ἐν Τηρεῖ[†]

Κυθωνίαις μέλοισιν εἰς τὰ τιτθία.

καὶ Φιλόμωμον δ' ἐν Ἀγροίκῳ τὰ κυθωνία μῆλα τραΐθεια πα-
λει. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ ἑκτῇ τῶν ἱσοριῶν τὰ κυθωνία
Φησι μῆλα τῇ εὐωδίᾳ καὶ τὰς τῶν θανασίωνων φάρμα-
κων δυνάμεις ἀπαμβλύνειν. τὸ γ' οὖν Φαρικκὸν φάρμακον
ἐμβληθέν φησιν εἰς ῥόισκον ἔτι ὀδύροτα ἀπὸ τῆς τῶν μῆ-
λων τέταν συνθέσεως, ἐξίτηλον γενέσθαι, μὴ τηρῆσαν τῇ
ιδίᾳ δυνάμει. κερκασθὲν γοῦν καὶ δοθὲν πιεῖν τοῖς εἰς
τῆτο ἐνδρευνθεῖσιν, ἀπαθεῖς αὐτὰς διατηρῆσαι. ἐπιγνώσθη-
ναι δὲ τῆτο ὕπερον ἐξ ἀνακρίσεως τῇ τὸ φάρμακον παλῆ-
σαντος καὶ ἐπιγνώστος τὸ γενόμενον ἐκ τῆς τῶν μῆλων συν-
θέσεως. Ἑρμῶν δ' ἐν Κρητικαῖς Γλώσσαις κοδύμαλα πα-
λεισθαι φησι τὰ κυθωνία μῆλα. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῃ
τῶν πρὸς Τίμχιον, ἄνδρους γένος τὸ κοδύμαλον εἶναι τινα
ἱσορεῖν. Ἀλκμάν δὲ τὸ τραΐδιον μῆλον, ὅταν λέγῃ μεῖς,
ἢ κοδύμαλον. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ Σωσίβιος τὸ κυθωνίον
μῆλον ἀκούουσιν. ὅτι δὲ διαφέρει τὸ κυθωνίον μῆλον τῷ τρα-
p. 82. ΐδι, σαφῶς εἴρηκεν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ β' τῆς ἱστορίας
διάφορα δὲ μῆλα γίνεται ἐν Σιδόνει. κώμη δ' ἐστὶν αὕτη
Κορίνθου, ὡς Εὐφορίων ἢ Ἀρχύτας ἐν Γεράνῳ φησὶν

Ὡρεῖν οἳ τε μῆλον, ὃ δ' ἀργιλλάδεσιν ὄχθαις
Πορφύρεον ἐλαχείῃ ἐνι-ρέφεται Σιδόνει.

Γ. 7. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Νίκανδρος ἐν Ἑτεροίουμένοις ἔτα:

Αὐτίχ' ὅγ' ἐκ Σιδόντος ἢ Πλείστα ἀπὸ κήπων
Μῆλα ταμὲν χλοαῖοντα τύπας νωμῆσατο Κάδμος.

ὅτι δ' ἡ Σιδὼς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη. Ἀρεϊκνὸς εἴρηκεν
ἐν πρώτῃ Ἑρακλείας, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν
περὶ νεῶν καταλόγῳ. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύσιος ἐν Ἀντι-
πάτρῳ φησὶν.

Ἦιχί μοι ὠρεῖων πολὺ φίλτερος ἢδ' ἀριμῆλων †)
Πορφυρέων, Ἐφύρη τάπερ αὖξεται ἡνεμοίσση.

Φαυλίαν δὲ μῆλων μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτυό-
ειν ἔτα:

Ὡ τὰ μὲν κομφεῖ, τὰ δὲ φαυλότεροι Φαυλίῳ μῆλων.

†) γρ. ἢδ' ἄρα μῆλων.

καὶ Θεόπομπος ἐν Θησεῖ. Ἀνδροτίαν δ' ἐν τῷ Γαργυριῷ, τὰς δὲ μῆλιας, Φησι, Φυλίας καὶ εὐρυθείας. ἡ γὰρ ἀποφθεῖ τὸ μῆλον ἀπὸ τῆ μέσης τῶν εὐρυθείων. τὰς δὲ ἐρινυὰς ἢ Λακωνικάς, ἢ Σιδουντίας, ἢ χυρωδίας. ἐγὼ δ'. ἄνδρες φίλοι, πάντων μάλιχα τεθαύματα τὰ ἐν Ῥώμῃ πιπρασκόμενα μῆλα, τὰ Ματτιχὰ καλούμενα, ἅπερ κομίζεσθαι λέγεται ἀπὸ τινος κώμης ἰδρυμένης ἐπὶ τῶν πρὸς Ἀκυλῆα Ἀλπεων. τέτων δ' ἡ πολὺ ἀπολείπεται τὰ ἐν Γάγγροις, πόλει Παφλαγονικῇ. ὅτι δὲ καὶ τῶν μῆλων εὐρατής ἐστι Διόνυσος, μαρτυρεῖ Θεόκριτος ὁ Συρακούσιος, ἐτασίπως λέγων·

Μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διονύσιοι φυλάτταν,
Κρεττὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἑρακλῆος ἱερὸν ἔργον.

Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῇ Διονυσιαδῇ καὶ αὐτὸς ἰσχυρεῖ, ὡς ὑπὸ Διονύσει εὐρεθέντων τῶν μῆλων, καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. ἐπιμηλὶς δὲ καλεῖται, Φησι Πάμφιλος, τῶν ἀπὸ τινος γένους. Ἑσπερίδων δὲ μῆλων ἕως καλεῖσθαι τινὰ Φησι Τιμαχίδας ἐν τῷ τετάρτῳ, εἰπών. καὶ ἐν Λακεδαιμονίᾳ*) παρατίθεται τοῖς θεοῖς Φησι Πάμφιλος ταῦτα. εὐσμία δὲ εἶναι καὶ ἄβρωτα, καλεῖσθαι δ' Ἑσπερίδων μῆλα. Ἀριστοκράτης γοῦν ἐν τετάρτῳ Λακωνικῶν· Ἐτι δὲ μῆλα καὶ τὰς λεγομένας Ἑσπερίδας.

ΠΕΡΣΙΚΑ. Θεόφραστος ἐν δευτέρῳ περὶ φυτῶν ἰσορίας λέγων περὶ ὧν ὁ καρπὸς ἢ Φανερὸς, γράφει καὶ τὰς· Ἐπεὶ τῶν γε μειζόνων Φανερὰ πάντων ἡ ἀρχή, καθάπερ ἀμυγδαλῆς καὶ καρύων καὶ τῶν †) ἄλλων, ὅσα τοιαῦτα, πλὴν τῆ Περσικῆς, τέττε δ' ἤκιστα. καὶ πάλιν· Ῥόας ἀπὸς Σηλείας. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσῆσι καὶ τοῖς ὑγιαινούσι Φησι τὰς· Περσικὰ λεγόμενα μῆλα, ὑπὸ τιναν δὲ Περσικὰ κοκκύμην, μέσως ἐστὶν εὐχυλα, θρεπτικώτερα δὲ τῶν μῆλων. Φιλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ καὶ δεκάτῳ περὶ τροφῆς τὸ Περσικὸν Φησι λιγυρῶτερον καὶ πεγχυρῶδες εἶναι· χυρύτερον δ' ὑπάρχειν, καὶ πιεζόμενον πλείον ἔλαιον ἀνιέναι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ ρ. 83.

*) γρ. εἰπόν. . . . καὶ ἐν Λακιδ. †) γρ. καὶ καρύων καὶ βωδύων καὶ τ.

γραμματικός· ἐν Λακωνικαῖς Γλώσσαις τὰ κοικίμηλά φησι τὰς Λάκωνας καλεῖν ἐξ ὕμνων Περσικῶν, ἄτινα ἄδρια *).

ΚΙΤΡΙΟΝ. περὶ τέττε πολλὰ ζήτησις ἐνέπεσε τῇ δειπνοσοφισαῖς, εἴτις ἐστὶν αὐτῇ μνήμη παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μυρτίλος μὲν γὰρ ἔφασκεν, ὥσπερ εἰς αἶγας ἡμᾶς ἀγρίας ἀποπέμπων τὰς ζητῶντας, Ἠγήσανδρον τὸν Δελφὸν ἐν τοῖς Ὑπομνήμασιν αὐτῇ μνημονεύειν, τῆς λέξεως τὰ νῦν ἐμνησθῆναι πρὸς ὃν ἀντιλέγων ὁ Πλέταρχος, ἀλλὰ μὴν ἐγωγε, φησί, διορίζομαι, μὴδ' ἔλωσ τὸν Ἠγήσανδρον· τέτ' εἰρημαῖναι, δι' αὐτὸ τέτ' ἐξαναγνῆς αὐτῇ πάντα τὰ ὑπομνήματα, ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἐταίρων τέτ' ἔχειν ἔτω διεβεβαίωτα, ὀρμώμενος ἐκ τινων σχολικῶν ὑπομνημάτων ἀνδρὸς οὐκ αἰδέξαι· ὥς τε ἄρα σοι, φίλε Μυρτίλε, ἄλλον ζητεῖν μάρτυρα. Αἰμιλιανὸς δὲ ἔλεγεν, Ἰόβαν τὸν Μαυρεσίῳ βασιλέα, ἁδρα πολυμαθέατον, ἐν τοῖς περὶ Λιβύης συγγράμμασι μνημονεύοντα τῇ κίτρε, καλεῖσθαι φάσκεν αὐτὸ παρὰ τοῖς Λίβυσι μῆλον Ἑσπερικόν, ἀφ' ὧν καὶ Ἡρακλῆα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεια διὰ τὴν ἰδέαν λεγόμενα μῆλα, ὅτι ἐς τὰς Διὸς καὶ Ἥρας λεγομένης γάλας ἀνῆκεν ἡ γῆ Ἀσκηπιάδης εἶρηκε ἐν ἐξηκοσῶ Αἰγυπτιακῶν. πρὸς τούτῳ ἀποβλέψας ὁ Δημόκριτος ἔφη· Εἰ μὲν τι τέτων Ἰόβας ἰσορεῖ, χαιρέτω Λιβυκαῖσι βίβλοισι, ἔτι ταῖς Ἀντικῶν πλάναις. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ὄνομα ἔφημι κεῖσθαι τῇ κίτρει παρὰ τοῖς παλαιοῖς τέτο, τὸ δὲ πρῶγμα ὑπὸ τῇ Ἑρσειῳ Θεοφράστῃ ἔτως λεγόμενον ἐν ταῖς περὶ φυτῶν ἰστορίαις ἀναγινέζει με ἐπὶ τῶν κιτρίων ἀκούειν τὰ σημαινόμενα. φησὶ γάρ ὁ Φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ φυτῶν ἰστορίας ἔτως· Ἡ δὲ Μηδία χώρα καὶ ἡ Περτις ἄλλα ἔχει πλείω, καὶ τὸ μῆλον τὸ Περσικόν ἢ Μηδικόν καλούμενον. ἔχει δὲ τὸ δένδρον τέτο φύλλον μὲν ὅμοιον καὶ σχεδὸν ἴσον τῷ τῆς δάφνης, ἀνδράχνης, καὶ καρύας· ἀκύνθας δ', οἷας ἄπιος, ἢ ὀξυάκανθος· λείας δὲ καὶ ὀξείας σφόδρα καὶ ἰσχυράς. τὸ δὲ μῆλον οὐκ ἐσθίεται μὲν, εὖοσμον δὲ πάνυ καὶ αὐτό, καὶ τὰ φύλλα τῇ δένδρε. κῆν εἰς ἱμάτια τεθῇ τὸ μῆλον, ἀκοπα διατηρεῖ. χρήσιμον δὲ, ἐπειδὴν καὶ τύχη τις πεπωκὼς θανάσιμον φάρμακον· δοθέν γὰρ ἐν οἴνῳ διακέ-

*) γρ. ἄ τινες ἄδρια.

πτει τὴν κοιλίαν. καὶ ἐξάγει τὸ Φάρμακον. καὶ πρὸς σόμα-
τος εὐωδίαν· ἐν γὰρ τις ἐψήτη ἐν ζυμῇ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ
τὸ εἶσω τῷ μήλῃ, ἐκπίεσθ' τε εἰς τὸ σόμα. καὶ καταδύοφῆ-
σθ', ποιᾷ τὴν ὅσμην ἡδεῖαν. σπείρεται δὲ τῷτο τῷ ἔρος εἰς
πρασινὰς ἐξαιρεθὲν τὸ σπέρμα, διαιργασμένον ἐπιμελῶς. εἴτ'
ἄρδεται διὰ τετάρτης ἢ πέμπτης ἡμέρας. ὅταν δὲ ἄδρὸν ᾖ,
διαφυτεύεται πάλιν τῷ ἔρος εἰς χωρίον μαλακόν, καὶ ἔφυ-
δρον, καὶ ἔστιν λεπτόν. φέρει δὲ τὰ μῆλα πᾶσαν ὥρην·
τὰ μὲν γὰρ ἀφῆρηται, τὰ δ' ἀνθεῖ, τὰ δ' ἐκπύπτει. τῶν
δ' ἀνθῶν ὅσα ἔχει κατ' ἕκαστον ἡλεκτήτην ἐκ μέσων ἀνέχουσιν,
ταῦτά ἐστι γόνιμα· ὅσα δὲ μὴ. ἄγονα. καὶ τῷ πρώτῳ δὲ
τῆς αὐτῆς πραγματείας τὰ περὶ τῆς ἡλεκτήτης καὶ τῶν γο-
νίμων εἶρηκεν. ἐκ τούτων ἐγὼ κινήμενος, ὡς ἔταροι, ὧν Φη-
σιν ὁ Θεόφραστος περὶ τῆς χροῆς, περὶ ὁσμῆς, περὶ φύλ-
λων, τὸ κίτριον εἶναι λέγεσθαι πεπίστευκα. καὶ μηδεὶς ὑμῶν
θαυμαζέτω, εἰ Φησι, μὴ ἐσθίεσθαι αὐτό· ὅποτε γε p. 84.
καὶ μέχρι τῶν κατὰ τὰς κάππας ἡμῶν χρόνων ἔδεις ἡσθίεν,
ἀλλ' ὥς τι μέγα καιμῆλιον ἀπετίθοντο ἐν ταῖς κιβωτοῖς
μετὰ τῶν ἱματίων. ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας ἐκείνης
κατέβη εἰς τὰς Ἑλλήνας τὸ φυτὸν τῷτο, ἐστὶν εὐρεῖν λεγό-
μενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμωδίας ποιηταῖς, οἱ καὶ περὶ
μεγέθους αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κιτρίων μνημονεύειν φαίνον-
ται. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίᾳ *)

C. 8.

Καὶ περὶ μὲν ὅψα γ' ἡλίδιον τὸ καὶ λέγειν
Ὡς περὶ πρὸς ἀπλήτας, ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
Περὶ δὲ, τὰ μῆλα, καλὰ γε. καλὰ δὴτ', ὡς θεοί.
Νεκρὶ γὰρ τὸ σπέρμα τῷτ' ἀφίγμενον
Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τῷ βασιλείῳ.
Παρ' Ἑσπερίδων ἔμην γε, νῆ τὴν Φωσφόρον,
Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία
Μόν'. ἔστιν ὀλίγον τὸ καλόν, ἐστὶ πανταχῇ
Καὶ τίμειον.

Ἐριφος δ' ἐν Μαλιβοίᾳ, αὐτὰ ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα προσθεῖς
ὡς ἴδια, τὰ τῷ Ἀντιφάνει, ἐπιφέρει·

Παρ' Ἑσπερίδων ἔμην γε, νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
Φησὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία

*) γε. ἐν Βοιωτίᾳ.

γρᾶμματοῦ ἐν Λακωνικαῖς Γλάτταις τὰ κοινὰ μὲν λέγουσι
τὰς Λακωνίας καλεῖν ὀξύρρολοι Περσικὰ, ἄγρια ἄδρια *).

ΚΥΤΡΙΟΝ. περὶ τῆς πολλῆς ζήτησις ἐνέπεσε τῇ
δειπνοσοφισαίς, εἴτις ἐστὶν αὐτῷ μνήμη παρὰ τοῖς παλαιοῖς.
Μυρτίλος μὲν γὰρ ἔφασκεν, ὥσπερ εἰς αἴγας ἡμῶν ἀγρίας ἀπο-
πέμπων τὰς ζητῶντας, Ἠγήσανδρον τὸν Δελφῶν ἐν τοῖς
ὑπομνήμασιν αὐτῷ μνημονεύειν, τῆς λέξεως τὰ νῦν ἐμνη-
σθαι. πρὸς οὖν ἀντιλέγων ὁ Πλάταρχος, ἀλλὰ μὴν ἔγωγε,
Φησί, διορίζομαι, μὴδ' ἔλως τὸν Ἠγήσανδρον τῶν εἰρη-
ναι, δι' αὐτὸ τῶν ἑξαγαγνῶν αὐτῷ πάντα τὰ ὑπομνήματα
ἐκαὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἐταίρων τῶν ἔχειν ἔτω διεβεβαίωτο,
ὁρῶμενος ἐκ τινων σχολικῶν ὑπομνημάτων ἀνδρὸς οὐκ ἔ-
ξαι. ἔπειτα ἄρα σοι, φίλε Μυρτίλε, ἄλλον ζητεῖν μάρτυρα.
Αἰμιλιανὸς δὲ ἔλεγεν, Ἰόβαν τὸν Μακεδονίων βασιλέα, ἐ-
δρα πολυμαθέςατον, ἐν τοῖς περὶ Λιβύης συγγράμμα-
τον μνημονεύοντα τῷ κίτρω, καλεῖσθαι φάσκεν αὐτὸ παρὰ τοῖς
Λίβυσι μῆλον Ἑσπερικόν, ἀφ' οὗ καὶ Ἡρακλῆα κομίσαι
εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεια διὰ τὴν ἰδέαν λεγόμενα μῆλα
ὅτι ἐς τὰς Διὸς καὶ Ἥρας λεγομένης γάλας ἀνέκεν ἡ γῆ
Ἀσκληπιάδης εἴρηκε ἐν ἐξηκοσῷ Αἰγυπτιακῶν. πρὸς τῶν
ἀποβλέψας ὁ Δημοκρίτος ἔφη. Εἰ μὲν τι τῶν Ἰόβας
ἰσορεῖ, χαίρετω Λιβυκαῖσι βέλτοισι, ἐπὶ ταῖς Ἀντικῶν
πλάταις. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ὄνομα ἔφημι κεῖσθαι τῷ κίτρω
παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶτο, τὸ δὲ πρῶτον ὑπὸ τῷ Ἑρσείῳ Θε-
φράστῃ ἔτως λεγόμενον ἐν ταῖς περὶ φυτῶν ἰστορίαις ἀναγα-
ζει με ἐπὶ τῶν κίτρων ἀκούειν τὰ σημαινόμενα. Φησί γὰρ
ὁ Φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ φυτῶν ἰστορίας ἔτως.
Ἡ δὲ Μηδία χώρα καὶ ἡ Περτις ἄλλα ἔχει πλείον, καὶ
τὸ μῆλον τὸ Περσικόν ἢ Μηδικόν καλέμενον. ἔχει δὲ τὸ
δένδρον τῶτο φύλλον μὲν ὁμοῖον καὶ σχεδὸν ἴσον τῷ τῆς
δάφνης, ἀνδράχνης, καὶ κρύας· ἀκύνθας δ', οἷας ἄποιος,
ἢ ὀξύακυνθος· λείας δὲ καὶ ὀξείας σφόδρα καὶ ἰσχυράς.
τὸ δὲ μῆλον οὐκ ἐσθίεται μὲν, εὖοσμον δὲ πάνυ καὶ αὐ-
τὸ, καὶ τὰ φύλλα τῷ δένδρῳ. κῆν εἰς ἰμάτια τοῦ μῆ-
λον, ἀκοπα δικτηρεῖ. χρήσιμον δὲ, ἐπειδὴν καὶ τύχη τις
πεπωκὼς θανάσιμον φάρμακον· δοθέν γὰρ ἐν οἴῳ διαι-
*

*) γρ. ἄ τινες ἄδρια.

τὴν κοιλίαν. καὶ εὐάγει τὸ Σόρμακον. καὶ πρὸς εὐνοίαν
 εὐοδῶν· ἐν γὰρ τις ἐψήτη ἐν Σόρμα ὅτε ἔλατ τοῦ
 εἶσω τῷ μῆλει. ἐκτίσθη τε εἰς τὸ εὐνοίαν. καὶ καταβροχθή-
 σαι, ποιεῖ τὴν ὀστέην ἰσχυρὰν. σπείρεται δὲ τὰ τοῦ τῷ ἔρος εἰς
 ναιάς ἐξαίρετον τὸ σπέρμα, διαιργασμένου ἐπιμελῶς. εἴτ'
 δεῖται διὰ τετάρτης ἢ πέμπτης ἡμέρας. ὅταν δὲ ἀρόσῃ ἢ
 εὐοδῶνται πάλιν τῷ ἔρος εἰς χωρίου μαλακίαν. καὶ εὐο-
 δῶν, καὶ ἡ λίαν λεπτόν. φέρει δὲ τὰ μῆλα τῶν ἄλλων
 ἢ μὲν γὰρ ἀφ' ἧται. τὰ δ' ἀνδρῶν. τὰ δ' ἐκπίπτει. τῶν
 ἀνδρῶν ὅσα ἔχει κατὰ περὶ ἡλικίαν ἐκ νόσων ἀνέχουσιν.
 ὑπὸ ἐκ γόνιμα· ὅσα δὲ μὴ. ἄγονα. καὶ τῷ πρώτῳ δὲ
 ἐκ αὐτῆς πραγματείας τὰ περὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῶν γο-
 νίων εἰρηκεν. ἐκ τέτων ἐγὼ κινέμενος, ἢ ἐκ τῶν, ἢ ἐκ
 οὐ Θεόφρατος περὶ τῆς χροῆς, περὶ ὁσμῆς. περὶ φύλ-
 σιν, τὸ κίτριον εἶναι λέγεσθαι πεπύσειν. καὶ μηδεὶς ὑμῶν
 κυμαζέτω, εἰ φησι, μὴ ἐσθίεσθαι αὐτό· ὅπως γὰρ p. 84.
 καὶ μέχρι τῶν κατὰ τὰς κάπτας ἡμῶν χρόνων ἐδεῖς ἦσθαι.
 ἅλ' ὥς τι μέγα καιμῆλιον ἀπετίθεντο ἐν ταῖς κίβωτοις
 ἐπὶ τῶν ἱματίων. ὅτι δ' ὄντως ἐκ τῆς ἀνω χώρας ἐκείνης
 ἐτέβη εἰς τὰς Ἑλλήνας τὸ φυτὸν τῆτο, εἰς εὐρεῖν λεγό-
 μενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῆδος ποιηταῖς. οἱ καὶ περὶ
 ἡμέρας αὐτῶν τι λέγοντες τῶν κίτριαν μνημονεύειν φαίνον-
 τι. Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίῳ *)

C. 8.

Καὶ περὶ μὲν ὅσα γ' ἡλίδιον τὸ καὶ λέγειν
 Ὡς περὶ πρὸς ἀπλήτας, ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε,
 Παρθένη, τὰ μῆλα. καλὰ γε. καλὰ δὴτ', ὦ θεοί.
 Νεαὶ γὰρ τὸ σπέρμα τῶν ἀφ' ἡμῶν
 Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ παρὰ τῷ βασιλείῳ.
 Παρ' Ἑσπερίδων ἔμην γε, ἢ τὴν Φωσφόρον,
 Φατὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταυτ' εἶναι τρία
 Μόν'. ἔστιν ὀλίγον τὸ καλόν, ἔστι πανταχῇ
 Καὶ τίμιον.

Εριφος δ' ἐν Μαλιβοίῃ, αὐτὰ ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα προσθεῖς
 ὡς ἴδια, τὰ τῷ Ἀντιφάνη, ἐπιφέρει

Παρ' Ἑσπερίδων ἔμην γε, ἢ τὴν Ἀρτεμιον,
 Φησὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα ταυτ' εἶναι τρία

*) γρ. ἐν Βοιωτ

Μόν'. ἔστιν ὀλίγον τὸ καλόν, ἔστι πανταχῶ
 Καὶ τίμιον. τάτων μὲν ὀβολὸν ἢ πολὺ
 Τίθημι, λογιῶμαι γὰρ, αὐταὶ δὲ εἰσὶ
 Ὡς εὐγενεῖς. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐν Κύπρῳ
 Δένδρον φυτεῦται τῷ Φασιν ἐν μόνον,
 Βέροβεια πολυτίμητα, κατὰ τρεῖς μόνους;
 Καὶ τὰςδε κομίσαις. ἢ γὰρ εἶχον πλείονας.

ταῖς εἰς τις ἀντιλέγειν ἔχοι, ὅτι μὴ τὸ νῦν κίτριον λεγόμενον σημαίνεται, σαφέστερα μαρτυρίαι παρατιθέσθω. καὶ τοὶ καὶ Φαινία τῇ Ἑρσίῃ ἐννοίαν ἡμῖν διδόντες, μὴ ποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίτριον ἀνόμασαι. καὶ γὰρ τὴν κέδρον Φησίαν ἐν πέμπτῃ περὶ Φυτῶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὅτι δὲ τὸ αὐτὸ τῷ καὶ περὶ τὸ κίτριον ἐστὶ, παντὶ ὀφίλον. ὅτι δὲ καὶ προσλαμβανόμενον τὸ κίτριον πάσης τροφῆς ξηρῆς καὶ ὕγρης ἀντιφάρμακόν ἐστι παντὸς δηλητηρίου, εὖ οἶδα μαθὼν παρὰ πολλοὺς ἐμὲ πεισευθέντος τὴν τῆς Αἰγύπτου ἀρχὴν. ἔτος κατεσκήκασεν τινος γενέσθαι θηρίων βορὰν κακούργου εὐρεθέντος, καὶ ἔδει αὐτὰς ἅπασι τοῖς ζώοις παραβληθῆναι. εἰσιῖσι δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ τοῖς ληχεῖς εἰς τιμαρίαν ἀποδειγνύμενον θάκτρον, κατὰ τὴν ὁδὸν καπηλὶς τις κατ' ἔλπον ἔδωκεν, ἢ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἐσθίοντα κίτριν, καὶ λαβόντες ἔφαγον, καὶ μετ' ἢ πολὺ παραβληθέντες πελωρίοις καὶ ἀγριωτάτοις ζώοις, ταῖς ἀπίσι, δηχθέντες ἔδεν ἔπαθον. ἀπορία δὲ κατέσχε τὸν ἄρχοντα· καὶ τὸ τελευταῖον ἀνακρίνων τὸν αὐτὸς φυλάττοντα στρατιώτην, εἴ τι ἔφαγον ἢ ἔπιον, ὡς ἔμαθον κατὰ τὸ αὐτὸ ἐξ ἀκεραίου τὸ κίτριον φασμαμένον, τῇ ἐπίσῃ τῶν ἡμερῶν τῷ μὲν πάλιν ἐκέλευσε δοθῆναι κίτριον, τῷ δ' ἢ καὶ ὁ μὲν Φαγῶν, δηχθεὶς ἔδεν ἔπαθεν, ὁ δὲ παρυτίνῃ πληγῇς ἀπέθανε. δοκιμασθέντος οὖν διὰ πολλῶν τῇ τοιαύτῃ, εὐρέθη τὸ κίτριον ἀντιφάρμακον παντὸς
 p. 85. δηλητηρίου φαρμάκου. ἐὰν δὲ τις ἐν μέλιτι Ἀττικῷ ὅλον τὸ κίτριον, ὡς ἔχει φύσεως, συνεψήσῃ μετὰ τῇ σπέρματι, διχάζεται μὲν ἐν τῷ μέλιτι, καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆ λαμβάνων ἔσθην δύο ἢ τρεῖς δρακτύλους ἔδεν ὅτι οὖν ὑπὸ φαρμάκου πείσεται. εἴ τις τέτοις ἀπισεῖ, μαθέτω καὶ παρὰ Θεοτόμου τῇ Χίῃ, ἀνδρὲς Φιλαλήθους καὶ πολλὰ χρήματα καταναλώσαντος εἰς τὴν περὶ τῆς ἰσορίας εξέτασιν ἀκριβῆ.

Φησὶ γὰρ ἔτι· ἐν τῇ ὁδόῳ καὶ τρικκοσῇ τῶν ἰσοριῶν. περὶ
Κλεάρχου δηγόμενος τῷ Ἡρακλεῶτα, τῶν ἐν τῷ Πόντῳ*)
τυράννου, ὅς θραύως ἀνῆρει πολλὰς, καὶ ὡς τοῖς πλείοσις
ἐοίδου κύνων τιεῖν, ἐπειδὴ οὖν, Φησὶ, πάντας ἔγνωσαν
τὴν τῷ Φαρμάκου ταύτην φιλοτησίαν, ἢ προῆσαν τῶν οἰ-
κιῶν, πρὶν Φαγεῖν· κῆγανον· τῆτο γὰρ τὸς προφαγόντας
μηδὲν πᾶσχειν, πίνοντας τὸ ἀκόνιτον· ὃ κληθῆναι Φησι,
διὰ τὸ φύεσθαι ἐν τόπῳ Ἀκόντις καλουμένῳ, ὄντι περὶ
τὴν Ἡράκλειον.

Ταῦτ' ἀκόντος τῷ Δημοκρίτου, θαυμάσαντες οἱ πολ-
λοὶ τὴν τῷ κίτρῳ δύναμιν, ἀπήσθιον, ὥς μὴ πρότερον φα-
γόντας ἢ πίνοντας τι. Πάμφιλος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις Ῥω-
μαίας Φησὶ αὐτὸ κίτρον κλεῖν,

Ἐξῆς δὲ ταῖς προειρημένοις κατ' ἰδίαν ἐκείσιν αὐτῶν
τῶν ἡμῶν πολλῶν ὁσράων, καὶ τῶν ἄλλων ὁσρακοδέρμων,
σχεδὸν τὰ πλεῖστα αὐτῶν μνήμης ἤξιωμένα παρ' Ἐπιχάρ-
μῳ ἐν Ἡβῃς γάμῳ εὗρισκω διὰ τέτων·

Ἄγχι δὲ παντοδαπὰ κογχύλια,
Λεπιδας, ἀσπίδας**), γραβήλας, κηκιβάλους, τηθυ-
νάκια,

Βαλάντες, πορφυρεῖς, ὅσρια συμμεμυκότε·

Τὰ διελεῖν μὲν ἐστὶ χαλεπὰ, καταφαγεῖν δ' εὐμαρί·

Μύας, ἀναρίτας τε, καρύκας τε, καὶ σκιφύδρια·

Τὰ γλυκία μὲν ἐντὶ ἐπίσθιον, ἐν πάγῃ μὲν δ' ὀξία †):

Τὰς τε μακρογογγύλας σωλῆνας, ἢ μέλαινά τε

Κόγχας, ἅπας κογχόθρηκ πασὶν ἐς τρισῶνια,

Θάτερα δὲ τ' αἱ κόγχαι αἱ ἀμαθιτιδὲς τε κηκοδόκιμα
τε κηυγόνοι ††):

Τὰς ἀνδροφυκτίδας πάντες ἀνδρικοὶ καλεῖντι,

Ἄμμες δὲ λεύκας τοῖ θεοί.

ἐν δὲ Μάσαις γράφεται·

Ἀπὶ τῶ κόγχας ἀντέλλαν καλέοιμε †††)· ἔστι δ' ἄριστον
κρίας.

*) γρ. Ἡρακλεῶτα τῷ ἐν τῇ Π., vel τῷ Ἡρακλ. **) γρ. Λε-
πιδας ἀσπίδας. †) γρ. Τὰ γλυκία μὲν ἐντὶ ἐπίσθινον,
ἐμπαγέμεν δ' ὀξία. ††) γρ. κῆγονοι. †††) γρ. Ἐντὶ
κόγχας, ἀντέλλαν καλέοιμε.

τὴν τελλίναν λεγομένην ἴσως δηλοῖ, ἣν Ῥωμαῖοι μύτλον ὀνομάζουσι. μνημονεύων δ' αὐτῆς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἀχυνυμένης σκυτάλης συγγράμματι, ἐμοίχας Φησί εἶναι τὰς λεπάδας ταῖς καλυμέναις τελλίναις.

C. 9. Καλλίχας δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίου λεπάδος περὶ τῷ Ἀλκαίῳ Φησὶν εἶναι ἄδην, ἥς ἡ ἀρχή.

Πέτρας καὶ πολιῶς θαλάσσης τέκνον,

ἥς ἐπὶ τέλει γεγράφται.

Ἐκ λεπάδων χαύνοις φρένας αἱ θαλασσία λεπάς *).

ὁ δ' Ἀριστοφάνης γράφει ἀντὶ τοῦ λεπὰς χέλους καὶ Φησιν, οὐκ εὖ Δικταίᾳρον ἐκλεξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας· τὰ παιδάρια δὲ, ἥνικ' ἂν εἰς τὸ σῶμα λάβωσιν, αὐλεῖν ἐν ταῖς ταῖς καὶ παῖζιν, καθάπερ καὶ παρ' ἡμῖν τὰ σπερμολόγα p. 86. τῶν παιδαρίων ταῖς καλουμέναις τελλίναις. αἱ καὶ Σώπια τρὸς Φησιν ὁ Φλοῖακογράφος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Εὐβελοθεομβρότω.

Ἄλλ' ἴσχε· τελλίνης γὰρ ἐξείφης μὲ τις **)

Ἀκούας μεληδὸς ἤχος εἰς ἐμὰς ἔβη.

Πᾶ δ' ὁ Ἐπίχαρμος ἐν Πύρρῃ καὶ Προμαθεῖ †) Φησι·

Κᾶν τις Ἑλλήνων τὸν ἀνδρὶ τ' ἐν θᾶσαι δὴ καὶ λεπάς ὅσα ††).

παρὰ Σώφρονι δ' οἱ κόγχοι μελαινίδες λέγονται· Μελαινίδες γὰρ τοὶ νησοῦν τι ἐμὴν †††) ἐκ τῆς μικρῆς λιμένος. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀλισυτικῷ τὸν ἀγροιώτην χηράβας ††††) ὀνομάζει. καὶ Ἀρχίλοχος δὲ τῆς χηράβας μέμνηται· τῆ δ' ἀναρίτα Ἰβυκος. καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτας. κογχωῶδες δὲ ὅν τὸ βερρον προσέχεται ταῖς πέτραις, ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώδης δ' ἐν Συνεργαζομέναις

Προσφῶς, ὅπως τις χοιράδων ἀναρίτης.

*) γρ. Ἐκ λεπάδων δ' ἰαίνου σε φρένας αἱ θαλασσία λεπάς. vel: ἰαίνοις, ὡ θαλασσία λεπάς. **) γρ. μέγας. †) γρ.

Ἐπίχαρμος ἐν πυρκαϊῇ Προμ. ††) γρ. Καὶ τελλίνην τε καὶ ἀναρίταν θᾶσαι δὴ καὶ λεπάς (vel λεπάδ'), ὅσα. †††) γρ.

Μελαινίδες γὰρ τοὶ νίσσονται, vel νισσοῦνται. ††††) γρ. χηράβαν, vel χηράμβαν.

Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσῃς. Τίς ἀνῆρει τὰς νῆας ἀναριτοτρό-
φους, εἰρηκῶν. Ὅμηρος δὲ τῶν τηθέων μέμνηται. Διο-
κλῆς δ' ὁ Καρύσιος ἐν τοῖς Ὑγίειοις κρᾶτισά φησιν εἶναι τῶν
κογχυλίων πρὸς διαχώρησιν καὶ ἔρησιν μῦας, ὄσρεα, κτέρας,
χήμας. Ἀρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσι. Λεπάσιον, ἐχέοις,
ἐσχάραις, βελύνας τε, τοῖς κτένεσί τε. ἱωμαλιέτερα δὲ
τῶν κογχίων φησὶν εἶναι ὁ Διοκλῆς κόγχας, πορφύρας,
κήρυκας. παρὶ δὲ τῶν κηρύκων ὁ Ἀρχιππος τάδε λέγει·
Κέρουξ θαλάσσης τρόφιμος, υἱὸς πορφύρας. Σπεύσιππος
δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων, παραπλήσια εἶναι κήρυκας, πορφύ-
ρας, τραβήλας, κόγχας. τῶν τραβήλων μνημονεύει καὶ Σο-
φοκλῆς ἐν Καμικοῖς ἕτως·

Ἀλίας τραβήλα τῆςδε τέκνον, εἴ τινα
Δυναίμιθ' εὐρεῖν.

ἔτι ὁ Σπεύσιππος ἐξῆς πάλιν ἰδίᾳ καταριθμῆται κόγχας,
κτένας, μῦς, πίννας, σωλῆνας· καὶ ἐν ἑλλῶ μέρει ὄσρεα,
λεπάδας. Ἀραρῶς δὲ Καμπυλίωνί φησιν·

Τὰ κομψὰ δῆπε ταῦτα νωγαλεύματα·
Κόγχαι τε, καὶ σωλῆνες, αἳ τε καμπύλαι
Καρῶδες ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην.

Σωίφρων δ' ἐν Μίμοις·

Τίνες δὲ ἐντί ποικ, φίλα; τὸ δέ τοι,
Μακροὶ κόγχαι· σωλῆνες τετί γα
Γλυκύκρεον κογχύλιον, χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα.

τῶν δὲ πιννῶν μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις·

Ἡ μὲν σηπήσει *) καὶ ὄσρεοισιν ὁμοίη.

Φιλύλλιος δ', ἡ Φρύνιχος, ἡ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι·

Πολυπόδιον, σπηιδάριον, κέραβον, ἀσπκόν, ὄσρεα †),
χήμας,
Λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκ Μηθύμνης
Αἶρετ' ἀνδρακίδας, τρίγλη, σαργός, κερρεῦς, πέρυκη,
κορακῖνος.

Ἀγίας δὲ καὶ Δαρκύλος ἐν Ἀργολικοῖς τὰς τραβήλας ἀτραβήλας C. 10.
ἐνομάζουσι, μνημονεύοντες αὐτῶν ὡς ἐπιτηδεῖων ὄντων εἰς τὸ

*) γρ. πίννησι.

†) γρ. ὄσρεα.

σαλπίζειν, τὰς δὲ κόγχας εἶναι εὐρεῖν λεγομένους καὶ θηλακὰς καὶ ἀρσενικῶς. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις·

Ἀνέχασκον εἰς ἕκαστος ἐμφερέστατα

p. 87. Ὅπως μάλιστα κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνδράκων.

Τηλεκλέτης δ' ἐν Ἡσιόδοις κόγχην φησὶν διαλεῖν. καὶ Σώφρων Γυναικείοις·

Λίγα μὲν κόγχαι, ὥσπερ αἶψ' ἐξ ἐνὸς κελεύσματος,
Κεχάναται ἄμμιν πᾶσαι· τὸ δὲ κρῆς ἐκάστας ἐξίχνη,

ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ*).

Κόγχαι, μύες, καὶ ὄστρεα.

Ἀριστάνυμος Θησεῖ·

Κόγχος ἦν βόπτων ἄλλων †) ὁμοίως.

παραπλησίως δ' εἴρηκε καὶ Φρύνιχος Σατύροις. Ἰκείσις δὲ ὁ Ἑρασιστράτειος τῶν χημῶν φησι τὰς μὲν τραχεῖας λέγεσθαι, τὰς δὲ βασιλικὰς· καὶ τὰς μὲν τραχεῖας καὶ κκοχυλίας εἶναι ὀλιγοτρόφους καὶ εὐεκκρίτους. χρῆσθαι δὲ αὐταῖς καὶ δολέασαι τὰς πορφυρευόμενας. τῶν δὲ λεῖων κρατὰ τὰ μεγέθη καὶ τὰς διαφορὰς εἶναι κρατίστες. Ἠγήσανδρος δ' ἐν Ὑπομνήμασι τὰς τραχεῖας φησὶ κόγχας ὑπὸ μὲν Μακεδόνων κωρύκους καλεῖσθαι, ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων κρείες. τὰς δὲ λακτάδας ὁ Ἰκείσις τῶν προσηρημένων εὐεκκρίτους μᾶλλον εἶναι· τὰ δ' ὄστρεα ἀτροφώτερά τε τέτων καὶ πλεῖσμινα εὐεκκριτώτερά τε τέτων. εἰ δὲ κτένες τροφικώτεροι μὲν εἰσὶ τέτων, κκοχυλώτεροι δὲ καὶ δυσεκκριτώτεροι. τῶν δὲ μυῶν εἰ μὲν Ἐφέσιοι καὶ οἱ τέτοις ὅμοιοι τῇ εὐχυλῇ τῶν μὲν κτενῶν βελτίονες, τῶν δὲ χημῶν λειπόμενοι. ἐρητικώτεροι δὲ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τὴν κοιλίαν φερόμενοι. εἰσὶ δ' αὐτῶν ἔνιοι καὶ σκιλλώδεις, κκοχυλοὶ τε καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν ἀπειθεῖς· οἱ δ' ἐλάχιστονες τέτων καὶ δασεῖς ὥσπερ ἐρητικώτεροι μὲν εἰσὶ καὶ εὐχυλώτεροι τῶν σκιλλαδῶν, ἀτροφώτεροι δὲ διὰ τε τὸ μέγεθος, καὶ τῷ γένει ὄντες τοῖστοι. οἱ δὲ τῶν κηρύκων τράχηλοι εὐεμάχοι τέ εἰσι, καὶ ἀτροφώτεροι μυῶν τε, καὶ χημῶν, καὶ κτενῶν. τοῖς δ' ἀσθενῇ τὸν εὐμαχὸν ἔχουσι καὶ μὴ ῥαδίως ἀποδιωθῆσι τὴν τροφήν εἰς τὸ κύτος

* γρ. Ποντίῳ Γλαύκῳ.

† γρ. ἄλλον.

τῆς κοιλίας χρήσιμοι. δύσφθιργοί τε οὗτοι. τὰ γὰρ ὁμοιογενέως εὐπεπτα κατὰ τοῦτον τοῦ ἀλλότριου τῆς διαθέσεως ταύτης εἶναι. εὐχερῶς διαφθειρόμενα, διὰ τὸ ἀπαλὰ καὶ εὐεκάστα εἶναι. ὅθεν αἱ μήκωνες αὐτῶν πρὸς μὲν τὰς τῶν σωμαίων εὐτονίας οὐκ εὐθετᾷσι· πρὸς δὲ τὴν τῆς κοιλίας ἀσθένειαν χροῖται. τροφιμώτεροι δὲ τῶν εἰσὶ καὶ ἀπολαυστώτεροι αἱ τῆς πορφύρας μήκωνες. πλὴν συλλαβέσθαι ἐπάρχασαι· καὶ γὰρ ὅλον τὸ κογχύλιον τοιαῦτόν ἐστιν. ἴδιον δὲ καὶ ταύταις καὶ τοῖς σωλήσι παρέπεται τὸ ἐψόμεναις παχὺν ποιεῖν τὸν ζωμόν. ἐψόμενοι δὲ τὸ κατ' ἑαυτὰ καὶ αἱ τραχήλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετᾷσι· πρὸς τὰς τῶν σωμαίων διαθέσεις. μυημονεύει δ' αὐτῶν Ποσειδίππος ἐν Λοκροῖσιν ὅτως·

“Ὅρα περιβαίνειν ἐγγίλια, καὶ καράβας,
Κόγχας, ἐχίνας προσφάτας, μήκωνια,
Πίννας, τραχήλας, μύκας.

αἱ βέλαντοι δ' εἰ μείζονες, εὐέκριτοι καὶ εὐστομοί. τὰ δὲ ὠτάρια, (γίνεται δὲ ταῦτα καὶ τῇ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένῃ Φάρῳ νήσῳ) τροφιμώτερα τῶν προειρημένων ἀπάν· p. 38. των, οὐκ εὐέκριτα δέ. Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύσιος ἐν τῷ περὶ λέξεως, τὸ ὅρεον τῆτο ὑπὸ Αἰολέων καλεῖσθαι ἕξ Ἀφροδίτης. αἱ δὲ Φωλίδες πολυτροφώτεραι, βρωμάδεις δέ. τὰ δὲ τῆτι παραπλήσια τοῖς προειρημένοις, καὶ πολυτροφώτερα. γίνεται δὲ τινα καὶ ἄγρια λεγόμενα ὅρεα· πολύτροφα δ' ἔστι, καὶ βρωμώδη, προσέτι τε εὐτελῆ κατὰ τὴν γεῦσιν. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων, ὅρεα, Φησί, C. II, πίννη, ὅρεον, μῦς, κτεῖς, σωλήν, κόγχη, λεπὰς, τῆθος, βέλαντος· πορευτικά δὲ κήρυξ, πορφύρα, ἡδύπορφύρα, ἐχίνος, ἐράβηλος. ἔστι δ' ὁ μὲν κτεῖς τραχυόερακος, ῥαβδωτός· τὸ δὲ τῆθος ἄβηδωτον, λειόερακος· ἡ δὲ πίννη λεπτόερακος· τὸ δὲ ὅρεον παχύερακος, μονόθυρον δὲ καὶ λειόερακος· λεπὰς δὲ δίθυρον *) καὶ λειόερακος †)· συμφυῆς δὲ μῦς· μονοφυῆς δὲ καὶ λειόερακος σωλήν καὶ βέλαντος· κοινόν δ' ἐξ ἀμφοῖν κόγχη. τὸ δ' ἐν τῷ τῆς πίννης Ἐπικλύετος ἐν Ἀρτυτικῇ καλεῖσθαι Φησι μήκωνα. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων μο-

*) γρ. μονόθυρον,

†) γρ. τραχυόερακος.

ρίων ἱερόας ὁ Ἀριστοτέλης, γίνονται, Φησὶν, αἱ μὲν πορφυραὶ περὶ τὸ ἔξω, οἱ δὲ κήρυκες λήγοντος τῆ χειμῶνος. ὅλως δὲ, Φησὶ, τὸ ὀσρακόδερμα ἐν τῷ ἔξωρι φαίνεται ἔχοντα τὰ καλλύμενα ὡς· καὶ τῷ μετοπώρῳ δὲ, πλὴν τῶν ἐχίνων τῶν ἐδατίμων. ἄλλοι δὲ μάλιστα μὲν ἐν ταύταις ταῖς ἄραις εἰς τε ἰσχύοντι καὶ τὸ πλεον ἐν ταῖς πενσελήνοισι καὶ ταῖς ἀλσειναιῖς ἡμέραις, πλὴν τῶν ἐν τῷ Εὐρίπῳ τῶν Πυρραίων· ἐκεῖνοι δ' αἰετίνονες τῆ χειμῶνος, καὶ εἰσι μικροί, πλήρεις δὲ ὠν. κύντες δὲ φαίνονται καὶ οἱ κοχλῆαι πάντες ὁμοίως τὴν αὐτὴν ὥρην. προελθὼν δὲ πάλιν Φησὶν ὁ Φιλόδοφος· Αἱ μὲν οὖν πορφυραὶ τῆ ἔαρος συναθροισόμεναι εἰς τὸ αὐτὸ ποιᾶσι τὴν καλλυμένην μελικήραν. τῷτο δ' ἔστιν οἶον κηρίον· ἀλλ' ἔχ' ἔτω γλαφυρόν, ἀλλ' ὥσπερ ὡ εἰ ἐκ λεπυρῶν ἐρεβίνθων λευκῶν πολλὰ συμπαγείη. ἔχει δὲ ἀνεργημένου πόρον ὅδεν τούτων. ὅδ' γίνονται ἐκ τούτων αἱ πορφυραὶ. ἀλλὰ φύονται αὐταὶ καὶ τᾶλλα ὀσρακόδερμα ἐξ ἰλῦος καὶ σήψεως. τῷτο δὲ συμβαίνει ὥσπερ ἀποκάθαρμα καὶ ταύτας καὶ τοῖς κήρυξιν. κηριάζουσι γὰρ καὶ οὗτοι ἀφίᾳσι δ' ἀρχόμεναι κηριάζειν γλισχροῦτητα μυξώδη, ἐξ ὧν τὰ λεπυρῶδη συγίσταται. ταῦτα μὲν οὖν ἅπαντα διαχεῖται· ἀφίᾳσι δ' ἰχώρα εἰς τὴν γῆν καὶ ἐν τῷτο τῷ τόπῳ γίνεται ἐν τῇ γῇ συεάντα πορφυρεῖα μικρὰ, ἃ ἔχουσι ἀλσκονταὶ αἱ πορφυραὶ· ἐὰν δὲ, πρὶν ἐκτεκεῖν, ἀλῶσιν, ἐνίοτε ἐν ταῖς θορυβίσι. εἰς δὲ τῷτο συνῆσαι, ἐκτίκτασι, καὶ γίνεται οἶον βύτρυς. ἔστι δὲ τῶν πορφυρῶν γένη πλείονα, καὶ ἔστι μὲν μεγάλα, οἶον αἱ περὶ τὸ Σίγειον καὶ τὸ Λέκτον· αἱ δὲ μικρὰ, οἶον ἐν τῷ Εὐρίπῳ καὶ περὶ Καρίαν.

ρ. 89. καὶ αἱ μὲν ἐν τοῖς κόλποις μεγάλα καὶ τραχεῖαι· καὶ τὸ ἄνθος αἱ μὲν πλείεσι μέλαν ἔχουσιν, ἔστι δ' ἐρυθρόν μικρόν· γίνονται δ' ἔστι τῶν μεγάλων καὶ μυαῖαται. αἱ δ' ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ περὶ τὰς ἀκτὰς τὸ μὲν μέγεθός εἰσι μικρὰ, τὸ δὲ ἄνθος ἐρυθρόν ἔχουσιν. ἔστι δ' ἐν μὲν τοῖς προσβόροις μέλαινα. ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἐρυθρὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεον. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος, προσθεῖς τὰ, λιχνοτέρα τῶν πορφυρῶν, ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει, ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τῆ βόμβατος· ὃ γὰρ ἂν προσψύχῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπαρατεθειμένοις

ποιαῖ χρωμάτων αὐγῇ· ἄλλοι δ' ἀπὸ τῆ ζέε. ἀλίσκον-
 τι δὲ, Φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, τῆ ξερῆς. ὑπὸ κύμα δ' ἐχ-
 λίσκονται· εἰ γὰρ νέμονται, ἀλλὰ κρύπτουσιν ἐαυτάς, καὶ
 κωλύουσι. τὸ δὲ ἄνθος ἔχασιν ἀνὰ μέσον τοῦ μήκωνος καὶ
 τοῦ τραχήλου. ἔχει δὲ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ κήρυξ τὰ ἐπικαλύμ-
 πτα κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα τὰ εὐρυβάδη ἐκ γενετῆς
 ὄντα. νέμονται δ' ἐξείρυντα τὴν καλυμμένην γλῶτταν ὑπὸ
 τῷ κάλυμμα. τὸ δὲ μέγαθος τῆς γλώσσης ἔχει ἡ πορφύρα
 αἰζὼν θακτύλου, ἣ νέμεται καὶ διατρύχει καὶ τὰ κογχύ-
 ια καὶ τὸ θαυτῆς ὄσρακον. μακρόβια δ' ἔστι καὶ ἡ πορφύρα,
 καὶ ὁ κήρυξ, καὶ ζῇ περὶ ἔτη ἕξ. Φανερά δὲ ἡ αἰξήσις ἐκ
 ἧς ἐν τῷ ὄσρακι ἔλκεος. αἱ δὲ κόγχαι, καὶ χῆμαι, καὶ
 ὑλῆρες, καὶ κτένες ἐν τοῖς ἀμμάδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν.
 ἡ δὲ πίννη ὀρθαὶ φύονται ἐκ τῆ βυθῆ· ἔχασί τε ἐν αὐταῖς
 ἵν' ἐκιννοφύλακα, αἱ μὲν καρδίαι αἱ δὲ καρπίνιον· ἔσπερόμεναι
 αὐτὸν διαφθείρονται. τῷτο δὲ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν
 οἷς περὶ ὀνομάτων συμπεφυκέναι Φησὶν αὐταῖς. Χρυσί-
 πος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τῆ καλῆ καὶ τῆς ἡδο-
 ῆς, ἡ πίννη, Φησί, καὶ ὁ ἐκιννοτήρης συναργὰ ἀλλήλοις,
 ἐπ' ἰδίαν εἰ δυνατόμενα συμμένειν. ἡ μὲν οὖν πίννη ὀσρέον
 τιν, ὁ δὲ ἐκιννοτήρης κερκίνος μικρός. καὶ ἡ πίννη διαστή-
 ισα τὸ ὄσρακον ἡσυχάζει, τηρῶσα τὰ ἐπεισιόντα ἰχθύδιαι.
 δὲ ἐκιννοτήρης παραπῶς, ὅταν εἰσέλθῃ τι, δάκνει αὐτήν,
 σκὰρ σημαίνων· ἡ δὲ δηχθεῖσα συμμύει. καὶ ἔτι τὸ ἀπο-
 ηφθὲν ἔνδον ματεσθίσει κοινῇ. Φασὶ δὲ τινες, καὶ συγγει-
 ῆσθαι αὐτὰ αὐτοῖς, καὶ ὡς ἂν ἐξ ἐνὸς σπέρματος γίνε-
 θαι. πάλιν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης Φησί· Πάντα τὰ ὄσρακώδη γί-
 νεται καὶ ἐν τῇ ἰλύϊ. ἐν μὲν τῇ βορβορώδει τὰ ὄσρα, ἐν δὲ
 τῇ ἀμμάδει κόγχαι, καὶ τὰ ῥηθέντα. περὶ δὲ τὰς σήραγγας
 οὗν πετρῶν τήβεα, καὶ βάλανοι, καὶ τὰ ἐπιπολάζοντα, οἷον
 ἐπάδες, καὶ νηρίται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον γίνονται τοῖς ὀρε-
 κιδέρμοις καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ὄσρακον, καθάπερ αἱ τε κνίδαι,
 καὶ οἱ σπόγγοι ἐν ταῖς σήραγξι τῶν πετρῶν. ἔστι δὲ τῶν κνι-
 δῶν δύο γένη. αἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς κοίλοις οὐκ ἀπολύονται
 οὗν πετρῶν, αἱ δὲ ἐν τοῖς λείοις καὶ πλαταμώδεσιν ἀπολύ-
 ονται μεταχωρεῖσι. τὰς δὲ κνίδας ὁ Εὐπολις ἐν Αὐτολίτικῳ
 καλήφας ὀνομάζει. ἔτι τε Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις, ἔστις, p. 90.

Ἐχε, τὸ πρῶτον †) πάντων ἴφουα φύναι· εἰς' ἐξή τὰς
· κραναὰς ἀκαλήφαι.

καὶ ἐν Σφηξί. Φερεκράτης δ' ἐν Αὐτομόλοις· Κᾶν ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐσεφανῶσθαι ††). Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰατρός, ἡ δὲ ἀκαλήφη, Φησίον, ἔστιν εὐκόλιος, ἔρητικὴ, εὐτόμαχος· κνησμὸν δὲ ποιεῖ τοῖς συνάγεσιν, ἐπειδὴν μὴ προκαλείψωνται. ὄντως γὰρ ἀνιᾷ τὰς θηρευόντας αὐτὴν ὑφ' ὧν κατὰ παραφθοράν νῦν ἀκαλήφη ὀνομάζεται. τάχα δὲ ἴσως διὰ ταύτην καὶ ἡ βοτάνη· κατ' εὐφημισμὸν γὰρ τῆς ἀντιφράσεως ὀνόμασαι. ἡ γὰρ πραεὶς ἐστὶ καὶ ἀκαλὴ τῇ ἀφῇ τραχεῖα δὲ καὶ ἀγρή. τῆς μέντοι θαλασσίας ἀκαλήφης μνημονεύει καὶ Φιλίππιδης ἐν Ἀμφικράτῳ ὅτως·

Ὅσρε, ἀκαλήφαι, λαπαδάς παρέθηκέ μοι.

τὸ δ' ἐν Λυσιεράτῃ Ἀριεφάνης πέπεικται·

Ἄλλ' ὦ τηθῶν ἀνδριότητι καὶ μητριδίων ἀκαλήφῳ.

ἐπεὶ τηθεα τὰ ὄρεα. μέμνηται γὰρ κωμικῶς πρὸς τὴν τηθὴν καὶ μητέρα *). καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὀρέων ὁ Δίφιλος τὰδε Φησίον· Χημῶν δὲ τῶν παχευῶν αἱ μικραὶ **) καὶ λεπτήν ἔχουσαι τὴν σάρκα ὄρεα λέγονται· καὶ εὐτόμαχοι εἰσι καὶ εὐέκκριτοι. αἱ δὲ παχεῖαι, βασιλικαὶ δὲ πρὸς τινων καλέμεναι, πελώριαί τε λεγόμεναι, τρόφιμοι, δυσέκκριτοι, εὐχυλοὶ, εὐτόμαχοι, καὶ μάλιστα αἱ μείζους. τελλίνοι γίνονται μὲν ἐν Καννάβῳ πολλοὶ, καὶ ὑπὸ τὴν τῷ Νεῖλῳ ἀνάβασιν πληθύνουσιν. ὧν λεπτότεροι μὲν εἰσιν αἱ βασιλικαὶ, διαχωρητικαὶ τε καὶ κῆφαι, ἔτι δὲ τρόφιμοι· αἱ δὲ ποτάμιοι γλυκύτεροι. οἱ δὲ μύες μέσως εἰσὶ τρόφιμοι, διαχωρητικοί, ἔρητικοί. κράτιστοι δὲ οἱ Ἐφέσιοι, καὶ τῶν οἱ Φθιωπωρινοί. αἱ δὲ μύες, καὶ τῶν μυῶν ἔστι μικρότεροι, γλυκεῖαί τε καὶ εὐχυλοὶ εἰσι, προσέτι τε καὶ τρόφιμοι. οἱ δὲ σπύγγες μὲν πρὸς τινων καλέμενοι, πρὸς τινων δὲ καὶ αὐλοὶ, καὶ δόνακες, καὶ ὀνυχες, πολύχυλοι, καὶ κατόχυλοι

†) γρ. ἐν Φοινίσσαις· Οὕτως ἔχε· τὸ πρ. alii: Εἰκὸς δὴπου πρ.

††) γρ. Νὴ τὴν Δήμητρί, ἀνιερὸν ἦν τὸ κακῶς ἄδοντας ἀκύνει βαλοῖμεν καὶ ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρ. ἐς.

*) γρ. μέμνεται κωμικῶς β πρὸς τὴν τροφὸν καὶ μ.

**) γρ. Χημῶν δὲ τῶν τραχειῶν αἱ μικραὶ

λαοδεις· και οι μὲν ἄρρενες αὐτῶν ῥαβδατοί· εἰσι καὶ ἡ
 ἰοχρώματα· εἰσι δὲ τοῖς λιθιώσι καὶ ἄλλοις δυσερῶσιν εὐ-
 τοί· οἱ δὲ θῆλεις μονοχρώματοί τε εἰσι καὶ γλυκύτεροι·
 μβάνονται δὲ ἐφθοί καὶ τηγανισοί· κρείττονες δ' εἰσὶν
 μέχρι τῆ χανεῖν ἐπ' ἀνδράκων ἐκτῶμενοι· σωληνισαὶ δ'
 ἰλοῦντο οἱ συνάγοντες τὰ ὄρεα τεύχεα, ὡς ἰσορεῖ Φυλίας
 Εὐρέσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τι-
 ρίας, γράφων ἕτως· Φιλόξενος ὁ καλέμενος Σωληνιστῆς
 δημιουργῶ τυράννος ἀναφανῆ, ζῶν τὸ μὲν ἐξαρχῆς ἀλι-
 μωνίς, καὶ σωληνοθήρας ὦν, ἀφορμῆς δὲ λαβόμενος
 ἰεμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο. τῶν δὲ κτενῶν ἀπαιλῶτε-
 μέν εἰσιν οἱ λευκοί· δβρωμοί· γὰρ καὶ εὐκοίλιοι. τῶν
 μελάνων καὶ πυρρῶν οἱ μείζονες καὶ ἐνέχριοι †) εὐτομοί.
 νῶς δὲ πάντες εὐτόμαχοι, εὐπέκτοι, εὐκοίλιοι, λαμβαν-
 ονται μετὰ κυμῆν καὶ πατέρων. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ
 ρχιπτος ἐν Ἰχθυῖσιν·

Λεπίσιν, ἰχθύσις, ἰσχάρις, βελόναις τε, τοῖς κτενί-
 σιν τε.

δὲ βάλανοι καλέμεναι ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς δρυῖδας ὁμοιό- p. 91.
 ρος διαφέρουσι παρὰ τὴν τόπην. αἱ μὲν γὰρ Αἰγύπτιαι γλυ-
 αὶ, ἀπαλαί, εὐτομοί, θρεπτικά, πολύχυλοι, ἐρητικά,
 κοίλιοι· αἱ δὲ ἄλλαι ἀλκυάται. τὰ δὲ ὅττι δὴ δύσπεπτα,
 ὄφιμα δὲ μᾶλλον τηγανιζόμενα. αἱ δὲ Φωλάδες εὐτομοί,
 ἰωμῶδεις δὲ καὶ καπόχυλοι. ἐχῖνοι δὲ ἀπαλοί μὲν, εὐ-
 υλοί, βρωμῶδεις, πλήσσιοι, εὐφθαρτοί· μετὰ δὲ ὀξύμέ-
 ρος λαμβανόμενοι καὶ σελίνες καὶ ἡδυόσμη εὐτόμαχοι, γλυ-
 ῖς τε καὶ εὐχυλοί· προσηγέστεροι δ' αὐτῶν οἱ ἐρυθροί, καὶ
 μήλινοι, καὶ οἱ παχύτατοι, καὶ οἱ ἐν τῇ ξύσσει τὴν
 ἰρκά γαλακτώδες ἀνιέντες. οἱ δὲ περὶ τὴν Κεφαληνίαν γι-
 μενοι, καὶ περὶ τὴν Ἰκαρίαν, καὶ τὸν Ἀδρίαν, τινὲς
 τῶν καὶ ὑπέκτιροί εἰσιν. οἱ δ' ἐπὶ τῇ σκοπέλῃ τῆς Σικελίας
 ἰλιάς λυτικοί. Ἀριστοτέλης δὲ φησι, τῶν ἐχίνων πλείω
 νη εἶναι· ἐν μὲν τὸ ἐσθιόμενον, ἐν ᾧ τὰ καλέμενά εἰσιν
 ἰ· ἄλλα δὲ δύο, τό τε τῶν σπατάγγων *), καὶ τὸ τῶν
 ἰαμένων βρίσσαν **). μνημονεύει τῶν σπατάγγων καὶ Σώ-

†) γρ. καὶ ἰαρινοί. *) γρ. σπαταγγῶν. **) γρ. βρυσῶν.

Φρων, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκίαισι ἔτως· Διδάσκοντα, C.13. μισύλλοντα, διαλείχοντά με τὸν κάτω σπαταγγήν. καὶ Ἐπὶ χαρμος δὲ ἐν Ἡβῆς γάμῳ περὶ τῶν ἐχίνων Φησί· Κρεῖνός θ' ἴκοντι, ἐχίνός τε, τοὶ καὶ ἄλμυράν ἄλλα γὰρ μὲν οὐκ ἴσαντι, πεζαὶ †) δ' ἐμπορεύονται μόνοι. Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν ἔκτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆ Τρωϊκῆ διακόσμου Λακωνά Φησί τινα κληθέντα ἐπὶ θοίνην, παρατεθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν θαλαττίων ἐχίνων, ἐπιλαβέσθαι ἑνὸς, οὗ εἰδότα τὴν χρῆσιν τῆ ἐδέσματος, ἀλλ' ἑὸς προσέχοντα τοῦ συνδείπνουσιν, πῶς ἀναλίσκῃσιν· ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ εἶμα σὺν τῷ καλύφει βρύκειν τοῖς ὁδοῦσι τὸν ἐχίνον· δυσχερὲς μὲν ἦν τῇ βρώσει, καὶ ἔ' συνιέντα τὴν ἀντιτυπίαν τῆς τραχύτητος, εἰπεῖν· ὦ Φάγημα μικρὸν, ἔτε μὴ νῦν σ' ἀφέω μαλακισθεῖς, ἔτ' αὖθις ἔτι λάβοιμι. ὅτι δὲ οἱ ἐχίνοι λέγω δὲ καὶ τὰς χερσαίας καὶ τὰς θαλαττίας, καὶ αὐτὰς εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τὰς θηρῶντας προβαλλόμενοι τὰς ἀκρόθας, ὥστερ τι χαράκιμα, Ἴων ὁ Χίος μαρτυρεῖ ἐν Φωνίῃ καινῇ *), λέγων ἔτως·

Ἄλλ' ἦν τε χέρσῃ τὰς λίοντος ἦνσα,

Ἦν τὰς ἐχίνας μᾶλλον οἰζυράς τέχνης,

Ὅς, εὖ· ἦν ἄλλων θηρίων ὁσμὴν μάθῃ,

Στρόβιλοι ἀμφ' ἄκωνθαι εἰλίξας δίμκας,

Κεῖται δακτυλὸν τε καὶ δίγειν ἀμνηχανες.

Τῶν δὲ λεπτάδων, Φησὶν ὁ Δίφιλος, τινὲς μὲν εἰσι μικροὶ, τινὲς δὲ καὶ ὀστέοις ἐοικυῖαι. εἰσὶ δὲ σπληναί, καὶ ὀλιγόχυλοι, καὶ ἐκ ἄγαν ὀριμεῖται, εὖσομοι δὲ καὶ εὐκτεργατοί· ἐφ' ἧται δὲ ποσῶς εὖσομοι. αἱ δὲ πίνονται ἐρητικά, τρόφιμοι, δύσπεπτοι, δυσανάδοτοι. εἰσὶ καὶ αὐταῖς καὶ οἱ κήρυκες· ὧν οἱ μὲν τράχηλοι εὐτόμαχοι, δυσκτεργατοὶ δὲ, διὸ τοῖς ἀσθενέσι τὸν στόμαχον εἰκεῖσι, δυσέκκριτοί τε καὶ μέσως τρόφιμοι. τέτων δὲ αἱ μέγαντες λεγόμεναι πρὸς τοῖς πυθμέσιν ἀπαλαί, εὐφθαρτοί· διὸ τοῖς τὴν γαστέρα ἀσθενέσιν εἰκεῖται. αἱ δὲ πορφύραι μεταξὺ πίνυος εἰσὶ καὶ τῆ κήρυκος· ὧν οἱ μὲν τράχηλοι πολύχυλοι, εὖσομοι, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῶν ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ, καὶ εὐανάδοτον, εἰς ἐπί- p. 92. κρυσίν τε ἐπιτήδειον. τὰ δὲ ὄσρεα γενναῖα μὲν καὶ ἐν πο-

†) γρ. πεζῇ.

*) γρ. ἐν Φοίνικι ἢ Κανίῃ.

ὕδατος, καὶ ἐν λίμναις, καὶ ἐν θαλάσσῃ. κράτιστα δὲ τὰ θαλάττια, ὅταν λίμνη ἢ ποταμὸς παρὰ κρήνην γίνεται γὰρ ὕδατος, καὶ μείζονα, καὶ γλυκύτερα. τὰ δὲ πρὸς ἥοσι καὶ πότασι, λίθος καὶ ὕδατος ἀμιγῆ, μικρὰ, σκληρὰ, δηλητήρια. τὰ δὲ ἑαρινὰ ὄρεα καὶ τὰ κατὰ τὴν τῷ θέρει ἀρχὴν κρεῖσσονα, πλήρη, θαλασσιζόντα μετὰ γλυκύτητος, πόσιμα, εὐεκτήτα. τὰ δὲ συνεψόμενα μαλάχῃ, ἢ λαπαθῇ, ἢ ἰχθυῖσιν, ἢ καὶ αὐτὰ, τρόφιμα καὶ εὐκόλεια. Μνησίδεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἰδρυμάτων Φησιν. Ὅρεα καὶ πύργους καὶ μύες καὶ τὰ ὅμοια τὴν μὲν σάρκα δυσκατέρχασθαι ἐπὶ διὰ τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν αὐτοῖς ἀλυσκίην. διόπερ αἰματὰ μὲν ἐσθιόμενα κοιλίας ἐστὶν ὑπερβατικά διὰ τὴν ἀλυσκίαν. τὰ δὲ ἐψόμενα ἀφίησιν ἥτοι πᾶσαν, ἢ τὴν πλείστην ἀλυσκίαν πρὸς τὴν συνέψυσαν αὐτὴν ὑγρότητα. διόπερ αἱ μὲν ὑγρότητες, ἐν αἷς ἂν ἐψηθῇ τι τῶν ὀρεαίων, ταρκακτικά, καὶ ὑπερβατικά καὶ κοιλίας εἰσὶν. αἱ δὲ σάρκες τῶν ἐψημένων ὀρεαίων ψόφας †) ποιῶσιν ἐτερεγμέναι τῶν ὑγρῶν. τὰ δὲ ὅπτα τῶν ὀρεαίων, εἰς τὰς αὐτὰ καλῶς ὀπτήσῃ, ἀλυσκίαν ἔχει διὰ τὴν σκωρῶσιν. πεπύρωται γάρ. διὸ ἔχῃ ὁμοίως τοῖς αἰματὶ ἐστὶν δύσπεπτα, καὶ τὰς ὑγρότητας ἐν αὐτοῖς ἔχει καταξηρασμένας, δι' ὧν ἔκλυτος ἢ κοιλία γίνεται. τροφὴν τε δίδωσιν ὑγρὰν τε καὶ δύσπεπτον ἅπαν ὄρεον, καὶ πρὸς τὰς ἐρήσεις ἐστὶν οὐκ εὐδοκίαν. ἀλλὰ καὶ ἐκίνων αἰσὶν καὶ τὰ τοιαῦτα τροφὴν μὲν δίδωσιν ὑγρὰν καὶ μικρὰν. τῆς δὲ κοιλίας ἐστὶν λυτικά καὶ ἐρήσεως κινητικά. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν Γαργικαῖς τάδε τῶν ὀρεαίων καταλέγει.

Ἦν καὶ ὄρεα τέσσα, βυθὰς ἃ τε βίσκεται ἄλμυς,
Νηρεῖται, ἑρόμβοι τε, πελωριάδες τε, μύες τε,
Γλίσχραι τ' ἀλλὰ σῦναι τε ††), καὶ αὐτῆς φησὶ
πίνης.

καὶ Ἀρχέστρατος δ' ἐν Γαστρονομίᾳ Φησί·

Τὰς μὲν ἄλλας ἔχει μεγάλας, ὄρεα δ' Ἀβυδοί,
Τὰς ἄρκτας Πάριον, τὰς δὲ κτένας ἢ Μιτυλήνη·
Πλείστους δ' Ἀμβρακίαν παρέχει, καὶ ἄλλα † μετ'
αὐτῶν·)

†) γρ. ψήφους.

††) γρ. Γλίσχραι τελλῶναι τε.

*) γρ. κάπραι τε μετ' αὐτῶν.

Athen. P. I. T. I.

K

Μισσήνη δὲ πελωριάδας στυπορθρίδι κόγχας,
 Κἄν' Ἐφίσω λήψῃ τὰς χήμας ἔτι πονηρὰς·
 Τῆδεα Καλχηδῶν· τὰς κήρυκας δ' ἐπιτρέψαι
 Ὁ Ζεὺς, τὰς τε θαλασσογενεῖς καὶ τὰς ἀγοραίαι,
 Πλὴν ἐνὸς ἀνθρώπου· κείνος δὲ μοί ἐστιν ἱερώς,
 Λίσβον ἐριτάφυλον ναίων, Ἀγάδων δὲ καλεῖται.

καὶ Φιλύλλιος δὲ, ἡ ὅσας εἶναι ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις, Φησί·
 Χήμας, λεπάδας, σωλήνας, μῦς, κύνες, κτένας ἐν Μη-
 θύμνης. ὄσρεια δὲ μόνως ἔτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Κρα-
 νος Ἀρχιλόχοις· Πίνκησι καὶ ὄσραιοισιν ὁμοίῃ. καὶ Ἐπίχα-
 μος ἐν Ἡβας γάμοις· Ὁσρεα συμπεφυκότα. ὄσρεον δὲ,
 ὄρνεον. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ ὄσρεα τρόπον φησί θεδεσμέν-
 καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ· Τὸ τῶν ὄσρέων γένος συμπάντων. ἐν δὲ τῇ
 τῆς πολιτείας δεκάτῃ ὄσρεα εἶπε συμπεφυκέναι, ὄσρεά τε
 καὶ φυκίας. αἱ δὲ πελωρίδες ἀνομάσθησαν παρὰ τὸ πελά-

p. 93. ριον. μελίζων γὰρ εἰς χήμης καὶ παρηλλαγμένον. Ἀριστο-
 λης δὲ φησι, καὶ ἐν ἄμμῳ αὐτὰς γίνεσθαι. τῶν δὲ χημῶν
 μνημονεύει Ἴων ὁ Χῖος ἐν Ἐπιδημίαις. καὶ ἴσως ἔτως ἀν-
 μαται τὰ κογχύλια παρὰ τὸ κεχημέναι. περὶ δὲ τῶν κατὰ
 τὴν Ἰνδικὴν γινομένων ὄσρέων, (ὃ γὰρ ἀκαιρον καὶ τέτων
 μνησθῆναι διὰ τὴν τῶν μαργαριτῶν χρῆσιν) Θεόφραστος μὲν
 ἐν τῷ περὶ λίθων γράφει ἔτως· Τῶν θαυμαζομένων δὲ λί-
 θων ἐστὶ καὶ ὁ μαργαρίτης καλέμενος, διαφανὴς μὲν τῇ
 φύσει· ποιῶσι δ' ἐξ αὐτῆς τὰς πολυτελεῖς ὀρμεις. γίνεται δὲ
 ἐν ὄσρέῳ τινὶ παρακλήσιῳ ταῖς πίνυσις, πλὴν ἐλάττονι·
 μέγεθος δὲ, ἡλίονος ἰχθύος ὀφθαλμὸς εὐμεγέθης. Ἀνδρο-
 σθένης δ' ἐν τῷ τῆς Ἰνδικῆς παράπλῳ γράφει ἔτως· Τῶν
 δὲ εὐόμβων καὶ χοιρίων καὶ τῶν λοιπῶν κογχυλίων αἱ ποι-
 κίλαι ἡδεῖαι, καὶ πολὺ διάφοροι τῶν παρ' ἡμῖν. γίνονται δὲ
 πορφύρα τε καὶ ὄσρέων πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν. ἐν δὲ ἴδιον,
 ὃ καλεῖσιν ἐκεῖνοι βέρβερι, ἐξ ἧς ἡ μαργαρίτις λίθος γίνε-
 ται. αὕτη δ' ἔστι πολυτελής κατὰ τὴν Ἀσίαν, καὶ πωλεῖται
 περὶ Πέρσας τε καὶ τὰς ἄνω τόπας πρὸς χρυσίον. ἔστι δ'
 ἡ μὲν τῇ ὄσρέῳ ὄψις παρακλήσιᾳ τῷ κτενί· ἡ δὲ διέγλυπται
 δὲ, ἀλλὰ λεῖον τὸ ὄσρεον ἔχει καὶ δασύ, ἡ δὲ αὐτὰ ἔχει
 δύο, ὥσπερ ὁ κτεῖς, ἀλλὰ ἓν. ἡ δὲ λίθος γίνεται ἐν τῇ
 σαρκὶ τῷ ὄσρέῳ, ὥσπερ ἐν τοῖς σπυρίοις ἡ χαλαζα. καὶ εἶναι ἡ

ρυσοειδής σφόδρα, ὥστε μὴ ἐχθρίας διαγινῶναι, ὅταν
 παρατὸ χρυσίον· ἡ δὲ ἀργυροειδής· ἡ δὲ ταλέως
 ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων. Χάρης δ' ὁ C. 14.
 ἀναίος ἐν ἑβδόμῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν φησι·
 ὅνται δὲ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν, ὡσαύτως δὲ
 κατὰ τὴν Ἀρμενίαν, καὶ Περσικὴν, καὶ Συσσιανὴν, καὶ
 Λαυσίαν παρόμοιον ὁρᾶν· τὸ δ' ἔστιν ἄδρον καὶ πρόμη-
 ἔχον ἐν αὐτῷ σάρκα καὶ μεγάλην καὶ λευκὴν, εὐώδη
 ρα. ἔξ ὧν ἐξαιρῶντες ὅσα λευκὰ, προσαγορεύουσι μὲν
 κρίτην· κατασκευάζουσι δ' ἐξ αὐτῶν ὀρμίσκους τε καὶ
 καὶ περὶ τὰς χαῖρας καὶ τὰς πόδας· περὶ αὐτὰς σκευάζουσιν οἱ
 καὶ Μῆδοι καὶ πάντες Ἀσianoὶ πολὺ μᾶλλον τῶν
 κρυαῖς γεγενημένων. Ἰσίδωρος δ' ὁ Χαρακηνός ἐν τῷ
 Περσικῷ περιηγητικῷ κατὰ τὸ Περσικὸν πέλαγος νησὶν
 ἵναι τινα, ἔνθα πλεῖστην μαργαρίτην εὐρίσκεσθαι. διό-
 σχεδίας καλαμῖνας κέριξ εἶναι τῆς νήσου· ἐξ ὧν καθε-
 ἕντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὀργυίας εἰκοσιν ἀναφέρειν δι-
 αίς κόγχης. Φασὶ δ', ὅταν βρονταὶ συνεχεῖς ὥσι καὶ ὁμι-
 ν ἐκχύσεις, τότε μᾶλλον τὴν πίνναν κύειν, καὶ πλεί-
 ῃ γίνεσθαι μαργαρίτην καὶ εὐμεγέθη. τῇ δὲ χειμῶνος
 τὰς ἐμβυθίας θάλασσας δύναιν εἰσθᾶσιν αἱ πίνναι θά-
 δε τὰς μὲν νύκτας κεχῆνασι διανηγρόμεναι, ἡμέρας δὲ
 σιν. ὅσαι δ' ἂν πέτραις ἢ σκιλαῖσι προσφυῶσι, ῥιζο-
 ῶσι· πᾶνταυτὰ ἐνῆσαι τὴν μαργαρίτην γεννώσι. ζωογο-
 νται δὲ καὶ τρέφονται διὰ τῇ προσπεφυκότητι τῇ σαρκὶ μέ-
 τῃ δὲ συμπέφυκε τῇ τῇ κόγχῃ σόματι χηλὰς ἔχον
 νομὴν εἰσφέρον. ὃ δὴ ἐστὶν εἰκοὸς καρκίνω μικρῷ, καλε-
 ον πιννοφύλαξ. διήκει δὲ ἐκ τέττε ἡ σὰρξ μέχρι μέσσε τῇ
 χε οἶον ἐξίκα. παρ' ἣν ἡ μαργαρίτις γεννωμένη αὐξάνει
 διὰ τῇ σαρκεὶ τῆς κόγχης, καὶ τρέφεται, ὅσον ἂν ἢ προσ-
 λυκυῖα χρόνον. ἐπειδὴν δὲ παρὰ τὴν ἐκφυσιν ὑποδυομένη p. 94.
 ἔρξ καὶ μαλακῶς ἐντέμνηται χωρίσῃ τὴν μαργαρίτην ἀπὸ
 κόγχης, ἀμπεύχουσα μὲν οὐκέτι τρέφει, λειοτέραν δ' αὖ-
 καὶ διαυγετέραν ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν δι-
 λιος πίννα διαυγεστάτην ποιεῖ καὶ καθαρωτέραν, καὶ με-
 ῃν γεννᾷ μαργαρίτην· ἡ δὲ ἐπιπολάζουσα καὶ ἀνωφερής,
 τὸ ὑπὸ τῇ ἡλίῳ ἀκτινοβολεῖσθαι, δύσχευς καὶ ἥσων.

κινδυνεύει· οἱ δὲ θηρῶντες τὰς μαργαρίτας, ὅταν εἴ-
χηνότα κόγχον κατ' εὐθὺ ἐκτείνωσι τὴν χεῖρα· τότε,
καὶ πολλάκις οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἀποπρίσκται· ἔτι
καὶ παραχρῆμα ἀποθνήσκουσιν· ὅσοι δ' ἐν ἐκ πλαγίᾳ
θέντες τὴν χεῖρα τύχωσι, ῥαδίως τὰς κόγχους ἀπὸ τῆς
θε ἀποσπῶσιν. μαράγδων δὲ μνημονεύει Μένανδρος ἐν
δίῳ *).

Μαράγδων εἶναι ταῦτ' ἔδει, καὶ σέριον.

ἔνευ δὲ τῷ σ λεκτέον· παρὰ γὰρ τὸ μαρμαίρειν ὠπὸ
τῷ διαυγῆς ὑπάρχειν.

Μετὰ ταῦτα παρηνέχθησαν πίνακες ἔχοντες τῷ
ὕδατος κρεῶν πολλά· πάδας καὶ κεφαλὰς, καὶ ὠτῖα,
σιαγόνας· ἔτι δὲ καὶ χορδαίς, καὶ κοιλίαις, καὶ γλαύσας, ὡς
ἔθος· ἐστὶν ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένοι
Φθοκωλίοις. εἴρηται γὰρ, Οὐλπιανέ, καὶ τὸ ἐφθοπώλιον
ῥὰ Ποσειδίππῳ ἐν Πεδίῳ **). καὶ πάλιν ζητοῦντων τὰς
μάσας τὰς τι τέτων, ὃ μὲν τις ἔλεγε· Τῶν ἐδαδίων
λιῶν μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσι·

Φήσω σ' ἀδακατεύτας κοιλίας πωλεῖν.

καὶ ἐξῆς·

Τί μ', ὦ ἀγάθ', εἰ πλύνειν εἴς τὰς κοιλίας,
Πωλεῖν τε τὰς ἀλλάντας, ἀλλὰ καταγελαῖς;

καὶ πάλιν·

Ἐγὼ δὲ γ' ἥνυστρον βοῆς καὶ κοιλίαν ὑεῖν†)
Καταβροχθίσας, κατ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόσιπτ.
Λαρυγγίῳ τὰς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.

καὶ πάλιν·

Ἦ δ' ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμῷ κρέας,
Καὶ χόλικος, ἥνυστρο τε, καὶ γαστρὸς τόμον.

σιαγόνες δὲ Κρατῖνος Πλέτοις·

Περὶ σιαγόνες βοείας μαχόμενες.

καὶ Σοφοκλῆς Ἀμύπῳ·

Σιαγόνες τε δὴ μαλθακαῖς τίθῃσι.

*) γρ. Μένανδρος ἐν Παιδίῳ. **) γρ. ἐν Παιδίῳ. †
κοιλίας ὑεῖν.

Πλάτων δ' ἐν Τιμωίῳ γράφει· Καὶ τὰς σιγῶνας ἔπραξε αὐ-
τοῖς συνέδραμον ὑπὸ τῇ φύσει τῶ προσώπῳ. καὶ Ξενοφῶν
ἐν τῷ περὶ Ἰππικῆς· Σιγῶνα μακρὰν συνεσαλμένην. οἱ δὲ
συγῶνα *) διὰ τῆς υ' σιγῆς ἐκφέρουτες κατ' ἀναλογίαν λέ-
γουσιν ἀπὸ τῆς υ'. χορδῶν τε μέμνηται Ἐπίχαρμος, ὃς
ὄρθας ὀνομάζει, ἐπιγράψας τι καὶ τῶν δραμάτων Ὀρύαν,
Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

Ἐκ μὲ χορδῶν τοῖς φροντισταῖς παραβλήτων.

Κρατῖνος ἐν Ποτίνῃ·

Ἦς λεπτός, ἢ δ' ὅς, ἦσθ' ὃ τῆς χορδῆς τόμος.

καὶ Εὐπόλις ἐν Αἰξίν. Ἀλαξίς δ' ἐν Λευκαδίῃ ἢ Δραπέ. C. 15.
ταῖς·

Χορδαίῃς τόμος ἦεν, καὶ περικομματίνων **)·

P. 95.

Ἀντιφάνης ἐν Γάμοις·

Ἐκτεμὼν χορδῆς μέσσιον †).

ποδῶν δὲ, καὶ ὠτίων, ἔτι δὲ φύγχας Ἀλαξίς ἐν Κρατίῳ ††)
ἢ Φαρμακοποσίῃ· τὸ δὲ μαρτύριον ὀλίγον ὕστερον ἐκδήσομαι
πολλὰ ἔχον τῶν ζητημένων ὀνομάτων. Θεόφιλος Παγκρα-
τιαστῇ·

Ἐφθῶν μὲν σχεδὸν

Τρεῖς μυῖς. λίγ' ἄλλο. φύγχισι, κωλὴν, πόδας

Τέτταρας ὑείας. Ἡράκλεις. βοῆς δὲ τρεῖς.

Ἀναξίλας Μαγείροις·

Τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον εἶναι μοι δοκεῖ

Ἰχθυοῖ' ὅπτην. τί σὺ λέγεις ἰχθυοῖα;

Συσσίτιον μέλλεις νοσηλεύειν, ὅσον

Ἀρεσκύλῃ ἰφθῖν εἶσι φύγχη, πόδας †††)

Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ·

Δεινὸν μὲν γὰρ ἔχονθ' ὕς φύγχος, ὃ φίλε Κινηθεῖ

καὶ ἐν Καμψοῖ ††††)

Ῥύγχος φερῶν ὕειον ἡσδόμην τότε.

*) γρ. ὑγῶνα.

**) γρ. καὶ περικομματί τι.

†) γρ. μέ-

σπται, vel μεσάτιον.

††) γρ. ἐν Κρατίῳ.

†††) γρ. ἰσι,

φύγχη, καὶ πόδας.

††††) γρ. Καλυψοῖ.

ᾠτέρια δ' ὠνόμασε καὶ Ἀναξαυδρίδης ἐν Σατύρῳ. Ἀέκων
πρὸς δὲ ἐν Χαλκίδι φησί·

Ζυμοποιῷ θερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων, θ-
μίσβρωτα λείψανα συντιθεῖς. . . .

Οἶοντα ἄνω ἑτεράλικα σιλφίῳ

Σφενδονῶν †) ἀλλάντῃ τέμνω· παραφίγω χορδῆς τέμον·

Ῥύγχος εἰς ὄζος πιέζω· ὥς πᾶντας ὁμολογεῖν,

Τῶν γάμων κρείττω γιγνέσθαι τὴν ἔχλον ἡμέραν.

Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι·

Ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύσηνος, τέκνον.

Πῶς εἰσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;

Φαρσεράτης Λήροις·

Ὡς ἐχί τατί ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔσθ' υἱός.

καὶ τόπος δὲ τις ἔτω καλεῖται Ῥύγχος περὶ Σπράτον τῆς
Αἰτωλίας, ὡς φησι Πολύβιος ἐν ἑκτῇ ἱστορίῳ. Στῆσιχα-
ρός τέ φησιν ἐν Συοθήραις·

Κρύψαι δὲ ῥύγχος ἄκρον γᾶς ἐπίνερθεν.

ὅτι δὲ κυρίως λέγεται ῥύγχος ἐπὶ τῶν συῶν, προείρηται, ὅτι
δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων ζώων. Ἀρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ
κατὰ παιδιὰν εἴρηκε, καὶ ἐπὶ τῷ πρόσωπῳ ἔτως·

Καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος ἔτωσ' ἡμῶν.

καὶ Ἀραρῶς Ἀδώνιδι·

Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς εἰσφύει.

Ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης Αἰολοσίῳ·

Καὶ μὴν τὸ δεῖν Ἀκροκώλια δὲ σοὶ τίττωμα ἤψῃσιν ἐν-
κερά†).

καὶ ἐν Γηρυτάδῃ·

Ἀκροκώλια, ἄρτοι, κέραβι.

Ἀντιφάνης Κορινθία· Ἐπειτα καὶ Ἀκροκώλιον ὕειον Ἀφροδίτῃ
γελοῖον, ἄγνωστῃ, ἐν τῇ Κύπρῳ δ' ἔτω Φιληδαῖ ταῖς ὕεσι, δόκτω-
τα, ὥς καταφαγεῖν **) ἀπαῖρξε τὸ ζῶον, τὰς δὲ βῆς ἡνεί-
†) γρ. Οἶος (vel potius Ὅς) ᾠτέρια τε κ' Ἀκροκώλια σιλφίῳ
σφενδονῶν. *) γρ. Καὶ μὴν ἐς τὸ δαῖπνον Ἀκροκώλια ἐν
τίσσεσσι ἤψῃσιν τ. **) γρ. σκατοφαγεῖν.

πασεν. ὅτι δὲ οὕτως Ἀφροδίτῃ ὡς θύεται, μαρτυρεῖ Καλλιμάχος, ἢ Ζηνόδοτος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι, γράφων ὥδε· Ἀργεῖοι Ἀφροδίτῃ ὡς θύουσι, καὶ ἡ ἑορτὴ καλεῖται P. 96. Ὑτυρία *). Φερεκράτης δ' ἐν Μεταλλεύσι·

Σχελίδες δ' ὀλόνημμοι πλησίον ταπεινύσσονται

Ἐπὶ πινακίσκοις, καὶ δίεφθ' ἀπροκώλια.

Ἀλεξίς Κυβευταῖς·

Ἑρισνηϊότων

Σχεδὸν τι δ' ἡμῶν ἐξ ἀπροκώλια τινός.

καὶ Παννυχίδι ἢ Ἐρίβοισιν·

— ἡμίονα μὲν

Τὰ κριὰδ' ἐστὶ, τὸ περίκομμ' ἀπόλλυται.

Ὁ γόγγρος ἐφθός, τὰ δ' ἀπροκώλι' ἐδίπνω.

τῶν δ' ἐφθῶν ποδῶν μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Διαιτολογικῇ· Ὡς παρασκευάζεται δεῖπνον πῶς ἂν εἴπαθ' ἡμῖν. καὶ ὅσα ὑπάρχει τέμαχος ἐγγέλιον ἡμῖν, τευθίς, ἀρνειον κρέας, φύσκης τόμος, πὺς ἐφθός, ἡπαρ, πλευρόν, ὀρνίθια πλῆθει πολλὰ, τυρὸς ἐν μέλιτι, μερὶς κρεῶν. Ἀντιφάνης C. 16. Παρασίτω·

— χοιρέων

Σκέλη καπύρ. ἀγαθόν γε, τὴν ἑστίαν,

Ἄριστον. ἐφθός†) τυρὸς ἐπιδόνει πολὺς.

Ἐκφαντίδης δ' ἐν Σατύροις·

Πόδας τε, εἰ δέοι, κριάμενον καταφαγεῖν ἐφθός ὅς.

γλώσσης δὲ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισαῖς διὰ τέτων Ἄλις ἀφύης μοι παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων, ἀλλὰ φέρετ' ἀπόβασιν ἡπάτιον, ἢ κακριδίε νέε κόλλοπά τινα· εἰ δὲ μή, πλευρῶν ἢ γλωτταν, ἢ σπληνός, ἢν ἐσιν, ἢ δέλφακος, ἢ ῥίνης, ἢ τριέα, φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων χλιαρῶν.

Τοσάτων λεχθέντων καὶ περὶ τέτων, εἰ δὲ τῶν ἰατρῶν C. 17. οἱ παρόντες ἀσύμβολοι μεταλήφασιν. ἔφη γὰρ ὁ Διονυσιοκλῆς· Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδυσσῶν ἔφη· Κεφαλὴ καὶ πόδες ὧν ἐ πολὺ τὸ τρώφιμον καὶ λιπαρόν ἐν αὐ-

*) γρ. Τυήρια.

†) γρ. ἐφθός.

τοῖς ἔχουσι. καὶ ὁ Λαωνίδης· Δήμων ἐν τετάρτῳ Ἀσθίδος, Ἀφείδαντα, φησί, βασιλεύοντα Ἀθηναίων Θυμοκρίτης ὁ νεότερος ἀδελφός, νόθος ὢν, ἀποκτείνετο, αὐτὸς ἐβασίλευσα. ἐφ' ᾧ Μελάνθοις Μεσσήνιος ἀκρεσῶν τῆς πατρίδος, ἐπήρατο τὴν Πυθίαν, ὅπερ κατοικήσῃ. ἡ δὲ ἔφη, ἔνθα ἂν ξενίσαις πρῶτον τιμηθῇ, τῆς πόδας αὐτῷ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῷ θείπῳ παραθέντων. καὶ τῷτ' ἐγένετο αὐτῷ ἐν Ἐλευσίῃ. τῶν ἱερειῶν γὰρ τότε πάτριόν τινα ἐορτὴν ἐπιτελεσῶν, καὶ πάντα τὰ κρέα καταναλωκυῖον, τῶν δὲ ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς ὑπολοιπῶν ὄντων, ταῦτα τῷ Μελάνθῳ ἀπέστειλαν.

Μήτηρ ἐξῆς ἐκείσιν ἐχέσθῃ, μητροκόλις τις ὡς ἀλφειὸς ῥοα καὶ μήτηρ τῶν Ἰπποκράτους υἱῶν, οὗς εἰς ὕδατιν καὶ μωδεμένους οἶδα. εἰς ἣν ἀποβλέψας ὁ Οὐλίπιανός, ἄγε εἴη ἔφη, ἄνδρες φίλοι, παρὰ τίνι καίτοι ἡ μήτηρ; ἱκανῶς γὰρ γεγενησέμεθα, καὶ κειρὸς ἤδη ἐστὶ καὶ λήγειν ἡμᾶς. ταῖς δὲ Κυνικοῖς τῷτο παρακαλεῖσθαι, σιωπᾶν κεχορησμένους ἀφωδῶς· πλην εἰ μὴ καὶ τῶν σιγῶν καὶ τῶν κεφαλῶν κατατρῶξαι βέλωνται καὶ τὰ ὁσᾶ, ὧν ἕδεις φθόνος αὐτοῖς ἀπὸ λαύειν ὡς κυσί· ἔσθῃ γὰρ εἰσι, καὶ εὐχονται παλαῖσθαι.

p. 97.

— νόμος δὲ, λείψαν' ἐκβάλλειν κυσίν,

ἐν Κρήσταις ὁ Εὐριπίδης ἔφη. πάντα γὰρ ἐσθίειν καὶ πίνειν θέλουσιν, ἐπὶ νοῦν μὴ λαμβάνοντες, ὅπερ ὁ Θεῖος Πλάτων ἔφη ἐν Πρωταγόρῃ, τὸ περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοιωτάτου εἶναι τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν Φαύλων καὶ ἀγαθῶν ἀνθρώπων, καὶ γὰρ ἔτοι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλους δι' αὐτῶν συνιέναι †) ἐν τῷ πότῳ, μηδὲ διὰ τῆς αὐτῶν Φωνῆς καὶ λόγων τῶν αὐτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίας, τιμῆς ποιῶσι τὰς αὐλητρίδας, πολλὰ μισθόμενοι ἀλλοτρίαν Φωνήν, τὴν τῶν αὐλῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκείνων Φωνῆς ἀλλήλοις ξύνεισιν ὅπερ δὲ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ξυμπόται καὶ πεπαιδευμένοι εἰσὶν οὐκ ἂν ἴδοις αὐλητρίδας, ἔτε ὀρχηστρίδας, ἔτε ψαλτρίδας, ἀλλ' αὐτὰς αὐτοῖς ἱκανὰς ὄντας συνεῖναι ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τέτων, διὰ τῆς αὐτῶν Φωνῆς λέγοντάς τε, καὶ ἀκόντας ἐν μέρει αὐτῶν κοσμίως, καὶ πάνυ πολὺν οἶνον πίωσι. τῷτο δ' ὑμεῖς ποιᾶτε, ὧ Κύνυλκε, πίνοντες, μάλλον

†) γρ. συνεῖναι.

δ' ἐκπίνοντες, αὐλητρίδων καὶ ὀρχηστρίδων δίκην ἐμποδίζετε τὴν διὰ τῶν λόγων ἡδονήν, ζῶντες κατὰ τὸν αὐτὸν Πλάτωνα, ὡς ἐν τῷ Φιλήβῳ φητίν, οὐκ ἀνθρώπη βίον, ἀλλὰ τινος πνεύματος, ἢ τῶν, ὅσα θαλάττια μετ' ὀφρέων ἐμψύχων ἐστὶ σωματίων*). καὶ ὁ Κύνελκος ὀργισθεὶς, γάργρων, ἔφη, καὶ κοιλολόχαιμον ἀνθρώπε, ἐδὲν ἄλλο σὺ οἶσθα, ἢ λόγους διεξοδικῶς εἰπεῖν, ἐχ' ἰσορίας μνηστῆρμαι, ἢ τῆς ἐν λόγοις χερίτος ἀπάρξασθαι ποτὲ, ἀλλὰ τὸν χρόνον ἅπαντα περὶ ταῦτα κατατρίβης, ζητῶν, καίται, ἢ κεῖται; εἴρηται, οὐκ εἴρηται; ἐξουυχίζεις τε πάντα τὰ προσπίπτοντα τοῖς συνδιαλεγομένοις, τὰς ἀκάνθας συνάγων,

Ὡς αὖ ἰχθυόποδες καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν

ἢ διὰ τριβῶν, ἀνθέων τῶν ἡδίστων μὴδὲν συναθροίζων, ἢ ἢ σὺ C. 18. πῶς ὁ καὶ τὴν ὑπὸ Ῥωμαίων καλεσμένην τρήναι, κατὰ τινα πατρίαν παρὰ τὴν λεγομένην καὶ ὀδομένην τοῖς Φίλοις, ἐπινομήσα καλῶν; καὶ εἰ μὲν τὴν Πλάτωνος ζηλώσας, μαθεῖν βεβόημεθα· εἰ δὲ παρὰ τινι ἔτι εὐρὴν λεγομένην, ἐμφάνισον τὸν εἰπόντα. ἐγὼ γὰρ οἶδα ἐπινομήσα καλεσμένην καὶ μέρος τι τῆς τριήρας, ὡς Ἀπολλώνιος ἐν Τριηρικῷ παρατέθειται. ἢ σὺ εἶ ὁ καὶ τὸν κανὸν καὶ ἐδέκω ἐν χρειῇ γενόμενον Φαινόλην, (εἴρηται γὰρ, ὦ βέλτιστε, καὶ ὁ Φαινόλης) εἰπὼν; Παῖ Λεῦκε, δός μοι τὸν ἄχρηστον Φαινόλην. εἰς βλαυνεῖον δὲ ποτε πορευόμενος, ἐκ ἔφης πρὸς τὸν πυνθανόμενον, Ποῦ δή; Ἀπολύμενος, ἦν δ' ἐγὼ, ἐπείγομαι; κῆκλινος σοι τῆς ἡμέρας ὁ καλὸς κανυσινὸς ὑπὸ λωποδυτῶν ἀνηρπᾶσθαι· ὡς γέλωτα κάμπολυν ἐν τῷ βλαυνεῖω γενέσθαι, ἀχρήστου ζητουμένου Φαινόλη. ἄλλατε δὲ, ὦ ἐταῖροι Φίλτατοι, πρὸς γὰρ ὑμᾶς εἰρήσεται τάληθες, προσέπταισε λίθω, καὶ τὴν κνήμην ἔλυσεν· θεραπευθεῖς οὖν προΐει, καὶ πρὸς τὰς πυνθανομένας, Τί τῆτο, Οὐλπιανέ; Ὑπώπιον, ἔλεγε. κῆκλινος (ἔκυνον γὰρ αὐτῷ) τότε τὸν γέλωτα φέρειν ἢ δυνάμενος, παρὰ τινι τῶν φίλων (ιτρῶν †) ὑπαλειψόμενος τὰ ὑπὸ τῆς ὀφθαλμῶς παχεῖς Φαρμάκω, πρὸς τὰς πυνθανομένους, Τί δὲ σὺ; Πρόσκομε, ἔφασκον, τῆς δ' αὐτῆς ταύτης σοφίας C. 19. καὶ ἕτερός ἐστι ζηλωτῆς Πομπηϊανὸς ὁ Φιλadelphεύς, ἀνθρώ- p. 98.

*) γρ. μετ' ὀφρέων ἐμψύχας ἐστὶ σ, †) γρ. ἰατρῶν.

πος οὐκ ἀπάνευρος, ὀνοματρεθῆρας δὲ καὶ αὐτός. ὅς τις πρὸς
 τὸν οἰκέτην διαλεγόμενος, μεγάλη τῇ Φωνῇ καλέσας τοῦ-
 μα, Στρομβιχίδη, ἔφη, κόμιζέ μοι ἐπὶ τὸ γυμνάσιον τὰς
 βλαύτας τὰς ἀφορήτας, καὶ τὴν ἀφεςρίθην τὴν ἀχρηστον.
 ἐγὼ γὰρ ὑποδησάμενος τὸν πώγωνα προσωγαρεύσω τὰς ἐταί-
 ρους. ὅπως γὰρ ἐσὶ μοι τάριχος. κόμιζε δὲ τῇ ἐλαίᾳ τὴν
 λήκυθον. πρότερον γὰρ συντριβησόμεθον, ἔπειθ' ἔτιως ἀπο-
 λήμεθον. ὁ δ' αὐτὸς ἔτος σοφιστῆς Φεβρουαρίῳ μηνί, ὡς
 Ῥωμαῖοι λέγουσι, (τὸν δὲ μῆνα τέτον κληθῆναί φησι ὁ
 Μαυρέσιος Ἰάβας ἀπὸ τῶν καταδαίων Φόβων κατ' ἀνα-
 ρεσιν τῶν δειμάτων, ἐν ᾧ τῇ χειμῶνός ἐστι τὸ ἀπμαϊότατον,
 καὶ ἔθος τότε τοῖς κατοικομένοις τὰς χοὰς ἐπιφέρειν πολ-
 λαῖς ἡμέραις) πρὸς τινὰ τῶν φίλων, οὐκ εἰδὲς με, ἔφη,
 C. 20. πολλῶν ἡμερῶν διὰ τὰ καύματα. τῆς δὲ τῶν Παναθηναίων
 ἑορτῆς ἐπιτελουμένης, δι' ἣν καὶ τὰ δικαστήρια ἔσονται ἀνεῳγμένα,
 ἔφη. Γενέθλιός ἐστι τῆς ἀλέκτορος Ἀθηνᾶς, καὶ ἄδικος ἡ
 τῆς ἡμέρας. ἐκάλεσε δὲ ποτε καὶ τὸν ἐκ Δελφῶν ἐπανελ-
 θόντα ἡμῶν ἐταῖρον, ἐδὲν αὐτῷ χρήσαντος τῇ θεῇ, ἀχρη-
 στον. δεῖξιν δὲ ποτε λόγων δημοσίᾳ ποιέμενος, καὶ ἐγκώμιον
 διεξερχόμενος τῆς βασιλευσῆς πόλεως, ἔφη. Θαυμασὴ δ'
 ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἡ ἀνυπόστατος. τοιῶτοί τινες εἰσιν, ὧς ἑταῖ-
 ροι, οἱ Οὐλπιάνειοι σοφισταί, οἱ καὶ τὸ μιλιάριον καλέμενον
 ὑπὸ Ῥωμαίων, τὸ εἰς θερμῆ ὕδατος κτεργασίαν κατασκευα-
 ζόμενον, ἱππολέβητα ὀνομάζοντες, πολλῶν ὀνομάτων ποιη-
 ταί, καὶ πολλοῖς παρσάγγαις ὑπερδραμόντες τὸν Σικελι-
 κὴν Διουσίον· ὅς τὴν μὲν παρθένον ἐκάλει μέναιδρον, ὅτι
 μένει τὸν ἄνδρα· καὶ τὸν εὐλον μενεκράτην, ὅτι μένει καὶ
 κρατεῖ· βαλλάντιον δὲ τὸ ἀκόντιον, ὅτι ἐναντίον βάλλεται·
 καὶ τὰς τῶν μυῶν δ' ἐκδύσεις*) μυσηρίαι ἐκάλει, ὅτι τὰς μυς
 τηρεῖ. Ἀθανίς δ' ἐν πρώτῳ Σικελικῶν τὸν αὐτὸν φησι Διο-
 νύσιον καὶ τὸν βοῦν γαρόταν καλαῖν, καὶ τὸν χοῖρον ἱα-
 χον. τοιῶτος ἦν καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ Κασσάνδρᾳ τῇ Μακεδο-
 νίας βασιλεύσαντος ἀδελφός, ὁ τὴν Οὐρανόπολιν καλεμέ-
 νην κτίσας. Ἰσορεῖ δὲ περὶ αὐτῆς Ἡρακλείδης ὁ Λέμβος ἐν
 τῇ τριακοστῇ ἐβδόμῃ τῶν Ἰσοριῶν, λέγων ἔτιως· Ἀλέξανδρος,
 ὁ τὴν Οὐρανόπολιν κτίσας, διαλέκτας ἰδίας εἰσήνεγκεν, ὅρ-
 *) γρ. τῶν μυῶν διεκδύσεις.

Φροβόαν μὲν τὸν ἀλεκτρυόνα καλέων, καὶ βροτοκέρτην τὸν κερέα, καὶ τὴν δρυχμὴν ἀργυρίδα, τὴν δὲ χοίνικα ἡμεροτροφίδα, καὶ τὸν κήρυκα ἀπύτην. καὶ τοῖς Κασσανδρείων δὲ ἄρχαισι τοιαῦτά ποτε ἐπέειπε. Ἀλέξανδρος ὁ μάρμων †), πρόμοις γαθεῖν. τὰς ἡλιοκρεῖς οἰῶν, οἷον λιπῆσα θωωτῶν ἔργων κρατήτορας μορσίμῳ τύχῃ κεκυρωμένους θεῶ πύγαις ζυτλώσαντες αὐτὰς, καὶ φύλακας ὀριγενεῖς. τί δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δημοῖ, νομίζω ἐγὼ μὴδὲ τὸν Πύθιον διαγνώσκειν. κατὰ γὰρ τὸν Ἀντιφάνους Κλεοφάνη

— τότε τυραννεῖν ἔστιν, ἢ

Τί δὴ ποτε τὸ σκαδαῖον, ἀκολουθεῖν, ἔστι,

Ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, ἢ δια-

λκτων ††), αὐτῶν, ευκρίνως λέγονθ', ὅτι

Τὸ πρῶγμα τῶν οὐκ ἔστιν, εἴπερ γίνεται.

p. 99.

Οὐδ' ἔστι γὰρ πῶς γινόμενον, ὅπερ γίνεται,

Οὐτ', εἰ πρότερον ἦν, ἔστιν, ἔγχε νῦν γίνεται,

Ἔστι γὰρ οὐκ ὅν ἐστιν. ὅ δὲ μὴ γέγονε πῶς,

Οὐκ ἔστι ὥσπερ γέγονε. ὅ δὲ μὴ γέγονε πῶς.

Ἐκ τῶ γὰρ εἶναι γέγονεν. εἰ δ' οὐκ ἦν, ὅθεν;

Πῶς ἐγένετ' ἐξ οὐκ ὄντος; ἔχ' οἷον τι γὰρ.

Εἰ δ' αὐτόθεν ποὶ γέγονε, οὐκ ἔστι πάλιν.

Καί ποι δὲ πῶς τις, εἴποθεν γενήσεται

Τὸ οὐκ ὄν, εἰς οὐκ ὄν γὰρ ἔδ' ἀπολλύεται.

Ταυτὶ δ' ὅτ' ἔστιν, ἐδ' ἂν Ἀπόλλων μάθει. ").

οἶδα δ', ὅτι καὶ Σιμωνίδης ποὶ ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε C. 21. τὸν Δία, καὶ Αἰσχύλος τὸν ἔδην ἀγασίλκον. Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἰοχέικραν τὴν ἀσπίδα, τὸ ζῶον. διὰ ταῦτα τοιαῦτα ὁ Θαιμάσιος Πλάτων ἐν τῷ Πολιτικῷ εἰπὼν ξηροβατικά τινα ζῶα καὶ ὑδροβατικά ἄλλα, ξηροτροφικὸν τε καὶ ὑδροτροφικὸν καὶ ξηρονομικὸν, ἐπὶ ζώων χερσαίων καὶ ἐνύγρων καὶ ἐναερίων, ἐπιλέγει, ὥσπερ παρακαλεούμενος τέτοις τοῖς ἐνοματοποιοῖς, φυλάττεσθαι τὴν καινότητα, γράφων καὶ κατὰ λέξιν τάδε. Κἂν διαφυλάξης τὸ μὴ σκαδαῖον ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι, πλεσιώτερος εἰς τὸ γῆρας ἀναφικνήσῃ φρονήσεως. οἶδα δὲ καὶ Ἡρόδου τὸν Ἀττικὸν βῆτορα ἐνομάζοντα τροχοπέδη

†) γρ. μάρμων.

††) γρ. Ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν,

τῇ Δίᾳ, Λεπτ.

) γρ. Οὐκ ἔστιν ὅτε περ γέγονεν, ἔτι μὴ

γ. π.

") γρ. ἐδ' ἂν ὡς Ἀπόλλων μάθει.

τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατάντας τήσας
ὁ ὀχμέωνος ἀπορεύετο, καίτοι Σιμαριεὺς ἐν τοῖς Συναπύμας
ἐποχλέετ τὸ ξύλον τῷτο ἐπονομάσκειντος. καὶ Σοφοκλῆς δὲ πε
ὁ ποιητὴς τὸν Φύλακx μοχλόν κε ἀνόμασεν ἐν τούτοις·

Θάρσει, μέγας σοι τῷδ' ἐγὼ φόβου μοχλῆς.

καὶν ἄλλοις δὲ τὴν ἀγκυρην ἰσχύδα κέκληκεν, διὰ τὸ κατέχειν
τὴν ναῦν·

Ναῦται δὲ μεθύσαντο πρὸς ἰσχύδα.

καὶ Δημάδης δὲ ὁ ῥήτωρ ἔλεγε τὴν μὲν Αἰγίαν εἶναι λί
μην τῷ Πειριαιῷ, τὴν δὲ Σάμον ἀπορρώγα τῆς πόλεως
ἔκρ δὲ τῷ δήμῳ τὴς ἐφύβους· τὸ δὲ τεῖχος ἐστῆτα τῆς πό
λεως· τὸν δὲ σαλπικτὴν κοινὸν Ἀθηναίων ἀλέκτορα. ὁ δ'
ὀνοματοθήρας ἔτος σοφιστὴς ἀκέρτατον ἔφη γυναικx, ἥ
ἐπεσχημένα ἦν τὰ γυναικεῖα. πόθεν δὲ σοι, ὦ Οὐλπιανέ,
καὶ κεχορτασμένοι εἰπεῖν ἐπῆλθε, δέον τῷ κορυσθῆναι χρή
σασθαι. πρὸς ταῦτα ὁ Οὐλπιανός πως ἡδέως γελάτας, ἀλ
λὰ μὴ βιάζε, εἶπεν, ὦ ἐταῖρε, μηδὲ ἀγριάνει τὴν κυνι
κὴν προβαλλόμενος λύσσαν, τῶν ὑπὸ κύνα ἐσῶν ἡμερῶν δέον
ἀνέλλειν μᾶλλον, καὶ προσσάινειν ταῖς συνδείπνοις, μὴ
καὶ τινα κυνοφόντιν ἐορτὴν ποιησώμεθα ἀντὶ τῆς παρ' Ἀρ
γείοις ἐπιτελεσμένης. χορτασθῆναι εἰρηται, ὦ δαιμόνια ἀν
δρῶν, παρὰ μὲν Κρατίῳ ἐν Ὀδυσσεύσιν ἔτως·

Ἦσθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα *) λευκόν.

καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Τροφονίῳ ἔφη χορτασθῆς. Ἀριστο
φάνης δ' ἐν Γηρυτιάδῃ·

Θεράπειε, καὶ χορτάζε τῶν μονοδιῶν,

Σοφοκλῆς τε ἐν Τυροῖ·

Οἱ τοῖσι παγχόρτοισιν **) ἐξενίζομεν.

πικρὸ, Εὐβελος δ' ἐν Δόλωνι·

Ἐγὼ κεχόρτασμαι μὲν, ἄνδρες, ἀ κακῶς,
Ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ
Ἵπερησάμην, ἅπαντα δρῶν, τὰς ἐμβάδας,

*) γρ. πανημέριος χορταζόμενος γ.

**) γρ. Ὅν τοῖσι π.

Σώφιλος δ' ἐν Φυλάρχῳ·

Γαστριμοῖς ἔσται δαφιλής, τὰ προοίμια

Ὅρῳ, χορτασθήσομαι †).

Νῆ τὸν Διόνυσον, ἄνδρες, ἤδη σπηνιῶ.

καὶ Ἀρφίς ἐν Οὐρανῷ· Εἰς τὴν ἐσπέραν χορταζόμενα πᾶ-
σιν ἀγαθοῖς· ταῦτα μὲν οὖν, ὦ Κύνελκε, εἰπεῖν προχείρως
ἔχω σοι τὰ νῦν, αὔριον δὲ ἡ ἔννηφι, (τὴν γὰρ εἰς τρί-
την Ἡσίοδος εἴρηκεν ἔτως) πληγαῖς σε χορτάσω, εἴαν περ
μὴ εἴπῃς, ὁ κοιλοδαίμων παρὰ τίνι κεῖται. σιωπήσαντος δ'
ἐκείνου, ἀλλὰ μὴν καὶ τῆτο αὐτός σοι, ὦ κύον, ἐρῶ, ὅτι
Εὐκόλις τὰς κόλακας ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι ἔτω κέκληκεν.
τὸ δὲ μαρτύριον ἀναβαλεῖμαι, ἔς' ἂν ἀποδῶ σοι τὰς πληγὰς.

Ἡσθέντων οὖν ἐπὶ τοῖς πεκαιγμένοις ἀπαντῶν, ἀλλὰ
μὴν, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, καὶ τὸν περὶ τῆς μητρὸς λόγον
ἀποδώσω. Ἀλεξίς γὰρ ἐν τῷ Ποντικῷ ἐπιγραφομένῳ δρά-
ματι, Καλλιμέδοντα τὸν ῥήτορα, Κάραβον δὲ ἐπικαλέμενον,
κωμῶδῶν, (ἦν δ' ἔτος εἰς τῶν κατὰ Δημοσθένη τὸν ῥήτορα
πολιτευομένων) φησὶν·

Ἐπερ πάτερ μεν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θίλει,

Ἐπερ δὲ μήτρας Καλλιμέδων ὁ Κάραβος

Ἐφθῆς ἴσω πρὸς ἰταλῶν ἀποθανεῖν ††).

ἦν δὲ ὁ Καλλιμέδων καὶ ἐπὶ ὀψοφαγία διαβόητος. μνημο-
νεύει τῆς μητρὸς καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλομήτορι ἔτως·

Ἐμμητρον ἐὼν ἦ τὸ ξύλον, βλάστην ἔχει,

Μητρόπολεις ἐσιν, ἔχει πατρόπολεις.

Μήτηρ τινὲς πυλῶσιν, ἥδισον κρίας.

Μήτηρ ὁ Χῖος ἐστὶ τῷ δήμῳ φίλος.

Εὐφρων δ' ἐν Παραδειδομένη·

Οὐμός διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας,

Παρίθης Καλλιμέδοντι, καὶ σθίωνδ' ἄμμα

Ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος.

Διωξίππος δὲ ἐν Ἀντιπορνοβοσκῷ·

— οἷον δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων,

Ὡς μασικῶν, ἥνυσρα, μήτρας, χόλικας.

†) γρ. — γαστριμοῖς ἔσται δαφιλής, τὰ προοίμια ὡς ὁρῶ δὲ χερ-
τασθήσομαι. ††) γρ. Ἐφθῆς ἴσως προσέειπ' ἂν ὁ τάλαν-
ἀποθανεῖν.

ἐν δὲ Ἱστοριογράφῳ· Τὴν σοὶν διεξέπαιον. Ἀμφικλῆς, μή-
τρας δύο κρευμαμένους, Δείξας ἐκείνον πέμπε. Φῆς, ἐν
ἰδῆς †). Εὐβελος δ' ἐν Δευκαλίῳνι·

Ἠπάτια, νῆσις, πλεούμενος, μήτρα.

ὁ Λυγκεύς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράτης γνώριμος, καὶ τὴν
σὺν ὁπῶ χρησιν αὐτῆς οἶδεν. ἀναγράφων γ' οὖν τὸ Πτολε-
μαίᾳ συμπόσιον, φησὶν ἔτι. Μήτρας τῶν περιφερομένης
C. 22. ἐν ὧς καὶ ὁπῶ. τῷ δὲ ὁπῶ μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Δυσέ-
ρωσι, περὶ Κυρήνης τὸν λόγον ποιούμενος·

— ἐκείσε δ' ἐκπλέω,

Ὅθεν διεσπασθῆμιν ἐβῶσθαι λέγων,

Ἄπασιν ††) ἵπποις, σιλφίῳ, συναρίσι,

Καυλῷ, κέλησι, μίσοις, πυρετοῖς, ὀπῶσι.

p. 101. τῆς δὲ διαφορᾶς τῆς περὶ τὴν ἐκτομίδα *) μνημονεύει Ἰπ-
παρχος, ὁ τὴν Αἰγυπτιακὴν Ἱλιάδα συνθεῖς, ἐν τέτοις·

— ἄλλα

Ἐν λοκίσιν μ' εὐφραίνει μήτρας καλὰ πρόσωπα

Ἐκβολάδος, δέλφαξ ἐν κλιβάτῳ ἡδὲ ὄζων.

Σάπατρος δ' ἐν μὲν Ἰππολύτῳ φησὶν·

Ἄλλ' οἷα μήτρα καλλικαρκος ἐκβολὰς

Δίφθα, λευκανθεῖσα, τυρᾷ τε δίμας **).

ἐν δὲ Φυσιολόγῳ·

Μήτρας υἱίας οὐκ ἀφειψηθεῖς τόμος,

Τὴν δηξίδυμον ἐντὸς ἐξάλμην ἔχων.

ἐν δὲ Σίλφαις·

Μήτρας υἱίας ἐφθὸν ὡς φάγης τόμον,

Δριμεῖαν ὠθῶν πηγανῶν εἰς χολήν.

οἱ μὲντοι ἀρχαῖοι πάντες πρὸ τῷ δειπνεῖν ἐπαρέφερον ἔτε
μήτρας, ἔτε θρίδακας, ἔτ' ἄλλο τι τῶν τοιέτιον, ὥστε

†) γρ. — τὴν σοὶν διεξέπαιον Ἀμφικλῆς, μήτρας δύο κρε-
μαμένους Δείξας, ἐκείνον πέμπε, φησὶν, ἐν ἰδῆς. ††) γρ.

Ὅθεν διεσπασθῆμιν· ἐβῶσθαι λέγων Ἄπ.

*) γρ. τῇ
ἐκβολάδος παρὰ τὴν ἐκτομίδα, vel παρὰ τὴν ἐκτοκάδαι.

**) γρ. τυρᾷται δίμας.

πῶν γίνονται. Ἀρχέστρατος γοῦν ὁ ὀψοδαίδαλος μετὰ τὸ δεῖπνον
καὶ τὰς προπόσεις καὶ τὸ μύροις χρῆσασθαι φησιν·

Ἄει δὲ σεφάνοισι κύρα παρὰ δαῖτα πυκάζε
Παντοδαποῖς, οἷς ἂν γυῖας πίδον ὄλβιον ἀνθῆϊ,
Καὶ σικτοῖσι μύροις ἀγαστοῖς χαίτην θειάπτει,
Καὶ σμύρναν λίβανόν τε πυρὸς μαλακὴν ἐπὶ τίφρην
Βάλλα πικνυμῖρις, Συρίης εὐώδεα καρπόν.
Ἐμπίνοντι δὲ σοι φερέτω τοιοῦδε τραγήμα,
Γαστέρα καὶ μήτρην ἐφθῆν ὕδρι, ἔν τε πυμίνῳ,
Ἐν τ' ἔξει δριμεῖ καὶ σιλφίῳ ἐμβαβαῦσαν,
Ὀρνίδων τ' εἴη ὀπτῶν ἀκαλὸν γένος, ὡς ἂν ὑπάρχη †)
Ὡρη. τῶν δὲ Συρακοσίων τέτων ἀμέλησον,
Οἱ πίνασι μόνον, βατράχων τράπον, ἐδὲν ἔδοντες ††).
Ἀλλὰ σὺ μὴ κείθε κείνοισι. ἃ δ' ἐγὼ λίγω, ἔσθι
Βρωτὰ· τὰ δ' ἄλλα γ' ἐπειὶ τραγήματα πάντα κίφουκα
Πτωχείας καρμυδογμῶ καλῆς ἐφθῆς, ἐρέβινθοι·),
Καὶ κύαμοι, καὶ μῆλα, καὶ ἰσχυάδες. ἀλλὰ πικκοῦντας
Λῆνι Ἀθήνησι γεγενημένον. εἰ δὲ μὴ ἂν πε
Αὐτὸν ἔχῃς, ἐτέρωθι μίλι ζήτησον ἀπελθὼν
Ἀττικόν· ὡς τὰτ' ἔστιν, ὃ ποιεῖ κείνον ὑβριεῖν.
Οὕτω τοι δεῖ ζῆν τὸν ἐλεύθερον, ἢ κατὰ τῆς γῆς,
Καὶ κατὰ τῆ βυράθρου καὶ ταρτάρου ἐς τὸν ὄλεθρον
Ἦκειν, καὶ κατωρρυχθῆαι εὐδίας ἀναρίθμους.

Λυγκεύς δὲ διαγράφων τὸ Λαμίας τῆς αὐλητρίδος δεῖπνον,
ὅτε ὑπεδέχετο Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν, εὐθέως τὰς εἰς-
ελθόντας ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐσθίουσας ποιεῖ ἰχθυῖς παντοίας
καὶ κρέα· ὁμοίως καὶ τὸ Ἀντιγόνου τῆ βυσιλέως δεῖπνον δια-
τιθεῖς ἐπιτελοῦντος Ἀφροδίσια, καὶ τὸ Πτολεμαίου τῆ βασι-
λέως, ἰχθυῖς πρῶτον παρατίθει καὶ κρέα. Θαυμάζειν δ' ἔστιν
ἄξιον τῆ τὰς καλὰς ὑποθήκας παραδίδόντος ἡμῖν Ἀρχεστρά-
του, ὃς Ἐπικύρῳ τῷ σεφῷ τῆς ἡδονῆς καθηγεμῶν γενόμενος,
κατὰ τὸν Ἀσπερχίον ποιητὴν γνωμικῶς καὶ ὑμῖν συμβου-
λεύει, τισὶ μὲν μὴ πείθεσθαι, αὐτῷ δὲ προσέχειν τὸν
νοῦν, καὶ ἐσθίειν παρακαλεῖσθαι τὰ καὶ τὰ, ἐδὲν ἀποδέων
τῷ παρὰ Δαμοξένῳ τῷ καμφοδοποιῷ μαγειρεῖ, ὃς ἐν Συν-
τρόφοις φησιν·

†) γρ. ἔν ἂν ὑπ. ††) γρ. ἐδὲν ἔδοντες. ·) γρ. καλῆς,
ἐφθῆς τ' ἐρέβινθοι.

ρ. 102.
C. 23.

Ἐπικέρει δέ με
 Ὅρ' ἔμε μαθητὴν ὄντα τῷ σοφῷ, παρ' ᾧ
 Ἐν δὲ ἔτσιν καὶ μεσὶν ἔχ' ὅλοις δίκαια
 Τάλαυντ' ἐγὼ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.
 Τάτο δὲ τί ἐσιν, εἰπέ μοι, καθήγησαι *). μάγειροι
 κῆκεῖνος οὐκ ἦδει, θεοί,
 Ποῖος μάγειρος, ἢ φύσις πάσης τέχνης
 Ἀρχιγονόν ἐστιν, ᾧ ἀληθέρια **).
 Οὐκ ἔστιν ἀδὲν τῷ ποιῆν ***) σοφώτατος.
 Ἦν τ' εὐχερὲς τὸ πρῶγμα τῷ λόγῳ τριβῆ
 Ἐχοντι τέτα· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.
 Διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον,
 Μὴ Δημοκρίτα τε πάντα διανεγνῶσθαι †),
 Μᾶλλον δὲ κατέχοντα, καταγέλασθαι σὺ γ' ὡς κενῶ.
 Κἀὶ τὸν Ἐπικέρει κανόνα μισθῶσαι σαφέι,
 Ὡς ἐκ διατριβῆς. τάτο δὲ γὰρ εἰδέναι,
 Τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτος, ᾧ βέλτεσι σύ,
 Γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει. πάλιν,
 Ποῖος ἐπὶ δύσιν πλειάδος συνειδέναι ††),
 Ἰχθὺς, ὅποδ' τροπαὶς ἐστὶ χρησιμώτατος·
 Αἱ μεταβολαὶ γάρ, αἷ τε κινήσεις κακόν
 Ἠλίβατον ἐν ἀνδρώποισιν· ἀλλοιωμάτων
 Ἐν ταῖς τροπαῖς ποιῶσι. μυιδάνεις; τὸ δὲ
 Ληφθὲν καὶ ὥρην ἀποδίδωσι τὴν χάριν.
 Τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν
 Στρώφοι, καὶ πνευμάτια †††) γινόμενα, τὸν
 μένον
 Ἀσχημονεῖν ποιῶσι. παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει
 Τὸ προσφερόμενον βῶμα, καὶ λεπτύνεται,
 Ὅρ' ὅπως τε διακινεῖ τοιγαροῦν εἰς τὰς πόδας
 Ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχῶ συνίσταται.
 Χυμὸς λέγεις, Δημοκρίτος ἀδὲν πρῶγμα τὰ
 Γινόμενα ποιῶ ††††) τὸν φαγόντ' ἀθητηκόν.

*) γρ. καθηγέτα. **) γρ. Μάγειρος ἦν κῆκεῖνος; οὐκ
 Θεοί, Ποῖος μάγειρος! ἢ φύσις πάσης τέχνης Ἀρχή-
 γιν, ᾧ ἀληθέρια σὺ γε. ***) γρ. τῷ ποιῆν. †) ἢ
 Δημοκρίτον τε πάντα δ. ††) γρ. ἐπὶ δύσιν Πλει-
 †††) γρ. Τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν στρώφοι!
 ††††) γρ. Χυμὸς λέγεις; Δημοκρίτος ἀδὲν. ταῦτα δ.
 ποῖα π.

τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς.
 πᾶς ὁ φύσει ἐνός. ἡ δ' ἀπειρία
 τῶν μαγείρων, κατανόει πρὸς τῶν θεῶν,
 τὸν ὅσμην. ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων
 παντίων αὐτοῖσι ποιούντων μίαν *),
 σῆσάμ' ὑποτρίβοντας εἰς ταύτην λαβὼν
 ἴσον **) αὐτῶν κατὰ μέρος προσκαρδέτω,
 μοι κίχρησαι ***). τί γὰρ ἂν εὖ γίνοιτό τοι,
 ἰδιότητος πρὸς ἑτέραι μαμιγμίνης,
 συμπλεκόμενης †) ἔχῃ συμφῶνες ἀφ᾽ αὐτῆς.
 ταῦτα διορᾷ ἔστιν εὐφύχῃ τέχνης,
 τὸ δαίνίζειν λοπάδας, ἔδ' ὅρῃσι κακῶν.
 γὰρ εἰς τέκτανεῖν οὐκ εἰσέρχομαι,
 ἃ τι διωρᾷ πλησίον καθήμενος
 σι δ' ἔτεροι. σοὶ δὲ ††) λέγω τὰς αἰτίας,
 τὰ ποβαῖνον ἐξέ. τὸ περίκομ' ἄφες,
 ἰονκός, ἔ μίγειρος, ἐπίτειναι τὸ πῦρ,
 αλίζετω τοῖς εἰχέσι. πρώτη λοπάς
 τὰς ἰφιζῆς ἔχῃ συμφῶνως τοῖς
 τύποι Ἀπολλοῦ, καὶ τί φαίνεται τέχνη †††).
 ἔδῃν εἰκῇ παρατίθεμαι τοῖς συμπόταις
 κ', ἀλλὰ μίξας πάντα κατὰ συμφωνίαν.
 ἔστιν αὐτοῖς; ἃ διὰ τεττάρων ἔχει
 νίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν,
 γὰρ προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διατήματα,
 ταῖς ἐπιφοραῖς εὐδὺς οἰκείως πλέκω.
 γὰρ δ' ἀφ᾽ αὐτῆς παρακαλεῖσθαι, πῶθεν
 γὰρ, τί τέτων μιν γένειν μίλλεις, ὅρα,
 ἰωνον ἔλκεις, ἔχ ὑπερβήσῃ. σοφόν.
 ἱερὸς ἔτω κατεπύκνωσεν τὴν ἡδονήν.
 σὰτ' ἐπιμελῶς· εἶδε τὰ γὰρ δὴ μόνος
 νοε, οἷον ἔστιν· οἱ δ' ἐν τῇ σοφῇ
 ὥς συνεχῶς, οἷον ἔσ', οὐκ εἰδότες.
 οὐν ὅτ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοῦσι τε,

p. 102.

* ἔστιν. ἰδὼδὴν ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων ἑκατοντίων αὐ-
 οιοῦντας μίαν. **) γρ. εἰς ταύτην, λαβὼν Ἐκ.
 Ος μοι κίχρηται. †) γρ. συμπλεκόμενης.
 ἢ δέ; vel οὐ δέ τίς; ††) γρ. Ζεῖ ταῖς ἰφιζῆς
 ἀφῶνως, τοῖς Τὸν τύπον. Ἀπολλοῦ. καὶ τί φαίνεται

Οὐδ' ἂν ἐτέρῳ δόισαν. ἔτι σοι δοκεῖ;
Ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπὰ δηλαδὴ πάλαι *).

C. 24. καὶ Πλάτων δ' ἐν Συναξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιῶσα
μειρακίᾳ πατέρα, ὡς διαφθαρέντος κατὰ τὴν διαίταν ὑπὸ
τῷ παιδαγωγῷ, φησίν·

Ἀπολαλικάς με τὸ μειράκιον παραλαβὼν,
Ἀκάρτε, καὶ πειστικὰς ἰλδοῖν εἰς βίον
Ἀλλότριον αὐτῷ, καὶ πότους ἰωδιδὰς
Πίνει διὰ σε νῦν, πρότερον οὐκ εἰδισμένον.
Ἐγὼ τι μεμάθηκε, δίσποτα, ζῆν, ἰγναλῆς;
Ζῆν δ' ἔει τὸ ταῦθ', ὡς λίγασιν οἱ σοφοί.
Ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τὰ γὰρ δὸν,
Τὴν ἡδονὴν δὴ πεδεῖν. οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
Ταύτην ἐτέρωθεν, ἐκ δὲ τῷ ζῆν δὴ καλῶς.
ᾧ Σωσία, πάντῃ τυχὰν δώσεις ἱμοί *).
Ἐώρακας σὺ φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
Μεθύοντ', ἐπὶ τέτοις, οἷς λέγεις, κηλέμενον;
Ἀπανταί. οἱ γοῦν τὰς ὀφρὺς ἐκρηγότες,
Καὶ τὰν φρόνιμον ζητῶντες ἐν τοῖς περιπατάτοις
Καὶ ταῖς διατριβαῖς, ὥσπερ ἀποδεδρακίοντα,
Οὕτως ἐπὶ γλαυκίσκας αὐτοῖς περιετῖθῃ,
Ἰσασιν, ἔδαι πρῶτον ἄψασθαι τόπα,
Καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὡς περὶ πρῆγματος,
Ὡς ἐκασπλῆχθαι πάντας.

καὶ παρ' Ἀντιφάνη δ' ἐν Στρατιώτῃ τυχῶν †) παραστάς
εἰσφέρων ἄνθρωπος τοιοῦτός ἐστιν, ὅς φησιν·

— — ὅς τις ἄνθρωπος ††)

Ἀσφαλὲς τι κτῆρ' ὑπάρχειν τῇ βίῃ λογίζεται,
Πλεῖστον ἡμέρηται. ἢ γὰρ εἰσφορά τις ἤρακε
Τάυτοθεν πάντ', ἢ δίκη τις περιγεσσὼν ἀπώλετο,
ἢ ἑρκατηγέτας προσῶφλιν, χορηγός δ' αἰρεθείς †††)
Ἰμάτια καὶ χρυσᾶ παρασχὼν τῇ χορῇ χάριτος φορεῖ,
ἢ τριηραρχῶν ἀπήγχατ', ἢ πλείων ἡλικίᾳ ποι,
ἢ βαθύζων, ἢ καδένδων κατακλινόφθ' ὑπὸ οἰκιστῶν.
Οὐ βέβαιον εἶδέν ἐστι, πλὴν ὃ ἂν καδ' ἡμέραν
Εἰς ἐαυτὸν ἡδόμενος τις εἰσναλίσκειν τύχοι.

p. 104.

*) γρ. λοιπὰ. δηλαδὴ πάλαι. *) γρ. ᾧ Σωσία, πάντῃ
τάχ' ἰνδύσσοι ἱμοί. †) γρ. ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχῃ.
††) γρ. — — ὡς τις ἄνθρωπος φύς. †††) γρ. ἢ χορηγὸς αἰρ.

Οὐδὲ ταῦτα σφόδρα τι· καὶ γὰρ τὴν τράπεζαν ἀρπάζει
 Κιμίων ἂν τις προσελθὼν. ἀλλ' ὅταν τὴν ἐκθίσῃ
 Ἔντ' ἤδη τῶν ἐδόντων τυγχάνῃ κατεσπακκῆς,
 Τῶν ἐν ἀσφαλειῇ νόμιζε τῶν ὑπαρχόντων μόνον.

τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ ἐν Ὑδρίῃ. εἰς ταῦτ' οὖν τις ἀποβλέ-
 πων, ἄνδρες φίλοι, αἰκύνως ἂν ἐκαινέσειεν τὸν καλὸν Χρῆ-
 σιππον, κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν Ἐπικύρην φύσιν, καὶ εἰ-
 κόντα, μητρόπολιν εἶναι τῆς Φιλοσοφίας αὐτῇ τὴν Ἀρχε-
 τράτη γαστρολογίαν, ἣν πάντες οἱ τῶν Φιλοσόφων γαστρίμαρ-
 γοὶ θεογονίαν τινὰ αὐτῶν εἶναι λέγουσιν τὴν καλὴν ταύτην
 ἐποποιίαν. πρὸς ἕς καὶ Θεόγοντος ἐν Φάσματι ἡ Φιλαργύ-
 ρφ Φησὶν ἐκ τούτων·

Ἄνδρες, ἀπολείψ με. τῶν γὰρ ἐκ τῆς κίχνης
 Στοῦς λογαρίων ἀναπληρωμένοι νοσεῖς.
 Ἐρεῖς, ἀλλότρισον τοῦ ὁ πλῆτος ἀνδρώπῃ πᾶσιν^{*)},
 Σοφίᾳ δ' ἴδιον καὶ ἄλλοις. ἀδελφοὶ πύπτε
 Ταύτην λαβὼν ἀπαλείψ'. ὃ τάλας ἰγὼ,
 Οἷμ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνέκτισεν!
 Ἐκαστὸς ἑμὸν, ὃ πόνηρι, γράμματα·
 Ἀντίεμφον σε τὸν βίον τὰ βιβλία.
 Πεφιλοσόφησαι γῆ τε καὶ ἄραν^{*)} λαλῶν,
 Οἷς ἐδὲν εἶναι ἐκμιμῆς τῶν σῶν λόγων.

Ἔτι τῷ Οὐλπιανῷ διαλεγόμενον, παῖδες ἐπεισῆλθον φέ-
 ροντες ἐπὶ δίσκων παράβυσ μαιζονας Καλλιμέδοντος τῷ ῥή-
 τορος, ὅς διὰ τὸ φιληθεῖν τῷ βρώματι Κάραβος ἐπακλήθη.
 Ἀλαξίς μὲν οὖν αὐτὸν ἐν Δορκίδι ἡ Ποπκυζύση φιλιχθῶν
 εἶναι μόνως παραδίδωσι, καδάκτωρ καὶ ἄλλοι τῶν κομμηθε-
 ποιῶν, λέγων ὕτως·

Τοῖς ἰχθυοσκόλοις εἶναι ἐψηφισμένον,
 Ὡς φησι, χαλεκῶ Καλλιμέδοντος εἰκόνα
 Στῆσαι Παρυθαλάσσῃ ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
 Ἐχέσθαι ἐντὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ,
 Ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐτοῖσιν τῆς τέχνης μόνον
 Σωτήρα, τὰς ἄλλας δὲ πάντας ζημίαν.

περιστέδωτος δὲ ἦν πολλοῖς ἡ τῷ καράβῳ βρώσις, ὥς ἐστι

*) γρ. ἀνδρώπῃ, πᾶσιν.

δεῖξει διὰ πολλῶν τῆς κωμωδίας μερῶν. ἀρκέσει δὲ ταυτὶ
 Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζήσεσι, ἔτις λέγων·

Ἰχθύς τις ἐώνηται, ἢ σηπίδιον,
 ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων, ἢ παλύπας,
 ἢ νῆσις, ὀπτᾶτ' ἢ γαλεῶς, ἢ τευθίδες.
 Μὰ τὸν Δί' εἰ δὴτ' εἰ καὶ βάτις, εἰδὲ Φῆμ' ἐγώ.
 Οὐδὲ χόριον, εἰδὲ πνὺς, εἰδ' ἦπαρ κάρπα,
 Οὐ δὴ σκαδόνες, εἰδ' ἡτριάων δέλφικες.
 Οὐδ' ἐγχέλιον, εἰδὲ κάραβον μέγαν,
 Γυναιξὶ κοπιώσαις ἐπεκουρήσατε.

πλατείας δὲ καρίδας ἂν εἴη λέγων τὰς ἀσακὰς καλυμέναις,
 ὧν μνημονεύει Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι. καὶ Ἀρχέστρατος γὰρ
 ἐν τῷ διαβοήτῳ ποιήματι, εἰδ' ὅπως που κάραβον ὀνομάζει,
 ἀσακὸν προσαγορεύει, ὥσπερ καὶ τέτοις·

p. 105.

— ἀλλὰ παρεῖς λῆρον πολὺν, ἀσακὸν ὄντα,
 Τὸν τὰς χεῖρας ἔχοντα μακρὰς, ἄλλως τε βαρεῖας,
 Τὰς δὲ πόδας μικρὰς, βραδείας δ' ἐπὶ γαῖαν ὄρει.
 Εἰσὶ δὲ πλεῖστοι μὲν πάντων ἀσάκων ἢ τε κράτιστοι
 Ἐν Λιπαρίαις, πολλὰς δὲ καὶ Ἑλλησπόντος ἀθροίζει.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἡβης γάμῳ τὸν προειρημένον ἀσακὸν
 ὑπὸ τῇ Ἀρχεστράτῃ δηλοῖ, ὅτι κάραβός ἐστι, λέγων ἔτις
 Ἐντὶ δ' ἀσακοί, κολύβδαιναί τ' ἔχουσαι ποδία μικρὰ, τὰς
 χεῖρας δὲ μακρὰς, κάραβος δὲ τῶνυμα †). Ἴδιον δ' ἐστὶ γένος
 καράβων τε καὶ ἀσακῶν ἄλλο, ἔστι δὲ καρίδων. τὸν δ' ἀσα-
 κὸν οἱ Ἀττικοὶ διὰ τῆς οὐ σακὸν λέγουσι, καθάπερ καὶ ἐπι-
 φίδας. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Γᾶ καὶ Θαλάσσῃ Φησί· Κῆρα-
 κοὶ γαμφώνυχοι. Σπεύσιππος δὲ ἐν β' Ὀμοίων παρα-
 πλῆσιά Φησιν εἶναι τῶν μαλακοσφράκων κόρακον, ἀσακὸν, νύμ-
 Φην, ἄρκτον, καρκῖνον, πάγερον. Διοκλῆς δ' ὁ Καρύσιος
 Φησι· Καρίδες, καρκῖνοι, κάραβοι, ἀσακοὶ εὖτομα καὶ διερη-
 τικά. κολύβδαινα δ' εἴρηκεν Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς προεκκειμέ-
 νοις, ὡς μὲν Νίκανδρός Φησι, τὸ Θαλάσσιον αἰδοῖον, ὡς
 δ' ὁ Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ, τὴν καρίδα. Ἀριστοτέ-
 λης δ' ἐν πέμπτῳ ζῶων μορίων ἰστορίας, τῶν μαλακοσφρά-
 κων ὀχεύονται, Φησὶ, κάραβοι, ἀσακοί, καρίδες, καὶ τὰ
 τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ τὰ ὀπισθερητικά τῶν τετραπόδων, ὀχεύον-
 ται δὲ τῇ ἑαυτοῦ ἀρχομένῃ πρὸς τῇ γῇ· ἥδη γὰρ ὥπται ἢ

†) γρ. κάραβοι δὲ τῶνυμα.

ἔχεια πάντων τῶν τοιούτων. ἐνιαχῆ δὲ, ὅταν τὰ σῦκκ ἄρ-
 ζηται πεκαίνεσθαι. γίνονται δ' οἱ μὲν κάρκβοι ἐν τοῖς τρα-
 χέσι καὶ πετρώδεσιν· οἱ δ' ἄσακοὶ ἐν τοῖς λείοις· ἐν δὲ τοῖς
 πηλώδεσιν ὑδάτεροι. διὸ καὶ ἐν Ἑλλησπόντῳ μὲν καὶ περὶ
 Θάσπον ἄσακοι γίνονται, περὶ δὲ τὸ Σίγειον καὶ τὸν Ἄθω
 κάρκβοι. εἰς δ' οἱ κάρκβοι μακρόβιοι πάντες. Θεόφραστος
 δ' ἐν τῷ περὶ τῶν Φωλευόντων τὰς ἄσακας καὶ καράβας
 καὶ καρίδας ἐκδύεσθαι φησὶ τὸ γῆρας. περὶ δὲ τῶν καρίδων,
 ὅτι καὶ πόλις ἦν Καρίδες περὶ Χῖον τὴν νῆσον, Ἐφορος ἐν
 τῇ πρώτῃ ἰστορίᾳ, κτίσαι Φάσκων αὐτὴν τὰς διασωθέντας
 ἐκ τῆ ἐπὶ Δευκαλίωνος γανομένης κατακλυσμῷ μετὰ Μά-
 καρος, καὶ μέχρι νῦν τὸν τόπον καλεῖσθαι Καρίδας. ὁ δὲ
 ἐψευδαίδαλος Ἀρχέστρατος παραινέει τάδε·

Ἦν δὲ περὶ εἰς Ἴασον Καρῶν πόλιν εἰσπρίκῃαι,

Καρὶδ' εὐμεγέθη λήψῃ· σπανίαι δὲ πρίσθαι.

Ἐν δὲ Μακηδονίᾳ τε καὶ Ἀμβρακίᾳ μάλα πολλαί.

ἐκτεταμένως δ' εἴρηκα καρίδα Ἀραράς μὲν ἐν Καμπυλίῳ·

— — αἶ τε καμπύλαι

Καρίδες ἐξήλλαντο διελθίων δίκην

Εἰς σχοινόπλεκτον ἄγῃος.

καὶ Εὐβελος ἐν Ὀρζάνῃ·

Καρίδα καθῆκα κάτω, κῆνέσκασ' αὐθῖς.

Ἀναξανδρίδης Λυκέρῳ·

Καὶ συμπαίζει καριδάρεις μετὰ περδικίων καὶ θραιτι-
 δίων,

Καὶ ψιτταδίοις †) μετὰ κωβιδάριον, καὶ σκινδαρίοις με-
 τὰ κωβιδίων.

ὁ δ' αὐτὸς καὶ Πανδάρῳ φησὶν·

Οὐκ ἐπικεκυφώς ††) ἐρθός, ᾧ βέλτις', ἴση.

p. 106.

Αὕτη δὲ καριδὸς τὸ σῶμα, καμπύλη

Ἀγκυρά τ' εἶναι ἄντικρυς τῇ σώματος.

ἐν δὲ Καρκίῳ·

Ἐρυθρότερον καρίδας ἐπταῖ †††) σ' ἀποθανῶ.

†) γρ. ψιτταδίοις.

††) γρ. Οὐκ ἐπικεκυφώς.

†††) εἴρηκα.

ἐπταῖς.

Εὐβυλος Τηθαΐς· Καρίδα τε τῶν κυφῶν, καὶ Ὀφθαλμῶν
Καλλαισχρῶ·

Κυρταὶ δ' ὁμῶς καρίδες ἐν ζυγῷ πίδα·

καὶ ἐν Ἰαλέμῳ·

· Ὀρχοῦντε δ', ὡς καρίδες ἀνδράκων ἔαι
Πηδῶν· κυρταί.

συναγαλμένως δ' εἶρηκαν Εὐπόλις ἐν Αἰξίν ἔτως·

Πλὴν ἄπαξ περ' ἐν Φαίαις ἔφηναν καρίδας,

καὶ ἐν Δήμοις·

* ἔχον τὰ πρόσωπον καρίδες μασθλαγῆς,

ἐνομασθήσαν δὲ καρίδες ἀπὸ τῆς κάρα· τὰ πλείτεον γὰρ μέ-
ρος τῆς σώματος ἢ κεφαλῇ ἀπηνέγκατο. καρίδας δὲ βραχύνω
οἱ Ἀττικοὶ ἀναλόγως· παρὰ γὰρ τὸ κάρη γέγονε, διὰ τὸ
μεῖζονι κεχρησθῆναι κεφαλῇ. ὡς οὖν παρὰ τὴν γραφὴν γραφίς,
καὶ βολὴ βαλλίς, ἔτω καὶ παρὰ τὸ κάρη καρίς, ταυτίσθη
δὲ τῆς παρατελευταίας, ἐτάθη καὶ τὸ τέλος· καὶ ὁμοίως
λέγεται τῷ ψηφίς, κρηπίς, καὶ τευδίς. περὶ δὲ τῶν ἀσρα-
ποδέρμων τέττωι Δίφίλος μὲν ὁ Σίφνιος ἔτως γράφει· Τῶν
δ' ὀσραποδέρμων καρίς, ἀσακός, κάραβος, καρκίνος, λίαν,
τῶ αὐτῷ γένους ὄντα, διαφέρουσι, μελῶν δ' ἔστιν ὁ λίαν
τῷ ἀσακῷ. οἱ δὲ κάραβοι καὶ γραψαῖοι λέγονται· τῶν καρ-
κίνων δ' εἰσὶν σαρκωδέεσθαι, ὃ δὲ καρκίνος βαρὺς καὶ δύ-
σπεκτος. Μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἑταῶν,
κάραβοι, Φησί, καὶ καρκῖνοι, καὶ καρίδες, καὶ τὰ ὅμοια
δύσπεκτα μὲν ταῦτα, τῶν δὲ ἄλλων ἰχθύων εὐπεπτότερα
πολλῶν, πρέπει δ' αὐτοῖς ὀπταῖσθαι μᾶλλον ἢ εἶψασθαι. κου-
ρίδας δὲ τὰς καρίδας εἶρηκε Σώφρων ἐν Γυναικείῃς ἔτως·
Ἴδε καλῶν κουρίδων, Ἴδε κερμαίων, Ἴδε φίλα· θῆσαι μὲν,
ὡς ἀρυθραῖ τ' ἐντὶ καὶ λαιοτριχιδῶν. Ἐπίχαρας δ' ἐν
Γῇ καὶ Θαλάσσῃ· Κουρίδας τε Φοινίκιαι *), ἐν δὲ Λόγῳ καὶ
λογίῳ διὰ τέτων εἶρηκαν· Ἀφύας τε, κωρίδας τε κερκύ-
λας. Σιμωνίδης δέ·

Θύπτοισι τευδίς, κωβιότι καρίδας,

*) νεὶ φοινίκιαι.

Ἐξῆς εἰσεκομισθῇ τυχνηνισὶ ἥπατα περιειλημμένα τῷ C. 25. παλαμένῳ ἐπίπλῳ, ὃν Φιλέταιρος ἐν Τηρεῖ ἐπίπλοιον εἶρηκεν. εἰς αὐτὸ ἀποβλέψας ὁ Κύνελκος, λέγει ἡμῖν, ἔφη, ὦ σοφὲ Οὐλπιανέ, εἶπαι καὶ ταῦτα ἕως τὸ ἥπαρ ἐντετυλιγμένον. καὶ ὅς, εὖν πρότερον διαίξης σὺ, παρὰ τίνι ὁ ἐπίπλος εἶρηται ἐπὶ τῇ λίπκι καὶ τῇ ὑμένος. ἀντικορυσσομένων οὖν τέτων, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ὁ μὲν ἐπίπλους παρ' Ἐπιχάρμῳ ἐν Βάκχαις. Καὶ τὸν ἄρτον ἐπικάμψας ἐπικλῶ. καὶ ἐν Θεάροις. Ὁσφύος τε πέρι καὶ ἐπὶ πλῆ. καὶ ὁ Χῖος δὲ Ἴων ἐν p. 107. ταῖς Ἐπισημίαις ἔφη τὸ ἐπικάμψας. ἀπέχεις, Φίλη καφαλὴ Οὐλπιανέ, τὸν ἐπίπλουν, ἵν' ἤδη ποτε αὐτῷ ἐντετυλιχθεὶς κατακυθῇ, καὶ πάντας ἡμᾶς ζητήσεων ἀπαλλάξῃς. τό τε μαρτύριον τῆ ἕως διασκευασμένη ἥπατος δίκαιος αὐτὸν ἀπομνημονεῖσαι, προσηρμένον σοι πάλαι, ὅτε περὶ τῶν αἰτίων καὶ ποδῶν ἐζητῶμεν. Ἀλεξίς ἐν Κρατεύᾳ ἢ Φαρμακιοπώλῃ εἶρηκε. πᾶσα δ' ἡ ἐκλογή χρησίμη ἔσα εἰς πολλὰ, ἔπει τὰ νῦν διὰ μνήμης ἢ κρατεῖς, αὐτὸς ἐγὼ διεξελεύσομαι. Φησὶ δ' ἕως ὁ κομικός.

Πρῶτον μὲν ὅτρεα παρὰ Νηρεῖ τινι ἰδὼν,
Γέροντι Φυκίῳσιν ἡμφισμένην,
Ἐλαβον, ἰχθίνας τ'. ἔτι γὰρ προοίμιον
Δείσανα χαρίντας ταῦτα πεπρυταυμένην.
Τέτων δ' ἀπολυθεὶς κειμένων ἰχθυοδίων
Μικρῶν, τρεμόντων τῷ δέει, τί πείσεται,
Θαῖρεῖν κελύσας ἵνα ἱμῶ, ταῦτ' ἐν
Φήσας ἀδικήσιν, ἐκρίαμην †) γλαῦκον μέγαν.
Ἐπειτα νύρκην ἔλαβον ἐνδυμένον,
Ὅτι δὴ γυναικὸς ††) ἐπιφερέσσης δακτύλας
Ἀκμᾶς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἐν τέτων παθεῖν.
Ἐπὶ τὸ τάγηνον Φυκίδας ψήττας τινὰς,
Κυρίδα, φύκην, καβιὸν, πέρκην, σπάρρον,
Ἐποίησά τ' αὐτὸν ποικιλώτερον ταῦ,
Κριάδια, ποδάριον, φύγην τινὰ, ὠτάριον,
Ἦσιον ἡπάτιον ἐγκαταλυμένον,
Δισχύνεται γὰρ πελιδνὸν τῷ χρώματι †††).

†) γρ. ἵνα ἱμῶ γ', ἅτ' ἐν Φήσας ἀδικήσιν, ἐκρ. ††) γρ.
Ὅτι δὲ γυναικός. †††) γρ. Δισχύνεται πελιδνὸν εἶναι
χρώματι.

Τάτοις μάγειροι εἰ πρόσειν', οὐκ ὄφεται·
 Οἰμώζεται γὰρ νῆ Δί'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 Ταῦτ' οἰκονομήσω, καὶ γλαφυρῶς, καὶ ποικίλλω.
 Οὕτω ποῦ γὰρ τῶπον αὐτὸς, ὥς τες
 Δεικνύοντας εἰ τὰ λοιπὰ διεμβάλλειν ποῦ *)
 Ἐνίοτε τες ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδοῆς.
 Τὰς σκευασίας πάντων δὲ καὶ τὰς σκευάσεις
 Τῶτων ἑτοιμῶς εἴμαι δεικνύειν· λέγειν,
 Προῖκα προδιδάσκειν, ἃν θίλῃ τις μανθάνειν.

ὅτι δὲ ἔθος τῷ ἐκίπλῳ περικαλύπτεσθαι τὰ ἥπατια, Ἡγή-
 σανδρος ὁ Δελφὶς ἐν Ὑπομνήμασι Φησι Μετάνειραν, τὴν
 ἑταίραν, ὥς ἐν τοῖς κεκαλυμμένοις ἥπατιοις αὐτὴ πνευ-
 μόνιον ἔλαβεν· καὶ ὡς περιελθὼσα τὸ τέρας ἴδαν, ἀνέκραγον
 ἀσεβῶς·

Ἀπόλωλα, πίπλων μ' ὤλεσαι περιπνυχαί.

μήποτε δὲ καὶ Κρωβύλος ὁ κωμωδοποιὸς αἰσχυρόμενον εἶπεν
 τὸ τοιοῦτο ἦπαρ, ὥσπερ καὶ Ἀλεξίς, ἐν Ψευδνποβολιμαίῳ,
 λέγων ἔτῳς·

Καὶ πλεκταίνῃ σιφρᾷ σφόδρ', ἐν τέτοις τί που
 Αἰσχυρόμενον ἦπαρ, καὶ κακρίσκας καταφαγεῖν.

ἥπατιον δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισαῖς, καὶ Ἀλκιῶς
 ἐν Παλαίσρῃ, Εὐβελὸς τ' ἐν Δευκαλίῳ. δασυντῶν δὲ λέ-
 γοντας τὸ ἦπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφὴ εἶναι παρ' Ἀρχιλόχῳ
 διὰ δασέος, Φησὶ γάρ·

Χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

p. 108. ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἥπατος καλέμενος, ὃν Φησὶ αὐτὸς
 Εὐβελὸς ἐν Λάκωσιν οὐκ ἔχειν χολήν·

Οὐκ ᾔε με

Χολὴν ἔχειν, ὥς δ' ἡκῆτα μοι διελέγε.

Ἐγὼ δὲ γ' εἰμὶ τῶν μελαμπύγων ἔτι.

Ἡγήσανδρος δ' ἐν Ὑπομνήμασιν ἐν ταῖς κεφαλαῖς Φησὶ
 τὸν ἥπατον δύο λίθους ἔχειν, τῇ μὲν αὐγῇ καὶ τῷ χρο-
 ματι παραπλησίως τοῖς ὀφθαλμοῖς, τῷ δὲ σχήματι βομβοειδῆ.
 ταγηνισῶν δ' ἰχθύων μνημονεύει καὶ Ἀλεξίς ἐν Δημητρίῃ,
 καθάπερ καὶ τῷ προκειμένῳ δράματι,

*) γρ. εἰς τὰ λοιπὰ ἐμβάλλειν ποῦ.

Βελος Ὀρθάνη·

Πᾶσα δ' εὐμορφος γυνή
Ἐρεϊος ἀπῆλμι, τηγάνων τε σύντροφα.
Τριβαλλοπανιδρεπτα μαιρακύλλια †),
Ὅμῃ δὲ τευδίς, καὶ Φάληρίς ἡ κόρη,
Σπλάγχχουοισιν ἀρναίοισι συμμαμιγμένη,
Πηδῆ, χορεύει, πῶλος ὡς ὑπὸ ζυγοῦ.
Ῥιπίς δ' ἐγαίρει Φύλακας Ἡφαίστε κύνες,
Θερμῇ παροξύνουσα τηγάνε πρῶτῃ.
Ὅσμη δὲ πρὸς μυκτῆρας ἡρεδισμένη
Ἄσσει ††). μιμαγμένη δὲ δὴ μητροὺς κόρη*)
Κοίλῃ Φάραγγος δακτύλῃ πιάσματι
Σύρει τριήρας ἐμβολαίς, μιμαμένη
Δαίπνε προδρομον ἄριστον.

Ἰδιον δὲ καὶ ταγηνιστὸς σηπίας. Φιλέταιρος ἡ Νικόστρα-
ς ἐν Ἀντύλλῳ φησὶν· Οὐποτ' αὖτις σηπίαν ἀπὸ τηγάνε
λμήσοιμι φαγεῖν μένος. Ἠγέμων δ' ἐν Φιλίννῃ καὶ γόνον
ταγήνε ἐσθλόντας ποιεῖ ἐν τέτοις·

Μάλα ταχίως αὐτῶν πρὶν πόλυνκον,
Καὶ δὲς καταφαγεῖν κ' ἀπὸ τηγάνε γόνον.

Ἐπὶ τέτοις ἐχ' ἡσθαὶς δ' Οὐλπιανὸς, ἀνιχθεὶς δὲ, ἀποβλέ-
ας ὡς ἡμῆς, καὶ τὰ ἐξ Ὀρθάνης Εὐβέλα ἱαμβεῖα εἰπών·

Ὡς εὖ νειανεύηκεν ἐπὶ τῇ τηγάνῃ
Ὁ θεοῦσιν ἐχθρὸς Μυρτίλος,

ἰ γὰρ ὑδὲν τέτων πριάμενός ποτε ἔφαγεν, εὖ οἶδα, τῶν
νος εἰκετῶν αὐτῷ εἰπόντος μοι ποτε τὰ ἐκ Πορνοβοσκῆ
Εὐβέλα ἱαμβεῖα τάδε·

Τρέφει με Θετταλὸς τις ἄνθρωπος βαρὺς,
Πλετῶν, Φιλάργυρος δὲ, κ' ἀλιτήριος,
Ὀψοφάγος, ἐψωνῶν δὲ μέχρη τριμβόλε.

καὶ δὲ πεπαιδευμένος ἦν ὁ νεανίσκος, καὶ ἐχ' παρὰ τῷ
Ἰυρτίλῳ γε, ἀλλὰ παρὰ ἄλλῳ τινί, ὡς ἐπυνθανόμην αὐτῷ,
ὧς εἰς τὸν Μυρτίλον νέον ἔπεσαν **), ἔφη μοι τὰ ἐκ Νεοττί-
ος Ἀντιφάνους τάδε·

†) γρ. — πᾶσα δ' εὐμορφος γυνή Ἐρῶσά φοιτῇ, τηγάνῃ τε
σύντροφα Τριβαλλοποπανιδρεπτα μαιρακύλλια. ††) γρ.
Ἄσσει. *) γρ. Δήμητρος κόρη. **) γρ. εἰς τὸν Μυρ-
τίλον νίος ἔπεσε.

Πῶς ὦν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
 Ἀφικόμεν ἄχθεις ὑπὸ τινος ἐμπόρου,
 Σύρος τὸ γένος ὦν. περιτυχὼν δ' ἡμῶν ὁδὸν
 Κηρυττομένοις, ὁβολοσάτης ὦν, ἐπείρατο,
 Ἄνθρωπος ἀνυπερβλήτος εἰς ποιηρίαν,
 Τοῖστος, οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν,
 Μηδ' ὦν ὁ Πυθαγόρας ἐκείνος ἤσθισεν,
 Ὁ τρισμυκαρσίτης εἰσφέρειν, ἔξω θύμην.

C.26. Ἐτι τῷ Οὐλπιανῷ τοιαῦτά τινα παίζοντας, ὁ Κύνελκος ἀνέκραγεν· Ἄρτε δεῖ, καὶ ἡ τῷ Μασσαπίῳ βασιλείῳς. λέγου τῷ ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ ἧ καὶ σύγγραμμά ἐστι Πωλέμωνι. μνημνεύει δ' αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ἐν ἐβδόμῃ, καὶ Δημήτριος ὁ κωμικοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελίᾳ διὰ τέτων·

P.109. Κεῖναιθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμην τότε
 Διεβάλομεν τὸ πέλαιον εἰς Μασσαπίαν·
 Ἄρτος δ' ἀνελκων ἐξήνιζ' ἡμᾶς καλῶς,
 Ζένοις χαρίεις ἐκεῖ μέγας καὶ λαμπερὸς ἦν.

ἡ τέτα οὖν τῷ Ἄρτι ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν εὐρημάτων ὑπὸ τῆς Σιτῆς καλυμένης Δημήτρου καὶ Σικελίδος. ἔτι γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακουσίοις τιμᾶται, ὡς αὐτὸς Πωλέμων ἰσορεῖ ἐν τῷ περὶ τῷ Μωρύχῃ. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον ἐν Σικελίᾳ φησὶ τῷ Βοιωτικῷ Μεγαλάρτῃ καὶ Μεγαλομάζου ἀγάλματα ἰδρύσθαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσπομίζοντο, καὶ πληθὺς ἐπ' αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη·

Τοῖς ἄρτοις ὅσας ἰσῶσι παγίδας οἱ ταλαίπυροι βροτοί·)

Φησὶν Ἀλεξίς ἐν τῷ Εἰς τὸ Φρέαρ. ἡμῶς ἔν ἀπαρμέν τι καὶ περὶ ἄρτων. προφθάσας δ' αὐτὸν ὁ Ποντιανὸς ἔφη· Τρύφων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς Φυτικοῖς ἐπιγραφομένους ἄρτων ἐκτίθεται γένη, εἴ τι καὶ γὰρ μέμνημαι, ζυμίτην, ἄζυμα, σεμιδαλίτην, χονδρίτην, συγκομισόν· τῆτον δ' εἶναί φησι καὶ διαχωρητικώτερον τῷ καθαρῷ· τὸν ἐξ ὀλυρῶν, τὸν ἐκ τιφῶν, τὸν ἐκ μελιῶν. γίνεται μὲν, φησὶν, ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν ζειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χονδρόν μὴ γίνεσθαι. παρὰ

*) γρ. — τοῖς ἄρτοις ὅσας ἰσῶσι παγίδας οἱ τ. β.

ἡ τὰς ὀπτήσεις ἀνομάζεσθαι ἱκνίτην, ἡ μνημονεύειν Τιμο-
λῆα ἐν Ψευδολεγεαῖς ἔτους·

Καταμαθὼν δὲ κοιμῖνθι θερμὴν σκάφην,
Θερμῇ ἱκνιτῶν εἰσθίων.

Ἰσχαρίτης, τέττε μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτόχρῳ·

Λαβόντα θερμὰς ἰσχαρίτας, πῶς γὰρ ἤ;
Τέταται ἀνιελίσσονται βᾶπτειν εἰς γλυκύν.

αἱ Κρωβύλος ἐν Ἀπαγομένῳ·

καὶ σκάφην λαβὼν τινα
Τῶν ἰσχαριτῶν τῶν καθερῶν.

λεγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ, συγκρίνων
ἃ Ἀθήνησι γινόμενα τῶν ἐδωθίμων πρὸς τὰ ἐν Ῥόδῳ, Φησί·
ἔτι δὲ σεμνυνομένων παρ' ἐκαίνοις τῶν ἀγοραίων ἄρτων, ἀρχο-
μένῳ μὲν τῷ δείκνυ καὶ μασοῦντος, ἔξθεν λειπομένους ἐπιφέρει-
ν· ἀπειρηκίτων δὲ καὶ πεπληρωμένων, ἡδίστην ἐκυσάγασαι
κατριβὴν τὸν διάχρησον ἰσχαρίτην καλύμενον, ὃς ἔτω κέκρα-
ται τοῖς μειλύμασι καὶ τῇ μαλακότητι, καὶ τοιαύτην ἐν-
δρυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκύν συναυλιασμόν προσβια-
ζόμενος. θαυμαστὸν τι συνταλαῖ, καθάπερ †) ἀνανήφειν
πολλὰς γίνεται τὸν μεθύοντα, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς
θουῆς ἀναπεινῆν γίνεται τὸν ἐσθίοντα. Ταβαρίτης. Σώπα-
ρος ἐν Κνιδίᾳ· Ταβαρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίονατος. Ἀχαί-
ας, τέτου τῷ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος,
λέγων ταῖς θασμοφόροις γίνεσθαι, εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ
ἰορτὴ καλεῖται Μεγαλάρτια, ἐπιλεγάντων τῶν φερόντων·
Ἀχαίνην εἰσάτος ἔμπλεον τράγον, κριβανίτης. τέτου μνη-
μονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γῆρᾳ· ποιαῖ δὲ λέγουσιν ἀρτόπωλον,
ἰσηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβα-
λόντων·

Τετί τί ἦν τὰ πρῶγμα; θερμὰς, ὃ τέκνον.

Ἄλλ' ἢ παρεφρονεῖς, κριβανίταις πάντῃ λευκὰς, ὃ τέκνον.

Ἰγκρυφίας, τέτα μνημονεύει Νικόστρατος ἐν Ἱεροφάντῃ, καὶ p. 110.
ἡ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος, ἢ κατὰ καιρὸν τὸ μαρτύριον
παραθήσομαι, δίκτυρος, Εὐβελος ἐν Γανυμήδῃ· Δίκτυρος τε

†) γρ. συναυλίαν, ὅμᾳ προσβιαζόμενος, ὡς θαυμαστὸν τι συν-
ταλαῖ· καὶ καθ.

Πῶς ὦν μετ' ἀδελφῆς εἰς Ἀθήνας ἐνθάδε
 Ἀφικόμεν' ἀχθεῖς ὑπὸ τινος ἐμπόρου,
 Σύρος τὸ γένος ὦν. περιτυχὼν δ' ἡμῶν ὁδὸν
 Κηρυττομένοις, ὁβολοσάτης ὤν, ἐπρίετο,
 Ἄνδρ' ἀνυπέρβλητος εἰς πονηρίαν,
 Τειῶτος, οἷος μηδὲν εἰς τὴν οἰκίαν,
 Μηδ' ὦν ὁ Πυθαγόρας ἐκείνος ἤσθιον,
 Ὁ τρισμυκαρσίτης εἰσφέρειν, ἔξω θύμῃ.

C.26. Ἐτι τῷ Οὐλπιανῷ τοιαῦτά τινα παίζοντος, ὁ Κύνελκος ἀνέκραγεν· Ἄρτε δεῖ, καὶ ἡ τῷ Μισσαπίῳ βασιλείᾳ. λέγου τῷ ἐν Ἰαπυγίᾳ, περὶ ἧ καὶ σύγγραμμά ἐστι Πωλέμωνι. μνημενεύει δ' αὐτῷ καὶ Θεκυδίδης ἐν ἐβδόμῃ, καὶ Δημήτριος ὁ κωμικοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Σικελίᾳ διὰ τέττα·

P.109. Κεῖναιθεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνέμψ' ἑσθ'·
 Διεβύλομεν τὸ πέλκος εἰς Μισσαπίας·
 Ἄρτος δ' ἀνελὰβὼν ἐξένις ἡμᾶς καλῶς,
 Ζένοις χαρίεις ἐκεῖ μέγας καὶ λαμπρὸς ἦν.

ἡ τέττα οὖν τῷ Ἄρτι ὁ νῦν καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν εὐρημάτων ὑπὸ τῆς Σιτῆς καλυμένης Δημήτρος καὶ Σικελίδος. ἔτι γὰρ ἡ θεὸς παρὰ Συρακουσίοις τιμᾶται, ὡς αὐτὸς Πόλλων ἰσορεῖ ἐν τῷ περὶ τῷ Μωρύχῃ. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν τριῶν Τίμαιον ἐν Σικελίᾳ φησὶ τῷ Βοιωτικῷ Μεγαλάρτῃ καὶ Μεγαλομάζου ἀγάλματα ἰδρύσθαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσπομίζοντο, καὶ πληθὺς ἐπ' αὐτοῖς παντοδαπῶν βρωμάτων, ἀποβλέψας εἰς αὐτὰ ἔφη·

Τοῖς ἄρτοις ὅσας ἰσῶσι παγίδας οἱ ταλαίπυροι βροτοί·

Φησὶν Ἀλαξίς ἐν τῇ Εἰς τὸ Φρέαρ. ἡμεῖς ὦν ἀπαμείν τι καὶ περὶ ἄρτων. προφθάσας δ' αὐτὸν ὁ Πεντιανὸς ἔφη· Τρύφων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς Φυτικοῖς ἐπιγραφομένοις ἄρτων ἐκτίθεται γένῃ, εἴ τι πᾶν μόνον, ζυμίτην, ἔζυμα, σειμιδαλίτην, χονδρίτην, συγκομιστόν· τῶτον δ' εἶναι φησὶ καὶ διαχωρητικώτερον τῷ καθαρῷ· τὸν ἐξ ὀλυνῶν, τὸν ἐκ τιφῶν, τὸν ἐκ μελινῶν. γίνεται μὲν, φησὶν, ὁ χονδρίτης ἐκ τῶν ζειῶν· ἐκ γὰρ κριθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι. παρὰ

*) χρ. — τοῖς ἄρτοις ὅσας ἰσῶσι παγίδας οἱ τ. β.

ἰ τὰς ὀπτήσεις ἀνομάζεσθαι ἱκνίτην, ἢ μνημονεύειν Τιμο-
λῆα ἐν Ψευδολεγεῖς ἔτους·

Καταμαθὼν δὲ κοιμήτην θερμὴν σκάφην,
Θερμῶν ἱκνιτῶν εἶδον.

Ἰσχαρίτης, τέττε μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν Πρωτόχρῳ·

Λαβόντα θερμὰς ἰσχαρίτας, πῶς γὰρ ἔ;
Τέττας ἀνιλλίσσονται βέπτειν εἰς γλυκύν.

καὶ Κρωβύλος ἐν Ἀπωγχομένῳ·

καὶ σκάφην λαβὼν τινα
Τῶν ἰσχαριτῶν τῶν καθεσῶν.

Ἰσχυεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ, συγκρίνων
ἐν Ἀθήνῃσι γινόμενα τῶν ἐδωδίων πρὸς τὰ ἐν Ῥόδῳ, Φησί·
ἔστι δὲ συμνυνομένων παρ' ἐκαίνοις τῶν ἀγοραίων ἄρτων, ἀρχο-
μένων μὲν τῷ δείπνῳ καὶ μεσοῦντος, ἔξθεν λειπομένους ἐπιφέρει-
ν· ἀπειρηκότες δὲ καὶ πεπληρωμένων, ἡδίστην ἐπεισάγουσι
κατριβὴν τὸν διάχρησιν ἰσχαρίτην καλέμενον, ὃς ἔτω κέκρα-
ται τοῖς μειλύμασι καὶ τῇ μαλακότητι, καὶ τοιαύτην ἐν-
δρυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκύν συναυλιασμόν προσβια-
ζόμενος, θαυμαστὸν τι συνταλεῖ, καθάπερ †) ἀνανήφειν
πολλὰκις γίνεται τὸν μεθύνοντα, τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῆς
δουῆς ἀναπεινῆν γίνεται τὸν ἐσθίωντα. Ταβαρίτης. Σώπα-
ρος ἐν Κνιδίᾳ· Ταβαρίτης δ' ἄρτος ἦν πλησίονατος. Ἀχαί-
ας, τέττου τῷ ἄρτου μνημονεύει Σῆμος ἐν ὀγδόῳ Δηλιάδος,
λέγων ταῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι, εἰς δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ
ἰορτὴ καλεῖται Μεγαλάρτια, ἐπιλεγάντων τῶν φερόντων
Ἀχαίηνν εἰστος ἐμπλεον τράγον, κριβανίτης, τέττου μνη-
μονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρῳ· ποιεῖ δὲ λέγουσιν ἀρτόπωλον,
ἰσηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβα-
λόντων

Τετί τί ἔστι τὸ πρῶγμα; θερμὰς, ὃ τέκνον.

Ἄλλ' ἢ παραφρονεῖς, κριβανίτας πάντοτε λευκὰς, ὃ τέκνον.

Ἰγκρυφίας, τέττε μνημονεύει Νικόστρατος ἐν Ἱεροφάντῃ, καὶ p. 110.
ἰ ὀψοδαίδαλος Ἀρχέστρατος, ἢ κατὰ καιρὸν τὸ μαρτύριον
παραθήσομαι, δίκτυρος, Εὐβελος ἐν Γανυμήδῃ· Δίκτυρος τε

†) γρ. συκαλίαν, ὁμᾶ προσβιαζόμενος, εἰς θαυμαστὸν τι συν-
ταλεῖ· καὶ καθ.

θερμῆς. οἱ δὲ πυροὶ δ' εἰσὶν τίνες; Ἄρτοι τρυφῶντες. Ἄλ-
 καῖος Γανυμήδης. λάχανος. τῆτο ἐλαφρόν τ' ἔστι καὶ ἔτρυφον,
 καὶ μᾶλλον αὐτῷ ἔστι ἡ ἀπυθρακίς καλεμένη. μνημονεύει δὲ
 τῷ μὲν Ἀριστοφάνει ἐν Ἑκκλησιαζέσαις, Φάσπων. Λάχανα
 πέττεται. τῆς δ' ἀπυθρακίδος Διοκλῆς ὁ Καρύσιος ἐν πρώτῃ
 Ὑγίειων, ἔτασι λέγων. Ἡ δ' ἀπυθρακίς ἐστὶ τῶν λεγόντων
 ἀπαλωτέρη. ἔοικε δὲ καὶ ἔτος ἐπ' ἀνθρώπων γίνεσθαι, ὥστε
 καὶ ὁ παρ' Ἀττικοῖς ἐγκρυφίας. ὃν καὶ Ἀλεξανδρεῖς τῷ Κρόνῳ
 ἐπιβροῦντες προστιθέασιν ἐσθίειν τῷ βελομένῳ ἐν τῷ τῷ Κρόνῳ
 C. 27. ἱερῷ. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Ἡβῆς γάμῳ πρὸς Μυῆσιν, (τῆτο δὲ
 τὸ δρᾶμα διασκευὴ ἐστὶ τῷ προκειμένῳ) ἄρτων ἐκτίθεται γένη.
 C. 28. κριβνίτην, ὄμορον, σαιτίτην, ἐγκρίδα, ἀλειφατίτην, ἡμάρ-
 τιον. ὧν καὶ Σώφρων ἐν Γυναικεῖσι Μίμοις μνημονεύει,
 λέγων ἔτως. Δεῖπνον ταῖς θεαῖσι κριβανίτας, καὶ ἐμόρου
 καὶ ἡμάρτιον ἐκ.... αττι†). οἶδα δὲ, ἄνδρες φίλοι, ὅτι
 Ἀττικοὶ μὲν διὰ τῷ ρ εὐχεῖς λέγῃσι καὶ κριβανόν καὶ κρι-
 βανίτην. Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρῳ τῶν ἱστοριῶν ἔφη. Κλιβάνῳ
 διαφαναῖ. καὶ ὁ Σώφρων δὲ ἔφη. Τίς σαιτίτας, ἡ κλι-
 βανίτας, ἡμάρτια πέσσει. ὁ δ' αὐτὸς μνημονεύει καὶ πλε-
 κίτα τινὸς ἄρτος ἐν Γυναικεῖσι. Εἰς νύκτα μ' αἰτίχ' σὺν ἄρ-
 τῳ πλεκίτῃ ††). καὶ τυρῶντος δ' ἄρτος μνημονεύει ὁ Σώ-
 φρων ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Πενταρχῇ ἔτως. Συμβελαύνω τ' ἐρ-
 φαγεῖν ἄρτον γ' ἄρτι τυρῶντα τοῖς παιδίοισιν.... αλη*). Νί-
 κανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸν ἄζυμον ἄρτον
 καλεῖ δάρατον. Πλάτων δ' ὁ κωμωδοποιὸς ἐν Νυκτὶ Μακρῇ
 τὸς μεγάλους ἄρτους καὶ βυπαρῆς Κιλικίας ὀνομάζει διὰ τῶν

Κῆτ' ἄρτας ἦκε πριάμενος, μὴ τῶν καθαρῶν, ἀλλὰ
 μεγάλαις Κιλικίαις.

ἐν δὲ τῷ Μενελᾷ ἐπιγραφομένῳ ἀγελαῖας τινὰς ἄρτας κα-
 λεῖ. αὐτοπύρε δ' ἄρτος μέμνηται Ἀλεξίς ἐν Κυπρίῳ.

Τὸν δ' αὐτοπύρον ἄρτον ἀρτίως φαγόν.

Φρύνιχος δ' ἐν Ποικίλῃ αὐτοκυρίτας αὐτὸς καλῶν φησιν.

Αὐτοκυρίταισί τ' ἄρτοις, καὶ λιπῶσι τεμφύλοις.

†) γρ. καὶ ἡμάρτιον καὶ σαιτίταν. ††) γρ. Εἰς νύκτα μ'
 αἰτίχ' σὺν ἄρτῳ πλ. *) γρ. τοῖς παιδίοισι νεαλῇ.

ὄρνιθας *) δ' ἄρτε μέμνηται Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ, ἥτοι
 τῷ ἐξ ὀρύξης γινομένῃ, ἥ ἀπὸ τῆ ἐν Αἰθιοπίᾳ γινομένη
 σπέρματος, ὃ ἐστὶν ὁμοιον σησάμῳ. κολλάβας δ' ἄρτες, ὃ
 Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισαῖς· Λαμβάνετέ τε κόλλαβον ἑκα-
 τος. καὶ πάλιν· Ἡ δὲ Λαφάκος ὁπωρινῆς, ἥ τριμηνίαν φέρει
 δεῦρο μετὰ κολλάβων χλιαρῶν. γίνονται δ' οἱ ἄρτες ἔτοι ἐκ
 νέης πυρῆς, ὡς Φιλύλλιος ἐν Αὐγῇ παρίστησιν· Αὐτὸς φέρων
 παίρειμι πυρῶν ἐκγόνες τριμήνων, γαλιτοχρῆτας κολλά-
 βας θερμῆς. μακωνίδων δ' ἄρτων μνημονεύει Ἀλκιμῶν ἐν
 τῷ πεντακαιδεκάτῳ ἔτῳ· Κλίνει μὲν ἐπὶ τῇ, καὶ τῶσι τρά- p. III.
 πσσαι μακωνίδων ἄρτων ἐπιτεφαῖς σελίνῳ τε. σασάμῳ τε,
 καὶ πάλιν πελίνῳις πέδαισι. χρυσοκόλλα ἐστὶ βρομύτιον διὰ μέλι-
 τος καὶ λίνου. τῆς δὲ κολλύρας καλεμένης ἄρτε Ἀριστοφάνης
 ἐν Εἰρήνῃ·

Κολύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὅσον ἐπ' αὐτῇ.

καὶ ἐν Ὀλκάσι·

Καὶ κολύραν τοῖς περὶ διὰ τῶν Μακεδῶνι τρέποιον.

ὁ δὲ ὀβελίας ἄρτος κέκληται, ἥτοι ὅτι ὀβολῷ πιπράσκειται, ὡς
 ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ἥ ὅτι ἐν ὀβελίσκοις ὀπταῖται. Ἀριστο-
 φάνης Γεωργοῖς·

Εἴτε ἄρτων ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίῳ.

Φερεκράτης Ἐπιλήσμονι· ὅταν ὀβελίαν σποδιῇ, ἄρτε δὲ μὴ
 προτιμῶν. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ὀβελιαφόροι οἱ ἐν ταῖς πομπαῖς
 παραφέροντες αὐτὰς ἐπὶ τῶν ὤμων. Σωκράτης ἐν ἑκτῷ
 ἐπιλήσεως τὸν ὀβελίαν φησὶν ἄρτον Διόνυσον εὐρεῖν ἐν ταῖς
 στρατιαῖς. εὐνίτας ἄρτος ὁ προσαγορευόμενος λεκιθίτας, ὡς
 φησὶν Εὐκράτης. πανὸς ἄρτος. Μεσσάπιοι καὶ τὴν πλησμο-
 νὴν πανίαν, καὶ πάνια τὰ πλήσματα. Βλαῖσος ἐν Μεσο-
 τρίβῃ, καὶ Ἀρχίλαχος ἐν Τηλέφῳ, Ῥίνθων τε ἐν Ἀμφι-
 τρύωνι, καὶ Ῥωμαῖοι δὲ πάντα τὸν ἄρτον καλεῖσι. νασὸς ἄρ-
 τος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὡς φησὶ Πολέμαρχος καὶ
 Ἀρτεμίδωρος· Ἡρακλέων δὲ πλακοῦντος εἶδος. Νικόστρατος
 δ' ἐν Κλίνῃ·

Νασὸς τὸ μέγας τηλικῶτος, δίσκοτος,

Λευκός· τὸ γὰρ πᾶχος ὑπερέκυσσε τῷ πανί.

*) γρ. ὀρνίθας.

Ὀσμὴ δὲ, τὰ πύβλημ' ἐπεὶ περιηρέθη,
Ἐβύδιζ' ἄνω, καὶ μέλιτι μεμιγμένη
Ἀτρίε τις εἰς τὰς βίνας· ἔτι γὰρ θερμὸς ἦν.

C. 29. κηρὸς ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἴων, Ἀρταμίδωρος ὁ Ἐφέσιος
φησὶ ἐν Ἴωνικοῖς Ὑπομνήμασι. Θρόνος ἄρτι ὄνομα. Νεώ-
της ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ τῶν Ἑλληνικῶν γράφων ἔτι
Ὁ δὲ Κόδρος τόμον ἄρτε τὸν καλέμενον Θρόνον *) λαμβά-
νει, καὶ κρέας, καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ νέμει **). Βάκχυλος
δ' ἔστιν ἄρτος σποδότης παρ' Ἡλείοις καλέμενος, ὡς Νίκων
θρος ἐν δευτέρῳ Γλωσσῶν ἰσοραῖ· μνημονεύει δ' αὐτὴ καὶ
Δίφιλος ἐν Διαμαρτανέσῃ ἔτι.

Ἄρτε σποδίτας χρυσιυρήτας περιφέρει.

Ἄρτε δ' εἶδος ἐστὶ καὶ ὁ ἀποκυρίας καλέμενος, ἐπ' ἀνδρά-
κων δ' ὀπτάται· καλεῖται δ' ἔτος ὑπὸ τινος ζυμῆτος. Κρα-
τίνος Μαλθακοῦ· Πρῶτον ἀποκυρίαν ἔχω ζυμταριάδῃ πλέε-
κνέφαλον †). Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ παρὶ ἀλ-
φίτων καὶ ἄρτων ἔτι ἐκτίθεται·

Πρῶτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι ἡνέκοιμο
Δήμητρε, φίλε Μόσχε, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεις ὅττι
Ἔστι γὰρ τὰ κράτιστα λαβεῖν βέλτερά τε πάντων,
Εὐκάρπη κρητὴς καθαρῆς ἡσχημένα πάντα,
Ἐν Λίσβῃ, κλεινῆς Ἑρέσσῃ περικύμονι ††) μακρῇ
Λευκότερ' αἰθερίας χιόνος. θεοὶ εἴπερ ἔδασιν
Ἄλφιτ', ἐκείθεν ἰὼν Ἑρμῆς αὐτοῖς ἀγοράζει.
Ἔστι δὲ καὶ Θήβαις ταῖς ἐκταπύλοις ἐπισκῆπῃ,
Κῆν Θάσῃ, ἐν τ' ἄλλαις πόλεσιν τισιν, ἀλλὰ γίγαρτα
φαίνονται πρὸς ἐκεῖνα· σμφεῖ τὰ δ' ἐπίτασος διῆξ.
Στρογγυλοδίνητος δὲ, τετριμμένος εὖ κατὰ χεῖρας
Κόλλιξ Θεσσαλικὸς σοὶ ὑπαρχίτω, ὃν καλεῖται
Κεῖνοι κριμματίαν, οἱ δ' ἄλλοι χινδριβον ἄγαν.
Ἔττα τὸν ἐν Τηγναῖς σμιδαλέας υἱὸν ἐκαίοντα,
Ἐγκροφίαν. τὸν δ' εἰς ἀγορὰν ποιούμενον ἄρτε
Δί κλειναὶ παρέχουσι βροτοῖς κάλλιστον Ἀθήναι.
Ἐν δὲ Φερεσσαφύλοις Ἐρυθραῖς ἐκ κλιβάνου ἐλθὼν
Λευκὸς ἀβραῖς θάλλων ὕραις τέρπει παρὰ δειπνον.

*) γρ. τῇ καλεμένη θρόνα. **) γρ. νέμει. †) γρ. ἀπο-
κυρίαν ἔχω ζυμῆταν, καὶ Δί', ἡ πλέων περὶ φάλλον.
††) γρ. Ἐν Λίσβῃ κλεινῇ, καὶ Ἑρέσσῃ π.

ταῦτ' εἰπὼν ὁ τέτυκτος Ἀρχέστρατος, καὶ τὸν τῷ ἄρτι ποιη-
τὴν ἔχειν συμβαλεῖναι. Φοίνικα ἢ Λυδὸν· ἡγνόει γὰρ τὰς ἀπὸ
τῆς Κατταδοκίας ἀρτοποιὸς ἀρίστους ὄντας. λέγει δ' ἔτι·

Ἔγω δὲ σοι ἀνὴρ Φοίνιξ ἢ Λυδὸς ἐν οἴκῳ,
Ὅστις ἐπιστήμων νόσιν ἔχει τοῦτο κατ' ἡμᾶς,
Παντοίας ἰδίαις τεύχων, ὡς ἂν σὺ πελεύης.

ταῦν δὲ Ἀττικῶν ἄρτων ὡς διαφόρων μνημονεύει καὶ Ἀντι-
φάνης ἐν Ὁμφάλῳ ἔτι·

Πῶς γὰρ ἂν τις εὐγενὴς γεγεῖς
Δύναιτ' ἂν ἐξιλθεῖν ποτε τῆσδ' ἐκ εἴης,
Ὅρῳ μὲν ἄρτας τοῦσδε λευκωσμάτους,
Ἰσθὺν κατωμπίχοντας ἐν πυκναῖς διεξοδοῖς,
Ὅρῳ δὲ μορφῇν περιβάνεις ἡλλαγμέναις,
Μίμημα χεῖρὸς Ἀττικῆς, ὥς δὲ γοναῖς
Θεαρίων ἴδειξιν.

ἔτι· ἐπεὶ Θεαρίων ὁ ἀρτοποιὸς, ὃ μνημονεύει Πλάτων ἐν
Γοργίᾳ, συγκαταλέγων αὐτῷ καὶ Μίθαικον, ἔτι· γράφων·
Οἵτινες ἀγαθοὶ γεγόνασιν, ἃ εἰσὶ σωματῶν θεραπευταί,
ἔλεγές μιν πάντῳ σπαράζων, Θεαρίων, ὁ ἀρτοκόπος, καὶ
Μίθαικος, ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγκαταγεγραφώς τὴν Σικελι-
κὴν, καὶ Σάραμβος ὁ Κάραβος, ὁ κάπηλος *), ὅτι ἔτοι
θαυμάσιοι γεγόνασιν σωματῶν θεραπευταί, ὁ μὲν ἄρτας θαυ-
μαστὸς παρασκευάζων, ὁ δὲ ὄψον, ὁ δὲ οἶνον. Ἀριστο-
φάνης ἐν Γηρυτιάδῃ καὶ Αἰολοσίκωνι διὰ τέτων·

Ἦκε Θεαρίων ὡς ἀρτοπάλιον λιπὼν,
Ἦν' ἔτι περιβάνων ἰδυδία **).

Κυπρίων δὲ ἄρτων μνημονεύει Εὐβελος ὡς διαφόρων ἐν
Ὁρθάνῃ διὰ τέτων·

Διόνιν μὲν, ἰδόντι περιπτεῦσαι Κυπρίαις ἄρτας·
Μαγνήτις γὰρ λίθος ὡς ἴλασι τὰς πεινῶντας.

ταῦν δὲ κολλυμίων ἄρτων, (οἱ αὐτοὶ δ' εἰσὶ τοῖς κολλάβοις)
Ἐφίπκος ἐν Ἀρτέμειδι μνημονεύει ἔτι· Παρ' Ἀλεξάνδρῳ
δ' ἐκ Θετταλίας πύλλικα φαγῶν περιβανος ἄρτων ***). Ἀρι-
στοφάνης δ' ἐν Ἀχμενεύσει·

Ὡ χαῖρε κολλυκοφάγε Βοιωτίδιον.

*) γρ. ἢ Σάραμβος, ὁ κάπηλος. **) γρ. ἰδυδία. ***) fort.
περιβάνων ἄρτων, νει ἐκ περιβάνων ἄρτων.

- ρ.113. Τέτων ἔτως λεχθέντων, ἔφη τις τῶν παρόντων γραμματικῶν, Ἀθρίανος ὄνομα· Ταῦτα σιτία Κρονικὰ ἐσιν, ὡς ἑταῖροι. ἡμεῖς γὰρ ἔτ' ἀλφίτοισι χαίρομεν, (πλήρης γὰρ ἄρτων ἢ πόλις) ἔτε τῷ τῶν ἄρτων τέτων κατάλογω. ἔπει δὲ καὶ ἄλλω *) Χρυσίππῃ τῇ Τυανέως συγγράμματι ἐνέτυχον ἐπιγραφομένῳ Ἀρτοποιικῷ, καὶ παῖραν ἔσχον τῶν αὐτόθι ὀνομασθέντων παρὰ πολλοῖς τῶν φίλων, ἔρχομαι καὶ αὐτὸς λέγων **) τι περὶ ἄρτων. ὁ ἀρτοποιικὸς ἄρτος καλέμενος κλιβανικὸς καὶ Φερικὸς διαφέρει· ἐὰν δὲ καὶ σκληρῶς ζύμης ἐργάζῃ αὐτόν, ἔσται καὶ λαμπρὸς καὶ εὐβρωτος πρὸς ξηροφάγιαν· εἰ δ' ἐξ ἀναιμένης, ἔσται μὲν ἐλαφρὸς, ἢ λαμπρὸς δέ. κλιβανικὸς δὲ καὶ Φερικὸς χαίρεισι ἐπιλωτέρῃ τῇ ζύμῃ. παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλήσι καλεῖται τις ἄρτος ἀπαλὸς, ἀρτυόμενος γάλακτι ὀλίγῳ καὶ ἐλαίῳ καὶ αἰσὶν ἀρκετοῖς· οὗτοί δὲ τὴν ματρίαν ἀναιμένην ποιεῖν. ἔτος δὲ ὁ ἄρτος λέγεται Καππαδόκιος, ἐπειδὴ ἐν Καππαδοκίᾳ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπαλὸς ἄρτος γίνεται. τὸν δὲ τοιοῦτον ἄρτον οἱ Σύροι λαχμῶν προσεγορεύουσιν, καὶ ἔστιν ἔτος ἐν Συρίᾳ χρηστότατος γινόμενος, διὰ τὸ θερμότατος τρώγεσθαι· καὶ ἐστὶν ἄνθει παραπλήσιος. ὁ δὲ βωλητικὸς καλέμενος ἄρτος πλάττεται μὲν, ὡς βωλίτης, καὶ ἀλείφεται ἢ μάκτρα ὑποκασσομένης μήκωνος, ἢ φ' ἧς ἐπιτίθεται ἡ ματρία, καὶ ἐν τῷ ζυμῶντι ἢ κολλᾷται τῇ καρδόπῳ· ἐπειδὴ δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φῆνον, ὑποκάσσεται τῷ κεράμῳ χόνδρος τις, καὶ τότε ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος, καὶ ἔλκει χρώμα ἄριστον, οἶον τῇ Φρυγίᾳ τυρῶ. ὁ δὲ ερεπτικὸς ἄρτος συναναλαμβάνεται γάλακτι ὀλίγῳ, καὶ προσβάλλεται πέπερι καὶ ἔλαιον ὀλίγον· εἰ δὲ μὴ, ἑῶαρ. εἰς δὲ τὸ καλέμενον ἀρτολάγανον ἐμβαλλεται οἰνᾶριον ὀλίγον καὶ πέπερι, γὰρ τε καὶ ἔλαιον ὀλίγον, ἢ ἑῶαρ. εἰς δὲ τὰ καπυρίδια καλέμενα τρίκτα μίξεις, ὥσπερ καὶ εἰς ἄρτον. ταῦτ' ἐκθεμένα τ' Ἀριστάρχῃς δόγματα τῇ Ῥωμαίων μεγαλοσοφίᾳ, ὁ Κύνελκος ἔφη· Δάματερ σοφίας! οὐκ ἔτος ἄρα ψευδαποσίεος ἔχει μαθητὰς· ὁ Ξαυμάσιος Βλαψίας, καὶ πλεῖστον ἀπηνέγκχετο τοσούτον ἐκ τῆς καλῆς τεχέως σοφίας ὑπὲρ Ἰοργίαν καὶ Πρωταγόραν. ὁθεν ὀκνᾷ. μὴ τὰς θεάς, εἰπεῖν, πόταρον αὐτὸς ἢ βλέπει, ἢ οἱ τὰς μαθητὰς αὐτῷ
- *) γρ. ἐπεὶ καὶ γὰρ. **) γρ. λίσσιν.

παρὰδιδόντες πάντες ἕνα ἔχουσιν ὀφθαλμόν, ὡς μέλις διὰ τὸ πλῆθος ὀρεῖν. μακρὲς οὖν αὐτὲς. μᾶλλον δὲ μακαρίτας εἶναί φημι, τοιαύτας δεῖξεις τῶν διδασκάλων ποιουμένων. πρὸς ὃν ὁ Μάγνος, φιλοτρόπεζος ὢν, καὶ τὸν γραμματικ. C. 30. πὸν τῶτον ὑπερεκαίνων διὰ τὴν ἐκτένειν, ἔφη.

Οὗτοι ἀνιπτόποδες, χαμμαινάδες, ἀερίοικοι.

κατὰ τὸν κωμικὸν Εὐβελον ἀνόσιοι, λάρυγγες, ἀλλοτρίων πεσάντων παραδειπνίδες. ἔχ' ὁ προκράτωρ ὑμῶν Διογένης, πλακοῦντά ποτε ἐσθίων ἐν δείπνῳ λάβρως, πρὸς τὸν πυρθάνομενον ἔλεγεν, ἄρτον ἐσθίειν καλῶς πεποιημένον; ὑμεῖς δ', ὦ λοπαδάγχχαι †), κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Εὐβελον λευκῶν ὑπογαστρίδιων ἑτέροις ἢ παραχωρῶντες φθέγγεσθε, τὰς ἡσυχίας οὐκ ἄγαστε, ἕως ἂν τις ὑμῖν ὡς κυνιδίοις ἄρ-ρ. 114. των ἢ ὀσέων προσρίψῃ. πόθεν ὑμῖν εἶδέναι, ὅτι καὶ κύβοι, ἔχ' ἕς ἀεὶ μεταχειρίζεσθε, ἄρτοι εἰσὶ τετράγωνοι, ἡδυσμένοι ἀνῆψ, καὶ τυρῶ, καὶ ἐλαίῳ, ὡς φησιν Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῇ. παραῖδαν δὲ τῶτον ὁ Βλεψίας, ὥσπερ καὶ τὸν θάργγλον, ὄντινες καλῶσι θαλύσιον. Κράτης δ' ἐν δευτέρᾳ Ἀττικῇ διαλέκτῃ, θάργγλον καλεῖσθαι τὸν ἐκ τῆς συγκομιδῆς πρῶτον γινόμενον ἄρτον, καὶ τὸν σαμίτην ††). ἔχ' ἐώρακε δὲ ἡδὲ τὸν νάσον καλέμενον, δὲ ταῖς ἀρνηφόροις γίνεται †††). ἔτι δὲ καὶ ὁ πυρκαῖς ἄρτος διὰ σήσμων πεττόμενος, καὶ τάχα ὁ αὐτὸς τῷ σησαμίτῃ ὢν. μνημνεύει δὲ πάντων τῶν Τρύφων ἐν πρώτῳ Φυτικῶν, καθάπερ καὶ τῶν θιαγόνων ὀνομαζομένων. ἔτι δ' εἰσὶν ἄρτοι θεοὶς πεττόμενοι ἐν Αἰτωλίᾳ. δράμιες δὲ καὶ ἀραξίς παρ' Ἀθάμασιν ἄρτοι τινὲς ἕτως καὶ δηλῶνται *). καὶ οἱ γλωσσογράφοι δὲ ἄρτων ὀνόματα καταλέγουσι. Σέλευκος μὲν δρέμιν ὑπὸ Μακεδόνων, ἕτως καλέμενον δ' ἄρτον ὑπὸ Θεσσαλῶν. ἐνίταν **) δὲ φησιν ἄρτον εἶναι λεκιθίτην, ἐρικίταν ***) τε καλεῖσθαι τὸν ἐξ ἐρηρειγμένου καὶ ἀσῆτε πυρῆ γιγνόμενον καὶ χονδρώδης. Ἀμερίας δὲ καλεῖ ξηροπυρίταν τὸν αὐτόπυρον ἄρτον. ὁμοίως δὲ καὶ Τιμαχίδας. Νίκαν

†) γρ. λοπαδάγχχαι. ††) γρ. καὶ τὸν σησαμίτην. †††) γρ.

ὅτι ταῖς ἀρνηφόροις γίνεται. *) γρ. εἰσὶ τε καὶ δηλῶνται.

**) γρ. ἐνίταν.

***) γρ. ἐρικίταν.

δρος δὲ Διαγόνας Φησὶν ἄρτους ὑπ' Ἀιτωλῶν καλεῖσθαι τὰς τοῖς θεοῖς γινομένους. Αἰγύπτιοι δὲ τὸν ὑποξίζοντα ἄρτον κυλλάξιν καλεῖσιν. μνημονεύει δ' αὐτῆ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι· Καὶ τὸν κυλλάξιν φθέγγα καὶ τὸν ποτόσιριν. μνημονεύουσιν αὐτῆ καὶ Ἐκταῖος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ Φανόδημος ἐν ἐβδόμῃ Ἀτθίδος. ὁ δὲ Θουαταιφνὸς Νικανδρὸς τὸν ἐκ τῆς κριθῆς ἄρτον γινόμενον ὑπὸ Αἰγυπτίων κυλλάξιν Φησι καλεῖσθαι. τὰς δὲ βυκαρὰς ἄρτους Φαῖες ὠνόμασαν Ἀλαξίς ἐν Κυπρίῳ ἔως·

Ἐπειτα πῶς ἤλθες; μέλις γ' ὀπτημένους

Κατίλαβον. ἐξόλοι'. ἀτὰρ πῶς φέρεις;

Ἐκκαίδεκ' οἶσω δειρὸ, λευκὰς μὲν ὀπτῶ, τῶν δὲ φαῖν τὰς ἴσας.

βλήμα †) δὲ Φησι καλεῖσθαι τὸν ἐνταθρυμμένον ἄρτον καὶ θερμὸν Σέλευκος. Φιλήμων δ' ἐν πρώτῃ παντοδαπῶν χρηστηρίων πυρνόν Φησι καλεῖσθαι τὸν ἐκ πυρῶν ἀσπῆτων γινόμενον ἄρτον, καὶ πάντα ἐν αὐτῷ ἔχοντα. βλωμιλίας τε ἄρτους ἐνομάζεσθαι λέγει τὰς ἔχοντας ἐντομάς, ὥς Ῥωμαῖοι ποδράτας λέγουσι. βρωτίμην ††) τε καλεῖσθαι τὸν πιτυρίτην ἄρτον, ὃν εὐκονον ἢ τεύκονον ὀνομάζουσιν Ἀμερίας καὶ Τιμαχίδας. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις, σπολέα καλεῖσθαι τινὰ ἄρτον, ὃν ὑπὸ τῶν συγγενῶν μόνον καταναλίσκειν καὶ μάζας δ' εἶναι εὐρεῖν ἀναγεγραμμένας παρὰ τε τῷ Τρύφωνι, καὶ παρ' ἄλλοις πλείοσιν. παρ' Ἀθηναίοις μὲν φέρεται τὴν μὴ ἄγαν τετριμμένην. ἔτι δὲ καρδαμάλην †††), καὶ βήρακα, καὶ τολύπας, καὶ Ἀχιλλεῖον· καὶ ἴσως αὕτη εἶναι ἢ ἐξ Ἀχιλλεῖων κριθῶν γινομένη· θριδακίνας τε καὶ οἰνῆταν, καὶ μελιτέτταν, καὶ κρίνον, καλέμενον καὶ σχῆμά τι χορικῆς ἐρχήσεως παρ' Ἀπολλοφάνει ἐν Δαλνίδι. αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταὶ εἶναι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναϊς. λέγει δὲ ἔως ὁ Ἀλκμάν· Θριδακίσκας τε καὶ κριθανωτῆς *). Σωσίβιος δ' ἐν τρίτῃ παρὶ

p. 115. Ἀλκμᾶνος κριθανὰ Φησι λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῷ σχήματι μασσοειδεῖς. ὕβρια δὲ καλεῖται ἢ δεδομένη ἐν ταῖς

†) γρ. βλήμα. ††) γρ. βρωμίτην. †††) γρ. καρδαμάλην. *) γρ. Θριδακίσκας τε καὶ κριθανωτῆς.

σάις μᾶζα, ἴνχ ἀπογνύσονται. καὶ Ἡσίοδος δὲ μᾶζάν
 ἰα ἀμολγαῖν καλεῖ·

Μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβείνουμενάων,

ἦν ποιμανικὴν λέγων καὶ ἀκμαίαν· ἀμολγὸς γὰρ τὸ ἀκμαίο-
 ιτον. παραιτητέον δὲ καταλέγειν, εἰδὲ γὰρ ἔτως εὐτυχῶς
 ἡμης ἔχω, ἃ ἐξέθετο πόπανα καὶ πέμματα Ἀριστομένης
 Ἀθηναῖος ἐν τρίτῳ τῶν πρὸς τὰς ἱερουργίας. ἔγνωμεν
 καὶ ἡμεῖς τὸν ἄνδρα τῆτον νεώτεροι πρεσβύτερον. ὑπο-
 ιτῆς δὲ ἦν ἀρχαία κατωφδίας, ἀπαλεύθερος τῷ μουσικῷ
 ἰτε βασιλέως Ἀδριανῷ, καλέμενος ὑπ' αὐτῷ Ἀττικοπέρδιξ.
 ἢ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη· Ὁ δ' ἀπαλεύθερος παρὰ τίνι κεῖται;
 τόντος δὲ τινος, καὶ δρᾶμα ἐπιγράφεσθαι Φρυνίχης Ἀπε-
 λυθερος, Μένανδρον δ' ἐν Ῥακιζομένῳ καὶ ἀπαλευθέραν
 ἡκέναι, καὶ ἐπισυνάπτοντος, πάλιν ἔφη· Τίνι δὲ διαφέ-
 ρει ἀπελευθερίου; ταῦτα μὲν οὖν ἔδοξε κατὰ τὸ παρὸν ἀνα-
 αλέσθαι. καὶ ὁ Γαληνὸς, μελλόντων ἡμῶν ἐφάπτεσθαι τῶν
 ὥτων, οὐ πρότερον, ἔφη, δεικνύσομεν, ἕως ἂν καὶ παρ'
 ἡμῶν ἀκέρητε, ὅσα εἰρήκασι περὶ ἄρτων ἢ περὶ μαύτων, ἔτι
 ἢ ἀλφίτων Ἀσκληπιαδῶν παῖδες. Δίφιλος μὲν ὁ Σίφνιος
 τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσήσι καὶ τοῖς ὑγιαί-
 σιν, ἄρτοι, φησὶν, οἱ ἐκ πυρῶν κριθίνων εἰσι πολυτρο-
 ύταροι, καὶ εὐοικονομητόταροι, καὶ τὸ ὅλον κρείττονες.
 ὅ οἱ σπεμιδαλῖται, μεθ' ἧς οἱ ἀλευρίται, εἴθ' οἱ συγκομι-
 νῆ ἐξ ἀσῆων ἀλεύρων γενόμενοι· ἔτοι γὰρ πολυτροφώτε-
 ροι εἶναι δοκῶσι. Φιλιεῖων δ' ὁ Λοκρὸς τῶν χονδριτῶν τὰς
 σπεμιδαλῖτας πρὸς ἰσχύν φησι μᾶλλον πεφυκέναι, μεθ' ἧς
 ἰς χονδρίτας τίθῃσιν, εἴτα τὰς ἀλευρίτας. οἱ δὲ ἐκ γυ-
 λῶς ἄρτοι γινόμενοι κακοχυλότεροί τε εἰσι, καὶ ὀλιγοτρο-
 φώταροι τὰ πάντες δὲ οἱ θερμοὶ τῶν ἐψυγμένων εὐοικονο-
 ητόταροι, πολυτροφώτεροί τε καὶ εὐχυλότεροι, ἔτι δὲ
 νευματικοί, καὶ εὐανάδοτοι· οἱ δ' ἐψυγμένοι πλήσμιοι, δυσ-
 κονόμενοι. οἱ δὲ ταλέως παλαιοὶ καὶ κατεψυγμένοι ἄτρο-
 φώταροι, σατικοὶ τε κοιλίας, καὶ κακοχυλοὶ. ὁ δ' ἐγκρυ-
 λῶς ἄρτος βαρὺς, δυσοικονόμητός τε, διὰ τὸ ἀνωμάλως ὀ-
 τᾶσθαι. ὁ δὲ ἰπνίτης καλέμενος καὶ καμινίτης δύσπεπτος
 καὶ δυσοικονόμητος· ὁ δ' ἐσχαρίτης καὶ ἀπὸ τηγάνου διὰ τὴν

τῷ ἐλαίῳ ἐπίμιξιν εὐακκριτάτερος, διὰ δὲ τὸ κνίσον, κακο-
σομαχώτεροι γὰρ. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς τερπ-
τεύει· εὐχυλος γὰρ, καὶ εὐσέμαχος, καὶ εὐπεπτος, καὶ
πρὸς ἀνάδοσιν ῥῆτος· ἔτε γὰρ ἰσάνει κοιλίαν, ὅτε παρ-
τείνει. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἱατρὸς ἄρτας τινὰς φησὶν ἐν Συρίᾳ
γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τὰς φαγόντας τριχοῦνται. Μυτ-
σίθεός φησι, τὸν ἄρτον τῆς μάζης εὐπεπτότερον εἶναι, καὶ
τὰς ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέπτεσθαι γὰρ
αὐτὰς, καὶ ἔμετὰ πολλῆς πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζειῶν ἔρω
ἄδην φασὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπεπτον, διὸ οὐχ
p.116. ὑγιαίνειν τὰς αὐτὸν ἐσθιόντας. εἰδέναι δὲ ἡμᾶς δεῖ, ὅτι
τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας, καὶ βέρη,
καὶ τρόφους, καὶ κεφαλαλγίαν ποιεῖ.

C.31. Μετὰ τούτων διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ καὶ δε-
πνῆν. καὶ περιανεχθέντος τῷ καλυμένῳ ὥραις, ὁ Λαωνί-
δης ἔφη· Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος, ἄνδρας φίλοι, ἐν τῇ
περὶ ταρίχων Ἡσιόδου φησὶ περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων
τάδε εἰρημέναι·

Ἀμφακες μὲν πρῶτον τόμα, καὶ κριταῖαν, καὶ θιόν,
Γναθμῶν ἠνδάζαντο δυσείμονες, ἰχθυοβολῆς,
Οἷς ὁ ταρικόλειος, ἄδε Βόσκει *) , οἱ πυθόγατροι **)
Τμήσσοντες, τετράγωνα τὰ χηρία τεκταίνονται ***).
Ναὶ μὴν οὐκ ἀδελφεὶς θνητοῖς γένος ἐξυδρύγχε,
Ὅν καὶ ὄλον καὶ τμητὸν ἀλιτρυχεῖς †) ἐκόμισαν.
Θύνων δ' ὥραιων Βυζάντιον ἐπλετο μήτηρ,
Καὶ σκόμβρων βυθίων τε, καὶ εὐχέρτε λιβεβάττω,
Καὶ Πάριον κολίων ††) κυδρὴ τροφὸς ἔσκε πολίχη.
Ἴόνιον δ' ἀνὰ κύμα φυχὸν Γαδείραν ἄξει.
Βρέττιος †††), ἢ Καμπανὸς, ἢ ἐξ ἀγαθοῦ Τάραντος,
Ὁρκύνιοι τρίγωνα, τὰ τ' ἐν εἰμένοισι τεθίντα, ἀμφαλ-
λαῖξ † δεικνοῖσιν ἐπηδῆ ††††).

ταῦτα ἔφη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγεῖρε εἶναι μᾶλλον, ἢ τῇ
μαστικωτάτῃ Ἡσιόδῳ. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον, ἢ

*) γρ. ταρικόλειος ἄδε Βόσκ. **) γρ. πυθόγατροι. ***) γρ.
τετράγωνα ταρίχη τεκταίνονται, νελ τὰ ἥτρια τ. †) γρ.
ἀλιτρυχεῖς. ††) γρ. κολίων. †††) γρ. φυχὸν Γαδεί-
ραν ἄξει Βρέττιος. ††††) γρ. τὸ τ' ἐν εἰμένοισι τε-
θίντα Ἀμφαλλαῖξ δ. ὅτι.

άντιον, ἔτι δὲ Τάραντα, καὶ Βρεττίας, καὶ Καμπανὰς,
 τοῖς ἔτεσιν τέταν πρεσβύτερος ὢν. δοκεῖ οὖν ἐμοὶ αὐτῷ τῷ
 υδῆμα εἶναι τὰ ποιήματα. καὶ ὁ Διονυσιοκλῆς ἔφη· Ὅτε
 ἔστι τὰ ποιήματα, ὧ ἀγαθὴ Λεωνίδῃ, ὑμῶν ἐστὶ κρινεῖν
 δοκιμασάτων γραμμεπτικῶν. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ ταρίχων ἐστὶν
 γος, παρὶ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν μνήμης ἡξιωμένην ὑπὸ
 Σολέως Κλεάρχη,

Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίμανον φιλεῖ,
 μαι κῆγ' ὧ λείων τι παρὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης. Διο-
 μὲν ὁ Καρύσιος ἐν τοῖς Ὑγίαισι ἐπιγραφομένοις τῶν
 χων Φησὶ τῶν ἀπὸ μέλων κράτιστα εἶναι τὰ ὠραῖα, τῶν
 ἰόνων τὰ θύννια. Ἰκέσιος δ' ἰσοραῖ, οὐκ εἶναι εὐεκαρί-
 κοιλίαις ἔτε πηλαμίδας, ἔτε τὰ ὠραῖα· τὰ δὲ νεώτερα
 θυννίων τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβίοις· μεγά-
 τε εἶναι διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὠραῖα λεγόμενα.
 ἰς δὲ λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὠραίων πρὸς τὰ ἀφ'
 ον τόπων λαμβανόμενα, καὶ ἔ μόνον τῶν θυννίων, ἀλ-
 λὰ τῶν ἄλλων τῶν ἀλισκομένων ἐν Βυζαντίῳ. τέτοις
 ἐθήκεν ὁ Ἐφῆσιος Δάφνος· Ἀρχέστρατος μὲν, ὁ περι-
 σσε τὴν οἰκουμένην τῆς γαστρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ τὴν
 ἰα, Φησὶ·

Καὶ Σικελῇ θύνου τίμαχος — —

Τμηθὲν, ὅ τ' ἐν βίκοις ταριχύνεσθαι ἔμελλον.

Σαπέρδῃ δ' ἐνὶ πῦρ κλαίειν μακρὰ, Ποντικῷ ὄψῳ,

p.117.

Καὶ τοῖς κτεῖνοι ἐπαινεῖσιν· παῦροι γὰρ ἴσασιν

Ἀνδρῶπων, ὅτι φαῦλον ἔφην καὶ ἀκιδνὸν ἔδισμα.

Ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν εἰς αἰλμυρὸν ὕδωρ

ἔλθῃν, ἀμφοτέρως ἐντὸς νόον ἡμιτάριχον.

Ἄν δ' ἀφίκη κλεινὴ Βυζαντία εἰς πόλιν ἀγνήν,

Ὡραία φάγε μοι τίμαχος πάλιν· ἔτι γὰρ ἐσθλὸν

Καὶ μαλακόν.

Ἦσαν ὁ τῆς Ἀρχέστρατος συγκαταλέξει ἡμῖν καὶ
 ἐρὰ Κράτῃ τῇ κωμωδοποιῷ ἐν Σαμίσις λεγόμενον ἐλε-
 ινον τάριχος, παρὶ ἧς Φησιν· Συκτίνῃ ποτ' ἐν χύτρῃ
 ρος ἐλεφάντινον ἔψε Ποντικῆς χελώνῃ πευκίνουσι κύ-
 *), καρκῖνοι ποδάναμοί τε, καὶ τεκνύπτεροι λύκοι ὕσο-
 γρ. πυκνίνοι κ.

τῷ ἐλαίῳ ἐπίμιξιν εὐεγκριτότερος, διὰ δὲ τὸ κνίσον, κρη-
τομαχώτεροι γάρ. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς τερπ-
τεύει· εὐχυλος γάρ, καὶ εὐτέμαχος, καὶ εὐπαπτος, καὶ
πρὸς ἀνάδοσιν βῆτος· ἔτε γὰρ ἰσάνει κοιλίαν, ὅτε παρ-
ταίνει. Ἀνδρέας δὲ ὁ ἱατρὸς ἄρτας τινὰς φησιν ἐν Συρίῃ
γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τὰς φαγόντας τριχοῦνται. Μιγ-
σίθεός φησι, τὸν ἄρτον τῆς μάζης εὐπαπτότερον εἶναι, καὶ
τὰς ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέπτεσθαι γὰρ
αὐτὰς, καὶ ἔμετὰ πολλῆς κόπου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζιῶν ἄρτω
ἄδην φασὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπαπτον, διὸ ἐκ
p.116. ὑγιαίνειν τὰς αὐτὸν ἐσθιόντας. εἰδέναι δὲ ἡμᾶς δεῖ, ὅτι
τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας, καὶ βίην,
καὶ εὐφροσύνην, καὶ κεφαλαλγίαν ποιεῖ.

C.31. Μετὰ τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ καὶ δε-
πνῶν. καὶ περιανεχθέντος τῷ καλεμένῳ αἰαίῳ, ὁ Λεωνί-
δης ἔφη· Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος, ἄνδρες φίλοι, ἐν τῇ
περὶ ταρίχων Ἡσιόδου φησὶ περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων
τάδε εἰρημέναι·

Ἀμφαπες μὲν πρῶτον τόμα, καὶ κριταῖναι, καὶ θιόν,
Γναθμῶν ἠνδαίνοντο δυσείμαντες, ἰχθυοβόλῃς,
Οἷς ὁ ταριχόπλεως, ἄδε Βόσπρος^{*)}, εἰ πυθόγαυροι^{**)}
Τμήσσοντες, τετράγωναι τὰ χητρία τεκταίνονται^{***)}.
Καὶ μὴν οὐκ ἀδαλὲς θνητοῖς γένος ἐξυδρύχου,
Ὅν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἀλεσσεύουσιν^{†)} ἐκόμισαν.
Θύνων δ' αἰαίων Βυζάντιον ἐπλετο μήτηρ,
Καὶ σκόμβρων βυθίων τε, καὶ εὐχόρτα λιβιβάττων,
Καὶ Πάριον κοιλίων^{††)} κυδρὴ τροφὸς ἔσσε παλίσχη.
Ἰόνιον δ' ἀνὰ κῦμα φυχὸν Γαδείραν^{†††)} ἄξει.
Βρέττιος^{†††)}, ἢ Καμπανός, ἢ ἐξ ἀγαθοῦ Τάραντος,
Ὁρκύνοιο τρίγωναι, τὰ τ' ἐν γάμοισι τεθνήτα, ἀμφαλ-
λάξ[†] δεικνοῖσιν ὀπηδεῖ^{††††)}.

ταῦτα ἔφη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγεῖρα εἶναι μᾶλλον, ἢ τῇ
μεσιχωτάτῃ Ἡσιόδῳ. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον, ἢ

*) γρ. ταριχόπλεως ἄδε Βόσπ. **) γρ. πυθόγαυροι. ***) γρ.
τετράγωναι ταρίχη τεκταίνονται, vel τὰ ἄτρια τ. †) γρ.
ἀλεσσεύουσιν. ††) γρ. κοιλίων. †††) γρ. φυχὸν Γαδεί-
ραν ἄξει Βρέττιος. ††††) γρ. τὰ τ' ἐν γάμοισι τε-
θνήτα Ἀμφαλλάξ δ. ὅτι.

ζάντιον, ἔτι δὲ Τάραντα, καὶ Βρεττίες, καὶ Καμπανέες, τοῖς ἔτεσιν τῶν πρεσβύτερος ὢν. δοκεῖ οὖν ἐμοὶ αὐτῇ τῇ θυδῆμει εἶναι τὰ ποιήματα. καὶ ὁ Διονυσιοκλῆς ἔφη· "Ὅτε ἐσι τὰ ποιήματα, ὧ ἀγαθὲ Λεωνίδη, ὑμῶν ἐσι κρίνειν ἰδοκίματάων γραμματικῶν. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ ταρίχων ἐστὶν ὁρος, περὶ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν μνήμης ἡξιωμένην ὑπὸ Σολέως Κλεάρχου,

Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίμανον Φιλεῖ,
οὐμαι πᾶν ἄλξων τι περὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης. Διο-
ς μὲν ὁ Καρύσιος ἐν τοῖς Τυμαιοῖς ἐπιγραφομένοις τῶν
ἔχων φησὶ τῶν ἀπιδέλων κράτιστα εἶναι τὰ ὠραῖα, τῶν
γινόντων τὰ θυννία. Ἰκέσιος δ' ἰσορεῖ, οὐκ εἶναι εὐεκαρί-
παιλίας ἔτε πηλαμίδας, ἔτε τὰ ὠραῖα· τὰ δὲ νεώτερα
θυννίων τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχων τοῖς κυβίοις· μεγά-
τε εἶναι διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὠραῖα λεγόμενα.
ὥς δὲ λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὠραίων πρὸς τὰ αἰφ' ὧν
τόπων λαμβανόμενα, καὶ ἔ μόνον τῶν θυννίων, ἀλ-
καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀλικομένων ἐν Βυζαντίῳ. τῶντοις
τάθηκεν ὁ Ἐφέσιος Δάφνης· Ἀρχάερατος μὲν, ὁ περι-
δρας τὴν οἰκουμένην τῆς γαστρὸς ἔνεκα καὶ τῶν ὑπὸ τὴν
ρα, φησὶ.

Καὶ Σικελῇ θυννίου τέμαχος — —

Τμηθὲν, ὅ τ' ἐν βίκοις ταριχεύεσθαι ἔμελλον.

Σαπρὲς δ' ἐνὶ πῶ κλαίειν μακρὰ, Ποντικῷ ὄψῳ,

p. 117.

Καὶ τοῖς κτεῖνον ἐπαινεῖσιν· παῦροι γὰρ ἴσασιν

Ἀνδράπων, ὅτι φαῦλον ἔφην καὶ ἀκιδνὸν ἔδισμα.

Ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἀλμυρὸν ὕδωρ

ἔλθῃν, ἀμφοτέρως ἐντὸς νόον ἡμιτάριχον.

Ἄν δ' ἀφίκη κλεινὴ Βυζαντία εἰς πόλιν ἀγνὴν,

Ὡρεῖα φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἔτι γὰρ ἰσθλὸν

Καὶ μυλακόν.

ἔλεκεν ὁ τέμνης Ἀρχάερατος συγκαταλέξει ἡμῖν καὶ
ἀρὰ Κράτῃ τῇ κωμικοποιῶ ἐν Σαμίσις λεγόμενον ἑλε-
κτον τάριχος, περὶ ἧς φησιν· Σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρῃ
χος ἐλεφάντινον ἦψε Ποντικῶς χαλῶνῃ πευκίνοισι κύ-
*), καρκῖνοι ποδάναμοί τε, καὶ ταχύπτεροι λύκοι ὑπο-

γρ. πευκινῶσι κ.

τῷ ἐλαίῳ ἐπίμιξιν εὐεγκριτώτερος, διὰ δὲ τὸ κνίσον, κκα-
τομαχώτεροι γὰρ. ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς περι-
τεύει· εὐχυλος γὰρ, καὶ εὐτόμαχος, καὶ εὐπεπτος, καὶ
πρὸς ἀνάδοσιν βῆτος· ἔτε γὰρ ἰσάνει καλλίαν, ὅτε παρη-
ταίνει. Ἀνδράς δὲ ὁ ἱατρὸς ἄρτας τινὰς φησιν ἐν Συρίῃ
γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τὰς φαγόντας τριχοῦνται. Μνη-
σίθεός φησι, τὸν ἄρτον τῆς μάζης εὐπεπτότερον εἶναι, καὶ
τὰς ἐκ τῆς τίφης μᾶλλον ἱκανῶς τρέφειν· πέπτεσθαι γὰρ
αὐτὰς, καὶ ἔμετὰ πολλῷ πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζιῶν ἄρτων
ἄδην φασὶν ἐσθιόμενον βαρὺν εἶναι καὶ δύσπεπτον, διὸ ἐκ
p.116. ὑγιαίνειν τὰς αὐτὸν ἐσθιόντας. εἰδέναι δὲ ἡμᾶς δεῖ, ὅτι
τὰ μὴ πυρωθέντα ἢ τριφθέντα σιτία φύσας, καὶ βάρη,
καὶ ἐρόφες, καὶ κεφαλαλγίαν ποιεῖ.

C.31. Μετὰ τοσαύτας διαλέξεις ἔδοξαν ἤδη ποτὲ καὶ δε-
πνεῖν. καὶ περιανεχθέντος τῷ καλυμένῳ ὥραια, ὁ Λεωνί-
δης ἔφη· Εὐθύδημος ὁ Ἀθηναῖος, ἄνδρας φίλοι, ἐν τῇ
περὶ ταρίχων Ἡσιόδου φησὶ περὶ πάντων τῶν ταριχευομένων
τάδε εἰρημέναι·

Ἀμφακες μὲν πρῶτον τόμα, καὶ κριταῖαν, καὶ θιάην,
Γναθμῶν ἠνδράζωντο δυσείμονες, ἰχθυοβόλῃς,
Οἷς ὁ ταρικόλειος, ἄδε Βόσκειος *), οἱ πυθόγαυροι **)
Τμήσσοντες, τετράγωνα τὰ χητρία τεκταίνονται ***),
Ναὶ μὴν οὐκ ἀδαλὲς θνητοῖς γένος ἐξυρύνχῃ,
Ὅν καὶ ὅλον καὶ τμητὸν ἀλίστρηχίς †) ἐκόμεισιν.
Θύνων δ' ὥραιον Βυζάντιον ἔπλετο μήτηρ,
Καὶ σκόμβρων βυθίων τε, καὶ εὐχόρτα λιβιβάττιν,
Καὶ Πάριον κολίων ††) κυδρὴ τροφὸς ἔσκει παλίσχη.
Ἴόνιον δ' ἀνὰ κῦμα Φυγὸν Γαδείραν ἄξι.
Βρίττιος †††), ἢ Καμπανὸς, ἢ ἐξ ἀγαθοῦ Τάραντος,
Ὁρκύνιο τρίγωνα, τὰ τ' ἐν σάμοισι τεθέντα, ἀμφαλ-
λάξ † δειπνοῖσιν ὀνηδεῖ ††††).

ταῦτα ἔφη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινος μαγεῖρε εἶναι μᾶλλον, ἢ τῆ
μασικωτάτης Ἡσιόδου. πόθεν γὰρ εἰδέναι δύναται Πάριον, ἢ

*) γρ. ταρικόλειος ἄδε Βόσκ. **) γρ. πυθόγαυροι. ***) γρ.
τετράγωνα ταρίχη τεκταίνονται, vel τὰ ἔτρεα τ. †) γρ.
ἀλίστρηχίς. ††) γρ. κολίων. †††) γρ. Φυγὸν Γαδεί-
ραν ἄξι Βρίττιος. ††††) γρ. τὰ τ' ἐν σάμοισι τε-
θέντα Ἀμφαλλάξ δ. ὅτι.

ζάντιον, ἔτι δὲ Τάραντα, καὶ Βρεττίας, καὶ Καμπανὰς, ἰλοῖς ἔτεσιν τέτταν πρεσβύτερος ὢν. δοκεῖ οὖν ἐμοὶ αὐτῷ τῷ θυδῆμα εἶναι τὰ ποιήματα. καὶ ὁ Διονυσιοκλῆς ἔφη· "Ὅτε ἔσι τὰ ποιήματα, ὧ ἀγαθὲ Λεωνίδῃ, ὑμῶν ἐσι κρίνειν ν δοκιμασάτων γραμματοτικῶν. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ ταρίχων ἐστὶν ὁρος, περὶ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν μνήμης ἡξιωμένην ὑπὸ Σολέως Κλεάρχου,

Σαπρὸς τάριχος τὴν ἐρίμνον Φιλίῃ,

οἷμαι κἀγὼ λίσσων τι περὶ αὐτῶν, τὰ τῆς τέχνης. Διὸς μὲν ὁ Καρύσιος ἐν τοῖς Ὑγίαινοῖς ἐπιγραφομένοις τῶν ἰχθίων φησὶ τῶν ἀπιδόλων κράτιστα εἶναι τὰ ὠραῖα, τῶν πιδόλων τὰ θύνια. Ἰχθύσιος δ' ἰσορεῖ, οὐκ εἶναι εὐεκριτοὺς καὶ καλὰς ὅτε πηλαμίδας, ὅτε τὰ ὠραῖα· τὰ δὲ νεώτερα θύνιων τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν ἔχειν τοῖς κυβλοῖς· μεγάλα εἶναι διαφορὰν πρὸς πάντα τὰ ὠραῖα λεγόμενα. ἴσως δὲ λέγει καὶ τῶν Βυζαντίων ὠραίων πρὸς τὰ ἀφ' ἰσίων τόπων λαμβανόμενα, καὶ ὃ μόνον τῶν θύνιων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀλισκομένων ἐν Βυζαντίῳ. τέτοις σέβηκεν ὁ Ἐφέσιος Δάφνης· Ἀρχέστρατος μὲν, ὁ περιύσας τὴν οἰκουμένην τῆς γαστρὸς ἕνεκα καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἱρά, φησὶ·

Καὶ Σικελῷ θύνου τέμαχος — —

Τμηθὲν, ὃ τ' ἐν βίκοις ταριχέσσθαι ἔμελλον.

Σακίρδῃ δ' ἐν ἱππῳ κλαίειν μακρὰ, Ποντικῷ ὄψῳ,

p.117.

Καὶ τοῖς κείνοις ἱπαινεῖσιν· παῦροι γὰρ ἴσασιν

Ἀνθρώπων, ὅτι Φαῦλον ἔφην καὶ ἀκιδνὸν ἔδισμα.

Ἀλλὰ τριταῖον ἔχειν σκόμβρον, πρὶν ἐς ἀλμυρὸν ὕδωρ

ἔλθῃν, ἀμφοτέρως ἐντέος νόν ἡμιτάριχον.

Ἄν δ' ἀφίκη κλεινῷ Βυζαντίῳ εἰς πόλιν ἀγνήν,

Ὡρεῖα φάγε μοι τέμαχος πάλιν· ἔσι γὰρ ἐσθλὸν

Καὶ μαλακόν.

ἰλιπεν ὁ τέττης Ἀρχέστρατος συγκαταλέξει ἡμῖν καὶ ἡμεῖς Κράτῃ τῇ κωμικοποιῷ ἐν Σαμίσις λεγόμενον ἐλεττινον τάριχος, περὶ ὃ φησιν· Σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρῃ χος ἐλεφάντινον ἦψε Ποντιῶς χελώνῃ πευκίνοισι κύ- (α), καρπῖνοι ποδάναμοί τε, καὶ ταχύπτεροι λύκοι ὕσο-

γρ. πευκίνοισι κ.

ριμαχεῖν ἄνδρες ἔραυνε καττύματα καὶ ἐπεινον, ἄγχε
νον, ἐγκαίῳ τις ἡμέρα. ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τῷ Κρι
τος ἐλεφάντινον τάριχος, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θε
φορίαζέσαις διὰ τέτων· Ἡ μέγα τι βρωμὴ ἔστιν ἡ το
δοποιουμῆσι. (Ἦν Κράτητι *) τάριχος ἐλεφάντινον,
πρὸν ἐνόμιζεν **) ἀπόνως παραβεβλημένον, Ἀλλὰ τε
αὖθ' ἕτερα μυρὶ' ἐκίχλυστο. ὠμοτάριχον δὲ τινα πέκλ
Ἀλεξίς ἐν Ἀπευγλαυκαμένῳ. ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Ποι
περὶ σκαυσίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα·

Ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἑμαυτὸν βέλεμαι,
Κυδοζόμενος ἐνταῦθα, τὴν ὀφυνίῳ.
Ὅμῃ τε συντάξαι, τί πρῶτον εἰσεῖς;
Ἡδυντίον τε πῶς ἕκαστόν ἐστί μοι.
Τάριχος ἐστὶ πρῶτον ὠρεῖον τοδὶ,
Ὁβολῶ μόνον τῆτ' ἔστι, πλυτίον εὖ μάλα,
Εἴτ' εἰς λοκάδιον ὑποπᾶσαις ἡδύσματα,
Ἐνθάδε τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐκίχλεις,
Ἐπεσιδέδωσα τέλειον· εἴθ' ἔψων ποτὶ
Μυελόν, ἀφελὼν †), ἐπιγανῶσαι σιλφίφ.

C.32. ἐν δὲ τῷ Ἀπευγλαυκαμένῳ σύμβολά τις ἀπαιτούμενός φ

C.33. Παρ' ἐμῇ δὲ, εἰ μὴ καθ' ἐν ἕκαστον πάντα ᾄψι,
Χαλκοῦ μέρους δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
Δίκαιος ὁ λόγος· ἀβάκιον ψῆφον λέγει ††).
Ἔσ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. λέγ' ἕτερον.
Μῦς ἑκτὰ χαλκῶν. ἐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω.
Λέγει τῶν ἐχίνων ὀβολός· ἀγνεύεις ἔτι †††).
Ἄρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ βράφανος, ἣν ἐβόα χρη
σῆν, ἢ γὰρ ἦν· ἔδωκα ταύτης δὴ ὀβολᾶς.
Τί γὰρ ἐβοῶμεν; τὸ κύβιον τριμβόλε
P.118. Ὀνείῳ † χειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' ἐδὲ ἐν ††††),
Οὐκ εἶσθ' ἄγ', ὦ μακάριε, τὴν ἀγοράν; ὅτι
Κατεδηδόκατιν τὰ λάχνα τραξαλλίδες,
Διὰ τῷτο τάριχος τίθεικας διπλασίαι.
Ὁ ταριχοπέλης ἐστὶν ἰλθὼν πυρδάνε;
Γόγγυρος δὲν ὀβολῶν. ἐχί πολλᾶ. λέγ' ἕτερον.

*) γρ. Ἡ Κράτητι. **) γρ. ἐνόμιζεν. †) γρ. ἔψων
ἐς Πύελον ἀφ. ††) γρ. ἀβακίε ψῆφον λαβέ. ††
Λέγει. τῶν ἐχίνων ὀβολός. ἀγν. ἔ. ††††) γρ. Τῶν γού
ρίων ἐκ ἑκράξαι σ' ἐδὲ ἔν.

Τὸν ὁπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. παπαί,
 "Ὡς περ πυρετὸς ἀνῆκεν, εἴτ' ἐν ἐπιτίλει *),
 Πρίστεις τὸν εἶνον, ὃν μεθύοντων προσέλαβον
 Τμῶν, χάς τε τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χάς.

ἔσις δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης πηλαμίδας κύβια εἶναι
 σι μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσειδῖκος ἐν Μετα-
 ρομένῳ. Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν δελκανὸν Φη-
 ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ Δέλκανος τῷ ποταμῷ, ἀφ' ὅπερ καὶ
 ἴσκεισθαι καὶ ταριχευόμενον εὐτομαχάτατον εἶναι. Δωρίων
 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν λεπτινὸν λεβιανὸν ὀνομάζων
 σι, λέγειν τινὰς, ὡς ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ δελκανῷ, τὸν τε
 ρακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέρδην, καὶ εἶναι κρᾶ-
 ριον τὸν ἐκ τῆς Μαιωτίδος λίμνης· θυμασῆς τε εἶναι λέ-
 ι καὶ τὰς περὶ Ἀβδηρα αἰσκομένους κερεῖς, μεθ' ἧς πέρ-
 νωπην **), καὶ ταριχευόμενους εὐτομάχης ὑπάρχειν. τὰς
 προσαγορευόμενας Φησι μύλλας ὑπὸ μέν τινων καλεῖ-
 ται γνωτίδια, ὑπὸ δὲ τινων πλατισακῆς, ὄντας τὰς αὐ-
 ρας, κατὰ περ καὶ τὸν χαλλάρην· καὶ γὰρ τῶτον, φθνα ὄν-
 ι ἰχθὺν, πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι· καλεῖσθαι γὰρ
 ι βάκχον, καὶ ὀνίσκον, καὶ χαλλάρην. οἱ μὲν οὖν μεί-
 νους αὐτῶν ὀνομάζονται πλατισακοί· οἱ δὲ μέσσην ἔχοντας
 κίαν μύλλοι· οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτίδια. μνη-
 νεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκασί· Σπόμε-
 ροι, κολῖαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες. ἐπὶ τῆ-
 ρις σιωπήσαντος τῷ Διονυσιοκλέες, ὁ γραμματικὸς ἔφη
 ὕδρος· Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκα-
 ῶνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται·

Τάριχος ἀντακαῖον εἴτις βέλεται,

* Ἡ Γαδειρικὸν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος

Ὁσμαισι χαίρει.

εἰ ἐν Παρασίτῳ Τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ, πῶν, ὀλό-
 ικον, θερμόν. Νικόστρατος τε ἡ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ·

Βυζάντιον τέμαχος ἐπιβακχευσάτω,

Γαδειρικόν δ' ὑπογύστριον παρυσίτω.

*) γρ. ἔτεινεν τ' ἐπὶ τίλει. **) γρ. μεθ' ἧς τὰς περὶ Σ.

ριμαχεῖν ἄνδρες ἔρανε καττύματα παῖς ἐπεινον, ἔγχε
νον, ἐγκαίῳ τις ἡμέρα. ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τῷ Κρι
τος ἐλεφάντινον τάριχος, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θι
φορίαζέσαις διὰ τῶν. Ἡ μέγα τι βραῦν ἔστιν ἡ τρ
δοποιομασική, (Ἦν Κράτητι *) τάριχος ἐλεφάντινον
πρὸν ἐνόμιζεν **) ἀπόνως παραβεβλημένον, Ἀλλὰ τε
αὐτ' ἕτερα μυρὶ ἐκίχλιζτο. ὠμοτάριχον δὲ τινα πέκλ
Ἀλεξίς ἐν Ἀπευγλαυκαμένῳ. ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Πο
περὶ σκευασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα :

Ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἑμαυτὸν βέλεμαι,
Καθεζόμενος ἐνταῦθα, τὴν ὀφθαλμῶν.
Ὅμῃ τε συντάξαι, τί πρῶτον εἰδέω;
Ἡδυντόν τε πῶς ἔκαστόν ἐστί μοι.
Τάριχος ἐστὶ πρῶτον ὠρεῖον τοδὶ,
Ὁβολῶ μόνον τῆτ' ἐστὶ, πλυτίον εὖ μάλα,
Εἴτ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα,
Ἐνθάδε τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
Ἐπεσκέδασα τέλειον· εἴθ' ἔψων ποτὶ
Μυελὸν, ἀφείλον †), ἐπιγανῶσας σιλφίη.

C. 32. ἐν δὲ τῷ Ἀπευγλαυκαμένῳ σύμβολά τις ἀπαιτούμενός ἐστι

C. 33. Παρ' ἑμῇ δὲ, ἐὰν μὴ κατ' ἐν ἔκαστον πάντα δῶν,
Χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβοις.
Δίκαιος ὁ λόγος· ἀβάκιον ψῆφον λέγει ††).
Ἔσ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν. λέγ' ἕτερον.
Μῦς ἐκτὰ χαλκῶν. ἐδὲν ἀσεβεῖς οὐδέπω.
Λέγει τῶν ἐχίνων ὀβολός· ἀγνεύεις ἐστὶ †††).
Ἄρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ βράφανος, ἣν ἐβόα χρη
σῆν, ἢ γὰρ ἦν· ἔδωκε ταύτης δὴ ὀβολός.
Τί γὰρ ἐβοῶμεν; τὸ κύβιον τριωβόλε
P. 118. Ὄνειν † πεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' ἐδὲ ἐν ††††),
Οὐκ οἶσθ' ἄ γ', ὦ μακάριε, τὴν ἀγοράν; ὅτι
Κατεδηδόκατιν τὰ λάχνα τραξαλλίδες,
Διὰ τῷτο τάριχος τέθεικας διπλασίαι.
Ὁ ταριχοπώλης ἐστὶν ἰλθὼν πυθάνει;
Γόγγυρος δὲν ὀβολῶν. ἔχι πολλῶν. λέγ' ἕτερον.

*) γρ. Ἦν Κράτητι. **) γρ. ἐνόμιζεν. †) γρ. ἔψων
ἐς Πύελον ἀφ. ††) γρ. ἀβάκιον ψῆφον λαβέ. ††
Λέγει. τῶν ἐχίνων ὀβολός. ἀγν. ἔ. ††††) γρ. Τῶν γού
ρίων ἐκ ἑκαστοῦ σ' ἐδὲ ἔν.

Τὸν ὁπτιὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. παππαί,
 "Ὡς περ πυρετὸς ἀνῆκεν. εἴν' ἐν ἐπιτέλει *),
 Πρὸς δὲ τὸν οἶνον, ὃν μεθύοντων προσέλαβον
 Ἰμῶν, χάσις τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χῆς.

Ἰπείσιος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης πηλαμιδας κύβια εἶναι
 λέγει μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσειδῶνικος ἐν Μετα-
 λερομένῳ. Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν δελκανὸν Φη-
 σὶν ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ Δέλκανος τῆς ποταμῦ, ἀφ' ἧπερ καὶ
 ἰλίσκασθαι καὶ ταριχευόμενον εὐτομαχώτατον εἶναι. Δωρίων
 δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν λεπτινὸν λεβιανὸν ὀνομάζων
 Φησί, λέγειν τινὰς, ὡς ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ δελκανῷ, τὸν τε
 ἰσρακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπέρδην, καὶ εἶναι κρᾶ-
 ρισον τὸν ἐκ τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Θαυμαστές τε εἶναι λέ-
 γει καὶ τὰς περὶ Ἀβδηρα αἰσχυομένους κερεῖς, μεθ' ἧς πέρι
 Σινώπην **), καὶ ταριχευόμενους εὐτομάχης ὑπάρχειν. τὰς
 δὲ προσασχυομένους Φησὶ μύλλας ὑπὸ μέν τινων καλεῖ-
 τθαι γνωτῖδια, ὑπὸ δὲ τινων πλατισακῆς, ὄντας τὰς αὐ-
 τὰς, κατὰ περ καὶ τὸν χαλλάρην. καὶ γὰρ τῷτον, φθῶν ὄν-
 τα ἰχθὺν, πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι. καλεῖσθαι γὰρ
 καὶ βάκχον, καὶ ὀνίσκον, καὶ χαλλάρην. οἱ μὲν οὖν μεί-
 ζοντες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατισακοί. οἱ δὲ μέσσην ἔχοντες
 ἰλικίαν μύλλοι. οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτῖδια. μνη-
 μονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκασί. Σκόμ-
 βροι, κολίαί, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες. ἐπὶ τέ-
 τοις σιωπήσαντος τῷ Διονυσιοκλέες, ὁ γραμματικὸς ἔφη
 Οὐδρος. Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκα-
 λίωνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται.

Τάριχος ἀντακαῖον εἴς τις βέλεται,

* Ἡ Γαδειρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδες

Ὀσμησίς χαίρει.

καὶ ἐν Πιρασίῳ. Τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ, πῖον, ὀλό-
 λευκον, θαρμόν. Νικόστρατός τε ἡ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ.

Βυζάντιον τίμαχος ἐπιβακχευσάτω,

Γαδειρικόν δ' ὑπεγάγειον παρεισείτω.

*) γρ. ἔταινεν τ' ἐπὶ τέλει.

**) γρ. μεθ' ἧς τὰς περὶ Σ.

ριμαχεῖν ἄνδρες ἕραν ἃ καττύματα καὶ ἐπεῖνον, ἀγχο-
νον, ἐγκαίῳ τις ἡμέρα. ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τῷ Κρι-
τος ἐλεφάντινον τάριχος, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θε-
φορίαζέσαις διὰ τῶν - Ἡ μέγα τι βραῦν ἔσιν ἡ τρ-
δοποιουμεσικῇ, Ἡν Κράτῃτι *) τάριχος ἐλεφάντινον,
πρὸν ἐνόμιζεν **) ἀπόνως παραβεβλημένον. Ἀλλὰ τε
αὖθ' ἕτερα μυρί' ἐκίχλῃστο. ὠμοτάριχον δὲ τινα κέκλ
Ἀλεξίς ἐν Ἀπευγλαυκαμένῳ. ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν Ποι-
περὶ σκαυκασίας ταρίχων μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα :

Ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἱμαντὸν βάλμααι,
Καθεζόμενος ἐνταῦθα, τὴν ὀφαντίαν.
Ὅμῃ τε συντάξαι, τί πρῶτον οἰσέω;
Ἡδυντήν τε πῶς ἔκαστον ἐσὶ μοι.
Τάριχος ἐστὶ πρῶτον ὠρεῖον τοδὶ,
Ὁβολῶν μόνον τῶν ἔστι, πλυτίον εὖ μάλα,
Εἴτ' εἰς λοπάδιον ὑποκάσας ἡδύσματα,
Ἐνδεῖς τὸ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
Ἐπισκιδάσας τέλειον· εἴθ' ἔψων ποτὶ
Μυελόν, ἀφελὼν †), ἐπιγανῶσας σιλφίῳ.

C. 32. ἐν δὲ τῷ Ἀπευγλαυκαμένῳ σύμβολά τις ἀπαιτέμενός q

C. 33. Παρ' ἐμῇ δὲ, εἰάν μὴ καθ' ἐν ἔκαστον πάντα δῶς,
Χαλκοῦ μέρος δωδέκατον οὐκ ἂν ἀπολάβεις.
Δίκαιος ὁ λόγος· ἀβάκιον ψῆφον λέγε ††).
Ἔς' ὠμοτάριχος πίντε χαλκῶν. λέγ' ἕτερον.
Μῦς ἐκτὰ χαλκῶν. ἔδδ' ἀσεβεῖς οὐδέπω.
Λέγε τῶν ἐχίνων ὀβολός· ἀγνεύεις ἔτι †††).
Ἄρ' ἦν μετὰ ταῦθ' ἡ βράφανος, ἣν ἐβόα χρη-
σὴν, ἢ γὰρ ἦν· ἔδωκα ταύτης δὴ ὀβολέας.
Τί γὰρ ἐβοῶμεν; τὸ κύβιον τριωβόλε
P. 118. Ὡνεῖν † πεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' ἔδδ' ἐν ††††),
Οὐκ οἶσθ' ἄν, ἢ μακάριε, τὴν ἀγοράν; ὅτι
Κατεδεδόκατι τὰ λαχάνη τραξαλλίδες,
Διὰ τῷτο τάριχος τέθεικας διπλασίαι.
Ὁ ταριχοπέλης ἐστὶν ἰλθὼν πυνθάνα;
Γόγγυρος δὲκ' ὀβολῶν. ἔχ' πολλῶν. λέγ' ἕτερον.

*) γρ. Ἡ Κράτῃτι. **) γρ. ἐνόμιζεν. †) γρ. ἔψων
ἐς Πύλον ἀφ. ††) γρ. ἀβάκιον ψῆφον λαβέ. ††
Λέγε. τῶν ἐχίνων ὀβολός. ἀγν. ἔ. ††††) γρ. Τῶν γού-
ρεῖων ἐκ ἐπράξατ' ἔδδ' ἔν.

Τὸν ὀπτόν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς. παπαί,
 "Ὡς περ πυρετός ἀνῆκεν. εἶν' ἐν ἐπιτίλει *),
 Πρόσθεις τὸν οἶνον, ὃν μεθύοντων προσέλαβον
 Ἰρμῶν, χάσας τρεῖς, δέκ' ὀβολῶν ὁ χῆς.

ἰσως δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ὕλης πηλαμίδας κύβια εἶναι
 ἴσι μεγάλα. κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσειδῆκος ἐν Μετα-
 ἱρομένῳ. Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν δελκανόν Φη-
 σὶ ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ Δέλκωνος τῷ ποταμῷ, ἀφ' ὧν καὶ
 ἰσκαεσθαι καὶ ταριχευόμενον εὐτομαχώτατον εἶναι. Δωρίων
 ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸν λεπτινὸν λεβιανὸν ὀνομάζων
 φησὶ, λέγειν τινὰς, ὡς ὁ αὐτός ἐστι τῷ δελκανῷ, τὸν τε
 ρακίῳ ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σακέρδην, καὶ εἶναι κρά-
 τος τὸν ἐκ τῆς Μαιωτίδος λίμνης· θυμαστές τε εἶναι λέ-
 ναι καὶ τὰς περὶ Ἀβδηρα ἀλσικομένους κασρεῖς, μεθ' ὧν περὶ
 σῶπην **), καὶ ταριχευόμενος εὐτομάχης ὑπάρχειν. τὰς
 προσαγορευόμενες φησὶ μύλλας ὑπὸ μέν τινων καλεῖ-
 θαι γνωτίδια, ὑπὸ δὲ τινων πλατισακῆς, ὄντας τὰς αὐ-
 τὰς, καθάπερ καὶ τὸν χαλλάρην· καὶ γὰρ τῆτον, φθῖνα ὄν-
 τι ἰχθὺν, πολλῶν ὀνομασιῶν τετυχηκέναι· καλεῖσθαι γὰρ
 καὶ βάκχον, καὶ ὀνίσκον, καὶ χαλλάρην. οἱ μὲν οὖν μεί-
 νοντες αὐτῶν ὀνομάζονται πλατισακοί· οἱ δὲ μέσσην ἔχοντες
 καλεῖσθαι μύλλοι· οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτίδια. μνη-
 μονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκασί· Σκόμ-
 ροι, κολῖαι, λέβιοι, μύλλοι, σακέρδαι, θυννίδες. ἐπὶ τέ-
 τοις σιωπήσαντος τῷ Διονυσιοκλέες, ὁ γραμματικὸς ἔφη
 ἰσθός· Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς ἐν Δευκα-
 λῶνι ταρίχων τῶνδε μέμνηται·

Τάριχος ἀντακαῖον εἴτις βέλειται,
 * Ἡ Γαδοϊρικόν, Βυζαντίας δὲ θυννίδος
 Ὀσμηῶσι χαίρει.

καὶ ἐν Παρασίτῳ Τάριχος ἀντακαῖον ἐν μέσῳ, πῖον, ὀλό-
 σκον, θερμόν. Νικόστρατος τε ἡ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ·

Βυζάντιον τίμαχος ἐπιβακχευσάτω,
 Γαδοϊρικόν δ' ὑπογέστριον περυσίτω.

*) γρ. ἔτινέν τ' ἐπὶ τίλει. **) γρ. μεθ' ὧν τὰς περὶ Σ.

καὶ προελθὼν·

Ἄλλ' ἐπικύμην παρ' ἀνδρὸς, ὦ γῆ καὶ θεοί,
 Ταριχοπώλα πάνυ καλῇ τε κτῆνι
 Τίλτον μέγιστον ἄξιον δραχμῆς, δυοῖν
 Ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφαίγοιμεν ἡμερῶν τριῶν,
 Ἦδη κατεσθίοντες, ἔ δώδεκά γ', ὑπερμέγεθες γάρ
 ἐσιν †).

ἐπὶ τέτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας εἰς τὸν Πλάταρχον
 ἔφη· Μήποτ' οὖν τις ἐν τέτοις, ὦ ἄνθρωπε, τὰς παρ' ὑμῶν
 τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέλεξε Μενδήσιαις, ὧν εἰς ἂν μακρό-
 μενος κύων γεύσαιτο ἂν ποτε, ἢ τῶν παλῶν ἡμινίρων, ἢ
 τῶν ταριχηρῶν σιλέρων. καὶ ὁ Πλάταρχος, ὁ μὲν πα-
 ρ. 119. νιρος, ἔφη, τί διαφέρει τῷ προκατειλεγμένῃ ἡμιταρίχῃ, ἢ
 καλὸς ὑμῶν Ἀρχέστρατος *) μέμνηται. ἀλλ' ὅμως ἀνόμε-
 σεν ἡμινίρον ὁ Πάφιος Σώπατρος ἐν Μυσάκῃ Θητίῳ ἔτας·

Ἐδίξεν ἀντακτῶν, ὃν τρέφει μέγας
 Ἴστρος, Σκύθαισιν ἡμινίρον ἡδονήν.

καὶ τὸ Μενδήσιον ἔτις ὁ αὐτὸς καταλέγει·

Μενδήσιός δ' ὥραιος ἀρόπατος εὖ,
 Ξανδαῖσιν ὅπτερος κίθαλος ἀκτῖσιν πυρός.

ταῦτα δὲ τὰ βρώματα ὅτι πολλῷ ἡδίων ἐστὶ τῶν παρὰ σὺ
 περισπιδάσων κοττάνων καὶ λεπιδίων, πειραθέντες ἴσμεν.
 λέγε οὖν ἡμῖν καὶ σὺ, εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάριχος λέγε-
 ται παρ' Ἀττικοῖς· παρὰ γὰρ Ἐπιχάρμῳ οἶδαμεν. ὃν ζη-
 τοῦντα προφθίσας ὁ Μυρτίλος ἔφη· Κρατῖνος μὲν ἐν Δα-
 νυσάλαξάνδρῳ·

Ἐν εὐργανοῖσιν ἄξιον τάριχος Ποντικές.

Πλάτων Δι' κακωμένῳ· Ὡς δ', ἄτ' ἔχω, ταῦτ' ἐστὶ, τα-
 ρίχος ἀπολέσω. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·

Οὐκ αἰσχυνῶμαι τὸν τάριχον τατοῖ
 Πλήγων ἄπασιν, ὅσα συνοῖδ' αὐτῷ κακά.

Κράτης Θηρίοις· Καὶ τῶν βαφάνων ἔψιν χρή, ἰχθὺς τ'

†) γρ. — δυοῖν τ' ὀβολοῖν, ὃ γ' οὐκ ἂν καταφαίγοιμεν ἡμερῶν
 τριῶν, ἀλλ' κατεσθίοντες. ἔ δυνά — δεκά γε. ὑπερμέγεθες
 γὰρ ἐσιν. *) γρ. ἔ ὁ καλὸς ὑμῶν Ἀρχ.

ἔπεν, τὰς τε ταρίχας, ἡμῶν δ' ἀπὸ χεῖρας ἔχουσθαι. ἰδίως
ἔσχημάτισαι παρ' Ἑρμῖπῳ ἐν Ἀρτοπώλῃσι· Καὶ τάριχος
εἶονα. Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεῖ ἔφη·

Νεκρὸς τάριχος, εἰσορᾷν Αἰγύπτῳ.

ὑποκοριστικῶς δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ·

Ἀγύραςόν τι χρητὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Τί·

Κρεῖδόν τι φαῦλον ἢ ταρίχιον.

Φερακράτης ἐν Αὐτομόλοις· Ἡ γυνὴ δ' ἡμῶν ἐκάτω λέκλιντον
ἐψούσῃ φακῇν Ἀναμένει, καὶ σμικρὸν ὀπτῶσ' ὀρφανὸν τα-
ρίχιον. καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἶρηκεν ὁ τάριχος.
Ἡρόδοτος δ' ἐν ἐννάτῃ ἔτως· Οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κεί-
μενοι ἐπᾶλλοντο καὶ ἥσταιρον. καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ
ἔρρεν λέγουσι·

Τάριχος ἐπὶ τοῖς εὐδύς, ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ.

Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίγανον φιλεῖ.

Οὐκ ἂν πᾶσαι τάριχος, ὥπερ ἄξις.

Ἀττικοὶ δὲ ὑπετέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ τῇ ταρί-
χας. Χιωνίδης Πτωχοῖς·

Ἄρ' ἂν φαίγοιτ' ἂν καὶ ταρίχας, ὦ θῖοί.

καὶ ἐπὶ δοτικῆς·

Ἐπὶ τῇ ταρίχῃ τῷδε ταῖνον κοπτίειν.

ἢ δὲ δοτικῇ ταρίχαι, ὡς ξίφει. Μένανδρος Τρέψουσιν C.34.

Ἐπέκασ' ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλῃς, ἂν ἔτω τύχη.

ὅτε δὲ ἀρσενικόν· ἐσιν, ἡ γενικὴ ἐκείτι ἔξει τὸ σ. τοσαύτην
δ' Ἀθηναῖοι σπεδὴν ἐποιεῦντο περὶ τὸ τάριχος, ὡς καὶ
πολίτας ἀνγραφάσαι τὴν Χαιρεφίλῃ τῇ ταριχοπώλῃ υἱοῦ, ὡς
φησὶν Ἀλεξίς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἔτως·

Τὰς Χαιρεφίλῃ δ' υἱεῖς Ἀθηναίαις, ὅτι

Εἰσέγαγε τάριχος, ἃς καὶ Τιμοκλῆς

Ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἱππων, δύο σκόμβρους ἔφη

Ἐν τοῖς Σατύροις εἶναι.

καὶ προελθών·

Ἄλλ' ἐπριάμην παρ' ἀνδρὸς, ὃ γῆ καὶ θεοί,
Ταριχοπώλῃ πάνυ καλῇ τε κῆρυξ·
Τίλτον μέγιστον ἄξιον δραχυῆς, δυοῖν
Ὀβολοῖν, ὃν οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμεῖς τριῶν,
Ἦδη κατεσθίοντες, εἰ δώδεκά γ', ὑπερμέγιστος γάρ
ἐστιν †).

ἐπὶ τέτοις ὁ Οὐλίπιπνος ἀποβλέψας εἰς τὸν Πλάταρχον
ἔφη· Μήποτ' οὖν τις ἐν τέτοις, ὡς ἔσας, τὰς παρ' ὑμῖν
τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι κατέλεξε Μενδήσιος, ὡς εἶδ' ἂν μασι-
μενος κύων γεύσαιτο ἂν ποτε, ἢ τῶν παλῶν ἡμίνιρων, ἢ
τῶν ταριχηρῶν σιλέρων. καὶ ὁ Πλάταρχος, ὁ μὲν πα-
ρ. 119. νιρος, ἔφη, τί διαφέρει τῷ προκατειλεγμένῃ ἡμιταρίχῃ, ἢ
καλὸς ὑμῶν Ἀρχέστρατος *) μέμνηται. ἀλλ' ὅμως ἐνόμα-
σεν ἡμίνιρον ὁ Πάφιος Σώπατρος ἐν Μυσάκῃ Θητίῳ ἔτας·

Ἐδίξαι ἀντακῶν, ὃν τριφύει μέγας
Ἴστρος, Σκύθαισιν ἡμίνιρον ἡδονήν.

καὶ τὸν Μενδήσιον ἔτως ὁ αὐτὸς καταλέγει·

Μενδήσιός δ' ὥραϊος ἀνρόπαστος εὔ,
Ξανδαῖσιν ὅπτος κίθαλος ἀκτῖσιν πυρός.

ταῦτα δὲ τὰ βρώματα ὅτι πολλὰ ἡδῶ ἐστὶ τῶν παρ' αὐ-
περιτρεπιδάσων κοτάνων καὶ λεπιδίων, πειραθέντες ἴσα-
λέγε οὖν ἡμῖν καὶ σὺ, εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ τάριχος λέγ-
ται παρ' Ἀττικοῖς· παρὰ γὰρ Ἐπιχάρμῳ οἶδαμεν. ὃν ζή-
τοῦντα προφθῆσας ὁ Μυρτίλος ἔφη· Κρατῖνος μὲν ἐν Δα-
νυσσαλαξανδρῶ·

Ἐν εὐργανοῖσιν ἄξιν τάριχος Ποντικές.

Πλάτων Διτ' κακωμένῳ· Ὡς δ', αἶτ' ἔχω, ταῦτ' ἐστὶ, τα-
ρίχος ἀπολέσω. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·

Οὐκ αἰσχυρῆμαι τὸν τάριχον τατοῖ
Πλύνων ἄπασιν, ὅσα σύνειδ' αὐτῷ κακά.

Κράτης Θηρίοις· Καὶ τῶν βλαφάνων ἔψαιεν χρή, ἰχθῦς τ'

†) γρ. — δυοῖν τ' ὀβολοῖν, ὃ γ' οὐκ ἂν καταφάγοιμεν ἡμεῖς
τριῶν, αἰεὶ κατεσθίοντες. εἰ δυὶ — δεκά γρ. ὑπερμέγιστος
γὰρ ἐστὶ. *) γρ. εἰ καλὸς ὑμῶν Ἀρχ.

ἔπ' ἐν, τὰς τε ταρίχας, ἡμῶν δ' ἀπὸ χειρὸς ἔχουσθαι. ἰδίως
 εἰσχηματίζεται παρ' Ἑρμῖππῳ ἐν Ἀρτοπαύσει· Καὶ τάριχος
 πρῶτος. Σοφοκλῆς τ' ἐν Φινεΐ ἔφη·

Νεκρὸς τάριχος, εἰσερχὴν Λιγύπτιος.

ὑποκοριστικῶς δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ·

Ἀγύρασέν τι χρεστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

καὶ Κηφισόδαρος ἐν Τί·

Κρεῖδόν τι Φαῦλον ἢ ταρίχιον.

Φερακράτης ἐν Αὐτομόλοις· Ἡ γυνὴ δ' ἡμῶν ἐκάτω λέκιδον
 ἐψεύσῃ Φακῇν Ἀναμένει, καὶ σμικρὸν ὀπτῶσ' ὄρφανόν τα-
 ρίχιον. καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἶρηκεν ὁ τάριχος.
 Ἡρόδοτος δ' ἐν ἐννάτῃ ἔτως· Οἱ τάριχοι ἐπὶ τῷ πυρὶ κεί-
 μενοι ἐπ' ἄλλοντο καὶ ἥσπαιρον. καὶ αἱ παροιμίαι δὲ κατὰ τὸ
 ἄρρεν λέγουσι·

Τάριχος ὁπότε εὐθύς, ἂν ἴδῃ τὸ πῦρ.

Σαπρὸς τάριχος τὴν ὀρίαντον φιλεῖ.

Οὐκ ἂν πᾶσαι τάριχος, ὥπερ ἄξιος.

Ἀττικοὶ δὲ ἐδωτέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ τῇ ταρί-
 χας. Χιωτίδης Πτωχοῖς·

Ἄρ' ἂν φαίγοιτ' ἂν καὶ ταρίχας, ὦ θεοί.

καὶ ἐπὶ δοτικῆς·

Ἐπὶ τῷ ταρίχει τῷδε τοῖνον κοπτίεν.

ἢ δὲ δοτικὴ ταρίχαι, ὡς ξίφει. Μάνανδρος Τρέπυσιν C.34.

Ἐπέκασ' ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἂν ᾔτω τύχη.

ὅτε δὲ ἀρσενικόν ἐστιν, ἡ γενικὴ ἐκείτη ἐξεί το σ. τοσαύτην
 δ' Ἀθηναῖοι σκεδὴν ἐποιούντο περὶ τὸ τάριχος, ὡς καὶ
 πολίτας ἀναγράφαι τὰς Χαιρεφίλας τῇ ταριχοπώλῃ υἱοῦς,
 ὡς φησιν Ἀλεξίς ἐν Ἐπιδάμῳ ἔτως·

Τὰς Χαιρεφίλας δ' υἱεῖς Ἀθηναίαις, ὅτι

Εἰσέγηγε τάριχος, ἅς καὶ Τιμοκλῆς

Ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἱππων, δύο σκόμβους ἔφη

Ἐν τοῖς Σικτύροις εἶναι.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ. Εὐθύνης δὲ τῆ ταριχοπώλου μέμνηται Ἀντιφάνης ἐν Κυρίδι ᾠδῳ·

Ἐλθὼν τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλῃ περιέμεσι,
Παρ' ἧ φέρειν εἶωθα. κἄν ᾤτω τύχη
Εὐθύνος ἀπολογίζων αὐτόθι *),
Χρησὸν τι περιμένειν, κέλευσον μὴ τεμαῖν.

Φειδίππε δὲ, (καὶ γὰρ ἕτος ταριχοπώλης) Ἀλεξίς δ' ἐν Ἰκ-
πίσῳ·

Κἄν σωφίστος,

Φειδίππος ἕτερός τις ταριχηγὸς ζήτει.

Ἐσθιδόντων δ' ἡμῶν τὸ τάριχος, καὶ πολλῶν ἄλλῃ
ἐχόντων ἐπὶ τὸ πίνειν, ὁ Δάφνος ἔφη ἀναταίνας τῷ χεῖρ
Ἑρακλείδης ὁ Ταραντῖνος, ἄνδρες φίλοι, ἐν τῇ ἐπιγραφῇ
μένῃ Συμποσίῳ Φησί, ληπτέον σύμματρον τροφὴν πρὸ τῆ
πίνειν, καὶ μάλιστα τὰς εἰδισμένους προπαρατίθεσθαι περι-
φοράς· ἐκ διδύματος γὰρ εἰσφερομένους ἀναλλάττειν τὰ
ἀπὸ τῆ οἴνου προσκαθίζοντα τῷ σομάχῳ καὶ δηγμῶν αἰτία
καθιστάμενα. οἶονταί δὲ τινες, ταῦτα εἶναι καὶ κκοσόμα-
χα, λέγω δὴ λαχάνων καὶ ταρίχων γένη, δηκτικὸν τι κε-
κτημένα, εὐδατεῖν δὲ τὰ κολλώδη, καὶ ἐπισύφοντα βρώμα-
τα, ἀγνοοῦντες, ὅτι πολλὰ τῶν τὰς ἐκκρίσεις ποιούστων
εὐλύτης ἐκ τῶν ἐναντίων εὐτόμαχα καθέστηκεν, ἐν οἷς ἐπὶ
καὶ τὸ σίσαρον καλέμενον, ἧ μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν
Ἀγρωσίῳ, ἐν Γῇ καὶ Θαλάσσει. καὶ Διοκλῆς ἐν πρώτῃ
Ἱγισινῶν, ἀσπάραγος, τεῦτλον τὸ λευκόν· τὸ γὰρ μέλαν
καθεκτικόν ἐστιν ἐκκρίσεως **)· κόγχαι, σωλῆνες, μύες θα-
λάττιοι, χῆμαι, κτένες, τάριχος τέλειος καὶ μὴ βρομώ-
δης, καὶ ἰχθύων εὐχύλων γένη. προπαρατίθεσθαι δ' ἐστὶν
ὠφέλιμον τὴν λεγομένην φυλλίδα καὶ τευτλίον, ἔτι δὲ τάρι-
χος, εἰς τὰς ὁρμὰς εἰς ταῦτα μὴ ὁμοίως †) τῶν πολυτρόφων
ἀπολαύειν. τὰς δὲ ἄλλους ἐν ἀρχῇ πόσεις ἐκκλιτέον· δύσκλη-
τον γὰρ εἰς πλείονα τῶν ὑγρῶν προσφοράν. Μακαρόνας δ',
ὡς Φησὶν Ἐφίππος ἐ' Ὀλύμπιος ἐν τῇ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου

*) γρ. κἄν ᾤτω τύχη Παρὼν Εὐθύνος ἀπολογίζων αὐτόθι.

**) γρ. ἐκκρίσεων.

†) γρ. εἰς τὸ τὰς ὁρμὰς εἰς ταῦτα ἀπο-
λαύειν, καὶ μὴ ὁμοίως.

καὶ Ἡφαιστίανος ταφῆς, οὐκ ᾔπίσαντο πίνειν εὐτάκτως, ἀλλ' εὐθέως ἐχρῶντο μεγάλας προπόσεις, ὥς μεθύειν ἔτι πρᾶκτιμένων τῶν πρώτων τραπεζῶν, καὶ μὴ δύνασθαι τῶν σιτίων ἀπολαύειν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι· Τὰ ταρίχη τὰ ἐκ τῶν θαλασσίων καὶ λιμναίων καὶ ποταμίων γινόμενά ἐστιν ὀλιγότροφα, ὀλιγόχυλα, κυψώδη, εὐκόλιστα, ἐρεθιστικά ὀρέξεως. πρᾶτιστα δὲ τῶν μὲν ἀπιόνων κύβηξ, καὶ θραῦα, καὶ τὰ τέτοις ὅμοια γένη· τῶν δὲ πιόνων τὰ θυναῖα, καὶ κορδύλη. τὰ δὲ παλαιὰ κρείσσουν καὶ θριμύτερα, καὶ μάλιστα τὰ Βυζάντια. τὸ δὲ θύινιον, φησί, γίνεται ἐκ τῆς μείζονος πηλημίδος, ὣν τὸ μικρὸν ἀναλογεῖ τῷ κυβίῳ, ἐξ ἧς γένεσθαι καὶ τὸ αἰαῖον. ἡ δὲ σῶρδα προσέοικεν τῷ κολίῳ μεγέθει. ὁ δὲ σκόμβρος κῆφος*) ῥ. ια. καὶ ταχέως ἀποχωρῶν τῷ στομάχῳ. ὁ κολίας δὲ κολλοσκιλλωδέστερος**), δηκτικώτερος, καὶ κακοχυλώτερος, τρόφιμος. κρείσσουν δὲ ὁ Ἀμύπλανος, καὶ Ἰσπανός ὁ Σεξιτανός λεγόμενος· λεπτότερος γὰρ καὶ γλυκύτερος. Στράβων δ' ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν πρὸς ταῖς Ἡρακλέους φησι νήσοις κατὰ Καρχηδόνα τὴν καινὴν πόλιν εἶναι Σεξιτανίαν, ἀξ ἧς καὶ τὰ ταρίχη ἐπωνύμως λέγεσθαι, καὶ ἄλλην Σκομβροαρίαν, ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριζον σκευάζεσθαι γάρον. οἱ δὲ λεγόμενοι μελανδρύαι, ὧν καὶ Ἐπίχαρμος μνημονεύει ἐν Αὐτομόλῳ Ὀδυσσεὺς ἔτως· Ποτὶ Φόριμον †) τὸ τέμαχος ἦν ὑπομελανδρυῶδες. μέλανδρους δὲ τῶν μεγίστων θύνων εἶδος ἐστίν, ὡς Πάμφιλος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων περὶ τῆς καὶ ἐστὶ τὰ τεμάχη αὐτῆς λιπαρώτερα. τὸ δὲ ὠμοτάριχον, φησὶν ὁ Δίφιλος, κήτημά τινες λέγουσι, καὶ ἐστὶ βαρὺ καὶ γλοιῶδες, προσέτι δὲ καὶ δύσπεπτον. ὁ δὲ ποτάμιος κορακίνος, ὃν πέλτην τινὲς καλεῖσιν, οἱ ἀπὸ τῆς Νείλες, ὃν οἱ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἰδίως ἡμίνηρον ὀνομάζουσιν, ὑποπίμελος μὲν ἐστὶ καὶ ἦκιστα κακόχυλος, σαρκώδης, τρόφιμος, εὐπεπτος, εὐανάδοτος, κατὰ πάντα τῷ μύλλῳ κρείσσουν. τὰ μέντοι τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ταρίχων ὡς πάντα δύσπεπτα, δύσφθαρτα· μᾶλλον δὲ τὰ τῶν λιπαρωτέρων καὶ μειζόνων. σκληρότερα γὰρ μένει καὶ αἰδιώρετα.

*) γρ. κῆφος.

**) γρ. σκιλλωδέστερος.

†) γρ. Ποτιφύριμος.

γίνεται δὲ εὖτομα μετὰ ἀλλῶν σβετθέντα καὶ ἀποκτηθῆναι. πάντα δὲ δεῖ τὰς ταρίχας πλύνειν, ἄχρις ἂν τὸ ὕδωρ αὐτόσμον καὶ γλυκὺ γένηται. ὁ δ' ἐκ θαλάττης ἐψόμενος τὰ ριχος γλυκύτερος γίνεται. Θερμοὶ τε οἱ τάριχαι ἡδιονές εἰσιν. Μνησιθεός δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδέστων, οἱ αἰλυκοί, Φησί, καὶ ἰλυκοὶ χυμοὶ πάντες ὑπάγουσι τὰς κοιλίας. οἱ δ' ὅξεῖς καὶ δριμεῖς λύουσι τὴν ἔρσην. οἱ δὲ πικροὶ μᾶλλον μὲν εἰσιν ἔρητικοί· λύουσι δ' αὐτῶν ἔνιαι καὶ τὰς κοιλίας, οἱ δὲ σφυφνοὶ τὰς ἐκκρίσεις *). Ξενοφῶν δὲ ὁ μνησικώτατος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰέρωνι ἢ Τυραννικῷ, διαβάλλων τὰ τοιαῦτα βρώματα, Φησί· Τί γὰρ, ἔφη ὁ Ἰέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα κατανανόηκας, ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὅξεα, καὶ δριμέα, καὶ σφυφὰ, καὶ τὰ τέτατον ἀδελφά; πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, καὶ πάνυ γὰρ μοι δοκοῦντα παρὰ φύσιν εἶναι ταῦτα ἀνθρώποις. ἄλλα τι οἶμι, ἔφη ὁ Ἰέρων, ταῦτα τὰ ἐδέσματα εἶναι, ἢ μὴ μαλακῆς καὶ ἀσθανεσῆς τρυφῇ ψυχῆς ἐπιθυμήματα; ἐπεὶ οἱ γε ἡδέως ἐσθίουσιν, καὶ σύ πε οἶσθα, ὅτι ἐδὲν προσδίδονται τέτων τῶν σοφισμάτων.

Ἐπὶ τέτοις λαχθεῖσιν ὁ Κύνναλος πιαῖν ἤτησε δικόκταν, δεῖν λέγων ἀλμυρὰς λόγους γλυκέσιν ἀποκλύζεσθαι νόμασσιν. πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς σχετλιάσας καὶ τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκαφάλαιον ἔφη· Μέχρι πότε βαρβαρίζοντες ἢ καυέσθε; ἢ ἕως ἂν καταλιπὼν τὸ συμπόσιον οἴχωμαι, φέρειν τοιούτους †) λόγους ἢ δυνάμενος; καὶ ὅς· Ἐν Ῥώμῃ τῇ βασιλευσῇ διατρέβων τὰ νῦν, ὧ λῶτε, ἐπιχωρίῳ κέχρημαι κατὰ τὴν συνήθειαν Φωνῇ. καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι τοῖς σφόδρα ἑλληνίζουσιν εἰν p.122. εὐραῖν καὶ Περσικά ὀνόματα καίμενα διὰ τὴν τῆς χρήσεως συνήθειαν, ὡς τὰς παρασάγγας, καὶ τὰς ἀσάρκας ††), καὶ τὴν σχοῖνον ἢ τὸν σχοῖνον· μέτρον δ' ἔστι τὲτο ὁδὲ, μέχρι νῦν ἔγω παρὰ πολλοῖς καλέμενον. μακεδονίζοντάς τ' οἶδα πολλὰς τῶν Ἀττικῶν διὰ τὴν ἐπιμιξίαν. βέλτιον δ' ἦν μοι αἶμα ταύρειον πιαῖν· ὁ Θεμιστοκλῆς γὰρ θάνατος αἰρετώτατος, ἢ εἰς δὲ ἐμπασῶν. ἢ γὰρ ἂν εἴποιμι ταύρειον ὕδωρ

*) γρ. τὰς ἐκκρίσεις ἴσχει.

†) γρ. πίπτειν τ.

††) γρ.

ἐγγέρας vel ἐσάνδας.

ν, ὅπερ σὺ οὐκ οἶσθαι, τί ἐστίν. εἰδὲ γὰρ ἐπίστασαι, ὅτι
 παρὰ ταῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων εἰρηταί
 : καὶ Φαῦλα. Κηφισόδωρος γοῦν, ὁ Ἰσοκράτης τῷ ῥή- C.35.
 ος μαθητῆς, ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πρὸς Ἀριστοτέλην λέγει,
 εὖροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἢ καὶ σοφιστῶν ἐν
 ἴσῳ γ' οὐκ οὐκ πονηρῶς εἰρημέναι· οἶα παρὰ μὲν Ἀρχιλόχῳ τὸ,
 γ' ἄνδρ' ἀποσκολύπτειν· Θεοδώρῳ δὲ τὸ, καλεῦμαι μὲν
 οὐκ ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ τὸ ἴσον· Εὐριπίδῃν τε τὸ, τὴν
 τταν ὁμαμακάναι, Φάνει· καὶ Σοφοκλεῖ τὸ ἐν Αἰθίο-
 εἰρημένον·

Τοιαῦτα τοῖσι πρὸς χάριν τε καὶ εἰς βίαν
 Λέγω, σὺ δ' αὐτὸς, ὥσπερ οἱ σοφοί,
 Τὰ μὲν δίκαι' ἐπαίνει, τὰ δὲ περδαίνειν ἔχει.

ἀλλαχῇ δ' ὁ αὐτὸς ἔφη, μὴδὲν εἶναι ῥήμα σὺν κέρδει
 ἰν. Ὁμήρῳ δὲ τὸ, τὴν Ἥραν ἐπιβελεῦσαι τῷ Διὶ,
 τὸν Ἄρη μοιχαλῆν. ἐφ' οἷς πάντες κατηγοροῦσιν αὐτῶν.
 Ὡς καὶ γὰρ τι ἥμαρτον, ὃ καλλίστην ὀνομάτων καὶ ῥημά-
 θηραυτὰ, μὴ χαλέπαινα. κατὰ γὰρ τὸν Μιλήσιον Τι-
 στον, τὸν ποιητὴν,

Οὐκ αἰδῶ τὰ παλαιά·
 Καινὰ γὰρ ἅμα κρείσσω.
 Νίεος δ' Ζεὺς βασιλεύει·
 Τὸ παλαιὸν δ' ἦν Κρόνος ἄρχων.
 Ἀπίτω μῆσα παλαιά.

Ἰφάνης τ' ἐν Ἀλκίτιδι ἔφη·

Ἐπεὶ τὸ κινουργεῖν φέρη,
 Οὔτως ἐκείνους τῷτο γινώσκων †), ὅτι
 Ἐν κινὸν ἐγχείρημα, καὶ τολμηρὸν ἦ,
 Πολλῶν παλαιῶν ἐστὶ χρησιμώτερον.

ὁ καὶ οἱ ἀρχαῖοι οἶδασιν τὸ ἔγω λεγόμενον ὕδαρ, ἵνα
 πάλιν ἀνακατήσῃς, δικάκταν με λέγοντος, δείξω. κα-
 γὰρ τὸν Φαρακράτης Ψευδρακλῆα εἶποι τις ἂν τῶν πά-
 ὀκησιδαξίαν·

Ἐγὼ δ' ἂν ἀντεῖποιμι, μὴ πολυπραγμόνι,
 Ἀλλ', εἰ δεκτὴ σοι, πρόσκειται τὸν ἰοῦν καὶ ἀκροῦ.

γρ. — ἐπεὶ τὸ κινουργεῖν φέρη; Οὔτως ἐκείνους, τῷτο γ.

ἀλλ' ἡ ἀνὴρ Φθονήσης, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, δέομαι, καὶ τὴν ταυρεῖς ὕδατος, ὅποιόν ἐστι, δηλῶσαι. τῶν γὰρ τοιούτων φωνῶν ἐγὼ διψῶ. καὶ ὁ Κύνελκος, ἀλλὰ προπίνω σοι. ἔφη, Φιλοτησίαν. διψᾷς γὰρ λόγων παρ' Ἀλέξιδος *) λεχθῶν ἐν Πυθαγοριζέσσης,

Ἔδατος ἀπέφθου κύμαθον· ἂν δ' ὠρεῖν κίη.
Βαρὺ καὶ κοπῶδες.

τὸ δὲ ταύριον ὕδωρ ὠνόμασεν, ὃ φίλε, Σοφοκλῆς ἐν γαίᾳ . . . ἀπὸ **) τῆ περὶ Τροϊζῆνα ποταμῷ Τχύρου, παρ' p.123. ᾧ καὶ κρήνη τις Ὑδέσσα καλεῖται. ἐπίσανται δ' οἱ πάλαι καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἐν ταῖς προπόσεσιν. ἀλλ' οἷα ἐρῶ, θὰν μὴ καὶ σύ με διδάξης, εἰ ἔτινον θερμὸν ὕδωρ ἐν ταῖς εὐωχίαις οἱ ἀρχαῖοι. εἰ γὰρ οἱ κρατῆρες ἀπὸ τῆ συμβεβηκότος τῆς ὀνομασίας ἔτυχον, ἔτοί τε κεραιθένης παρέκειντο πλήρεις, ἡ ζέον τὸ ποτὸν παρεῖχον, λαβήτων τρέπον ὑποκαιόμενοι. ὅτι γὰρ οἶδασι θερμὸν ὕδωρ. Εὐκταλὶς μὲν ἐν Δήμοις παρίστην. Τὸ χαλκίαιον θερμαίνει δ' ἡμῖν καὶ θύη τινα πέττειν κέλευ', ἵνα σπλάγγχοισι συγγενώμεθα †). Ἀντιφάνης δ' ἐν Ὀμφάλῃ.

Ἐν χύτρῃ δέ μοι
Ὅπως ὕδωρ ἔφοντα μηδὲν ὄψομαι.
Οὐ γὰρ κακὸν ἔχω, μηδ' ἔχοιμι. ἰὰν δ' ἄρα
Στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρα ἢ τὸν ὀμφαλόν,
Παρὰ Φερτάτου δακτύλιός ἐστί μοι δραχμῆς.

ἐν δὲ Ἀλειπτρίᾳ, (φέρεται τὸ δῶμα καὶ ὡς Ἀλέξιδος) Ἐὰν δὲ τέρψασθαι ποιῇτε περιβόητον, κατασκευῶ, νῆ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην ἀρύταιναν ὑμῶν, ἐκ μέσου βίψασα τῷ λέβητος ζέοντος ὕδατος. εἰ δὲ, μηδέποθ' ὕδωρ πίοιμι C.36. ἐλευθέριον ††). Πλάταν δ' ἐν πρώτῃ Πολιτείᾳ· Ἐπιθυμία ἐν τῇ ψυχῇ εἴη, οἷον δίψα ἐστίν. δίψα ἄρα γὰρ θερμῷ ποτῷ ἢ ψυχρῷ, ἢ πολλῷ ἢ ὀλίγῳ, ἢ καὶ ἐν ὀλίγοις τινος πόματος, ἢ ἐὰν μὲν τις θερμότης τῷ δίψει προσείη, τὴν τῷ ψυχρῷ

*) γρ. Φιλοτησίαν, (διψᾷς γὰρ λόγων) παρ' Ἀλέξ. **) γρ. Σοφοκλῆς ἐν Δίγῃ ἀπό. †) γρ. — τὸ χαλκίαιον Θέρμαινέ δ' ἡμῖν, καὶ θύη πέττειν τινα Κέλευ', ἵνα σπλ. σ.
††) γρ. εἰ δὲ μή, μηδέποθ' ὕδωρ π. ἐλ.

θυμίαν προσπαρέχει αἶν; ἐὰν δὲ ψυχρῆτης, τὴν τῷ
 οὐμῷ· ἐὰν δὲ διὰ πλήθους παρῆσιν πολλὴ ἢ δίψα, ἢ ὅτι
 τῷ πολλῷ παράξεται, ἐὰν δὲ ὀλίγη, τὴν τῷ ὀλίγῳ;
 τὸ δὲ τὸ διψῆν ἢ μὴ ποτε ἄλλη γένηται ἐπιθυμία, ἢ
 γὰρ πέφυκεν, αὐτῷ πόματος, καὶ αὐτὸ πεινῆν βρώμα-
 ς. Σῆμος δὲ ὁ Ἀήλιος ἐν δευτέρῳ Νησιᾶδος ἐν Κιμαίῳ
 νήσῳ Φησὶ ψυχία κατασκευασθῆαι θέρους ὀρυκτά, ἐνθα
 μαρῷ ὕδατος πλήρη κεράμια καταθέντες ὕδατος, κομί-
 νται χιόνος ἐδὲν διάφορα. τὸ δὲ χλιχρόν ὕδωρ Ἀθηναῖοι
 τάκερας καλεῖσιν, ὡς Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ. Ἀλεξίς
 ἐν Λοκροῖς·

Αἱ δὲ παῖδες παρίχουν,
 Ἡ μὲν τὸ θερμὸν, ἡ δὲ ἐτέρη μετάνερας.

ὁ Φιλῆμων ἐν Κορινθίᾳ. Ἀμφίς δ' ἐν Βαλανείῳ·

— — ἀνεβήσιν,
 Ἦδωρ ἐνυκτὶν θερμὸν, ἄλλος μετάνερας.

ἐλλογτος δὲ τῷ Κυνικῷ τέτοις ἐπισπαρεύειν τινα, ὁ Ποντια-
 ῖς ἔφη· Οἶδαςιν, ὃ φίλτατοι ἀνδρῶν, οἱ ἀρχαῖοι καὶ
 ἰν τῷ πάνυ ψυχρῷ πόσιν. Ἀλεξίς γοῦν ἐν Παρασίτῳ Φησὶ·

Καὶ γὰρ βέλομαι
 Ἦδατός σε γνῶσαι. πρῶμα δ' ἔστι μοι μετὰ
 Φρύατος ἵδου ψυχροτέρου ἀραρότος†).

ιομάζει δὲ καὶ Ἑρμῖκος ἐν Κέρκωφι Φρεατιαῖον ὕδωρ
 τως· † ὅτι δὲ καὶ χιόνος ἔπινον, ἐν Μανδραγοριζομένη
 ρῃ Ἀλεξίς·

Εἴτ' ἢ περιεργὸν ἔστιν ἄνθρωπος φυτὸν,
 Ἦπιναντιωτάτοις τε κλείσει χρώμενον;
 Ἐρῶμεν ἀλλοτρίων, παρορῶμεν συγγενεῖς.
 Ἐχόντες ἐδὲν, εὐπορῶμεν. τοῖς πείλας
 Ἐράνας φέροντες, οὐ φέρομεν ἀλλ' ἢ κακῶς.
 Ἀκτῆς τροφῆς δὲ τῆς κατ' ἡμέραν *) πάλιν
 Γλιχόμεθα τὴν μάζαν, ἵνα λευκὴ παρῇ,
 Ζωμὸν δὲ τούτῃ μέλανα μηχανώμεθα,
 Τὸ καλὸν δὲ χρῶμα τῷ δευσοποιῷ χρώζομεν.

p.124.

†) γρ. ψυχροτέρα Ἀραρότος. *) γρ. Κῆν τῆς τροφῆς δὲ
 τῆς κατ' ἡμ. vel: Κῆν τῇ τροφῇ δὲ τῇ κατ' ἡμ.

Καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζουмен,
Τὸ δ' ὄφον ἰάν μὴ θερμὸν ᾗ, διασύρομεν.
Καὶ τὸν μὲν ὄζον οἶνον ἐκπιτίζομεν,
Ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐμβακχόμεν.
Οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημίνον,
Τὸ μὴ γένεσθαι μὲν κράτιστον ἔς' αἰί,
Ἐπὶ γένηται δ', ὡς τᾶχισ' ἔχειν τίλει.

Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὙΦ' ἐκυτῶν πλυνώμε-
νοι φησιν· Εἰ δὲ μεθύω, καὶ χιόνα πίνω, καὶ μέρον ἐπὶ
τόματος κράτιστον Αἰγυπτὸς ποιεῖ. Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώταις
ἢ Ἐπισολῇ·

Πρῶτος μὲν εἶδεν, εἰ χιὼν ἔς' ὥνια,
Πρῶτον δ' ἐκείνου σχαδὸνα δεῖ πάντας φαγεῖν.

οἶδεν δὲ καὶ ὁ καλὸς Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασι τῇ
διὰ χιόνος πόσιν. Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν ταῖς περὶ
Ἀλέξανδρον ἱστορίαις, καὶ ὅπως δεῖ χιόνα διαφυλάσσασθαι,
εἰρηκεν, διηγόμενος περὶ τῆς πολιορκίας τῆς ἐν Ἰνδοῖς πέ-
λωος Πέτρας, ὁρύξαι φάσκων τὸν Ἀλέξανδρον ὀρύγματι
τριάκοντα συχνὰ, ἃ πληρώσαντα χιόνος παραμβαλεῖν ὁρῶς
κλαδῆς· ἔτω γὰρ παραμενεῖν πλείω χρόνον τὴν χιόνα, ὅτι ἔτι
καὶ τὸν οἶνον ἐψυχον ὑπὲρ τῆ ψυχρότερον αὐτὸν πίνω,
Στράτις φησὶν ἐν Ψυχασαῖς·

Οἶνον γὰρ πίνειν οὐκ ἂν εἴς
Δίξαιτο θερμὸν, ἀλλὰ πολὺ τοῦναντίον
Ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι, χιόνι μεμιγμένον.

καὶ ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις·

Ἐρμῶν τί ἐστὶ; πῶς ἔχομεν; τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ὁ πατήρ ἄνωθεν ἐς τὸ φρεῖα μὴ δοκεῖ
Ὡσπερ τὸν οἶνον τῇ θέρμῃ καθεκίναται.

Διφίλος δ' ἐν Μνηματίῳ φησί·

Ψύξον τὸν οἶνον, Δαρῖον.

Πρωταγορίδης δ' ἐν δευτέρῳ τῶν Κωμικῶν Ἱστοριῶν τὸν Ἀν-
τιόχῃ τῇ βασιλέως κατὰ τὸν ποταμὸν διηγόμενος πλοῦν,
λέγει τι καὶ περὶ ἐπιτεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τέτοις
Τὴν γὰρ ἡμέραν ἀνηλιάζοντας αὐτὸ, τῆς νυκτὸς ἀπὸ τοῦν-
τες τὸ παχύτατον, τὸ λοιπὸν ἐξαιθριάζουσιν ἐν ὑδρείαις κα-

ῥαμείαις ἐπὶ τῶν μεταωροτάτων μερῶν τῆς οἰκίσεως. δι' ὅλης τῆς νικτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταβρῦνεν. ὁρῶν δὲ καὶ χιρῶντες, καὶ τὴν ὑποσάβμην πάλιν ὑποσπῶντες, λεπτόν τε ποιοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς ὑγίειαν οἶον ἔρισον. ἐν ἀχίροις τιθάσσι τὰς ὑδρείας. εἴθ' ἔτως χρῶνται, χιόνος δ' ἔστιν οὖν χρεῖαν ἔχοντες. λακκαίαι δὲ ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλήτῃ ἔτως·

“Τάδεός τε λακκαίαι παρ' ἐμῇ τατί γὰρ σοι γίνονται· ὑπάρχειν.

καὶ πάλιν· ἴσως τὸ λακκαῖον γὰρ ὕδωρ ἀπόλωλεν. Ἀπολλό-ρ. 125. θωρος δ' ὁ Γελεῶς καὶ τῇ λάκκῃ αὐτῇ, ὡς περ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολιπέσῃ †) ἔτως·

Ἀγνιῶσα τὸν τε τῇ λάκκῃ κάδον
Λύσσα καὶ τὸν τῇ Φρίατος εὐτρεπίης
Τὰς ἱμονίαις ποιοίηται.

τέτῳ δὲ Μυρτίλος ἀπέσας ἔφη· Ἐγὼ δ' ὦν Φιλοτάριχος, ὦ ἱταῖροι, χιόνος πιεῖν βέλομαι κατὰ Σιμωνίδην. καὶ ὁ Οὐλιανός, καίτοι μὲν ὁ Φιλοτάριχος, ἔφη, παρ' Ἀντιφάνη ἐν Ὀμφάλῃ ἔτως·

Οὐ φιλοτάριχος ἑδαμῶς εἰμ', ὦ κόρη.

Ἀλεξίς δ' ἐν Γυναικοσχετείᾳ καὶ ζωμοτάριχόν τινα πάλῃ κεν ἐν τέτοις·

— — ὁ δὲ Κίλιξ,
“Ὅδ' Ἰπποκλῆς ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής.

τὸ δὲ κατὰ Σιμωνίδην τί ἐστιν, οὐκ οἶδα. ἢ γὰρ μέλει σοι, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἱστορίας, ὦ γάστρων. κυισολοῖχος γάρ τις εἶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον, τὸν παλαιὸν ἐκείνου, καὶ κυισκόλαξ *). Καλλίστρατος ἐν ἐβδόμῃ Συμμίκτων Φησὶν, ὡς ἐσιώμενος παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς κρηταῖν κκύματος ὦραν, καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτόν χιόνος, αὐτῷ δὲ ἑ, ἀπεσχεδίασε τότε τὸ ἐπίγραμμα·

Τῇν **) βῆ ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευράς ἐκάλυψεν
Θυὸς ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,

†) fort. Ἀπολιπέσι. *) γρ. κυισολοῖχος γάρ τις εἶ, καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον, τὸν παλαιὸν ἐκείνου, κυισκόλαξ. **) γρ. Τῇ.

Καὶ χιόνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
Τὸ δ' ὄψον ἐὰν μὴ θερμὸν ᾖ, διασύρομεν.
Καὶ τὸν μὲν ὄξυν οἶνον ἐκπιτίζομεν,
Ἐπὶ ταῖς ἀβυστάκαισι δ' ἐμβακχεύομεν.
Οὐκοῦν τὸ πολλοῖς τῶν σοφῶν εἰρημῖνον,
Τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστον ἔς' αἰῖ,
Ἐπὶ γίνηται δ', ὥς τάχιστα ἔχειν τίλοι.

Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὙΦ' ἐκυτῶν πλυνώμενοι φησιν· Εἰ δὲ μεθύω, καὶ χιόνα πίνω, καὶ μύρον ἐπὶ σώματος κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ. Εὐθυκλῆς δ' ἐν Ἀσώταις ἢ Ἐπισολῇ·

Πρῶτος μὲν εἶδεν, εἰ χιών ἔς' ὤνια,
Πρῶτον δ' ἐκείνον σχαδὸνα δεῖ πάντως φαγεῖν.

οἷδεν δὲ καὶ ὁ καλὸς Ἔενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασι τῇ διὰ χιόνος πόσει. Χάρης δ' ὁ Μιτυληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις, καὶ ὅπως δεῖ χιόνα διαφυλάσσεσθαι, εἴρηκεν, διηγόμενος περὶ τῆς πολιορκίας τῆς ἐν Ἰνδοῖς πόλεως Πέτρας, ὁρῶν φάσκων τὸν Ἀλέξανδρον ὁρύγματι τριάκοντα συχνὰ, ἃ πληρώσαντα χιόνος παρεμβαλεῖν δροῖς κλάδας ἕτω γὰρ παραμενεῖν πλεῖον χρόνον τὴν χιόνα. ὅτι δὲ καὶ τὸν οἶνον ἐψυχρὸν ὑπὲρ τῆ ψυχρότερον αὐτὸν πίνω, Στράτις φησὶν ἐν Ψυχασαῖς·

Οἶνον γὰρ πιεῖν οὐκ ἂν εἴς
Δέξαιτο θερμὸν, ἀλλὰ πολὺ τούναρτίον
Ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι, χιόνι μεμιγμένον.

καὶ ὁ Λύσιππος ἐν Βάκχαις·

Ἐρμῶν τί ἐστὶ; πῶς ἔχομεν; τί δ' ἄλλο γ', ἢ
Ὁ πατὴρ ἄνωθεν εἰς τὸ φρεῖα μὴ δοκεῖ
Ὡς περὶ τὸν οἶνον τῆ θέρμης καθεκίναται.

Διφίλος δ' ἐν Μνηματίῳ φησί·

Ψύξον τὸν οἶνον, Δαρίων.

Πρωταγορίδης δ' ἐν δευτέρῳ τῶν Κωμικῶν Ἱστορίων τὸν Ἀντιόχου τῆ βασιλείας κατὰ τὸν ποταμὸν διηγόμενος πλεῖον, λέγει τι καὶ περὶ ἐπιτεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τέτοις· Τὴν γὰρ ἡμέραν ἀνηλιάζοντες αὐτὸ, τῆς νυκτὸς ἀπηθροῦντες τὸ παχύτατον, τὸ λοιπὸν ἐξαίθριάζουσιν ἐν ὑδρείαις π-

ῥαμείαις ἐπὶ τῶν μεταωροτάτων μαρᾶν τῆς οἰκίσεως. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς δύο παῖδες ὕδατι τὰ τεύχη καταρράλινυσιν. ὁρῶντες δὲ ἐκθαίρωντες, καὶ τὴν ὑποσάθμην πάλιν ὑποσπῶντες, λεπτὸν τε πριοῦντες αὐτὸ καὶ πρὸς ὑγίειαν οἶον ἔρισεν, ἐν ἀχείροις τιθέασι τὰς ὑδρείας. εἴθ' ἔτως χρῶνται, χιόνος ἐθ' ἥντιν' οὖν χρεῖαν ἔχοντες. λακκαίαι δὲ ὕδατος μνημονεύει Ἀναξίλας ἐν Αὐλητῇ ἔτως·

“Ἰδαίος τε λακκαίαι παρ' ἐμᾶ τατί γέ σοι γίνεθ' ἐπέρχειν.

καὶ πάλιν· ἴσως τὸ λακκαῖον γὰρ ὕδωρ ἀπόλωλεν. Ἀπολλό-ρι-ας· θωρος δ' ὁ Γελῶς καὶ τῇ λάκκῃ αὐτῇ, ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολιπέσῃ †) ἔτως·

Ἀγωνιώσα τόν τε τῇ λάκκῃ κᾶδον
Λύσσα καὶ τὸν τῇ Φρίατος εὐτρεπεῖς
Τὰς ἱμονίαις πεποιήκας.

τέτων ὁ Μυρτίλος ἀπέσας ἔφη· Ἐγὼ δ' ὦν Φιλοτάριχος, ὦ ἐταῖροι, χιόνος πειῖν βέλομαι κατὰ Σιμωνίδην. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς, καίται μὲν ὁ Φιλοτάριχος, ἔφη, παρ' Ἀντιφάνη ἐν Ὀμφάλῃ ἔτως·

Οὐ φιλοτάριχος ἀδαμῶς εἰμ', ἔ κέρη.

Ἀλεξίς δ' ἐν Γυναικοκρατείᾳ καὶ ζωμοτάριχόν τινα κέκληκεν ἐν τέτοις·

— — ὁ δὲ Κίλιξ,

“Ὅθ' Ἰπποκλῆς ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής.

τὸ δὲ κατὰ Σιμωνίδην τί ἐστίν, οὐκ οἶδα. ἢ γὰρ μέλει σοι, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἰσορίας, ὦ γάερων. κνισολοῖχος γάρ τις εἴ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον, τὸν παλαιὸν ἐκείνου, καὶ κνισοκέλαξ *). Καλλίστρατος ἐν ἐβδόμῳ Συμμίκτων Φησίν, ὡς ἐσιώμενος παρὰ τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητῆς κραταῖ᾽ κλύματος ὦραν, καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτόν χιόνος, αὐτῷ δὲ ἔ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

Τήν *) ἐπ' ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
Ἐκὺς ἀπὸ Θρήνης ὀρνύμενος Βορέης,

†) fort. Ἀπολιπέσει. *) γρ. κνισολοιχὸς γάρ τις εἴ, καὶ κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἄσιον, τὸν παλαιὸν ἐκείνου, κνισοκέλαξ. **) γρ. Τῇ.

Ἀνδρῶν δ' ἀχλινῶν ἔδωκε φρένας, αὐτὰρ ἐκίμωσθι
 Ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένην,
 Ἐν τις ἐμοὶ γ' αὐτῆς χεῖρω μέγας. ἔ γάρ τοι κε,
 Θερμὴν βασιλῆϊ ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

πίοντος οὖν αὐτῷ πάλιν, ἐξήτει ὁ Οἰλπιανὸς, πῶ κεῖται ὁ
 κνισολοῖχος, καὶ τίνα εἰς τὰ τῷ Ἀσίᾳ ἔπη τὰ περὶ τῷ κνισολοῖ-
 C.37. λακος. τὰ μὲν ἔν τῷ Ἀσίᾳ, ἔφη ὁ Μυρτίλος, ἔπη ταῦτά εἰσι·

Χωλὸς, σιγματῆς, πολυγῆρος, ἴσος ἀλγῆν
 Ἦλθεν ὁ κνισολοῖλαξ, εὖτε Μίλης ἐγῆμαι,
 Ἀκλῆτος, ζωμῷ κεχρημένος, ἐν δὲ μέτοισιν
 Ἦρως εἰσέκει βορβίρε ἐξανδύς.

ὁ δὲ κνισολοῖχος εἰς παρὰ μὲν Σωφίλῳ ἐν Φιλαρχῷ ἔπαιε
 Ὀφθαλμοῖσι, εἰ καὶ κνισολοῖχος.

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσι κνισολοῖχον εἶρηκεν
 ἐν τέτοις·

Ὁ πορνοβοσκὸς γάρ μ' ὑπὸ κνισολοῖχῳ
 Χορὸν τιν' αἵματιότιν αὐτῷ σκευάσαι
 Ἐκίλευσε ταυτηνὴ ἐμέ.

τῷ κνισολοῖχῳ δὲ καὶ Ἀντιφάνης μνημονεύει ἐν Βομβυλίᾳ
 ἔστι δ' ἔπιον καὶ γλυκὺν οἶνον μεταξὺ ἐσθίουσας, Ἀλεξί-
 φησιν ἐν Δρωπιδῇ·

Εἰσῆλθεν ἡ ἑταῖρα φέρεσα τὸν γλυκὺν
 Ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πενταδράχμῳ τινὶ *),
 Ἀσκειοτάτῳ τὴν ὄφιν, ἔτε τρυβλίῳ,
 Οὔτε Φιάλῃ. μετεῖχ' ἀμφοῖν τοῖν εὐδμοῖν.

Ἐξῆς ἐπιστηνέχθῃ πλακῆς ἐκ γάλακτος, ἡρίων τῷ
 p.126. καὶ μέλιτος, ὃν Ῥωμαῖοι λίβον καλεῖσι. καὶ ὁ Κύνελκος ἔφη
 Ἐμπίπλασο, Οὐλπιανὸς, χεβροδλάψῃ πατρίᾳ, ὃς παρ' ἀδελ-
 τῶν παλαιῶν, μὲν τὴν Δήμητρα, γέγραπται, πλὴν εἰ μὴ
 ἄρα παρὰ τοῖς τὰ Φοινικᾶ**) συγγεγραφόσι, Σουνια(ῖνι†)
 καὶ Μελχῶ, τοῖς σοῖς πολίταις. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς, ἀλλ'
 ἐμοὶ μὲν, ἔφη, ὃ κυνόμυια, μελιπήκτων αἰλῆς. ἡ δὲ αἰλὶς δ' ἐν
 χόνδρε φάγοιμι τῶν ὀσρακίδων, ἢ τῶν κοκκάλων, ἀφθό-

*) γρ. πετάχμῳ τινὶ. **) γρ. Φοινικικῇ. †) γρ. Σαγγα-
 νιάδωνι.

νως ἔχοντος καὶ κομισθέντος. τότε, ἔφη, μουσιλλήν †)· ἔ
γὰρ ἂν εἴποιμι μύτρον, παρ' ἐδανί γε τῶν πρὸ ἡμῶν εἰρη-
μένον. ἐτίλησμαν εἶ, ἔφη, ὦ Θαυμασίε, ὁ Αἰμιλιανός. ἔ
σὺ μέντοι τὸν Κολοφώνιον Νίκανδρον αἰετθαύμακας τὸν
ἐποτιόν ὡς Φιλάρχαιον καὶ πολυμαθῆ, καὶ ὡς τὸ πεπεί-
ριστον ††) ὀνομάσαντα παρέδωκε; ἔτος τοίνυν αὐτός ἐν τῷ προ-
τέρῳ τῶν Γεωργικῶν ἐμφανίζων τὴν τῆς χόνδρε χρησιν,
καὶ μύτρον ὀνόμασε διὰ τούτων·

Ἄλλ' ὅπότ' ἢ ἐρίφῳ νοσφάγῃ, ἢ κεν ἄρνός,
Ἦ αὐτᾷ ἔρινθος ἐφοπλίζεσθαι ἰδούην,
Χύδρα *) μὲν ἐκτρίψῃς, ὑποφώσῃς δ' ἐνὶ κοίλοις
Ἄγγισιν, ὑνύδει δὲ μιγῇ ἄμα Φῦρσον ἑλαίῳ·
Ζωμὸν δὲ βρομέοντα καταντλήῃς, πνίγῃ δὲ πῶμα
Ἀμφιβαλῶν **), Φωκτὸν γὰρ ἀνοιδάινει βαρὺ κρῖνον·
Ἠρίμῃ δ' ἐν χλιαρῶν κοίλοις ἐκδαίνο μύτροισι ***).

διὰ τούτων, ὦ Θαυμασιώτατε, ὑπογράψει ὁ Νίκανδρος τὴν
χρεῖαν τῇ τε χόνδρῃ καὶ τῆς ἐπισμένης κριθῆς, ἐπιχεῖν
πελεῦων ἄρνός ἢ ἐρίφῃς ζωμὸν, ἢ ἔρινθος. τὰ μὲν οὖν χί-
δρα, φησὶν, ἐκτρίψον μὲν ἐν θυαίᾳ, μίξας δ' ἑλαίου αὐ-
τοῖς ἀναφύρασον. ἡνίκ' ἂν ἔψῃται, τὸν ἐκ τῆς τριᾶσδε σκευ-
ῆς ἀναβρομοῦντα ζωμὸν πυκνότερον τῇ ζωμηρύσει κατ-
αίγῃς, μὴδ' ἕτερον ἐπεγχεῶν, ἀλλ' αὐτὸν ἀπ' αὐτῆς ἀρυό-
μενος, πρὸς τὸ μηδὲν ὑπερξέσαι τῆς τιμελεσέρεως. διὸ καὶ
Φησὶ, κατὰ πνίγῃ τὸ ὑπερξέον ἐπιθεῖς πῶμα· τὸ κριμνὸν
ἔτι Φωκτὸν γινόμενον διασπᾷ. τελειταῖον δὲ πρῶτος χλια-
ρὸν γενόμενον κοίλοις προσφέρει τοῖς μύτροις. ἀλλὰ μὴν καὶ
Ἰπτόλεχος ὁ Μακεδὼν ἐν τῇ πρὸς Λυγκέα ἐπιστολῇ, δι' ἧς
ἐμφανίζει Μακεδονικὸν τι δείπνον πολυτελεῖν τὰ πάντα παν-
ταχῇ γενόμενα ὑπερβάλον, μνημονεύει. ὡς ἐκείνῳ τῶν δαι-
πνούων δοθέντων μύτρον χρυσῶν. ἀπεὶ δὲ φιλάρχιος εἶναι
θέλεις, καὶ ἔδην φῆς φθέρξασθαι, ὃ μὴ τῆς Ἀττικῆς ἐστὶ
φανῆς, ὦ φίλτατε, τί ἐστιν, ὃ λέγει Νικοφῶν, ὃ τῆς ἀρ-
χαίας κομφιδίας ποιητῆς, ἐν τοῖς λαιρογέστορσιν; ἐγὼ γὰρ

†) γρ. μουσίλην. ††) γρ. πέπερι. *) γρ. Χίδρα. **) γρ.
Ζωμὸν δὲ βρομέοντα κατάντλησταιν αὐτὸν ἀπ' αὐτῆς Ἀρνύ-
μειος, ἵνα μὴδὲν ὑπερξῇ· πνίγῃ δὲ πῶμα Ἀμφιβ. ***) γρ.
Ἠρίμῃ δὲ χλιαρὸν (vel λιαρὸν) κοίλοις ἐκδαίνο μύτροις.

καὶ τῷτον εὐρίσκω μνημονεύοντα τῶν μύτρων, ὅταν λέγῃ·
Μεμβραδοπώλαις, ἀκρατοπώλαις, ἰσχαδοπώλαις, διφθε-
ροπώλαις, ἀλφιτοπώλαις, μυρσιοπώλαις, βιβλιοπώλαις, κα-
σκυνοπώλαις, ἐγκριδοπώλαις, σπερματοπώλαις. τίνες γὰρ αὖ
εἶεν οἱ μυρσιοπῶλαι, ἢ οἱ τὰ μύτρα παλῶντες; μαθὼν ἔν ἐκ
τῶτων, ὃ καλεῖ με Συραττικὲ, τὴν τῷ μύτρῳ χρῆσιν, ἐμφορῇ
τῷ χόνδρῳ, ἵνα μὴ λέγῃς· Ἄκικύς εἰμι καὶ ὀλιγοδρανέω. τε-
p. 127. θαύματα δὲ καὶ, πῶς οὐκ ἐζήτησας, ὃ δὲ χόνδρος πόθεν,
Μεγαρόθεν ἢ Θετταλικὸς, ὅθεν καὶ Μυρτίλος ἐστίν. καὶ ὁ
Οὐλπιανὸς, παύομαι, ἔφη, ἐσθίων, ἂν με διδάξῃς, τε-
ρὰ τίσιν εἴρηνται ἔτοι οἱ χόνδροι. καὶ ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη·
Ἄλλ' ἐφθονήσω σοι. ὁρῶν γὰρ λαμπροτάτην δαίτην τε-
ρασκευὴν, βέλομαι σε δίκην ἀλεκτρυόνος ἐμφορηθέντα τῷ
χόνδρῳ κορύξασθαι †), καὶ διδάσκειν ἡμᾶς, περὶ ὧν μέ-
λομεν ἐδεσμάτων μεταλαμβάνειν. καὶ ὃς δυσχαρῆνας ἔφη·
Πόθεν σοι καὶ τὰ ἐδέσματα; μὴ γὰρ ἀνακαυσάσθαι ἐπὶ ζῆ-
τῶντα ἀεὶ τι πρὸς τὰς ὀψιμαδεῖς τέχας σοφιστῆς. ἀλλὰ μὴ
ἔφη, καὶ περὶ τούτου σοι τὸν λόγον, ὁ Αἰμιλιανὸς, ἀποδύ-
σας. λέξω δὲ πρῶτον περὶ τῷ χόνδρῳ, Ἀντιφάνης παρρη-
σίεμενος ἐξ Ἀνταίχας τάδε·

Ἐν ταῖς σκυρίαι δὲ τί ποτ' ἔστι, φίλτατε;
Ἐν ταῖς τρισὶ μὲν χόνδρος ἀγαθὸς Μεγαρικὸς,
Οὐ Θετταλικὸν τὸν χρητὸν εἶναι, Φασὶ δὲ ††),
Τῆς Φοινίκης σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρα
Ἐξητημένη *).

τὸ δ' αὐτὸ τῷτο ὄρεμα φέρεται καὶ ὡς Ἀλέξιδος, ἐν ὀλίγοις
σφόδρα διαλλάττον. ἐν δὲ Πονήρῳ πάλιν ὁ Ἀλέξιος·

Καὶ χόνδρος ἔνθεν ἐστὶ Θετταλικὸς πολὺς.

χόνδρον δὲ εἴρηκε τὸ ῥόφημα Ἀριστοφάνους ἐν Δαιτυλεύῳ
ἔτως·

* Ἡ χόνδρον ἐψῶν, εἴτε μυῖαν ἱμβαλὼν
Ἐδίδα βοφίῳ ἄν.

†) γρ. κορύξασθαι.

††) γρ. χρητὸν εἶναι φασὶ δέ;

*) γρ. Τῆς Φοινίκης σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐξ — πτη-
μένη.

καὶ σεμιδάλας δὲ μέμνηται, καὶ εἰ μὴ τὰ μαρτύρια προ-
βῶ, Στράτις ἐν Ἀνθρωπορέῃ, καὶ Ἀλεξίς ἐν Ἰσοσαίῳ.
τὴν γενικὴν δὲ σεμιδάλιδος εἴρηκεν ὁ Στράτις ἐν τῷ αὐτῷ
θρόματι ἔτως·

Τῶν δὲ διδύμων ἐγόνων σεμιδάλιδος.

Γὰρ δὲ ἐδέσμευται ὠνόμασεν Ἀντιφάνης ἐν Διδύμοις ἔτωσί-

Ἀπέλαυσεν πολλῶν καὶ καλῶν ἰδεσμάτων,

Πῶν τε σφόδρα τρεῖς ἔσως ἢ τέτταρας,

Ἐγγυῖον πως καταβεβρωκὸς σιτία

Ἰσως ἐλαφάντων τεττάρων.

Ἐχέτω τέλος ἥδε ἡ βίβλος, ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς πε-
ρὶ τῶν ἐδεσμάτων †) ἔχουσα τὴν καταστροφὴν· ἀρχὴν γὰρ
τῷ δείκνυσι ἀπὸ τῶν ἐξῆς ποιησόμεθα. εἰ πρότερόν γε, ὡς
Ἀθήναι, πρὶν ἡμῖν διαλθεῖν καὶ τὸ τῷ Ἰππολόχῃ τὸ Μα-
κεδονικὸν συμπόσιον. ἀλλ' εἰ τὐτό σοι φίλον, ὦ Τιμόκρατες,
πῶς παρασκευάζόμεθα.

†) γρ. περὶ τῶνδε τῶν ἰδεσμάτων.

Α Θ Η Ν Α Ι Ο Τ

ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Πρόλογος ὁ Μακεδῶν, ἑταῖρος Τιμόκρατες, τοῖς χρόνοις
 C. 1. μὲν γέγονε κατὰ Λυγκέα καὶ Δῶριν τὰς Σαμίους, Θεοφρί-
 σης δὲ τῷ Ἑρσείᾳ μαθητῆς· συνθήκας δ' εἶχε ταύτας πρὸς
 τὸν Λυγκέα, ὡς ἐκ τῶν αὐτῶ ἐσι μαθεῖν ἐπισολῶν, πάν-
 τως αὐτῷ δηλοῦν, εἴ τιμι συμπαριενεχθεῖη δείκνῃ πολυ-
 τελεῖ, τὰ ὅμοια κηκεῖνα ἀντιπροπίνοντες αὐτῷ. ἐκπύον-
 ῃν σώζονται δειπνητικαὶ τινες ἐπισολαί, Λυγκέως μὲν τὴ
 Λαμίας τῆς Ἀττικῆς αὐλητρίδος ἐμφανίζοντος δεῖκνον Ἀθή-
 νησι γινόμενον Δημητρίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπίκλην δὲ Πολυαγ-
 τῇ, (ἐρωμένη δ' ἦν ἡ Λάμια τῇ Δημητρίᾳ) τῷ δ' Ἰππολύ-
 χῃ τὰς Καραῖν τῷ Μακεδόνας ἐμφανίζοντος γάμους. καὶ ἑ-
 λαις δὲ περιετύχουεν τῷ Λυγκέως ἐπισολαῖς πρὸς τὸν αὐ-
 τὸν γεγραμμέναις Ἰππόλοχον, δηλέσαις τό τε Ἀστυγόνε τῷ
 βασιλέως δεῖκνον Ἀφροδίσια ἐπιτελοῦντος Ἀθήνησι, καὶ τὸ
 Πτολεμαίῳ τῷ βασιλέως. δώσομεν δέ σοι ἡμεῖς καὶ αὐτῇς
 τὰς ἐπισολάς. ἐπεὶ δὲ ἡ τῷ Ἰππολόχῃ σπανίως εὐρίσκειται,
 ἐπιδραμεῖμαί σοι τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα διατριβῆς ἑνὸς
 γυν καὶ ψυχολογίας. ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς ἔφην, τῷ Καραῖν
 γάμους ἐσιῶντος, οἱ μὲν συγκεκλημένοι ἄνδρες ἦσαν εἴκοσι *),
 οἷς καὶ κατακλιθεῖσιν εὐθέως ἐδόθησαν Φίλαυ ἀργυρεῖ ἀνέ-
 στω μία δραρά†)· προσεφεινῶθη δὲ καὶ ἕκαστος, πρὶν εἰ-
 ελθεῖν, ελεγγίδι χρυσῇ, πέντε δ' ἦν χρυσῶν ἀνάστη τι

*) γρ. ἦσαν εἴ καὶ εἴκοσι.

†) γρ. δραράν.

τίμημα. ἐπεὶ δ' ἐξέπιον τὰς Φιάλας, ἐν χαλκῷ πίνυσι τῶν Κορινθίων κατασκευασμάτων ἔρτος ἐκάσῃ ἰσόπλατος ἐδόθη, ὄρνεις τε καὶ νῆσσοι, προσέτι δὲ καὶ Φύτται, καὶ χρῆν, καὶ τοιαύτη τις ἄλλη ἀφ' ὅσων ἐσσωρευμένη· καὶ ἕκαστος λαβὼν σὺν αὐτῷ πίνακι, τοῖς κατόπιν οἰσθίειν καίσιν· ἄλλα δ' ἐστίν· περικέφεροτο πολλὰ καὶ ποιμίλια. καὶ μετὰ ταῦτα ἀργυρῆς πίνυξ ἕτερος, ἐφ' ᾗ πάλιν ἔρτος μέγας, καὶ χῆνες, καὶ λαγωοί, καὶ ἔριφοι, καὶ ἕτεροι ἄρτοι πεπονημένοι, καὶ περισσάι, καὶ τρυγόνες, κέρδικές τε, καὶ ὅτεν ἄλλο πτηνῶν πλήθος ἦν. ἐπαυκόμεν οὖν, Φησί, καὶ ταῦτα τοῖς θεοῖς, καὶ ὡς ἄθην εἶχομεν βρώσας, ἐχερνεύμεθα. καὶ ἐσθῆνοι εἰτενεχθήσαν πολλοὶ παντοδαπῶν ἀνθρώπων· ἐπὶ πᾶσι τε χρυσαῖ ἐλεγγίδες, ὀλκὴν ἴσαι τῷ πρώτῳ εσφάγῃ. ἐπὶ δὲ τατοῖς εἰπὼν Ἰππόλοχος, ὡς Πρωτέας, ἀπόγονος P. 129. ἐκείνου Πρωτέα, Λακίονης υἱῆς, ἥτις ἐγεγόνει τροφὸς Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῶς. ἐπιπλεῖσιν ἦν γὰρ πολυπότης †), καὶ ὡς ὁ πάππος αὐτῆς Πρωτέας ὁ συγγενόμενος Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ὅτι πᾶσι προΐπιν, ἐξῆς γράφει καὶ ταῦτα· Ἡ δὲ ἡμῶν ἡδέως ἀπηλλοτριωμένων τῇ σφύρονεῖν, ἐπαισιβάλλουσιν αὐλητρίδας καὶ μεσηργοὶ καὶ συμβυκίστριαι τινες Ῥόδιαι, ἱμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ *), πλὴν ἐλεγόν τινες, ἔχειν χιτῶνας. ἀπαρξάμεναι τε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἐπαισιλθόν ἄλλαι φέρεσαι λευκῆς μύρης ἐκάστη δύο, συνδεδεμένας ἱμάντι χρυσῷ, τὴν μὲν ἀργυρᾶν, τὴν δὲ χρυσῆν, κοτυλιαίας, καὶ ἐκάσῃ προσέδωκαν. ἔπειτ' εἰσφέρειται πλεῖτος ἀντὶ δείπνου, πίνυξ ἀργυρῆς ἐπὶ πάχος οὐκ ὀλίγον περίχρυτος ὅσος. ὥς δὲ ἐσθῆται μέγεθος χοίρεα τινὸς ὀπτῆς, καὶ σφόδρα μεγάλα, ὃς ὕπτιος ἐπέκειτο, τὴν γαστέρα δεικνύς ἄνω πλήρη ἔσαν πολλῶν ἀγαθῶν. ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ συναπτημένοι κίχλαι, καὶ μῆτρες, καὶ συκαλλίδων πλήθος ἀτείρων, καὶ ὠν ἐπικεχυμένοι λάκκοι, καὶ ὄρεα, καὶ κτένες. καὶ ἐκάσῃ πεπυρωμένος αὐτοῖς πίνυξ ἐδόθη. μετὰ δὲ ταῦτα πίνοντας ἐλάβομεν ἕκαστος ἔριφον ζέοντα ἐφ' ἑτέρῳ πάλιν πίνυσι τοιαύτῃ σὺν μύρσοις χρυσοῖς. ἐρῶν ἔν τὴν δυσχωρίαν ὁ Κέρκυρος, κελεύει σφυρίδας ἡμῖν καὶ ἀρτοφόρα διὰ ἱμάντων ἐλεφαν-

†) γρ. ἐπὶ πλεῖστον ἔπινεν ἦν γὰρ π. vel: ἔπινε πλεῖστον ἦν γ. π.

*) γρ. ἱμοὶ μὲν δοκῶ, γυμναί.

τίαν παπλεγμένα δοθῆναι, ἐφ' οἷς ἡσθάντες ἀνεκροτάλλομεν τὸν νυμφίον, αἷς καὶ τῶν δοθέντων ἡμῖν ἀναπαυμένων· ἔπειτα εἴφαιον πάλιν, καὶ εἰλήκυστον μύρα χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦν, ἰσόμεθμεν τοῖς προτέροις. ἡσυχίας δὲ γενομένης, ἐπισβάλλουσιν ἡμῖν οἱ καὶ τοῖς Χύτροις τοῖς Ἀθήνησι λεπτέρησαντες. μεθ' ἑς εἰσῆλθον ἰδυφάλλοι. καὶ σκληροπαῖνται, καὶ τινες καὶ θαυματουργοὶ γυναικας εἰς ἑλίψη κυβιστῶσαι, καὶ πῦρ ἐκ τῆ σόματος ἐκκριπίζουσαι, γυμναί. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν ἀπηλλάχμεν, ἐκλαμβάνει πάλιν ἡμῶς Θερμὸς τις καὶ ζωρότερος ποτὸς οἶνων ὄντων ἡμῖν Θασίων, καὶ Μανδαίων, καὶ Λασιβίων, χρυσιδαν πένυ μαγάλων ἐκίσσετο προ-

C. 2. ενεχθαισῶν. καὶ μετὰ τὸν πότον ὑέλκας πίνετ δίτηχός τε τὴν διχάμετρον, ἐν θήκη κατακαίμενος ἀργυρῷ, πλήρης ἰχθύων ὀπτῶν πάντα γένη συνηθροισμένων, ἅπασί τε προσεδόθη καὶ ἀργυροῦν ἀρτοφόρον ἄρταν Καππαδοκίων· ὅν τὰ μὲν ἐφάγομεν, τὰ δὲ τοῖς Θεράπαισι ἀποδοθέντες (†). καὶ νηψόμενοι τὰς χεῖρας ἀεσφανάμεθα. καὶ πάλιν εὐεργέτης ἐλθόμεν χρυσᾶς, διπλασίας τῶν πρότερον, καὶ ἄλλα διλήκυστον μύρα. ἡσυχίας δὲ γενομένης, ἐξαλλόμενος τῆς κλίνης ὁ Πρωτέας αἰτεῖ σκύφον χοαῖον, καὶ πληρώσας εἰς Θασίαν, ὀλίγον τε ἐπιβράντας ὕδατος, ἐξέπιεν, ἐπειτὴ·

Ὁ πλεῖστον πίνων πλεῖστα κ' εὐφρανθήσεται.

καὶ ὁ Κάρανος ἔφη· Ἐπεὶ πρῶτος ἔπιες, ἔχε πρῶτος καὶ τὸν σκύφον δῶρον. τῷτο δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι ἔχον πίνασιν, ἔσαι γέρας. ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν

— οἱ δ' ἐνταῦθα πάντες αἰεσαν

ἀρπάζοντες κἄλλος ἄλλον φθάνοντες. αἷς δὲ τῶν συνδαιπνούντων ἡμῖν, ἄθλιος, ἢ δυνάμενος πιεῖν, ἀνακαθίστας ἔπαιεν ἄσχυρος γενόμενος. καὶ ὁ Κάρανος αὐτῷ χαρίζεται πινόν τὸ π. 130. ἐκπωμα. ἐπὶ τέτοις χορὸς εἰσῆλθον ἀνθρώπων ἐκατὸν ἑμμελῶς ἄδόντων γαυικὸν ὕμνον· μεθ' ἑς ὀρχησθίδας διασκευασμένοι τρόπον Νηρηίδων, αἱ δὲ Νυμφῶν. τῇ ποτῇ δὲ *) προϊόντος, καὶ τῆς ὥρας ὑποσκηζέσης, ἀναπαταυόμενοι τοὶ οἶκον, ἐν ᾧ κύκλῳ ὁθόναις διαίληκτο πάντα λευκαῖς. καὶ

†) γρ. ἐπιδεδόκαμεν.

*) γρ. πότα δι.

ἀναπετασθαισῶν, δῆδες ἐφάνησαν, λάθρα κατὰ μηχανὰς
 σχασθέντων τῶν Φραγμάτων, καὶ Ἑρωτες, καὶ Ἀρτέμιδες,
 καὶ Πάνες, καὶ Ἑρμαῖ, καὶ τοιαῦτα πολλὰ εἰδωλὰ, ἀργυροῖς
 θαυματοῦντα λαμπτήρσι. θαυμάζοντων δ' ἡμῶν τὴν τεχνιτείαν,
 Ἑρμάνθειοι τῷ ὄντι σύγχροι κατὰ πινάκων τετραγώνων χρυ-
 σοῦτρων σιγύναις ἀργυραῖς διαπτερουγμένοι περιεφέροντο
 ἀκέρῃ. καὶ τὸ θαυμάσιον, ὅτι παρειμένοι καὶ καριζαροῦν-
 τες ὑπὸ τῆς μέθης, ὅποτε τι τῶν ἀγομένων δεκταίμεθα,
 πάντες ἐξενήθονεν, ὁρῶσι, τὸ δὴ λεγόμενον, ἀνισχύμενοι.
 ἔνασσαν οὖν οἱ παῖδας εἰς τὰς εὐτυχαῖς σφυρίδας. ἕως ἐσχλ-
 πισε τὸ αἰωθὸς τῷ τελευταίῳ δείπνῳ σημεῖον· ἔτω γὰρ τὸ Μι-
 κεδονικὸν οἶσθα ἔθνος ἐν ταῖς πολυανδρώποσι εὐωχίαις γινό-
 μενον. καὶ ὁ Κάρανος, ἄρξας ποτὲ μικροῖς ἐκπώμασι, πε-
 ρισοβεῖν ἐπέλευσε τοῖς πασίν. ἐπίνομεν οὖν εὐμαρῶς, ὥσπερ
 ἀντίδοτον ἐκ τῆς προτέρας ἀκρατοποσίας λυμβάνοντες. ἐν
 τῷ τῷ δὲ ὁ γαλατοκοῖος εἰσηλθὼς Μανδρογένης, ἐκείνῳ Στρά-
 τυνος τῷ Ἀττικῷ, ὡς Φασιν, ἀπὸγονος, καὶ πολλὰς κατ-
 ἐρήξεν ἡμῶν γέλωτας. καὶ μετὰ ταῦτα ἀρχεῖτο μετὰ τῆς
 γυναικὸς ἔτη ἡδὴ ἕσσης ὑπὲρ τὰ ἐγδοήκοντα. καὶ τελευταῖαι
 ἐπεσηλθὼν ἐπιδόρπια τράπεζαι· τραγῆματά τ' ἐν πλεκοῖς
 ἐλεφαντίνοις ἐπέδεδθη πασι, καὶ πλακοῦντες ἔπαυσε γένῃ
 Κρητικῶν καὶ τῶν σῶν, ἑταῖρε Λυγκαῦ, Σαμιακῶν καὶ
 Ἀττικῶν, αὐταῖς ταῖς ἰδίαις τῶν πεμμάτων θήκαις. μετὰ
 δὲ ταῦτα ἐξανασάντες ἀπηλλαττόμεθα νήφοντες, νῆ τὲς
 θεάς, διὰ τὸν φόβον τῷ πλέτου, ὃν ἐλάβομεν. σὺ δὲ μόνον
 ἐν Ἀθήναις μένων εὐδαιμονίζεις *), τὰς Θεοφράτει θέσεις
 αἰετῶν, θύμα καὶ εὐζῶμα καὶ τὲς καλὰς ἀσθίων σρεπτάς,
 Λήνια καὶ Χύτρος θεωρῶν. ἡμεῖς δ' ἐκ τῷ Καρχήνῳ δείπνῳ
 πλέτου ἀντὶ μερίδων εὐωχηθέντες, νῦν ζητῶμεν, οἱ μὲν οἰ-
 κίας, οἱ δὲ ἀγρῶς, εἰ δὲ ἀνδράπεδ' ἀνήσασθαι. εἰς ταῦτα,
 ἃ ἑταῖρε Τιμόκρατες, ἀποβλέπων, τίνι συγκρῖναι ἔχεις
 τῶν Ἑλληνικῶν δειπνῶν τὸ προκείμενον τῷτο συμπόσιον;
 ἐπότε καὶ Ἀντιφάνης ὁ κωμωδοποιὸς ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλο-
 πι διακαίζων ἔφη·

Τί δ' ἐν Ἑλλήνεσσι μικροτράπεζοι φυλλοτρῶγες δράσειαν; C. 3.
 ὅπερ τέτταρα λήψη

*) γρ. σικαντὸν εὐδαιμονίζεις.

Κρέμα μικρά ὀβολῶν, παρὰ δ' ἡμετέροις προγόνουσι ὅλα βῆ
Ὀπτιῶσιν, ἐλάφας, ἄρνας. τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγιστρος
ὅλον

Τίτρεται ὑπὸ τῆς μεγάλης βασιλείᾳ, διεμὴν παρέθηκε καὶ
μυθον.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀχαρνέσιν, καὶ αὐτὸς τῶν βαρβάρων
ἐμφανίζων τὴν μεγαλειότητα, Φησὶν·

Εἴτ' ἐξίνιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλας.

p. 131.

Ἐκ κριβάνα βῆς, καὶ τίς εἶδεν πόσους

Βῆς κριβαίνοντας; τῶν ἀλαζονεμάτων!

Καί, καὶ μὰ Δί', ὅρην τριπλάσιον Κλειονόμα

Παρίσθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ· Φένιαξ.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ, διασύρων τὸ τῶν Ἰφι-
κράτους γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο τὴν Κότυος τῇ Θρα-
κῶν βασιλείᾳ θυγατέρα, Φησί· Κἔν ταῦτα ποιῆς, ὥστερ
Φράζω, λαμπροῖς Δείπνοις δέχεσθ' ὑμᾶς *), εἰδὲν ὁμοίως
τοῖς Ἰφικράτους τοῖς ἐν Θράκη. καὶ τοι Φασὶ φιλεκάλως
αὐτὰ γενέσθαι· Κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲν ὑπεσφῶσθαι Στρά-
ματα μὲν ἀεργὰ μέχρι τῆς ἄρτης· Δειπνεῖν δ' ἄνδρας
βέτυρόν Φασ' Αὐχμηροκάμιας μυριοπληθεῖς· Τὰς δὲ λίθι-
τας χαλκῆς εἶναι μαίζας λαίκαων δωδεκακλήνων· Αὐτὸν δὲ
Κότυν περιεζῶσθαι, ζωμὸν τε φέρειν ἐν χοῖ χροῆ, καὶ
γευόμενον τῶν κρατήρων, πρότερον μεθύειν τῶν
πινόντων· Αὐλεῖν δ' αὐτοῖς Ἀντιγενίδαν, Ἀργῶν δ' ἄδρα,
καὶ καθαρίζειν Κηφισόδοτον τὸν Ἀχαρνῆθεν· μελτεῖν δ'
ᾠδαῖς τοτὲ μὲν Σπάρτην τὴν εὐρύχορον, τοτὲ δ' αὖ
Θήβας τὰς ἐκταπύλους, τὰς ἀρμονίας μεταβάλλειν **).
Φερνάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθῶν ἵππων ἀγέλας,
χρυσῶν τε σάκος, Φιάλην τε λεπαρῆν †), χιώνος τε
πρόχουν, κέγχρων τε χύτραν, βολβῶν τε σιρὸν ††) δα-
δεκάπηχυν, Καὶ πολυπόδων ἐκατόμβην. ταῦτα μὲν ἔως
Φασὶ ποιῆσαι Κότυν ἐν Θράκη γάμον Ἰφικράτει. τέτων δ'
ἔστι πολὺ σαιμνότερον καὶ λαμπρότερον παρὰ δεσπεσύνους
τοῖς ἡμετέροις. τί γὰρ ἐκλείπει δόμος ἡμέτερος; ποίων ἀγα-

*) γρ. δέξειθ' ὑμᾶς, vel fort. ἡμᾶς.

**) γρ. τὰς θ' ἄρμη-

νίας μ. †) γρ. Φιάλην τε καὶ λεπ.

††) γρ. σιρῶν.

ν; ἐσμύρνης καὶ Συρίας †) ὀδοί, λιβάνας τε πνοιαί, ρενοχρώτες μαζῶν ὄψεις, ἄρτων, ἀμύλων, πολυποδαίων, ἰλίκων, δημῆ, φυσκῶν, ζωμῆ, τεύτλων, θρίων, λεκί-
 ς, σκορόδων. ἀφύης, σκόμβρων, ἐνθρυμματίδων, πτί-
 νης, ἀχίρης, κυάμων, λαθύρων ἄχρων, δολίχαν μέλι-
 ς ††). τυρῆ, χορίων, πυρῶν, καρύων, χόνδρου. κέρατοι ὀ-
 τοί, τευθίδες ὀπταί, πετραῦς ἐφθός, σηπίαι ἐφθαί, μύραινα
 ἰθῆ, κωβιοί ἐφθοί, θυρνίδες ὀπταί, φυκίδες ἐφθαί, βά-
 αχοι, κέρκαι, συνόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται, γα-
 ὀς, κόκκυξ, θρίσσαι, νάρκαι, βάλνης ταμίχη, σχαδό-
 ς, βότρυες, σῦκα, πλακοῦντες, μῆλα, κρῖναισι βορί,
 πυλλος, μήκων, ἀχράδες, κνήκος, ἐλάι, ἐάμφυλα, ἄ-
 ρτες, πράσχα, γήτεια, κρόμμου, φύση, βολβόι, καυ-
 ῖ, σίλφιον, ὄξος, μάραθρον, Φακῆ, τέττιγες ὀπτοί, κέρ-
 μα, σήσαμα, κήρικες, ἄλας, πίνναι, λεπάδες, μύες,
 ρεα, κτένες, ἐρκυνες· καὶ πρὸς τέτοις ὀρνιθαρίων ἀφά-
 ον πληθός, νητῶν, φαττῶν, χῆνες, ερεθοί, κίχλαι,
 ἱρυδοί, κίτται, κύκνοι, πελαγῶν, πύγκλοι, γέρανος, τα-
 ῖ τῇ χίσκοντος διατειναμένη διὰ τῇ πρῶκτῇ καὶ τῶν πλευ-
 ῶν δικόφεισι τὸ μέτωπον. οἶνος δέ σοι λευκός, γλυκύς,
 θιγενής, ἡδύς, καπνίας. Λυγκεύς δ' ἐν Κενταύρῳ δια- C. 4.
 ἰζων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά Φησι·

Μάγειρ', ὁ θύων ἐστὶν ὁ δειπνίζων τ' ἐμὶ
 'Ρόδιος· ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνδιος. ·
 Οὐδέτερος ἡμῶν ἡδεται τοῖς Ἀττικοῖς
 Δείπνοις· ἀηδία γάρ ἐστιν Ἀττικὴ,
 "Ὡς περ ξενική"). παρίθκει πίνακα γὰρ μέγαν P.132.
 Ἐχοντα μικρὰς πέντε πινακίσκας, ἐν ᾗ
 Τέτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἔχιναι δύο,
 Ὁ δὲ θρυμματίδα γλυκαῖαν, ὁ δὲ κίχλας δέκα,
 Ὁ δ' ἀντακκία μικρόν. ἐν ᾗ δ' ἐσθία,
 Ἐτερος ἐκαῖν, ἐν ᾗ δ' ἐκαῖνος, τῶν ἐγὼ
 Ἡφῶνισσι. βέλομαι δ' ἐγὼ, βέλτισσι, συγκαμῶν
 Καὶ τῶτό γ'. ἀλλ' ἀδύνατα βέλομαι·
 Οὔτε σόματα γάρ, ἔτε χεῖλη πέντ' ἔχω.
 Ὅφιν μὲν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην,

†) γρ. σμύρνης Συρίας. ††) γρ. λαθύρων, ἄχρων, δολί-
 χων, μέλ. *) γρ. ὡς παρ ξένους γε.

Ἄλλ' ἔστιν ἔστι τῆτο πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.
 Κατέπλησσε γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐπέπλησσε δὲ.
 Τί οὖν, ἔχεις ὄσρεα πολλά; πίνακά μοι
 Τάτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτῷ μέγαν.
 Ἐχεις ἰχθύνες; ἕτερος ἔστι πίναξ.
 Αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπρίκμην ὁκτὼ ὀβολῶν.
 Ὀφάρειν αὐτὸ τῆτο παραθήσεις μόνον,
 Ἵνα ταυτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγὼ, τὸ δ' ἕτεροι.

Δραμέας δ' ὁ περὶ αὐτοῦ, ἐρωτήσας αὐτὸν, ὡς Φη-
 σιν ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρος, πότερον ἐν Ἀσσει γίνεται βελ-
 τίω δεῖπνον, ἢ ἐν Χαλκιδί, τὸ προοίμιον εἶπε τῶν ἐν Χαλ-
 κιδί δεῖπνων χαριέστερον εἶναι τῆς ἐν Ἀσσει παρασκευῆς
 τὸ πλεονέκτημα τῶν ὀσρέων καὶ τὴν ποικιλίαν προοίμιον εἰπὼν
 δείπνῃ. Διφιλος δ' ἐν Ἀπολειπέσῃ μάγειρόν τινα παράγων
 ποιεῖ τὰδε λέγοντα·

Πόσοι τὸ πλεονέκτημα εἰσὶν οἱ κεκλημένοι
 Εἰς τὰς γάμους, βίλτις, καὶ πότερ' Ἀττικαὶ
 Ἀπαντίες; ἢ καὶ τῶ ἐμπορίαι τινές; τί δὲ
 Τῶν ἔστι πρὸς σε τὸν μάγειρον τῆς τέχνης;
 Ἡγεμονία τίς ἐστι αὐτῆς, ὧ πάτερ,
 Τὸ τῶν ἐδομένων †) τὰ τόματα προσιδέναι.
 Οἶον, Ῥοδίαι κεκλημένους; εἰσὶ οἱ δὲ
 Εὐθύς ἀπὸ Θερμῆ τὴν μεγάλην αὐταῖς σπάσσει
 Ἀποξέσας σκληροὶ ἢ λεβίαι, ἐφ' ἧ
 Χαριῇ πολὺ μᾶλλον, ἢ μυρίην προσεγγίχας.
 Ἀστὴν ὁ σιλαρισμός.. ἂν Βυζαντίαις
 Ἀφινδίῃ σφοδρῶς δεῦτον ὅσα ἂν παρατίθῃς ††),
 Κάβαλα ποιήσας πάντα κ' ἐσκοροδισμένα.
 Διὰ γὰρ τὸ πλεονέκτημα τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
 Πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεσοὶ λάπης †††).

Μένανδρος δ' ἐν Τροφονίῳ·

Ξίνα τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς τινος.
 Ποδοκῆ; διαφέρει τῷ μαγειρῷ τῆτο γὰρ.
 Οἶον τὰ μὲν νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια,

†) γρ. — τί δὲ Τῶν ἔστι πρὸς σε τὸν μάγειρον; τῆς τέχνης
 Ἡγεμονία τίς ἐστι αὐτῆς γ', ὧ πάτερ, Τὸ τῶν ἐδ. ††) γρ.
 σφι δεῦσαν, ὅσα γ' ἂν παρατίθῃς. †††) γρ. βλιχανώδεις εἰσὶ
 καὶ μεσοὶ λάπης.

Ἐν προσφάτοις ἰχθυοῖς τετραμμένα
 Καὶ κιντοδαποῖς, τοῖς ἀλμύοις μὲν ἔπαιον
 Ἀλίσκειτ', ἀλλ' ἔτις παρέρως ἔπτεται·
 Τὰς δ' ἐνδυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα
 Μᾶλλον προσεδέξατ'. οἱ δὲ τις ἔρχεται
 Ἀρκαδικὸς τάνωντιον.
 Ἀθάλασσοι *) ἐν τοῖς λοπαδίοις ἀλίσκεται,
 Ἴωνοις πλάτῃ ὑποτάσσει ποιῶν,
 Κανδανλοὶ ὑπόβητητιῶντα βρώματα.

ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀνατόμωσιν βρώμασιν, p. 133.
 ὥσπερ ταῖς ἀλμάσις ἐλάαις, αἷς κολυμβάδας καλεῖσιν. Ἀρι-
 τοφάνης γοῦν ἐν Γήρῃ Φησίν·

ὦ πρεσβύτε, πότῃρα φιλεῖς τὰς δρυπιταῖς
 Ἐταίρῃς, ἢ τὰς ὑποκαρθένας, ἀλμάδας ὡς ἐλάας τιφράς;

Φιλήμων δ' ἐν Μετιόντι ἡ Ζωμίῳ·

Ἰχθύς τίς σοι ἱφαινέθ' ἰφθός, μικρὸς, ἦν ἀκήκοας,
 Ἄλμῃ τε λευκῇ καὶ παχεῖ ἵπερβολῇ,
 Κεῖχι λοπάδος πρεσῶζεν, ἐδ' ἡδυσμάτων.
 Ἐβόων ὅπαντες, ὡς ἀγαθὴν ἄλμην ποιῆς!

Ἰσθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κέρκωπας ἀνατομώσας χάριν.
 Ἀριστοφάνης Ἀναγύρω· Πρὸς Θεῶν, ἐρῆς τέττιγα Φαγεῖν
 καὶ κερκώπην θηρευσκμένην καλέμῃ λεπτῇ. ἔτι δ' ἡ κερκώ-
 πη ζῶων ὁμοιον τέττιγι καὶ τρυγούῳ, αἷς Σπεύσιππος παρ-
 δεῖται ἐν τετάρτῳ Ὀμοίων. μνημονεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν
 Κωραλίσκῳ. Ἀλαξίς ἐν Θράσωνι Φησί·

Σὲ δ' ἐγὼ λαλίσταν
 Οὐκώποτ' εἶδον ἔτε κερκώπην, γύναι,
 Οὐκίτταν, οὐκ ἀηδί', ἔ τρυγόν', ἔ τέττιγα.

Νικόστρατος δ' ἐν Ἀβρα·

Πίναξ ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται,
 Ἐχων ἰχθύν, ἀμοτάριχον, κάππαριν,
 Θρυμμητίδα, τίμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμμητι.

ὅτι δ' ἰσθιον διὰ τὴν ἀνατόμωσιν καὶ τὰς δι' ὕψους καὶ νό-

*) γρ. Ἐκ τῆς ἑρσηῆς, Ἀρκαδικὸς, τάνωντιον Ἀθάλασσοι.

Ἄλλ' ἔθεν ἐς τῆτο πρὸς τὴν γαστέρα.
 Κατέπλησα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐπέπλησα δέ.
 Τί οὖν, ἔχεις ὄσρεα πολλά; πίνακέ μοι
 Τάτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτῷ μέγαν.
 Ἐχεις ἰχθύας; ἕτερος ἔσται σοι πίναξ.
 Αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὁκτὰ ὀβολῶν.
 Ὀφάριον αὐτὸ τῆτο παραθήσεις μόνον,
 Ἵνα ταυτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγὼ, τὸ δ' ἕτερος.

Δρομέας δ' ὁ παρὰσιτος, ἐρωτήσαντός τινος αὐτὸν, ὥς Φη-
 σιν ὁ Δελφὸς Ἠγήσανδρος, πέταρον ἐν Ἄσει γίνεται βελ-
 τίω θαῖπνα, ἢ ἐν Χαλκίδι, τὸ προοίμιον εἶπε τῶν ἐν Χαλ-
 κίδι δείπνων χαριέστερον εἶναι τῆς ἐν Ἄσει παρασκευῆς
 τὸ πλῆθος τῶν ὀσρέων καὶ τὴν ποιικιλίαν προοίμιον αἰτῶν
 δείπνων. Διφιλος δ' ἐν Ἀπολεικίᾳ μάγειρόν τινα παράγων
 ποιεῖ τὰδε λέγοντα·

Πόσοι τὸ πλῆθος εἰσιν οἱ πεκλημένοι
 Εἰς τὰς γάμους, βίλτις, καὶ πότερ' Ἀττικαί
 Ἄπαντες; ἢ καὶ τῷ ἐμπορίᾳ τίνες; τί δὲ
 Τῶτ' ἔστι πρὸς σε τὸν μάγειρον τῆς τέχνης;
 Ἠγεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς, ὦ πάτερ,
 Τὸ τῶν ἰδομένων †) τὰ τόματα προσιδέναι.
 Οἶον, Ῥοδίαις κέκληκας; εἰσιῶσι δὲ
 Εὐθύς ἀπὸ Θερμῆ τὴν μεγάλην αὐταῖς σπάσας
 Ἀποξίνας σιληρον ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
 Χαριῇ πολὺ μᾶλλον, ἢ μυρίνῃ προσεγγίχας.
 Ἀσιῶν δ' σιληρισμός.. ἂν Βυζαντίας
 Ἀψινθίῳ σφοῖψ δεῦτον ὅσ' ἄγαν παρατίθης ††)
 Κάδαλα ποιήσας πάντα κ' ἐσκοροδισμένα.
 Διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν παρ' αὐτοῖς ἰχθύων
 Πάντες βλιχανώδεις εἰσὶ καὶ μεσοὶ λάπης †††).

Μένανδρος δ' ἐν Τροφωνίῳ·

Ξίνα τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς τινος.
 Ποδοπῆ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τῆτο γὰρ.
 Οἶον τὰ μὲν νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια,

†) γρ. — τί δὲ Τῶτ' ἔστι πρὸς σε τὸν μάγειρον; τῆς τέχνης
 Ἠγεμονία τίς ἐστιν αὐτῇ γ', ὦ πάτερ, Τὸ τῶν ἐδ. ††) γρ.
 σφι διῶσαν, ὅσα γ' ἂν παρατίθης. †††) γρ. βλιχανώδεις εἰσὶ
 καὶ μεσοὶ λάπης.

Ἐν προσφάτοις ἰχθυοῖσι τετραμμῖνα
 Καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἀλμίοις μὲν ἔκάνυ
 Ἀλίσκετ', ἀλλ' ἔτιωσ παρέρως ἔπτεται·
 Τὰς δ' ἐνδυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκυμῖνα
 Μᾶλλον προσεδίξατ'. εἰ δέ τις ἔρχεται
 Ἀρκαδικὸς τέκνοντιον.
 Ἀθάλασσοι *) ἐν τοῖς λοπαδίοις ἀλίσκονται.
 Ἴωνκὸς πλάταξ ὑποτάσεις ποιῶν,
 Κάνδυλον ὑπέβνητιῶντα βρώματα.

ῥῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τοῖς εἰς ἀνατόμωσιν βρώμασιν, p. 133.
 περ ταῖς ἀλμύσιν ἐλάαις, ὥς κολυμβάδας καλεῖσιν. Ἀρι-
 ράνης γεῦν ἐν Γήρῃ Φησί·

Ἦ πρεσβύτα, πότρε φιλεῖς τὰς θρυπιτοῖς
 Ἐταῖραι, ἣ τὰς ὑποκρηθίνες, ἀλμάδας ὡς ἐλάας εἰφράς;

λήμων δ' ἐν Μετιόντι ἢ Ζωμῖω·

Ἰχθύς τίς σοι ἰφαίνειθ' ἰφθός, μικρὸς, ἦν ἀκήκουε,
 Ἄλμη τε λευκὴ καὶ παχεῖ' ὑπερβολῇ,
 Κέχι λοπάδας πρεσῶζειν, ἐδ' ἠδυσμάτων.
 Ἐβῶν ἀπάντες, ὡς ἀγαθὴν ἄλμην ποιεῖς!

ἰθιον δὲ καὶ τέττιγας καὶ κερκώπας ἀνατομώσεως χάριν.
 οἰσοφάνης Ἀναγύρω· Πρὸς Θαῶν, ἐρῆς τέττιγα φαγεῖν
 ἰ κερκώπην θηρευσάμενη καλὰ μὲν λεπτῶ. ἔτι δ' ἡ κερκώ-
 ἰ ζωὸν ὅμοιον τέττιγι καὶ τρυγούῳ, ὡς Σπεύσιππος παρ-
 ῃσιν ἐν τετάρτῳ Ὁμοίων. μνημονεύει αὐτῶν Ἐπίλυκος ἐν
 βραλίσκῳ. Ἀλαξίς ἐν Θράσωνί Φησι·

Σὺ δ' ἐγὼ λαλίσταν
 Οὐκ ἔπος' εἶδον ἔτι κερκώπην, γύναι,
 Οὐκ κίτταν, οὐκ ἀηδὴν, ἔ τρυγόν', ἔ τέττιγα.

ἰκότρατος δ' ἐν Ἀβρῇ·

Πίναξ ὃ πρῶτος τῶν μεγάλων ἠγύσεται,
 Ἐχων ἰχθύν, ὠμοτάριχον, κάππαριν,
 Θρυμματίδα, τίμαχος, βολβὸν ἐν ὑποτρίμματι.

δ' εἰσθιον διὰ τὴν ἀνατόμωσιν καὶ τὰς δι' ἔξους καὶ νά-

*) γρ. Ἐκ τῆς ὀρενῆς, Ἀρκαδικὸς, τέκνοντιον Ἀθάλασσοι.

πυος γογγυλίστας, σαφῶς παρίστησιν Νίκανδρος ἐν δευτέρῃ Γεωργικῶν, λέγων ἔτως·

Γογγυλίδος δισσή γὰρ ἰδ' ἐκ βεφάνου γενέθλη,
Μακρὴ τε; σιφρὴ τε, θαιίνεται ἐν πρῶσι.
Καὶ τὰς μὲν καύκασον ἀποβλήνας βερίησι
Προσφιλείας χειμῶνι καὶ οἰκαροῖσιν ἀεργαῖς.
Θερμοῖς δ' ἐκμανθεῖσαι ἀναζῶσ' ὑδάτιστα.
Τμῆγε δὲ γογγυλίδος εἰζας καὶ ἀκαρφία Φλαῖν,
Ἦκα καθηρέμενος λεπτεργίας, ἡλίψ' δὲ
Λύηνας ἐπὶ τυτθόν, ὅτ' ἐν ζεῖῳ ἀποβάπτων
Ἔδατε ἰδουμένη, πολέας ἐμβάπτισσι ἄλμη.
Ἄλλοτε δ' αὖ λευκὸν γλαῦκος συτάμισσιν ὄξει,
Ἴσον ἴσῳ· τὰς δ' ἐντὸς ἐπιτύψας ἀλὶ κρήναις.
Πολλάκι δ' ἀσπίδος προχέας τριπτῆρι λήνταις,
Σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σιγήπυοι. εἰν ἐνὶ δὲ τρυῖ
Ὅστις ἐκμάσσει, καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρσῃ.
Ὄριον ἀλμαίην ἄμυσαι *) καχερόσι δαίτης.

Δίφιλος δ' ἡ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπέσῃ·

Ἔστιν ἔν δ' ὄξος ὄξυ σοι,
Ἐπολαμβάνω, παιδάριον, ὅπῃ ἐπλήφμεν,
Ἄριστα τάτοις πάντα πείσω, καὶ πυκνά,
Ἡ φυλαῖς, ἥ δριμύτια περισσὴ στήσεται.
Τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
Ἀνατομαῖ τάχιστα τ' αἰσθητήρια,
Τό τε ἰωκαρῶδες καὶ κατημβλυμμένον
Ἐσκέδασι, καὶ πείσῃσιν ἡδέως φαγεῖν.

p. 134. Ἀλεξίς δ' ἐν Ταράντινσις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τὰς Ἀττικὰς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποκρίοντας·

Τῆτο γὰρ νῦν ἐστὶ σοι
Ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
Ἄπαντες ὀρχοῦντ' εὐθύς, ἂν οἶκ μόνον
Ὅσμην ἰδῶσιν. συμφορὰν λέγεις, ἄρ' ἂν
Φαίνης ἂν, εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω **).
Καὶ τοῖς μὲν ἀγενεῖσι ἵσως ἐπεσὶ τις
Χάρις· ἀλλ' ἐπὶ δὴ τὸν γόητα Θεόδωτον,
Ἡ τὸν παραμασύντην ἰδὼ τὸν ἀνόσιον,

*) γρ. ἄρυσαι.

**) γρ. συμφορὰν σὲ γ' εἰσερεῖν Φαίης ἂν εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.

Καυκίζ' ἔμεινον τὰ λευκά, τὸν ἄβαλλόν θ' ἄμα †)
 "Ἦδισον, ἀνιπῆζαίμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ξύλῃ λαβών.

οὗτος δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κερσί κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος
 ὀρχήσεως κωμῳδαῖ τινὰ τῶν σοφῶν, ὡς παρὰ δεῖπνον
 ἔμενον, λέγων ἔτως·

— οὐχ ὄρῃς ὀρχάμενον

Ταῖς χερσὶ τὸν βάκλον; ἀδ' αἰσχύνεται,
 'Ο τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
 'Ο τὴν Θηοδέκτη μύσις ἀνευρητὸς τέχνην,
 'Ο τὰ πεφάλακα συγγράφων Εὐριπίδῃ.

ἰς ἐθ' ἀναρμόσως ἂν τις ἐπανεῖναι τὰ Ἐριφῶ τῷ κω-
 ῖ ἐν Αἰύλῳ εἰρημένα ταῦτα·

Λόγος γὰρ ἐς' ὀρχαῖος δ' κακῶς ἔχων·
 Οἷον λίγαις τὰς γέροντας, ὦ πατέρες,
 Πιῖθ' εἰν χορεύειν δ' θίλοντας.

ἔτι δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοκράσιον Φησιν·

'Απὸ συμβολῶν ἴππων, ὀρχεῖσθαι μύιον
 Βλέποντες, ἄλλο δ' ἐδὲν, ὅψων ὀνόματα,
 Καὶ σιτίων ἔχοντες ὅψον, κάρμβος ††),
 Καὶ παβίος, καὶ σεμίδαλις.

'Αττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει Μάτρων C. 5.
 κρωθός, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν ὀκνήσαιμι ὑμῖν,
 ἰς φίλοι, ὁ Πλάταρχος ἔφη, ἀπομνημονεῦσαι·

Δεῖπνά μοι ἔνεπε, Μῆσα, πολύτροφα καὶ μάλα πολλὰ,
 'Α Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δεῖπνισεν ἡμᾶς.
 Ἦλθον γὰρ κῆκεῖτο, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λιμός.
 Οὔ δ' ἡ καλλίστα ἄρτα ἔδην ἠδὲ μεγίστα,
 Λευκοτέραι χιόνας, ἔσθ' εἰν δ' ἀμύλοισιν ὁμοίαι·
 Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο πεπτομένων.
 Αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεκωλεῖτο εἰς ἄνδρῶν.
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἐδὲν ἰὼν, σχεδόνδε δὲ οἱ ἦν παρῆσιτος
 Χαιρεφῶν, πεινῶντι λάρψ' ὄρνιθι τοικῶς,
 Νήσης *), ἄλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων.
 Τῷ δὲ μάγειροι μὲν φάριον πλησάν τε τραπέζαι,
 Οἷς ἐπιτετράφεται μέγας ἀραγὸς ὀπανιῶν,

) γρ. τὸ βάλλον θ' ἄμα. ††) γρ. ἄλλο δ' ἐδὲν, ὅψων
 ὀνόματα καὶ σιτίων ἔχοντες, οἷον Κάρμβος. *) γρ. Νήσις.

πυος γογγυλίστας, σαφῶς παρίστησιν Νίκανδρος ἐν δευτέρῃ Γεωργικῶν, λέγων ἔτως·

Γογγυλίδος διστῇ γὰρ ἰδ' ἐκ βαφάνου γανέθλα,
Μακρὴ τε, σιφρὴ τε, φασίνεταί ἐν πρῶσι.
Καὶ τὰς μὲν καύκασον ἀποβλήνας βορέησι
Προσφίλειας χειμῶνι καὶ οἰκαροῖσιν ἀεργαῖ.
Θερμοῖς δ' ἐκμανθεῖναι ἀναζώσ' ὑδάτῳ.
Τμῆγε δὲ γογγυλίδος εἰζας καὶ ἀκαρφία Φλοῖν,
Ἦκα καθηράμενος λεπταργίας, ἡλίῳ δὲ
Λύηναι ἐπὶ τυτθόν, ὅτ' ἐν ζεῷ ἀποβάπτων
Ἔδατι ἰδρυμένη, πολέας ἐμβάπτισαι ἄλμῃ.
Ἄλλοτε δ' αὖ λευκὸν γλαῦκος συστάμισον ὄξει,
Ἴσον ἴσῳ· τὰς δ' ἐντὸς ἐπισύψας ἀλὶ κρύψαις.
Πολλάκι δ' ἀσφαλίδος προχέας τριπτῆρι λεήναις,
Σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σιγήπυοι. εἴν ἐνὶ δὲ τρυῖ
Ὅξεις ἐκμάζσας, καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρσῃ.
Ὀρίον ἀλμαίην ἄμυσαι *) καχερόςσι δαίτης.

Δίφιλος δ' ἡ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπέσῃ·

Ἔστιν ἔν δ' ὄξος ὄξυ σοι,
Ἐπολαμβάνω, κινδάριον, ὅπῃ ἐιλήφασμαι,
Ἄριστα τέτοις πάντα πείσω, καὶ πυκνά,
Ἡ φυλάς, ἥ δριμύτια περισσodήσεται.
Τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
Ἀνατομαῖ τάχιστα τ' αἰσθητήρια,
Τό τε ἰωκαρῶδες καὶ κατημβλυμμένον
Ἐσκέδασε, ἀπείρησεν ἡδέως Φαγεῖν.

p. 134. Ἀλεξίς δ' ἐν Ταράντιναις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τὰς Ἀττικὰς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποκρίοντας·

Τῆτο γὰρ νῦν ἐστὶ σοι
Ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
Ἄπαντες ὀρχοῦντ' εὐθύς, ἂν οἶκ μόνον
Ὅσμην ἰδῶσιν. συμφορὰν λέγεις, ἄρ' ἂν
Φαίνης ἂν, εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω **).
Καὶ τοῖς μὲν ἀγενεῖσι ἴσως ἐπεσὶ τις
Χάρις· ἀλλ' ἐπὶ δὴ τὸν γόητα Θεόδωτον,
Ἡ τὸν παραμασύντην ἰδὼ τὸν ἀνόσιον,

*) γρ. ἄρυσαι.

**) γρ. συμφορὰν σὲ γ' εἰσερεῖν Φαίης αὖ εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.

Καυκίζόμενοι τὰ λευκά, τὸν ἄβαλλον θ' ἄμα †)

"Ἰδισον, ἀπαπῆξαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ξύλῳ λαβών.

οτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κερσί κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος
ὀρχήσεως κομμάδει τινα τῶν σοφῶν, ὡς παρὰ δεῖπνον
ἔμενον, λέγων ἔτως·

— οὐχ ὄρξῃς ὀρχόμενον

Ταῖς χερσὶ τὸν βάκλον; ἂν αἰσχύνηται,

Ὅ τὸν Ἡέραλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,

Ὅ τῇν Θηοδέκτη μίσις ἀνευρηκὶς τέχνην,

Ὅ τὰ πεφάλαμα συγγράφει Εὐριπίδῃ.

ὡς ἐδ' ἀναρμόσας ἂν τις ἐπενέγκαι τὰ Ἐρίφω τῷ κω-
δ' ἐν Αἰύλῳ εἰρημένα τὰδε·

Λόγος γὰρ ἐς' ἔρχομαι εἰ πακῶς ἔχων·

Οἷον λέγεις τὰς γέροντας, ὦ πάτερ,

Παίθεις χορεύεις εἰ θίλεις.

ἐξ·ς δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοκράσιον Φησιν·

Ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον, ὀρχεῖσθαι μίον

Βλέποντες, ἄλλο δ' ἐδόν, ὅψων ὀνόματα,

Καὶ σιτίων ἔχοντες ὅψον, κάρμβος ††),

Καὶ παβίος, καὶ σεμίδαλις.

Ἀττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει Μάτρων C. 5.
αρωδός, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν ὀκνησάμην ὑμῖν,
ρες φίλοι, ὁ Πλέταρχος ἔφη, ἀπομνημονεῦσαι·

Δείπνά μοι ἔννεπε, Μῆσα, πολύτροφα καὶ μάλα πολλὰ,

Ἄ Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δείπνησεν ἡμᾶς.

Ἦλθον γὰρ κῆκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λιμός.

Οὗ δὲ καλλίστας ἔρτας ἴδον ἠδὲ μεγίστες,

Λευκοτέραι χιόνας, ἔσθην δ' ἀμύλοισιν ὀνομαίαι·

Τάων καὶ Βορέης ἡρώσασατο πεπτομένων.

Αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεκαλεῖτο τίχας ἀνδρῶν.

Στῇ δ' ἔρ' ἐπ' ἀδὸν ἰών, σχεδόνδεν δὲ οἱ ἦν παρμάσιτος

Χαιρεφάνης, πεινῶντι λάρφ' ὀρεῖθι δοικῶς,

Νήτης *), ἄλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων.

Τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόριον πλῆσάν τε τροπέζας,

Οἷς ἐπιτετραφάται μέγας ἄρμυρὸς ὀπτανιάων,

*) γρ. τὸ τὰβλον θ' ἄμα.

††) γρ. ἄλλο δ' ἐδόν, ὅψων

ὀνόματα Καὶ σιτίων ἔχοντες, οἷον Κάρμβος. *) γρ. Νήτης.

πυος γογγυλίσας, σαφῶς παρίστησιν Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν, λέγων ἔτως·

Γογγυλίδος δισσή γὰρ ἰδ' ἐκ βεφάνου γενέθλη,
Μακρὴ τε, σιφρὴ τε, ραίνεται ἐν πρῶταισι.
Καὶ τὰς μὲν καύκοσον ἀποβλήνας βορίηςαι
Προσφιλείας χειμῶνι καὶ οἰκεροῖσιν ἀεργαῖς.
Θερμοῖς δ' ἰκμανθεῖσαι ἀναζῶσ' ὑδάτεσσι.
Τμῆγε δὲ γογγυλίδος ῥίζας καὶ ἀκαρφέα Φλοῖν,
Ἦκα καθηράμενος λεπτεργίας, ἡλίψ' δὲ
Λύηναι ἐπὶ τυτθόν, ὅτ' ἐν ζεῦ ἀποβάπτων
Ἔδατι ἰδρυμένη, πολίτας ἐμβάπτισσι ἄλμῃ.
Ἄλλοτε δ' αὖ λευκὸν γλαῦκος συτάμισσιν ὄξει,
Ἴσον ἴσφ'· τὰς δ' ἐντὸς ἐπισύψας ἀλὶ κρύψας.
Πολλὰν δ' ἀσπίδος προχίτας τριπτῆρι λήναις,
Σπέρματά τ' ἐνδάκνοντα σιγήπυοι. εἰν ἐνὶ δὲ τρυφῇ
Ὅζεις ἰκμάζεσθαι, καὶ ὠμοτέρην ἐπὶ κόρῃσιν.
Ὄριον ἀλμαίνην ἄμυσαι *) πεχηρόσι δαίτης.

Δίφιλος δ' ἡ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπέσῃ·

Ἔστιν ἔν δ' ὄξος ὄξυ σοι,
Ἐπολαμβάνω, παιδάριον, ὅπῃν εἰλήφηναι,
Ἄριστα τέτοις πάντα πείσω, καὶ πυκνά,
Ἦ φυλαῖς, ἧ δριμύτια περιουσιθήσεται.
Τῶν πρεσβυτέρων γὰρ ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων
Ἀνατομαῖ τάχιστα τ' αἰσθητήρια,
Τό τε νωκαρῶδες καὶ κατημβλυμένον
Ἐσκέδασε, ἀπείρησεν ἡδέως Φαγεῖν.

p. 134. Ἀλεξίς δ' ἐν Ταράντινις ἐν τοῖς συμποσίοις φησὶ τὰς Ἀτικὰς καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπλέοντας·

Τῆτο γὰρ νῦν ἐστὶ σοι
Ἐν ταῖς Ἀθήναις ταῖς καλαῖς ἐπιχώριον·
Ἄπαντες ὀρχοῦντ' εὐθύς, ἂν οἷα μόνον
Ὅσῃν ἴδωσιν. συμφορὰν λέγεις, ἄρ' ἂν
Φαίνης ἂν, εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω **).
Καὶ τοῖς μὲν ἀγενεῖσι ἴσως ἐπεσὶ τις.
Χάρις· ἀλλ' ἐπὶ δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
Ἦ τὸν παρμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον,

*) γρ. ἄμυσαι.

**) γρ. συμφορὰν σὲ γ' εἰσερᾶν φαίης αἰ εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω.

Καυκίζ' μιν τὰ λευκά, τὸν ἄβαλλόν θ' ἄμα †)
 "Ἰδίσαι, ἀπαγγέλαιμ' ἂν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ξύλῳ λαβών.

ὅτε δὲ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κερσί κατὰ τὸ Ἀττικὸν ἔθος
 ὀρχήσεως κωμῳδαῖ τινα τῶν σοφῶν, ὡς παρὰ δεῖπνον
 ἔμενον, λέγων ἔτως·

— οὐχ ὄρξῃς ὀρχόμενον

Ταῖς χερσὶ τὸν βῆκλον; ἂδ' αἰσχύνεται,
 'Ο τὸν Ἡράκλειτον πᾶσιν ἐξηγούμενος,
 'Ο τὴν Θηοδότῃ μίος ἀνευρητὸς τέχνην,
 'Ο τὰ πεφάλαμα συγγράφειν Εὐριπίδῃ.

ἰς ἐδ' ἀναρμόσως ἂν τις ἐπευέλγαι τὰ Ἐρίφω τῷ κω-
 ῖ ἐν Αἰύλῳ εἰρημένα τάδε·

Λόγος γὰρ ἔς' ἐρχαῖος ἢ παλαιὸς ἔχων·
 Οἶον λέγῃσι τὰς γέροντας, ὃ πάτερ,
 Πιῖθαι χορεύειν ἢ θίλοντας.

ἔξ· δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰσοκράσιον Φησιν·

'Απὸ συμβολῶν ἴππων, ὀρχεῖσθαι μίον
 Βλέποντες, ἄλλο δ' ἐδὲν, ὅψων ὀνόματα,
 Καὶ σιτίων ἔχοντας ὅψων, κάρμβος ††),
 Καὶ παβίος, καὶ σιμίδαλις.

'Αττικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίτως διαγράφει Μάτρων C. 5.
 ἀρῳδός, ὅπερ διὰ τὸ σπάνιον οὐκ ἂν ὀκνησάμην ὑμῖν,
 ρες φίλοι, ὁ Πλέταρχος ἔφη, ἀπομνημονεῦσαι·

Δεῖπνά μοι ἔννεπε, Μῦσα, πολύτροφα καὶ μάλα πολλὰ,
 "Α Ξενοκλῆς ῥήτωρ ἐν Ἀθήναις δεῖπνισεν ἡμᾶς.
 Ἦλθον γὰρ κῆκεῖτε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λιμός.
 Οὗ δὲ καλλίστας ἄρτας ἔδην ἠδὲ μεγίστας,
 Λευκοτέρης χιόνος, ἔσθαι δ' ἀμύλοισιν ὀμοίους·
 Τάων καὶ Βορέης ἠρώσαστο παπτομενίων.
 Αὐτὸς δὲ Ξενοκλῆς ἐπεκωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν.
 Στῇ δ' ἄρ' ἐπ' ἀδὸν ἰὼν, σχεδόνδ' ἐν οἷ ἦν παρ᾽ αἰσιν
 Χαιρεφῶν, πεινῶντι λύρῃ ὄρνιδι δοικῶς,
 Νῆστις *), ἄλλοτρίων εὖ εἰδὼς δειπνοσυνάων.
 Τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόριον πλῆσάν τε τραπέζας,
 Οἷς ἐπιτετράφαται μίγας ἄρσενος ὀπτανιάνων,

) γρ. τὸ γάβλον θ' ἄμα. ††) γρ. ἄλλο δ' ἐδὲν, ὅψων
 ὀνόματα Καὶ σιτίων ἔχοντας, οἶον Κάρμβος. *) γρ. Νῆστις.

Ἡμῶν ἐπισπεῦσαι δείπνα χρόνιον, ἥδ' ἀναιμῆσαι.
 Ἐνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλον·
 Ἄλλ' ἐγὼ εἰς πεδόμην, ἀλλ' εἰσθίοι εἶδαι πάντα,
 Βολβας, ἀσπάργον τέ, καὶ ὄσρεα μυελόντα,
 Ὡμοτάριχον ἔων χαίρειν Φοινίκιον ἔφην.
 Αὐτὰρ ἐχίνας ῥίψα κερηκομόωντας ἀκάνθαις·
 Οἱ δὲ κυλινδόμενοι κυμαχῆν ἔχον ἐν πασί παιδαι,
 Ἐν καθαροῖ, ὅθι κυματ' ἐπ' ἠϊόνες κλύζουσιν·
 Πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνας εἴλκον ἀκάνθαις.
 Ἡ δὲ Φαληρικὴ ἦλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἐταίρη,
 Ἄντα παρειάων σχομένη ῥυπαρά κρήδεμνα.
 Τὰς δ' ὁ Κύκλωψ ἐφίλει, καὶ ἐν ἔρσιν ἐξεπεφύκει,
 Πίνυας ἦλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἠχέοντα †),
 Ἄς καταφυγότριχος πέτρης ††) λευκὸν τρέφει ὕδωρ.
 Ψῆττά τε χοῖδροφύης καὶ τρίγλη μιλτοκέρως·
 Τῇ γ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπείχον κρατερώνυχα χεῖρα,
 Οὐδ' ἐφθῆν τρώσας ἴνα εἴασε Φοῖβος Ἀπόλλων").
 Ὡς δ' εἶδον Στρατοκλῆ, κρατερόν μῆτωρα φόβω,
 Τρίγλης ἱποδάμιο κῆρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα,
 Ἀψ δ' ἐλόμην χάρμη, λαιμὸν δ' ἄπληστον ἄμυζα.
 Ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 Σηπία εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήσασα,
 Ἡ μόνη ἰχθὺς εἶσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν εἶδε.
 Καὶ Τιτυὸν εἶδον, λίμνης ἐρικυδία γόγγρον,
 Κεῖμανον ἐν λοπάδεσσ'· ὁ δ' ἐπ' ἐννία καίτο τραπέζῃ.
 Τῇ δὲ μετ' ἔχνια βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθὺς
 Ἐγχείλου, ἥ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι,
 Ἐρ ποιτῶν, ὅθιν ἐγχείλειον γένος ἀγροτεράων
 Παμμεγίδης· ἦν ἂδ' ὁ δὴ ἄνδρες ἀθλητῆρες,
 Οἷοι ἄρ' Ἀσυνάξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
 Ῥηϊδίας ἰφ' ἄμαξαν ἄπ' ἔδεος ὀχλίσσειαν·
 Τρισπίδαμοι γὰρ ταίγε, καὶ ἐννεαπήχεις ἦσαν
 Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 Πολλὰ δ' ἄπαντα κάταντα κατὰ τέγας ἦλθ' ὁ μάγειρος,
 Σείων ὀψοφόρος πίνακας κατὰ δεξιὸν ἔμον.
 Τῇ δ' ἄμα τεσσαρῆκοντα μέλαινας χύτρας ἔκοντο
 Αὐτὰρ ἐπ' Εὐβοίαν") λοπάδες τόσσαι ἐσιχθώντο.

†) γρ. καὶ τῇθι μυελόντα, vel καὶ ὁσμίλι ἠχέοντα.

††) γρ. Ἀ κατὰ φυγότριχος π. *) γρ. Οὐδ' ἐφθῆν τρώγι
 ἐπει ἄσσε Φοῖβος Ἀ. **) γρ. ἀπ' Εὐβοίας.

Ἴρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδηνέμος, ὠκεία τευδῖς,
 Πέρην τ' ἀνδρεσίχρους, καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνευρος,
 Ὃς καὶ θνητὸς ἦν ἔπειτ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν.
 Οἷη †) δ' αὖ θύνη κεφαλὴ θαλαμηνιάδαο ††)
 Νόσφιν ἀφεισθήκει παχολωμένη ἕνεκα τευχέων
 Λίρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.
 Ῥίνη, τῇ φιλέει περισσῶς τέκτονες ἄνδρες,
 Τρηχίτ', ἀλλ' ἀγαθὴ κροτορέφος· ἔ γάρ ἔγωγε
 Ἦς σαρπὸς δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδίσθαι.

Ὅταλλιος δ' ἐπὶ ἦλθε πειλῆριος ἱππότης κερεῖς,
 Οὐκ αἶος, ἅμα τῇ γε θυώδεα σαρκοὶ ἔκοντο.
 Κυανόχρους δ' ἀμίας ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πάσης βένθηκε οἶδε Ποσειδάωνος ὑποδράμης.

Καρίδες δ', αἱ Ζηνὸς Ὀλυμπία εἰσὶν αἰοδοί·

p. 136

Αἱ δὲ ἰδεῖν κυφαὶ μὲν ἔσαν, χρηφαὶ δὲ πάσασθαι.
 Χρῦσοφρυς, ὅς κἀλλίτος ἐν ἄλλοις ἴσκαται ἰχθύς,
 Κάραβος, ἑτακὸς αὐτὸ λιλαιότε θωρήσσεσθαι
 Ἐν μακάρων δαίπνοισ· τοῖς δαιτυμόνες χερ' ἐφέντες,
 Ἐν εὐμοσίῃ τ' ἴθασαν, καὶ ἀπήγαγον ἄλλουδὲ ἄλλον.
 Τῶν δ' ἄρ' ἔλαψ κρείων θαρικλντὸς ἡγεμόνευεν,
 Οὗ πλήρης περ ἦν κροτερός †††) παλάμη ἐπορέχθη *),
 Γένεσασθ' ἱμεῖρων· τὸ δὲ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν
 Εἶν', ἣν δαίονται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες.

Μύρμιρυς δ' ἐπὶ θηκε φέρων τὸ κάλυμμα τραπίζης,
 Ζώνην δ', ἣν φορέεισκει ἀγαλλομένη περὶ δισσῇν,
 Εἰς λίχος ἦν ἔβαινε δρακοντιάδῃ μεγαθύμῃ.

Σάδαλα δ' αὖ παρήθνηκεν αἰεὶ γενῇ **) ἀθανάτων,
 Ὃν βάλυσσος ἔναιεν ἐν ἄλμῃ μορμυράσῃ.

Κίχλας δ' ἐξείης ἡβήτορας ὑψιπετήεις,
 Καὶ πτέραις καταβυσσικαμένας, θυάδας δ' ὑδατίνες.

Ἐν δ' ἀνκμιζ' αἶργοι τε, καὶ ἵππεροι, γλάντες τε,
 Μορμύρος αἰ τῷδ' ἦν, μεγάλη σπάρτος, ἥς ὁ μάγειρος ***)
 Σίζοντας παρήθνηκε φέρων, κνίσσασε δὲ δῆμα·

Τῶν ἔλαψ δαίνυσθαι, ἐμοὶ δὲ γε θηλυτεράων
 Εἶναι βρωμάτων ἔδοξεν. ἐπεὶ δ' ὄρμαινον ἐπ' ἄλλα.

Κεῖτο δὲ τις βοτάνη, ἥς ἐδείς ἤπτετο δαίπνῃ,
 Ἐν καθαρῷ, ὅδε περ λοπάδων διαψαίνετο χῶροφ.

†) γρ. Οἷη. ††) γρ. θαλαμυνιάδαο. †††) γρ. κροτε-
 ρῶς. *) γρ. ἐπορέχθη. **) γρ. αἰεγεῖν. ***) γρ.

Μορμύρος, ἅτε δ' ἦν γαλήνη, σπάρτος, ἥς ὁ μ.

Athen. P. I. T. I.

Q

Ἡμὶν ἐπισκεῦσθαι δείκναι χρόνιν, ἢ δ' ἀναμαίνας.
 "Εὐθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χεῖρας ἱάλλον·
 Ἄλλ' ἐγὼ δ' ἐπιθόμην, ἀλλ' εἰσθιοὶ εἶδεναι πάντα,
 Βολβας, ἀσπάραγόν τε, καὶ ὄσρεα μυελόεντα,
 Ὡμοτῆριχον ἔων χαίρειν Φοινίκιον ἔψην.
 Αὐτὰρ ἐχίνας ῥίψα κερηκομόωντας ἀκάνθας·
 Οἱ δὲ κυλινδόμενοι κυναχὴν ἔχον ἐν πασί παιδαι,
 Ἐν καθαρχῇ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνες κλύζουσιν·
 Πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνας εἴλπον ἀκάνθας.
 Ἡ δὲ Φαληρικὴ ἦλθ' ἀφύη, Τρίτωνος ἐταίρη,
 Ἄντα παρειάων σχομένη ῥυπαρά κρήδεμνα.
 Τὰς δ' ὁ Κύκλωψ ἐφίλει, καὶ ἐν ἄρσιν ἐξεπεφύκει,
 Πίνυας ἦλθε φέρων καὶ ἄμυλα ἠχέεντα †),
 Ἄς καταφυγότριχος πέτρης ††) λευκὴν τρέφει ὕδωρ.
 Ψῆττά τε χονδροφυῆς καὶ τρίγλη μιλτοπύργος·
 Τῇ γ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπύχον κρατερώνυχα χεῖρα,
 Οὐδ' ἐφθην τρώσας ἴνα εἴσσε Φοῖβος Ἀπόλλων·).
 Ὡς δ' εἶδον Στρατοκλῆ, κρατερόν μῆτωρα φόβου,
 Τρίγλης ἱποδάμειο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχοντα,
 Ἀψ' δ' ἐλόμην χάρμη, λαιμόν δ' ἄπλητος ἄμυξ.
 Ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 Σηπὶς εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήσασα,
 Ἡ μόνη ἰχθὺς εἶσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν εἶδε.
 Καὶ Τιτυὸν εἶδον, λίμνης ἱερικυδία γόγγρον,
 Κεῖμανον ἐν λοπάδεσσ'· ὁ δ' ἐπ' ἰνία κείτο τραπίζας·
 Τῷ δὲ μετ' ἔχνια βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθὺς
 Ἐγχείλου, ἥ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι,
 Ἐρ ποιτῶν, ὅθεν ἐγχείλων γένος ἀγροτεράων
 Παμμεγέθης· ἦν ἂν δὲ δὴ ἄνδρες ἀθλητῆρες,
 Οἷοι ἄρ' Ἀσυνάμξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
 Ῥηϊδίως ἐφ' ἄμαξαν ἀπ' ἔδεος ὀχλίσσειαν·
 Τρισπίδαμοι γὰρ ταίγε, καὶ ἑννεαπήχεες ἦσαν
 Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 Πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα κατὰ στόμας ἦλθ' ὁ μάγειρας
 Σείων ὀφοφόρος πίνακας κατὰ δεξιὸν ὤμων.
 Τῷ δ' ἄμα τεσσαρῆκοντα μέλαινας χύτρας ἔπεισε
 Αὐτὰρ ἐπ' Εὐβοίαν·) λοπάδες τόσας ἐσιχώνοντο.

†) γρ. καὶ τῇθι μυελόεντα, vel καὶ ὀσμύλι ἠχέεντα.

††) γρ. Ἀ κατὰ Φυγότριχος π. *) γρ. Οὐδ' ἐφθην τρώγι
 ἐπεὶ ἔσσε Φοῖβος Ἀ. **) γρ. ἀπ' Εὐβοίας.

Ἴρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδηνίμεος, ὠκεία τευδίς,
 Πέρκη τ' ἀνδρείχρως, καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνευρος,
 Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπει' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν.
 Οἷη †) δ' αὖ θύνην κίθαλὴ θαλαμηνιάδω ††)
 Νάσφειν ἀφεισήμεναι πεχολομένην ἕνεκα τευχέων
 Λίρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσιν ἀνθρώποισι.
 Ῥίνη, τῇ φιλέεισι περισσῶς τέκτονες ἄνδρες,
 Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ καροτόφος· ἔγάρ ἔγωγε
 Ἦς σαρκοῦ δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 Ὅσπάλιος δ' ἐπὶ ἦλθε πελώριος ἱππότα κερύνες,
 Οὐκ εἶς, ἅμα τῷ γε θυώδεα σαρκοὶ ἔποντο.
 Κυανόχρως δ' αἰεὶς ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πάσης βένθην εἶδε Ποσειδάωνος ὑποδμῆς.
 Καρίδες θ', αἱ Ζηνοῦ Ὀλυμπία εἰσὶν αἰδοί·
 Αἱ δὲ ἰδεῖν κυφαὶ μὲν ἔσαν, χρησαὶ δὲ πάσασθαι.
 Χρυσόφρυς, ὅς κἀλλιστος ἐν ἄλλοις ἴσται ἰχθύς,
 Κάρμβος, αἰετὸς αὐτὸν λιλαίετο θρηήσσεσθαι
 Ἐν μακάρων δειπνοῖς· τοῖς δαιτυμόνες χεῖρ' ἐφέντες,
 Ἐν εὐμασίῃ τ' ἔθεσαν, καὶ ἀπήγαγον ἄλλουδ' ἄλλον.
 Τῶν δ' ἄρ' ἔλκω κρείων θαρσικυτὸς ἡγεμόνευεν,
 Οὐ πλῆρης περ ἐὼν κρατερὸς †††) παλάμη ἐπορέχθη *),
 Γένεσθ' ἱμείρων· τὸ δὲ γ' ἀμβροσίη μοι ἔδοξεν
 Εἶν', ἣν δαίονται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἰόντες.
 Μύρμαινον δ' ἐπέθηκε φέρον τὸ κάλυμμα τρηπέζης,
 Ζώνη δ', ἣν φορέσκειν ἀγαλλομένη περὶ δουρὴν,
 Εἰς λείχας ἥνικ' ἔβαινε δρεκοντιᾶδ' μεγαθύμῳ.
 Σάδαλα δ' αὖ παρέθηκεν αἰεὶ γενῇ **) ἀθανάτων,
 Ὅν βέλυσσος ἐναίειν ἐν ἄλμῃ μορμυράσῃ.
 Κίχλας δ' ἐξείης ἡβήτορας ὑψιπετής,
 Καὶ πέτραι καταβροσκόμεναι, θυάδας θ' ὑδατίναις.
 Ἐν δ' ἀνεμίξ' σάργοι τε, καὶ ἵππεροι, γλάνιές τε,
 Μορμύροι αἱ τῷδ' ἔην, μεγάλη σπάρτος, ἥς ὁ μάγειρος ***)
 Σίζοντας παρέθηκε φέρον, κρίσσωσε δὲ δῶμα·
 Τῶν ἔλεγεν δαίνυσθαι, ἐμοὶ δὲ γε θηλυτεράων
 Εἶναι βρώματ' ἔδοξεν. ἔπει' δ' ἔρμαινον ἐπ' ἄλλα.
 Κεῖτο δὲ τις βοτάνη, ἥς εἰδὲς ἤπτετο δειπνῆν,
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι περ λοπάδων διαψαίνετο χῶρος.

p. 136

†) γρ. Οἷη. ††) γρ. θαλαμηνιάδω. †††) γρ. κρατε-
 ρῶς. *) γρ. ἐπορέχθη. **) γρ. αἰγιον. ***) γρ.
 Μορμύρος, αἰετ. δ' ἔην γλάνη, σπάρτος, αἱς ὁ μ.
 Athen. P. I. T. I. Q

Ἡμὶν ἐπισκεῦται δείκναι χρόνον, ἢ δ' ἀναμεῖναι.
 "Εὐθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ἐπὶ χειρὸς ἔκλινον·
 Ἄλλ' ἐγὼ εἰ πιθόμην, ἀλλ' εἰσθιον εἶδατα πάντα,
 Βολβὰς, ἀσπάραγον τε, καὶ ὄσρεα μυελόντα,
 Ὡμοτέριχον ἔων χαίρειν Φοινίκιον ἔφην.
 Αὐτὰρ ἐχίνας ῥίψα κερηκομόωντας ἀπάνθισαι·
 Οἱ δὲ κυλινδόμενοι κυναχὴν ἔχον ἐν πασὶ παιδῶν,
 Ἐν καθαρχῇ, ὅθι κύματ' ἐκ' ἠϊόνος κλυζέσκει·
 Πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνας εἴλκον ἀπάνθισαι.
 Ἡ δὲ Φωληρικὴ ἦλθ' ἀφ' ὧν, Τρίτωνος ἐταίρη,
 Ἄντα παρειάων σχομένη ἐνυκρά κρήδεμνα.
 Τὰς δ' ὁ Κύκλωψ ἐφίλει, καὶ ἐν ἔρσειν ἐξεπεφύκει,
 Πήνικς ἦλθε φέρον καὶ ἄμυλα ἠχέοντα †),
 Ἄς καταφυγότριχος πέτρης ††) λευκὸν τρίφει ὕδωρ.
 Ψῆττά τε χονδροφυῆς καὶ τρίγλη μιλτοπάρητος·
 Τῇ γ' ἐγὼ ἐν πρώτοις ἐπείχον κρητερώνυχα χεῖρα,
 Οὐδ' ἐφθῆν τρώσας ἔπειτα Φοῖβος Ἀπόλλων*).
 Ὡς δ' εἶδον Στρατοκλῆ, κρητερόν μήτωρα φοβέω,
 Τρίγλης ἱπποδάμοιο κῆρ μετὰ χειρὶν ἔχοντα,
 Ἄψ δ' ἐλόμην χαρμῇ, λαιμόν δ' ἄπληστον ἄμυζα.
 Ἦλθε δὲ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 Σηπίη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήσασα,
 Ἡ μόνη ἰχθύς ἔσσα τὸ λευκὸν καὶ μέλαν εἶδε.
 Καὶ Τιτυὸν εἶδον, λίμνης ἐρικυδέα γόγγρον,
 Κεῖμενον ἐν λοπάδεσσ'· ὁ δ' ἐπ' ἑνεία καίτο τραπέζῃ.
 Τῷ δὲ μετ' ἔχνικα βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθύς
 Ἐγχείλως, ἥ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι μιγῆναι,
 Ἐν ποιτῶν, ὅθεν ἐγχείλων γένος ἀγροτεράων
 Παμμεγίδης· ἦν ἔδδ' οὐδ' ἄνδρες ἀθλητῆρες,
 Οἷοι ἄρ' Ἀσυνάξ τε καὶ Ἀντήνωρ ἐγένοντο,
 Ῥηιδίως ἰφ' ἄμαζον ἀπ' ἔδδος ὀχλίσσειαν·
 Τρισπίδαμοι γὰρ ταίγε, καὶ ἑνεαπῆχες ἦσαν
 Εὖρος, ἀτὰρ μῆκος γε γενέσθην ἑνεόργυιοι.
 Πολλὰ δ' ἄνακτα κάταντα κατὰ τέγας ἦλθ' ὁ μάγειρος,
 Σείων ὀφιοφόρος πίνυκας κατὰ δεξιὸν ἄμον.
 Τῷ δ' ἄμμι τεσσαράκοντα μέλαιναί χύτραι ἔκαστε
 Αὐτὰρ ἐπ' Εὐβοικῶν**) λοπάδες τέσσηι ἐσιχόωντο.

†) γρ. καὶ τῇδῃ μυελόντα, vel καὶ ὁσμύλι' ἠχέοντα.

††) γρ. Ἄ κατὰ Φυγότριχος κ. *) γρ. Οὐδ' ἐφθῆν τρώσας ἐπει ἥσπε Φοῖβος Ἀ. **) γρ. ἀπ' Εὐβοίας.

Ἴρις δ' ἄγγελος ἦλθε ποδηνίμος, ὠκεία τευθίς,
 Πέρην τ' ἀνδρείχρους, καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνχρους,
 Ὃς καὶ θνητὸς ἔων ἵκετ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν.
 Οἷη †) δ' αὖ θύνη κεφαλὴ θαλαμηνιάδαο ††)
 Νόσφιν ἀφείσκειτο κεχολωμένη ἕνεκα τευχίων
 Λίρομένων· τὸ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνδρώποισι.
 Ἴρην, τῇ φιλέει περισσῶς τέκτονες ἄνδρες,
 Τρηχίτ', ἀλλ' ἀγαθὴ καρτερόφρος· ἡ γὰρ ἔγνω
 Ἥε σαρκὸς δύναμει γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 Ὀπτάλιος δ' ἐπὶ ἦλθε πειλῶριος ἱππότης κερνεύς,
 Οὐκ οἶδς, ἅμα τῇ γε δυνάδεα σαρκοὶ ἵκοντο.
 Κυανόχρους δ' ἑμίαις ἐπὶ τοῖς μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πάσης βένθηα οἶδε Ποσειδάωνος ὑπερμῆς.
 Καρίδης δ', αἰ Ζητὸς Ὀλυμπία εἰσὶν αἰοδοί·
 Αἱ δὲ ἰδεῖν κυφαὶ μὲν ἔσαν, χρησταὶ δὲ πάσασθαι.
 Χρυσόφρους, ὅς κἀλλιστος ἐν ἄλλοις ἴσται ἰχθύς,
 Κέρκυβος, αἰετὸς αὐτὴ λιλαιέτο θωρήσσεσθαι
 Ἐν μακάρων δαίπνοις· τοῖς δαιτυμόνες χερ' ἐφίντες,
 Ἐν τόμοισιν τ' ἔδσαν, καὶ ἀπήγαγον ἄλλουδ' ἄλλον.
 Τῶν δ' ἄρ' ἔλωψ κρείων δαρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 Οὗ πλήρης περ ἔων κρατερός †††) παλάμη ἐπορέχθη *),
 Γένεσθ' ἱμεῖραν· τὸ δὲ γ' ἄμβροσίη μοι ἔδοξεν
 Εἶν', ἣν δαίονται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἱόντες.
 Μύρμαιναν δ' ἐπίθηκε φέρων τὸ κάλυμμα τραπέζης,
 Ζῶνῃ δ', ἣν φορέεισιν ἀγαλλομένη περὶ δειρήν,
 Εἰς λείχους ἥνικ' ἔβαινε δρακοντιάδῃ μεγαθύμῳ.
 Σάνδαλα δ' αὖ παρήθησαν αἰεὶ γειῇ **) ἀθανατῶν,
 Ὃν βύγλωστος ἐναιεν ἐν ἄλμῃ μορμυράσῃ.
 Κίχλας δ' ἐξείης ἡβήτορας ὑψιπετείης,
 Καὶ πτέραις καταβυσακόμενας, θυάδας δ' ὑδατίνες.
 Ἐν δ' ἀνκμιζ' αἰετοὶ τε, καὶ ἵππαι, γλάνιές τε,
 Μορμύροι αἰ τὰ δ' ἔην, μεγάλη σπάρτος, ἥς ὁ μάγειρος ***)
 Σίζοντας παρήθηκε φέρων, κτίσσωσε δὲ δέμα·
 Τῶν ἔλεγεν δαίνυσθαι, ἐμοὶ δὲ γε θηλυτεράων
 Εἶναι βρώματ' ἔδοξεν. ἔπει δ' ἔρμαινον ἐπ' ἄλλα.
 Καῖτο δὲ τις βοτάνη, ἥς ἔδοις ἥπτετο δαίπνῃ,
 Ἐν καθαρῇ, ὅδε περ λοπαδῶν διαφαινέτο χῶρος.

P. 136

†) γρ. Οἷη. ††) γρ. θαλαμηνιάδαο. †††) γρ. κρατε-
 ρῶς. *) γρ. ἐπορέχθη. **) γρ. αἰεγεῖν. ***) γρ.
 Μορμύρος, αὐτὴ δ' ἔην γαλήνη, σπάρτος, αἰς ὁ μ.
 Athen. P. I. T. I. Ο

Ἐξῆς κόσσυφος ἦλθε μίνος, γεύσασθαι ἑτοίμους·
 Οὐ μὴν εἰδὼς ἄρ' ἄδικτος ἦν, πόθειον δὲ καὶ ἄλλοι.
 Κώλῃν δ' εἰσεῖδον, πῶς ἔτρεμεν, ἐν δὲ σίναπυ
 Κεῖτ' ἀγχι γλυκὺ πλείονα, χρυσὸς ὢν ἀπερύκων †).
 Γευσάμενος δ' ἐκλαιον, ὅτ' αὐρίον ἀκέτι ταῦτα
 Ὀφθαίμαι, ἀλλὰ με τυράδει καὶ μάζῃ ὀτρηνῇ.
 Νηλῆς δ' εἰς ὑπέμεινε· βιάζετο γὰρ ρακίεσσι·
 Δάμνα μιν ζωμός τε μέλας ἀεροκώλια θ' ἐφθιά.
 Πᾶς δὲ τις ἐκ Σπλαμίνος ἄγει τρεῖςκαίδεκα νῆστας,
 Λίμνης ἐξ ἱερῆς, μάλα πίονας, αἷς δὲ μάγειρος
 Θῆκε φέρων, ὃν Ἀθηναίων κατέκειντο Φάλαγγες.
 Χαιρεφών δ' ἐνόησεν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 Ὅρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα σιτίζεσθαι·
 Ἦσθιε δ', ὥς τε λίων, παλάμη δ' ἔχeto σπῆλος αὐτῷ,
 Ὅφρα οἱ οἰκαδ' ἴοντι πάλιν ποτιδόρπιον εἴη.
 Χόνδρος δ' ἠδυπρόσωπος, ὃν Ἡφαιστες κάμειν ἔψων
 Ἀττικῷ ἐν κοράμῳ πέττων τρεῖςκαίδεκα μῆνας,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρποιο μελίφορος ἐξ ἔρον ἔγχε,
 Χαῖρας νιψάμενοισιν ἀπ' Ὀκεανοῦ ροάων
 Ὡραῖος παῖς ἦλθε φέρων μύρον ἥρινόν ἡδύ.
 Ἄλλος δ' αὖ σεφάνες ἐπιδέξια πᾶσιν ἔδωκεν,
 Οἱ πρόδον ἀμφοπεπλέκοντο, διάνδιχα κοσμηθέντες.
 Κρητὴρ δὲ Βρομῖα ἐκεράννυτο· πίνετο δ' οἶνος
 Λέσβιος, ἔς δὴ πλείστον ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρῶν πεπώκει.
 Δεύτεραι αὐτὲ τράπεζαι ἐφωπλίζοντο γέμασαι.
 Ἐν δ' αὐταῖσιν ἐπὶν ἄπιοι καὶ πίονα μῆλα,
 Ῥοαί τε, σαφυλαί τε, θεῆ Βρομίοιο τιθῆναι,
 Πρόσφατος, ἣν θ' ἀμύμαζον ἐπὶ κλησὶν καλέεσσαν·
 Τῶν δ' ἐγὼ ἐδενὸς ἦσθον ἀπλῶς, μετὸς δ' ἀνεκρίμην.
 Ὡς δὲ ἶδον ξανθὸν ἡλυκερὸν μέγαν ἔγκυκλον ἄνδρα
 Δήμητρος παῖδ' ὀπτόν ἐπείσελθόντα πλακοῦντα,
 Πῶς ἂν ἔπειτα πλακῦντος ἐγὼ θεῖα ἀπεχοίμην;
 Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν χεῖρες, δέκα δὲ σόματα ἔϊεν.
 Γαστήρ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη.
 Πόρραι δ' εἰσῆλθον, πόρραι δύο θαυματοποιόι,
 Ὅς Στρεπτοκλῆς ἤλαυνε ποδώκεας, ὀρνιθας ὥς.

p. 137.

C. 6. Ἀλεξίς δ' ἐν Συντρέχεσιν ἐπισκώπτων τὰ Ἀττικὰ δειπνά
 φησιν·

Ἐγὼγε δύο λαβεῖν μαγείρας βύλομαι,

†) γρ. Κεῖτ' ἀγχι πύλικι πλείῃ· χείρας ὦν ἀπέτρυνον.

Οὓς ἂν σοφωτάται δύνωμ' ἐν τῇ πόλει,
 Μέλλοντα δειπνίζειν †) γὰρ ἄνδρα Θετταλόν,
 Οὐκ Ἀττικῆρως, ἀδ' ἀπηκροιβωμένως
 Λιμῶ παρελθεῖν, ἀλλὰ δὴ καθ' ἐν
 Ἑκασον ††) αὐτοῖς παρατιθέντα μιγαλῶς.

ἐντράπεζοι δ' εἰσὶν ἕτως †††) οἱ Θετταλοί, καὶ καὶ Ἑρι-
 φές Φησιν ἐν Πελτασῇ ἕτως·

Τὰ δ' εἰ Κόρινθοι, ἔτι Λαῖς, ὧ Σύρι,
 Οὐδ' ἐντράπεζων Θετταλῶν ξίνων τροφαί,
 Ὡν οὐκ ἄμειρος ἦδε χεῖρ ἐγίνετο.

Ὁ δὲ τὰς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους Πτωχὰς ποιήσας τὰς
 Ἀθηναίους Φησὶν, ὅταν τοῖς Διοσκύροις ἐν Πρυτανείῳ ἄρι-
 στον προτιθῶνται, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν τιθέναι τυρόν, καὶ
 φύσιν, δρυκετεῖς τ' ἐλαίας, καὶ πρᾶσα, ὑπόμνησιν ποιοῦ-
 μένης τῆς ἀρχαίας ἀγωγῆς. Σόλων δὲ τοῖς ἐν Πρυτανείῳ
 σιτευμένοις μᾶζαν παρέχειν καλεῖται, ἄρτον δὲ ταῖς ἐορταῖς
 προσπαρτιθέναι, μιμήμενος τὸν Ὀμηρον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος
 τὰς ἀριεῖς συνάγων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, Φύρετο δ' ἄλ-
 Φιτα, Φησὶν. ἐν Ἀθήναις δὲ ἰσορῶσιν εἰ πάνυ ἀρχαίων
 θυοῖν γενομένων δειπνῶν ἐν Λυκαίῳ τε καὶ Ἀκαδημίᾳ, τῇ
 μὲν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εἰσενέγκαντος ὀψοποιοῦ λοπάδα
 πρὸς ἐτέραν τινὰ χρεῖαν, τὸν κέραμον κατὰξαι πάντα τὰς
 ἡεροποιὰς, ὡς μακρόθεν οὐκ ἀσείας παρσιδύσεως γινομένης,
 θέοντος ἀπέχεσθαι τῶν μακρόθεν· τὸν δ' ἐν τῷ Λυκαίῳ
 κρέας ταριχηρόν εἰς τάριχος διασκευάσαντα μασιγωθῆναι αἰς
 παρασοφίζόμενον πονηρῶς. Πλάτων δ' ἐν δευτέρῳ πολι-
 τείας ἕτως ἐσιᾷ τὰς αὐτὰ νεοπολίτας, γράφων· Ἄνευ ὄψε,
 Ξοφῆ, ὡς ξοικας, ποιᾷς τὰς ἀνδρας ἐσιωμένους. ἀληθῆ, ἢν δ'
 ἐγὼ, λέγει· ἐπελαθόμεν, ὅτι καὶ ὄψον ἔχουσιν, ἄλλας τε δη-
 λούσι, καὶ ἐλαίας, καὶ τυρόν, καὶ βολβὰς, καὶ λήχυνά γε,
 οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς· ἐψήματά τε ἐψήσονται, καὶ τρυγήματά πε
 παραθήσομεν αὐτοῖς, τῶν τε συκῶν, καὶ ἐραβινῶν, καὶ
 πυάμων, καὶ μύρτα, καὶ Φηγὰς σκοδιῆσι πρὸς τὸ πῦρ, μετρίως
 ὑποκίνοντες, καὶ ἕτως διάγοντες τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ ὑγιῶς,

†) γρ. Μέλλοντε δ.
 λα δὴ καθ' ὧ Ἑκασον.

††) γρ. † λιμῶ παρελθεῖν, ἀλ-
 †††) γρ. ἕτως.

ὡς εἰκός, γηραιοὶ τελευτῶντες ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐγγόνις παραδώσασιν.

Ἐξῆς δὲ λεκτέον καὶ περὶ τῶν Λακωνικῶν συμποσίων. Ἡρόδοτος μὲν οὖν ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν ἱστοριῶν, περὶ τῆς Μαρδονίης παρασκευῆς λέγων, καὶ μνημονεύσας Λακωνικῶν συμποσίων, Φησί· Ἐρέξης Φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μαρδονίῳ τὴν παρασκευὴν κατέλιπε τὴν αὐτῇ. Πausανίαν οὖν ἰδόντα τὴν τῇ Μαρδονίᾳ παρασκευὴν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ πετάσμασι ποικίλοις κατασκευασμένην, κελεύσαι τὰς ἀρτοποιὰς καὶ ὀψοποιὰς κατὰ ταῦτα, καθὼς Μαρδονίῳ, δεῖπνον παρασκευάσαι. ποιησάντων δὲ τέτων τὰ κελευθέντα, τὸν Πausανίαν ἰδόντα κλῖνας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς ἐρωμμένας, καὶ τραπέζας ἀργυρᾶς, καὶ παρασκευὴν μεγαλοκρεπῇ δαίπνῃ, ἐκπλαγέντα, καὶ τὰ προκείμενα, κελεύσαι ἐπὶ γίλατι τοῖς ἐαυτῇ διακόνις παρασκευάσαι Λακωνικὸν δεῖπνον. καὶ παρασκευασθέντος, γελάσας ὁ Πausανίας μεταπέμψατο τῶν Ἑλλήνων τὰς στρατηγὰς. καὶ ἐλθόντων, ἐπιδείξας ἀκατέρως τῶν δαίπνων τὴν παρασκευὴν, εἶπεν· Ἄνδρες Ἕλληνες, συνηγάγον ὑμᾶς, βεβλόμενος ἐπιδείξαι τῇ Μῆδων ἡγεμόνι τὴν ἀφροσύνην, ὅς τοιαύτην διαίταν ἔχων ἦλθεν ὡς ἡμᾶς ἔτι ταλαίπωρον ἔχοντας. Φασὶ δὲ τινες, καὶ ἄνδρα Συβαρίην ἐπιδημήσαντα τῇ Σπάρτῃ καὶ συνεσιασθέντα ἐν τοῖς φιλοῖσι εἰπεῖν· Εἰκότως ἀνδρείοτατοι ἀπάντων εἰσὶ Λακωνιμόνιοι· ἔλοιτο γὰρ τις εὖ φρονῶν μυριάκις ἀποθανεῖν, ἢ ἔτις εὐταλῆς διαίτης μεταλχβεῖν. Πολέμων δ' ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶντι κανάθρῳ τῇ παρὰ Λάκωσι καλουμένῃ δαίπνῃ κοπίδος μνημονεύοντα Κρατῖνον ἐν Πλάτῳι λέγει·

Ἄρ' ἀληθῶς τοῖς ξίνοισιν ἐσιν, ὡς λέγεις, ἐκεῖ

Πᾶσι τοῖς ἐλθῶσιν ἐν τῇ κοπίδι θοινᾶσθαι καλῶς·

Ἐν δὲ ταῖς λίσχαισι φύσκει προσπεκαττελευμέναι·

Κατακρέμνεται τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδάμναι ἰδῶξ.

καὶ Εὐπολὶς ἐν Εἰλώσι· Καὶ γένηται τοῖςδε σήμερον κοτίς. δαῖπνον δ' ἐσιν ἰδίως ἔχον ἢ κοτίς, καθάπερ καὶ τὸ καλέμενον αἰκλον. ἐπὶ δὲ κοπίζωσι, πρῶτον μὲν δὴ σκηναὶ ποιοῦνται παρὰ τὸν θεόν· ἐν δὲ ταύταις σιβάδας ἐξ ὕλης ἐπὶ δὲ τέτων δάπιδας ὑποσρωννύουσιν, ἐφ' αἷς τὰς κατακλινθέντας εὐωχῶσιν, ἢ μόνον τὰς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἀφικνε-

μένες, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιδημύσαντας τῶν ξένων. θύουσι δ' ἐν ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' ἐδὲν ἱερεῖον. καὶ τῶν κρεῶν p.139. διδόασιν μοίρας πᾶσι· καὶ τὸν καλέμενον Φυσίκιλλον, ὃς ἐσιν αἰρτίσκος ἐγκρίδι παραπλήσιος, γογγυλώτερος δὲ τὴν ιδέα. διδόασιν τῶν συνιόντων ἐκάστῳ τυρὸν χλωρόν, καὶ γαστράς καὶ φύσκας τόμον, καὶ τραγήματα, σῦκὰ τε ξηρὰ, καὶ κυάμας, καὶ Φασήλας χλωρὰς. κοπίζει δὲ καὶ τῶν ἄλλων Σπαρτιατῶν ὁ βυλόμενος. ἐν δὲ τῇ πόλει κοπίδας ἄγει καὶ τοῖς Τιθη- νιδίοις καλεμένοις ὑπὲρ τῶν παιδῶν. κομίζεσι γὰρ αἱ τίτ- θαι τὰ ἄρβανα παιδία κατὰ τὸν καιρὸν τῆτον εἰς ἀγρόν, καὶ πρὸς τὴν Κορυθαλλίαν καλεμένην Ἀρταμιν, ἧς τὸ ἱερὸν παρὰ τὴν καλεμένην Τίασσόν†) ἐσιν ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλή- ταν μέρεσι, τὰς κοπίδας παραπλησίως ταῖς λελεγμέναις ἐπιπαῦσαι. θύουσι δὲ καὶ τὰς γαλαθηνὰς ὀρθαγορίστας. καὶ παρατιθέασιν ἐν τῇ θοίῃ τὰς ἱπνίτας ἄρτας. τὰ δὲ αἰκλον καλέμενον ὑπὸ μὲν τῶν ἄλλων Δωριέων καλεῖται δεῖπνον. Ἐπί- χαρμος γὺν ἐν Ἑλπίδι Φησὶν Ἐκάλεσε γὰρ τοὶ τις ἐκ' αἰκλον ἐκῶν· τὸ δὲ ἐκῶν ὄχιστο τρέχων††). τὰ αὐτὰ εἴρηκεν καὶ ἐν Περιέλλῳ. ἐν δὲ τῇ Λακεδαιμόνι τοῖς εἰσιῶσιν εἰς τὸ Φειδίτιον μετὰ δεῖπνον τὸ καλέμενον αἰκλον, εἰσφέρουσιν†††) ἄρτας ἐν ἀρίχιδι καὶ κρέας ἐκάστῳ· καὶ τῷ νέμοντι τὰς μοίρας ἀπολα- θῶν ὁ δίκονος κηρύττει τὸ αἰκλον, προστιθεὶς τὰ πέμψαν- τος τὴν ὀνομασίαν. ταῦτα μὲν ὁ Πολέμων. πρὸς δὲ ἀντιλέ- C. 7. γων Δίδυμος ὁ γραμματικὸς, (καλεῖ δὲ τῆτον Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Βιβλιολάβων διὰ τὸ πληθός, ὧν ἐκδέδωκε συγ- γραμμάτων· ἔσι γὰρ τρισχίλια πρὸς τοῖς πεντακοσίοις·) Φησὶ τάδε· Πολυκράτης ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἰσορεῖ, ὅτι τὴν μὲν τῶν Ἰακινθίων θυσίαν οἱ Λάκωνες ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας συντελεῖσιν, καὶ διὰ τὸ πένθος τὸ γενόμενον περὶ τὸν Ἰά- κινθον ἔτε τεφανοῦνται ἐπὶ τοῖς δεῖπνοις, ἔτε ἄρτον εἰσφέ- ρουσιν, ἀλλὰ πέμματα καὶ τὰ τέτοις ἀκόλαστα διδόασιν, καὶ τὸν εἰς τὸν θεὸν παιᾶνα οὐκ ἄδουσιν, ἐδ' ἄλλο τι τοιοῦτον εἰσάγουσιν ἐδὲν, καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις θυσίαις ποιεῖν, ἀλλὰ μετ' αὐταξίας πολλῆς δειπνήσαντες ἀπέρχονται. τῇ

†) γρ. Τιάσσαν. ††) γρ. Ἐκάλεσε γὰρ τὴν τις ἐκ' αἰκλον ἐκῶν· τὸ δὲ ἐκῶν ὄχιστο τρέχων. †††) γρ. τὸ καλέμενον αἰκλον εἰσφ.

δὲ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνεται θεὰ ποικίλη, καὶ πανή-
 γυρις ἀξιόλογος καὶ μεγάλη. παῖδες τε γὰρ κιθαρίζουσιν,
 ἐν χιτῶσιν ἀνεζωσμένοι, καὶ πρὸς αὐλὸν ἄδοντες, πᾶσι
 ἅμα τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἐπιτρέχοντες, ἐν ῥυθμῷ μὲν
 ἀναπαίξω, μετ' ὀξέος δὲ τόνου τὸν θῆον ἄδουσιν. ἄλλοι δ'
 ἀφ' ἱππῶν κεκοσμημένων τὸ θέατρον διεξέρχονται, χοροὶ
 τε νεανίσκων παμπληθεῖς εἰσέρχονται, καὶ τῶν ἐπιχωρίων
 τινὰ ποιημάτων ἄδουσιν, ὀρχησαί τε ἐν τέτοις ἀναμει-
 γμένοι τὴν κίνησιν ἀρχαϊκὴν ὑπὸ τὸν αὐλὸν καὶ τὴν αἰθὴν
 ποιοῦνται. τῶν δὲ παρθένων αἱ μὲν ἐπὶ κανάθρων, καμαρε-
 τῶν ξυλίνων ἀρμάτων, φέρονται πολυτελῶς κατεσκευα-
 σμένων· αἱ δ' ἐφ' ἀμύλλαις ἀρμάτων ἐζευγμένων πομπεύ-
 σιν. ἅπασα δ' ἐν κινήσει καὶ χαρῇ τῆς θεωρίας ἡ πόλις κατ-
 ἔστηκεν. ἱερεῖά τε καμπλήθη θύεσι τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ
 θαιπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τὰς γνωρίμους καὶ τὰς δούλους
 ἰδίαις. εἰς δ' ἀπολείπει τὴν θυσίαν, ἀλλὰ κανεῖσθαι συμ-
 βαίνει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θεάν. τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει
 P. 140. καὶ Ἀριστοφάνης ἡ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν, Ἐπιλυκός τε
 ἐν Κωραλίσκῳ, λέγων ἕτως· Πότ' ἂν κοπιδοοῖσώμαι ἐναμ-
 κλαῖον, παραγγέλλωσι βάρκακι πολλὰ οἱ κάρτα καὶ δαδῆ-
 μασι μάλα ἀδελῆς †). διαβρήδην λέγων μᾶζας ἐν ταῖς κοπί-
 παρατίθεσθαι. τῆτο γὰρ οἱ βάρκακι δηλῶσιν. ἔχει τοῦτο
 ὡς φησι Λυκέφρων, ἡ τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ὡς ἔρ-
 τοσθένης. καὶ ἄρτους δὲ, καὶ ζωμόν τινα κατηδυσμένον πρᾶ-
 τῶς. τίς δὲ ἐστὶν ἡ κοπίς, σαφῶς ἐκτίθεται Μόλκις ἐν τῇ
 Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ, γράφων ἕτως· Ποιεῖσι δὲ καὶ τὰς
 καλεμένας κοπίδας. ἔστι δ' ἡ κοπίς δεῖπνον, μᾶζα, ἄρτος,
 κρέας, λάχανον ὠμόν, ζωμός, σῦκον, τράχημα, θέρμας.
 C. 8. ἀλλὰ μὴν ἐδ' ὀρθραγορίσκοι λέγονται, ὡς φησὶν ὁ Πολέμων,
 οἱ γαλαθῆνοι χοῖροι, ἀλλ' ὀρθραγορίσκοι, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὀρ-
 θρον πιπράσκονται, ὥσπερ Σαῖος ἰσορεῖ ἐν τῇ Λακωνικῇ
 πολιτείᾳ, καὶ Διοσκυρίδης ἐν δευτέρῳ πολιτείας, καὶ Ἀρι-
 στοκλῆς ἐν τῷ προτέρῳ καὶ ἕτος τῆς Λακωνίων πολιτείας.
 ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων, καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν Λακεδαι-

†) γρ. Ὅποτεν κοπίδα οἶσώμαι ἐν Ἀμυκλαῖον ἱερὸν, ὅπερ ἀγ-
 γέλλουσι βάρκακι πολλοὶ, καὶ ἄρτοι, καὶ ζωμός μάλα ἀδελῆς.

μονίαν αἶκλον προσαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἀπάντων Δαρ-
 ρείων ἔτας αὐτὸ καλούντων. Ἀλκιμὸν μὲν γὰρ ἔτω Φη-
 σί· Κῆπειτα, μύλαι, δρυφῆται κῆπι ταῖς συναικλείαις †).
 ἔτω τὰ συνδείπνια καλῶν. καὶ πάλιν· Αἶκλον Ἀλκιμῶν
 ἀρμόξατο. αἶκλον δ' ἐ λέγουσιν οἱ Λάκωνες τὴν μετὰ τὸ
 δεῖπνον μοῖραν, ἀλλ' ἐδὲ τὰ διδόμενα τοῖς Φειδίταις μετὰ τὸ
 δεῖπνον· ἔρτος γὰρ ἐστὶ καὶ πρέας. ἀλλ' ἐπαίικλα μὲν λέγε-
 ται ταῦτα, ὅντα οἶον ἐπιχορηγήματα τῷ συντεταγμένῳ τοῖς
 Φειδίταις αἶκλα· πρὸ γὰρ τῆτο οἶμαι τὴν Φωνὴν πεποῆ-
 σθαι. καὶ ἔστιν ἡ παρασκευὴ τῶν λεγομένων ἐπαίικλων ἐχ
 αἶπλῃ, καθ' ἃπερ ὁ Πολύμωυ ὑπείληφεν, ἀλλὰ διττῇ. ἦν
 μὲν γὰρ τοῖς πικρὶς κρέμασι, πάνυ τις εὐκόλος ἐστὶ καὶ
 αὐτελής· ἄλφιτα γὰρ ἐστὶν ἐλαίῳ δεδευμένα, ἃ φησι Νικοκλῆς
 ὁ Λάκων κάπτειν αὐτὰς μετὰ τὸ δεῖπνον ἐν φύλλοις δά-
 Φνης, παρὸ καὶ καμματίδας μὲν προσαγορεύεσθαι τὰ φύλ-
 λα, αὐτὰ δὲ τὰ ψαῖα κάμματα. ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πά-
 λαϊ, φύλλα δάΦνης τραγηματίζεσθαι, Καλλίας ἢ Διοκλῆς
 ἐν τοῖς Κύκλωψίν φησιν ἔτας· Φύλλα σὺ δειπνων καταλύ-
 σεις. ἢ δὲ καθ' ἃπερ σχημάτων ††)· ἦν δ' εἰς τὰ τῶν ἀν-
 δρῶν Φειδίτια κομίζεσθαι, σκευοποιεῖται ἐκ τινῶν ζώων ὠρι-
 σμένων, παραχορηγοῦντος αὐτὰ τοῖς Φειδίταις ἐνὸς τῶν
 εὐπορούντων, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ πλειόνων. ὁ δὲ Μόλις καὶ
 ματτύν φησι προσαγορεύεσθαι τὰ ἐπαίικλα. περὶ δὲ τῶν
 ἐπαίικλων Περσεὺς ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ ἔτωσί γράφει·
 Καὶ εὐθὺς τὰς μὲν εὐπόρους ζῆμιοι εἰς ἐπαίικλα· ταῦτα δ'
 ἔστι μετὰ δεῖπνον τραγήματα· τοῖς δ' ἀπόροις ἐπιτάττει κά-
 λαμον, ἢ εἰβάδα, ἢ φύλλα δάΦνης φέρειν, ὅπως ἔχῃσι τὰ
 ἐπαίικλα κάπτειν μετὰ δεῖπνον. γίνεται γὰρ ἄλφιτα ἐλαίῳ
 ἐρξαμένα. τὸ δ' ὅλον ὥσπερ πελίτευμά τι τῆτο δὴ συνίε-
 ται μακρόν. καὶ γὰρ ὄντινα δεῖ πρῶτον κατακεῖσθαι. ἢ δεύ-
 τερον, ἢ ἐπὶ τῇ σκιμποδίᾳ καθῆσθαι, πάντα τοιαῦτα ποιῶ-
 σιν εἰς ἐπαίικλα. τὰ ὅμοιαι ἰσορεῖ καὶ Διοσχερίδης. περὶ δὲ p. 141.
 τῶν καμματίδων καὶ τῶν καμμάτων Νικοκλῆς ἔτας γράφει·
 Διακίσας δὲ πάντων ὁ ἔφερος, ἦτοι ἀπέλυσεν, ἢ κατεδίκασεν·

†) γρ. Κῆπι τὰ τ' ἀνδρεῖα φοιτᾷ, κῆπι τὰς συναικλείας.

††) γρ. Φύλλα σὺ δειπνων καταλύσεις ἡδὲ τῶν τραγημάτων;

ὁ δὲ νικήσας ἐζημίωσεν †) ἐλαφρώς, ἥτοι κάμμασιν, ἢ καμ-
ματίσιν. ἔτι δὲ τὰ μὲν κάμματα ψαιῖα· αἱ δὲ καμματαίαι,
αἷς κάπτουσιν τὰ ψαιῖα, περὶ δὲ τῶν Φειδίτιων δαίτη
Δικαίαρχος τάδε ἰσορεῖ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τριπολιτικῷ
Τὸ δεῖπνον πρῶτον μὲν ἐκάσῳ χωρὶς παρτιθέμενον, καὶ
πρὸς ἕτερον κοινωνίαν ὑδαμίαν ἔχον, εἴτα μᾶζαν μὲν, ὅ-
σῃν ἂν ἕκαστος ἢ βεβλόμενος, καὶ πιεῖν πάλιν ὅταν ἢ θυ-
μὸς ἐκάσῳ, καὶ ὃν παρκαίμενός ††) εἴη ὅψον δὲ ταύτου
αἰεὶ ποτε πᾶσιν ἐσιν, ὕειον κρέας ἐφθόν, ἐνίοτε δὲ τι μόνον
πλήν †††) ὅψον τι μικρὸν, ἔχον σαθρὸν ὡς τέταρτον μᾶ-
λιστα *). καὶ παρὰ τὸτο ἕτερον ὑδάν· πλήν ὃ γὰρ ἀπὸ τέταρ-
του ζωμὸς, ἱκανὸς ὢν παρ' ἑαυτοῦ τὸ δεῖπνον ἅπαντας αὐτοὺς πε-
ραπέμπειν· καὶ ἔρα ἐλάα τις, ἢ τυρὸς, ἢ σῦκον· ἀλλὰ
καὶ τι λάβωσιν ἐπιδέσιμον ἰχθύν, ἢ λαγών, ἢ φατ-
ταν, ἢ τι τοιῶτον, εἴτ' ὀξέως ἢδη δεδειπνηκόσιν ὕερα
παριφέρεται ταῦτα τὰ ἐπάϊκλα καλούμενα. συμφέροι δὲ ἕκα-
στος εἰς τὸ Φειδίτιον ἀλφίτων μὲν ὡς τρεῖς μάλιστα ἡμιμέδ-
μνα Ἀττικὰ, οἷνε δὲ χόας ἐνδεκά τινας ἢ δωδεκά· παρὰ
δὲ ταῦτα τυρὴν σαθρὴν τινα καὶ σύκων· ἔτι δὲ εἰς ὀψωνίαν
περὶ δέκα τινας Αἰγιναίους ὀβολός. Σφαῖρος δ' ἐν τρίτῳ Λα-
κωνικῆς πολιτείας γράφει· Φέρουσι δὲ καὶ ἐπάϊκλα αὐτοῖς
οἱ Φειδίται, καὶ τῶν μὲν ἀγρευομένων ὕφ' αὐτῶν ἐνίοτε
πολλοί· ἢ μὴν ἀλλ' οἱ γὰρ πλείοσι καὶ ἄρτον, καὶ ὦν ὦ
ῶρα, ἐκ τῶν ἀγρῶν, ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν συνεσίαν νομίζου-
τες, καὶ τὰ πλείονα **) τῶν ἱκανῶν παρασκευάζειν, περὶ-
τὸν εἶναι, μὴ μέλλοντά γε προσφέρεισθαι. Μόλις δὲ φησι·
Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον εἴωθεν αἰεὶ τι παρὰ τινος κομίζεσθαι,
(ἐνίοτε δὲ καὶ παρὰ πλειόνων) παρ' αὐτοῖς κατ' οἶκον ἡρτυ-
μένα ματτύην, ὃ καλῶσιν ἐπάϊκλον ***). τῶν δὲ κομιζο-
μένων ὑδαίς ἢ ἐν ἀγοράσας εἴωθε φέρειν. ἤτα γὰρ ἡδονῆς,
ἢ ἀκρασίας γαστρός ἕνεκεν κομίζουσιν, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν

†) γρ. ὁ δὲ νικήσας τὸν νικηθέντα ἐζημ.

††) γρ. κῆπον σ.

†††) γρ. ἐνίοτε δὲ ἐδ' ὅτιαν πλήν.

*) γρ. ὡς τέταρτον

μῆκος μ. **) γρ. ὅσον εἰς αὐτὴν ἀρκεῖν τὴν συνεσίαν νομίζονται· τὸ γὰρ πλ.

***) γρ. Μετὰ τὸ δεῖπνον εἴωθεν αἰεὶ παρὰ τινος κομίζεσθαι, (ἐνίοτε δὲ καὶ παρὰ πλειόνων) παρ' αὐτοῖς κατ' οἶκον ἡρτυμένη ματτύη, ὃ καλῶσιν ἐπάϊκλον.

ἀρετῆς ἀπέδειξεν τῆς κατὰ τὴν θῆραν ποιέμενοι. πολλοὶ δὲ καὶ ποιμνία αὐτῶν τρέφοντες, ἀφ' ὧνως μεταδιδάσκει τῶν ἐκγόνων. ἔτι δὲ ἡ ματτύα φῦται, χῆνες, τρυγόνες, κίχλαι, κόσσυφοι, λαγὼ, ἄρνες, ἔριφοι. οἱ δὲ μάγειροι σημαίνειν τὰς αἰεῖ τι κομίζοντας εἰς μέσον, ἵνα πάντες ἴδωσι τὴν τῆς θήρας φιλοποσίαν, καὶ τὴν εἰς αὐτὰς ἐκτένειαν. Δημήτριος δὲ ὁ Σκήψιος ἐν τῷ πρώτῳ τῷ Τρωϊκῷ διακό-C. 9. σμα τὴν τῶν Καρναίων φησὶ ἑορτὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις μίμημα εἶναι τραπιαστικῆς ἀγωγῆς. τότε γὰρ εἶναι ἐννέα μὲν τῷ ἀριθμῷ· σκιάδας δὲ ἔτοι καλῶνται, σκηναῖς ἔχοντας παραπλήσιόν τι· καὶ ἐννέα καὶ ἑκατὸν ἄνδρες δειπνῶσι, πάντα τα ἀπὸ προστάγματος κηρύσσεται· ἔχει τε ἐκάστη σκιά φρατρίδας τρεῖς, καὶ γίνεται ἡ τῶν Καρναίων ἑορτὴ ἐπὶ ἡμέρας ἐννέα. τὴν δὲ τῆς διαίτης τῆς τοιαύτης σκληρότητα ὕπερον καταλύσαντες οἱ Λάκωνες ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν. Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ παντακατακτάτῃ καὶ εἰκοτῇ τῶν ἰσοριῶν τὰς γράφει περὶ αὐτῶν· Λακεδαιμόνιοι εἰς μὲν τὰ Φειδίτις οὐκ ἤρχοντο κατὰ τὸ πάτριον ἔθος· ὅτε δὲ καὶ p. 142. παρχγένοιτο, μικρὰ συμπεριερχθεῖσιν ὁμῶς χάριν παρσκευάζετο. καὶ πάλιν· Αὐτοῖς ερωμαί *) τε τοῖς μεγέθεσιν ὥτως ἐξησημέναι πολυτελεῶς καὶ τῇ ποιικιλίᾳ διαφόρως, ὥστε τῶν ξένων ὅλως τῶν παραληφθέντων ὀνεῖν τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τὰ προσκαφάλαια ἐραΐδειν· οἱ δὲ πρότερον ἐπὶ τῷ κλιντηρίῳ ψιλῶ διακαρτεροῦντες **) τῆς κλίνης παρ' ὅλην τὴν συνείαν, ὅτε τὸν ἀγκῶνα ἄπαξ ἐραΐσειαν. εἰς δὲ τὴν προειρημένην τρυφήν ἦλθον, ποτηρίων τε ἐκθέσεις πολλῶν καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν †) πεποιημένων παραθέσεις, ἔτι δὲ μύρων ἐξαλλαγμένων, ὡς δ' αὐτὼς οἶνων καὶ τραγημάτων. καὶ τούτων ἤρξαν οἱ μικρὸν πρὸ Κλεομένης βραχισύσαντες, Ἀρεὺς καὶ Ἀκρότατος, αὐλικὴν ἐξουσίαν ζηλώσαντες, ὥς τοσούτον ὑπερῆραν τινες τῶν ιδιωτῶν τῶν ἐν Σπάρτῃ γενομένων κατ' ἐκείνου τὸν χρόνον τῇ πολυτελείᾳ τῇ καὶ αὐτῶν, ὥστε δοκεῖ τὸν Ἀρεῖα καὶ τὸν Ἀκρότατον εὐτε-

*) γρ. ὅταν δὲ καὶ παρχγένοιτο, μικρὰ συμπεριερχθεῖσι νόμα χάριν παρσκευάζετο καὶ ἄλλα αὐτοῖς, γρ. **) γρ. διακαρτεροῦν, νελ διακαρτεροῦντες ἦσαν. †) γρ. παντοδαπῶς.

λείξ πάντας ὑπερβεβληκέναι τὰς ἀφελεστάτας τῶν πρότερον.
Κλεομένης δὲ, πολὺ διενέγκας τῷ τε συνιδεῖν πράγματα,
καίτοι νέος ὢν, καὶ κατὰ τὴν δίκαιαν ἀφελεστάτος γέγονας.
ἤδη γὰρ τηλικέτων πραγμάτων ἡγόμενος, ἐμφασιν τοῖς πε-
ραλαμβανομένοις πρὸς τὴν θυρίαν ἐποίησε, διότι τὰ παρὰ
ἐκείνοις τῶν παρ' αὐτὸν ἔδεν καταδεέστερα εἴη παρασκευαζό-
μενα. πολλῶν δὲ πρεσβειῶν παρὰ γινόμενων πρὸς αὐτὸν, ἡ-
δέποτε ἀναρίσκειον τῇ κατειθισμένῃ συνήθειαι καίρῳ, πεντά-
κλινόν τε διασπράννυτο, ἡδέποτε πλεῖον ὅτε δὲ μὴ παρὲν
πρεσβεῖα, τρίκλινον· καὶ πρόσταγμα οὐκ ἐγένετο δι' ἐδεί-
τρας, τίς εἴσεται, καὶ κατακλιθῆσεται πρῶτος, ἀλλ' ὁ πρέ-
σβύτατος ἡγεῖτο ἐπὶ τὰς κλῖνας, εἰ μὴ τιν' αὐτὸς προσπα-
λάσαιτο. κατελαμβάνετο δὲ ἐπὶ πολὺ μετ' ἀδελφῆ κατακλι-
μένος. ἢ μετὰ τινος τῶν ἡλικιωτῶν. ἐπὶ τε τῷ τρίτῳ ψυ-
κτῆρ χαλκῆς ἐπέκειτο, καὶ κύδος, καὶ σκαφίον ἀργυρῶν
δύο κοτύλας χωρῆν, καὶ κύαθος †). ἢ δ' ἐπίχυσιν χαλκῇ.
πιαῖν δὲ ἐπροσεφέρετο, εἰ μὴ τις αἰτήσῃ. ἐναδίδοτο *)
δὲ κύαθος εἰς πρὸ τῆ δεικνῆ. τὸ δὲ πολὺ πρῶτον καὶ ὅτι
προσνεύσειεν ἐκαῖνος, ἕτως ἤτουν καὶ οἱ λοιποὶ **). τὰ
δὲ παρὰ τὴν θέσιν ἐπὶ μὲν τραπέζῃ ἦν τῇ τυχόντος· τὰ δὲ
λοιπὰ, ὥστε μὴ ὑπερπίρειν, μήτε λείπειν, ἀλλ' ἱκανὰ ἄσπε-
ρ γίνεσθαι, καὶ μὴ προσδεῖσθαι τὰς παρόντας. ἕτε γὰρ ἕτε
ἔβητο δεῖν, ὥσπερ τοῖς Φειδιτίοις, δέχεσθαι ζωμῶ καὶ
πρεσβείοις ἀφελῶς· ἕτε πάλιν ἕτως ὑπερταίνειν, ὥς εἰς τὸ
μηδὲν δαπανᾶν, ὑπερβάλλοντα τὸ σύμμετρον τῆς δικαιο-
σύνης· τὸ μὲν γὰρ ἀναλεύθερον ἐνομίζετο, τὸ δ' ὑπερῆφανον. ὁ
δ' οἶνος ἦν μικρῶν βελτίων, ὅτε παρὲν τινος. ἐπεὶ δὲ
δειπνήσειαν, ἐσιώπων πάντες. ὁ δὲ παῖς ἐφασθῆκε περὶ
ἐχων τὸ ποτόν, καὶ τῷ αἰτοῦντι προσέφερε. τὸν αὐτὸν
δὲ τρόπον καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπλεῖον ἐδίδοτο δύο κυάθων,
καὶ τῷτο προσνεύσαντι προσέφερετο. ἀκρόαμα δὲ ἔδεν ἡδέ-
ποτε παρεπορεύετο· διστέλει δ' αὐτὸς προσομιλᾶν πρὸς ἕκα-
στον, καὶ πάντας ἐκκαλέμενος εἰς τὸ τὰ μὲν ἀκέραια, τὰ

†) γρ. κύαθοι. *) γρ. αἰτήσῃ. ἐδίδοτο. **) γρ. τὸ δὲ
πολὺ πρῶτον αὐτὸς ἤτει, καὶ ὅτε προσνεύσειεν ἐκαῖνος, ἕτως ἤ-
τουν καὶ οἱ λοιποί.

δὲ λέγειν αὐτὰς, ὥς τε θεθρευμένους ἀποτρέχειν ἅπαντας.
 δικαμωδῶν δ' Ἀντιφάνης τὰ Λακωνικά δεῖπνα ἐν τῷ ἐπι-
 γράφομένῳ δράματι Ἄρχων, Φησὶν ἔτας·

Ἐν Λακεδαιμόνι γίγονας; †) ἐκείνων τῶν νόμων μεθεῖ- P.143.
 κτόν

Ἐστίν· βῆδις' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ Φειδίτια,
 Ἀπόλαυε τῆ ζωμῶ, Φόρει τὰς βύσκακας,
 Μὴ καταφρένεις ††), μὴδ' ἔτερ' ἐπιζήτει καλὰ,
 Ἐν τοῖς δ' ἐκείνων ἔθουσιν ἴσθ' ἀρχαίκοις.

περὶ δὲ τῶν Κρητικῶν συσσιτίων Δωσιάδας ἰσορῶν ἐν τῇ γε- C.10.
 τάρτῃ τῶν Κρητικῶν γράφει οὕτως· Οἱ δὲ Λυκτιοὶ συνά-
 γουσι μὲν τὰ κοινὰ συσσίτια οὕτως· ἕκαστος τῶν γινομένων
 καρπῶν ἀναφέρει τὴν δεκάτην εἰς τὴν ἑταιρίαν, καὶ τὰς
 τῆς πόλεως προσόδους, ὥς διανεμουσιν οἱ προσηκότας τῆς
 πόλεως εἰς τὰς ἐκῆσιν οἰκούς· τῶν δὲ δούλων ἕκαστος Αἰγι-
 ναῖον φέρει σατῆρα κατὰ κεφαλὴν· διήρηνται δ' οἱ πολῖται
 πάντες κατ' ἑταιρίας· τὴν τε ἐπιμέλειαν ἔχει τῇ συσσίτι-
 ῳ γυνή, τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν δημοτικῶν προσεληφυῖα πρὸς
 τὰς ὑπηρεσίας· ἐκῆσθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖσι δύο θεράποντες
 ξυλοφόροι· καλῶσι δ' αὐτὰς καλοφόρες· εἰσι δὲ πανταχῇ κα-
 τὰ τὴν Κρήτην οἰκοὶ δύο ταῖς συσσιτίαις· ὧν τὸν μὲν καλῶσιν
 ἀνδρῶν, τὸν δ' ἄλλον, ἐν ᾧ τὰς ξένους κοιμίζουσι, κοιμη-
 τήριον προσαγορεύουσι· κατὰ δὲ τὸν συσσιτικὸν οἶκον πρῶτον
 μὲν κεῖνται δύο τράπεζαι ξενικαὶ καλῆμεναι, αἷς προκαθί-
 ζουσι τῶν ξένων οἱ παρόντες· ἐξῆς δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἄλλων
 παρατίθεται δὲ τῶν παρόντων ἴσον μέρος ἐκῆσθ', τοῖς δὲ
 νεωτέροις ἡμισυ δίδεται κρέως, τῶν δ' ἄλλων ἡμενὸς ἅπτον-
 ται· εἴτα ποτήριον ἐν ἐκῆσθ' τραπέζῃ παρατίθεται κεκρα-
 μένον ὕδαρῶς *)· τῷτο κοινῇ πάντες πίνουσιν οἱ κατὰ τὴν
 κοινὴν τράπεζαν· καὶ δειπνήσασιν ἄλλο παρατίθεται· τοῖς
 δὲ παισὶ κοινὸς κέκερται κρατῆρ· τοῖς δὲ πρεσβυτέροις, ἐὰν
 βέλονται πλεῖον πιεῖν, ἐξουσία δέδοται· ἀπὸ δὲ τῆς τραπέ-
 ζης τὰ βέλτετα τῶν παρακειμένων ἢ προσηκυῖα τῆς συσι-
 τίας γυνὴ φανερῶς ἀφαιρῶσα παρατίθεται τοῖς κατὰ τὸν

†) γρ. — ἐν Λακεδαιμόνι Γίγονας; ††) γρ. — Φορεῖν
 τὰς βύσκακας Μὴ κατ. *) γρ. ὕδαρῶς.

πόλεμον ἢ κατὰ σύνασιν δεδοξασμένοις. ἀπὸ δὲ τῆ δαίτης
 πρῶτον μὲν εἰώθῃσι βελεύεσθαι περὶ τῶν κοινῶν, εἴτα με-
 τὰ ταῦτα μέμνηνται τῶν κατὰ πόλεμον πράξεων, καὶ τὰς
 γενομένους ἀνδράς· ἀγαθὰς ἐκαινῶσι, προτρέπομενοι τὰς νῆας
 εἰς ἀνδραγαθίαν. Πυργίων δ' ἐν τρίτῃ Κρητικῶν Νομίματι
 ἐν τοῖς συσσιτίοις, Φησὶν, οἱ Κρήτες κατὰ τὴν αὐτοῦ
 καὶ ὅτι ἀββαμβάκευσα τοῖς ὀρφανοῖς παρατίθεται· καὶ ὅτι
 οἱ νεώτατοι αὐτῶν ἐφεστῶσι διακονῶντες· καὶ ὅτι μετ' εὐ-
 Φημίαι· σπείσιντες τοῖς θεοῖς μερίζουσι τῶν παρατιθεμένων
 ἄκασιν. ἀπονέμεισι δὲ καὶ τοῖς υἱοῖς κατὰ τὸν θάκον τὸν τῆ
 πατρὸς ἐφιζάνουσιν ἐξ ἡμισείας τῶν τοῖς ἀνδράσι παρατιθε-
 μένων. τὰς δ' ὀρφανὰς ἰσομερεῖς εἶναι. παρατίθεται δ' αὖ-
 τοῖς ἀββαμβάκευσα τῇ πράσει καὶ ἕκαστα τῶν νενομισμέ-
 νων. ἦσαν δὲ καὶ ξενικοὶ θάκοι, καὶ τρέφεζα τρίτη δε-
 ξιάς *) εἰσιόντων εἰς τὰ ἀνδρεῖα, ἣν ξενίε τε Διὸς ξενίαν
 τε προσηγόρευον. Ἡρόδοτος δὲ συγκρίνων τὰ τῶν Ἑλλήνων
 συμπόσια πρὸς τὰ παρὰ Πέρσαις Φησὶν· Ἡμέρην δὲ Πέρ-
 σαι ἀπασέων μέγιστα ἐκείνην τιμῇ νομίζουσι, τῇ ἕκαστος ἐ-
 γένετο. ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιοῦσι προ-
 τίθεσθαι. ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονας αὐτῶν βοῦν καὶ ὄνον καὶ ἵππων
 p. 144. καὶ κάμηλον προτιθέαται ὅλης ὀπτῆς ἐν καμήνοισ· οἱ δὲ τέ-
 νητες αὐτῶν τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων τίθενται, σίτωσι τε
 ὀλβιοῖσι χρεόνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι καὶ ἔκλειται
 καὶ διὰ τὸτο Φασὶ Πέρσαις τὰς Ἑλλήνας σιτωμένους πεινῶντας
 πυνέσθαι, ὅτι σφίσι ἀπὸ δαίτης παραφορέεσθαι ἔδδεν λόγι-
 ᾱξίον· εἰ δὲ τι παραφέροιο, ἐσθιόντας ἂν ἔκυνεσθαι. οἱ-
 νῶ δὲ κάρτα προσκίεσθαι. καὶ σφιν οὐκ ἐμέσαι ἔξεσθαι, οὐκ
 ἐρῆσαι ἀντίον ἄλλῃ. ταῦτα μὲν ἔγω φυλάσσεσθαι μεθυσκώ-
 μενοι δὲ εἰώθῃσι βελεύεσθαι τὰ σπουδαιότατα αὐτῶν προ-
 γματα· τὸ δ' ἂν ἄδη σφίσι βελευομένοις, τὰτο τῇ ὑπεραίῳ
 νήφουσι προτιθεῖ ὁ τεγέαρχος, ἐν τῇ αὖ ἐόντες βελεύονται.
 καὶ ἦν μὲν ἄδη καὶ νήφουσι, χρεόνται αὐτῶ· εἰ δὲ μὴ,
 μετίεσι. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβελεύσωνται, μεθυσκώμενοι
 ἐπιδιαγινώσκουσι. περὶ δὲ τῆς τρυφῆς τῶν ἐν Πέρσαις βασι-
 λέων Ξενοφῶν ἐν Ἀγησιλάῳ ἔγω γράφει· Τῷ μὲν γὰρ
 Πέρσῃ πᾶσαν γῆν περιέρχονται μαθεύοντες, τί αὖν ἡδέως
 *) γρ. ἐν δεξιᾷ, vel ἐν δεξιᾷ.

ἔπειτα, μυρίοι δὲ τεχνῶνται, τί ἂν ἡδέως Φάγοι· ὅπως γε μὴν καταδάρξοι, εἰδ' ἂν εἴποι τις, ὅσα πραγματεύονται. Ἀγασίλαος δὲ, διὰ τὸ φιλόπονος εἶναι, πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἡδέως ἔκρινε, πᾶν δὲ τὸ συντυχὸν ἡδέως ἡσθίαν· εἰς δὲ τὸ αἰσμένως κοιμηθῆναι πᾶς τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ. ἐν δὲ τῷ Ἰέρωνι ἐπιγραφομένῳ λέγων περὶ τῶν τοῖς τυράννοις παρασκευαζομένων καὶ τῶν τοῖς ἰδιώταις εἰς τροφάς, Φησὶν ἔ-
 τως· Καὶ οἶδά γε, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, ὅτι τέτρω κρίνεσιν οἱ πλείστοι, ἥδιον ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἡσθίειν τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι δοκεῖ καὶ αὐτοὶ ἥδιον ἂν δειπνῆσαι τὸ ἡμῖν παρτιθέμενον δειπνῶν, ἢ τὸ ἑαυτοῖς. τὸ γὰρ τὰ εἰσθότα ὑπερβάλλειν, τῷτο παρέχει τὰς ἡδονάς. διὸ καὶ πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἐορτάς, πλὴν οἱ τύραννοι. ἔκλειψεν γὰρ αὐτοῖς αἰὲν παρασκευασμένα ὑδμεῖαν ἐν ταῖς ἐορταῖς ἐπίδοσιν ἔχουσιν αὐτῶν αἱ τράπεζαι· ὥστε ταύτῃ πρῶτον τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος μειονεκτεῖσι τῶν ἰδιωτῶν. ἔπειτα, ἔφη, ἐκεῖνο εὖ οἶδα, ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι, ὥσπερ ἂν τις πλέω παραθῇται τὰ περιττὰ τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ καὶ θᾶσσον κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς, ὥστε καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς μειονεκτεῖ ὁ παρτιθέμενος πολλὰ τῶν μετρίως διατρωμένων. ἀλλὰ, ναὶ μὰ Δία, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἂν χρόνον ἢ ψυχὴ προσήται, τῷτον πολὺ μᾶλλον ἡδονταὶ οἱ ταῖς πολυτελεστέραις παρασκευαῖς τρεφόμενοι τῶν τὰ εὐτελέστατα παρτιθεμένων. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ πρὸς Κασσανδρον περὶ βασιλείας, (εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα· πολλοὶ γὰρ αὐτό φασιν εἶναι Σωσιβίη, εἰς ὃν Καλλίμαχος ὁ ποιητὴς ἐπινίκιον ἐλεγειακὸν ἐποίησεν,) τὰς Περσῶν Φησι βασιλεῖς ὑπὸ τρυφῆς προκηρίττειν τοῖς ἐφευρίσκειν τινα καινὴν ἡδονὴν ἀργυρίῳ πλήθος. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ τριακοστῇ καὶ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν τὸν Παφλαγόνων Φησὶ βασιλεῖα Θὺν ἑκατὸν πάντα παρτιθεσθαι δειπνοῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ἀπὸ βοῶν ἀρξάμενον· καὶ ἀναχθέντα αἰχμάλωτον ὡς βασιλεῖα καὶ ἐν φυλακῇ ὄντα πάλιν τὰ αὐτὰ παρτιθεσθαι, ζῶντα λαμπρῶς. διὸ καὶ ἀκούσαντα Ἀρταξέρ-
 ξην εἰπεῖν, ὅτι ἔτος *) αὐτῷ δοκοίη ζῆν, ὡς ταχέως ἀπο-
 λέμενος. ὁ δ' αὐτὸς Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν

*) γρ. ἔτι.

Φιλιππικῶν, ὅταν, Φησί, βασιλεὺς εἰς τινος ἀφίκηται τῶν ἀρχομένων, εἰς τὸ δεῖπνον αὐτῷ διακονᾶσθαι εἴκοσι τάλαντα, ποτὲ δὲ καὶ τρίκοντα· οἱ δὲ καὶ πολὺ πλεῖον διακονοῦσιν. ἐκείναις γὰρ τῶν πόλεων κατὰ τὸ μέγεθος, ὥσπερ ἡ Φόρος, καὶ τὸ δεῖπνον ἐκ παλαιῶν τετραγμένον ἐστίν. Ἑρκαλίδης δ' ὁ Κυμαῖος, ὁ τὰ Περσικὰ ἀνγγράφας, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιγραφομένων Παρασκευασικῶν, καὶ οἱ Σερραπεύοντες, Φησί, τὰς Περσῶν βασιλεῖς δεῖπνῆτας ἅπαντας λελεμένοι διακονοῦσιν, ἐσθῆτας καλὰς ἔχοντες, καὶ διατρίβουσι σχεδὸν τὸ ἡμισυ τῆς ἡμέρας περὶ τὸ δεῖπνον. τῶν δὲ τῷ βασιλέως συνδειπνῶν οἱ μὲν ἕξω δεῖπνῶσιν, ἕς καὶ ὀρεῖν ἔξωσι παντὶ τῷ βελομένῳ· οἱ δὲ εἰσὼ μετὰ βασιλέως· καὶ ἔτοι δὲ ἢ συνδειπνοῦσιν αὐτῷ, ἀλλ' ἔστιν οἰκήματα δύο κατ' ἀντικρὺς ἀλλήλων, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς τὸ ἀριστον ποιῶνται, καὶ ἐν ᾧ οἱ σύνδειπνοι· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὀρεῖ διὰ τῷ παρακαλύμματι τῷ ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ἐκεῖνοι δ' αὐτὸν ἔχ' ὀρώσιν. ἐνίοτε μέντοι, ἐπειδὴν ἑορτὴ ᾗ, ἐν αὐτῇ οἰκήματα ἅπαντες δεῖπνῶσιν, ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐν τῷ μεγάλῳ οἴκῳ. ὅταν δὲ βασιλεὺς πότον ποιῇται, (ποιεῖ δὲ πολλὰς) συμπόται αὐτῷ εἰσιν ὡς μάλιστα δώδεκα· καὶ ὅταν δεῖπνήσωσιν, ὁ τε βασιλεὺς αὐτὸς καὶ ἑαυτὸν καὶ οἱ σύνδειπνοι, καλεῖ τὰς συμπότας τέττας τις τῶν εὐνέχων, καὶ ὅταν συνέλθωσι, συμπίνουσι μετ' αὐτῷ, ἢ τὸν αὐτὸν οἶνον καὶ κεῖνοι· καὶ οἱ μὲν χαμαὶ καθήμενοι, ὁ δ' ἐπὶ κλίνης χρυσόποδος κατακείμενος· καὶ ὑπερμεθύσαντες ἀτέρχονται. τὰ δὲ πλεῖστα ὁ βασιλεὺς μόνος ἀριστῇ καὶ δεῖπνεῖ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ συνδειπνεῖ, καὶ τῶν υἱῶν ἔνιοι καὶ πατρὶ τὸ δεῖπνον ἄρῃσι τε καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ αὐτῷ καὶ μία μὲν ἐξάρχη, αἱ δὲ ἄλλαι ἑθρόως ἄρῃσι. τὸ δὲ δεῖπνον, Φησί, τῷ βασιλέως καλέμενον ἀκέσαντι μὲν δόξει μεγαλοπρεπὲς εἶναι. ἐξεταζόμενον δὲ φανεῖται οἰκονομικῶς καὶ ἀκριβῶς συντεταγμένον, καὶ τοῖς ἄλλοις Πέρσας οὕτως ἐν δυναστείᾳ ἔστι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἔστι μὲν γὰρ τῷ βασιλεῖ χίλια ἱερεῖς τῆς ἡμέρας κατακοπτόμενα· τέτων δ' εἰσὶ καὶ ἵπποι, καὶ κάμηλοι, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ ἑλάφοι, καὶ τὰ πλεῖστα πρόβατα· πολλοὶ δὲ καὶ ὄρνιθες ἀναλίσκονται, οἳ τε σφαῖοι οἱ Ἀράβιοι, (ἔστι δὲ τὸ ζῶον μέγα)

καὶ χῆνες, καὶ ἀλεκτρυόνες· καὶ μέτρια μὲν αὐτῶν παρα-
τίθεται ἐκείῳ τῶν συνδείκνων τῷ βασιλέως, καὶ ἀποφέρεται
ἕκαστος αὐτῶν, ὃ τι αὐτὸν καταλίπεται ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· τὰ δὲ
πλεῖστα τέτων τῶν ἱερείων, καὶ τῶν σιτίων, ἕς τρέφει βα-
σιλεὺς, τῶν τε δορυφόρων καὶ τῶν παλταστῶν τέτοις ἐκφέ-
ρεται εἰς τὴν αὐλήν, ἃ ἰδεῖν *) ἄπνυτα, μερίδας ποιήσαν-
τες τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἄρτων ἴσας διαιρῶνται. ὥσπερ δὲ
οἱ μισθοφόροι ἐν τῇ Ἑλλάδι μισθὸν ἀργύριον λαμβάνουσιν,
ἕτως ἔτοι τὰ σιτία παρὰ τῷ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμ-
βάνουσιν. ἔτι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Πέρσαις τοῖς ἐν δυ-
ναστείᾳ ἔσιν ἄνδράς πάντα τὰ σιτία ἐπὶ τὴν τράπεζαν πα-
ρατίθεται. ἐπειδὴ δὲ οἱ σύνδεικνοι δειπνήσωσι, τῶν ἀπὸ
τῆς τραπέζης παραλειπομένων, (καταλείπεται δὲ τὰ πλεῖστα
κρέα καὶ ἄρτοι) ὁ τῆς τραπέζης ἐπιμελής μενος δίδωσιν ἐκεί-
νῳ τῶν οἰκετῶν· καὶ ταῦτα λαβὼν πῆς καὶ ἡμέραν ἔχει
τροφήν. παρὰ γὰρ τὸν βασιλέα Φοιτῶσιν οἱ ἐντιμότεστοι τῶν
συνδείκνων ἐπὶ τὸ ἄριστον μόνον, διὰ τὸ παρηγῆσθαι, ἵνα
μὴ δις κορεῦνται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὰς συνδείκνας ὑποδέ-
χονται. Ἡρόδοτος δὲ φησιν ἐν τῇ ἐβδόμῃ, ὡς οἱ ὑποδε-
χόμενοι Ἑλλήνων τὸν βασιλέα καὶ δειπνίζοντας Ξέρξην ἐς
πάν κακὸν ἀφίκοντο ἕτως, ὥς ἐκ τῶν οἴκων ἀνάσχοι ἐγι-
νοντο· ὅπερ Θασίοισιν ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Ἠπείρῳ πολιῶν τῶν
σφατέρων δεξαμένοις τὴν Ξέρξεω στρατιάν καὶ δειπνίσασαι,
τετρακέσσεα τάλαντα ἀργυρίᾳ Ἀντίπατρος τῶν ἀσῶν ἀνήρ
ἐδαπάνησε. καὶ γὰρ ἐκπώματα ἀργυρᾷ καὶ χρυσᾷ καὶ πρα-
τῆρας παρετίθεντο, καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖπνον †). εἰ δὲ
Ξέρξης δις ἐσιταύετο μεταλαμβάνων καὶ ἄριστον, ἀνάστατοι
αὐτὸν ἐγεγόνεσαν αἱ πόλεις. καὶ ἐν τῇ ἐννάτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν
φησι· Βασιλῆϊον δεῖπνον βασιλεὺς προτίθεται. τῆτο δὲ πα-
ρασκευάζεται ἑκάστῃ τῇ ἐνιαυτῷ, ἐν ἡμέρῃ, τῇ ἐγένετο ὁ
βασιλεὺς. ὄνομα δὲ τῷ δεῖπνῳ Περσισὶ μὲν τυκτὰ, Ἑλλη-
νισὶ δὲ τέλειον. τότε καὶ τὴν καφελὴν σμᾶται μόνον, καὶ
Πέρσαις δωρέεται. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος δειπνῶν ἐκάστοτε
μετὰ τῶν φίλων, ὡς ἰσοραῖ Ἐφίππος ὁ Ὀλύμπιος ἐν τῷ
παρὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαισίωνος μεταλλαγῆς, ἀνήλυ-

*) γρ. ἢ οἱ ἰδίατροι.

ἐλαβεν.

†) γρ. καὶ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖπνον.

σκε τῆς ἡμέρας μῶς ἑκατὸν, δειπνῶντων ἴσως ἐξήκοντα ἢ ἑβδομήκοντα φίλων. ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς Φησι Κησίας καὶ Δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς, ἐδάπνει μετὰ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχιλίων, καὶ ἀνῆλiskeτο εἰς τὸ δειπνον τάλαντα τετρακόσια. γίνεται δὲ ταῦτα Ἰταλικῷ νομίσματος ἐν μυριάσι διακοσίαις τεσσαράκοντα· αὐταὶ δὲ εἰς μυρία πεντακισχιλίας μεριζόμεναι, ἑκάστῳ ἀνδρὶ γίνονται ἀνὰ ἑκατὸν ἐξήκοντα Ἰταλικῷ νομίσματος, ὡς εἰς ἴσον καζίταςθαι τῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἀναλώματι· ἑκατὸν γὰρ μῶς ἀνῆλiskeτο, C. II. ὡς Ἐφίππος ἰσόρησεν. Μένανδρος δ' ἐν Μένει τῷ μεγίστῳ δαίπνῃ δαπάνημα τάλαντον τίστησιν, λέγων ἔτως·

Εἴ· ἐχ' ὅμοια κράττομεν καὶ δύομεν·

Ὅπερ γε τοῖς θεοῖς μὲν ἡγορασμένον

Δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δώδεκα *)

Αὐλητρίδας δέ, καὶ μύρον, καὶ ψαλτρίδας

Ταύτας, τὸ Θάσιον, ἐγχέλις, τυρόν, μέλι,

Μικρὰ τάλαντον γίνεται τὸ κατὰ λόγον.

ὡς γὰρ ὑπερβολῆς τινος ἀναλώματος τάλαντον ἀνόμασι καὶ ἐν Δυσκόλῳ δὲ Φησιν ἔτως·

— ὡς δύεσι δ' οἱ τοιχαρύνχοι

Κοίτας **) φέροντες σαμνί' †), ἐχί τῶν θεῶν

Ἐνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν. ὁ λιβανωτὸς εὐσεβέες,

Καὶ τὸ πόπανον. τῆτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ

Ἄπαν ἐπιτεθέν. οἱ δὲ τὴν ὀσφύν ἄκραν

Καὶ τὴν χολὴν ἔτ' ἐς τὰ βρώματα τοῖς θεοῖς ††)

Ἐπιθέντες αὐτοὶ τάλλα καταπίνασι.

Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δαίπνῳ, (εἰπερ τῆτι καὶ ὁ κωμικοποιὸς Πλάτων ἐν τῷ Φίλῳ ἐμνήσθη, καὶ μὴ τῷ Λευκαδίῃ Φιλοξένῳ) τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δαίπνῃ· Εἰς δ' ἔφερον διπλοὶ παῖδες λιπαρὰ τὰ τράπεζαν, Ἄμμι δ' ἕτερον δ' ἕτεροι, ἄλλοι δ' ἑτέρων, μέχρι ὅ

p. 147. πλήρωσαν οἶκον, καὶ δὲ πρὸς ὑφιλύχνες ἔσιλβον αὐγὰς αἱ σφάνοις, λαχάνοις, παροψίσι τε ὀξυβάφων πλήρεις, σὺν τῇ χλιδῶσαι παντοδαπὰς τέχνας εὐρήκατι πρὸς βιοτῶν ψυχῆς, δολασματίοισι παρέφερον ἐν κανέοισι μάζας χιονοχρόας.

*) γρ. δέκα.

**) γρ. Κίτας.

†) γρ. καὶ σαμνί'.

††) γρ. Καὶ τὴν χολὴν, ὅτ' αὖτ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς.

ἰλοι δ' ἐπεὶ πρῶτα παρῆλθεν ἔ κακκάβος, ὦ φίλότης,
 ἰλὰ λοπὰς, ἥς τὸ μέγιστον πάντῃ ἔπεθεν λιπρὸν τ' ἐς
 γχέλας τινες ἄριστον, γογγροισιωνητεῶν πλῆρες θροσερ-
 ρές, ἐπ' αὐτῇ δ' ἄλλο παρῆλθε τό σον βασιυνήην ἰσόνυ-
 λος. μικρὰ δὲ κακκάβι' ἔχοντα· τὸ μὲν γαλεκτινάρκιον
 ἄλλε παρῆς ἕτερον. πίων ἀπὸ τειθιάδα, καὶ σπηῖς πολυπο-
 ἰων ἀπαλοπλοκάμων θερμός. μετὰ ταῦτα παρῆλθεν ἰσε-
 ράπεζος ὅλος μνίσσης συνόδων πυρός, ἔπειτα βαθμὲς ἀ-
 μίζων, ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπυσαι τευθίδας, ὦ φίλαι, καὶ ξαν-
 ται μαλινκρίδας αἱ κῆφαι παρῆλθον, θρυμμητίδας δ' ἐπὶ
 αὐταῖς εὐπέταλοι, χλωραὶ τε ἡδυφάρυγγες. πηρίων τε
 εὐγυλὶ βύσαι μέγαθος κακκάβη γλυκὺ ὄξιος ὀμφαλὸς θοι-
 ῶας, καλεῖται παράγωμιν κάπιν σαφύριδα † ἐξαδαναιμαθῆς
 ἱπαρμέγεθος τίθεμος θυγμῆ μόλαν ὀπτόν ἐκαῖθεν τερμὸν,
 θεν γλυφίς τέμενον εὐθύς ἐπ' αὐτὰς τὰς ὑπογαστρίδας διαν-
 ῶας ἐπάμυνε πέμιντε μελδικαίτιν μάλα κεν κεχαροίμεθα, ἀλλ'
 ἔθεν ἐλλείπεσθαι θοιναπαρέας, ὅτε καλὰξαι δύνατ' ἐπικρατέως.
 γω γατικῆ, καὶ λέγοι τις, πάντα παρῆν ἐτοίμως ὕμνιν,
 γαρέπεσσα δὲ θρομὸν σπλάγχχον, ἔπειτα δὲ νῆεις δέλφακος
 ἱκετικῆς, καὶ νώτιος εἴληφε, καὶ ὀσφύς, καὶ μινυρίγματα
 ἱερμά, καὶ κεφάλαιον ὅλον διέπτυχας ἐφθόν, ἀπαρπυ-
 ῖηνος ἀλεκτοτρόφης, πνικτῆς ἐρίφης παρέθηκε, εἴτα διεφθα-
 ῖρόκω. λασχελίδας τε μετ' αὐτῶν λευκοφορινοχρόες, ῥύγχη,
 καὶ κεφαλαὶ, ἄκαδος τεχνὰ ματ' ἰόντες ἐσιφωμένον. ἐφθά-
 ρ' ἔπειτα κρέα, ὅπτα ἄλλ' ἐρίφων τε, καὶ ἀρνῶν ἀδυπέ-
 ρομα καρὸς χορδῇ· γλυκὺς ταμιξερὶ φαρνογένης ἀνδρὶ φιλέοντι
 θοὶ τέτῳ φίλότης ἔσθαις. καὶ λαγῶν τ', ἔπειτ' ἀλεκτρού-
 νων τε νεοσοί, περδίκων, φάσεων τε χύδαν. ἤδη δὲ παρε-
 βάλλετο θερμὰ πολλὰ, καὶ μαλακοπτυχίων ἄρτων. ὁ μωσ-
 σύζυγα δὲ, ξανθὸν τ' ἐπεισῆλθε μέλι, καὶ γάλα σύμπα-
 κτον, τὸ καὶ τυρονάκας, ἡ μὲν ἔφασκεν ἀπαλὸν, κῆγῶν
 ἀφάμαν. ὅτε δ' ἤδη βρωτύος ἡδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον, ἐταῖ-
 ροι, ἦσαν, τῆνα μὲν ἐξαπαίρειον θυῶες. ἔπειτα δὲ παῖ-
 δες νύτῃρ' ἔθεσαν κατὰ χειρός. Σωκράτης δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν
 τρίτῳ Ἐμφυλίῳ Πολέμῳ τὸ Κλεοπάτρας ἀναγράφων συμ-
 πόσιν, τῆς τελευταίας Αἰγύπτου βασιλευσάσης, γημαμένης
 δ' Ἀντωνίῳ Ῥωμαίων στρατηγῷ, ἐν Κιλικίᾳ, Φησίον ἔτις·

Ἀπαντήσασα τῷ Ἀντωνίῳ ἡ Κλεοπάτρα ἐν Κιλικίᾳ, παρεσκεύασεν αὐτῷ βασιλικὸν συμπόσιον, ἐν ᾧ πάντα χρυσὰ καὶ λιθοκόλλητα περιπτῶς ἐξεργασμένα ταῖς τέχναις. ἦσαν δὲ, Φησί, καὶ οἱ τοῖχοι ἀλκργέσι καὶ διχρύσεσι ἐμπετασμένοι ὕφεσι. καὶ δώδεκα τρίκλινα διατρώσασα, ἐκάρ. P.148. λασε τὸν Ἀντώνιον, μεθ' ὧν ἐβέλετο, ἡ Κλεοπάτρα. τῇ δὲ τῇ πολυτελείᾳ τῆς ὀψευς ἐκπλαγέστος, ὑπομειδίσασα, ταῦτ' ἔφη πάντα δωρεῖσθαι αὐτῷ, καὶ εἰς αὐριοῦν παρακάλει συνδειπνῆσαι πάλιν ἥκοντά μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων· ὅτε καὶ πολλῷ κρεῖττον διακοσμήσασα τὸ συμπόσιον, ἐποίησε Φανήναι τὰ πρῶτα μικρά. καὶ πάλιν καὶ ταῦτα ἐδωρήσατο, τῶν δ' ἡγεμόνων, ἐφ' ᾗ ἕκαστος κατέκειτο κλί. νη, καὶ τὰ κυλίκια, καὶ ὥς ταῖς ερωμαῖς ἐμαμέριστο, ἐκίσφ. Φέρειν ἐπέτρεψε· καὶ κατὰ τὴν ἄφθοον τοῖς μὲν ἐν ἀξιώμασι φορεῖα σὺν τοῖς κομίζεσι, τοῖς πλείοσι δὲ καταργύροις σκευαῖς κεκοσμημένους ἵππους, πᾶσι δὲ λαμπτηροφόρους πε. C.12. ξιν †). ἰσορεῖ δὲ καὶ, αὐτὸν τὸν Ἀντώνιον ἐν Ἀθήναις μετὰ ταῦτα διατρίψαντα, περιόκτον ὑπὲρ τὸ θέατρον κατασκευά. σιντα σχεδίαν χλωρᾷ πατυκασμένην ὕλην, ὥσπερ ἐπὶ τῶν Βακχικῶν ἄντρων γίνεται, ταύτης τύμπανα, καὶ νεβρίαι, καὶ παντοδαπὰ ἄλλα αἰθέρματα Διονυσιακὰ ἐξαρτήσαντα με. τὰ τῶν φίλων, ἐξ ἐωθινῆ κατακλινόμενον μεθύσκεσθαι, λαι. τεργούτων αὐτῷ τῶν ἐξ Ἰταλίας μετατεμφθέντων ἀκρο. μάτων, συνηθροισμένων ἐπὶ τὴν θέαν τῶν Πανελλήνων. μετέ. βαινε δ' ἐνότε, Φησί, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, ἀπὸ τῶν τεγῶν λαμπάσι δαδευκμένης πάσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως. καὶ ἐκτοτε ἐκέλευσαν αὐτὸν Διονύσιον ἀνακηρύττεσθαι κατὰ τὰς πόλεις ἀπάσας. καὶ Γάιος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ Καλλίπολα προσαγορευθεὶς, διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι, εἰμόνον ὠνομάζετο νέος Διόνυσος, ἀλλὰ καὶ τὴν Διονυσιακὴν πᾶ. σαν ἐνδύνων σολὴν προῆει, καὶ ὅπως ἐσκευασμένος ἐδίκα. ζεν. εἰς ταῦτά ἐσω ἀποβλέποντα τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀγκυρῶν τὴν Ἑλληνικὴν πενίαν, λαμβάνοντα πρὸ ἐφθαλμῶν καὶ τὰ †) γρ. τοῖς κάλυξι.

παρὰ Θηβαίοις δεῖπνα. περὶ ὧν Κλείταρχος ἐν πρώτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν διηγόμενος, καὶ ὅτι πᾶς αὐτῶν πλεῖτος ἠρέβῃ μετὰ τὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τῆς πόλεως κατασκαφὴν ἐν ταλάντοις τετρακοσίοις τεσσαρξίκοντα, Φησὶν, ὅτι τε μικρόψυχοι ἦσαν, καὶ τὰ περὶ τὴν τροφὴν λίχνοι, παρασκευάζοντες ἐν τοῖς δείπνοις θρία, καὶ ἐψητὰς, καὶ ἀφύας, καὶ ἐγκαρσιλόχας, καὶ ἀλλάντας, καὶ σχελίδας, καὶ ἔτνος. οἷσι Μαρδόνιον εἰσίασε μετὰ τῶν ἄλλων πεντήκοντα Περσῶν Αὐταμνος †) ὁ Φρύωνος, ὃν Φησι Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ μεγάλως πλεῖτῳ παρασκευάσθαι. ἡγῆμαι δ', ὅτι οὐκ ἂν περιεγένοντο, εἰδ' αὖ ἐδέχθη τοῖς Ἕλλησι περὶ Πλάταιαν παρατάττεσθαι ἀπολωλόσιν ἤδη ὑπὸ τῶν τοιούτων τροφῶν. Ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ Μιλήσιος Ἐκαταῖος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Γενεαλογιῶν, μᾶζ' αὖ Φησὶν εἶναι καὶ ὕεια κρέα. Ἀρμόδιος δὲ ὁ Λεπράτης C. 13. ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλιαν νομίμων, ἐ καταταθεῖς, Φησὶ, παρὰ Φιγαλαῦσι σίταρχος ἔφερε τῆς ἡμέρας οἶνε τρεῖς χόας, καὶ ἀλφίτων μέδιμνον, καὶ τυρῆ πεντάμνον, καὶ τέλλα τὰ πρὸς τὴν ἄρτυσιν τῶν ἱερῶν ἀρμόττοντα. ἡ δὲ πόλις παρείχεν ἑκατέρῳ τῶν χορῶν τρία πρόβατα, p. 149. καὶ μάγειρον, ὕδριαφόρον τε, καὶ τραπέζας, καὶ βάθρα πρὸς τὴν καθέδραν, καὶ τὴν τοιαύτην ἅπασαν παρασκευὴν, πλὴν τῶν περὶ τὸν μάγειρον σκευῶν ὁ χορηγός. τὸ δὲ δεῖπνον ἦν τοιοῦτον, τυρός, καὶ φύση, μᾶζα νόμι χάρην ἐπὶ χαλεπῶν κενῶν, τῶν παρὰ τισὶ καλεμένων μαζονόμων, ἀπὸ τῆς χρείας εἰληφότων τὴν ἐπωνυμίαν. ἐμὲ δὲ τῇ μᾶζῃ καὶ τῷ τυρῷ σπλάγχνον καὶ ἄλλας προφαγεῖν. καθ' αἰσάντων δὲ ταῦτα, ἐν κεραμείῳ *) κοτταβίδι πιεῖν ἐκάστῳ μικρόν. καὶ ὁ προσφέρων ἂν εἶπεν, εὖ δειπνήσεις **). εἶτα δ' εἰς τὸ ποινὸν ζωμός καὶ περίκομμα. πρόσχερα δὲ ἐκάστῳ δύο κρέα ἐνέμιζον δ' ἐν ἅπασι τοῖς δείπνοις, μάλιστα δὲ ταῖς λεγομένοις μᾶζαςι, (τῆτο γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἡ Διονυσιακὴ σύνοδος ἔχει τῆνομα) τοῖς ἐσθίεσι τῶν νέων ἀνδρικότερον ζωμόν τ' ἐγχεῖν πλείω, καὶ μᾶζας καὶ ἄρτους παραβαλεῖν· γεναῖος γὰρ ὁ τοιοῦτος ἐκρίνετο καὶ ἀνδράδης ὑπάρχαι. θαυμάσον γὰρ ἦν καὶ περιβόητον παρ'

†) γρ. Ἀτταγῆτος. *) γρ. κεραμείῳ. **) γρ. δειπνήσεις.

αὐτοῖς ἢ πολυφυχία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς ἐποιούν-
 το οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀπομυττόμενοι τοῖς
 ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαρμαλίαν ἔκκτος ἀπέφρσε, τὸτο
 ποιῶντες ἕνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις γινομένων νυκτερινῶν
 Φόβων. ἀπὸ δὲ τῶν σπόνδων καὶ αὖν ἔδεται. ὅταν δὲ τοῖς
 Ἑρῶσι θύωσι, βαθυτίχ μεγάλη γίνεσθαι, καὶ ἐσιῶνται πάν-
 τες μετὰ τῶν δέλων. οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἐσιῶσιν μετὰ
 τῶν πατέρων, ἐπὶ λίθων καθήμενοι, γυμνοὶ συνδιπνῶ-
 σιν. Θεόπουκος δ' ἐν τῇ ἑκτῇ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φι-
 λιππικῶν, οἱ Ἀρχάδες, Φησὶν, ἐν ταῖς ἐσιῶσιν ὑποδέ-
 χονται τὰς δεσπόσας καὶ τὰς δέλεις, καὶ μίαν πᾶσι τρι-
 πεζῶν παρασκευάζουσι, καὶ τὰ σίτικα πᾶσιν εἰς τὸ μέσον
 παρατιθέουσι, καὶ κρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κινῶσι. παρὰ
 δὲ Ναυκρατίταις, ὡς Φησὶν Ἑρμείας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 περὶ τῆ Γρυναίης Ἀπόλλωνος, ἐν τῷ Πρυτανεῖῳ δειπνῶσι
 Γενεθλοῖς Ἑστίαι Πρυτανίτιδες καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τῇ
 Κωμικῇ Ἀπόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν σολαῖς
 λευκαῖς, αἷς μέχρι καὶ νῦν κλέεσι πρυτανικὰς ἐσθῆτας,
 καὶ κατακλινθέντες ἐκπνέουσιν εἰς γόνατα, τῷ ἱεροκρο-
 κος τὰς πατρίδας εὐχὰς καταλέγοντος, συσπένδοντες. μετὰ
 δὲ ταῦτα κατακλινθέντες λαμβάνουσιν ἕκαστος οἶνον κοτύλης
 δύο, πλὴν τῶν ἱερέων τῷ τε Πυθίῳ Ἀπόλλωνος καὶ τῇ
 Διονύσει· τῶν γὰρ ἑκατέρῳ διπλῆς ὁ οἶνος μετὰ καὶ
 τῶν ἄλλων μερίδων δίδεται. ἔπειτα ἑκάστῳ παρατίθεται ἄρτος
 καθαρὸς εἰς πλάτας πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄρτος ἑτε-
 ρος, ὃν κριθανίτην καλεῖται, καὶ κρέας ὕειον, καὶ λεπάριον πι-
 σάνης, ἢ λαχάνα τῇ κατὰ κειρὸν γινομένη, ὡς τε δύο, καὶ
 τυρὲ τροφαλὶς, σὺν τε ξηρᾷ, καὶ πλακῆς. καὶ σέφικος. καὶ
 ὅς ἂν ἔξω τι τῶν ἱεροποιῶν παρασκευάσῃ, ὑπὸ τῶν τιμῶ-
 νων ζῆμιται. ἀλλὰ μὴν ἔδδ τοῖς σιτεμένοις ἐν Πρυτανεῖῳ
 ἔξωθεν προσσιφῆρυν τι βρώσιμον ἔχειν. μόνον δὲ ταῦτα κατὰ
 p.150. ναλίσκωσιν, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες. ταῖς
 δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τῇ ἐν αὐτῇ ἔχει τῶν σιτεμένων τῷ
 βελομένῳ ἀναλθόντι εἰς τὸ Πρυτανεῖον δειπνῶν, οἰκοῦν
 παρασκευάσαντα αὐτῷ λάχανόν τι, ἢ τῶν ὀσπρίων, καὶ τί-
 ριχον, ἢ ἰχθύν, κρέως δὲ χοιρεῖα βραχύτατον, καὶ τί-
 των μεταλαμβάνων κοτύλην οἶνου. γυναικὶ δὲ ἐκ, ἔχει

ἵεναι εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἥ μόνῃ τῇ αὐλητρίδι. ἃκ εἰσ-
 ρεται δὲ ἔδῃ ἅμῃς εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ἔνν δὲ τις Ναυ-
 πτιπῶν γάμος ἐστὶν, ὡς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται,
 πύρῃται αὐτὰ καὶ μελίπηκτα δίδουσι. τίς δὲ ἡ τέτων αἰ-
 , Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος. Λυγκεύς δ' ἐν
 εἰς Αἰγυπτιακοῖς, προκρίνων τὰ Αἰγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν
 ροικῶν, Αἰγυπτίων ἐπιτρατευσάντων, φησὶν, ἐπὶ Ὡχρον
 Περσῶν βασιλέα, καὶ νικηθέντων, ἐπεὶ ἐγένετο αἰ-
 ἄλκτος ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὁ Ὡχος αὐτὸν Φιλ-
 ῥαΐτως ὄγων ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς
 ομνῆς λαμπρῆς, ὁ Αἰγύπτιος κατεγέλα, ὡς εὐταλῶς
 Πέρσῃ δικαιωμένῃ. εἰ δὲ θέλεις, ἔφη, εἰδέναι, ὦ βα-
 εῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τὰς εὐδαίμονας βασιλέας, ἐπί-
 ψον τοῖς ἐμοῖς ποτε γενομένοις μαγείροις παρασκευάσαι
 Αἰγύπτιον δεῖπνον. καὶ κελεύσαντος, ἐπεὶ παρασκευά-
 η, ἥσθεις ὁ Ὡχος τῷ δεῖπνῳ, κακὸν κακῶς σε, ἔφη,
 Αἰγύπτιε, ἀπολέσαιαν οἱ θεοὶ, ὅς τις δεῖπνα τοιαῦτα κα-
 λῶν ἐπαθύμῃσας θοίνης εὐταλεσέρας. τίνα δ' ἦν τὰ
 γύπτια δεῖπνα, Πρωταγαρίδης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δαφνι-
 ν ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς, λέγων ἕτως· Ὅτρη δὲ ἐστὶν
 εἰς δεῖπνον Αἰγυπτιακὴ, τραπεζῶν μὲν ἢ παρατιθεμένων,
 ἀκων δὲ περιφερομένων. παρὰ δὲ Γαλάταις φησὶ Φύλαρ-
 ε ἐν τῇ ἔκτῃ ἐν ταῖς τραπέζαις ἄρτας πολλὰς κατα-
 ιλασμένης παρατίθασθαι χύδην, καὶ κρέατα ἐκ τῶν λα-
 των, ὧν ἑαῖς γεύσται, εἰ μὴ πρότερον θείσῃται τὸν
 σιλέα, εἰ ἦψατο τῶν παρακαμμένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ
 γὸς Φύλαρχος Ἀριάνην φησὶ τὸν Γαλάτην κλεσιώτατον
 αἰ παγγαλίλασθαι ἐσιᾶσαι Γαλάτας πάντας ἐνικυτὸν, καὶ
 το συντελέσαι ποιήσαντα ἕτως. κατὰ τόπους τῆς χώρας
 ε ἐπικαιροτάτες τῶν ἰδῶν διέλαβε εαθμοῖς, ἐπὶ τε τέ-
 ις ἐκ χαράων καὶ τῶν καλῶν τῶν τε οἰαύων ἐπεβάλ-
 το σπηνὰς χωρύσας ἀνὰ τετρακασίας ἄνδρας, καὶ πλείους
 , καθὼς αὖ ἐκποιῶσιν οἱ τόποι τέ τε ἀπὸ τῶν πόλεων
 ἔασθαι καὶ τῶν καμῶν μέλλον ἐπιρρεῖν πλήθος. ἐνταῦ-
 ε δὲ λέβητας ἐπέστησε κραιῶν παντοδαπῶν μεγάλους, ἕς
 ἰὸ ἐνικυτῷ καὶ πρὸ τῷ μέλλειν †) μεταπομπύμενος τεχνί-
 †) πρ. πρὸ τῷ ἐπαγγέλλειν.

αὐτοῖς ἢ πολυχρηγία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦν-
το οὐκ ἀπονηψόμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀπομαπτόμενοι τοῖς
ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἔκκτος ἀπέφερε. τῷτ'
ποιῶντες ἕνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις γινομένων νυκταρινῶν
φόβων. ἀπὸ δὲ τῶν σπόνδων πικρὸν ἔδεται. ὅταν δὲ τοῖς
Ἑρωσι θύωσι, βαθυσίᾳ μεγάλη γίνεται, καὶ ἐσιῶνται πάν-
τες μετὰ τῶν δέλων. οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἐσιῶσι μετὰ
τῶν πατέρων, ἐπὶ λίθων καθήμενοι, γυμνοὶ συνήειπν-
σιν. Θεόπουκος δ' ἐν τῇ ἑκτῇ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φι-
λικπικῶν, οἱ Ἀρχαῖδες, Φησίην, ἐν ταῖς ἐσιῶσι ἐποδέ-
χονται τὰς δεσπότρεσσιν καὶ τὰς δέλεις, καὶ μίαν πᾶσι τρι-
πέζην παρασκευάζουσι, καὶ τὰ σίτικα πᾶσιν εἰς τὸ μέσον
παρατιθέουσι, καὶ κρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κινῶσι. παρὰ
δὲ Ναυκρατίταις, ὡς Φησίην Ἑρμαίους ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
περὶ τῆ Γρυναίης Ἀτόλλωνος, ἐν τῷ Πρυτανεῖῳ δεῖπνῶσι
Γενεθλοῖς Ἑσίᾳ Πρυτανιτίδῃ καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τῇ
Κωμᾷς Ἀτόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν σολαῖς
λευκαῖς, ἃς μέχρι καὶ νῦν καλεῖται πρυτανικὰς ἐσθῆτας,
καὶ κατακλινθέντες ἐπανίσχυνται εἰς γόνατα, τῷ ἱεροκρυ-
κος τὰς πατέρας εὐχὰς καταλέγοντος, συστέλλοντες. μετὰ
δὲ ταῦτα κατακλινθέντες λαμβάνουσιν ἕκαστος οἶνον κοτύλης
δύο, πλὴν τῶν ἱερέων τῷ τε Πυθίᾳ Ἀτόλλωνος καὶ τῇ
Διονύσει· τῶν γὰρ ἑκατέρῳ διπλᾶς ὁ οἶνος μετὰ καὶ
τῶν ἄλλων μερίδων δίδεται. ἔπειτα ἐκάστῳ παρατίθεται ἄριστος
καθαρὸς εἰς πλάτας πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄριστος ἐτε-
ρος, ὃν κριβανίτην καλεῖται, καὶ κρέας ὕειον, καὶ λεπάριον πτι-
σάνης, ἢ λαχάνη τῇ κατὰ κειρὸν γινομένη, ὡς τε δύο, καὶ
τυρῆ τροφαλῖς, σῦκά τε ξηρά, καὶ πλεγκῆς, καὶ εἰφικος. καὶ
ὅς ἂν ἔξω τι τῶν ἱεροποιῶν παρασκευάσῃ, ὑπὸ τῶν τιμέ-
χων ζημιῆται. ἀλλὰ μὴν ἐδὲ τοῖς σιτεμένοις ἐν Πρυτανεῖῳ
ἔξωθεν προσσιτφέρειν τι βρώσιμον ἔξεσι. μόνον δὲ ταῦτα κατε-
p.150. ναλίσκεσιν, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες. τῷς
δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τῇ ἐν ταῦτ' ἔξεσι τῶν σιτεμένων τῷ
βελομένῳ ἀναλόντι εἰς τὸ Πρυτανεῖον δεῖπνῶν, οἰκᾶν
παρασκευάσαντα αὐτῷ λάχανόν τι, ἢ τῶν ὀσπρίων, καὶ τί-
ριχον, ἢ ἰχθύν, κρέως δὲ χοιρεῖς βραχύτατον, καὶ τί-
των μεταλαμβάνων κοτύλην οἶνου. γυναικὶ δὲ ἐκ, ἔξωθεν

εἰσιέναι εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἥ μόνῃ τῇ αὐλητρίδι. ἐκ εἰσ-
 Φέρεται δὲ ἔδ᾽ ἀμὲς εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ἐν δὲ τις Νευ-
 κρατιπῶν γάμος ἐστὶν, ὡς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται,
 ἀπαίρηται ὡς καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι. τίς δὲ ἡ τέτων αἰ-
 τίς, Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος. Λυγκεὺς δ' ἐν
 τοῖς Αἰγυπτιακοῖς, προκρίνων τὰ Αἰγυπτιακὰ δαίτνα τῶν
 Παρσικῶν, Αἰγυπτίων ἀπειρατευσάντων, Φησὶν, ἐπὶ Ὡλχον
 τὸν Περσῶν βασιλέα, καὶ νικηθέντων, ἐπεὶ ἐγένετο αἰ-
 χμαλάτος ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὁ Ὡλχος αὐτὸν Φιλ-
 ανθράκως ἄγων ἐκάλεσε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς
 γενομένης λαμπρᾶς, ὁ Αἰγύπτιος κατεγέλα, ὡς εὐτελῶς
 τῷ Πέρσῃ δικαιωμένῃ. εἰ δὲ θέλεις, ἔφη, εἰδέναι, ὦ βα-
 σιλεῦ, πῶς δεῖ σιταῖσθαι τὴν εὐδαίμονα βασιλέα, ἐπι-
 τρεψὼν τοῖς ἐμοῖς ποτὶ γενομένοις μαγείοις παρασκευάσαι
 σοὶ Αἰγύπτιον δεῖπνον. καὶ κελεύσαντος, ἐπεὶ παρασκευά-
 σθη, ἥσθεῖς ὁ Ὡλχος τῷ δεῖπνῳ, κακὸν κακῶς σε, ἔφη,
 ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ, ὅς τις δεῖπνα τοιαῦτα κα-
 ταλιπὼν ἐπαθύμῃσας θοίνης εὐτελεσέρας. τίνα δ' ἦν τὰ
 Αἰγύπτια δαίτνα, Πρωταγαρίδης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δαφνι-
 κῶν ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς, λέγων ἕτως· Τρίτῃ δὲ εἰν
 ἰδέα δαίτναν Αἰγυπτιακὴν, τραπέζων μὲν ἑ παρατιθεμένων,
 πινάκων δὲ περιφερομένων. παρὰ δὲ Γαλάταις Φησὶ Φύλαρ-
 χος ἐν τῇ ἐκτῇ ἐν ταῖς τραπέζαις ἄρτας πολλὰς κατα-
 κεκλασμένης παρατίθεσθαι χύδην, καὶ κρέατα ἐκ τῶν λα-
 βήτων, ὧν ἑαίς γεύεται, εἰ μὴ πρότερον θεώσῃται τὸν
 βασιλέα, εἰ ἤψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ
 αὐτὸς Φύλαρχος Ἀριάμνην Φησὶ τὸν Γαλάτην πλεσιώτατον
 ὄντα ἀπαγγέλλασθαι ἐσιᾶσαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυτὸν, καὶ
 τῷτο συντελεῖσθαι ποιήσαντα ἕτως. κατὰ τόπος τῆς χώρας
 πᾶς ἐπιεικροτάτες τῶν ἰδῶν διέλαβε σαθμοῖς, ἐπὶ τε τέ-
 ταις ἐκ χαράκων καὶ τῶν καλῶν τῶν τε οἰκῶν ἐπεβάλλ-
 λητο σκηναὶς χωρέσας ἀνὰ τετρακασίαις ἄνδρας, καὶ πλείους
 ἔτι, καθὼς ἂν ἐκποιῶσιν αἱ τόποι τέ τε ἀπὸ τῶν πόλεων
 θέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιρρεῖν πληθός. ἐνταῦ-
 θα δὲ λέβητας ἐπέσκησε κρεῶν παντοδαπῶν μεγάλαις, ἕς
 πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τῷ μέλλειν †) μεταπεμφόμενος τεχνί-

†) πρ. πρὸ τῷ ἐπαγγέλλειν.

αὐτοῖς ἢ πολυφυχία. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπουδᾶς ἐποιούν-
 το οὐκ ἀπονηψόμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀπομαπτόμενοι τοῖς
 ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἔκκτος ἀπέφραε, τὴν
 ποιῶντες ἕνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόδοις γινομένων νυκταρινῶν
 φόβον. ἀπὸ δὲ τῶν σπόνδων παιὼν ἔδεται. ὅταν δὲ τοῖς
 Ἑρωσι θύωσι, βαθυτέρᾳ μεγάλῃ γίνεσθαι, καὶ ἐσιῶνται πάν-
 τες μετὰ τῶν δέλων. οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἐσιῶσεσι μετὰ
 τῶν πατέρων, ἐπὶ λίθων καθήμενοι, γυμνοὶ συνδαιτυνέ-
 σιν. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἑκτῇ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Φι-
 λιππικῶν, οἱ Ἀριᾶδες, Φησὶν, ἐν ταῖς ἐσιῶσεσι ὑποδέ-
 χονται τὰς δεσπότῃσιν καὶ τὰς δέλεις, καὶ μίαν πᾶσι τρι-
 πεζῶν παρασκευάζουσι, καὶ τὰ σίτικα πᾶσιν εἰς τὸ μέσῳ
 παρατιθέουσι, καὶ πρατῆρα τὸν αὐτὸν πᾶσι κινῶσι. παρὰ
 δὲ Ναυκρατίταις, ὡς Φησὶν Ἑρμεῖας ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν
 περὶ τῆ Γρυναίης Ἀπόλλωνος, ἐν τῷ Πρυτανείῳ δειπνῶσι
 Γενεθλίοις Ἑσίοις Πρυτανίτιδος καὶ Διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τῇ
 Κωμικῇ Ἀπόλλωνος πανηγύρει, εἰσιόντες πάντες ἐν τοιαύ-
 τῃ λευκαῖς, ἃς μέχρι καὶ νῦν καλεῖται πρυτανικάς ἐσθῆτας,
 καὶ κατακλινθέντες ἐπανίσκυνται εἰς γόνατα, τῷ ἱεροκέρ-
 ρος τὰς πατρίδας εὐχὰς καταλέγοντος, συσπένδοντες. μετὰ
 δὲ ταῦτα κατακλινθέντες λαμβάνουσιν ἕκαστος οἶνον κοτύλης
 δύο, πλὴν τῶν ἱερέων τῶν τε Πυθίᾳ Ἀπόλλωνος καὶ τῇ
 Διονύτει· τῶν γὰρ ἑκατέρῳ διπλᾶς ὁ οἶνος μετὰ καὶ
 τῶν ἄλλων μερίδων δίδεται. ἔπειτα ἐκαστῷ παρατίθεται ἄρτος
 καθαρὸς εἰς πλάτας πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐτίκεται ἄρτος ἑτε-
 ρος, ὃν κριβανίτην καλεῖται, καὶ κρέας ὕειον, καὶ λεπάριον πι-
 σάνης, ἢ λαχάνη τῇ κατὰ καιρὸν γινομένη, ὡς τε δύο, καὶ
 τυρὸν τροφαλὶς, σῦκά τε ξηρά, καὶ πλακῆς. καὶ εἰφικνος. καὶ
 ὅς ἂν ἔξω τι τῶν ἱεροποιῶν παρασκευάσῃ, ὑπὸ τῶν τιμέ-
 χων ζημιᾶται. ἀλλὰ μὴν ἔδὲ τοῖς σιτεμένοις ἐν Πρυτανείῳ
 ἔξωθεν προσσιτφέρειν τι βρώσιμον ἔξεσι. μόνον δὲ ταῦτα κατε-
 ρ.150. ναλίσκεσιν, τὰ ὑπολειπόμενα τοῖς οἰκέταις μεταδιδόντες. ταῖς
 δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τῇ ἐν αὐτῇ ἔξεσι τῶν σιτεμένων τῷ
 βελομένῳ ἀνελθόντι εἰς τὸ Πρυτανεῖον δειπνεῖν, οἰκοῦν
 παρασκευάσαντα αὐτῷ λάχανόν τι, ἢ τῶν ὀσπρίων, καὶ τέ-
 ριχον, ἢ ἰχθυὸν, κρέως δὲ χοιρεῖς βραχύτατον, καὶ τέ-
 των μεταλαμβάνων κοτύλην οἶνου. γυναικὶ δὲ ἑκ, ἔξωθεν

εἰσιέναι εἰς τὸ Πρυτανεῖον, ἥ μόνῃ τῇ αὐλητρίδι. ἐκ εἰς-
 Φέρεται δὲ ἐδὲ αὖτις εἰς τὸ Πρυτανεῖον. ἐν δὲ τις Ναυ-
 κρατιτῶν γάμος ἐστὶν, ὡς ἐν τῷ γαυμῷ νόμῳ γέγραπται,
 ἀπείρῃται ὡς καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι. τίς δὲ ἡ τέτων αἰ-
 τίς, Οὐλπιανὸς ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος. Λυγκεὺς δ' ἐν
 τοῖς Αἰγυπτιακοῖς, προκρίνων τὰ Αἰγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν
 Παρσικῶν, Αἰγυπτίων ἀπειρατευσάντων, Φησὶν, ἐπὶ Ὡρχον
 τὸν Περσῶν βασιλέα, καὶ νικηθέντων, ἐπεὶ ἐγένετο αἰ-
 χμαλάτος ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὁ Ὡρχος αὐτὸν Φιλ-
 ανθράκως ἄγων ἐκάλεισε καὶ ἐπὶ δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς
 γανομένης λαμπρᾶς, ὁ Αἰγύπτιος κατεγέλα, ὡς εὐτελῶς
 τὰ Πέρσας διαιωμένους. εἰ δὰ θέλεις, ἔφη, εἰδέναι, ὦ βα-
 σιλεῦ, πῶς δεῖ σιταῖσθαι τὰς εὐδαίμονας βασιλέας, ἐπί-
 τρεψον τοῖς ἐμοῖς ποτε γανομένοις μαγείοις παρασκευάσαι
 σοι Αἰγύπτιον δεῖπνον. καὶ κελεύσαντος, ἐπεὶ παρασκευά-
 σθη, ἥσθεις ὁ Ὡρχος τῷ δεῖπνῳ, κακὸν κακῶς σε, ἔφη,
 ὦ Αἰγύπτιε, ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ, οἷς δεῖπνα τοιαῦτα κα-
 ταλιπὼν ἐπαθύμησας θοίνης εὐτελεσέρως. τίνα δ' ἦν τὰ
 Αἰγύπτια δεῖπνα, Πρωταγαρίδης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Δαφνι-
 κῶν ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς, λέγων ἕτως· Τρίτη δὲ εἰν
 ἰδέα δεῖπναν Αἰγυπτιακὴν, τραπεζῶν μὲν ἢ παρατιθεμένων,
 πινάκων δὲ περιφερομένων. παρὰ δὲ Γαλάταις Φησὶ Φύλαρ-
 χος ἐν τῇ ἐκτῇ ἐν ταῖς τραπέζαις ὄντας πολλὰς κατα-
 κεκλασμένης παρατίθεσθαι χύδην, καὶ κρέατα ἐκ τῶν λα-
 βήτων, ὧν ἑαίς γεύεται, εἰ μὴ πρότερον θείσῃται τὸν
 βασιλέα, εἰ ἦψατο τῶν παρακειμένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ
 αὐτὸς Φύλαρχος Ἀριάμνην Φησὶ τὸν Γαλάτην πλεσιώτατον
 ὄντα ἀπαγγέλλασθαι εἰσάσαι Γαλάτας πάντας ἐνιαυτὸν, καὶ
 τῆτο συντελεῖσθαι ποιήσαντα ἕτως. κατὰ τόπον τῆς χώρας
 πᾶς ἐπιεικροτάτες τῶν ἰδῶν διέλαβε σαθμοῖς, ἐπὶ τε τέ-
 ταις ἐκ χαράκων καὶ τῶν καλῶν τῶν τε οἰσίων ἐπεβάλ-
 λετο σκηναὶς χωρέσας ἀνὰ τετρακασίαις ἄνδρας, καὶ πλείους
 ἔτι, καθὼς αὖ ἐκποιῶσιν αἱ τόποι τέ τε ἀπὸ τῶν πόλεων
 θέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλον ἐπιρρεῖν πληθος. ἐνταῦ-
 θα δὲ λέβητας ἐπέστησε κρεῶν παντοδαπῶν μεγάλους, ἕς
 πρὸ ἐνιαυτοῦ καὶ πρὸ τῆ μέλλειν †) μεταπεμφόμενος τεχνί-

†) ὅς. πρὸ τῆ ἐπαγγέλλειν.

τας δὲ ἄλλων πόλεων ἐχαλκεύσατο. θύματα δὲ καταβάλλεσθαι ταύρων καὶ συῶν καὶ προβάτων τε καὶ λοιπῶν κτηνῶν ἐκάστης ἡμέρας πολλά, πίθους τε οἶνε παρασκευάζεσθαι, καὶ πληθὺς ἀλφίτων πεφυραμένων, καὶ ὁ μόνον, φησὶν, οἱ παραγινόμενοι τῶν Γαλατῶν ἀπὸ τῶν καμαῶν καὶ τῶν πόλεων ἀπήλαυνον, ἀλλὰ καὶ οἱ παριόντες ξένοι ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων παίδων οὐκ ἠφίσταντο, ἕως ἂν μεταλάβωσι τῶν παρασκευασθέντων. Θρακίαν δὲ δειπνων μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἐκτῇ ἀναβάσει, τὸ παρὰ Σεύθῃ

p. 151. διαγράφειν συμπόσιον ἐν τέτοις· Ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον πάντες, τὸ δὲ δεῖπνον ἦν κατημένοις κύκλῳ, ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσπρόχθησαν πᾶσιν. ἔτοι δὲ ὅσον εἶσισι κρεῶν μεσοὶ νευμεγμένων, καὶ ἄρτοι ζυμῆται μεγάλοι προσηπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. μάλιστα δὲ τράπεζαι κατὰ τὰς ξένας αἰεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν, καὶ πρῶτος τῶν ἐποίει Σεύθης· ἀνελόμενος τὰς παρ' αὐτῷ κείμενας ἄρτους διέκλα κατὰ μικρά· καὶ ἐβρίσκει, οἷς αὐτῷ ἔδωκε, καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι, ἐαυτῷ καταλιπών, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπίειν, καὶ ὅς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δὲ τις Ἀρύτας ὄνομα, φαγεῖν δαμόν, τὸ μὲν διαλείπτειν εἰς χαίρειν, λαβὼν δ' εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοδινικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδείκναι, κέρατα δὲ οἶνε τιμωρον, καὶ πάντες ἐδέχοντο. ὁ δὲ Ἀρύτας, ἔπειτα παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἦν, εἶπεν, ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκ ἔτι δειπνοῦντα, ἐκείνῳ, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' ἔκω. ἐνταῦθα μὲν ἤδη γέλας ἐγένετο. ἔπειτα δὲ προὔχωρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν ἀνὴρ Θράξ, ἵππον ἔχων λευκόν, καὶ λαβὼν κέρας μετὸν, προκίνω σοι, ὦ Σεύθῃ, ἔφη, καὶ τὸν ἵππον τέτον δωρεῖμαι, ἐφ' ᾧ καὶ θιώκων, ὃν ἂν ἐθέλῃς, αἰρήσεις, καὶ ἀποχωρεῖν εἰ μὴ θέλῃς τὸν πολέμιον. ἄλλος παῖδα εἰσαγαγὼν, ἔτι δωρεῖσάτο προκίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί, καὶ Τιμασίῳ προκίνων Φιάλην τε ἀργυρεάν, καὶ τάπηδα ἀξίαν δέκα μνῶν. Γνήσιππος δὲ τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν, ὅτι ἀρχαῖος εἶη νόμος κάλλιστος, τὰς μὲν ἔχοντας διδόναι τῇ βασιλεῖ τιμῇς ἕνεκα, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασί

λέα. Ξενοφῶν δὲ ἀνέστη θαρσαλέως, καὶ δεξιόμενος τὸ κέρας εἶπεν· Ἐγὼ σοι, ὦ Σεύθῃ, δίδωμι ἐμαυτὸν, καὶ τὰς ἐμὰς τέττας ἐταίρους φίλους εἶναι πιστὰς, καὶ ἡδένα ἀκοντα· καὶ νῦν κέρεισιν ἔδεν προσαιτοῦντες, ἀλλὰ καὶ πονεῖν ὑπὲρ σὲ καὶ προκινδυνεύειν βελόμενοι. καὶ ὁ Σεύθῃς ἀναστὰς συνέπια, καὶ συγκατασκέδασε τῷ μετ' αὐτὴν τὸ κέρας. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλθον Κερασουνταῖοι, οἱ αὐλοῖς σημαίνουσιν, καὶ σάλπιγγιν αἰοβωίναις, ῥυθμὸς τε καὶ οἶονε μυχῶδι σελπίζοντες. Ἰλοσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς σοᾶς ἐν ταῖς ἰσορῖαις, ἃς συνέθηκαν, οὐκ ἀλλοτρίως ἢς προήρητο φιλοσοφίας πολλὰ παρὰ πολλοῖς ἔθιμα καὶ νόμιμα ἀναγράφων, Καλτοί, Φησί, τὰς χοὰς †) προτίθενται, χόρτον ὑποβάλλοντες, καὶ ἐπὶ τραπεζῶν ξυλίνων, μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπηρμένων. ἡ τροφή δ' ἔστι ἄρτοι μὲν ὀλίγοι, κρέα δὲ πολλὰ ἐν ὕδατι καὶ ὅπτα ἐπ' ἀνθρώπων ἢ ὀβελίσκων. προσ- p. 152. Φέρονται δὲ ταῦτα καθαρίως μὲν, λεοντωδῶς δὲ, ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις αἶροντες ὅλα μέλη, καὶ ἀποδάκνουτες, ἔχον δὲ ἥ τι δυσάποσκατον, μαχαίρῳ μικρῷ παρατέμνοντες, ὁ τοῖς κολοῖς ἐν ἰδίῃ θήκῃ παράκειται. προσφέρονται δὲ καὶ ἰχθῦς, οἱ τε παρὰ τὰς ποταμὸς οἰκῶντες, καὶ παρὰ τὴν ἐντὸς καὶ τὴν ἔξω θάλασσαν· καὶ τέττας δὲ ὀπτιὰς μετὰ ἁλῶν, καὶ ὄξος, καὶ κυμίνου. τῆτο δὲ καὶ εἰς τὸ ποτὸν ἐμβάλλουσιν. ἐλαίῳ δὲ ἐ χρωῶνται διὰ σπάνιν, καὶ διὰ τὸ ἀσύνηδες ἀηδὲς αὐτοῖς φαίνεται. ὅταν δὲ πλείονες συνδείπνωσιν, κάθηνται μὲν ἐν κύκλῳ, μέσος δὲ ὁ κρᾶτιστος, ὡς ἂν κορυφαῖος χορῶ, διαφέρων τῶν ἄλλων ἢ κατὰ τὴν πολεμικὴν εὐχέρειαν, ἢ κατὰ τὸ γένος, ἢ κατὰ πλεῖτον· ὁ δ' ὑποδεχόμενος παρ' αὐτόν, ἀφ' ἑξῆς δ' ἐκατέρωθεν, κατ' ἀξίαν ἢς ἔχουσιν ὑπεροχῆς. καὶ οἱ μὲν τὰς θυρεὰς ὀπλοφοροῦντες ἐκ τῶν ὀπίσω παραστᾶσιν, οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ τὴν ἀντικρὺ καθήμενοι κύκλῳ, καθάπερ οἱ δεσπότες, συνευωχῶνται. τὸ δὲ ποτὸν οἱ διακονοῦντες ἐν ἀγγείοις περιφέρουσιν, εὐκοῖσι μὲν ἀμβίκοις, ἢ κερκυαῖς, ἢ ἀργυροῖς· καὶ γὰρ τὰς πίνακας, ἐφ' ὧν τὰς τροφὰς προτίθενται, τοιούτους ἔχουσιν, οἱ δὲ χαλκῆς, οἱ δὲ κἄνεα ξύλινα καὶ πλακτά. τὸ

†) γρ. τὰς τροφάς.

δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλεῖστον οἶνος ἐξ Ἰταλίας
καὶ τῆς Μασσαλιωτῶν χώρας παρακομιζόμενος· ἄκρτος ἔ-
στος· ἐνίοτε δὲ ὀλίγον ὕδαρ παραμίσγεται· παρὰ δὲ τὰ
ὑποδεεστέροις ζύθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσπευσσμένον
παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καὶ αὐτὸ καλεῖται δέρεμα†). ἀποφ-
ροφῆσι δὲ ἐκ τῆ αὐτῆς ποτηρίας κατὰ μικρὸν, ἢ πλείων κα-
θῶ, πυκνότερον δὲ τῆς ποιῆσι. περιφέρει δὲ ὁ καὶς ἐπὶ
τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαία. οὕτως διακονεῖνται, καὶ τὺς θεῶς
προσκυνῶσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ σπεφόμενοι. ἔτι ὁ Ποσειδῶνιος
διηγόμενος καὶ τὸν Λαερτιάδεω Βιτύτιος πατρὸς πλῆτος
τῆ ὑπὸ Ῥωμαίων καθεστάντος, Φησί, δημαγωγούντα αὐ-
τὸν τὺς ὄχλους ἐν ἄρματι φέρεσθαι διὰ τῶν ποδῶν, καὶ
σπεῖρειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον ταῖς ἀκολουθήσασιν τῶν Κελ-
τῶν μυριάσι, Φράγμα τε ποιῆν δωδεκάσκιον τετράγωνον,
ἐν ᾧ πληροῦν ληνὺς πολυτελεῶς πόματος, παρεσκευάζων τε
τοσέτω βρωμάτων πλήθος, ὥστε ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἐξεί-
ναι τοῖς βελομένοις εἰσερχομένοις τῶν παρεσκευασθέντων
ἀπολαύειν, ἀδιαλείπτως διακονεμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτῷ
προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης, ἀφυστρήσαντά τινα τῶν βαρ-
βάρων ποιητὴν ἀφαιέσθαι, καὶ συναντήσαντα μετὰ ῥή-
τι μνηστῆρ' αὐτῆ τὴν ὑπεροχὴν, ἐαυτὸν δ' ὑποθρηναῖν, οἷ
ἐσέρηκε· τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσῶν,
καὶ ῥῆσαι αὐτῷ παρατρέχοντι· ἀνελόμενον δ' ἐκείνῳ τέ-
λῳ ὑμναῖν λέγοντα, διότι καὶ τὰ ἴχνη τῆς γῆς, ἐφ' ἣς
ἄρματ' ἔλατ' ἔχοντα, χρυσὸν καὶ εὐεργεσίας ἀνθρώποις φέρει. ταῦ-
τα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἰσόρησαν. ἐν δὲ τῇ
πέμπτῃ περὶ Παρθυαίων διηγόμενος, Φησὶν· Ὁ δὲ καλὸς
φίλος τραπεζῆς μὲν ἢ κοινωνεῖ, χαρμὰς δ' ὑποκαθί-
μενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ, τὸ
παραβληθὲν ὑπ' αὐτῆ κυνιστὶ σιταίνεται, καὶ πολλάκις, διὰ
τὴν τυχεῖσαν αἰτίαν ἀποσπασθεὶς τῷ χαμαιπετῆς δούτῳ,
p.153. ῥάβδοις καὶ ἱμάσιν ἀτραγαλώτοις μασιγᾶται, καὶ γυναι-
νος αἰμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
ἔδαφος πρηνὲς προσπεσὼν προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ἐκκαίδεκά-
τῃ περὶ Σελεύκου διηγούμενος τῷ βασιλεῖ, αἰς αἰς Μήδῳ

†) γρ. καὶ αὐτό· καλεῖται δὲ κόρμα.

ἐνέειπὼν καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ἡχμαλωτίσθη ὑπὸ τοῦ βαρ-
 βάρου, καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσάκει διέτριψεν.
 αἰγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα· Παρὰ Πάρθοις ἐν
 τοῖς δαίπνοις ὁ βασιλεὺς τὴν τε κλίνην, ἐφ' ἧς μόνος κατ-
 ἄκειτο, μετεωροτέραν τῶν ἄλλων καὶ καχωρισμένην εἶχε,
 καὶ τὴν τράπεζαν μόνω, καθάπερ ἦρω †), πλήρη βαρβα-
 ρικῶν θοινημάτων παρακειμένων. ἰσορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρα-
 κλέωνος τοῦ Βαροαίου, ὃς ὑπὸ τοῦ Γρυπῆ καλεῖται Ἀντιό-
 χη τοῦ βασιλέως προαχθεὶς μικρῷ δαῖν τῆς βασιλείας ἐξέβα-
 λεν τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἰσοριῶν τά-
 δε· Ἐποιεῖτό τε τῶν στρατιωτῶν τὰς κατακλίσεις ἐπὶ τοῦ
 ἐδάφους ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίαις δαιτυνίζων. τὸ δὲ δαῖπνον
 ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας· τὸ δὲ ποτὸν κακράμινος οἶνος
 οἶος δῆποτε ὕδατι ψυχρῷ. διακόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι,
 καὶ σιωπῇ ἦν εὐτακτος. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἐν τῇ Ῥωμαίων,
 Φησί, πόλει ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἱερῷ,
 δαιτυνίζοντες τῷ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντες, καὶ ἡ παρα-
 σκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτικὴ ἐστὶ. διοινοχεῖται μὲν γὰρ
 οἰνόμει, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι μεγάλοι, καὶ καπνιστὰ ἐ-
 φθῆ κρέα, καὶ τῶν προσφύτων *) καθιερωθέντων ὅπτα θα-
 ψιλῇ. παρὰ δὲ Τυρρῆνοισι δις τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτε-
 λαις παρασκευάζονται, ἀνθιναὶ τε τρωμυαί, καὶ ἐκπώματα
 ἀργυρῇ πεντοδακτῇ, καὶ ὁσίων πληθὺς εὐπρεπῶν παρέστηκεν,
 εὐθῆσσει πολυτελεσί κακοσμημένων. Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ
 τῶν ἰσοριῶν καὶ τὰς θαρακαίνας Φησί παρ' αὐτοῖς, μέχρις
 ἢ ἀν' αὐξηθῶσι, γυμναὶς διακονεῖσθαι. Μεγασθένης δ' ἐν
 τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἰνδικῶν τοῖς Ἰνδοῖς Φησιν ἐν τῷ δαίπνῳ
 παρατίθεται ἐκαστῷ τράπεζαν· ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς
 ἐγγυθῆκαις· καὶ ἐπιτίθεται ἐπ' αὐτῇ τρυβλίον χρυσοῦν,
 εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτὰς πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν ἐφθῆν, ὥς
 ἂν τις ἐψήσῃ χόνδρον, ἔπειτα ὅψα πολλὰ καχειρεργημένα
 ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ δὲ, ὡς ἰσορᾷ Ποσει-
 δώνιος ἐν τῇ τριακοστῇ, ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληδὸν
 σπηγμένα, καὶ ἐπιπίνουσι γάλα, καὶ τὸν αἶνον ἄκρατον.
 Καμπανῶν δὲ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχεῖαι. Νικό-

†) γρ. μόνος, καθάπερ ἦρω. *) γρ. προσφύτως.

δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλεῖστον οἶνος ἐξ Ἰταλίας
καὶ τῆς Μασσαλιωτῶν χώρας παρακομιζόμενος· ἄκρατος ἔ-
στι· ἐνίοτε δὲ ὀλίγον ὕδαρ παραμύγνυται· παρὰ δὲ τῇ
ὑποδεεσέροις ζύθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσπευσμένον
παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς κατ' αὐτὸ καλεῖται δέρκωμα†). ἀποβ-
ροφῆσι δὲ ἐκ τῆ αὐτῆς ποτηρίας κατὰ μικρὸν, ἢ πλείον κα-
θεύει, πυκνότερον δὲ τῆς ποιῶσι. περιφέρει δὲ ὁ καὶς ἐπὶ
τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαῖα. οὕτως διακονῶνται, καὶ τὴν θεὸς
προσκυνῶσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ σρεφόμενοι. ἔτι ὁ Ποσειδῶνιος
διηγόμενος καὶ τὸν Λαερτιάδεω Βιτύντιος πατρὸς πλεῖστον
τῆ ὑπὸ Ῥωμαίων καθευθεύοντος, Φησί, δημαγωγοῦντα αὐ-
τὸν τὴν δὲ οὐκ ἐν ἄρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων, καὶ
σπεῖρειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον ταῖς ἀκολουθήσασιν τῶν Κελ-
τῶν μυριάσι, φράγμα τε ποιῆν ὁδοκακασάδιον τετράγωνον,
ἐν ᾧ πληροῦν ληνὸς πολυτελεῖς πόματος, παρασκευάζων τι
τοσέτω βρωμάτων πλήθος, ὥς ἐφ' ἡμέρας πλείονος ἐξ-
υῖναι τοῖς βελομένοις εἰσερχομένοις τῶν παρὰσκευασθέντων
ἀπολαύειν, ἀδιαλείπτως διακονεμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτοῦ
προθεσμίας ποτὲ τῆς θοίνης, ἀφυστρήσαντά τινα τῶν βαρ-
βάρων ποιητὴν ἀφαισθῆναι, καὶ συναντήσαντα μετὰ φήης
ὑμνεῖν αὐτὸν τὴν ὑπεροχὴν, ἐκυτὸν δ' ὑποδρηναῖν, ὅπ-
πότε ἐσέρηκε· τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χροῖον,
καὶ ῥέψαι αὐτῷ παρατρέχοντι· ἀνελόμενον δ' ἐκείνῳ τι-
λιν ὑμνεῖν λέγοντα, διότι καὶ τὰ ἴχνη τῆς γῆς, ἐφ' ἣς
ἄρματ' ἔλαυνε, χρυσὸν καὶ εὐεργασίας ἀνθρώποις φέρεται. ταῦ-
τα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἰσόρησαν. ἐν δὲ τῇ
πέμπτῃ περὶ Παρθυαίων διηγόμενος, Φησὶν· Ὁ δὲ καλε-
μένος Φίλος τρυπέζης μὲν ἢ κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθί-
μενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ, τὸ
παραβληθὲν ὑπ' αὐτῷ κυνιστὶ σιταῖται, καὶ πολλάκις, διὰ
τὴν τυχεῖσαν αἰτίαν ἀποσπασθεὶς τῷ χαμαιπετεῖς δάπτει,
p.153. ῥάβδοις καὶ ἱμάσιν ἀεραγαλαῶτοις μασιγῆται, καὶ γυνόμε-
νος αἰμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
ἔδαφος προηνὸς προσπασὼν προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ἀκραιφνή
τῇ περὶ Σαλαῦκος διηγούμενος τῷ βασιλεῖ, αἰς αἰς Μάρκο

†) γρ. κατ' αὐτό· καλεῖται δὲ κόρμα.

Ἰων καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ἡχμαλωτίσθη ὑπὸ τῷ βαρ-
 βάρῃ, καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσάκει διέτριψεν,
 αἰγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα· Παρὰ Πάρθοις ἐν
 τοῖς δαίπνοις ὁ βασιλεὺς τὴν τε κλίνην, ἐφ' ἧς μόνος κατ-
 έκειτο, μετεωροτέραν τῶν ἄλλων καὶ καχωρισμένην εἶχε,
 καὶ τὴν τράπεζαν μόνω, καθάπερ ἦρω †), πλήρη βαρβα-
 ρικῶν θοινημάτων παρακειμένων. ἰσορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρα-
 κλέωνος τῷ Βαριαίῃ, ὃς ὑπὸ τῷ Γρυπῇ καλυμένος Ἀντιό-
 χῃ τῷ βασιλεῶς προχρῆθαι μικρῷ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέβα-
 λεν τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἰσοριῶν τά-
 δε· Ἐποιεῖτό τε τῶν στρατιωτῶν τὰς κατακλίσεις ἐπὶ τῷ
 ἑδάφει ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίας δεικνύζων. τὸ δὲ δεῖπνον
 ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας· τὸ δὲ ποτὸν κεκραμένος οἶνος
 οἶος δῆποτε ὕδατι ψυχρῷ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι,
 καὶ σιωπῇ ἦν εὐτακτος. ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ, ἐν τῇ Ῥωμαίων,
 Φησί, πόλει ὅταν εὐχῶνται ἐν τῷ τῷ Ἡρακλέει ἱερῷ,
 δεικνύζοντος τῷ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντος, καὶ ἡ παρα-
 σκευὴ τῆς εὐχίας Ἡρακλεωτικῇ ἐστὶ. διοινοχεῖται μὲν γὰρ
 οἰνόμαλι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι μεγάλοι, καὶ καπνιστὰ ἐ-
 φθῖα κρέα, καὶ τῶν προσφάτων *) καθιερωθέντων ὅττα θα-
 ψιλῇ. παρὰ δὲ Τυρῆνοισι δις τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτε-
 λεῖς παρασκευάζονται, ἀνθινὰ τε εἰσωνυγία, καὶ ἐκτώματα
 ἀργυρῇ πεντοδακτύ, καὶ δάλων πληθὺς εὐκρεπῶν παρέστηκαν,
 ἐσθῆτας πολυτελεῖσι κακοσμημένων. Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ
 τῶν ἰσοριῶν καὶ τὰς θαραπαίνας Φησί παρ' αὐτοῖς, μέχρις
 ἢ ἐν αὐξήθῳσι, γυμνὰς διακονεῖσθαι. Μεγαροθένης δ' ἐν
 τῇ δευτέρῃ τῶν Ἰνδικῶν τοῖς Ἰνδοῖς Φησὶν ἐν τῷ δεῖπνῳ
 παρατίθεσθαι ἐκάσῃ τράπεζαν· ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς
 ἐγγυθῆκαις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐκ' αὐτῇ τρυβλίαν χρυσῶν,
 εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτὰς πρῶτον μὲν τὴν δρυζάν ἐφθῆν, ὡς
 ἂν τις ἐψήσκει χάνδρον, ἔπειτα ὅψα πολλὰ καχειρεργημένα
 ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ δὲ, ὡς ἰσορεῖ Ποσει-
 δώνιος ἐν τῇ τριακοστῇ, ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληθὲν
 σπηγμένα, καὶ ἐπιπίνουσι γάλα, καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον.
 Καμπανῶν δὲ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχεῖσι. Νικό-

†) γρ. μόνος, καθάπερ ἦρω. *) γρ. προσφάτως.

δὲ πινόμενόν ἐστι παρὰ μὲν τοῖς πλεῖστον οἶνος ἐξ Ἰταλίας
καὶ τῆς Μασσαλιητῶν χώρας παρακομιζόμενος· ἀπρτοσι
ἄτος· ἐνίοτε δὲ ὀλίγον ὕδωρ παραμύγνυται· παρὰ δὲ τῇ
ὑποδεεσέροισι ζύθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσकुσκόμενος
παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καὶ αὐτὸ καλεῖται δέρκαμα†). ἀποφ-
ροφῆσι δὲ ἐκ τῆ αὐτῆς ποτηρίας κατὰ μικρὸν, ἢ πλείον κυά-
θη, πυκνότερον δὲ τῶτο ποιῶσι. περιφέρει δὲ ὁ παῖς ἐπὶ
τὰ δεξιὰ καὶ τὰ λαῖα. οὕτως διακονεῖνται, καὶ τὰς θεὰς
προσκυνῶσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ εὐερόμενοι. ἐστὶ ὁ Ποσειδῶνας
διηγούμενος καὶ τὸν Λαερτιάδεω Βιτύτιος πατρός πλεῖστον
τῆ ὑπὸ Ῥωμαίων κατὰ τρεῖς, Φησί, δημαγωγούντα αὐ-
τὸν τὰς ὁχλὰς ἐν ἄρματι φέρεσθαι διὰ τῶν πεδίων, καὶ
στείρειν χρυσὸν καὶ ἄργυρον ταῖς ἀκολαθίσαις τῶν Καλ-
τῶν μυριάσι, φράγμα τε ποιεῖν δωδεκάσκιον τετράγωνον,
ἐν ᾧ πληροῦν ληνὸς πολυτελεῖς πόματος, παρασκευάζειν τι
τοσῆτο βρωμάτων πλῆθος, ὥς ἐφ' ἡμέρας πλείονος ἐξέ-
ναι τοῖς βελομένοις εἰσερχομένοις τῶν παρὰ σκευασθέντων
ἀπολαύειν, ἀδιαλείπτως διακονεμένους. ἀφορίσαντος δ' αὐτὸν
προδεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης, ἀφυστρήσαντά τινα τῶν βα-
βάρων ποιητὴν ἀφαιέσθαι, καὶ συναντήσαντα μετὰ ῥῆ-
σιν αὐτῷ τὴν ὑπεροχὴν, ἑαυτὸν δ' ὑποθρηνεῖν. ἐπὶ
ὑστέρῃ· τὸν δὲ τερφθέντα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσῶν,
καὶ ῥίψαι αὐτῷ παρατρέχοντι· ἀνελόμενον δ' ἐκείνου τε-
λιν ὑμνεῖν λέγοντα, διότι καὶ τὰ ἴχνη τῆς γῆς, ἐφ' ἣς
ἄρμαθλατεῖ, χρυσὸν καὶ εὐεργεσίαις ἀνθρώποις φέρει. ταῦ-
τα μὲν οὖν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ ἰσόρρησεν. ἐν δὲ τῇ
πέμπτῃ περὶ Παρθυαίων διηγούμενος, φησὶν· Ὁ δὲ καλέ-
μενος Φίλος τραπέζης μὲν ἢ κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθί-
μενος ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ, τὸ
παραβληθὲν ὑπ' αὐτῷ κυνισὶ σιταῖται, καὶ πολλάκις, διὰ
τὴν τυχεῖσαν αἰτίαν ἀποσπασθεῖς τῷ χαμαιπετῷ δαίτηι,
p.153. ῥάβδοις καὶ ἱμάσις ἀεραγαλῶτοις μασιγῆται, καὶ γυνόμε-
νος αἰμόφυρτος τὸν τιμωρησάμενον ὡς εὐεργέτην ἐπὶ τὸ
ἔδαφος τρηγῆς προσπεσὼν προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ἐκκαίδεκά-
τῃ περὶ Σαλαῦκε διηγούμενος τῷ βασιλεῖ, ὡς αἰς Μιθρά

†) γρ. καὶ αὐτό· καλεῖται δὲ κόρμα.

ἐν τῇ πόλει καὶ πολεμῶν Ἀρσάκει ἡχμαλωτίσθη ὑπὸ τῷ βαρ-
 βάρῃ, καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ Ἀρσάκει διέτριψεν,
 αἰγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα· Παρὰ Πάρθοις ἐν
 τοῖς δαίπνοις ὁ βασιλεὺς τῇ τε κλίνῃ, ἐφ' ἧς μόνος κατ-
 έπειτο, μετεωροτέρα τῶν ἄλλων καὶ καχωρισμένην εἶχε,
 καὶ τὴν τράπεζαν μόνῳ, καθάπερ ἦρω †), πλήρη βαρβα-
 ρικῶν θοινημάτων παρακειμένων. ἰσορῶν δὲ καὶ περὶ Ἡρα-
 κλέωνος τῷ Βαροαίῳ, ὃς ὑπὸ τῷ Γρυπῇ καλυμμένος Ἀντιό-
 χῃ τῇ βασιλέως προσχθεὶς μικρῷ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέβα-
 λεν τὸν εὐεργέτην, γράφει ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἰσοριῶν τά-
 δε· Ἐποιεῖτό τε τῶν στρατιωτῶν τὰς κατακλίσεις ἐπὶ τῷ
 ἑδάφει ἐν ὑπαίθρῳ ἀνὰ χιλίους δαιτυλίζων. τὸ δὲ δεῖπνον
 ἦν ἄρτος μέγας καὶ κρέας· τὸ δὲ ποτὸν κεκραμένον οἶνος
 οἶος δῆποτε ὕδατι ψυχρῷ. διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι,
 καὶ σιωπῇ ἦν εὐτακτος. ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ, ἐν τῇ Ῥωμαίων,
 Φησί, πόλει ὅταν εὐωχῶνται ἐν τῷ τῷ Ἡρακλέει ἱερῷ,
 δαιτυλίζοντες τῷ κατὰ καιρὸν θριαμβεύοντες, καὶ ἡ παρα-
 σκευὴ τῆς εὐωχίας Ἡρακλεωτικὴ ἐστὶ. διοινοχεῖται μὲν γὰρ
 οἰνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι μεγάλοι, καὶ καπνιστὰ ἐ-
 φθὰ κρέα, καὶ τῶν προσφάτων *) καθιερωθέντων ὅττα θα-
 ψιλῇ. παρὰ δὲ Τυρρῆνοισι δις τῆς ἡμέρας τράπεζαι πολυτε-
 λεῖς παρασκευάζονται, ἀνδραῖ τε εὐμνησί, καὶ ἐκπώματα
 ἀργυρῷ πικνυδατὰ, καὶ δέλων πληθὺς εὐκρατῶν παρέστηκαν,
 ἐσθλῆς τε πολυτελεῖς κακοσμημένων. Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ
 τῶν ἰσοριῶν καὶ τὰς θαραπαίνας Φησί παρ' αὐτοῖς, μέχρις
 ἢ ἂν αὐξήθῃσι, γυμνὰς διακονεῖσθαι. Μεγασθένης δ' ἐν
 τῇ δευτέρῃ, τῶν Ἰνδικῶν τοῖς Ἰνδοῖς Φησὶν ἐν τῷ δαίπνῳ
 παρατίθεσθαι ἐκάσῳ τράπεζαν· ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς
 ἐγγυθήκαις· καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐκ' αὐτῇ τρυβλίαν χρυσῶν,
 εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτὰς πρῶτον μὲν τὴν ὀρυζαν ἐφθῆν, ὡς
 ἂν τις ἐψήσκει χάνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ καχειρεργημένα
 ταῖς Ἰνδικαῖς σκευασίαις. Γερμανοὶ δὲ, ὡς ἰσορεῖ Πισσι-
 θάνιος ἐν τῇ τριακοστῇ, ἄριστον προσφέρονται κρέα μεληθὲν
 ὀπτημένα, καὶ ἐπιπίνουσι γάλα, καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον.
 Καμπανῶν δὲ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχεῖσι. Νικό-

†) γρ. μόνος, καθάπερ ἦρω.

*) γρ. προσφάτως.

λαος δ' ὁ Δαμασκηνός, εἰς τῶν ἀπὸ τῆ περιπάτου Φιλο-
 φων, ἐν τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν Ῥω-
 μαίους ἰσορεῖ παρὰ τὸ δεῖπνον σύμβάλλειν μονομαχίας, καὶ
 Φων ἔτως· Τὰς τῶν μονομάχων θέας ἡ μύαν ἐν παντὶ
 ρεσι καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο Ῥωμαῖοι, παρὰ Τυρρηνῶν πα-
 ραλαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐσιτάσσιν. ἐπέλου-
 γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δεῖπνον τὰς φίλους ἐπὶ τε ἄλλαις,
 καὶ ὅπως ἂν δύο ἢ τρία ζεύγη ἴδαιεν μονομάχων· ὅτε καὶ
 κορεσθέντες δείπνῃ καὶ μέθῃς αἰσκάσουσιν τὰς μονομαχίας.
 καὶ ὁ μὲν ἅμα ἐσφάττετο, αὐτοὶ δ' ἐαρότουσιν ἐπὶ τήν
 p.154 ἡδόμενοι. ἤδη δὲ τις καὶ ταῖς διαθήκαις γέγραφε, γυναι-
 κας εὐκρεπεστάτας μονομαχεῖν, ἃς ἐκέκτητο, ἕτερος δὲ
 παῖδας ἀνήβας ἐρωμένους ἑαυτῇ· ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἠνέσχοντο
 ὁ δῆμος τὴν παρκανομίαν ταύτην, ἀλλ' ἄκυρον τὴν διαθή-
 κην ἐπέθηκεν. Ἐρατοσθένης δ' ἐν πρώτῳ Ὀλυμπιονικῶν
 τὰς Τυρρηνίας φησι πρὸς αὐτὸν πυκτεύειν. Ποσειδώνιος δ'
 ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, Κελτοὶ, φησὶν, ἐνί-
 τε παρὰ τὸ δεῖπνον μονομαχεῖσιν· ἐν γὰρ τοῖς ὅπλοις ἐπα-
 ρέοντες σκιαμαχεῖσι, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀπροχειρίζονται·
 ποτὲ δὲ καὶ μέχρι τραύματος προΐασιν, καὶ ἐκ τότε ἱε-
 ροσθέντες, ἐὰν μὴ ἐπισχωσιν οἱ παρόντες, καὶ εὐσεβεῖς
 ἔρχονται. τὸ δὲ παλαιὸν, φησὶν, ὅτι παρτιγέν-
 των κολήνων τὸ μηρίον ὁ κρᾶτιστος ἐλάμβανεν· αἱ δὲ τις
 ἕτερος ἀντιποιήσασθαι, συνίσαντο μονομαχεύοντες μέχρι θά-
 νατος. ἄλλοι δ' ἐν θεάτρῳ λαβόντες ἀργύριον ἢ χρυσίον,
 οἱ δὲ οἴνου καραμίων ἀριθμὸν τινα, καὶ πτωσάμενοι τὴν
 δόσιν, καὶ τοῖς ἀναγκαίοις φίλοις διαδωρησάμενοι, ὑπτιοὶ
 ἐκταθέντες ἐπὶ θυρεῶν κεῖνται· παραστὰς δὲ τις ξίφει τὸν
 λαίμῳ ἀποκόπτει. Εὐφορίων δ' ὁ Χαλκιδεὺς ἐν Ἱστορικῇς
 Ὑπομνήμασιν ἔτω γράφει· Παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προ-
 τίθεσθαι πάντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν βελομένοις τὴν κηφα-
 λὴν ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τὰς κληρονομίας περισεῖν
 τὸ ἄθλον· καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους διαπαιλο-
 γᾶσθαι, καὶ ὁ δικαιοτάτος ἐστὶν ἕκαστος αὐτὸς ἀποτυμπαν-
 σθῆναι. Ἐρμῖπκος δ' ἐν πρώτῳ περὶ νομοθετῶν τῶν μονο-
 μαχοῦντων εὐρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς, Δημόνακτος ἐνὸς
 τῶν πολιτῶν συμβεβύσσαντος, καὶ ζηλωτῆς τότε γενέσθαι

Ευρηναίης. Ἐφορος δ' ἐν ἕκτη ἱστορίῳν, ἥσκουν, Φησί, καὶ πολεμικὰ οἱ Μαντινεῖς καὶ Ἀρκάδες, τὴν τε εὐλόγητον πολυεμερικὴν, καὶ τὴν ὀπλισιν τὴν ἀρχαίαν, ὡς εὐρόντων ἐκείνων, ἔτι καὶ νῦν Μαντινικὴν ἀποκαλεῖσι. πρὸς δὲ τέτοις καὶ ὀπλομαχίαις μαθήσεις ἐν Μαντινείᾳ πρῶτον εὐρέθησαν, Δημέα τὸ τέχνημα καταδείξαντος. ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ παρὶ τὴς μονομάχης, Ἀριστοφάνης εἶρηκεν ἐν Φοινίσσαις ἔτι.

Ἐς Οἰδίῃα δέτται δι' διπτύχῳ κόρῳ

Ἄρης κατέσκηψέ τι μονομάχῃ πάλης, ἀγῶνα νῦν ἰσῶ-
σιν †).

Ψοικεν δὲ πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα οὐκ ἐκ τῆ μάχῃ, ἀλλ' ἐκ τῆ ῥήματος τῆ μάχεσθαι μᾶλλον συγκαλεῖσθαι. ὁπότε γὰρ τὸ μάχη συντιθέμενον τὸ τέλος ἴσως τρέπει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος, πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀντίμαχος, φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέως, παρὰ Πινδάρῳ, τηνικαῦτα προπαροξύνεται. ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει, ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος· αὐτόν σε, πυγμάχῃ, πρῶτον, παρὰ Στρησιχόρῳ· ὀπλομάχος, τειχομάχος, πυργομάχος. ὁ δὲ κωμωδοποιὸς Ποσειδίππος ἐν Πορνοβοσκῷ Φησιν·

Ὁ μὲν πεπλευκὸς ἔδεν ἰώρακεν κακόν.

Τῶν μονομαχεύοντων ἰσμεν ἀθλιώτεροι.

R.155.

ὅτι δὲ καὶ οἱ ἐνδοξοὶ καὶ οἱ ἡγεμόνες ἐμονομάχουν, καὶ ἐκ προκλήσεως τῆς ἐποιοῦν, ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν. Διῦα. C.14. λος *) δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστορίῳν Φησιν, ὡς Κάσσανδρος ἐκ Βοιωτίας ἐπανιών, καὶ Θάψας τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν ἐν Αἰγαῖς, καὶ μετ' αὐτῶν τὴν Κύνναν, τὴν Εὐρυδίκης μητέρα, καὶ τοῖς ἄλλοις τιμήσας, οἷς προσήκει, καὶ μονομαχίας ἀγῶνα ἔθηκεν, εἰς δὲ κατέβησαν τέσσαρες τῶν στρατιωτῶν. Δημήτριος δ' ὁ Σκῆψιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῇ Τρωϊκῇ διακόσμῃ, παρὰ Ἀντιόχῳ, Φησί, τῷ βασιλεῖ, τῷ μεγάλῳ προσα-

†) — ἐς Οἰδίῃα δι' διπτύχῳ κόρῳ Ἄρης κατέσκηψ'· οἷγε μονομάχῃ πάλης Ἀγῶνα νῦν ἰσῶσι. *) γρ. Διῦλλος.

γραφουθέντι, ἐν τῷ δείπνῳ πρὸς ὅπλα ὤρχουντο ἡ οἱ βρασιλεύας φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. ἡ καὶ εἰς Ἡγησιάνκτα τὸν Ἀλεξάνδρου ἀπὸ Τρωάδα τὰς ἱστορίας γράψαντα, ἡ τῆς ὀρχήσεως τάξις ἐ ἀναστὰς εἶπεν· Πότερον, ὦ βασιλεῦ, κακῶς ἔρχι ἐμὲ θεάσασθαι βέλαι, ἢ καλῶς ἀπαγγέλλοντές με ἰδε ματα θάλεις ἀκροᾶσθαι; κελευσθεῖς ἔν λέγων, ἔως τὸν βασιλέα, ὥς ἔρᾳνε τε ἀξιωθῆναι, καὶ τῶν φίλ γενέσθαι. Δῆρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ τῶν ἱστοριῶν ἐι δεκάτῃ Πολυσπέρχοντά φησιν,· εἰ μεθυθεῖη, καίτ σβύτερον ὄντα, ὀρχεῖσθαι, ἐδενὸς Μακεδόνα ὄντα ρον, ἔτε κατὰ τὴν στρατηγίαν, ἔτε κατὰ τὴν ἀξίωσ ἐνδύόμενον αὐτὸν προικωτὸν, καὶ ὑποδύμενον Σακυῶνι τελεῖν ὀρχέμενον. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν Ἀσιατικῶν ἱστορεῖ, ὡς οἱ ἐσιῶντες Ἀλεξάνδρου τὸν πη τῶν φίλων τὸ μέλλον περκατεθήσεσθαι τῶν τρ των περιεχρύτουν. ὅτε δὲ θέλοιεν ἀναλίσκειν, περι τὸν χρυσὸν ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐξέβαλον, ἵνα τῆς μὲν τελαίας οἱ φίλοι θεαταὶ γένωνται, οἱ δ' οἰκᾷται κύρι λελησμένοι δ' ἦσαν ἔτοι, αἷς καὶ Δῆρις ἱστορεῖ, ἐπι λιππος ὁ τῷ Ἀλεξάνδρῳ πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν, ἄγον πεντήκοντα δραχμὰς, πεκτημένος, τῷτο ἐλ κοιμώμενος· αἶ, καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτῷ κατετίθει λευκὸς δὲ Ὀρχικῶν φησὶ τινὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ο παίζειν, βρόχον ἀρτήσαντας ἐκ τινος ὕψους ερε πρὸς ὃν κατὰ κάθετον προστίθεσθαι λίθον εὐπαρή τοῖς ἐπιβαίνουσι. διαλαγχάνειν οὖν αὐτῶς, καὶ τὸν λι ἔχοντα δραπάνιον ἐπιβαίνειν τῷ λίθῳ, καὶ τὸν τρέχη τὸν βρόχον ἐντιθέσθαι· παρέρχόμενον δὲ ἄλλων ὀγχεῖς λίθον. καὶ ὁ κρεμάμενος, ἐπιτρέχοντος τῷ λίθῳ, ταχύ φθάσας ἀποτέμῃ τῷ δραπάνῳ, τέθνηκε. καὶ λοι γελῶσι, παιδιὰν ἔχοντες τὸν ἐκεῖνα θάνατον. εἰπεῖν εἶχον, ἄνδρες φίλοι καὶ συμπόται, τῶν Ἐ πολὺ πρῶτοι, περὶ ἀρχαίων συμποσίων ἐπιστάμενοι κριβῶς δ' ὁ σοφὸς Πλάτων· ἐν τῷ πρώτῳ Νόμῳ π.

*) γρ. ἔσε.

†) γρ. ἐπιστάμενοι.

ἔσων διηγεῖται, λέγων ἔτως· Καὶ ἔτ' ἂν ἐπ' ἀγρῶν ἴδοις.
 ἐν ἄεσιν, ὅσων Σπαρτιάταις μέλει, συμπόσια, ἐδ'
 ὅσα ταῖσις ξυνοπόμενα πάσας ἡδονὰς κινεῖ πατὰ δύναμιν.
 ἔστιν οἷσις ἂν ἀπαντῶν κομᾶζοντί τινι μετὰ μέθης οὐκ p.156.
 τὴν μαγίστην δίκην εὐθὺς ἐπιθείη· καὶ ἔτ' ἂν Διονύσια
 ὄφασιν ἔχοντ' αὐτὸν ῥύσαιτο, ὥσπερ ἐν ἀμύξαις ἴδον
 ρ' ἡμῖν ἐγὼ, καὶ ἐν Τάραντι δὲ παρὰ τοῖς ἡμετέροις
 τοῖκοις πᾶσαν τὴν πόλιν ἐθαυσάμην περὶ τὴν Διονύσια με-
 πσαν. ἐν Λακεδαίμονι οὐκ ἔς' ἐβέν τοιῶτον. καὶ ὁ Κίρνε-
 ς, μᾶλλον ὄφελον, ἔφη, τὴν Θράκιον ταύτην παῖδας
 υἱοῖαν διαφθάρην, ἣ τῆδε πρ' ὑμᾶς ὥσπερ νητεῖαν ἄγον-
 ς, καὶ περιμένοντας τὸ ἀνατέλλον ἄστρον, ἐφασι μὴ
 πνέντες οἱ τὴν χρηστὴν τάσθην φιλοσοφίαν εὐρόντες νόμι-
 ν εἶναι μηδανὸς γεύεσθαι. ἐγὼ δ' ὁ τέλας κατὰ τὸν κο-
 νοποῖον Δίφιλον

Κεστρὺς ἂν εἴην ἔνεκα νητείας ἄρκυς.

ελάθεσθε δὲ καὶ ὑμεῖς τῶν τῷ ποιητῇ καλῶν, ὅς ἔφη·
 Οὐ μὲν γάρ τι χέρειον ἐν ἔργῳ δείκνον ἐλίσθαι.

ἢ ὅς καλὸς δ' Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ ἔφη·

Ἄλλ' ἔστιν, ὃ πάτερ, κομιδῇ ἡμεσημβρία,

Ἥλιος καὶ τὰς νεωτέραις δεικνὺν χρεῶν.

οἱ τε πολλοὶ ἦν ἄμεινον, κατὰ τὸ Παρομνήσκω τῶν Κυνη-
 ῖν συμπόσιον δεικνῶν, ἣ ἐνθάδε πάντα, ὥσπερ τὰς πυ-
 σσοντας, περιφερόμενα ὄρῃν. γελασάντων δὲ ἡμῶν, ἔφη
 ἔ· Ἄλλ', ὃ λῶτε ἀνδράν, μὴ φθονήσης ἡμῖν τὸ Παρ-
 νίσκειον ἐκαῖνο διαλθεῖν συμπόσιον. καὶ ὅς μετέωρον αὐτῶν
 ἐρανιστήρας ἔφη·

Ὅμουμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, αὐτὸν τὸν θεὸν *),

Ἐξ ἧς τὸ μαθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίνεται,

Ἡμῖν εἰλίσθαι †) τῷτον ἂν ζῆν τὸν βίον,

Ἡ τὴν Σελεύκω τῷ βασιλεὺς ὑπεροχὴν.

Ῥοφεῖν φικῇ Ἰσθ' ἡδὺ μὴ δεδοικότε·

Μυλακῶς καθεύδειν ἄθλιον δεδοικότε.

*) γρ. Ὅμουμι δ' ὑμῖν, ἄνδρες, κατὰ τὸν ἥδον Ἀντιφάνη, ὅς
 ἐν τῇ Παρεκδιδομένη ἔφη, αὐτὸν τὸν θεόν. †) γρ. Ἡ
 μὴν εἰλ.

ἀλλ' ὁ γὰρ Παρμενίσκος ἔτως ὑπῆρξατο· Παρμενίσκος |
 πιδι, χαίρειν. πλεονάζων ἐν ταῖς προσφωνήσεσι τῇ
 περὶ τῶν ἐπιφανῶν κλήσεων, ἀγωνιῶ, μὴ ποτε εἰς πλ
 ρυν ἐμπροσθὼν μεμψιμοιρήσης. διὸ καὶ μεταδῶναι σοι β
 μαι τῷ παρὰ Κέβητι τῷ Κυζικηνῷ δεῖπνε. προκίων δ'
 σῶπε τὴν ὥραν, ἐπάναγε ἐπὶ τὴν ἐσίασιν. Δουσίαν γ
 οὔτων Ἀθήνησι, παραλήφθην πρὸς αὐτόν. κατέλαβον
 Κυνικὸς μὲν ἀνακειμένους ἕξ, ἕνα δὲ Κυνικῶν Καρ
 τὸν Μεγαρικόν. τῷ δεῖπνε δὲ χρονίζοντος, λόγος ἐγὰ
 ποῖον τῶν ὑδάτων ἡδιστὸν εἶναι. καὶ τῶν μὲν ἐγκωμιαζέ
 τὸ ἀπὸ τῆς Λέρνης, ἄλλων δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Παιρήνης
 Καρυεῖδος κατὰ Φιλόξενον εἶπεν τὸ κατὰ χειρῶν. κα
 τραπέζης παρατεθείσης ἐδειπνῶμεν, καὶ τὴν μὲν ἐξη
 μιν Φακὴν, ἣ δ' ἐπεισρέει. εἶτα πάλιν Φακῇ τρα
 χήσαν ὅξει βεβρεγμένοι, καὶ ὁ διῖτρεφῆς δρασάμενος |

Ζεῦ, μὴ λάθοι σε, τῶνδ' ὅς ἐστις Φακῶν.

καὶ ἄλλος ἐξῆς ἀνεβόησε·

Φακὸς σε δαίμων καὶ Φακὴ τύχη λάβει.

ἐμοὶ δὲ κατὰ τὸν κωμικὸν Δίφιλον, Φησί δ' ἔτος ε
 λιάσι,

Τὸ δειπνᾶριον ἀνδρῶν, γλαφυρὸν ἦν σφύδρα,
 Φακῆς κατ' ἄνδρα τρυβλίον μεσὸν μέγα.

p.157.

Πρώτιστον οὐκ ἀνδρῶν ἐπὶ ταύτῃ φέρων.
 Εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπύρης μέγας
 ὅτι τοι δυσώδης *) ἔτος ἦρος ἀνθίαν
 Ὅν πολλὰ ταῖς κίχλαις †) ἦδη λέγειν.

γέλωτος οὖν ἐπιβραγύντος παρῇν ἡ θεατροτορίνη Μεί
 καὶ ἡ κυνάμυια Νίκιον· αὐταὶ δ' ἦσαν τῶν οὐκ αἰ
 ἐταιρίδων. ἀποβλέψασαι οὖν αὐταὶ εἰς τὰ περὶ αἰμα
 θυμάσασθαι, ἐγέλων. καὶ ἡ Νίκιον ἔφη· Οὐδεὶς
 ἄνδρες γενεοισυλλεκτάδαι, ἰχθύν ἐσθίει. ἡ καθεῖς
 πρόγονος ὑμῶν, Μελέαγρος ὁ Γαδαρεὺς, ἐν ταῖς Χ

*) γρ. Β. Πρώτιστον οὐκ ἀνδρῶν. Α. ἐπὶ ταύτῃ φέρων |
 μέσον ἐπεχόρευσε σαπύρης μέγας, ὅτι τοι δ. †)
 πολλὰ χαίρειν ταῖς κ.

ἡραφομέναις ἔφη, τὸν Ὅμηρον Σύρον ὄντα τὸ γένος
 ἃ τὰ πατρία ἰχθύων ἀπεχουμένης ποιῆσαι τὰς ἀρχαίας,
 Φιλαίας πολλῆς ἔσης κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον; ἢ μόνον
 ἄνωγα σύγγραμμα αὐτῆ τοῦ περιέχον λεκίδου καὶ Φακῆς
 φησιν; ὁμῶ γὰρ πολλὴν παρ' ὑμῖν τῆς Φακῆς τὴν
 ἑλάν. εἰς ἣν ἐποβλέψασα συμβουλευσάμ' ἂν ὑμῖν κατὰ
 « Σωκρατικὸν Ἀντισθένην. ἐξάγειν ἑαυτὰς τῆ βίᾳ τοι-
 ρα σιτευμένας. πρὸς ἣν ὁ Καρνεῖος ἔφη· Εὐξείθεος ὁ Πυ-
 γορικὸς, ὃ Νίκιον, ὡς Φησι Κλέαρχος ὁ παριπατητικὸς
 δευτέρῳ βίῳ, ἔλεγεν, ἐνδεέσθαι τῷ σώματι καὶ τῷ
 ἰσοβίῳ τὰς ἀπάντων ψυχᾶς τιμωρίας χάριν, καὶ διαίκα-
 μι τὴν θῶν *), ὡς, εἰ μὴ μενῶσιν ἐπὶ τέτοις, ἕως ἂν
 ὅν αὐτὰς λύσῃ, πλέοσι καὶ μείζουσιν ἐμπεσῶνται τότε λύ-
 ρι. διὸ πάντας εὐλαβεμένους τὴν τῶν κυρίων ἀνάσσειν †)
 βεῖσθαι τῆ ζῆν ἐκόντες ἐκβῆναι, μόνον τε τὸν ἐν τῷ
 ἰα θάνατον ἀσπασίως προίεσθαι ††), πεπεισμένους, τὴν
 ἰλυσιν τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων γίνεσθαι γνώ-
 ρι. τέτοις τοῖς δόγμασις ἡμεῖς περὶόμεθα. ὑμῖν δὲ φθό-
 ρῳ εἰς, ἐλῆσθαι ἐν τι τῶν τριῶν ἔχειν κακῶν. εἰ γὰρ
 ἔσσοιτε, ὃ ταλαίπωροι, ὅτι αἱ βαρεῖαι αὐταὶ τροφαὶ
 ἔττεισι τὸ ἡγεμονικόν, καὶ οὐκ ἔωσι τὴν φρόνησιν ἐν αὐτῇ
 κ. Θεόκομπος οὖν ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν Φησι· Τὸ γὰρ
 εἶν πολλὰ καὶ κρέα φαγεῖν τὰς μὲν λογισμὰς ἐξαιρεῖ, καὶ
 ψυχὰς ποιῶται βραδυτέρως, ὀργῆς δὲ καὶ σκληρ' ἔτητος
 πολλῆς σκαίδητος ἐμπύπλησι. καὶ ὁ Θυμιάσιος δὲ Ξενο-
 φων Φησιν, ἡδὺ μὲν μᾶζαν καὶ κάρδαμα φαγεῖν πεινῶντι,
 δὲ ὕδωρ ἀρυσάμενον ἐκ ποταμῆ διψῶντα πιεῖν. Σωκρά-
 δὲ καὶ πολλάκις καταλαμβάνετο διαπεριπατῶν ἐσπέρας
 θείας πρὸ τῆς οἰκίας· καὶ πρὸς τὰς πυθανόμενας, τί τη-
 ῶδε, ἔλεγεν, ὄψον συνάγειν πρὸς τὸ δεῖπνον. ἡμῖν δὲ
 ἀρκῆς μέρος, ἣν ἂν παρ' ὑμῶν λάβωμεν, καὶ εἰ χα-
 ραίνομεν ὡς ἔλαττον φερόμενοι, καθάπερ ὁ παρὰ Ἀντι-
 σθένη Ἡρακλῆς. Φησι γὰρ ἄτος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νό-
 ρι, μετὰ τὸ συντελέσαι τὰς ἀθλὰς Ἡρακλέα, Εὐρυστάεως
 τίαν τινὰ ἐπιτελοῦντος, συμπαράκληθέντα, καὶ τῶν τῶ

) γρ. τὸν θῖον.

†) γρ. ἀνάσσειν.

††) γρ. προσίεσθαι.

Εὐρυθέως τὰς μερίδας ἐκάστη παραθέντων, τῷ δ' Ἡρακλεῖ ταπεινότεραν παραθέντων, ὁ Ἡρακλῆς ἀτιμίζοντα
p.158. ὑπολαβὴν ἀπέκτανε τρεῖς τῶν παίδων, Περιμήδη, Εὐρύπυλον, Εὐρύπυλον. εἰ τοιοῦτοι οὖν τὸν θυμὸν ἡμεῖς, εἰ μὴ

C.15. πάντα Ἡρακλῆς ζηλωταί. τραγικὸν γὰρ ἡ Φακῇ ἐστὶν Ἀρχάγαθος ἔφη πῶ γεγραφέναι βοφοῦντα Ὀρέτην †) τῆς νόσε πεκαυμένον, φησὶ Σώφιλος ὁ κωμωδοποιός. Στωϊκὸν δὲ δόγμα ἐστίν, ὅτι πάντα εὖ ποιῆσαι ὁ σοφός, καὶ Φακῇ φρονίμως ἀρτύσει διὰ καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος ἔφη.

Καὶ Ζηνώσιον γε Φακῇ ἐψεύ, ὅς μὴ φρονίμως μεμνῆσθαι.

ὥς οὐκ ἄλλως δυναμένης ἐψηθῆναι Φακῆς, εἰ μὴ κατὰ τὴν Ζηνώσειον ὑφήγησιν. δὲ ἔφη.

Εἰς δὲ Φακῇ ἔμβαλλε δουδίκαν κορίαντον.

καὶ Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγε. Μὴ πρὸ Φακῆς λοιπὸν αὐξὼν εἰς τὰς αἴμας βάλης. Χρύσιππος τε ἐν τῇ τῇ τῇ καλῇ γνώμας τινὰς ἡμῖν εἰσφέρων φησὶ. Μὴ ποτ' ἐλαῖαν ἔσθ' ἀκαλήφην ἔχων χειμῶνος ὄρεα, βολβοφακῇ βαβαὶ βαβαί, βολβοφακῇ δ' οἷον ἀμβροσίη ψυχῆς πρῶτος. ὁ χαρίεις τε Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ἔφη.

Πτισάνην διδάσκεις σκεπτόν ††) ἐψεύ ἡ Φακῇ.

καὶ ἐν Ἀμφικράτῳ

Ὅστις Φακῇ, ἥδιον ὄψων, λαιδορεῖς.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Διονύσοις. Χύτρον δὲ Φακῆς ἦν. Ἀντιφάνης δ' Ὀμοίαις. Εὖ δὲ γινεῖτ' ἡ Φακῇ ἐψεύ με διδάσκει τῶν ἐπιχωρίων τί εἷς *). οἶδα δὲ καὶ τὴν Ὀδυσσεὺς τῇ φρονιμωτάτῃ καὶ συνετωτάτῃ ἀδελφῇ Φακῇ καλεμένην, ἣν ἄλλοι τινὲς Καλλισῶ ὀνομάζουσιν, αἷς ἰσορεῖν Μυασίν τὸν Πατρίαν ἐν τρίτῳ Εὐρωπαϊκῶν φησὶ Λυσίμαχος ἐν τρίτῳ Νόσων. ἐπὶ τέτοις γελᾶσκοντος πάνυ ἐκλαμπροντὶ Πλατάρχῃ, οὐκ ἐνέγκας ὁ κύων παροραθεῖσθαι τὴν περὶ τῆς Φακῆς

†) γρ. τραγικὸν γὰρ ἡ Φακῇ ἐστίν, Ἀρχάγαθος ἔφη. ἢ γε καὶ βοφοῦντα Ὀρ. ††) γρ. αὐτόν. *) forf. εὖ γε γινεῖται. ἡ Φακῇ ἐψεύ, ἢ με διδάσκει, τῶν ἐπιχωρίων τίς εἷς.

πολυμαθίαν, ἀλλ' ὑμεῖς γε, ἔφη, οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς Ἀλα-
ξανδρείας, ὦ Πλέταρχε. σύντροφοί ἐσε τῷ Φακίνῳ βρά-
ματι, καὶ πᾶσα ὑμῶν ἡ πέλις πλήρης ἐστὶ Φακίνων. ὦν
καὶ Σάπατρος ὁ Φάκιος παρωδὸς μέμνηται ἐν δράματι Βα-
πίδῃ, λέγων ἔτως·

Οὐκ ἂν δυναίμην εἰσεῖν χαλκήλατον
Μίγαν κολοσσὸν, φάκινον ἄρτον ἐσθίειν *).

ἐπεὶ τί δαὶ βροτοῖσι, κατὰ τὸν σὸν Εὐριπίδην, γραμμα-
τικώτατε, πλὴν δυοῖν μόνον;

Δήμητροι ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόε,
Ἄπερ πάρεσι, καὶ πέφυχ' ὑμᾶς τρέφειν.
Ὦν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονῆς, τρυφῇ γέ τοι
Ἄλλων ἰδοῦν μηχανὰς θηριόομεν.

καὶν ἄλλοις δέ φησιν ὁ σκηνικὸς ἔτος Φιλόσοφος· Ἀρκαῖ μέ-
τρια βιοτά μοι σάφρονος τραπέζης· τὸ δ' ἄκαιρον ἅπαν
ὑπερβάλλον τε μὴ προσείμαν. καὶ ὁ Σωκράτης δ' ἔλεγεν
τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν, καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν,
εἰ ἐσθίσωσιν, αὐτὸς δ' ἐσθίει, ἵνα ζῇ. Διογένης τε πρὸς
τὰς ἐγκαλεῖντας αὐτῷ ἀποτριβομένῳ ἔλεγεν· Εἰθ' ἡδυνά-
μην καὶ τὴν γαστέρα τριψας τῆς πείνης καὶ τῆς ἐνδείας
παύσασθαι. ὁ δ' Εὐριπίδης ἐν Ἰκέτισιν περὶ τῷ Καπανέως
φησὶν·

Καπανὴς ὅδ' ἐστίν, ὃ βίος μὲν ἦν πολὺς·
Ἦμισα δ' ὄλβη γαῦρος ἦν, φρόνημα δὲ
Οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πίνης αἰήρ,
Ψέγων, τραπέζῃς εἴ τις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
Τ' ἀρκεῖν ἐπαινῶν. εἰ γὰρ ἐν γαστρὶ βορέῃ
Τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.

P. 159.

ἐκ ἧν γὰρ τοιοῦτος, ὡς ᾄσκων, ὁ Καπανεύς, οἶον ὁ καλὸς
Χρυσίππος διαγράφει ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ αἰρετῶν,
λέγων ὧδε· Ἐπὶ τοσούτων τινες ἐκπίπτουσιν πρὸς τὸ ἀργύ-
ριον, ὥστε ἰσορῆσθαι πρὸς τῇ τελευτῇ τινα μὲν καταπίον-
τα οὐκ ὀλίγας χρυσοὺς ἀποθανεῖν, τὸν δὲ ἕταρον ραψάμε-
νον εἰς τινα χιτῶνα καὶ ἐνδύντα αὐτὸν, ἐπισκῆψαι τοῖς οἰ-
καίοις, θάψαι ἔτως, μῆτε καύσαντας μῆτε θραπεύσαντάς.

*) γρ. κολοσσὸν φάκινον, ἄρτ. ἐσθ.

Athen. P. I. T. I

Q

ἔτσι γὰρ καὶ οἱ τοῖστοι μονονεχί βοῶντες ἀποθνήσκουσιν·

ὦ χροσέ, δεξιῶμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὦς ἔ-ε μήτηρ ἡδονὰς τοιάδ' ἔχει,
οἷοι αἶδες ἐν δόμοισιν, ἔ φίλος πατήρ,
οἷας σὺ χ' οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.
Εἰ δ' ἡ Κύπρις τοῖστον ὀφθαλμοῖς ὄρᾳ,
οὐ θαῦμα, ἔρωτας μυρίας αὐτὴν ἔχειν.

τοιαύτη τις ἦν ἡ Φιλόχρηματία παρὰ τοῖς τότε, περὶ ἧς Ἀνάχαρσις, πυθανόμενος τινός, πρὸς τίς οἱ Ἕλληνες χρεῖται τῷ ἀργυρίῳ, εἶπεν· Πρὸς τὸ ἀριθμεῖν. Διογένης δ' ἐν τῇ αὐτῇ πολιτείᾳ νόμισμα εἶναι νομαδεῖται ἀσραγάλης. καλῶς δὲ καὶ ταῦτα ὁ Εὐριπίδης εἶρηκε·

Μὴ πλεῖστον εἶπες. ἔχῃ θαυμαῶσα θεὸν,
ὅν χωρὶς κούκιστος ἐπιδίωκε.

Χρύσιππος δ' ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς εἰς τὴν †) περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείας ††) νεανίσκον φησί τινα ἐκ τῆς Ἰωνίας σφόδρα πλέσιον ἐπιδημῆσαι ταῖς Ἀθηναῖς πορφυρίδα ἡμφισμένον ἔχουσαν χρυσᾶ ἰράσπεδα· πυθανόμενον δὲ τινος αὐτῆς, ποδαπὸς ἐσιν, ἀποκρίνυσθαι, ὅτι πλείσιος· μή ποτε τῇ αὐτῇ μνημονεύει καὶ Ἀλεξίς ἐν Θηβείοις, λέγων ἕτως·

Ἔσιν δὲ ποδαπὸς τὸ γένος ἔστος; πλείσιος.
Τέτεις δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτας.

Πένητας εὐπατρίδας ἔδδ' εἶς ὄρᾳ,

φησί πε Φερεκράτης. ταῦτ' εἰπὼν ὁ Κυνηλκος, ἐπεὶ μὴ ἐκροταλίσθη, θυμωθεὶς, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔτσι, ἔφη, ὡ συμποσίαρχε, ὑπὸ λογοδιάρροιας ἐνοχλούμενοι μὴ πεινώσιν, ἢ τὰ περὶ τῆς φακῆς λεχθέντα χλευάζουσιν, (ἐν νῦν ἔχοντες τὰ εἰρημένα Φερεκράτει ἐν Κοριαννοῖ·

Φέρε δὴ κατακλινῶ. σὺ δὲ τράπεζαν φέρε,
καὶ κύλικα, καὶ τραγεῖν *), ἢ ἥδιον πίνω.

Ἰδὲ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί.

Μὴ μοι φακὰς, μὰ τὸν Δι', ἐγὰρ ἤδομαι.

Ἦν γὰρ τραγῇ τις, τῇ σώματος ὄζει κακόν.)

†) γρ. τῇ εἰς τὴν. ††) γρ. πραγματεῖαν. *) γρ. καὶ τραγεῖν.

ἔπει οὖν διὰ τῆτο φυλάττονται οἱ σοφοὶ ἔτοι τὰς Φακὰς, C.16.
 ἀλλ' ἡμῖν γε ποιήσον δοθῆναι ἄρτον, μεθ' ἧ μὴδὲν τῶν
 πολυτελῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν πολυθρύλλητον ἔχης Φακῆν, ἣ τὸν
 καλέμενον κόγχον. γελασάντων δὲ πάντων, καὶ ἐπὶ τῷ κόγχῳ
 μάλισα, ἀπαίδευτοὶ ἔσε, ἔφη, ἄνδρες δαιτυμόνες, οὐκ ἀ-
 ναγινώσκοντες βιβλία, ἀ μόνον παιδεύει τὰς ἐπιθυμοῦντας p.16a.
 τῶν καλῶν· λέγω δὲ τὰ Τίμωνος τῆ Πυρρίωνος τῶν Σίλ-
 λων. ἔτος γὰρ ἐσιν, ὃς καὶ τῆ κόγχῃ μνημονεύει ἐν τῷ
 δευτέρῳ τῶν Σίλλων, λέγων ἕτως·

Οὔτε μοι ἐκταίη μᾶζ' *) ἀνδάνει, ἔτε καρύκη

Ἡ Λυδῶν, λιτῇ δὲ καὶ αὐσελέῃ ἐνὶ κόγχῳ

Ἑλλήνων ἢ πᾶσα περισσotρέφηται διζύε.

διαφόρων γὰρ ἑσῶν καὶ τῶν ἐκταίων μαζῶν, ὡς καὶ τῶν
 ἐξ Ἑρετρίας, ὡς Σώπατρος ἐν Βάκχιδος Μνηστῆρσι· φησὶ
 γάρ·

Ἑρετρείαν ἁρμήθημεν εἰς λευκάλφειον·

καὶ τῶν Λυδίων καρυκῶν προκρίνει ἀμφοτέρων ὁ Τίμων τὸν
 κόγχον. πρὸς ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἐσιάτωρ Λαρήνσιος καὶ
 αὐτὸς ἔφη· Ὡς ἄνδρες κύνες, οἱ κατὰ τὴν Στραττίδος τῆ
 κωμικοποιοῦ Ἰοκάστην, ἣτις ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Φοινίσ-
 σαις φησὶ·

Παρανίσσαι σφῶν τι βέλομαι σοφοί·

Ὅτ' αὖ Φακῆν ἔψητε, μὴ πεχεῖν μύρον.

καὶ ὁ Σώπατρος δὲ, ἧ τὰ νῦν μέμνηται, ἐν Νεκυῖᾳ μνη-
 μονεύει ἕτως·

Ἰθακὸς Ὀδυσσεύς, τὸ ἐπὶ τῇ Φακῇ μύρον

Πάρεσι· θάρσει, θυμέ.

Κλέαρχος δὲ ὁ ἀπὸ τῆ περιπάτου ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν ὡς
 παροιμίαν ἀναγράφει τὸ ἐπὶ τῇ Φακῇ μύρον· ἥς μέμνηται
 καὶ ὁ ἄμὸς προπάτωρ Οὐάβρων, ὁ Μανίπκιος ἐπιτελέμενος.
 καὶ οἱ πολλοὶ τῶν γραμματικῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν, ἐχ' ὁμι-
 λήσαντες πολλοῖς Ἑλληνικοῖς ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσιν,
 οὐκ ἴττωσιν, ὅθεν εἴληφεν ὁ Οὐάβρων τὸ λαμβεῖν. σὺ δὲ
 μοι δοκεῖς, ὦ Κύνελε, (τέτῳ γὰρ χαίρεις τῷ ὀνόματι,

*) γρ. ἢ Τητῇ (vel Τετῇ) μ.

ὃ λέγαν, ὃ ἐκ γενετῆς σε ἡ μήτηρ κέκληκεν, καὶ πᾶσι
σὸν ἴδιον εἶναι μοι καλὸς τε μέγας τε, οὐκ ἐπιστάμενος
ὅτι κόγχος παρ' ὁποτέρῃ μνήμης τετύχηκεν. Ἐπιγὰρ
ἐν τῇ Ἑορτῇ καὶ Νύσσει, Ἀντιφάνει τε τῷ κωμικῷ
ὑπερχοριστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν Γάμῳ ἔτας·

Κογχίον τε μικρὸν, ἀλλᾶντος τε προστεταμνημένον.

ἔξῃς ἀρκάσας τὸν λόγον ὁ Μάγνος, ὁ μὲν πάντα ἄριστον
ἔφη, Παρήνσιος ὁξέως καὶ καλῶς ἀπᾶντησεν τῷ γὰρ
κυνὶ περὶ τῆς κόγχης. ἐγὼ δὲ κατὰ τὰς τῆς Παφίης Σαπφί-
τρικῆς Γαλάτας, παρ' οἷς ἕθος ἐστίν, ἡνίκ' ἂν προτέρημα
ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι, θύειν τοῖς θεοῖς τὴν αἰχμαλ-
τίαν, Γαλάτας μιμνήμενος,

Κἄν' ὡς κατακαύσειν ἡξάμεν τοῖς δαίμοσι
Διαλεκτικὰς τρεῖς τῶν παρεγγεγραμμένων.
Καὶ μὴν φιλοσοφεῖν φιλολογεῖν τ' ἀκηκοῖς
Τίμῃς ἐπιμελῶς κριτερεῖν θ' αἰρεμένες,
Τὴν πείραν ὑγιᾶ λήψομαι τῶν δογμάτων
Πρὸς θ' τοι, τὸν καπνίζων †) εἴτ' ἐάν ποτε
Εἶδῃ τιν' ὑμῶν συσπᾶσαντὰ τὸ σκέλος,
Ζηγωνικῶ παραθήσει θ' ††) ἔτος κυρίῳ
Ἐπ' ἐξαγωγῇ, τὴν φρόνησιν ἀγνοῶν.

μετὰ παρήνσιος γὰρ ἐρῶ πρὸς αὐτὴν. Εἰ αὐτὰρ ἐπεὶ αὐτὴ
p. 161. ζῇ, φιλοσοφῇ, τί ἔτι ἄλλος Πυθαγορικὸς ἐκείνης ζη-
τεῖν περὶ ὧν φησιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Μνήμασι τάδε·

Τῶν Πυθαγορικῶν δὲ τυχὸν ἄλλοι οἱ τινες
Ἐν τῇ χαράδρῳ τρώγοντ' ἄλιμα καὶ κακὰ

C. 17. τοιαῦτα συλλέγοντας *). καὶ τῷ Κυρίῳ Καρύκῳ θ' ἐπιγ-
φομένῳ φησί·

Πρῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίεις
Ἐμφυχον ἔδην, τῆς δὲ πλείους τῆς βόλης **)
Μάστιγος μελαγχρῆς μερίδα λαμβάνων λέπει.

Ἀλεξίς θ' ἐν Ταραντίνοις·

Οἱ πυθαγορίζοντες γὰρ, ὡς ἀκούομεν,
Οὕτ' ὅσον ἐσθίουσιν, ἔτ' ἄλλ' ἔδδ' ἐν

†) γρ. Πρὸς πῦρ καπνίζων.

††) γρ. παραθήσειθ'.

*) γρ. — ἄλιμα, καὶ κακὰ Τοιαῦτα σ. **) γρ. τῇ βολῇ

Ἐμφυχον, οἷόν τ' ἄχι πίνασι μόνοι.
Ἐπιχαρίδης μὲν τὰς κύνας κατεσθίει,
Τῶν Πυθαγορείων εἷς, ἀποκτείνας γενεᾷ *).
Οὐκ ἔτι γὰρ ἔσ' ἔμφυχον.

ἐλθὼν δέ φησι·

Πυθαγορισμοί, καὶ λόγοι
Λεπτὰ, διεσμειλεμέναι τε φροντίδες
Τροφὰς ἐκείνας. τὰ δὲ καθ' ἡμέραν τάδε·
Ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρῃ, ποτήριον
Τέλειος. τοσαῦτα ταῦτα. δεσμωτηρία
Λέγεις δίκαιαν. πάντες ἄτοί γ' οἱ σοφοὶ
Διάγασι, καὶ τοιαῦτα κακοπαθεῖσι πε,
Τρυφῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρας. ἄρ' οἶσθ', ὅτι
Μελανιππίδης ἑταῖρός ἐστι, καὶ Φάων,
Καὶ Φυρόμαχος, καὶ Φανός; οἱ δὲ ἡμέρας
Δειπνεῖσι πέμπτης ἀλφίτων ποτύλην μίαν.

ἐν Πυθαγοριζέσῃ·

Ἡ δ' ἐξίαςις ἰσχυρές, καὶ σέμφυλα,
Καὶ τυρὸς ἔσαι· ταῦτα γὰρ θύειν νόμος
Τοῖς Πυθαγορίοις, ἢ Δί' ἱερεῖον μὲν οὖν
Ὅποιοῦν κάλλισον, ὧ βέλτισ', ἔχη.

ματ' ὀλίγα·

Ἔδει δ' ὑπομῆναι μικρὸν ἀντιτίαν, ῥύπον,
Ῥῆγος, σιωπῇ, συγγότην, ἀλασίαν.

ὣν δ' ὑμαῖς, ὦ φιλόσοφοι, ἐδὲν ἀσπείτε, ἀλλὰ καὶ τὸ
γων χαλσπώτερον, λαλεῖτε, περὶ ὧν οὐκ οἶδατε, καὶ
ισομῶς ἐσθίωντες ποιεῖτε τὴν ἐνθεσιν κατὰ τὸν ἥδιστον
ἰφάνη. ἔτος γὰρ ἐν Δραπεταγωγῷ λέγει·

— κοσμίως ποιῶ τὴν ἐνθεσιν.

Μικρὰν μὲν ἐκ τῆς πρόσθεν, μετὴν δ' ἐνδοθεν
Τὴν χεῖρα.

ἐπερ αἱ γυναῖκες, κατὰφάγεται κάμπολλα καὶ ταχύτατα.
, κατὰ τὸν αὐτὸν τῦτον ποιητὴν ἐν Θομβυκίανι λέγοντα.
μῆς ἀνῆσασθαι τὰς προσφύρας ἡμῖν τροφὰς, σκόροδα,
ν, πρόμμουα, κάππαριν· πάντα ταῦτ' ἔστι δρεχμῆς.
ιοφάνης δ' ἐν Πυθαγορείοις·

Τί, πρὸς θεῶν, οἴομεθα, τὰς πάλαι ποτὶ
γρ. μὲν ἐν.

Πυθαγορίσας γινόμενος ὅτως εὐπεῖν
 ἔκοντας, ἣ φορεῖν τρίβωνας ἡδίας;
 Οὐκ ἔστι τάτων ἀδελφὴ, ὥς ἡμοὶ δοκεῖ.
 Ἄλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες ἀδελφὴν,
 Τῆς εὐτελείας πρέφουσιν εὐρόντες καλὴν,
 Ὅρας ἔπηξαν τοῖς πίνεσι χρησίμους.
 Ἐπεὶ παράδες αὐτοῖς ἰχθῦς, ἣ κρίας,
 Κἔν μὴ κατισθίωσι καὶ τὰς δακτύλους,
 Ἐθέλω κρέμασθαι δεκάμους,

p, 162. ἐκ ἀκαιρον δ' ἔστι μνημονεύσαι καὶ τῇ αἰς ὑμᾶς ποιηθέντι
 ἐπιγράμματος, ὅπερ παρέθετο ὁ Δαλφὸς Ἡγήσανδρος ἐν
 ἕκτῳ Ὑπομνημάτων.

Ὀφρυκασπισαῖδαι, βινγκαταπηξιγένειοι,
 Σακκογειιστρόφοι, καὶ λοκαδαραγίδαι,
 Ἡματινωπερίβαλλοι, ηηλιποκαιβλεπίλαιοι,
 Νυκτιλαθραιοφαῖγοι, νυκτικαταιπλέγιοι,
 Μειρακιοζακάται, καὶ συλλαβοπευσιλαβηταί,
 Δοξοματαιόσοφοι, ζηταρετησιαῖδαι,

Ἀρχέστρατος τε ὁ Γελῶς ἐν τῇ Γαστρολογίᾳ, ἦν μὲν
 ὑμεῖς βασιλεύσαντες οἱ σοφοὶ ἀσπάζεσθε, μόνον τῷτο πυθαγο-
 ρίζοντες τὸ σιωπᾶν, δι' ἀσθένειαν λόγων τῷτο παύσαντες.
 ἔτι τε τῇ Σφοδρίᾳ τῇ Κυνικῇ τέχνῃν ἐρωτικήν, καὶ τὰς
 Πρωταγορίδαι ἀκροάσεις ἐρωτικές, Περσαῖαι τε τῇ καλῇ φι-
 λολοσίᾳ συμποτικῆς διαλόγου, συντεθέντας ἐκ τῶν Στλη-
 πωνος καὶ Ζήνωνος ἀπομνημονευμάτων, ἐν οἷς ζητεῖ, ὡς
 πῶς αὖ μὴ κατακοιμηθῶσιν οἱ συμπόται, καὶ πῶς ταῖς
 ἀπικύσεσι χρησέον, πᾶνίκα τε εἰσακτέον εἰς ὥραιας καὶ
 τὰς ὥραιας εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ πότα αὐτὰς προσδεκτέον
 εἰραῖζομένους, καὶ πότα παρακαμπτέον αἰς ὑπαρῶντας, καὶ
 περὶ προσοψημάτων, καὶ περὶ ἄρτων, καὶ περὶ τῶν ἄλλων,
 ὅσα τε περιεργότερον περὶ φιλημάτων εἴρηκεν ὁ Σωφρο-
 σκε Φιλόσοφος. ὅς περὶ ταῦτα τὴν διάνοιαν αἰεὶ ερέσκει,
 πικρυδαίς, ὡς Φησιν Ἑρμῖπκος, ὑπ' Ἀντιγόνη τὸν Ἀρε-
 κόρωντον, κωιδωνιζόμενος ἐξέπεσεν καὶ αὐτῆς τῆς Κορίνθου
 καταστρατηγηταίς ὑπὸ Σικυωνίᾳ Ἀράτῃ· ὁ πρέτερον ἐν τῇ
 διαλόγῳ πρὸς Ζήνωνα διαμιλλώμενος, ὡς ὁ σοφὸς πάντων
 ἐν εἴῃ, καὶ ερατηγὸς ἀγχιθὸς, μόνος τῷτο διὰ τῶν ἱερῶν

διαβεβαιωσάμενος ὁ καλὸς τῷ Ζήνωνος οἰκιστὴς. χαριέν-
τως γὰρ ἔφη Βίων ὁ Βορυσθενίτης. θεασάμενος αὐτοῦ χαλ-
κὴν εἰκόνα. ἔφ' ἧς ἐπεγέγραπτο, ΠΕΡΣΑΓΓΟΝ ΖΗΝΩ-
ΝΟΣ ΚΙΤΙΕ'Α, πεπλανησθαι εἶπε τὸν ἐπιγράψαντα· δεῖγ-
γὰρ ἔτις ἔχειν, ΠΕΡΣΑΓΓΟΝ ΖΗΝΩΝΟΣ ΟΙΚΙΤΙΕ'Α.
ἦν γὰρ ἔτος οἰκίτης γεγωνὺς τῷ Ζήνωνος, ὡς Νικίας ὁ Νι-
καεὺς ἱστορεῖ ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων ἱστορίᾳ, καὶ Σω-
τίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς. δύο δὲ συγγράμ-
μασι τῷ Περσαίᾳ ἀπηντήκαμεν τῆς σοφῆς τῆς κτῆτος πραγμα-
τείας, τοῖσιν ἔχῃσι τὸ ἐπίγραμμα, Συμποσιακῶν Διαλό-
γων. Κτησίβιος δ' ὁ Χαλκιδεὺς, ὁ Μανεδήμε γνωρίμος,
ὡς Φησὶν Ἀντίγονος ὁ Καρύσιος ἐν τοῖς Βίοις, ἐρωτηθεὶς
ὑπὸ τινος, τί περιέγονεν ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ, ἔφη, ἀ-
συμβόλως διαιπεῖν. διὸ καὶ ὁ Τίμων περὶ αὐτὸν ἔφη·

Δειπνομανὲς, νεκρὰ ὄμματ' ἔχων, αἰσθάνῃ δ' ἀκύλισον,

ἦν δ' εὐστοχος ὁ Κτησίβιος καὶ χαρίεις περὶ τὸ γελοῖον·
διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐπὶ τὰ συμπόσια παρεκάλουν· οὐχ ὡς
ἄσπερ σὺ, Κυνικὲ, ὁ μηδέποτε ταῖς Χάρισιν, ἀλλ' ἐδὲ
ταῖς Μῆσαις θύσας. Φυγεῖσα γ' ὄδῳ σὲ καὶ τὰς σοὶ παρα-
πλησίαις ἢ ἀρετῇ ἡδονῇ παρακλῆθῃται, ὡς Φησὶ Μνασαλκῆς
ὁ Σικυώνιος ἐν ἐπιγράμμασιν·

Ἄδ' ἐγὼ ἂν τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῆς ἡδονῆς
Ἠδονῇ, αἰσχίως κειραμένη πλακάμεις,
Θυμὸν ἔχει μεγάλῃ βεβολημένα, ὅπως ἄπιστος
Ἄ κακόφρων τέρψις κρείσσει ἡμᾶ κίερεται.

Βάτων δ' ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφῶνι Φησί·

Τῶν φιλοσόφων τὰς σόφρονας ἐνταυτοῖς καλῶ,
Τὰς ἀγαθὰς αὐτοῖς ἢ δίδοντας ἐδὲ ἐν,
Τὰς σὺν φρόνιμον ζητῶντας ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὡς περ ἀποδιδράκτα.
Ἄνδρ' ἢ ἀλάστορ, διὰ τί συμβολαῖς ἔχων
Νῆφους; τί τηλικῶτον ἀδικεῖς θεῶν;
Τί τὰ γούριον, ἄνθρωπε, τιμωτέρων
Σαυτὲ τίθῃται, ἢ πέφυκε τῇ φύσει;
Ἄλυσι τελέει μὴ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ·
Τὸν γὰρ γινώσκον καὶ τὸν ἔμπορον πακοῖς,
Ἐγὼ δὲ τὰς προσόδους μεδύων καλῶς περῶ.

Ἐπειδ' ἴωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
Καταμανθάνων τάλαιον, ὥς περιφέρειν
Ὀρολόγιον δόξει τις, ἔχι λήκυθον.

Ἀρχέστρατος δὲ, ὃ Κύνελκε, ὃν ἀντὶ τῆ Ὀμήρου προσκα-
νεῖς διὰ τὴν γαστέρα, ἧς ἂ λαμυρώτερον ἔθεν ὁ Τίμων σῆ†)
περὶ τῆ κυνός τῃ Θαλαττίῃ ἰσορῶν, γράφει καὶ ταῦτα·

Ἄλλ' ἂ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τῶδε θεῖον ἴδιωμα,
Οὐδ' ἔσθιν ἐθέλωσ', ὅσσοι κέφην τελεβώδη
Ψυχὴν *) κέκτηται θνητῶν, εἰσὶν δ' ἀπέπληκτοι,
Ὡς ἀνθρωποφάγα τῇ θηρίῳ ὄντος. ἕκας δὲ
Ἰχθύες σάρκα φιλεῖ βροτῆν, ἥπερ περικύρη.
Ὡς κρέκει κατὰρως, ὅπσοι τῶδε μυρολογῶσι,
Τοῖς λαχάνοις προσάγειν, καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
Τὸν σοφὸν ἰγκρατέως μετ' ἐκείνῃ κυθαγορίζειν.

ἦν δ' ὁ Διόδωρος ἄτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγο-
ρικός δὲ δόξας εἶναι, ὑμῶν τῶν Κυνικῶν εἶδος ἐξῆ. κο-
μῶν, καὶ ρυπῶν, καὶ ἀνυποδητῶν, ὅθεν καὶ Πυθαγορικός
τὸ τῆς κόμης ἔδοξεν εἶναι τινες ἀπὸ τῆ Διοδώρου προαχθέν,
C. 12. ὡς Φησιν Ἑρμῖππος. Τίμαιος δ' ὁ Ταύρομανίτης ἐν τῇ ἐννέ-
τῃ τῶν ἰσοριῶν περὶ αὐτῆ γράφει ἕτως· Διοδώρου τῆ τὸ γένος
Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευῇ, καὶ
τοῖς Πυθαγοραίοις πεπλησιικέναι προσποιηθέντος. πρὸς ὃν
ἐπισέλλων ὁ Στρατόνικος, ἐκέλευσε τὸν ἀκαίρουντα τὸ ἡ-
δὲν ἀπαγγεῖλαι τῷ περὶ θηροπέπλε μανίας, ὕβρεώς τε τέ-
ρι, εἰσιμον **) εἶναι ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτη. Σωσιπρί-
της δ' ἐν τρίτῳ Φιλοσόφων Διαδοχῆς βαθεῖ πάγωνι χρή-
σασθαι τὸν Διόδωρον ἰσορῶν, καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν, κό-
μην τε φορῆσαι, καὶ κατὰ τινα τύπον τὴν ἐπιτήδευσιν
ταύτην προσαγαγόντα τῶν πρὸ αὐτῆ Πυθαγοραίων, λαμ-
P. 164. πρὸς τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων, καὶ λυτροῖς καὶ ἀλείμμασι
κερᾶ τε τῇ συνήθει χρωμένων. εἰ δ' ὑμεῖς ἔντως, ὃ φιλό-
σοφοι, τὴν αὐτάρκειαν ἀσπάζεσθε καὶ τὰ τῶν δεικνυν ἐν-
ταλῇ, τί ἐνταῦθα παραγίνεσθε μηδὲ κληθίντες; ἢ ὡς εἰς
ἀσώγιον μαγειρικὰ σκετὴ καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὡς τὸν

†) γρ. ὁ Τίμων σὺ φησί μου. *) conl. κέφην κ' ἐρεβώδη
Ψυχ. vel: ὅτι κέφην κ' ἐλλεβορώδη Ψυχ. **) γρ. περι-
εἰσιμον.

Ἀθηνογένης Κεφαλίωνα ἀποσοματιοῦντες; κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέους Κηδάλωνά ἐσε μαιγίαι, κέντρωνες, ἄλλοτριόφθογοι. ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα αἰεὶ τὸν νοῦν ἔχετε, (δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν τι αἰτῆσαι, ἣ ἐπεσθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων· ἔτε γὰρ χαριτογλωσσεῖν ὑμῶς θέμις) δῆλον. ἐξ ὧν καὶ Ἀλεξίς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ ἰσορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ παιδευόμενον καὶ καλευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. κείνος δ' ὁ ψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χερσίν, περισκυδάσας ἐκράτει. λέγει δὲ ἔτως ὁ Λίνος·

Βιβλίον

Ἐντεῦθεν, ὅ τι βάλει, προσελθὼν γὰρ λάβει,
Ἐπειτ' ἀναγνῆς πάνυ γε διασκοπῶν
Ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῇ.
Ὅρφους ἔνισιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοίριλλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
Παντοδαπά. δηλώσεις γὰρ ἔτω τὴν φύσιν,
Ἐπὶ τί μάλιστα ὄρμησε. τατὶ λαμβάνω.
Δεῖξον, τί ἐστὶ, πρῶτον, ὁ ψαρτυσία,
Ὡς φησι τὰ πύργημα. φιλόσοφός τις εἴ,
Εὐδηλον, ὃς παρὶς τούτοις γράμματα
Σίμα τέχνην ἔλαβες. ὁ Σίμος δ' ἔστι τις;
Μάλ' εὐφυνὲς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίας
Ὁρμηκεὶ νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
Κρατιστός ἐστιν ὁ ψαρτυσιός, ὡς δοκεῖ
Τοῖς χρημμένοις, τῶν δ' ὁ ψαρτυσιῶν ὑποκριτῆς
Βέλαιμος ἔς' ἄνθρωπος ὅ τι βάλει, λίγαι.
Παῖνι γὰρ, εὖ τὰτ' ἴσθι.

ταῦτα τῷ Μάγνῃ ἐξῆς καταδραμόντος, ἀποβλέψας ὁ Κύνελκος εἰς τὰς παρόντας τῶν φιλοσόφων, ἔφη·

Εἶδον τὴν Θεσίαν ἄλμην, εἴ ἄττα βυῖζει,
Ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀποτίσιντο καὶ παραχεῖμα.
Οὐ μόντοι παρὰ κυφὸν ὁ τυφλὸς ἵοικε λαλῆσαι,

ὡς ὁ Κρατῖνός ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη. ἐπιλαυνθάνομενος γὰρ, ἐν ᾧ καὶ παιδύται διακτηρίοις τῶν καλῶν ἱμῶν. αὐτῷ τὰς ἐπιδειξεις, ὑπὸ τῆς ἐμφύτης γατριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάρει ἀναγνώσκαι, καὶ μέλη πάρευλα, καὶ ἀκρότητα κύμβαλα. καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμυστολογίας

Ἐπειδ' ἴωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
Καταμανθάνων τέλειον, ἔστι περιφέρειν
Ὀρολόγιοι δόξει τις, ἔχι λήκυθον.

Ἀρχέστρατος δὲ, ὃ Κύνελκε, ὃν ἀντὶ τῆ Ὀμήρου προσπα-
νεῖς διὰ τὴν γαστέρα, ἧς ἔλαμυρώτερον ἔθεν ὁ Τίμων σῆf)
περὶ τῆ κυνὸς τῆ Θαλαττίης ἰσορῶν, γράφει καὶ ταῦτα·

Ἄλλ' ἔ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τότε θεῖον ἔθισμα,
Οὐδ' ἔσθιν ἐθέλεις, ὅσσοι κέφην τελεβώδη
Ψυχὴν *) κίπτηται θνητῶν, εἰς δ' ἀπόληται,
Ὡς ἀνθρωποφάγε τῆ θηρίας ὄντος. ἕκαστος δὲ
Ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτίνην, ἥπερ περικύρτη.
Ὡς πρέπει κατὰ φύσιν, ὅπως οἱ τότε μυρολογεῖς,
Τοῖς λαχάνοις προσάγειν, καὶ πρὸς Διόδωρον ἰάσας
Τὸν σοφὸν ἀγκυράτως μετ' ἐκείνην πυθαγορίζειν.

ἦν δ' ὁ Διόδωρος ἄτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγο-
ρικός δὲ δόξας εἶναι, ὧν τῶν Κυνικῶν τρόπον ἔζη, κυ-
μῶν, καὶ ρυπῶν, καὶ ἀνυποδητῶν, ἔθαν καὶ Πυθαγορικὴν
τὸ τῆς κόμης ἔδοξεν εἶναι τινες ἀπὸ τῆ Διοδώρου προαχθῆναι,
C. 12. ὡς Φησιν Ἑρμιππος. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομανιτῆς ἐν τῇ ἐννέ-
τῃ τῶν ἰσοριῶν περὶ αὐτῆ γράφει ἕτως· Διοδώρου τῆ τὸ γένος
Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευῆν, καὶ
τοῖς Πυθαγοραίοις πεπλησιακέναι προσποιηθέντος. τρεῖς ὃν
ἐπισέλλων ὁ Στρατόνικος, ἐκέλευσε τὸν ἀκαίροντα τὸ ἡ-
θὲν ἀπαγγεῖλαι τῷ περὶ θηροπέπλε μανίας, ὑβρεῶς τε τί-
ρι, εἰσιμονι **) εἰς αὐτὸν Πυθαγόρου πελάτῃ. Σωσιπρί-
της δ' ἐν τρίτῳ Φιλοσόφων Διαδοχῆς βαθεῖ πάσαν χρη-
σασθαι τὸν Διόδωρον ἰσοριῶν, καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν, κό-
μην τε φορῆσαι, καὶ κατὰ τινα τύπον τὴν ἐπιτήδευσιν
ταύτην προσαγαγόντα τῶν πρὸ αὐτῆ Πυθαγορικῶν, λυμ-
P. 164. πρὸς τα ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων, καὶ λυτροῖς καὶ αἰλείμμοις
κερᾶ τε τῇ συνήθει χρωμένων. εἰ δ' ὑμεῖς ἔντως, ὡς φιλό-
σοφοι, τὴν αὐτάρκειαν ἀσπάζεσθε καὶ τὰ τῶν δαίμωνων ἐν-
ταλῇ, τί ἐνταῦθα παραγίνεσθε μηδὲ κληθέντες; ἢ ὡς εἰς
ἀσώτιον μαγειρικὰ σκεῆσι καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὡς τὸν

†) γρ. ὁ Τίμων σὺν Φησί που. *) conl. κέφην κ' ἐλεβώδη
Ψυχ. vel: εἰ κέφην κ' ἐλλεβωρώδη Ψυχ. **) γρ. περι-
εἰσιμονι.

Ἀθρογένης Κεφαλίωνα ἀποσοματιοῦντες; κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλῆς Κηθαλίωνα ἐς μασιγίαι, κέντρωνες, ἄλλοτριόφθοι. ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα αἰεὶ τὸν νοῦν ἔχετε, (δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν τι αἰτῆσαι, ἥ ἐπεσθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων· ἔτα γὰρ χαριτογλωσσεῖν ὑμᾶς θέμις) δῆλον ἐξ ὧν καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ ἱστορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ καιθευόμενον καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. κείνος δ' ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χερσὶν, περισπαδάσως ἐκράτει. λέγει δὲ ἔτως ὁ Λίνος·

Βιβλίον

Ἐντεῦθεν, ὅ τι βέλει, προσελθὼν γὰρ λάβε,
Ἐπειτ' ἀναγνῆς πάνν γε διασκοπῶν
Ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμει τε καὶ σχολῇ.
Ὅρφεὺς ἐνισιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοίριλλος, Ὅμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
Παιτοδακῆ. δηλώσεις γὰρ ἔτω τὴν φύσιν,
Ἐπὶ τί μάλισθ' ὤρμησε, περὶ λαμβάνω.
Δοῖξον, τί ἐστὶ, πρῶτον, ὀψαρτυσίη,
Ὡς φησι τ' ἐπιγράμμα. φιλόσοφός τις εἴ,
Εὐδῆλον, ὅς περὶς τessaυτα γράμματα
Σίμω τέχνην ἔλαβει. ὁ Σίμος δ' ἐστὶ τίς;
Μάλ' εὐφυνὲς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίῳ
Ὅρμηκε νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
Κράτιστός ἐστιν ὀφθοιοῖς, ὡς δοκεῖ
Τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὀφθοιωῶν ὑποκριτῆς
Βάλιμος ἐστ' ἄνθρωπος ὅ τι βέλει, λέγει.
Πεινῶ γὰρ, εὖ τὰτ' ἴσθι.

ταῦτα τῷ Μάγγῳ ἐξῆς καταδραμόντος, ἀποβλέψας ὁ Κύνελκος εἰς τὰς παρόντας τῶν φιλοσόφων, ἔφη·

Εἶδο· τὴν Θασίαν ἄλμην, εἴ ἅττα βυῖζει,
Ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσκατο καὶ παραχρῆμα.
Οὐ μέντοι παρὰ κυφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι,

ὡς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη. ἐπιλανθάνομενος γὰρ, ἂν εἰς ποιῶται δικαστηρίοις τῶν καλῶν ἱάμβων αὐτῷ τὰς ἐπιδείξεις, ὑπὸ τῆς ἐμφότου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάρεος ἀναγινώσκει, καὶ μέλη πάραυτα, καὶ ἀκρότητα κύμβαλα. καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμειστολογίας

Ἐπειδ' ἴωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον
Καταμανθάνων τέλειον, ὥς περιφέρειν
Ὀρολόγιοι δόξει τις, ἔχι λήκυθον.

Ἀρχέστρατος δὲ, ὃ Κύνελκε, ὃν ἀντὶ τῆ Ὀμήρου προσπα-
νεῖς διὰ τὴν γαστέρα, ἧς ἂ λαμυρώτερον ἔθεν ὁ Τίμων σῆf)
περὶ τῆ κυνὸς τῆ Θαλαττίης ἰσορῶν, γράφει καὶ ταῦτα·

Ἄλλ' εἰ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τὸδε θεῖον ἔθισμα,
Οὐδ' ἔσθαιεν ἰθὺλας, ὅσσοι κέφην τελεβώδη
Ψυχὴν *) κέκτηνται θιντῶν, εἰς ἃν δ' ἀπέπληκται,
Ὡς ἀνθρωποφάγε τῆ θηρία ὄντος. ἕκαστος δὲ
Ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτῆν, ἥπερ περικύρτη.
Ὡςτε πρέπει κατὰ φύσιν, ὅπιοι τὰδε μυρολογῶσι,
Τοῖς λαχάνοις προσάγειν, καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας
Τὸν σοφὸν ἀγκρατίως μετ' ἐκείνῃ πυθαγορίζειν.

ἦν δ' ὁ Διόδωρος ἄτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγο-
ρικός δὲ δόξας εἶναι, ὑμῶν τῶν Κυνικῶν τρόπον ἔζη, κο-
μῶν, καὶ ῥυπῶν, καὶ ἀνυποδητῶν, ὥθεν καὶ Πυθαγορικός
τὸ τῆς κόμης ἔδοξαν εἶναι τινες ἀπὸ τῆ Διοδώρου προαχθὲν,
C. 12. ὡς Φησιν Ἑρμῖπκος. Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομανίτης ἐν τῇ ἐνέ-
τῃ τῶν ἰσοριῶν περὶ αὐτῆ γράφει ἕτως· Διοδώρου τῆ τὸ γένος
Ἀσπενδίου τὴν ἐξηλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευῇ, καὶ
τοῖς Πυθαγοραίοις πεπλησιικέναι προσποιηθέντος. πρὸς ὃν
ἐπισέλλων ὁ Στρατόνικος, ἐκέλευσε τὸν ἀκαίρουντα τὸ ἡ-
θὲν ἀπαγγεῖλαι τῷ περὶ θηροπέπλε μανίας, ὑβρεῶς τε τί-
ρι, εἰσιμον **), τοῖς ἔχοντι Πυθαγόρου πελάτη. Σωσιπρί-
της δ' ἐν τρίτῳ Φιλοσόφων Διαδοχῆς βαθεῖ πάγωνι χρη-
σασθαι τὸν Διόδωρον ἰσοριῇ, καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν, πό-
μην τε φερεῖν, καὶ κατὰ τινα τύπον τὴν ἐπιτήδευσιν
ταύτην προσαγαγόντα τῶν πρὸ αὐτῆ Πυθαγορικῶν, λημ-
P. 164. πρὸς τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων, καὶ λυτροῖς καὶ ἀλείμμασι
κερᾶ τε τῇ συνήθει χρωμένων. εἰ δ' ὑμεῖς οὕτως, ὡς φιλό-
σοφοι, τὴν αὐτάρκειαν ἀσπάζεσθε καὶ τὰ τῶν δαίμων ἐν-
ταλῇ, τί ἐνταῦθα παραγίνεσθε μὴδὲ κληθέντας; ἢ ὡς εἰς
ἀσώτιον μαγειρικὰ σκεῆθι καταλέγειν μαθησόμενοι; ἢ ὡς τὸν

†) γρ. ὁ Τίμων σὺ φησί σου. *) conl. κέφην κ' ἰεβώδη
Ψυχ. vel: ὅτι κέφην κ' ἰλλεβωρῶδη Ψυχ. **) γρ. περι-
εἰσιμον.

Ἀθρογένης Κεφαλίωνα ἀποσοματιοῦντες; κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέης Κηδάλιονά ἐσε μαιγίαι, κέντρωνες, ἄλλοτριόφθογοι. ὅτι δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα αἰεὶ τὸν νοῦν ἔχετε, (δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν τι αἰτῆσαι, ἣ ἐπεσθίειν τι τῶν κυνικῶν βρωμάτων· ἔτα γὰρ χαριτογλωσσεῖν ὑμῶς θέμις) δῆλον ἐξ ὧν καὶ Ἀλεξίς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λίνῳ ἱστορεῖ. ὑποτίθεται δὲ τὸν Ἡρακλέα παρὰ τῷ Λίνῳ καιθευόμενον καὶ κελευσθέντα ἀπὸ βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν. κείνος δ' ὀψαρτυτικὸν λαβὼν βιβλίον ἐν χερσίν, περισπεδάσως ἐκράτει. λέγει δὲ ἔτως ὁ Λίνος·

Βιβλίον

Ἐντεῦθεν, ὅ τι βάλει, προσελθὼν γὰρ λάβει,
Ἐπειτ' ἀναγνῆς πάνν γε διασκοπῶν
Ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμει τε καὶ σχολῇ.
Ὅρφεύς ἐνεσιν, Ἡσίοδος, τραγῳδία,
Χοίριλλος, Ὀμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα
Παινοδακῆ. δηλώσεις γὰρ ἔτω τὴν φύσιν,
Ἐπὶ τί μάλιστα ὥρμησε. τετὶ λαμβάνω.
Δοῖξον, τί ἐστὶ, πρῶτον. ὀψαρτυσία,
Ὡς φησι τὰ πύγμαμα. φιλόσοφός τις εἴ,
Εὐδαλον, ὅς παρὶς τούτοις γράμματα
Σίμα τέχνην ἔλαβες. ὁ Σίμος δ' ἐστὶ τίς;
Μᾶλ' εὐφυνὲς ἄνθρωπος. ἐπὶ τραγῳδίᾳ
Ὁρμηκεν νῦν, καὶ τῶν μὲν ὑποκριτῶν πολὺ
Κρατιστός ἐστιν ὀψοποιός, ὡς δοκεῖ
Τοῖς χρωμένοις, τῶν δ' ὀψοποιῶν ὑποκριτῆς
Βάλιμος ἐστ' ἄνθρωπος ὅ τι βάλει, λέγει.
Παινῶ γὰρ, εὖ τῶν ἰσθι.

ταῦτα τῷ Μάγγῃ ἐξῆς καταδραμόντος, ἀποβλέψας ὁ Κύνελκος εἰς τὰς παρόντας τῶν φιλοσόφων, ἔφη·

Εἶδον τὴν Θασίαν ἄλμην, εἴ ἅττα βυῖζει,
Ὡς εὖ καὶ ταχέως ἀπετίσκατο καὶ παραχρῆμα.
Οὐ μέντοι παρὰ κωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι,

ὡς ὁ Κρατῖνος ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις ἔφη. ἐπιλανθάνομενος γὰρ, ἐν αἷς ποιᾶται δικαστηρίοις τῶν καλῶν ἱάμβων αὐτῷ τὰς ἐπιδείξεις, ὑπὸ τῆς ἐμφότου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάρεος ἀναγινώσκει, καὶ μέλη πάραυτα, καὶ ἀκρότητα κύμβαλα. καὶ μετὰ τὰς καλὰς ταύτας ἀμυσελογίας

περιέρχεται τὰς οἰκίας, ἐξατάζων, ὅπερ δαίπνα λαμπρὴ
παρασκευάζεται, ὑπὲρ τὸν Ἀθηναῖον Χαιρεφῶντα ἐκείπῃ,
περὶ ἧς Φησὶν Ἀλεξὶς ἐν Φυγῇδι·

p.165.

Ἀεὶ γ' ὁ Χαιρεφῶν τὴν εὐρύττει τέχνην,
Καὶ νῦν πορίζεται γε δαίπν' ἀσύμβολα.
Ὅπερ γὰρ εἶναι ὁ κέραιος μισθώσιμος
Ὅ τοις μαγειροῖς, εὐδαίμων ἐξ ἐκδινῶ
Ἔσθκειν ἰλθὼν, καὶ ἰδὼν μισθώμενον
Εἰς ἐκίαν, τῷ μαγειρῷ πυθόμενος,
Τῶν ἐσθιόντων τῆς θύρας χερσὶ μένει
Ἄν ἐκιδάβηται, πρῶτος εἰσελθόντι.

ἐκ οὐνεβ' δ' ἀνὴρ ἄστος, καθάπερ καὶ ὁ καλὸς Μάγνος, καὶ
ὑπερβολῆς ἀποδιδόσθαι τῆς γαστρός χάριν· ὡς αὐτὸς
Ἀλεξὶς εἶρηκεν ἐν Συναποδνήσκουσιν·

Ἐπὶ δεῖκνον εἰς Κόρινθον ἰλθὼν Χαιρεφῶν
Ἀκλῆτος· ἥδη γὰρ πέτεται διακόντιος.
Οὕτω τι τὰλλότρη ἐσθίειν ἐστὶ γλυκύν.

καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Ὀδυσσεὶ ἔφη·

Εὐριπιδῆ τ' ἄριστον ἔκαστος ἔχον,
Τὰλλότρηα δειπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

γελασάντων ἔν πάντων ἐπὶ τέτοις, ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη Πό-
θεν δὲ καὶ ἡδυλογίᾳ τοῖς ἡδονικοῖς τέτοις ἀμπερολόγῳ;
πρὸς δὲ ὁ Κύνκλος· Ἀλλ', ὦ χοιρίου εὐέρτυτον, Φρύν-
χος ὁ κωμωδοποιὸς ἐν τῷ Ἐφιάλτῃ μνημονεύει τῇ ἡδυλόγῳ
διὰ τέτων·

Ἔστι δ' αὐτὰς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν χαλεπώτατον
ἔργον.

Ἐχουσι γὰρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις
Μισάνθρωπον ἀνδρὸς ἦβη. εἰδ' ἡδυλογῶν ἄπαντα
Ἀεὶ κατὰ τὴν ἀγορὴν περιώτερος ἐπὶ τοῖς βούροις, ὅταν ἔσθῃ
Ἐκτὶ τέτοις, οἷς ἡδυλογῶν, μεγάλας ἀμυχὰς
Κατακλύξαντες καὶ συγκρύψαντες, ἅπαντα γελῶσι.

τὸ δὲ χαριτογλωσσαῖν Αἰσχύλος εἶρηκεν ἐν Πραμηθεὶ Δε-
σμῶντι·

Δυνῶσι τὰδ', ὡς ἔτυμά γ'· εἰδὲ γὰρ μάνην·
Χαριτογλωσσαῖν ἐστὶ μοι,

πάλιν τε αἰκόντος τῷ Οὐλπιανῷ· Τίνα δ' ἔστιν, ἄνδρες Φί-
λοι, τὰ μηχανικὰ σκευή; τῶν γὰρ ἐμνημόνευσαν ἐν τοῖς
Ἀρκαδιοῖς δαίττοις μνήμης ἡξιωμένων. καὶ τὸ ἀσώτιον πᾶ
καῖται; ἀσώτως μὲν γὰρ οἶδα διαβοήτης· ἕνα μὲν, ἃ μνη-
μονεύει Ἀλαξίς ἐν Κνιδίᾳ·

Διόδωρος ἄπίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο
Σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῴαν εἶσιν·
Οὕτω ἰταμῶς ἄκνυται κατεμυσήσατο.

ἐν δὲ Φαίδρῳ φησὶν·

Σχολῇ γε, ἢ τὰν Ἥλιον, σχολῇ λέγοις.
Ἐπιχαρίδης ὁ μικρὸς ἐν πένθ' ἡμέραις
Σφαῖραν ἐποίησεν τὴν πατρῴαν εἶσιν·
Οὕτω συνεσρόγγυλλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.

καὶ Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρία υἱὸς εἰς τοσῶτον ἤλθαν ἀσω-
τίας, ὥς καὶ τῷ μνήματος τῷ πατρὸς, εἰς ὃ Ἀθηναῖοι χι-
λίας ἀνήλωσαν δραχμὰς, τὰς λίθους πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυ-
παθείας. Δίφιλος γ' οὖν ἐν τοῖς Ἐυαγλίζουσιν φησὶν·

Εἰ μὴ συνήδης Φαιδίμῳ τ' ἰνύχανεν
Ὁ Χαβρία Κτήσιππος, εἰσηγησάμεν
Νόμον τιν' οὐκ ἔχρησεν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ·
Ὡς ἰκτελεσθῆναι ποτ' αὐτῷ τῷ πατρὶ
Τὸ μνημα κατ' ἱκαντὸν ἔην λίθον †)
Ἀμαξιάων καὶ σφῶδρ' εὐτελὲς λέγω.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Δημοστυρίοις φησὶν·

Οὐδ' ὁ Χαβρία Κτήσιππος ἔτι τρεῖς κίρεται,
Ἐν ταῖς γυναῖξιν λαμπρὸς, οὐκ ἐν ἀνδράσιν.

p.166.

καὶ Μένανδρος δ' ἐν Ὀργῇ περὶ αὐτῷ τάδε λέγει·

Καίτοι νῖος ποτ' ἐγενόμην κἀγὼ, γύναι,
Ἄλλ' οὐκ ἐλάμην πιπτάκις τῆς ἡμέρας
Τότ', ἀλλὰ νῦν· ἐδὲ χλαυιδ' εἶχον, ἀλλὰ νῦν·
Οὐδὲ μύρον εἶχον, ἀλλὰ νῦν· καὶ βάψομαι,
Καὶ παρατιλῶμαι, ἢ Δία, καὶ γενήσομαι
Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ·
Καθὼς ἐκεῖνος, κατέδομαι καὶ τὰς λίθους
Ἀμαξιάωνται, ἃ γὰρ οὖν τὴν γῆν μύσῃν,

†) γρ. Τὸ μνημα, κατ' ἱκαντὸν ἔνα πηλὸν λίθον.

τάχ' οὖν διὰ τὴν πολλὴν τυχὴν αἰωτίαν καὶ κιναιδίαν
τῆνομα αὐτῷ παρέθηκε Δημοτθένους ἐν τῷ περὶ ἀτελείᾳ
χρῆ δὲ τὰς πατρῶν καταδηδοκότας κατὰ τὸν Μενάνδρου Να-
πληρον ἔτως κολάζεσθαι. Φησὶ γάρ·

ὦ φιλάτη γῆ μήτερ, ὡς σιμὸν σφόδρ' εἰ
τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα, πολλὰ τ' ἄξιον!
ὦς δὴτ' ἐχρῆν, εἴ τις πατρῶν παρελαβὼν
Γῆν καταφάγοι, πλεῖν τῶτον ἤδη διὰ τέλει,
καὶ μὴδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἢ ἔτως ἥσθετο,
οἷον παρελαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

C. 19. Πυθόδηλος δὲ τινος ἀσώτου μνημονεύει Ἀξιώνιος ἐν Τυρρά-
νῳ ἔτως·

Ὁ Πυθόδηλος ἔτος ἰσοβαλλίων
προσέρχεται ἐπικαλέμενος ἀσωτότατος *),
Μεθύσας τ' ἐξόπισθεν ἢ σοφωτάτη
Ἀποτυμπανισχὰς κατὰ πόδας πορεύεται.

Πολύευκτος δ' Ἀναξανδρίδης **) ἐν Τηραῖ καμαδῶν·

Ὅρις κεκλήση, φησί, διὰ τί, πρὸς τῇς Ἑτίας;
Πότερον καταφαγὼν τὴν πατρῶν εἰσίαν,
Ὡς περ Πολύευκτος ὁ καλός; εἰ δὴτ'· ἀλλ' ὅτε
Ἀξῆρην ὑπὸ θηλειῶν κατεκόπη.

Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν, ἀφ' ἧς τοῦ
τὸ τελευταῖον μέρος χωρίσαντες †), ἐν ᾧ ἐστὶ τὰ περὶ τῶν
Ἀθήνῃσι δημαγωγῶν, Εὐβελόν φησι τὸν δημαγωγὸν ἄσ-
τον γενέσθαι. τῇ λέξει δὲ ταύτῃ ἐχρήσατο· Καὶ τοσέτον
ἀσωτίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ διενήνοχε τῷ δήμῳ τῇ Ταραντίνων,
ὅσον ὁ μὲν περὶ τὰς ἐσιβάσεις εἶχε μόνον ἀκρατῆς, ὁ δὲ
τῶν Ἀθηναίων καὶ τὰς προσόδους καταμισθοφορῶν διατετέ-
λεκε. Καλλίσρατος δὲ, φησὶν, ὁ Καλλικράτης, δημαγω-
γὸς καὶ αὐτὸς, πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν ἀκρατῆς, τῶν δὲ
πολιτικῶν πραγμάτων ἦν ἐπιμελής. περὶ δὲ τῶν Ταραντί-
νων ἰσορῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πεντακοστῇ τῶν ἰσοριῶν γράφει
ἔτως· Ἡ πόλις ἢ τῶν Ταραντίνων σχεδὸν καθ' ἑκαστον
μῆνα βεδυτεῖ, καὶ δημοσίᾳ ἐσιβάσεις ποιῶται· τὸ δὲ τῶν ἰδιω-

*) γρ. ἀσωτότατος ἐπικαλέμενος.

**) γρ. Πολύευκτος δ'

Ἀναξ.

†) γρ. χωρίσαντες εἰσι.

τῶν πληθὺς αἰεὶ περὶ συνουσίας καὶ πότους ἐστὶ. λέγουσι δὲ
 καὶ τινὰ τοιοῦτον λόγον οἱ Ταραντῖνοι, τὰς μὲν ἄλλας ἀν-
 ῥώπας διὰ τὸ φιλοπονεῖσθαι καὶ περὶ τὰς ἐργασίας δια-
 κρίβειν παρασκευάζεσθαι ζῆν, αὐτὰς δὲ διὰ τὰς συνουσίας
 καὶ τὰς ἡδονὰς ἢ μέλλειν, ἀλλ' ἤδη βιώναι. περὶ δὲ τῆς
 ἰσότητος καὶ τῆ βίᾳ Φιλίππου καὶ τῶν ἐταίρων αὐτῶ ἐν τῇ
 ἑσσαρακοστῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστορίων ὁ Θεόπομπος τὰδε γράφει· p.167.
 Φιλίππος ἐπεὶ ἐγκρατὴς πολλῶν ἐγένετο χρημάτων, οὐκ
 ἐνέλωσεν αὐτὰ ταχέως, ἀλλ' ἐξέβρισκε καὶ ἔβριψεν, πάντων
 ἐνθρόπων κακίος ὢν οἰκονόμος ἢ μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ
 ἡ περὶ αὐτόν. ἀπλῶς γὰρ ἔδειξεν αὐτῶν ἡπίεσται ζῆν ὀρθῶς,
 ὅτε σωφρόνως οἰκεῖν οἰκίαν. τῷ δ' αὐτὸς αἴτιος ἦν, ἀπληστος
 καὶ πολυτελὴς ὢν, προχαίρων ἅπαντα ποιῶν, καὶ κτώμε-
 νος, καὶ διδούς. στρατιωτῆς γὰρ ὢν καὶ λογίζεσθαι τὰ προσ-
 ἔχοντα καὶ τὰνχλισκόμενα δι' ἀσχολίαν οὐκ ἠδύνετο. ἔπει-
 τα δ' οἱ ἐταῖροι αὐτῷ ἐκ πολλῶν τόπων ἦσαν συνεβρύχκοτες·
 ἡ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας, οἱ δὲ ἐκ Θετταλίας, οἱ
 ἄλλοι ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, οὐκ ἀρίστουδην ἐξεδιηγμένοι, ἀλλ'
 ἢ τις ἦν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβάροις λάτταυρος, ἢ
 Θόδελυρός, ἢ Θρασύς τὸν τρόπον, ἔτι· σχεδὸν ἅπαντες εἰς
 Μακεδονίαν ἀθροισθέντες ἐταῖροι Φιλίππου προσηγγορεύοντο.
 ἡ δὲ μὴ καὶ τοιοῦτος τις ἐληλύθει, ὑπὸ τῷ βίᾳ καὶ τῇ
 κατὰ τῆς Μακεδονικῆς ταχέως ἐκείνοις ὁμοιος ἐγένετο.
 ἡ μὲν γὰρ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι καὶ αἱ πολυτέλειαι
 βρασεῖς αὐτὰς εἶναι προετρέποντο, καὶ ζῆν μὴ κοσμίως,
 ἔλλ' ἀσωτῶς καὶ τοῖς λησταῖς παραπλησίως. Δέρις δ' ἐν
 βδόμῃ Μακεδονικῶν περὶ Πασικύπρου λέγων τῷ ἐν Κύπρῳ
 βασιλεῶς, ὅτι ἄσωτος ἦν, γράφει καὶ τὰδε· Ἀλέξανδρος
 ἐστὰ τὴν Τύρον πολιορκίαν Πυρταγόραν ἀποσέλλων, ἄλλας
 ἢ δωρεὰς ἔδωκε, καὶ χωρίον, ὃ ἤτησεν. πρότερον δὲ
 ἔπεμψε Πασικύπρῳ ὁ βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἀστυίαν πεντή-
 κοντα ταλάντων Πυμάτῳ τῷ Κιτιεῖ, ἅμα τὸ χωρίον καὶ
 ἦν αὐτῷ βασιλείαν· καὶ λαβὼν τὰ χρήματα κατεγήρασεν
 ἡ Ἀμαθοῦντι. τοιοῦτος ἐγένετο καὶ Αἰθίοψ ὁ Κορίνθιος,
 ὃς Φησι Δημήτριος ὁ Σκῆψιος, ἢ μνημονεύει Ἀρχιλοχος.
 ἡ Φιλαδονίας γὰρ καὶ ἀκρασίας καὶ ἔτος μετ' Ἀρχι-
 λῶν εἰς Σικελίαν, ὅτ' ἐμάλῃ κτίζων Συρακῦσας, τῷ

ἑαυτῇ συσσίτῳ μελιτήτης ἀπέδοτο τὸν κλῆρον, ἐν ἑν
ρακίσαις λαχὼν ἐμέλλεν ἔξειν. εἰς τοσῶτον δ' ἀσπασίας
λύθαι καὶ Δημήτριος ὁ Δημητρίῳ τῇ Φαληρέως ἀπόγονοι
Φησιν Ἠγήσανδρος, ὥς τ' Ἀρισταγόραν μὲν ἔχων τὴν Κορινθίαν
ἐρωμένην, ζῆν δὲ πολυτελεῖς. ἀνακαλεσαμένων δ' αὐτὸν
Ἀρεοπαγιτῶν, καὶ κελευόντων βέλτιον ζῆν, ἀλλὰ καὶ
εἶπεν, ἐλευθερίως ζῶ. καὶ γὰρ ἐταίραν ἔχω τὴν καλλίαν
καὶ ἀδικῶ ἑδναί, καὶ πίνω Χῖον οἶνον, καὶ τὰλλα ἀρκεῖν
παρασκευάζομαι, τῶν ἰδίων μὲ προσόδων εἰς ταῦτα ἐπι
σῶν. ἔ, καθάπερ ὑμῶν ἔνιοι, δεκαζόμενος ζῶ, καὶ
χεύων. καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πραττόντων καὶ ἐπ' ὀνόματι
νας κατέλεξε. ταῦτα δ' ἀκούσας Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς θύμ
θετην αὐτὸν κατέστησεν. τοῖς δὲ Παναθηναίοις ὑπαρχος †)
ἱκρίον ἔστησε πρὸς τοῖς Ἑρμαῖς Ἀρισταγόρῃ μεταρρέταρον τ
Ἑρμῶν, Ἐλευσινί τε μυσηρίων ὄντων ἔθηκεν αὐτῇ θρόνον
p.168. παρὰ τὸ Ἀνάκτορον, οἰμώξεσθαι φήσας τὲς καλύπτοντας. ὁ
δὲ τὲς ἀσώτους καὶ τὲς μὴ ἔκ τινος περιστάσεως ζῶντας
παλαιὸν ἐκάλεον τε οἱ Ἀρεοπαγιτῶν καὶ ἐκόλαζον, ἱστέ
σαν Φανόδημος καὶ Φιλόχορος, ἄλλοι τε πλείους. Μισθί
μον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τὲς Φιλοσόφους, νέας ὄντι
καὶ πενομένους, μεταπεψέμενοι ἠρώτησαν, πῶς ὅλας τὰς
ἡμέρας τοῖς Φιλοσόφοις συσχολάζοντες, κεκτημένοι δὲ μὴ
θὲν, εὐεκτήσιν ἔτω τοῖς σώμασι. καὶ οἱ ἐκέλευσεν μετα
πεμφθῆναι τινα τῶν μυλωνθῶν. ἐλθόντος δὲ ἐκείνου καὶ εἰ
πόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης κατιόντες εἰς τὸν μύλον κα
αἰλοῦντες δύο δραχμας ἀμφοτέρω λαμβάνουσι, θαυμάσαντι
οἱ Ἀρεοπαγιτῶν διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς. κα
Δημόκριτον δ' Ἀβδηρίται δημοσίᾳ κρίνοντες ὡς κατεφθαρ
κότα τὰ πατρώα, ἐπεὶ ἀναγνὼς αὐτοῖς τὸν μέγαν διάλο
γον καὶ τὰ περὶ τῶν ἐν Ἄιδῃ, εἰπὼν ††) εἰς ταῦτα ἀνέλα
κέναι, ἀφείθη. οἱ δὲ μὴ ἔτιως ἄσσωτοι κατὰ τὸν Ἀμφίον

Πίνῃς ἐκάστης ἡμέρας δύο ἡμέρας *),

Διασειόμενοι τὰς προτάφους ὑπὸ τῇ ἀκρόατι,

καὶ κατὰ τὸν Δίφιλον κεφαλὰς ἔχοντες τρεῖς, ὥστερ Ἀρ
ταμίσιον, πολέμιοι τῆς ἐσίας ὑπάρχοντες, ὡς Σάτυρος ἐν

†) γρ. ὑπαρχος.

††) γρ. εἶπεν.

*) κορη. δι' ἡμέρας.

ποῖς περὶ χρηκτῆρων εἶρηκε, κατατρέχοντες τὸν ἀγρὸν, διαρπάζοντες τὴν οἰκίαν, λαφυροπωλῶντες τὰ ὑπάρχοντα, σκοποῦντες, εἴ τί δεδαπάνηται, ἀλλὰ τί δαπανηθήσεται, καὶ εἴ τί περιέσαι, ἀλλὰ τί ἐκ περιέσαι, ἐν τῇ νύκτι τὰ τῷ γήρῳ ἐξόδια προκαταναλίσκοντες, χαίροντες τῇ ἐταίρῃ, καὶ τοῖς ἐταῖροις, καὶ τῷ οἴνῳ, ἐκ τοῖς συμποταῖς. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὁγδόῃ πρὸς τῇ εἰκοστῇ τῶν Εὐρωπαϊκῶν, Γνωσιππον, φησὶν, ἄσπτον γενόμενον ἐν τῇ Σπάρτῃ ἀπώλουν οἱ ἔφοροι συνανατρέφειν τοῖς νέοις. παρὰ δὲ Ῥωμαίοις μνημονεύεται, ὡς φησι Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἐνάτῃ καὶ τεσσαρκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, Ἀπίκιόν τινα ἐπὶ ἀσωτία πάντας ἀνθρώπους ὑπερηκοντικέναι. ἔτος δ' ἔστιν Ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς Φυγῆς αἴτιος γενόμενος Ῥατιλίῳ τῷ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῇ Ἑλλήνων Φωνῇ. περὶ δὲ Ἀπικίου τῷ καὶ αὐτῷ ἐπὶ ἀσωτίᾳ διαβοήτε ἐν τοῖς πρώτοις εἰρήκαμεν. Διογένης δ' ὁ Βαβυλώνιος ἐν τοῖς περὶ εὐγενείας, τὸν Φωκίωνος υἱὸν, φησὶ, Φῶκον ἐκ ἧν ὅς ἐκ ἐμίσει Ἀθηναίων. καὶ ὅποτε ἀπαντήσῃ τις αὐτῷ, ἔλεγεν· ὦ κατασχύνας τὸ γένος. πάντα γὰρ ἀνῆλυσεν τὰ πατρῷα εἰς ἀσωτίαν· καὶ μετὰ ταῦτα ἐκολάκευε τὸν ἐπὶ τῆς Μενυχίας, ἐφ' ᾗ πάλιν ὑπὸ πάντων ἐπεβράκιζετο. ἐπιδόσεων δὲ ποτε γινομένων, παρελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἔφη· Ἐπιδίδωμι παγῶ. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν· Εἰς ἀκολασίαν. ἦν δ' ὁ Φῶκος καὶ φιλοπέτης. νικῆσαντος γοῦν αὐτοῦ Ἴπποις Παναθηναίοις, ὡς ὁ πατὴρ εἰσὶν τὰς ἐταίρας, συνελθόντων εἰς τὸ δεῖπνον, λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ, καὶ τοῖς εἰσιῶσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἶνε δι' ἀρωμάτων· καὶ ἰδὼν ὁ πατὴρ, καλέσας τὸν Φῶκον, οὐ καύσεις, ἔφη, π. 169, τὸν ἐταῖρον διαφθείροντά σε τὴν νίκην; οἶδα δὲ καὶ ἄλλες ἀσώτους πολλὰς, περὶ ὧν ὑμῖν καταλείπω ζητεῖν, πλὴν Καλλίε τῷ Ἰππονίκε, ὃν καὶ οἱ τῶν παιδῶν οἶδασι παιδαγωγοί. περὶ δὲ τῶν ἄλλων, ὧν φθάνω προβαβληκῶς, εἰ C. πο. τι λέγειν ἔχετε, ἀναπεπταμένους ἔχω τῶν ὧτων τὰς πύλας ὥστε λέγετε, ἐπιζητῶ γάρ. καὶ Μάγνος εἶρηκε τὸ *) ἐπεσθῆαι καὶ τὸ ἐπιφάγειν. καὶ Αἰμιλιανὸς ἔφη· Τὸ μὲν ἀσώ-

*) γρ. ἐπιζητῶ γάρ, καὶ ὁ Μάγνος εἶρηκε, τ.

τιον ἔχεις παρὰ Στράτιδι ἐν Χρυσίππῳ λέγοντι ἔτας·

Εἰ μὴδὲ χίσαι γ' αὐτῷ σχολή γενήσεται,
Μηδ' εἰς ἀσώτιον τραπέσθαι, μὴδὲ γ' ἂν
Αὐτῷ ξυναγῇ τις, λαλῆσαι μηδενί.

μαγειρικῇ δὲ σκευῇ καταριθμεῖται Ἀνάξιππος ἐν Κίθαρα
ἔτως·

Ζωμῆρυσιν φέροις, ὀβελίσκας δώδεκα,
Κρεάγρην, θυῖαν, τυρόκησιν παιδικήν,
Στελιόν, σκαφίδας τρεῖς, δορίδα, κοπίδας τέτταρ
Οὐ μὴ πρότερον νύσεις, θιοῖσιν ἐχθρέ. σὺ
Τὸ λιβήτιον καὶ τῇ χύτρῃ πάλιν ὑπερεῖς,
Καὶ τὴν κύβηλον τὴν ἡγωνιστηρίαν.

τὴν χύτραν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς Καταλαμβάνει
κακκάβην εἶρηκεν ἔτως·

Τὴν κακκάβην γὰρ Καρύντα διδάσκαλον.

καὶ Δαιταλεῦσιν·

Κεῖται, ἐκείθεν κακκάβην.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλοδηβαίῳ·

Πάντ' ἔστιν ἡμῖν. ἢ τε γὰρ συνώνυμος
Τῆς ἐκδοῦ ἔστι ἐγγχελὺς Βιωτίας *),
Μιχθεῖσα κοίλοις ἐν βυδοῖσι κακκάβης.
Χλικίνετ', αἶρεθ', ἔψεται, παφλάζεται.

βατάνειον δ' εἶρηκεν Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ·

Ἐπειτα πολύπας τετμημένους,
Ἐν βατάνοισιν **) ἐφθός.

Ἀλεξίς ἐν Ἀσκληπιοκλείδῳ·

Οὕτως δ' ὁποποιεῖν ἐφωῶς
Περὶ Σικελίαν †) αὐτὸς ἔμαθον, ὥς τε τὰς
Δεικνῶντας εἰς βατάνειά γ' ἐκβαλεῖν ποιῶ
Ἐνίοτε τὰς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

πατάνειον δὲ διὰ τὸ π' Ἀντιφάνης ἐν Σάμῳ·

Πατάνεια, σεῦτλον, σιλφίον, χύτρας, λύχνους,
Κορίαννα, πρόμνυ', ἄλας, ἔλαιον, τρυβλίον.

*) γρ. ἐγγχελὺς Βιωτία. **) γρ. βατανείοισιν. †)
τὴν Σικ.

ἰλέταίρος Οἰνοπίωνι·

‘Ο μάγειρος ἔτος παταγίων προσελθέτω.

αὖ πάλιν·

Πλείς Στρατογίης τὰς μαθητάς μοι δοκεῖ
‘Εξείν παταγίων.

δὲ Πχρασίτῳ Ἀντιφάνης καὶ τὰδε εἶρηκεν·

‘Αλλος ἐπὶ τῷ μύθῳ

‘Εξεί†) τις ἰσοτράπεζος εὐγενής. τίνα
Λέγεις; Καρύτα θρέμμα γηγενῆς ζῶν.
Εἴτ’ οὐκ ἂν εἴποις; ὕπαγε. κάκκαβον λέγω.
Σὺ δ’ ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ’. ἐμοὶ δὲ τένομα
Οἷε διαφέρειν, εἴτε κάκκαβόν τινες·
Χαίροντες ὀνομάζουσιν, εἴτε σίττυβον;
Πλὴν ὅτι λέγεις ἀγγεῖον, οἶδα.

Ὑβηλος δ’ ἐν Ἴωνι καὶ βατάνεια καὶ πατάνεια λέγει ἐν
ὑτοῖς·

Τρυβλία δὲ, καὶ βυτάνεια, καὶ κικκάβια,
Καὶ λοπάδια, καὶ πατάνεια πυκινὰ τρυφία,
Κεῖδ’ ἂν λέγων λέξαιμι.

ἱεσμάτων δὲ κατάλογον Ἀλέξιος ἐποίησατο ἐν Λέβητι ἔτις· P.170.
C.21.

Καὶ μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι, μῆδ’, Οὐκ ἔχω.
‘Αλλὰ γε λέγ’, ἔειπ’). λήψομαι γὰρ πάντ’ ἰγώ.
‘Ορθεὺς τὸ πρῶτον μὲν λάβ’ ἐλθὼν σήσαμα.
‘Αλλ’ ἔστιν ἐνθόν. ἀεαφίδα κεκομμένην,
Μάραθρον, ἀνηθον, νάπυ, καυλόν, σίλφιον,
Κορίαννον αὖτον, βούν, κύμινον, κάππαριν,
‘Ορίαννον, γήτειον, σκοριδίον, θύμον, σφακόν, σι-
ραιον,
Σίσελι, πήγανον, κράσον”).

δὲ Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις μάγειρου δὲ ποιεῖ λέγοντα·

Κύκλω δέησει περιτρέχειν με καὶ βεῶν.
‘Αν τε δέωμαι. δειπνὸν αἰτήσεις με σὺ
‘Ἦδη παρελθὼν· οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω

†) γρ. ‘Ἦξει. °) γρ. ‘Αλλ’ ἄγε, λέγ’, οὐ δεῖ. °°) γρ.
‘Ορίαννον, γήτειον, ἕμισον, θύμον, σφακόν, Τέτ’ αὖ σίραιον,
σίσελι, (vel πέπερι,) πήγανον, κράσον.

Athen. P. I. T. I.

R

Οὐκ ὄξος, οὐκ ἄνηθον, οὐκ ὀρίγανον,
 Οὐ θρίον, οὐκ ἔλαιον, οὐκ ἀμυγδαλαίς,
 Οὐ σκόροδον, ἢ σίραιον, ἢ χί γήτειον,
 Οὐ βολβίν, ἢ πῦρ, ἢ κύμινον, ἢ χ ἄλκις,
 Οὐκ ὠν, ἢ ξύλον, ἢ σπάφην, ἢ τήγανον,
 Οὐχ ἰμονιῶν, ἢ λάκκον εἶδον, ἢ φρέας,
 Οὐ εἰμνος ἐσί· διακροῖς δ' ἔστηκ' ἐγὼ
 Ἐχων μάχαιραν, προσέτι περιζωσμέντος.

καὶ ἐν Πονηρῷ·

Τῆς ἐργασίας

Πρώτιστον ὑποτιθεῖς *) εἰς λοκάδα ναυτικὴν,
 Τὸ τρίμ' ἐκπολῆς εὐρύθμως διειμένον
 Ὅξει σιγαίῃ χρωματίσας, καὶ σιλφίῃ
 Πυκνῷ πατάξας.

ἐπεσθίσιν εἴρηκε Τηλεκλειδῆς Πρυτάνεσιν ἔτους· Τυρίον ἐπε-
 σθίσοντα. ἐπιφαγαῖν δ' Εὐπόλις Ταξιάρχους· Ἐπιφαγαῖν μη-
 δὲν, ἀλλ' ἢ κρόμμυον βλέποντα καὶ τραῖς ἀλμάδας καὶ
 Ἀριστοφάνης Πλέτω·

Πρὸ τῆ δ' ὑπὸ τῆς πενίης ἔκαστ' ἐκῆσθον.

τῶν δὲ μαγαίρων διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλέμενοι τραπε-
 ζοποιοί. εἰς δὲ ἔτοι παραλαμβάνοντο, σαφῶς περὶ τῶν
 Ἀντιφάνης ἐν Μετοίκῳ·

Προσίλαβον ἰλθὼν τατοῖ

Τραπεζοποιὸν, ὃς πλυεῖ σκεύη, λύχνους
 Θ' ἱτοιμάσας, σπονδὰς ποιήσας τ' ἄλλ' ὅσα.
 Τάτοις προσήκει †).

Ζητηθέν δὲ, εἰ καὶ ὁ τραπεζοκόμος ὁ αὐτός ἐστι τῷ τρα-
 πεζοποιῷ. Ἰόβας γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὁμοιότησι τὸν
 αὐτὸν εἶναι φησι τραπεζοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων κα-
 λέμενον ἐρέκτορα, παρατιθέμενος ἐκ δράματος Ἀλεξάνδρου
 ὃ ἐπιγραφεὶ Πότος·

Εἰς αὐριὸν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα·

Τραπεζοποιὸν δῆμιεργὸν λήψομαι.

Ἐπὶ τῷτ' ἀπίσειλ' ἐξ ἀγρῷ μ' ὁ δεσπότης.

*) γρ. ὑποθείς. †) γρ. Θ' ἱτοιμάσει, σπονδὰς ποιήσει, τ'
 ἄλλ', ὅσα Τάτοις πρ.

ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν τὸν τραπεζῶν ἐπιμελητὴν καὶ τῆς ἑλλης εὐκοσμίας. Φιλήμων Παρειασιόντι·

Περὶ τὰ πτανεῖον ἢ γίνεθ' ἢ σκεπτωρία.

Τραπεζοποιός ἐστιν ἐπὶ τῷ διακονεῖν.

ἔλεγον δὲ καὶ ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπεζῇ βρώματα. Πλάτων Μουσάῳ·

Ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων.

p. 171.

ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ θύρα ἀνέμενον, νῦν δ' ἐψωνάτορα· ὡς Ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων ἔτῳσι λέγων· Διάκονον δ' εἶναι καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον θέλοιμεν προῖκα λαβεῖν. παρὰ δὲ Μανάνδρῳ ἐστὶ κοινότατον ἐν Φανίᾳ·

Φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής *).

ἐψώνην δ' εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Τεαγηνισαῖς διὰ τούτων·

Ὡς οὐκ ἐψώνηε διατρέβειν ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔειπε.

παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβελίναις ἔτῳς παρὰγοράζειν δ' Ἀλεξίς ἐν Δρωπίδῃ. ἐλέατροι δὲ καλοῦνται, ὡς Φησί Πάμφιλος, οἱ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν καλοῦντας τράπεζαν, παρὰ τὸν ἐλεόν. Ἀρτεμίδωρος δ' αὐτὰς δειπνοκλήτορας ὀνομάζει. ἐκάλουν δὲ, Φησί, καὶ τὰς προγεύσας ἐλεάστρας, ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν· νῦν δὲ ὁ ἐλέατρος ἐπιστάτης γέγονε τῆς ὅλης διακονίας. ἦν δ' ἐπιφανὴς καὶ ἔντιμος ἢ χρεῖα. Χάρης γοῦν ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἰσοριῶν Πτολεμαῖόν· Φησί τὸν Σωτῆρα ἐλέατρον ἀποδείχθῃναι Ἀλεξάνδρῳ. μήποτε δὲ καὶ, ὃν νῦν καλεῖσιν οἱ Ῥωμαῖοι προγεύτην, τότε οἱ Ἕλληνας προτέντην ἀνθόμαζον· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Προτέραις Ναφάλαις διὰ τούτων·

Πῶς ἔδιδόνται δῆτα τῇ νεμηνίᾳ

Ἀρχαί τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔφη τε καὶ νέαι;

Ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκεῖ μοι παλαιόν·

Ἴν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφειλόιστο,

Διὰ τῆτο προτένθενθαι ἡμέρη μίᾳ.

*) γρ. Φειδωλὸς ἦν τε καὶ ἀγοραστής μέτριος.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγρίοις·

— Μὴ θανατώσῃς,

Τῶν γὰρ προτείνων ἴσμεν. ἀλλ' οὐκ οἶδά σου *).

καὶ Φιλύλλος ἐν Ἡρακλεῖ·

Βέλεσθε δὴτ', ἐγὼ φράσω, τίς εἰμ' ἐγώ;

Ἡ τῶν προτείνων δορπία καλυμένη.

εὐρίσκω δὲ καὶ Ψήφισμα ἐπὶ Κηφισοδώρῃ ἄρχοντος Ἀθήνης γενόμενον, ἐν ᾧ ὥσπερ τι σύστημα οἱ προτείνοντες εἰσι, καὶ δάπερ καὶ οἱ παράσιτοι ὀνομαζόμενοι, ἔχον ἑταῖς· Φῶς εἶπεν, ὅπως ἂν ἡ βελή ἀγῇ τὰ Ἀπατέρια μετὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κατὰ τὰ πάτρια, ἐψηφίσθαι τῇ βελῇ, ἀφείσθαι τὰς βουλευτὰς τὰς ἡμέρας, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι βελαὶ διαφίσνται. ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς οἱ προτείνοντες ἔγνοι, πάντες ἡμέρας.. ὅτι δ' εἶχον οἱ ἄρχαῖοι καὶ τὰς προγούσας καλυμένους, Ξενοφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἰέρει καὶ Τυραννικῇ Φησιν· Ὁ τύραννος ἔτε σίτοις καὶ ποτῶν τεύων διάγει, ἀλλὰ καὶ τέτων, ἀντὶ τῷ ἀπάρχεσθαι δεῶν. τοῖς διακονῶσι πρῶτον κελεύουσιν ἀπογεύεσθαι, διὰ τὸ ἀπεινῶν, μὴ ἐν τέτοις κακὴν τι φάγωσιν ἢ πίωσιν. Ἀναξίλας δ' ἐν Καλυψοῖ Φησιν·

φ.172. Προγίσεται σοι πρῶτον ἡ γρᾶς τῆ ποτῆ.

τὰς **) δὲ τὰ πέμματα, προσέτι τε τὰς πλακοῦντας τριάντας ***) οἱ πρότερον δημιουργοὶ ἐκάλουν. Μένανδρος Ψευδο-ηρακλεῖ κατὰ μεμφόμενος τὰς μαγείρας ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ. Φησὶν·

Μάγειρ', ἀηδὴς μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα.

Πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον

Ἦδη μ' ἐρωτᾷ. χοιρίδιον ἐν θυμῳ.

Ὅτῳ ποίητον τὰς τραπέζας, δύο, μίαν.

Τί σοι διαφέρει τῆτο; παράθες σὺ μίαν.

Οὐκ ἔτι κενδύλας ποιεῖν, ἀδ' οἶα σὺ

Εἰώθας, εἰς ταῦτόν κερυκεῖν μέλι,

Σεμίδαλιν, ὡά. πάντα γὰρ τὰναντία

Νῦν εἶπιν. ὁ μάγειρος γὰρ ἐν Πιχνηχέτε ποιεῖ

*) γρ. ἀλλ' οὐκ οἶδά σου, vel οἶδάσι. **) γρ. τὰς. ***) γρ. ποιήσας.

Πλακοῦντας, ὅπτᾱ^{*)}), χόνδρον ἴφει, καὶ Φίρει
 Μετὰ τὸ τάριχος, εἴτα θρίον καὶ βότρυν,
 Ἡ δημιουργὸς δ' αὐτικαρχταγαμένη
 Κρεῖαδ^{**)} ὅπτᾱ^{**)}), καὶ κίχλας, καὶ τραγήματα.
 Ἐπειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραγματίζεται,
 Μυρισάμενος δὲ καὶ τεφνωσάμενος πύλιν
 Δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα^{***)} ταῖς κίχλαις.

ὅτι δὲ ἐκχωρίσω τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προ-
 νοσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀφαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, Ἀν-
 τιφάνης διςάφησεν ἐν Χρῦσιδι ἔτως·

Τίτταρες δ' αὐλη-εῖδες
 Ἐχασι μισθόν, καὶ μάγειροι δώδεκα,
 Καὶ δημιουργοὶ μέλιτος αἰτᾶσαι σκάφας.

Μένανδρος Δημιουργῶ·

Τί τῷτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νῆ Δία
 Προιλήλυσας. ναί, πλάττομεν γὰρ πλάσματα,
 Τὴν νύκτα τ' ἡγρυπνήκαμεν, καὶ νῦν ἔτι
 Ἀποίητα πάμπολλ' ἔσιν ἡμῖν.

πεμμάτων δὲ πρῶτόν φησι μνημονεῦσαι Πανύασι Σέλευκος,
 ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται,
 πολλὰ μὲν ἐπιθαίνει λέγων πέμματα, πολλὰς δὲ νοσοῦσας
 ὄρνεις· προτέρη Στησιχόρη ἢ Ἰθύκη ἐν ταῖς Ἀθλοῖς ἐπι-
 γραφομένοις εἰρηκότος·

Φέρεσθε τῇ παρθένῃ δῶρ' ἀσκαμίδας †),
 Χόνδρον τε καὶ ἰγκρίδας,
 Ἄλλα τε πέμματα, καὶ μέλι χλωρόν·

ὅτι δὲ τὸ ποίημα τῷτο Στησιχόρη ἐσιν, ἱκανώτατος μάρ-
 τυς Σιμωνίδης ὁ ποιητῆς, ὅς περὶ τῆ Μελεάγρης τὸν λόγον
 ποιούμενός φησιν·

Ὅς δαρι πάντα νύκτα νέεσ
 Δινάεντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ
 Πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκῆ.
 Οὕτω γὰρ Ὀμηροῖς ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

*) γρ. ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτας ποιεῖ Πλακοῦντας, ὅπτᾱ.

**) vel Κρεῖα διοπτᾱ. . . .) γρ. Δειπνεῖ τὰ μελ.

†) γρ. Φέρεσθε τῇ παρθένῃ δῶρα σκαμίδας.

ὁ γὰρ Στῆσιχορος ὅτως εἶρηκεν ἐν τῷ προκαταμένῳ ἔργῳ τοῖς Ἀθλοῖς·

Θρώσκων μὲν γὰρ Ἀμφιάρεος,
Ἄκοντι δὲ νίκασεν Μελίεργος.

C. 22. ἐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἶρηκεν, ὅτι μαγεύρων καὶ τραπεζοποιῶν παραίχοντο χρεῖας τῆς παραγινόμενης πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς P. 173. ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γόγγυλος. ἐπειδὴ τὰς μάζας, Φησὶν Ἀριστοτέλης, ἐν ταῖς θοίναις δι' ἡμέρας τρίβοντες παρεῖχον, ὥσπερ ἐν γυναιξὶ γογγύλας μαμαγμένας*). καλεῦνται δὲ καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χαίρακοι, καὶ Ἀμνοὶ, καὶ Ἀρτυσίλαοι, καὶ Σήσαμοι, καὶ Ἀρτυσίτραγοι, καὶ Νεωκόροι, καὶ Ἰχθυόβλοιοι· τῶν δὲ γυναικῶν Κυμινάνθαι· κοινῇ δὲ πάντες ἑλεοδύται, διὰ τὸ ταῖς ἑλεοῖς ὑποδύεσθαι, διακονῶντες ἐν ταῖς θοίναις, ἑλεὸς δ' ἔστιν ἡ μαγευρικὴ τράπεζα. Ὅμηρος·

Αὐτὰρ ἐπεὶ β' ἤπησε καὶ ἰὼν ἑλεῖσθαι ἔθηκε,

ᾧθεν καὶ Πολυκράτων ὁ Κρίθωνος Ῥηναῖος δίκην γραφίμενος ἐ Δηλίας αὐτὰς ὀνομάζει, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῶν ἑλεοδύτων ἐπηγιάσατο. καὶ ὁ τῶν Ἀμφικτυόνων δὲ νόμος καλεῖται ὕδωρ παρέχων ἑλεοδύτας, τὰς τραπεζοποιὰς καὶ τὰς ταῖτες διακόνους σημαίνων. Κρίτων δ' ὁ καμαδοποιὸς ἐν Φιλοπαίγμονι παρασίτης τῷ θεῷ καλεῖ τὰς Δηλίας διὰ τὴν

Φεβίαν μεγάλην κύριον βαλλαντίαν

Ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσαι ἄπλουν,

Καὶ Φορμιῶσαι †) ταῦς ἀναγκάσας δύο,

Εἰς Δῆλον ἔλθεῖν ἠθέλησεν ἐκ Πειραιῶς,

Πάντων ἀπάν, διότι παρασίτω τόπος

Οὗτος τρία μόνον ††) ἀγαθὰ περῆσθαι δοκεῖ·

Εὐόφον ἀγορὰν, παντοδαπὸν οἰκοῦντ' ὄχλον.

Αὐτὰς παρασίτας τῷ θεῷ τὰς Δηλίας.

Ἀχαιοὺς δ' ὁ Ἐρετριεύς ἐν Ἀλκμαίῳ τῷ Σατυρικῷ κερυκοποιὸς καλεῖ τὰς Δελφὰς διὰ τῶν

Κερυκοποιῶν προβλέπων βδελύττομαι.

*) γρ. ὥσπερ οἱ Γόγγυλοι γογγύλας μ. vel; ὥσπερ καὶ γυναῖξ Γογγύλας γογγύλας μ. †) γρ. Καὶ ἀφορμίσσασθαι.

††) γρ. μόνους.

παρόσον τὰ ἱερεῖα περιτέμνοντες, δῆλον, ὡς ἐμχαίρευσον αὐτὰ καὶ ἐκαρύκευον. εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων καὶ Ἀριστοφάνης ἔφη·

Ἄλλ' ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν Φεῖβε μαχαίρας,
Καὶ προδιδάσκων τὰς σὰς προπόλους.

κἄν τοῖς ἐξῆς δ' ὁ Ἀχαιοὺς Φησιν·

Τίς ὑποκυκρυμμένος μένει σαρβαάκων κοπίδων συνημ-
νυμε †).

ἐπισκώπτει γὰρ οἱ Σατύριοι ††) τὲς Δελφὺς ὡς περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατρίβοντας. Σῆμος δ' ἐν τετάρτῳ Δηλιάδος, Δελφοῖς, Φησι, παραγινόμενοι εἰς Δῆλον παρεῖχον Δῆλιοι ἄλας, καὶ ὄξος, καὶ ἔλαιον, καὶ ξύλα, καὶ τρώματα. Ἀριστοτέλης δ' ἡ Θεόφραστος ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι περὶ Μαγνήτων λέγων τῶν ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ, ὅτι Δελφῶν εἰσιν ἄποικοι, τασαύτας ἐπιτελοῦντας αὐτὰς ποιεῖ χρεῖας τοῖς παραγινόμενοις τῶν ξένων, λέγων ὕτως· Μάγνητες οἱ ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ κατοικοῦντες, ἱεροὶ τῷ θεῷ, Δελφῶν ἄποικοι, παρέχουσι τοῖς ἐπιδημῶσι ἐσθὴν, ἄλας, ἔλαιον, ὄξος, ἐπίλυχον, κλίνας, τρώματα, τραπέζας. Δημήτριος δ' ὁ Σκῆψιος ἐν ἐκκαίδεκάτῳ τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ ἐν τῇ Λακωνικῇ Φησιν ἐπὶ τῆς οἰκῆς τῆς καλεμένης Ὑακινθίδος ἰδρῶσθαι ἥρωας Δαίτωνα καὶ Κεράωνα ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς Φαιδίσις p. 174. ποιοῦντων τε τὰς μάζας καὶ κατανύντων τὸν οἶνον διακόνων. ὁ δ' αὐτὸς ἱεροῖ κἄν τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας Δαίταν ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς Τρωσίν, ὃ μνημονεύει Μίμναρμον, κἄν Κύπρῳ δὲ Φησι τιμᾶσθαι Ἠγήσανδρον ὁ Δελφὸς Δί' Εἰλακιννατὴν τε καὶ Σπλαγχνοτόμον.

Πολλῶν δὲ τοιούτων λεγομένων, ἐκ τῶν γειτόνων τις C. 23. ἐξηκόσθῃ ὑδραύλας ἥχος πάντῃς τις ἡδύς καὶ τερπνός, ὡς πάντας ἡμᾶς ἐπιστραφῆναι θελχθέντας ὑπὸ τῆς ἐμμελείας. καὶ ὁ Οὐλκιανὸς ἀποβλέψας πρὸς τὸν μεσιπὸν Ἀλκείδην, αἰεῖς, ἔφη, μεσικώτατε ἀνδρῶν, τῆς καλλῆς ταύτης εὐφωνίας, ἥτις ἡμᾶς ἐπέτρεψε πάντας κα-

†) γρ. τί δ' ὑποκυκρυμμένος μένει σαρβάκων, κοπίδων σύ γ' ἐμῶνυμε; ††) γρ. οἱ Σάτυροι.

τακηληθέντας ὑπὸ τῆς μουσικῆς; καὶ ἔχ' ὡς περ' ὑμῖν τῆς
 Ἀλεξανδρεῦσι πολὺς ὁ μόναιλος, ἀλληλόνα μᾶλλον τῆς
 ἀκέουσι παρέχων, ἢ τινα τέρψιν μουσικήν. καὶ Ἀλκιμα
 ἔφη· Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὄργανον τῆτο ὑδραυλικ, εἴτε τῶ
 ἐνταῦν αὐτὸ θέλεις, εἴτε τῶν ἐμπνευστῶν, Ἀλεξανδρεῖς
 εἰς ἡμεδαπὴ εὖρημα, κερέως τὴν τέχνην· Κτησίβιος δ'
 αὐτῷ τένομα. ἰσορεῖ δὲ τῆτο Ἀρισεκλῆς ἐν τῷ περὶ χορῶν,
 ἀνωσί πως λέγων· Ζητεῖται, πότῃ τῶν ἐμπνευστῶν εἰς
 ὄργάνων ἢ ὑδραυλικ, ἢ τῶν ἐνταῦν. Ἀριστόξενος μὲν οὖν
 τῆτο οὐκ οἶδε. λέγεται δὲ, Πλάτωνα μικρὰν τινα ἔννοιαν
 δοῦναι τῆ κατασκευάσματος, νυκτερινὸν ποιήσαντα αἰολό-
 γιον εἰκὸς τῷ ὑδραυλικῷ, οἷον κλεψύδραν μεγάλην λίαν.
 καὶ τὸ ὑδραυλικὸν δὲ ὄργανον δοκεῖ κλεψύδρας †) εἶναι. ἐν-
 ταῦν οὖν καὶ καθακτὸν οὐκ ἂν νομισθεῖη. ἐμπνευστὸν ἐν
 ἴσως ῥηθεῖη διὰ τὸ ἐμπνεῖσθαι τὸ ὄργανον ὑπὸ τῷ ὕδατος.
 κατετραμμένοι γάρ εἰσιν οἱ αὐλοὶ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀρτα-
 μένε τῆ ὕδατος ὑπὸ τινος νεαύσκει, ἔτι δὲ διπνευμέναν
 ἀξίοναν διὰ τῆ ὀργάνου, ἐμπνεύονται οἱ αὐλοὶ, καὶ ἔχον
 ἀποτελεῖσι προσηνῆ. εἴκοι δὲ τὸ ὄργανον βωμῷ τρογγύλῃ
 καὶ Φασι, τῆτο εὐρεῖσθαι ὑπὸ Κτησιβίου κερέως ἐκταῦτα
 οἰκοῦντος ἐν τῇ Ἀσπενδίᾳ ††) ἐπὶ τῇ δευτέρῃ Εὐεργέτη.
 διατρέψαι τέ Φασι μεγάλως· τετονὶ οὖν καὶ τὴν αὐτὴ δι-
 δάξαι γυναῖκα Θαῖδα. Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν,
 (ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων,) συγγρα-
 ψαι Φησὶ περὶ τῆς ὑδραυλικῆς Κτησιβίον τὸν μηχανικόν.
 ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα, εἴπερ τὸ ὄνομα †††) σφάλλεται. ὁ μὲν
 τοι Ἀριστόξενος προκρίνει τὰ ἐνταῦτα καὶ καθακτὰ τῶν ὀρ-
 γάνων τῶν ἐμπνευστῶν, ῥάδια εἶναι φάσκων τὰ ἐκτενέστε·
 πολλὰς γὰρ μὴ διδαχθέντας αὐλεῖν τε καὶ κυρίζειν, ὥστερ
 τῆς ποιμένας. καὶ τοσαῦτα μὲν ἔχω σοι ἐγὼ λέγειν περὶ
 τῆς ὑδραυλικῆς ὀργάνου, Οὐλπιανέ. γιγρᾶνιοσι *) γὰρ οἱ Φοί-
 νικες, ὡς Φησιν ὁ Ξανοφῶν, ἐχρῶντο αὐλοῖς, στιθικαί-
 αίοις τὸ μέγεθος, ὅξυ καὶ γοαρὸν φθεγγομένοις. τέτοις δὲ
 καὶ οἱ Κᾶρες χρῶνται ἐν τοῖς θρήνοις· εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ
 Καρία Φοινίκη ἐκαλεῖτο, αἷς παρὰ Κορίνθην καὶ Βακχολί-

†) γρ. κατὰ κλεψύδραν. ††) γρ. Ἀλεξανδρεῖα. †††) γρ.
 εἰ περὶ τὸ ὄν. *) γρ. γιγρᾶνιοις.

δη εἰν εὐρεῖν. ὀνομάζονται δὲ οἱ αὐτοὶ γίγγροι ὑπὸ τῶν Φοινίκων ἀπὸ τῶν περὶ Ἀδωνιν θρήνων. τὸν γὰρ Ἀδωνιν Γίγγρην καλεῖται ὑμεῖς οἱ Φοίνικες, ὥς ἰσορεῖ Δημοκλείδης. μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐτῶν Ἀντιφάνης ἐν Ἰκτρῷ, καὶ p. 175. Μένανδρος ἐν Καρίνῃ, Ἀμφίς τε ἐν Διδυράμβῳ λέγων ἔτως·

Ἐγὼ δὲ τὸν γίγγραν τε τὸν σοφώτατον.
 Τίς δ' ἔσθ' ὁ γίγγρας; καινὸν ἐξεύρημά τι
 Ἡμέτερον. ὃν θεάτρῳ μὲν ἔδδ' ἰώποτ' ἐ-
 δείχθη γ' Ἀθήνησιν δὲ κατακχερημένοι
 Ἐν συμποσίοις ἤδισον. διὰ τί δ' οὐκ ἄγεις *)
 Εἰς τὸν ὄχλον αὐτό; διότι Φυλὴν περιμένω
 Σφόδρα φιλονεικῶσαν λαχεῖν τιν'. οἶδ' γάρ,
 Ὅτι πάντα πρᾶγματ' ἀνταγκαινῶσι †) κρότοις.

καὶ Ἀξιόνομος ἐν Φιλευριπίδῃ·

Οὕτω γὰρ ἐπὶ τοῖς μέλεσι τοῖς Εὐριπίδα
 Ἀμφω νοῦσιν, ὥς τ' ἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν
 Εἶναι μέλη γίγγραντ' αὐτὸ κακὸν μέγα.

πρόσω δὲ κρεῖττον, ὃ Οὐλπιανὸς σοφώτατος, τὸ ὑδραυλικὸν
 τέτο ὄργανον τῷ καλεμένῳ νάβλῳ, ὃν Φησι Σώπατρος ὁ
 παρωδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Πύλαι Φοινίκων
 εἶναι καὶ τέτον εὐρημα; λέγει δ' ἔτως·

Οὔτε τῷ Σιδωνίᾳ νάβλῳ
 Λαρυγγόφωνος ἐκπεχόρδεται τύπος.

καὶ ἐν μυσακῷ δὲ Θητίῳ Φησίν·

Νάβλῳ ἐν ἄρθροις γραμμάτων, οὐκ εὐμελές,
 Ὡς λωτὸς ἐν πλευροῖσιν ἄψυχος παγίς ††)
 Ἐμπνεν ἀνίει μῦσαν· ἐγρέτε δὲ τις
 Τὸν ἡδονῆς μελωδὸν εὐάζων χορόν.

Φιλήμων ἐν Μοιχῷ·

Ἔδει παρῆναι, Παρμένειον, αὐλητρίδ' ἢ
 Νάβλῳ τιν'. ὁ δὲ νάβλῳ τί εἶναι †††);
 Οὐκ οἶδ' αὖ, ἐμβρόντηται σύ; μὴ Δί', ἔ. τί φής;

*) γρ. Ἐν συμποσίοις ἡδίσ. τί δ' ἐκ ἄγ. †) γρ. ἀνταγκαι-
 νῶσι. ††) γρ. παγίς. †††) γρ. τί εἶναι; εἰπέ μοι.

Οὐκ οἶσθα νάβλαν; ἔστιν ἂν οἶσθ' ἀγαθόν †)

Σὺ γ', ἔστι σαμβυκίστριαν.

καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλλέμενον ὄργανον Ἰόβας ἐν τετάρτῃ
Θεατρικῇ Ἱστορίᾳ Σύρων εὐρημά φησιν εἶναι, ὡς καὶ τὸ
καλλέμενον λυροφοῖον σαμβύκην. τῷτο δὲ τὸ ὄργανον Νε-
άνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν πρώτῳ Ὀτρῶν εὐρημα εἶναι λέγει
Ἰβύκη τῇ Ἑηγίῃ ποιητῇ, ὡς καὶ Ἀντακρέοντος τὸ βέρβι-
τον. ἐπεὶ δὲ ἡμῶν τῶν Ἀλεξανδρέων κατατρέχεις ὡς ἀνέ-
σων, καὶ τὸν μόνονλον συνεχῶς ὀνομάζεις ἐπιχωριάζοντα
παρ' ἡμῖν, ἄκουε καὶ περὶ αὐτῷ, ἃ νῦν ἔχω σοι λέγειν ἐν
προχείρῳ. Ἰόβας μὲν γὰρ ἐν τῷ προειρημένῳ συγγράμματι
Αἰγυπτιῶς φησὶ λέγειν τὸν μόνονλον Ὀσίριδος εἶναι εὐρη-
μα, καὶ ἴαπερ καὶ τὸν καλλέμενον Φώτιγγα πλαγίονλον,
ἃ καὶ αὐτῷ παρατήσομαι μνημονεύοντα ἐλλόγιμον ἄνδρα·
ἐπιχωριάζει γὰρ καὶ ὁ Φώτιγξ αὐλὸς παρ' ἡμῖν. τῷ δὲ
μονόκλῳ μνημονεύει Σοφοκλῆς μὲν ἐν Θαμύρῃ ἄνω

Οἶχκε γὰρ προσητὰ πεπτιδὼν μέλα,

Λύρα μόνονλος, ἣ τε χειμῶνων πλήεις

Ναῖες στέρημα κυμῶσης.

Ἀραράς δ' ἐν Πανός Γρααῖς·

Ἀρπάσας μόνονλον εὐδύς, πῶς δακτύς;

p.176.

Κέφως ἀνῆλλετο.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Θησχυρῷ·

Ἀναλαβὼν μόνονλον ἤλκεν τὸν ὑμένειον.

καὶ ἐν Φιαληφόρῳ·

Τὸν μόνονλον ποῖ τέτροφος, ἔτος Σύρε;

Ποῖεν μόνονλον; τὸν κάλαμον.

Σάπατρος Βακχίδι·

Καὶ τὸν μόνονλον μέλος ἔχῃσει.

Πρωταγορίδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐπὶ
Δίφνῃ πανηγύρεων φησιν· Παντός δὲ ὄργανον κατέμπετον
ἥπται κροτάλων ὑπὸ Φανῷ πανδόρῃ ††), τῷ τε ἡδεῖ μοναύ-
λῳ τὰς ἡδίστας ἀρμονίας ἀναμινυρίζει. Ποσειδάωνιος δ' ὁ ἀπὸ

†) γρ. οἶσθα ἀγαθόν.

††) γρ. κατὰ μέτρον ἥπται, καὶ κρο-
τάλων, ἡδυνάων τε πηνόρων.

τῆς σοῦς Φιλόσοφος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν διηγούμενος περὶ
 πρὸς Ἀπκμέων πρὸς Λαρισσαίους πολέμου γράφει τὰς Πα-
 ραζωνίδια καὶ λογχάρι' ἀνειληφότες ἰψὶ καὶ ῥύπῳ πεκρυ-
 μμένα, πετασά†) δ' ἐπιταθιμένοι καὶ προσώπια, σκιὰν μὲν
 ποιοῦντα, καταπνεῖσθαι δ' ἢ κωλύοντα τὰς τραχήλας, ὅνους
 ἀφαλκόμενοι γέμοντας οἶνε††) καὶ βραμάτων παντοδαπῶν,
 οἷς παρέκειτο Φωτίγγια καὶ μοναύλια, καίμων, ἢ πολέμων
 ὄργανα. ἐκ ἀγνοῶ δὲ, ὅτι Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς
 Γλώσσαις τιτυρινόν φησι καλεῖσθαι τὸν μόναυλον. ἴδε ἀπ-
 ῥχαις, καλὴ Οὐλπιανὴ, καὶ τὸν τῆς Φωτίγγος μνημονεύον-
 τα. ὅτι δὲ ὁ μόναυλος ἦν ὁ νῦν καλέμενος καλαμαύλας, C.24.
 σαφῶς παρίησιν Ἡδύλος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, ἀτασὶ λέγων

Τῶτο Θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἥριον ὁ γλυκὺς οἶκεῖ
 Αὐλητῆς, μίμῃ κῆν θυμέλῃσι χάρις,
 Τυφλὸς ὑπαὶ γῆρας εἶχε, καὶ Σκίρκαλον νῖον†††),
 Νηπίαχόν τ' ἐκάλει Σκίρκαλον εὐκαλάμῃ
 Ἀείδων αὐτῷ τὰ γενέθλια *). τῶτο γὰρ εἶχε
 Πᾶν μαρπᾶν † ἥδυμα σημαίνων **).
 Ἡὺλι δὲ γλαύκης ***) μεμεθυμένα καίγνια Μασίων,
 Νῆ τὸν ἐν ἀρήτοις Βάτταλον ἥδυπότην,
 * Ἡ καὶ Κύταλον, ἥ καὶ Πάγκκαλον. ἀλλὰ Θέων
 Τὸν καλαμαυλήτην εἶπατε, Χαῖρε Θέων.

ὥσπερ ἔν τῇ καλῇ αὐλοῦντας καλαμαύλας λέγει
 νῦν, ἔτως καὶ ῥαπαύλας ****), ὥς φησιν Ἀμερίας ὁ Μα-
 κεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις, τὰς τῇ καλῇ αὐλῇ *****) αὐλοῦντας.
 γινώσκω δὲ βέλομαι σε, ἀνδρῶν λῶτε Οὐλπιανὴ, ὅτι
 Ἀλεξανδρέων μουσικώτεροι ἄλλοι γενέσθαι ἐχ' ἰσόρηται. καὶ
 ἢ λέγω περὶ κισσαρῶδιαν μόνην, ἥς καὶ ὁ εὐτελέστατος παρ'
 ἡμῖν ἰδιώτης, προσέτι τε καὶ ἀναλφάβητος, ἔτως ἐστὶ συν-
 ἡθης, ὥς τὰ χίλια ἐλέγχειν τὰ περὶ τὰς κρήσεις ἀμαρτή-
 ματα γνώμενα· ἀλλὰ καὶ περὶ αὐλῆς εἰσι μουσικώτατοι, ἢ
 μόνον τὰς παρθενίας καλεμένους καὶ παιδικὰς, ἀλλὰ καὶ

†) γρ. πετάσας. ††) γρ. καὶ γέμοντας ἀσκούς οἶνε.
 †††) γρ. Τυφλὸς ὑπαὶ γῆρας· εἶχε τὸν Σκίρκαλον νῖον. *) γρ.
 Νηπίαχόν τ' ἐκάλει Σκίρκαλον εὐκαλάμῃ, Ἀείδων αὐτῷ
 τὰ γ. **) γρ. τῶτο γὰρ εἶπε Τοῦνομα, τῶν μελῶν ἥδυ-
 μα σημαίνων. ***) γρ. γλαύκης. ****) γρ. ῥαπαύλας.
 *****) γρ. ῥαπαύλας.

τὰς ἀνδρείας, οἵτινες καλοῦνται τέλειοι τε καὶ ὑπερτέλειοι καὶ τὰς κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ τὰς δακτυλικὰς. τὰς γὰρ ἡλικίας, ὧν μνημονεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ τε καὶ Τηκεστιάδῃ, οὐκ ἄλλας τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τὰς Φρυγίας ὧν καὶ αὐτῶν ἐμπείρως ἔχουσιν Ἀλεξανδρεῖς. οἶδαι δὲ καὶ τὰς διόπτας, ἔτι τε μεσοκόπτας, καὶ τὰς καλεσμένας ὑποτρέφεται. τῶν δ' ἐλύμων αὐλῶν μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Περικλῆει. Ἰόβας δὲ τέττας Φρυγῶν εἶναι εὖρημα, ὀνομαζομένη δὲ καὶ σκυταλίας κατ' ἐμφέρειαν τῇ πάχυν. χρῆται δ' αὐτοῖς καὶ Κυπρίαι Φησί Κρατίνος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένη. οἶδαμεν δὲ καὶ τὰς ἡμιόπτας καλεσμένας, περὶ ὧν Φησὶν Ἀνακρέων· Τίς ἐρασμίην θρέψας θυμὸν ἐσέβην τέρεν' ὡς ἡμιόπον ὑπ' αὐλὸν ὀρχαῖσθαι †). εἰσὶν δ' οἱ αὐλοῖ ἱεροὶ ἐλάσσονες τῶν τελείων.

C. 26. Αἰσχύλος γ' οὖν κατὰ μέτρα σπεύδοντες εἰσάγαγε· Ξενοφῶν δὲ καὶ τινὰς ἰδιώτας συνανέμειξεν. πολλῶν τοίνυν κάλλιον Ὅμηρος ἐποίησε, καὶ διάφορα παρατιθέμενος ††) συμπόσια· πάλιν γὰρ ἐξ ἀντιπαράβολης †††) ὁρᾷται μᾶλλον. ἔστι γὰρ αὐτῶν τὸ μὲν τῶν μνησίων, οἷον ἂν γένοιτο νεανίσκων μέλαινα καὶ ἔρωσι ἀντικειμένων· τὸ δὲ τῶν Φαιάκων, εὐσεβέστερον μὲν τέτων, Φιλήδονον δὲ. τέτοις δ' ἀπέθηκε τὰ μὲν ἐπὶ στρατιᾶς, τὰ δὲ πολιτικώτερον τελέμενα εὐφρόνης. καὶ πάλιν αὖ διεῖλε τὰ μὲν δημοθωπιᾶν ἔχοντα, τὰ δ' οἰκίαν σύνοδον. Ἐπίκερος δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνον πεποιήται. ἐδίδαξε δ' Ὅμηρος καὶ ἕς ἑ δαΐ καλεῖν, ἀλλ' αὐτομάτας ἵεναι, ἐξ ἑνὸς τῶν ἀναγκαίων δεικνύς τὴν τῶν ὁμοίων παρασίαν·

Αὐτόματες δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.

ἄλλον γὰρ, ὡς ἔτε ἀδελφόν, ἔτε γονέα, ἔτε γυναῖκα κλητέον, ἔτ' εἴ τις ἰσοτίμως τινὰς τέτοις ἄγοι· καὶ γὰρ ἐν ψυχρὸν εἶη καὶ ἄφιλον. καίτοι τινὲς εἶχον προσέγραψαν τὴν αἰτίαν προστιθέντες·

Ἦιδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπερεῖτο.

†) γρ. Τίς ἐρασμίη σ', ὧ θρέψ, θυμὸν ἐσέβη, τρέφειν ἡμιόπον ὑπ' αὐλῶν ὀρχαῖσθαι; ††) γρ. πολλὰ καὶ διάφορα π. †††) γρ. τὸ καλὸν γὰρ ἐξ αὐτ.

ὥσπερ δέον εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ἀδελφὸς αὐτόματο; ἀν-
 ῆκει πρὸς δεῖπνον, πιθανῆς τῆς αἰτίας ἀποδομένης. πότερον
 γὰρ ὦρται, ὥς οὐκ ᾔδει τὸν ἀδελφὸν ἐσιῶντα; καὶ πῶς ἔ-
 γελοῖον, ἐπότε περιφανὴς ἦν βουσιεὶα καὶ πασι γνωρίμος;
 πῶς δ' αὖν ἦλθεν, εἰ μὴ ᾔδει; ἢ, νῆ Δία, περισπώμενον. Φησὶν,
 αὐτὸν εἰδῶς, συνεγνωμένοι τῷ †) μὴ κεκλημέναι, καὶ συμ-
 περιφερόμενος ἦλθεν αὐτόματος; ὥσπερ ὁ Φήσας ††), ἀκλη-
 τον ἦκειν, ἵνα μὴ πρῶτας ὑποβλέπωσιν ἀλλήλους, ὁ μὲν αἰδέμε-
 νος, ὁ δὲ μεμφόμενος. ἀλλὰ γελοῖον ἦν ἐπιλαθέσθαι τὸν
 Ἀγαμέμνονα τῷ ἀδελφῷ, καὶ ταῦτα εἰ ἐκείνον ἔμνον εἰς τὸ
 παρὸν θύοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν πόλεμον ἀναβέβηκεν, καὶ
 κεκληκότες τὰς μήτε γένει προσήκουσας, μήτε πατρίδι προ-
 σκυωμένας. Ἀθηναῖος δ' ὁ Κυζικηνὸς μᾶλλον Ἀριστάρ- C. 27.
 χος κατακρίων τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν, εὐταδευτότερον ἡμῶν
 Φησὶ τὸν Ὀμηρον καταλιπεῖν, ὡς τῆς ἀνάγκης ὁ Μενέλαος
 οἰκιστέρως ἔχειν †††). Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς ἐπαρίτε-
 ρον τὴν τῷ εἶχε παρὰ ληψὶν ἐπειπὼν καὶ τῆς ποιήσεως ἀλ-
 λότριον, τῷ,

Ἥιδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφὸν ὡς ἐπονείτο,

μικρολογίαν *) ἐμβάλλει τοῖς ᾄδεσιν. οἶμαι γὰρ, Φησὶν,
 ἔκαστον τῶν χαριέντων ἀνθρώπων ἔχειν καὶ οἰκεῖον καὶ φί- 178.
 λλον, πρὸς οὗτον αὖν ἔλθοι θυσιὰς ἔσης, τὸν καλῶντα μὴ
 περιμείνας. Πλάτων δ' ἐν τῷ Συμποσίῳ περὶ τῶν αὐτῶν λέ-
 γει ἔτως· Ἴνα καὶ τὴν παροιμίαν, Φησὶ, διαφθείρωμεν
 μεταβάλλοντες, ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτας ἴασιν αὐτό-
 ματοι ἀγαθοί. Ὀμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει ἔμνον δια-
 φθεῖραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς αὐτήν. ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγα-
 μέμνονα ἀγαθὸν τὰ πολέμια, τὸν Μενέλαον δὲ μαλακὸν
 αἰχμητὴν, θυσίαν ποιούμενα τῷ Ἀγαμέμνονος, ἀκλητοῦ
 ἐποίησαν ἐλθόντα τὸν χεῖρονα ἐπὶ τὴν τῷ ἀμείνονος διαίταν.
 Βακχυλίδης δὲ περὶ τῷ Κήρυκος οἴκῳ Φησὶν·

Ἔση δ' ἐπὶ λαῖνον ἔδον·

Τοὶ δὲ θεοὶς ἐντυνον· ὧδέ τ' ἔφαθ'·

†) γρ. τό.

††) ὥσπερ ὁ φ.

†††) γρ. ἔχειν.

*) γρ. καὶ ὅτι μικρ.

Αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας ἐνόχθας
Ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

αἱ δὲ προιμίαι, ἥ μὲν Φησιν·

Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαΐτας ἔσονται.

ἡ δὲ·

Αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας ἔσονται.

ὁ δὲ οὕτως γοῦν Πλάτων τὸν Μενέλαον ἐνόμισεν εἶναι δειλόν, ἐν ἀρρήφιλον Ὅμηρος λέγει, καὶ μόνον ὑπὲρ Πατρόκλη ἀμειψάσθαι, καὶ τῷ Ἑκτορι πρὸ πάντων πρόθυμον μονομαχεῖν, καίπερ ὄντα τῇ βίῳ καταδεέστερον· ἐφ' ᾧ μόνον τῶν στρατευσαμένων εἴρηκεν·

Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς.

εἰ δὲ ὁ ἐχθρὸς βλασφημῶν αὐτὸν εἴρηκε μαλθακὸν ἀίχμητὴν, καὶ διὰ τῆτο Πλάτων τῷ ὄντι μαλθακὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνει, εὐκ ἂν φθάνοι καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τιθεῖς ἐν τοῖς Φαίλοις, ὃν αὐτὸς Φησιν εἶναι ἀγαθόν; εἴπερ εἰς αὐτὸν εἴρηται τῆτο τὸ ἔπος·

Οἶνοφαρξες, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφειο.

ὁ γὰρ, εἴ τι λέγεται παρ' Ὁμήρῳ, τῷδ' Ὅμηρος λέγει πῶς γὰρ ἂν εἴη μαλθακὸς Μενέλαος, ὁ τὸν Ἑκτορα μόνον ἀπείρξας τῷ Πατρόκλη καὶ Εὐφορβον ἀποκτείνας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς Τρωσὶ; τὸ δὲ μηδὲ τὸν εἶχεν, ὃν ἤτιχτο, τελείως κατανοῆσαι, ἀτοκον, δι' ᾧ βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος λέγεται. τοῖς γὰρ ἀνδρειοτάτοις Ὅμηρος εἰσθὲν ἐπιφρονεῖν, καλέντων τῶν παλαιοῦν τὸν πόλεμον βοήν. πάντα δ' ὧν ἀκριβὲς Ὅμηρος, καὶ τὸ μικρὸν τῆτο ὁ παρέλιπε, τὸ δεῖν στραπεύσαντα τὸ σωμάτιον καὶ λεσάμενον εἶναι πρὸς τὸ δεῖπνον. ἐπὶ τ' οὖν τῷ Ὀδυσσεῶς εἶπε πρὸ τῆτο παρὰ Φαίλῳ Δολιχῆς·

Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμὴν λέσασθαι ἄνωγεν.

ἐπὶ δὲ τῶν περὶ Τηλέμαχον·

Ἐς ῥ' ἀσάμινδας βάντες εὐξέμενος λέσσαντο.

ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, Φησὶν Ἀριστοτέλης, ἥκειν εἰς τὸ συμπέ-

σιον σὺν ἰδρῶτι πολλῷ καὶ κοινορτῷ. δαῖ γὰρ τὸν χαρίεν-
τα μῆτε βυπᾶν, μῆτε αὐχμεῖν, μῆτε βορβόρῳ χαίρειν,
καθ' Ἡράκλειτον. δεῖ δὲ καὶ τὸν πρῶτον εἰς ἀλλοτρίαν οἰ-
κίαν ἐρχόμενον ἐπὶ δεῖπνον μὴ γαστρίσόμενον εὐδὺς ἐπὶ τὸ μ. 179.
— συμπόσιον χωρεῖν, ἀλλὰ τι δοῦναι πρότερον τῷ Φιλοθεά-
μονι, καὶ καταποῆσαι τὴν οἰκίαν. εἰ γὰρ τῷτο παρέλικεν
ὁ ποιητής·

Αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δῶμα. οἱ δὲ ἰδόντες,
Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφίης βασιλῆος.
Ὡς γὰρ ἡλίκ' αἶγλη πείλει, ἢ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὕψιρεφ' ἑ Μινειάκ' κυδαλίμοιο.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξὶ ποιᾷ τὸν ἄγριον γέροντα καὶ
Φιλοδικαστὴν καταρυμνιζόμενον εἰς βίον ἡμερον ὑπὸ τῷ
παιδός·

Παῦ', ἀλλὰ διυρὶ κατακλιθεὶς προσμάνθανε
Ζυμποτικὸς εἶναι καὶ ζυνευσιατικὸς.

διδάξας τε αὐτὸν, ὡς δεῖ κατακλίνεσθαι, φησὶν·

Ἐπειτ' ἐπαίνεσέν τι τῶν χαλκαρμάτων,
Ὅροφὴν δέσσαι, κρεκάδ' αὐλῆς θαύμασον.

καὶ πρὸ τῷ θοινᾶσθαι δὲ ἂν δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, διδάσκει πάλιν
Ὅμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέμειν τοῖς θεοῖς. οἱ
γούν περὶ τὸν Ὀδυσσεά, καί περ ὄντες ἐν τῷ τῷ Κύκλωπος
σπηλαίῳ,

Ἐνθάδε πῦρ κείμεντες ἰθύσαμεν, ἧδ' αὖ καὶ αὐτοὶ
Τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν.

καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς, καί περ ἐπείγομένων τῶν πρέσβεων, ἀφ'
ἐν μέσσις νυξὶν ἡκόντων, ὁμῶς

Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνάγει
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλει θυηλάς.

καὶ σκονδοποιεῖτά γε τὰς δαιτυμόνας·

Κῆροι μὲν κρητῆρας ἐπετίψαντο ποτοῦ,
Νώμησαν δ' ἄρ' αἶσιν ἐπαρξάμενοι δακείσασιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σκείσαντο.

ἄπαρ καὶ Πλάτων Φυλάσσει κατὰ τὸ συμπόσιον· μετὰ γὰρ τὸ
δειπνῆσαι σκονδὰς τέ φησιν ποιῆσαι, καὶ τὸν θεὸν παιωνί-

σαντας τοῖς νομιζομένοις γέρασι. παραπλησίως δὲ καὶ Ξενοφῶν. παρὰ δ' Ἐπικύρῳ ἡ σπονδὴ, ἢ ἀπαρχὴ θεοῖς, ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικὸς,

Ἄδυστα δ' ἱερὰ πολλάκις κατεσθίει.

τὴν γὰρ σύμμετρον κρᾶσιν τῷ οἶνῳ ὑπὸ Ἀμφικτύονος βασιλευσάντος διδάχθησαν φῆσιν Ἀθηναῖες, καὶ διὰ τῆτο ἱερὸν Διονύσου Ὀρθοῦ ιδρύσασθαι. τότε γὰρ ὀρθὸς ἐστὶ τῷ ὄντι καὶ ἡ σφαλερὸς, ὅταν συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνῃται.

— Οἶνος γὰρ ἀνώγει

Ἥλεος, ὅς τ' ἐφίηκε πολύφρονά περ μάλ' αὖσαι,
Καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄβρῃτον ἄμεινον.

τὸν γὰρ οἶνον Ὁμηρος οὐκ ἤλεον, ὥσπερ ἡλίδιον, καλεῖ, καὶ ματαιοποιόν, ἔδὲ καλεῖται σκυθρωπὸν εἶναι, μήτε ἔδοντα, μήτε γελῶντα, μήτ' ἐνρύθμως ποτὲ καὶ πρὸς ἔρχησιν τρεπόμενον· ἔχ' ἔτιως ἀγροῖκος, ἔδ' ἐπαρίτερός ἐστι. ἀλλ' ἥδει τέτων ἐκάστου καὶ ποσότητος καὶ ποιότητος διαφορὰν. ἔθεν οὐκ εἶπεν, ὡς ἄρα τὸν πολύφρονα ὁ οἶνος ποιεῖ ἔχει, ἀλλὰ μάλ' αἰεῖσαι, τῆτ' ἔστιν ἀμέτρως καὶ ἐπὶ πλεῖον ὥσπερ προσοχλεῖν· ἔδ' ἔτι γελάσαι, μὰ Δί', ἔδ' ὀρχήσασθαι, κοινὸν δ' ἐπ' ἀμφοτέρων λαβὼν τὸ ἀπαλόν, τὴν ἀνάνδρην εἰς τῆτο πρόπτωσιν ἐπισομίζει.

Καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν.

παρὰ δὲ τῷ Πλάτῳ τέτων ἔδὲν ἐμμετρον· ἀλλὰ πίνεσι μὲν τοσῶτον, ὥς μὴδὲ τοῖς ἰδίοις ποσὶν ἔσθαι. ὅρα γὰρ ἐπὶ κῶμον †) Ἀλκιβιάδην, ὡς ἀσχημονεῖ· οἱ δ' ἄλλοι τὸν ὀκτακτύλον ψυκτῆρα πίνουσι, προφάσεως λαβόμενοι, ἐπεὶ περ αὐτὸς προσέειπεν Ἀλκιβιάδης. ἔχ' ὥσπερ οἱ παρ' Ὁμήρῳ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπειν θ', ἔσεν ἥθελε θυμῷ.

τέτων οὖν ἃ μὲν κατὰπαξ περιγραπτέον, εἰς δὲ συμμέτρως χρηστέον, ὥσπερ ἀναθήμασι τιμὴ μικρὸν προσεκτελέψαντας, κατὰπαρ Ὁμηρος εἰρηκεν·

Μολπή τ' ὀρχήσῃς τε, τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

†) γρ. ἐπίκωμον.

πρὸ δ' ὅλον τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα ναυευκὸς τοῖς μνηστῆρσι καὶ τοῖς Φαίαισιν ἐναιμεν, ἀλλ' ἔχ' Νέστορι, ἔδ' Μενελάω· ἔν τῇ γαμοποιίᾳ μὴ ἔσυνέντες οἱ περὶ Ἀρίσταρχον, ὅτι συνεχῆς †) ἔσῃς τῆς ἐξιάσεως καὶ τῶν ἀμυαίων ἡμερῶν παραγλυθυσίων, ἐν αἷς παρελήπτο μὲν ἡ γαμυμένη πρὸς τῇ θυμφίᾳ, πέρας δ' εἶχεν ὁ τῷ Μεγαπένθεος γάμος, αὐτοὶ δὲ μονάζοντες διητῶντο, ὃ τε Μενέλαος καὶ ἡ Ἑλένη· μὴ συνέντες, ἀλλ' ἐξαπατηθέντες ὑπὸ τῷ πρῶτῳ ἔπεε,

Τὸν δ' ἔνρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν,

προσσυνηψαν τοιάτῃς τινὰς εἶχας·

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὑπερθεῖς μέγα δῶμα,
Γεῖτονες ἡδὲ ἔται Μενελάε κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδὸς
Φορμίζων· δειῶ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτὰς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἰδίνεον κατὰ μίσσεις.

μεταναγκάσαντες ἐκ τῆς ὀκλοποιίας σὺν αὐτῷ γε τῷ περὶ τὴν λέξιν ἀμαρτήματι. ἔ γὰρ ἐξάρχοντες οἱ κυβιστηῆρες, ἀλλ' ἐξάρχοντος τῷ ᾧδῃ πάντως ὠρχοῦντο. τὸ γὰρ ἐξάρχειν τῆς φόρμιγγος ἰδίον. διόπερ ὁ μὲν Ἡσιόδος φησιν ἐν τῇ Ἀσπίδι·

— Ζεὺς δ' ἐξέρχον αἰοιδῆς

Μῶσαι Πιερίδες.

καὶ ὁ Ἀρχιλόχος·

Αὐτὸς ἐξέρχων πρὸς αὐλὸν Λίσβιον παιήονα.

καλεῖ δὲ Στῆσίχορος μὲν τὴν Μῶσαν ἀρχεσίμολπον, Πίνδαρος δ' ἀγησίχορα τὰ προοίμια. Διόδωρος δ' ὁ Ἀριστοφάνειος ὅλον τὸν γάμον περιέγραψε, τοπαζῶν πρῶτας ἡμέρας εἶναι, καὶ τὸ λῆγον αὐτῶν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἔωλον τῆς συμποσίας οὐκ ἐπιλογιζόμενος. ἔπειτα κελεύει γράφειν·

— δειῶ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτὰς·

ἐν τῷ δασεῖ γράμματι σολοικίζειν ἀναγκάζων. τὸ μὲν γὰρ κατ' αὐτὰς κατὰ σφᾶς ἐσιν αὐτὰς· τὸ δὲ λέγειν αὐτὰς σόλοικον. ἀλλ', ὅπερ εἶπον, ἡ τῶν ἀκροαμάτων εἰς τὸ σῶφρον τῆτο συμπόσιον αἰσαγωγή παρέγγραφός ἐστιν, ἐκ τῷ

†) γρ. ἐκ ἔτι συν,

Athen. P. I. T. I.

S

ρ181. Κρητικῷ χορῷ μετανηυγμένη, παρὶ δ' Φησι δὲ ὀπλοτάμια
 Ἐν δὲ χορὸν ποίειλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Τῷ ἔκελον, οἷον ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
 Δαΐδαλος ἥσκησε καλλιπλοκάμῳ Ἀριᾶδνῃ·
 Ἐνθα μὲν ἤϊθαι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
 Ὀρχοῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χερσας ἔχουσαι.

τάτοις γὰρ ἐπιβάλλει·

Πολλοὺς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιῖταθ' ὄμιλος
 Τερπόμενος· δοιὴ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτάς
 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσης.

τοῖς μὲν οὖν Κρησὶν ἣ τε ὀρχησὶς ἐπιχώριος, καὶ τὸ κυ-
 βιστεῖν. διὸ Φησι πρὸς τὸν Κρήτα Μηριόνην·

Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἶόντα
 Ἐγχοῦ ἐμὸν κατέκλυσε, διαμπερές εἴ ε' ἔβαλον περ.

ᾧθεν καὶ Κρητικὰ καλεῖται τὰ ὑπορχήματα. Κρήτα μὲν κα-
 λέουσι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν. οἱ δὲ λεγόμενοι Λα-
 κωνικαί, Φησὶν ὁ Τίμαιος, ἐν τετραγώνοις χοροῖς ζῆσαν.
 καθόλου δὲ διάφορος ἦν ἡ μουσικὴ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, τῶν
 μὲν Ἀθηναίων τὰς Διονυσιακὰς χοροὺς καὶ τὰς κυκλικὰς προ-
 τιμώντων, Συρακουσίων δὲ τὰς ἰαμβιακὰς, ἄλλων δ' ἄλλο
 C.28. τι. ὁ δ' Ἀρίσταρχος ἔ μόνον εἰς τὸ τῷ Μανυλάῳ συμπίσαν
 ἐμβαλῶν, ὅς ἔ προσῆκε εἰς τὴν, καὶ τῆς Λακωνίων παιδείας
 ἀλλότριον ἐποίησε, καὶ τῆς τῷ βασιλέως σωφροσύνης, ἄλ-
 λα καὶ τῷ Κρητικῷ χορῷ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμαὶν τὰ
 ποιήματα τὸν τρόπον τῶτον·

Πολλοὺς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιῖταθ' ὄμιλος
 Τερπόμενος· δοιὴ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτάς
 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσης.

ὥστ' ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασιν τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι
 δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶς σαΐζεσθαι. διότι δὲ
 ἔ πιθανόν, ἀκρόαμα παρὰ τῷ Μανυλάῳ τυγχάνειν, ὅλον
 ἐκ τῷ δι' ὀμιλίας ὅλον τὸ συμπόσιον περαίνεσθαι τῆς πρὸς
 ἀλλήλους, ὄνομα δὲ μηδὲν εἰρησθαι τῷ ᾠδῇ, μὴ ᾠδῇ, ἢ
 ᾗδε, μηδὲ προσέχειν τὰς περὶ Τηλέμαχον αὐτῷ, καθάρ-
 περ δ' ἐν σιωπῇ τινι καὶ ἡρεμίᾳ κατανοεῖν μᾶλλον τὸν οἴ-
 κον. καίτοι γε πᾶς οὐκ ἀπίθανον, τὰς τῶν φρονιματάτων

ες Ὀδυσσέως καὶ Νέστορος ἐπαριτέρως εἰσάγεσθαι, ὥς
 πον ἀγροίκων τινῶν μὴ προσέχειν τοῖς παρεσκευασμένοις
 ῥοάμασιν; ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς προσέχει τοῖς τῶν Φαιάκων
 ματοποιοῖς·

Λυτὰρ Ὀδυσσεύς
 Μαρμαρυγᾷ θηῖτο ποδῶν, θάύμαζε δὲ θυμῷ.

ἔπερ ἔχων πρὸς τὰ περιέλκοντα, καὶ θυγάμωνος εἰ-
 γ'.

Κίχιδά μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἢ περ νοῖδαί,

ς οὖν οὐκ ἂν ἀβέλετος εἴη ὁ Τηλέμαχος, ὡδὲ παρ-
 ος καὶ κυβιστηῆρος, προσκύντων πρὸς τὸν Πεισίστρα-
 τῆ, καὶ τῶν σκευῶν διατιθέμενος; ἀλλ' Ὅμηρος, ὥσπερ p.182,
 κτὸς ζωγράφος, πάντα ὅμοιον τῷ πατρὶ τὸν Τηλέμα-
 χον παρίσχει. πεποίηκεν γοῦν ἀμφοτέρως, τὸν μὲν τῷ Ἀλ-
 κίῳ, τὸν δὲ τῷ Μενελάῳ διὰ θαυμάτων γνωριζόμενος. ἐν
 τῷ Ἐπικέρει Συμπόσιῳ κολάκων εἶναι ἄγχις ἀλ-
 λας ἐπαινοῦντων, τὸ δὲ Πλάτωνος πλήρως εἶναι μυκτηρι-
 ν ἀλλήλας τρωαζόντων· τὸν γὰρ περὶ Ἀλκιβιάδα λόγον
 σπῶ. παρὰ δ' Ὅμηρον κακρότητα τὰ σώφρονα συμπτώσιν·
 ἰ ποτὲ μὲν ἐπὶ νῆσέ τις φήσας πρὸς τὸν Μενέλαον, εἴς
 πολυῶν λέγειν

Ἄντα σέθεν, τῷ νῦν δεῖ ὡς τερπόμεθ' ἡμεῖς.

ἢ ἐκτάλασθαι τινος τῶν οὐκ ὀρθῶς λεγομένων ἢ γιγνη-
 σκων·

Καὶ νῦν, εἴ τι περὶ ἐστὶ, πείθοιό μοι· ἐγὼ γὰρ ἔγωγε
 Τίτρον ἐδιδόμοις μεταδόμενος.

ἰδὲ πάλιν·

Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγει ἕρκος ἰδούτων;

Κατὰ μεταφορὰν Ἰξίου φησὶ *).

G. 25.

Τὸν δ' ἡμίονον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχίως ὁ μέγας κα-
 ταπύει,

ἰ δ' οἱ πῶτοί τοις παιδικῶς καλυμένοις, οἷς ἐκ ἔσιν ἀνα-

*) γρ. Ἰων φησὶ, vel; Ἰξίον φησὶν, εἰρηπνίαι Ἰων τὸν Χλιν.

γωνίοις πρὸς τὰς εὐκλείας χρωῖνται· διὸ καὶ τέρενας πρὸς
κέκληκεν ὁ Ἀνικρέων. οἶδα δὲ καὶ ἄλλα γένη αὐλῶν, πα-
γικῶν τε καὶ λυσιφθῶν, καὶ κιστρισιφθῶν, ὧν μνημονο-
σιν Εὐφορός τ' ἐν τοῖς Εὐρήμασι, καὶ Εὐφράτωρ ὁ Πιδα-
γορικός ἐν τῷ περὶ αὐλῶν. ὁ δὲ καλέμινος αὐλὸς τιτύρεται
καλεῖται παρὰ τοῖς ἐν Ἰταλίᾳ Δωριεῦσιν, ὡς Ἀρτεμίδωρος
ἰστορεῖ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν δευτέρῳ περὶ Δωρίδος. ὁ δὲ μά-
γαδις καλέμενος αὐλός, ὁ καὶ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος,
ἐν ταύτῳ ὁξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀλε-
ξανδρίδης ἐν Ὀπλομάχῳ φησίν·

Μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα*).

οἱ δὲ καλέμενοι λῶτινοι αὐλοὶ, ἑτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ Ἀλεξανδρίῳ
καλέμενοι φώτιγγες, κατασκευάζονται δ' ἐκ τῶ καλέμενου
λωτῆ· ξύλον δ' ἔστι τέτο γινόμενον ἐν Λιβύῃ. Θηβαῖος
δ' εὐρημά φησιν εἶναι Ἰόβας τὸν ἐκ' Ἰ. ναβρῆ πῶλον κατα-
σκευαζόμενον αὐλόν. ὁ δὲ Τρύφων φησί, καὶ τὰς καλεμέ-
νας ἐλεφαντίνους αὐλὰς παρὰ Φοίνιξιν ἀνατρεφθῆναι. οἶδα
δὲ, ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐστιν ἐντατόν, κατὰ τὰ καὶ
κιστάρια, λύρα, βάριτον. Εὐφορίων δὲ ὁ ἀποτοῖος ἐν τῷ
περὶ Ἰσθμίων, οἱ νῦν, φησί, καλέμενοι κιστάρια καὶ
πανδερικά καὶ σαμβυκικά καὶ νῦν μὲν ἔδωκεν χρωῖνται ὀργά-
νω. τὸν γὰρ βάριτον καὶ βάριτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀν-
κρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν τρίγωνον καὶ
τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι. ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν τῶν
Μεσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν σαμβύκην.
'Αριστοφάνους δ' ἐκφυλά ὄργανα καλεῖ Φοινικικάς †), καὶ πτε-
κτίδας, καὶ μαγαδίδας, σαμβύκας τε, καὶ τρίγωνον, καὶ
κιστιάγγες, καὶ σκινδαψές, καὶ τὸ ἐννεάχορδον καλέμε-
νον. Πλάτων δ' ἐν τρίτῳ Πολιτείας φησίν· Οὐκ ἄρα, ἢ
δ' ἐγὼ, πολυχорδίας γε ἔδδ' παναρμονίᾳ ἡμῶν δεήσει ἐν ταῖς
p.183. ᾠδαῖς τε καὶ μέλεσιν. ἢ μοι, ἔφη, φαίνεται. τρίγωνον ἄρα
καὶ πηκτίδων καὶ πάντων ὀργάνων, ὅσα πολυχόρδα καὶ
παναρμονία. ἔστιν δ' ὁ σκινδαψὺς τετραχόρδον ὄργανον, καὶ

*) γρ. Μάγαδις λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγα.

†) η-

καλεῖ φοινίκας.

παρωδός Φησι Μάτρων ἐν τέτοισ·

Οὐδ' ὑπὸ πυσσαλόφιν κρίματων, ὅθι περ τετάνυστο
Σκινδαψὸς τετραχόρδος ἀνηλακᾶτοιο γυναικὸς.

μνημονεύει αὐτῆ καὶ Θεόπομπος ὁ Κολοφώνιος ἐποποιὸς ἐν
τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρυατίῳ·

Σκινδαψὸν λυρίεντα μέγαν χεῖραςσι τινάσσων
Ὀξύινον *), προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος.

καὶ Ἀνχιλάς ἐν Λυροποιῷ·

Ἐγὼ δὲ βαρβίτας τριχόρδης, πηκτίδας,
Κιθάρας, λύρας, σκινδαψὸς ἐξηρτυόμαν.

Σώπατρος δ' ὁ παρωδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μῦσαι δίχορ-
δον εἶναι Φησι τὴν πηκτίδα, λέγων ἔτως·

Πηκτίς δὲ Μίσση γαυριῶσα βαρβάρῳ
Δίχορδος, εἰς τὴν χεῖρα πῶς κτετᾶσθαι.

τῶν δὲ περιλαμβίδων Ἐπίχαρμος ἐν Περιάλῳ μνημονεύει ἔτως·
Σεμέλα δὲ χορεύει, καὶ ὑπαλίσφιν σοφὸς κιθάρα περιам-
βίδας **). αἱ δὲ γεγραφεῖ πυκνῶν πραγμάτων ἀκροαζομένα
τὸ δὲ ψαλτήριον, ὡς Φησιν Ἰόβας, Ἀλέξανδρος ὁ Κυθή-
ριος συνεπλήρωσε χορδαῖς, καὶ ἐγγηράσας τῇ Ἐφρασίῳ πᾶ-
λαι, ὡς σοφώτατον τῆς αὐτῆ τέχνης τετὶ τὸ εὔρημα ἀνέ-
σθηκεν ἐν Ἀρταμίδος. μνημονεύει δ' ὁ Ἰόβας καὶ τῆ Λυρο-
φοίνικος, καὶ τῆ Ἐπιγονίς, ὃ νῦν εἰς ψαλτήριον ὄρθιου
μετασχηματισθὲν διασώζει τὴν τῆ χρησαμένα προσηγορίαν.
ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος φύσει μὲν Ἀμβρακιώτης, δημοποίητος
δὲ Σικυωνίος· μυσικώτατος δ' ὦν κατὰ χεῖρα, δίχα πλή-
κτρα ἔψαλλεν. πάντων οὖν τέτων τῶν προσηγμένων ὀργάνων
καὶ αὐλῶν ἐμπαίρως ἔχουσι καὶ τεχνικῶς Ἀλεξανδρεῖς. ἐν
οἷς ἂν με θάλλης ἀποπειραθῆναι, ἐπιδειξομαι σοι ἐγὼ αὐτὸς,
πολλῶν ἄλλων μυσικωτέρων με ἐν τῇ πατρίδι ἀπαρχόντων.
Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πολίτης με, ἔτος δ' εἰς πρὸ πολλῆ τετε-
λεύτηκε, δημοσίῃ ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ τριγώνῳ ἐπικαλυμένῳ
ὀργάνῳ, ἔτως ἐποίησε πάντας Ῥωμαίους μισομαχεῖν, ὡς τὰς
πολλὰς καὶ ἀπομνημονεύειν αὐτῆ τὰ κρῆσματα. μνημονεύει

*) γρ. Ὀξύινον.

**) γρ. Σεμέλα δὲ χορεύει ὑπ' αὐλόφιν·
καὶ κιθάρα καὶ περιамβίδισι.

δὲ τῷ τριγώνῳ τέττα καὶ Σοφοκλῆς, ἐν μὲν Μυσοῖς ἔταξ·

Πολὺς δὲ Φρυξ τρίγωνος ἀντίσπασα τε †)

Λύδης ἰφθυμνῆ πηκτίδος συγχορδίᾳ.

καὶ ἐν Θαμύρῃ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι, καὶ Θά-
πομπος ἐν Πηνελόπῃ. Εὐπολις δ' ἐν Βάκταις φησὶν·

Ὅς καλῶς μὲν τυμπανίζει, καὶ διαφάλλει τραγῳδοῖς.

τῷ δὲ καλεμένῳ πανδέρῳ Εὐφορίῳ μὲν, ὡς προαίρηται, καὶ
Πρωταγορίδῃς ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐπὶ δάφνῃ πανηγύριον.
Πυθαγόρας δὲ ὁ γεγραφώς περὶ τῆς ἐρυθραῆς θαλάσσης
P.184. τὰς Τρωγλοδύτας φησὶ κατασκευάζειν τὴν πανδέραν ἐκ τῆς
ἐν τῇ θαλάσσῃ φουμένης δάφνης. Τυρρήνων δ' ἔστιν εὐρυ-
μα κέρατα τε καὶ γαλπιγγας. Μητροδόταρος δ' ὁ Χῖος ἐν
Τρωϊκοῖς, σύριγγα μὲν, φησὶν, εὖρε Μαρσύας καὶ αὐλὸν
ἐν Κελαϊναῖς, τῶν πρότερον ἐνὶ καλάμῳ συριζόντων. Εὐ-
φορίῳ δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ μελοποιῶν, τὴν μουσικί-
λαμον σύριγγα Ἑρμῆν εὐρεῖν· τινὰς δ' ἰσορεῖν, Σαῦθην καὶ
Ῥανάκην τὰς Μήδους· τὴν δὲ πολυκάλαμον Σιληρόν· Μαρ-
σύαν δὲ τὴν κηρόδετον. ταῦτα ἔχεις περὶ ἡμῶν τῶν Ἀλε-
ξανδρέων, Οὐλιανὸν ὀνοματοθήρα, τῶν περὶ τὰς μουσικὰς
δοκίμακόντων. οὐ γὰρ οἶδας ἰσορεῖντα Μονακλέα τὸν Βαρ-
καῖον συγγραφέα, ἔτι τε Ἀνδρῶνα ἐν τοῖς Χρονικοῖς τὸν
Ἀλεξανδρέα, ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ παιδευόμενοι τὰν-
τας τὰς Ἑλλήνας καὶ τὰς βαρβάρους, ἐκλειπέσης ἤδη τῆς
ἐγκυκλίου παιδείας διὰ τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν
τοῖς κατὰ τὰς Ἀλεξάνδρου διαδόχους χρόνοις; ἐγένετο οὖν
ἀνανέωσις πάλιν παιδείας ἀπάσης κατὰ τὸν ἐβδόμου βασι-
λεύσαντα Αἰγύπτῳ Πτολεμαῖον, τὸν κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλε-
ξανδρέων καλέμενον Καπεργέτην. ἔτος γὰρ πολλὰς τῶν
Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ φοναδεύσας
τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ ἐφηβησάντων, ἐποίησε πλήρεις
τάς τε νῆσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν, φιλοσόφων,
γεωμετρῶν, μουσικῶν, ζωγράφων, παιδοτριβῶν τε καὶ ἰα-
τρῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν, οἱ διὰ τὸ πένεσθαι διδά-
σκοντες, αἱ ἥπιστα, πολλὰς κατασκευάσαν ἀνδράς ἐλλογι-
μους. ἔμελλε δὲ τοῖς κάλει πᾶσιν Ἑλλήσι μουσικῆς· διόπερ καὶ

†) γρ. ἀντίσπασα τε.

ἡ αὐλητικὴ περιστάσεως ἦν. Χαμῆϊλέων γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Προτραπτικῷ Λακεδαιμονίῳ Φησὶ καὶ Θηβαίους πάντας αὐλεῖν μανθάνειν, Ἡρακλεώτας τε τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ αὐτὸν ἔτι, Ἀθηναίων τε τὰς ἐπιφανεστάτας, Καλλίαν τε τὸν Ἰππονίκε, καὶ Κριτίαν τὸν Καλλαισχυρον. Δῆρις δ' ἐν τῷ περὶ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους Ἀλκιβιάδην Φησὶ μαθεῖν τὴν αὐλητικὴν, ἢ παρὰ τῷ τυχόντος, ἀλλὰ Προσνόμει τῇ μεγίστῃ ἐσχηκότες δόξαν. Ἀριστόξενοσ δὲ, καὶ Ἐπαμεινώνδαν τὸν Θηβαῖον αὐλεῖν μαθεῖν παρὰ Ὀλυμπιοδώρῳ καὶ Ὀρθαγόρῳ. καὶ τῶν Πυθαγορικῶν δὲ πολλοὶ τὴν αὐλητικὴν ἥσκησαν; ὡς Εὐφράνωρ τε, καὶ Ἀρχύτας; Φιλόλαός τε, ἄλλοι τε οὐκ ὀλίγοι. ὁ δ' Εὐφράνωρ καὶ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν κατέλειπεν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρχύτας. ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Δαιταλεῦσι τὴν περὶ τὸ πρᾶγμα τέτο σκεδὴν; ὅταν λέγῃ. "Οἷς δ' αὐτὴν αὐλοῖς *) καὶ λύραις κατατέττριμμαι χρώμενος, αἷτ' αὖ με σκάπτειν καλέουσι. Φρόνιχος ἐν Ἐφιάλτῃ.

Οὐ τετόνι μέντοι σὺ καθαρίζεις ποτὶ αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας.

καὶ τὴν Ἀθηνᾶν δὲ Φησιν Ἐπίχαρμος ἐν Μύσαις ἐπαυλῆσαι τοῖς Διοσπείροις τὸν ἀνέπλιον. Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἡ Κωνεὶ ἀλέκτορα τὸν αὐλὸν καλεῖ ἐν τέτοις.

Ἐπὶ δ' αὐλοῖς ἀλέκτωρ Ἀύδιος ὕμνον Ἀχαιοῖν.

ἐν δὲ Φερεοῖς τὸν ἀλεκτρυόνα Ἰδαῖον εἶρηκε σύριγγα †) p.185. διὰ τούτων.

Προθετὶ δὲ τοι σύριγγ' Ἰδαῖος ἀλέκτωρ.

ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Φοίνικι ὁ αὐτὸς Ἴων Φησὶν.

Ἐκτυσει ἥγων βαρὺν αὐλὸν τρέχοντι ῥυθμῷ.

ἔτω λέγων τῷ Φρυγίῳ. βαρὺς γὰρ ἔτος. παρ' ὃ καὶ τὸ κέρας αὐτῷ προσάπτειται, ἀναλογεῖν τῷ τῶν σαλπίνγων κώδωνι.

Ἐπὶ ταύτοις τέλος ἐχέτω καὶ ἥδε ἡ βίβλος, ἐταῖρε Τιμόκρατες, ἱκανὸν εἰληφυῖα μῆκος.

*) γρ. "Οἷς δ' αὐλοῖς.

†) γρ. εἶρηκε καὶ ε.

Α Θ Η Ν Α Ι Ο Τ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Σ. 1. **Α**λλ' ἐπεὶ πολὺς ἔτις λόγος *) συμποσίων προδιήντηται, ὃ Τιμόκρατες, ἐν τοῖς πρὸ τούτων, παραλίπομεν δὲ αὐτῶν τὰ χρησιμώτατα καὶ ἑ βαροῦντα τὴν ψυχὴν, ἀφελόντα δὲ καὶ τρέφοντα κατὰ πανδαισίαν, ἅπερ ὁ Θεὸς Ὀμηρὸς παρεισήγαγε, μνημονεύσω καὶ τὰ περὶ τούτων λεχθέντα ὑπὸ τῶ πάντα ἀρίστου Μασουρίου. ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα

Τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα,
Τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκποιούμεθα.

Φησὶ δ' οὖν ὁ ποιητὴς περὶ τῶ Μενελάου τὸν λόγον ποιούμενος·

Τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
Τίτος ἦδ' Ἰουγατρός ἀμύμονος ἔ' ἐνὶ οἴκῳ.

ὡς νεύομαις ἔγειν συμπόσια περὶ τὰς γάμους, τῶν τε γαμήλιων θεῶν ἕνεκα καὶ τῆς οἰονεῖ μαρτυρίας. τὸ δὲ πρὸς τὰς ξένους συμπόσιον ὁ τῆς Λυκίας βασιλεὺς διδάσκει, οἷον εἶναι δεῖ, τὸν Βαλλεροφόντην μεγαλοπρεπῶς δεξάμενος·

Ἐνῆμαρ ξείνους καὶ ἐνὶ βῆς ἴερονται.

δοκεῖ γὰρ ἔχων πρὸς Φίλιαν τι ὁ οἶνος ἑλκυστικόν, περι-

*) γρ. πρὸς λ

θερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ διακρίων. διόπερ' εἰδὲ πρότερον ἠρώτων, οἵτινες εἶεν. ἀλλ' ὕπερον, ὡς τὴν ξενίαν αὐτὴν τιμῶντες, ἀλλ' ἢ τὰς ἐν μέρει καὶ κατ' ἑκαστον ἡμῶν. τῶν δὲ νῦν δαίπωνν προνοοῦντες οἱ νομοθέται τὰ τε φυλετικὰ δαίπνα καὶ τὰ δημοτικὰ προσέτελχον, ἔτι δὲ τὰς θιάτας, καὶ τὰ φρατρικὰ, καὶ πάλιν ὀργεωνικὰ λεγόμενα. πολλῶν γοῦν εἰσι φιλοσόφων ἐν ᾧσει σύνοδοι, τῶν μὲν Διογενειῶν, p.186. τῶν δὲ Ἀντιπατρισιῶν λεγομένων, τῶν δὲ Παναιτιαστῶν. κατέλιπε δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὴν τοιχυτὴν σύνοδον χρήματα, μὰ Δί', ἔχ' ἵνα ἀπολασσάμενοι συνιόντες, ἀλλ' ἵνα τὰ κατὰ τῆ συμποσίης λόγῃ σωφρόνως *) καὶ πεπαιδευμένως διαξάγωσι. συνδαιπνεῖν δ' ὁσημέραι οἱ περὶ πρύτανιν σάφρο- C. 2. να καὶ σωτήρια τῶν πόλεων σύνδαιπνα. πρὸς γοῦν τοιοῦτο συμπόσιόν φησιν ὁ Δημοσθένης ἀνεμνήσκει τὴν Ἑλατείας κατάληψιν. Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἥκε δὲ ἀγγέλλων τις ὡς τὰς πρυτάνεις, ὡς Ἑλάτεια κατέληπται. καὶ τοῖς φιλοσόφοις δὲ ἐπιμελὲς ἦν συνάγουσι τὰς νέας μετ' αὐτῶν πρὸς τινα τεταγμένον νόμον εὐαχεῖσθαι. τῇ γοῦν Ξενοκράτης ἐν Ἀκαδημίᾳ, καὶ πάλιν Ἀριστοτέλης συμποτακοὶ τινες ἦσαν νόμοι. τὰ δ' ἐν Σπάρτῃ φαιδίτεια καὶ παρὰ τοῖς Κρησὶν ἀνδρεία μετὰ πάσης ἐπιμαλείας αἱ πόλεις συνήγον. διὰ καὶ τις ἢ κακῶς εἶφη.

Οὐ χρὴ συμποσίησι: †) φίλοι ἀπέχουσιν ἑταίρους
Δηρόν· ἀνάμνησις δὲ πῆλαι χαριεστάτη αὕτη.

Ἀντίπατρος δ' ὁ φιλόσοφος συμπόσιόν ποτε συνάγων, συνέταξε τοῖς ἐρχομένοις, ὡς περὶ σοφισμάτων ἐρῆσιν. Ἀρκεσίλαον δὲ φασιν εἰς συμπόσιον παρὰ κληθέντα καὶ συγκατακληθέντα ἐν τῶν βορῶς ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἔπει τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτεινε, φάναι.

Εἴ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ', ἢ γὰρ τοῦ.

ἔτυχε δ' ὁ κατοψοφαγῶν Τηλέφῳ καλέμενος. ὁ δὲ Ζήνων, ἔπει τις τῶν παρόντων ὀψοφαγῶν ἀπέτυρεν ἅμα τῷ παρατεθῆναι τὸ ἐπάνω τῷ ἰχθύος, τρέψας καὶ αὐτὸς τὸν ἰχθύν,

*) γρ. τὰς κατὰ τὸ συμπόσιον λόγους. †) γρ. συμποσίησι.

ἀπέσυρεν, ἐπιλέγων·

Ἴν' οὖν δὲ τὰ πικρὰ θάτερον ἐξαιρεγάζετο.

Σωκράτης δ' ἰδὼν τινα ἀμέτρως τῇ ἐποψήσει χρώμενον, ἢ παρόντας, ἔφη, τίς ὑμῶν τῷ μὲν ἄρτι ὡς ὄψῃ χρῆται, τῷ δ' ὄψῃ ὡς ἄρτι; ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν Ὀμηρικῶν συμποσίων λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητὴς χρόνας, πρόσθεν, αἰτίας. τῷτο δὲ ὀρθῶς ἀπεμαίετο ὁ Ξενοφῶν καὶ Πλάτων, οἱ παταρχαῖς τῶν ξυγγραμμάτων ἐκτίθενται τὴν αἰτίαν τῆ συμποσίᾳ, καὶ τίνες οἱ παρόντες. Ἐπίκουρος δὲ ἢ τότε, ἢ χρόνον ἀφορίζει, ἢ προλέγει ἔδεν. δεῖ οὖν ματαίωσασθαι, πῶς ποτ' ἄνθρωπος ἐξακίνης ἔχων κύλικα προβάλλει ζῆτῆματα, καὶ ἄπερ ἂν διατριβῇ λέγων Ἀριστοτέλης, ἄλκον †) καὶ κοινορτῆ ἦκειν πλήρη τινα ἐπὶ τὸ συμπόσιον φησιν ††). ἔπειθ' ὁ μὲν Ὀμηρος ἐκδιδάσκει, τίνες ελητέον, εἰπὼν, ὡς τὰς ἀρίστες τε καὶ ἐντίμους χρὴ καλεῖν·

Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀρίστους Παναχαιοῖν.

ἔχον δὲν τρόπον Ἡσίοδος· ἔτος γὰρ ἀξιοῖ καὶ τὰς γείτονας μάλιστα καλεῖν,

— ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

τῷτο γὰρ ὡς ἀληθῶς βρωτικῆς *) ἐστὶν ἀναισθησίας συμπίσιον, καὶ τῇ μισανθρωποτάτῃ τῶν παροικιωῶν ἀρμόττον·

π. 187. Τηλεφίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

πῶς γὰρ ἐκ ἄλογον, τόπων τὴν φιλίαν, καὶ ἢ τρόπον κρίνεσθαι; τοιγαροῦν παρ' Ὀμήρῳ μετὰ τὸ πιεῖν

Ταῖς δ' ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῦτον.

παρὰ δὲ τοῖς ἢ τὰ σώφρονα συμπόσια συνάγουσι

Ταῖς δ' ὁ κόλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῦτον.

ἔτι δὲ ὁ μὲν Ὀμηρος ἡλικίαις εἰσάγει διαφέροντας καὶ ταῖς προαιρέσεσι τὰς κεκλημένους, Νέστορα καὶ Αἴαντα καὶ Ὀδυσσεά· τὸ μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς ἀρετῆς ἀνταχομένους, ἥδη δὲ διαφόροις ὁδοῖς ἀρμηκότας ἐπ' αὐτήν. ὁ δ' Ἐπίκουρος

†) γρ. ὅς γε ἄλκον.

††) γρ. ἀρετικὰ εἶναι φησιν.

*) γρ. ἀροτακῆς.

ρος ἅπαντας εἰσήγαγεν προφήτας ἀτόμων, καὶ ταῦτ', ἔχων
 παράδειγματα τὴν τε τῷ ποιητῇ τῶν συμποσίων ποιικιλίαν
 καὶ τὴν Πλάτωνός τε καὶ Ξενοφώντος χάριν· ὧν ὁ μὲν
 Πλάτων τὸν μὲν Ἐρυξίμαχον ἰατρὸν, τὸν δὲ Ἀρισοφάνη
 ποιητὴν, ἄλλον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως ἐδόντων. ὅτε γὰρ
 κόλακα πρέπον εἶναι, ὅτε μυκτηριστὴν. πάλιν Ἐπίκλε-
 ρος ἐν τῷ Συμποσίῳ ζητεῖ περὶ δυσπεψίας, ὥστ' οἰωνίσα-
 σθαι, εἴθ' ἐξῆς περὶ πυρετῶν. τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν
 τῇ λέξει ἀρρυθμίαν τί δεῖ καὶ λέγειν; Πλάτων δὲ τὸν μὲν
 ὑπὸ τῆς λυγρῆς ὀχλόμενον καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλια-
 σμοῖς ὕδατος· ἐν δὲ ταῖς ὑποθήκαις τῇ κέρφῃ, ἵνα τὴν ῥῖνα
 κινήσας πτάρῃ, παρήμι· κομψοῦν γὰρ ἤθελε, καὶ διασύρει,
 χλευάζει *) τε τὰ ἰσόκωλα τὰ Ἀγάθωνος καὶ τὰ ἀντίθε-
 τα. καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δὲ παράγει λέγοντα, ὅτι πασχη-
 τι. ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα γράφοντες τὸν Ὀμηρον ἐκβάλλουσι
 τῶν πόλεων. Ἀλλ' ὅτε ἐκ θύμβρου, ἔφη Δημοχάρης,
 λόγῃ, ἔτ' ἐκ τοιούτων λόγων ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται. ἢ μό-
 νον δ' Ἀλκιβιάδην διασύρει, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην, καὶ Εὐ-
 θύδημον, καὶ ἄλλας πολλὰς τῶν νέων. τούτο δὲ κομψοῦντός C. 3.
 εἰς τὴν Ἀθηναίων πόλιν, τὸ τῆς Ἑλλάδος μυστῆρον, ἦν ὁ μὲν
 Πίνδαρος Ἑλλάδος ἔρσιμα ἔφη, Θουκυδίδης δ' ἐν τῷ εἰς
 Εὐρυπίδην ἐπιγρᾶμματι Ἑλλάδος Ἑλλάδα, ὁ δὲ Πύθιος
 εἰσιὼν καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων. διότι τοῖον κατέψευ-
 σαι τῶν ναυίσκων, πάρεσι σκοπαῖν ἐξ αὐτῇ τῇ Πλάτωνος.
 τὸν μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδην φησὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ
 παρακμάσαντα τότε πρῶτον ἀρξάστα Σωκράτει λαλεῖν, ὅτε
 πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ τῷ σώματος ἐπιθυμηταί· λέγει
 γὰρ ταῦτα κατ' ἀρχὰς τῇ διαλόγῳ. τὰ δ' ἐν τῷ Χαρμίδῃ
 ἐνκντιώματα ἐξ αὐτῇ τῇ διαλόγου ὁ βεβλόμενος εἴσεται. ποι-
 εῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδινιῶντα, καὶ με-
 δυσκόμενον τῷ τῷ παιδὸς ἔρωτι, καὶ γινόμενον ἔξεδρον,
 καὶ καθάπερ νεκρὸν †) ὑποπεπτωκότα λέοντος αἰκῇ· ἅμα δὲ
 καταφρονεῖν φησι τῆς ὥρας αὐτῆς. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Ξενο-

*) γρ. Πλάτων δὲ, (τὸν μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς λυγρῆς ὀχλόμενον
 καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλιασμοῖς ὕδατος, σὺν ταῖς ὑπο-
 θήκαις τῇ κέρφῃ, ἵνα τὴν ῥῖνα κινήσας πτάρῃ, παρήμι·
 κομψοῦν γὰρ ἤθελε καὶ διασύρειν) χλ. †) γρ. νεκρὸν.

Φῶντος Συμπόσιον, καίπερ ἐπαινέμενον, οὐκ ἐλάττω
 ἔχει τάτων ἐπιλήψεις. Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συ-
 πόσιον, ἐπειδήπερ τὰ παιδικὰ αὐτῷ Αὐτόλυκος Παναθη-
 ναια παγκράτιον ἐξεφανώθη. καὶ εὐθὺς οἱ κατακλιθέντες
 τῷ παιδί προσέχουσιν τὸν νοῦν, καὶ ταῦτα τῷ πατρί παρα-
 ρ.188. καθήμενος. ὥσπερ γὰρ, ὅταν Φέγγος ἐν νυκτὶ παρῇ, τάν-
 των προσάγεται τὰ ὄμματα, ἔτω καὶ τὸ Αὐτόλυκος κέ-
 λλος πάντων ἐφέλεσται ὅψεις ἐφ' ἑαυτό. ἔπειτα τῶν πα-
 ρόντων εἰδὲς ἦν, ὅς ἐκ ἑκαστοῦ τι τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνη.
 οἱ μὲν γε σιωπηλότεροι ἐγίνοντο, οἱ δὲ καὶ ἐσχηματίζοντο
 πως. ἀλλ' ἐχ' Ὀμηρος τοιοῦτόν τι εἰπεῖν ἐπεχείρησε. καὶ
 περὶ †). τῆς Ἑλένης παρέσθης περὶ τῷ κάλλει τις τῶν ἐν-
 τίων αὐτῇ τοιαῦτ' εἶπεν ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἀκνωόμενος

Οὐ νίμισις, Τρῶας τε καὶ εὐνήμιδας Ἀχαιῆς
 Τειῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν.
 Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ἥκα τοῖκεν.

εἰτὰ Φησιν·

Ἀλλὰ καὶ ὡς, τρὶς περὶ εἴς, ἐν νηυσὶ νείεσθαι.

τὰ δὲ μεираκία τὰ ὡς τὸν Μανέλαον παραγενόμενα, ὁ Νέ-
 σωρος υἱὸς καὶ ὁ Τηλέμαχος, ἐν οἴνῳ ὄντες καὶ ἐν γαμι-
 κῷ συμποσίῳ διατρίβοντες, καὶ τῆς Ἑλένης παρακαθήμενης,
 ὡς πρόπον εἶναι, ἡσυχίαν ἔλαβον, πρὸς τὸ περιβόητον ἐκ-
 κεκωφωμένοι κάλλος. ὁ δὲ Σωκράτης τίνος χάριν τῶν αὐ-
 λητριδῶν ἀναχόμενος καὶ τῷ ὀρχομένῳ παιδὸς καὶ κιθαρίζον-
 τος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυβισώσης γυναικὸς ἀπρεπῶς τὸ μῦθον
 ἀπέειπετο; ἢ γὰρ ἂν αὐτῷ ἀγαθὴ ἡνέσχετο κατὰ νοῦν
 ἔχων ταῦτα τὰ ἔπη·

Τὰς ἀκριῶντας τὰς ἀνυποδότης λίγεις,
 Ὡν ὁ παποδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρέφῶν.

καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ αὐστηρότητι. ὁ
 γὰρ δὴ Κριτόβελος, μεираκίον ἀσειδόν, γέροντα καὶ διδά-
 σκαλον αὐτῷ τὸν Σωκράτη σκώπτει, πολὺ τῶν Σαίληρῶν
 αἰσχρῶ λέγων εἶναι· ὁ δὲ αὐτῷ διαμορφωσσοπαῖται, καὶ
 κριτὰς ἐλόμενος τὸν τε παῖδα καὶ τὴν ὀρχησίδα, προτί-

†) γλ. καίπερ.

Θησι νικητήρια Φιλήματα τῶν κριτῶν. τίς οὖν τῶν νέων ἐν-
τυχὼν τέτοις οὐκ ἐπιτριβήσεται μᾶλλον, ἢ περ εἰς ἀρετὴν
προαχθεῖη; παρὰ δ' Ὀμήρῳ ἐν τῷ τῷ Μενελάῳ συμποσίῳ
προβάλλουσιν ἀλλήλοις, ὥσπερ ἐν διατριβῇ, ζητήματα.
καὶ πολιτικῶς ὁμιλοῦντες τέρπεσιν ἀλλήλους καὶ ἡμᾶς. ὁ
γοῦν Μενέλαος, παραγενομένων ἐκ τῷ λατρῶνος τῶν περὶ
τὸν Τηλέμαχον καὶ τῶν περὶ τὴν ἑωδὴν κραταθέντων,
παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν, λέγων τάδε·

Σίτη δ' ἄπτεττον καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δίεικε πασσαμένῳ εἰρησόμεθ', οἵτινές ἐσιν.

ἔπειτα πρόστιπιδώσει τῶν παρακλειμένων αὐτῷ Φιλκνδρω-
πυόμενος·

ὦ φάτο, καὶ σφιν νῦτα βεῶς παρὰ πίονα θῆκεν
"Ὅπ' ἐν χερσὶν ἱλὼν, τὰ ῥά οἱ γέρε παρθέταν αὐτῇ.

Φαγόντες δ' ἐκαῖνοι μετὰ σιωπῆς, ὥς πρέπει νέοις ἀλλή-
λοις ὁμιλῶσιν, ἡρέμα προσκύψαντες, ἔπερ ἐδεσμάτων,
Φησὶν, εἰδὲ περὶ θαρακαινῶν τῷ κεληκότος, ὑφ' ὧν ἐλθ-
σαντο, περὶ δὲ τῶν κτημάτων τῷ ὑποδεξαμένῳ·

Ζητός πε τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κῆται.

βέλτιον γὰρ ἔτως Φησὶν ὁ Σάλευκος γράφασθαι. Ἀρίστωρ.
χος δὲ ἐδεόντως γράφαι·

Ζητός πε τοιῆδε γ' Ὀλυμπία ἔνδοθεν αὐλή.

p.189.

ἐ γὰρ τῆς οἰκίας τὸ κάλλος μόνον ἀποθαυμάζουσι. πῶς γὰρ
ἤλεκτρον καὶ ἄργυρος καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς τοίχοις ἦν; ἀλλὰ
τά μὲν περὶ τῷ οἴκῳ εἰρήκασιν, ὥς ἐσι δάματα ἡχήμεντα·
τοιαῦτα γὰρ δὴ τὰ ὑπόροφα καὶ μεγάλα. περὶ δὲ τῶν σκευῶν
τῶ,

Χρυσὲ τ' ἤλεκτρον τε καὶ ἄργυρον, ἡδ' ἐλεφαντοσι.

οἷς εἰκότως ἐπιφέρεται·

Ζητός πε τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα κῆται,
"Ὅσσα τάδε ἄσπετα πολλά. σέβας μ' ἔχει εἰσερούμεντα.

ἐκ ἔσω δ' ἀκόλουθον τῷ,

Ζητός πε τοιῆδε γ' Ὀλυμπία ἔνδοθεν αὐλή,

ἐπιφέρειν·

“Ὅσα τὰδ’ ἄσπετα πολλά — —

σόλοικον ὃν τῷ ἄσυνήθει τῆς ἀναγνώσεως. ἔτι τοῖνον εἰς ἡ αὐλή ἀρμόττει ἐπὶ τῇ οἴκῃ. ὁ γὰρ διακνεόμενος τόπος αὐλὴ λέγεται· καὶ διαυλωνίζειν φημὲν τὸ δεχόμενον ἐξ ἑκτέρου πνεῦμα χωρίον. ἔτι δὲ αὐλὸς μὲν τὸ ὄργανον, ὃ διέρχεται τὸ πνεῦμα, καὶ πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς αὐτῷ τῇ σχῆμα αὐλὸν καλεῖται· ὥσπερ τὸ εὐδίσον καὶ τὸν κρενὸν τῇ αἵματος·

— Αὐτίκα δ’ αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἦλθε·

καὶ τὴν περιεβαλάν, ὅταν ἐκ τῆ μέσης πρὸς ὄρθον ἀνατείνῃ, αὐλῶπιν. λέγονται δὲ Ἀθήνησι καὶ ἱεροὶ τῶν αὐλῶν, ὧν μέμνηται Φιλόχορος ἐν τῇ ἐννάτῃ· καλεῖται δ’ ἀρσενικῶς τὰς αὐλῶνας, ὥσπερ Θεκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, καὶ πάντας οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς· οἱ δὲ ποιηταὶ δηλῶς. Καρκίνος μὲν Ἀχιλλεῖ·

Βαθεῖαν εἰς αὐλῶνα περιδρομὸν τρατῆ.

καὶ Σοφοκλῆς Σκύθαις·

Κρημνῆς τε καὶ σήραγγας, ἥδ’ ἐπακτίας
αὐλῶνας,

ἐκδεκθὸν οὖν καὶ τὸ παρὰ Ἐρατοσθένει ἐν τῷ Ἑρμῇ δηλῶς εἰρησθαι·

— Βαθεῖς διαφύεται αὐλῶν·

ἀντὶ τῆ βαθεῖα, καθεύπερ λέγεται Θῆλυς ἑέρση. πᾶν οὖν τὸ τοιοῦτον αὐλὴ τε καὶ αὐλῶν λέγεται, νῦν δὲ τὰ βασιλεια λέγουσιν αὐλὰς. ὥσπερ Μέγανδρος· Αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας, καὶ Δίφιλος·

Αὐλὰς θεραπεύειν εἶναι, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
“Ἡ Φυγάδες, ἡ πεινώτος, ἡ ματιγία,

ἥτοι διὰ τὸ μεγάλας ἔχειν τὰς πρὸ τῶν οἰκῶν ὑπαιθρίδας τόπας· ἢ τῷ παραυλίζεσθαι καὶ παρακοιμάσθαι τὰς δορυφόρους τοῖς βασιλεῖσι. Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν αἰεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαιθρῶν τόπων, ἔνθα ἦν ὁ τῷ Ἑρμαίῳ Ζηνὸς βωμ-

ὅς. ὁ μέντοι γε Πηλεὺς καταλαμβάνεται
 Αὐλῆς ἐν χόρτῃ, ἔχει δὲ χρύσειον ἄλυσσον,
 Σπίρδων αἰδοῦσα οἶον ἐπ' αἰδομένοις ἱεροῖσιν.

δὲ Πρίαμος

Αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς προστάττει τοῖς περὶ τὸν Φήμιον·

Ἄλλ' ἐξελθόντες μεγάρην εὖ ναιετάοντων
 Ἐκ φόνι εἰς αὐλήν.

p. 190.

καὶ δὲ σμῆ τὸν τε οἶκον καὶ τὰ πτήματα ἐπήνεσεν ὁ Τη-
 μαχος, ἐμφανίζει ὁ Μανέλαος·

Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἔν τις ἱρίζοι
 Ἀδάνατοι γὰρ τῇ γε δόμοι καὶ πτήματ' ἔασιν.

ὢλλὰ γὰρ ἀπανιτέον ἐπὶ τὸ συμπόσιον, ἐν ᾧ Ὁμηρος ἐπι-
 ξίως ἀφορμὴν εὔρε λόγων, ὥστε πῆσιμ συγκρίναι φίλε.
 γὰρ ὡς πρόβλημα προτείνει, ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρενεί-
 ρς ὁ Μανέλαος, ἐπειδὴ ἤκουσε τῶν ἐπαίνων, τὸ μὲν εἶναι
 λῦσιος οὐκ ἀρνεῖται, κἀνταῦθ' ἄ γε περιελὼν τὸν φθόνον·
 ἢλλὰ γάρ φησι παθῶν ἔχειν αὐτόν· ἢ μέντοι ἀξιοῖ ἑαυ-
 τὸν θεοῖς συγκρίναι·

Ἀδάνατοι γὰρ τῇ γε δόμοι καὶ πτήματ' ἔασιν.

δειξάμενος δὲ Φιλάδελφον ἦθος καὶ μετ' ἀνάγκης φήσας
 ἐν τε καὶ πλεταῖν, ἀντικατέβηκε τὸν τῆς Φιλίας λόγον·

Ἦν ὅφειλον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 Ναιέιν, οἱ δ' ἄνδρες σόει ἔμμεναι, οἱ τὸς ὅλοντο
 Τροίην ἐν εὐρείῃ, ἱκέες Ἀργεῖσι ἱποβότοιο.

; ἀν οὖν τῶν ἐκγόνων ἐπαίνων τῶν ὑπὲρ τῇ τοιούτῃ τε- C, 4.
 ηκότων εὐκ ἂν ἀνταξίαν†) δόξειεν τὴν ἐπὶ τῇ τερήσει
 πατρὸς λύπην τῇ τῇ πατρὸς εὐχαρίσει μνήμῃ διορθω-
 νην; ὅπως δὲ μὴ δόξῃ κοινὸς εἶναι πρὸς πάντας τὰς πα-
 πλησίως αὐτῷ τὴν εὐνοίαν ἐνδεδειγμένους, ἐπήνεγκαν·

Τῶν πάντων ἐ τέσσον οἰόμεμαι ἀχρύνειός περ,
 ὅς ἐστις, ὅς τε μοι ὕπνῳ ἀπὸ χερσὶ καὶ ἰδωδῆν.

†) γρ. ἀνταξίως.

ἵνα δὲ μὴ φαίνεται μηδενὸς τῶν ἐκείνου παραμαλῶν, ἐνέ-
σθη κατ' ὄνομα.

— Ὀδύρονται γὰρ καὶ αὐτὸν

Λαέρτης δ' ὁ γέγων, καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχος δ', ὃν ἔλπει νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

τῷ δὲ σακρυόσαντος πρὸς τὴν μνήμην, ὃ μὲν ἐφίσησι. καὶ
τοσαύτῃ τῆς Ἑλένης ἐπεισόδῳ †), κίκείνης ἐκ τῆς ὁμοιότη-
τος τεκμηραμένης, (πάνυ γὰρ αἱ γυναῖκες διὰ τὸ παρετη-
ραῖσθαι τὴν ἀλλήλων σαφροσύνην δειναὶ τὰς ὁμοιότητας τῶν
παίδων πρὸς τὰς γονέας ἐλέγχει,) παρεμβάλλοντός τινε
λόγον καὶ τῷ Πεισιστράτῃ, (χρηὶ γὰρ καὶ τῷτον καὶ παρεῖναι
δορυφορήματος τρόπον,) καὶ διελθεύοντος εὐσχημένως περὶ
τῆς αἰδῆς τῆς Τηλεμάχου, πάλιν ἐπιβάλλει ὁ Μανέλαος περὶ
τῆς τῷ Ὀδυσσεύς Φιλίας, ὅτι μετὰ μόνη κατὰ γῆράναι μά-
λιν ἂν ἤθελε μετ' ἐκείνη. κατὰ δὲ τὸ εἶδος οἱ μὲν διακρί-
νουν, ἢ δ' Ἑλένη, Διὸς ἕσα θυγάτηρ, καὶ παρὰ τῶν ἐν
Αἰγύπτῳ σοφῶν μεμνημένοι πολλὰς λόγους, εἰς τὸν οἶκον
ἐμβάλλει πάντας τῷ ἔντι Φάρμακον, καὶ ἄρχεται διαγι-
σθαι τὰ περὶ τῷ Ὀδυσσεύς μεταξὺ θαλασσιεργίας ἀπομένη,
ὃ δὲ ἀρέσκειαν τῷτο πράττεται, ἀλλ' οἴκοθεν ἔχουσα τὴν
p. 191. τοιαύτην αἴρεσιν. ἢ γοῦν Ἀφροδίτῃ ἐρχομένη πρὸς αὐτὴν
μετὰ τὸ μονομαχεῖον εἰκάζεται,

Γρηὶ δὲ μιν εἰκῆα παλαιγενεῖ προσέειπεν
Εἰρεκόμῳ, ἢ οἱ Λακεδαιμόνι ναϊτῆσσι
Ἦσκειν εἶρεα καλά.

ἐμφανίζεται δ' αὐτῆς ἐκ παρέργως τὸ Φίλεργον καὶ τέτων.

Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήτη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκε,
Ἀλκίπῃ δὲ τέκνητα φέρει μαλακῇ ἐρίοισι,
Φυλῷ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔθηκεν
Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δ' ἄμ' —

Τὸν γὰρ οἱ ἀμφίπολοι Φυλῷ παρέθηκε φέρεσαι
Νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμῖνον· αὐτὰρ ἐν αὐτῇ
Ἦλακάτῃ τεταμένον, ἰοδιφές εἶρος ἔχουσα.

ἔοικε δὲ καὶ αὐτῇ τὴν ἐκυτῆς Φιλοταχίαν συνορῶν. τῷ

†) γρ. καὶ τὰτ' ἐκ τῆς Ἑλένης ἐπεισόδου.

γούν Τηλεμάχῳ πέπλον τινὰ δωρεμένη, Φησί·

Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τῷτο δίδωμι,
Μινῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτα εἰς γάμει ὕρην,
Σῆ δ' ἀλόχῳ φορέειν.

αὕτη δ' ἡ Φιλεργία τὴν σωφροσύνην αὐτῆς καταμηνύει· ἡ
χλιδῶσα γὰρ ἐδὲ θρυπτομένη διὰ τὸ κάλλος εἰσάγεται· εὐ-
ρίσκεται γοῦν περὶ ἰσὺν ὑφαίνουσα καὶ ποικίλλουσα·

Τὴν δ' εἶρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἰσὺν ὕφαινε
Δίπλῃκα, μαρμαρίην, πόλλας δ' ἐνέπασσεν αἰθλας
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
Οὐς ἔδεν ἕνεκ' ἐκασχον ὑπ' Ἀργεα παλαμάων.

διδάσκει δ' ἡμᾶς Ὅμηρος, ὅτι δεῖ καὶ τὰς κεκλημένους ἐφ'
ἀείκασιν παρακαλεῖν ἀπανίστασθαι τὰς κακληκτότας· ὁ μὲν Τη-
λέμαχος τὸν Μενέλαον·

Ἄλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τράπειθ' ἡμέτε, ὄφρα καὶ ἤδη
ἱκνῇ ὑπὸ γλυκερῇ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.

ἡ δὲ προσκοιμένη Μέντωρ εἶναι Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν Νέστορα·

Ἄλλ' ἄγε, τάμνεται μὲν γλώσσας, κεράσσει δὲ οἶνον,
Ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
Σπείσαντες, κοίτοιο μεθώμεθα· τοῖο γὰρ ὕρην.

ἐν δὲ ταῖς τῶν θεῶν ἑορταῖς ἐδ' ὅσιον εἶναι δοκεῖ πλεῖστον
χρόνον παραμένειν· γνωμικῶς γοῦν Φησι παρὰ τῷ Ὀμήρῳ
ἡ Ἀθηνᾶ·

Ἦδη γὰρ φάος ὄχεθ' ὑπὸ ζέφον, ἐδὲ τοῖα
Δητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαλασσίμην, ἀλλὰ νείεσθαι.

καὶ νῦν δὲ νόμος ἐκ θυσιῶν τινῶν πρὸ ἱλίου δύνοντος ἀπιέ-
ναι· καὶ παρ' Αἰγυπτίοις δὲ τὸ παλαιὸν σωφρονικῶς διεξή-
γετο τὸ τῶν συμποσίων γένος, καθάπερ εἶρηκεν Ἀπολλώνιος
περὶ τέτων γεγραφώς· καθήμενοι μὲν γὰρ ἐδείκνυν τρο-
φῇ τῇ λιτοτάτῃ καὶ ὑγιεινοτάτῃ χρώμενοι, καὶ οἶνον τασέ-
τω, ὅσος ἱκανὸς ἂν γένοιτο πρὸς εὐθυμίην, ἣν ὁ Πλάτωνος
αἰτεῖται παρὰ τῷ Διός· τί δ' ἔρδων φίλος σοί τε, κρε-
τοβρόντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοῖσσις εὐθυμίας τε μελῶν
εἶην, τῷτ' αἰτῶμαι σε· τὸ δὲ Πλάτωνος συμπόσιον ἢ συνά- p. 192.
δριόν ἐστιν, ἢ βελουτήριον, ἢ λέσχη φιλοσόφων. Σωκρά-

της γὰρ εἰδὲ τῇ συμποσίᾳ ἀποσῆναι θέλει, καίτοι Ἑρμῆ μάχεσθαι καὶ Φαίδρου καὶ ἄλλων τινῶν ἀποσάντων, εἰλ' ἐγγρήγορε μετ' Ἀγάθωνος καὶ Ἀριστοφάνους, καὶ πίνει ἔργυρον Φρέατος· καλῶς γὰρ τις τὰ μεγάλα ποταμῶν ἔτως ὠνόμασε· πίνει τ' ἐκ τῆς Φιλότητος ἐπιδέξια. Φησὶ δὲ καὶ μετὰ τὸτο τῆς μὲν δύο νυσάζειν, καταδραμεῖν δὲ πρότερον τὸν Ἀριστοφάνη· ἤδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινέσθαι τὸν Ἀγάθωνα· καὶ τὸν Σωκράτην κατακσιμήσαντα ἐκείνης, ἀνασάντα ἀπέναι εἰς τὸ Λύκειον, ἐξόν, φησὶν ὁ Ἡρόδικος, εἰς τῆς Ὀμήρου Λαιρρυγόνας,

Ἐνθα κ' αὔπνευς ἀνὴρ δαίης ἐξήρατο μισθός.

πᾶσα δὲ συμποσίᾳ συναγαγὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὴν αἵτιαν εἰς θεὸν ἀνέφερε, καὶ τεφάνοις ἐχρῶντο τοῖς οἰκέοις τῶν θεῶν, καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς. καὶ δῆλος ἔδειξεν ἦν ὁ διακονήσων, ἀλλ' οἱ νέοι τῶν ἐλευθέρων ὀνοχόεν, ὡς ὁ τῷ Μανελίᾳ υἱός, καίτοι νυμφίος ὑπάρχων, καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς γέμει. παρὰ δὲ τῇ καλῇ Σαπφοῖ καὶ ὁ Ἑρμῆς οἰνοχοεῖ τοῖς θεοῖς. καὶ τᾶλλα δὲ πάντα παρσεκεύαζον τοῖς δειπνῶσιν ἐλεύθεροι καὶ οἱ δειπνήσαντες ἀπέλυντο φῶτός ὄντος. ἐν ἐνίοις δὲ καὶ τῶν Περσικῶν συμποσίων ἐγίνοντο τινες καὶ βυβαί, κινθάπερ ἐν τῷ τῷ Ἀγαμέμνονος κατὰ τὴν τραγίαν. τὸ δὲ τῷ Ἀλκινόῃ συμπόσιον, πρὸς ὃ ἀποτέταται τῷ Ὀδυσσεύς ὁ λόγος·

Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί τίλος χαρίεστερον εἶναι,
Ἦ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντας,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκούζονται αἰεὶ δ'.

ξένου ὑποδοχὴν ἔχει, ὄντων καὶ αὐτῶν τῶν Φαιάκων τρυφερῶν. ὅπερ συμβάλλων τις πρὸς τὰ τῶν φιλοσόφων συμπίστια κοσμιώτερον ἂν εὖροι, καίτοι τὸτο περιέχον καὶ ἱλαρότητα καὶ παιδιὰν εὐσχήμονα. μετὰ γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν γυμνικὸν ἔδει ὁ ᾠδὸς ἀμφ' Ἀρεῶς φιλότῃτα μῦθόν τινα χλεύη πεκραμένον, καίτοι εἰς τὴν μνηστροφονίαν ὑποθηκῶν ὑποτιθεμένων τῷ Ὀδυσσεύ, ὡς τῷ Ἡφαίστῃ καὶ τῷ Κυλλοποδίανος τὸν ἀνδρειότατον Ἄρη καταγωνισαμένον. ἐκαθέζοντο δὲ καὶ δειπνοῦντες οἱ τότε. πολλὰ γοῦν ὁ Ὀμηρὸς φησιν·

Ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισιάς τε θρόνους τε.

ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸ μόνον ἐλευθέρσιός ἐστι καθέδρα σὺν ὑποπόδιω, ὅπερ θρόνον καλοῦντες, ἐντεῦθεν αὐτὸν ὠνόμασαν θρόνον τῆ θρήσασθαι χάριν, ὅπερ ἐπὶ τῆ καθέζεσθαι τάσσεσιν, ὡς Φιλιτᾶς·

Θρήσασθαι πλατάνω γαίῃ ὑπό.

ὁ δὲ κλισμὸς περιττοτέρως κακοσμηται ἀνακλίσσει. τέτων δ' εὐτελέστερος ἦν ὁ δίφρος. τῷ γοῦν Ὀδυσσεὶ ἐπαίτη εἶναι δοκοῦντι,

Δίφρον αἰκίλιον (Φησί), καταθεῖς ὀλίγην τε τρέπεζαν.

οἱ δὲ κρατῆρες αὐτοῖς, ὥσπερ ἔχει καὶ τῆνομα, κεκραμένους παρετήκασαν. ἐξ ὧν οἱ κῆροι διακονέμενοι, τοῖς μὲν ἐντιμωτάτοις αἰεὶ πλήρως παρείχον τὸ ποτήριον, τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου δίδναμον. ὁ γοῦν Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Ἰδομενέα Φησί·

Σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ

p.193.

Ἔβηχ', ὥσπερ ἐμοί, πίειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.

προέκινον δ' ἀλλήλοισι ἔχ' ὥσπερ ἡμεῖς, (τέτο γὰρ προεκπιεῖν ἔστιν,) ἀλλὰ μετὸν τὸν σκύφον·

Πλησάμενος δ' οἴοιο δέπας δίδεικτ' Ἀχιλλῆα.

ὁσάκις δὲ καὶ τροφὰς ἐλάμβανον, προσιρῆκαμεν ἤδη, ὅτι δὴ τρεῖς ἦσαν, διὰ τὸ τὸ αὐτὸ ποτὲ μὲν ἄρισον, ποτὲ δὲ δειπνον ὀνομάζεσθαι. γελοῖοι γὰρ εἰσιν οἱ φάσκοντες, ὅτι καὶ τέσσαρας ἐλάμβανον, ἐπεὶ ὁ ποιητὴς ἔφη·

— Σὺ δ' ἔρχοιο δειλιήσας·

ἢ νοῶντες, ὅτι λέγει τὸν δαιλινὸν διατρέψας χρόνον. ὅμως δὲ ἄλλοις δείξει παρὰ τῷ ποιητῇ τρίς †) τινα λαμβάνοντῶ τροφὰς. ἀμαρτάνουσι δὲ οἱ ἐφεξῆς τιθέντες τέτρες τὰς εἴχας·

Σῆτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρσα,

Εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα χερσὶν ἐκείνῃ παριόντων·

Δαιτρός δὲ κρείων πίνακας παρέθηκεν αἰέρας.

εἰ γὰρ εἶδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὡς κρεάτων λείψανα τυγχάνοντα τὸν δαιτρὸν οὐκ ἔδει παρειαφέρειν, διόπερ τὸ εἰσιχὸν ἀπαρκεῖ. ἀπαλλαγέντων δὲ τῶν δαικνούτων αἰ

†) γρ. τρεῖς.

τράπεζαι ἐβασιάζοντο, ὥσπερ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι καὶ τοῖς Φαλαξίν, ἐφ' ὧν καὶ λέγει·

Ἀμφιπόλοι δ' ἀπακόσμιον ἔντεα δαιτός.

δῆλον ὡς τὰ ἀγγεῖα· καὶ γὰρ τῶν ὅπλων τὰ σκευασμένα θώρακα καὶ κνημίδας καὶ τὰ τέτοις ἐμφερῆ, λέγουσιν ἔντη, καθάπερ αἴτια *) τῶν τῷ σώματος μερῶν ὄντων. τῶν δὲ ἡρωϊκῶν οἰκῶν τὰς μείζοντας Ὅμηρος μέγαρον καλεῖ καὶ δώματα καὶ κλισίας· οἱ δὲ νῦν ξενῶνας καὶ ἀνδρῶνας κομίζουσι **. τί οὖν ὀνομάσομεν, ἄνδρες Φίλοι, τὸ συμπόσιον, ὅπερ Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς μὲν κληθεῖς, Ἐτιμυχὴς δ' ἐκ τῶν πράξεων ὀνομασθεῖς, (Βασιλεὺς δ' ἦν ἕτος τῶν Συριακῶν τῶν ἀπὸ Σελεύκου εἰς,) περὶ ἧς Φησί Πολύβιος τάδε, ὡς ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς ἐνόησε τὰς θραγαυίας καὶ τύχοι τῆς πόλεως αὐτῶν ἐφαίνετο †) δευτέρως καὶ τρίτως. μάλιστα δὲ πρὸς τοῖς ἀργυροκοπέοις εὕρισκετο καὶ χρυσοχοίοις εὕρησιλογῶν καὶ φιλοτεχνῶν πρὸς τὰς τορευτὰς καὶ τὰς ἄλλας τεχνίτας. ἔπειτα καὶ μετὰ δημοτῶν ἀνδρῶτων συγκαταβαίνων ὠμίει, ὃ τύχοι. καὶ μετὰ τῶν παροισθημούντων συνέκινε τῶν εὐταλεσάτων. ὅτε δὲ τῶν νεωτέρων ἀσσοιπτό τινας συνευωχασμένους, εὐδεμίαν ἐμφασιν ποιῆσας, παρῆν ἐπικωμίζων μετὰ κεραιῶν καὶ συμφωνίας, ὥτε τὰς πολλὰς διὰ τὸ παράδοξον ἀφισαμένους ††) Φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἀποδέμενος ἐσθῆτα τῇ βεννικῇ ἀνελαιβῶν περιήει κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀρχαιρυσιάζων, καὶ τὰς μὲν δεξιέμενος, τὰς δὲ καὶ περιπτύσσων παρεκάλει φέρειν αὐτῷ τὴν ψῆφον· ποτὲ μὲν αἰς ἀγορανόμος γένηται, ποτὲ δὲ καὶ αἰς δήμαρχος. τυχῶν δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ καθίσας ἐπὶ τὸν ἐλεφάντινον δίφρον κατὰ τὸ παρὰ Ῥωμαίοις ἔθος, διακῆκε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γενομένων συναλλαγμάτων, καὶ διέκρινε μετὰ πολλῆς σπαδῆς καὶ προθυμίας. ἐξ ὧν εἰς ἀπορίαν ἤγε τῶν ἀνδρῶπων τὰς ἐπικεικίας· οἱ μὲν γὰρ ἀφελ-

C. 5. λῆ. τινα αὐτὸν εἶναι ὑπελάμβανον, οἱ δὲ μαινόμενον. καὶ p. 194. γὰρ περὶ τὰς δωρεὰς ἦν παραπλήσιος. ἐδίδκε γὰρ ταῦς μὲν

*) γρ. ἀντία.

**) γρ. ὀνομάζεσθαι.

†) γρ. ἀλόνει.

ἐφ.

††) γρ. ἀνισαμένους.

ἄρχαίλας δορυκείας, τοῖς δὲ Φοινικοβυλάνης, ἄλλοις δὲ χρυσίου· καὶ ἐξ ἀπαντήσεως δὲ τισι τυγχάνων, οὓς μὴ ἐαράκει ποτὲ, ἐδίδου δωρεὰς ἀπροσδοκίτους. ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τὰς θεὰς τιμαῖς πάντας ὑπερέβαλλε τὰς βεβασιλευκότας. τὸτο δ' ἂν τις τεκμήριον ἔκ τε τῆ παρ' Ἀθηναίοις Ὀλυμπιεῖου καὶ τῶν περὶ τὸν ἐν Δήλῳ βωμὸν ἀνδριάντων. ἔλκετο δὲ πᾶν τοῖς δημοσίοις βαλανείοις, ὅτε δημοτῶν ἦν τὰ βαλανεῖα πεπληρωμένα, κεραμίων εἰσφερομένων αὐτῷ μύρων τῶν πολυτελεσάτων. ὅτε καὶ τινος εἰπόντος· Μακάριοι ἄρα ὑμεῖς οἱ βασιλεῖς, οἱ καὶ τέτοις χρῶμενοι, καὶ ὀδωδότες ἡδύ· καὶ μηδὲν τὸν *) ἀνθρώπον προσειπὼν, ὅπερ κείνος τῇ ἐξῆς ἔλατο, ἐπεισελθὼν, ἐποίησαν αὐτῷ καταχυθῆναι τῆς κεφαλῆς μέγιστον κεράμιον πολυτελεσάτε μύρου, τῆς τεκτῆς καλυμένης, ὥς πάντας ἀνασάντας κυλισθῆναι λαομένους τῷ μύρῳ, καὶ διὰ τὴν ὀλισχρότητα καταπίπτοντας γέλωτα παρέχειν, καθάπερ καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα. ὁ δ' αὐτὸς ἄτος βασιλεὺς ἀκέσας τὰς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ συντεταλασμένους ἀγῶνας ὑπὸ Αἰμιλίῳ Παύλῳ τῷ Ῥωμαίων στρατηγῷ, βεβλόμενος τῇ μεγαλοεργίᾳ δωρεᾷ ὑπερῆραι τὸν Παῦλον, ἐξέπεμψε πρέσβεις καὶ θεωρὸς εἰς τὰς πόλεις καταγγελεύοντας τὰς ἐσομένους ἀγῶνας ὑπ' αὐτῷ ἐπὶ Δάφνης· ὥς πολλὴν γενέσθαι τῶν Ἑλλήνων σπουδὴν εἰς τὴν ὡς αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποίησατο τῆς πανηγύρεως τὴν πομπικαὴν ἕτως ἐπιτελεσθεῖσαν. παθηγούντο τινες Ῥωμαϊκὸν ἔχοντες καθοπλισμὸν ἐν θώραξιν ἄλυσιδωτοῖς, ἄνδρες ἀκμάζοντες ταῖς ἡλικίαις πεντακισχίλιοι· μεθ' ἑς Μυσοὶ πεντακισχίλιοι συναχθεῖς ἦσαν· Κίλικες δ' εἰς τὸν τῶν εὐζώνων τρόπον καθοπλισμένοι τρισχίλιοι, χρυσεὺς ἔχοντες τεφάνες· ἐπὶ δὲ τέτοις Θρᾷκες τρισχίλιοι, καὶ Γαλάται πεντακισχίλιοι. τέτοις ἐπέβαλλον Μακεδόνες· δισμύριοι, καὶ χαλκασπίδες πεντακισχίλιοι, ἄλλοι δὲ ἀργυράσπιδες· οἷς ἐπηκολάθει μονομάχων ζεύγη διακόσια τεσσαράκοντα. τέτων κατόπιν ἦσαν ἱππεῖς Πισυῖοι †) μὲν χίλιοι, πολιτικοὶ δὲ τρισχίλιοι· ὧν οἱ μὲν πλείους ἦσαν χρυσεφάλαροι καὶ χρυσοσέφανοι, οἱ δ' ἄλλοι

*) γρ. ἡδύ· μηδὲν τ.

†) γρ. Νισαῖοι.

ἀργυροΦάλαροι. μετὰ δὲ τούτους ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἐταῖροι ἱππῆες· ἔτοι δὲ ἦσαν εἰς χιλίους, πάντες χρυσοΦάλαροι. τῆτοις συνεχῆς ἦν τὸ τῶν Φίλων σύνταγμα. ἴσον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ κατὰ τὸν κόσμον. ἐπὶ δὲ τήτοις ἐπίλεκτοι χίλιοι. οἷς ἐπηκολυβᾶται τὸ καλόμενον ἄγημα, κράτιστον εἶναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἱππέων, περὶ χιλίους. τελευταῖα δ' ἦν ἡ κατὰφρακτος ἱππος, οἰκείως τῇ προσηγορίᾳ τῶν ἱππων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκαττωμένων τοῖς ὄτλοις· ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ χίλιοι καὶ πεντακῆσιοι. πάντες δ' οἱ προειρημένοι εἰχον πορφυρεῖς ἐφ' ἑπτάτις, πολλοὶ δὲ καὶ διχρῦτες καὶ ζωωτάς. ἔξιττα μὲν ἦν ἑκατὸν, τέθριππα δὲ τεσσαράκοντα, ἔπειτα ἑλεφάντων ἄρμα καὶ συναεῖς. καὶ δ' ὅνα δὲ εἶποντο ἐλέφαντες διασκευασμένοι τριάνοντα καὶ ἑξ. τὴν δὲ ἄλλην πομπὴν λέγειν ἐςὶ διςέφικτον, ὥς ἐν κεφαλαίῳ p. 195. δὲ λεκτέον. ἔφηβοι μὲν γὰρ ἐπόμεψαν εἰς ὀκτακοσίους, χρυσοὺς ἔχοντες τεφάνης, βόας δ' εὐτραφεῖς περὶ χιλίους. θεωρίαι †) δὲ βραχὺ λείπεσαι τριακοσίων, ἑλεφάντων δὲ ὀδόντες ὀκτακόσιοι. τὸ δὲ τῶν ἀγαλμάτων πλῆθος ἔδυνατὸν ἐξηγήσασθαι· πάντων γὰρ τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγόμενων ἢ νομιζομένων θεῶν ἢ δαιμόνων, προσέτι δὲ ἡρώων, εἰδῶλα διήγετο, τὰ μὲν κοχρυσωμένα, τὰ δ' ἡμφιεσμένα σολαῖς διαχρύσοις· καὶ πᾶσι τέτοις οἱ προσήκοντες μῦθοι κατὰ τὰς παραδεδομένας ἰσορίας ἐν διασκευαῖς πολυτελεῖσι παρέκειντο· εἶπετο δ' αὐτοῖς καὶ Νικτὸς εἰδῶλον καὶ Ἥρας, Γῆς τε καὶ (Ὑρανῷ καὶ Ἥης καὶ Μεσημβρίας. τὸ δὲ τῶν χρυσωμάτων καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος ὥτως ἐν τις ὑπονοήσκειν, ὅσον ἦν. ἐνός γὰρ τῶν Φίλων Διονυσίῳ τῷ ἐπιστολογράφῃ χίλιοι παῖδες ἐπόμεψαν, ἀργυρώματα ἔχοντες, ὧν ἑδὲν ἔλαττον ὅλην εἶχε δραχμῶν χιλίων. βασιλικοὶ δὲ παῖδες παρῆλθον ἑξακόσιοι, χρυσώματα ἔχοντες. ἔπειτα γυναῖκες ἐκ χρυσῶν καλπίδων μύροις ἑρβάνον εἰς διακοσίας. ταύταις δ' ἑξῆς ἐπόμεψον ἐν χρυσόποσι μὲν φοβερίοις ὀγδοήκοντα γυναῖκες, ἀργυρόποσι δὲ πεντακῆσιοι κατῆμεναι πολυτελεῶς διασκευασμένοι. καὶ τῆς μὲν τομπῆς τὰ ἐπιφανέστατα ταῦτα ἦν. ἐπιταλοθέντων δὲ τῶν

†) γρ. θεωρίαι.

ἀγώνων καὶ μονομαχιῶν καὶ πυνηγασίων κατὰ τρίακονθ' ἡμέρας, ἐν αἷς τὰς θέας συνετέλει, πέντε μὲν τὰς πρώτας ἐν τῷ γυμνασίῳ πάντες ἐκ χρυσῶν ὀλκίων ἠλείφοντο προκίνω μύρῳ· ἣν δὲ ταῦτα πεντεκαίδεκα, καὶ κινναμώμινε τὰ ἴσα καὶ ναρδίνε. παραπλησίως δὲ καὶ ταῖς ἐξῆς εἰσέφεροτο τήλινον, ἀμαράκινον, εἰρινόν, πάντα διαφέροντα ταῖς εὐωδίαις. ἔσρωτο δὲ εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς. ὁ δὲ χειρισμὸς ἐγένετο τῶν πραγμάτων δι' αὐτῆ τῆ βασιλέως. ἴππον γὰρ ἔχων εὐτελῆ, παρέτρεχε παρὰ τὴν πομπήν. τὰς μὲν προάγειν καλεῖσθαι, τὰς δὲ ἐπέχειν. κατὰ δὲ τὰς πότας αὐτὸς ἐπὶ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος, ἕς μὲν εἰσῆγεν, ἕς δ' ἀνέκλινε. καὶ τὰς διακόνες δὲ τὰς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτὸς εἰσῆγαγεν. καὶ περιπορευόμενος, ἃ μὲν προσκαίδιζεν, ἃ δὲ προσανέπιπτα. καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον, ἀνέπιπτα, καὶ μετανίστατο. καὶ περιήει τὸν πότον, προπόσεις λαμβάνων ὁρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσταίρων. προΐεσης δ' ἐπὶ πολὺ τῆς συνουσίας καὶ πολλῶν ἤδη πεχαρισμένων, ὑπὸ τῶν μίμων ὁ βασιλεὺς εἰσέφεροτο ὄλος κακαλυμμένος, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐτίθετο, ὡς εἰς ὧν ὅητα τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλεμένης, ἀνακηδήσας ὠρχαῖτο, καὶ ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, ὥς πάντας αἰσχυνομένους φεύγειν. ταῦτα δὲ πάντα συνετελέσθη, ἃ ἦν τὰ μὲν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἰνσοφίστατο παρασκευάσας τὸν Φιλομήτορα βασιλέα καθέλκον ὄντα, τὰ δὲ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομένων· ἱερογυλῆκει δὲ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἱερῶν.

Θαυμασάντων δὲ τῶν δαιτυμόνων τὴν τε τῆ βασιλέως p.196. ἰάνοίαν, ὡς οὐκ ἐπιφανῆς, ἀλλ' ὄντως ἐπιμανῆς ὑπῆρχε, προσέβηκεν ὁ Μασσάριος περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γεννηθείσης ὑπὸ τῷ πάντ' ἀρίστου Πτολεμαίᾳ τῇ Φιλιδέλφῃ καὶ βασιλέως πομπῆς Καλλίξενον τὸν Ῥόδιον ἰσοροῦντα ἐν τῷ πτάρτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας, ὅς φησι· Πρὸ δὲ τῆ ἄρξασθαι C. 6. ἣν κατασκευασθεῖσαν σκηνὴν ἐν τῷ τῆς ἄκρας περιβόλῳ ἰωρὶς τῆς τῶν στρατιωτῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ παρεπιδήμων ποδοχῆς ἐξηγήσομαι· καλὴ γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ἀξία τε

ἀκοῆς ἐγενήθη. τὸ μὲν οὖν μέγαθος αὐτῆς ἐκείτων τριῶν
 τα κλίνας ἐπιδεχόμενον κύκλῳ, διασκευῇ δὲ ἔχει τοιαύτην.
 κίονες διεσάθησαν ξύλινοι, πέντε μὲν κατὰ πλευρὰν ἐ-
 στήν, τῷ μήκει πευτήκοντα πήχαις πρὸς ὕψος, ἐν δὲ
 ἐλάττω κατὰ πλάτος· ἐφ' ὧν ἐπισύλιον καθερμόσθη τε-
 τράγωνον ὑπερεῖδον τὴν σὺμπασαν τῷ συμποσίᾳ εἶγην. αὐ-
 τῇ δ' ἐνεπετάσθη κατὰ μέσον ἐρανίσκῳ κοκκινοβαφεῖ περι-
 λεύκῳ, καὶ ἐκότερον δὲ μέρος εἶχε δοκὲς μεσολευκὰς
 ἐν τετάσμασι †) πυργωτοῖς καταλημμένους, ἐν αἷς φαντα-
 ματα γραπτὰ κατὰ μέσον ἐτέτακτο. τῶν δὲ κίωνων εἰ μὲν
 τέσσαρας ὁμοίωοντο φοινίξιν, οἱ δ' ἀνὰ μέσον θύρῃσι εἰ-
 χον φαντασίαν. τῶν δ' ἐκτὸς περίσυλος ἐπεκώπητο σύμμε-
 ταῖς τρισὶ πλευραῖς καμνωτὴν ἔχουσα εἶγην, ἐν δὲ τὴν
 τῶν κατακειμένων ἀκολουθίαν ἐσάναι συνέβαινε. ἥς τὸ
 μὲν ἐντὸς αὐλαίαις περιέχοντο φοινικίναις· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνὰ
 μέσον χώρων ††) δοραὶ θηρίων παράδοχοι καὶ τῇ τοιαύτῃ
 καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐκρέμαντο. τὸ δὲ περιέχον αὐτὴν ὕψι-
 θρον μυδρίναις τε καὶ δάφναις καὶ ἄλλοις ἐπιτηδεύουσιν ἔρνε-
 σιν ἐγγόνει συνηραφές. τὸ δ' ἔδαφος πᾶν ἄνδρσι κατετί-
 πατο παντοίοις. ἡ γὰρ Αἴγυπτος καὶ διὰ τὴν τῷ περιέχον-
 τος αἶρος εὐκράσιαν καὶ διὰ τὰς κηπεύοντας τὰ στανίας
 καὶ ὄραν ἐνεστηκυῖαν ἐν ἐτέροις φυόμενα τότε αἶφρονος
 γεννᾷ καὶ διὰ παντός· καὶ ἔτε ῥόδιον, ἔτε λευκίδιον, ἔτ'
 ἄλλο ῥαδίως ἄνδρος ἐκλιπαῖν ἔθεν ἡδέεον· εἶωθε. διὰ δὲ
 καὶ κατὰ μέσον χειμῶνα τῆς ὑποδοχῆς τότε γενηθείσης
 παράδοχος ἡ φαντασία τότε τοῖς ξένοις κατέστη. τὰ γὰρ
 εἰς μίαν εὐρεθῆναι εὐφάνωσιν οὐκ ἂν δυναθῆναι ἐν ἄλλῃ
 πόλει ῥαδίως· ταῦτα καὶ τῷ πληθεὶ τῶν κατακειμένων
 ἐχορηγεῖτο εἰς τὰς εὐφάνους ἀφρόνων, καὶ εἰς τὸ τῆς σκη-
 νῆς ἔδαφος κατεπέπατο χυθὴν, θείη τινὸς ὡς ἀληθῆς
 αἰποταλοῦντα λειμῶνος πρόσοψιν. δέκεται δὲ ἐπὶ μὲν τῶν
 τῆς σκηνῆς παρασάδων ζῶα μαρμάρινα τῶν πρώτων τεχνι-
 τῶν, ἐκείτων· ἐν δὲ ταῖς ἀνὰ μέσον χώραις πίνακες τῶν
 Σικωνιακῶν ζωγράφων· ἀναλλάξ δ' ἐπίλεκτοι εἰκασίαι
 παντοῖοι, καὶ χιτῶνες χρυσοῦφεῖς, ἐφαπτίδας τε καὶ ἄλλαι

†) γρ. μεσολένους ἱμπ.

††) γρ. χερσῶν.

ται, τινὲς μὲν εἰκόνας ἔχουσαι τῶν βασιλέων ἐνυφασμέναις, αἱ δὲ μυθικᾶς διαθέσεις. ὑπερένω δὲ τέτων θυρεοὶ περιέκειντο ἐν ἀλλὰξ ἀργυραῖ τε καὶ χρυσεῖ. ἐν δὲ ταῖς ἐπάνω τέτων χώραις ἔσκις ὀκταπύχουσιν ἄντρα κατασκευάσο, κατὰ μὲν τὸ μήκος τῆς σκηπῆς ἐξ ἑκατέρω †) πλευρᾷ, κατὰ πλάτος δὲ τέτταρα. συμπόσια τε ἀντία ἀλλήλων αὐτοῖς ††) τραγικῶν τε καὶ κωμικῶν καὶ σατυρικῶν ζώων, ἀληθινὸν p.197. ἐχόντων ἱματισμὸν, οἷς παρέκειτο καὶ ποτήρια χρυσεῖ. κατὰ μέσον δὲ τῶν ἄντρων Νύμφαι ἐλείφθησαν *), ἐν αἷς ἔκειντο Δελφικοὶ χρυσοὶ τρίποδες. ὑποθήματα ἔχοντες. κατὰ δὲ τὸν ὑψηλότετον τόπον τῆς ὀροφῆς ἀστοὶ κατὰ προσώπων ἦσαν ἀλλήλων χρυσοὶ, πεντεκαίδεκαπύχους τὸ μέγεθος. ἔκειντο δὲ καὶ κλῖναι χρυσεῖ σφιγγόποδες ἐν ταῖς δυσὶ πλευραῖς, ἑκατόν· ἡ γὰρ κατὰ πρόσωπον ὄψις ἀφαιται ἀναπεπταμένη. ταύταις δ' αὐφίστατοι ἀλμυραῖς ὑπερωντο τῆς πρώτης ἐρέας, καὶ περιστρώματα ποικίλα διαπρεπῆ ταῖς τέχναις ἐπὶ. ψιλὰ δὲ Περσικὰ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν χώραν ἐκάλυπτον, ἀκριβῆ τὴν εὐγραμμίαν τῶν ἐνυφασμένων ἔχουσαι ζωδίων. παρετέθησαν δὲ καὶ τρίποδες τοῖς κατακειμένοις χρυσοὶ, διακόσιοι τὸν ἀριθμὸν, ὥς εἶναι δύο κατὰ κλῖνην, ἐπ' ἀργυρῶν διόδρων. ἐκ δὲ τῶν ὀπισθεν πρὸς τὴν ἄποψιν ἑκατόν ἀργυραῖ λεκάναι καὶ καταχύσεις ἴσαι παρέκειντο. ἐπεπῆγει δὲ τῷ συμπόσιῳ κατ' ἀντικρὺ καὶ ἑτέρα κλῖνη πρὸς τὴν τῶν κυλικίων καὶ ποτηρίων τῶν τε λοιπῶν τῶν πρὸς τὴν χρῆσιν ἀνηκόντων καὶ κατασκευασμάτων **) ἔκθετον· αὐτὰ δὲ πάντα χρυσεῖ τε ἦν καὶ διάλυτα, θαυμαστὰ ταῖς τέχναις. τέτων δὲ τὴν μὲν κατὰ μέρος κατασκευὴν καὶ τὰ γένη μακρὸν ἐπεφαίνετό μοι ***) δηλοῦν. τὸ δὲ τῷ εὐθιμῷ πληθὺς εἰς μυρία τάλαντα ἀργυρίῃ τὴν σύμπταν εἶχε κατασκευὴν. ἐπεὶ δὲ τῆς σκηπῆς C. 7. τὴν κατασκευὴν διεληλύθαμεν, ποιησόμεθα καὶ τῆς πομπῆς ἐξήγησιν. ἦγγο γὰρ διὰ τῷ κατὰ τὴν πόλιν εὐδία. πρώτη δ' ἐβάδιζεν Ἐπιφόρευ· καὶ γὰρ ἀρχὴν εἶχεν ἡ πομπή,

†) γρ. ἐν ἑκατ. ††) γρ. ἐν αὐτοῖς, vel παρ' αὐτοῖς.

*) γρ. νύμφαι· ἐλείφθη.

**) γρ. ἀνηκόντων κατασκευ.

***) γρ. διεφαίνετό μοι.

καθ' ὃν ὁ προειρημένος ἀπὸρ φαίνεται χρόνον. ἔπειδ' ἡ τοῖς τῶν βασιλέων γονεῦσι κατωνομασμένη. μετὰ δὲ ταῦτα· αἱ τῶν θεῶν ἀπάντων οἰκαίαν ἔχουσαι τῆς περὶ ἑκάστων ἐκ τῶν ἱστορίας διασκευήν. τὴν δὲ τελευταίαν Ἑσπέρην συνέβηκεν εἶναι, τῆς ὥρας εἰς τὴν συναγέσης τὸν καιρὸν. τὰ δὲ κατὰ μέρος αὐτῶν εἰ τις εἶδέναι βέλεται, τὰς τῶν πεντατηρίδων γραφὰς λαμβάνων ἐπισκοπεῖτω. τῆς δὲ Διονυσιακῆς πομπῆς πρῶτοι μὲν προῆσαν οἱ τὸν δόχλον ἀνείργοντες Σηληνοὶ πορφυρᾶς χλαυίδας, οἱ δὲ Φοινικίδας ἡμιφισμένοι. τότε δ' ἐπηκολύθουν Σάτυροι καθ' ἑκάστην τῶν εἰσὶν μέρος εἰκοσι, λαμπάδας φέροντες κισσίνας *) διαχρύσευς. μετ' ὧς Νῆλαι χρυσᾶς ἔχουσαι πτέρυγας· ἔφερον δ' αὐταὶ θυμιατήρια ἑξαπλήχη κισσίνοις καὶ χρυσοῖς κέσσι † **) διασκευασμένα, ζωτὰς ἀνθεδουκυῖαι χιτῶνας, αὐταὶ δὲ τὸν κόσμον χρυσοῦν περικείμεναι. μετὰ δὲ ταύτας εἴτετο βωμὸς ἑξαπλήχης διπλῆς κισσίνῃ φυλλάδι διαχρύσευ πετυκασμένος, ἔχων ἀμπέλων χρυσοῦν ἐσφαιρὸν μεσολευκῆς μίτρας κατελιγμένον. ἐπηκολύθουν δ' αὐτῷ παῖδες ἐν χιτῶσι πορφυροῖς λιβανωτὸν καὶ σμύρναν, ἔτι δὲ πρόπον ἐπὶ χρυσοῦν μαζονόμων φέροντες, ἑκατὸν εἰκοσι. μετ' ὧς Σάτυροι τεσσαράκοντα ἐσφαιρωμένοι κισσίνοις χρυσοῖς ἐσφαιροῖς· τὰ δὲ σώματα οἱ μὲν ἐκέχρωντο ὁσρέϊα, τινὲς δὲ

p.198. μίλτω καὶ χρώμασιν ἑτέροις· ἔφερον δὲ καὶ ἔτι ἐσφαιρὸν χρυσοῦν ἐξ ἀμπέλων καὶ χρυσοῦ ἀργασμένον. μετ' ὧς Σηληνοὶ δύο ἐν πορφυραῖς χλαμύσι καὶ κρηπίσι λευκαῖς· εἷχα δ' αὐτῶν ὁ μὲν πέτασον καὶ κηρύκιον χρυσοῦν, ὁ δὲ σάλπιγγα. μέσος δὲ τῶν ἐβάδιζεν ἀνὴρ μείζων τετραπλήχης ἐν τραγικῇ διαδέσει καὶ προσώπῳ, φέρων χρυσοῦν ἀμειλίχους κέρας, ὃς προσηγορεύετο Ἐνιαυτός. ὃ γυνὴ περικαλλεστήτη κατὰ τὸ μέγεθος εἴπετο, πολλῷ χρυσῷ καὶ διαπρεπεῖ πεκοσμημένη, φέρουσα τῇ μὲν μιᾷ τῶν χειρῶν ἐσφαιρὸν περσαίαν, τῇ δ' ἑτέρᾳ ῥάβδον φοίνικος· ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη Πεντατηρίς. ταύτῃ δ' ἐπηκολύθουν Ὀλραι τέσσαρες διασκευασμένοι, καὶ δύο κίσσινα ἐκ χρυσοῦ ἑξαπλήχη, καὶ βωμὸς ἀνὰ μέσον τῶν τετραγώνος χρυσοῦ. καὶ πάλιν Σάτυροι

*) γρ. βυσσίναις.

**) conl. κανέσι.

τεφάνης ἔχοντες κισσίνας χρυσῆς, Φοινικίδας περιβεβλη-
 μένοι· ἔφερον δ' οἱ μὲν οἰνοχόην χρυσῇν, οἱ δὲ καρχήσιον.
 μεθ' ἑς ἐπορεύετο Φιλίσκος ὁ ποιητής, ἱερεὺς ὢν Διονύσου,
 καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Διόνυσον τεχνῖται. τέτων δ' ἐφαξῆς
 ἐφ' ὅρουντο Δελφικοὶ τρίποδες, ἄλλα τοῖς τῶν ἀθλητῶν χο-
 ρηγοῖς, ὁ μὲν παιδίσκων, ἐννέα πηχῶν τὸ ὕψος, ὁ δὲ
 πηχῶν δώδεκα, ὁ τῶν ἀνδρῶν. μετὰ τέττης τετράκυκλος πη-
 χῶν τεσσαρεσκαίδεκα, ὅκτω δὲ τὸ πλάτος, ἦγετο ὑπὸ
 ἀνδρῶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν. ἐπὶ δὲ ταύτης ἐπὶν ἄγαλ-
 μα Διονυσίῃ δεκάπηχυν, σκένδον ἐκ καρχήσις χρυσῆ, χι-
 τῶνα πορφυροῦν ἔχον διάπεζον, καὶ ἐπ' αὐτῇ κροκωτὸν
 διαφανῇ, περιβεβλητο δὲ ἱμάτιον πορφυροῦν χρυσοποίκι-
 λον. πρόκειτο δὲ αὐτῶν κρατὴρ Λακωνικὸς χρυσῆς μετρη-
 τῶν δεκαπέντε, καὶ τρίπες χρυσῆς, ἐφ' ἧς θυμιατήριον χρυ-
 σοῦν, καὶ Φιάλαι δύο χρυσαῖ κασίαις μεταὶ καὶ κρόκη.
 περιέκειτο δ' αὐτῇ καὶ σκυὰς ἐκ κισσοῦ καὶ ἀμπέλου καὶ
 τῆς λοιπῆς ὁπωρὶς κεκοσμημένη. προσήρτηντο δὲ καὶ τέφα-
 νοι καὶ ταινίαι καὶ θύρσοι καὶ τύμπανα καὶ μίτραι, πρόσ-
 ωπά τε Σατυρικά καὶ κωμικὰ καὶ τραγικὰ. τῇ δὲ τετρα-
 κύκλῳ ἱερεῖς καὶ ἱέραιαι. καὶ πέττης ταλεταὶ καὶ θίασοι
 παντοδαποὶ καὶ τὰ λίπανα φέρουσαι†). μετὰ δὲ ταῦτα αἱ Μανέ-
 ται, αἱ καλούμεναι Μιμαλλόνες, καὶ Βασσάραι, καὶ Λυδαὶ κα-
 τακεχυμέναι τὰς τρίχας καὶ ἐσεφανωμέναι, τινὲς μὲν εὐθε-
 σιν, αἱ δὲ σμίλαξι καὶ ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ· καταῖχον δὲ
 ταῖς χερσὶν αἱ μὲν ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις. μετὰ δὲ ταύ-
 τας ἦγετο τετράκυκλος, πηχῶν ὅκτῳ πλάτος, ὑπὸ ἀν-
 δρῶν ἐξήκοντα, ἐφ' ἧς ἄγαλμα Νύσσης ὀκτάπηχυν κατῆ-
 μενον, ἐνδεύκως μὲν θάψινον χιτῶνα χρυσοποίκιλον, ἱμά-
 τιον δὲ ἡμφιεστο Λακωνικόν. ἀνίστατο δὲ τῆτο μηχανικῶς,
 ἔδενος τὰς χεῖρας προάγοντος, καὶ σκυῖσαν ἐκ χρυσῆς
 Φιάλης γάλα, πάλιν ἐκάθητο. εἶχε δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ θύρ-
 σον ἐσεμμένον μίτραις. αὕτη δ' ἐσεφάνετο κισσίνα χρυ-
 σῇ καὶ βότρυσι διαλίθοις πολυτελέσιν, εἶχε δὲ σκυῖδα
 καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς τετρακύκλου κατεπεπῆγεσαν λαμπρά-

†) γρ. ἱερεῖς καὶ ἱέραιαι, καὶ Ὀρφοτελισαί, καὶ θίασοι
 παντοδαποί, καὶ αἱ τὰ λίπανα φέρ.

Р.199. δας διάχρυσοι τέτταρες. ἐξῆς εἴπετο ἄλλη τετρακύκλος, μή-
κος πηχῶν εἴκοσι, πλάτος ἐκκαίδεκα, ὑπὸ ἀνδρῶν τριακοσίαν.
ἐφεξῆς †)· κατεσκευάσθη ληνὸς πηχῶν εἰκοσιτεσσαράων, πλά-
τος πεντεκαίδεκα, πλήρης σαφυλῆς. ἐκείτουν δὲ ἐξήκοντα
Σάτυροι πρὸς αὐλὸν ἄδοντες μέλος ἐπιλήνιον. ἐφεσῆκει δ'
αὐτοῖς Σειληνός. καὶ δι' ὅλης τῆς οἴᾳ τὸ γλεῦκος ἔρρει.
ἐξῆς ἐφέρετο τετρακύκλος, μήκος πηχῶν κέ, πλάτος τετ-
ταρεκαίδεκα· ἦγγοτο δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίαν· ἐφ' ἧς
ἦν ἀσπὸς τρισχιλίαις ἔχων μετρητὰς, ἐκ παρδαλῶν δερμά-
των ἐρράμμενος· ἔρρει δὲ καὶ ἔτος, κατὰ μικρὸν ἀνέλα-
νος, κατὰ πᾶσαν τὴν οἴον. ἠκολούθουν δ' αὐτῷ Σάτυροι
καὶ Σειληνοὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτεφανωμένοι, φέροντες οἱ μὲν
οἶνοχόας, οἱ δὲ Φιάλας, οἱ δὲ Θηρικλείας μεγάλας, πίν-
τα χρυσᾶ. ἐχομένως ἦγγοτο κρατὴρ ἀργυρεῖς, ἑξακοσίαις
χωρῶν μετρητὰς, ἐπὶ τετρακύκλῳ ἐλκόμενος ὑπὸ ἀνδρῶν
ἑξακοσίαν· εἶχε δὲ καὶ ὑπὸ τὰ χεῖλη καὶ τὰ ὦτα καὶ
ὑπὸ τὴν βάσιν ζῶα τετορνευμένα, καὶ διὰ μέσση ἐτεφανω-
το χρυσῷ διαλίθω. ἐξῆς ἐπεφέρετο κυλίκια ἀργυρεῖα δωδε-
καπήχη δύο, ὕψος πηχῶν ἑξ· ταῦτα δ' εἶχον ἄνω τε
ἀκρωτήρια καὶ ἐν ταῖς γάστραις κύκλω, καὶ ἐπὶ τῶν πο-
δῶν ζῶα τρία ἡμιπήχη, καὶ πηχυαῖα πλήθει πολλά. καὶ
λευκῆρες μεγάλοι δέκα, καὶ κρατῆρες ἐκκαίδεκα, ὧν οἱ
μειζες ἐχώρουν μετρητὰς τριάκοντα, οἱ δ' ἐλάττωσι τέν-
τε. εἶτα λέβητες ἑξ· βανωτοὶ εἰκοσιτέσσαρες *), ἐπ' ἐγ-
γυθῆκαις πέντε, καὶ ληνοὶ ἀργυρεῖ δύο, ἐφ' ὧν ἦσαν βί-
κοι εἰκοσιτέσσαρες, τράπεζα τε ὀλίγη ἀργυρεῖ δωδεκάτηχυς,
καὶ ἄλλαι ἑξαπήχαις τριάκοντα· πρὸς δὲ τέτοις τρίποδες
τέσσαρες, ὧν εἰς μὲν εἶχε τὴν περίμετρον πηχῶν ἐκ-
καίδεκα, κατάργυρος ὧν ὅλος, οἱ δὲ τραῖς ἐλάττωες ἑν-
τες διάλιθοι κατὰ μέσον ὑπῆρχον. μετὰ δὲ τέτας ἐφέρον-
το Δελφικοὶ τρίποδες ἀργυροῖ, ὀγδοήκοντα τὸν ἀριθμὸν,
ἐλάττωες τῶν προειρημένων, ὧν αἱ γωνίαι τετραμέτροι·
ὕδριας εἴκοσι καὶ ἑξ· ἀμφορεῖς Παναθηναϊκοὶ δεκαῖς
ψυκτῆρες ἑκατὸν ἐξήκοντα· τέτων δ' ὁ μέγιστος ἦν μετρητῶν

†) γρ. ἐφ' ἧς.

*) γρ. λέβητες ἑξ ὧν ἔχοντες (τεῖ ἀμφ-
ωτοῖ), αὐτοὶ δὲ καὶ.

ἔξ, ὁ δὲ ἐλάχιστος δύο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἅπαντα ἀργυρᾶ. ἐχόμενα δὲ τέτων ἐπόμενουν οἱ τὰ χρυσώματα. Φέροντες κρατῆρας Λακωνικὰς τέτταρας, ἔχοντας τεφάνες ἀμπελίνες. τετραμέτρητοι ἕτεροι, Κορινθιαργεῖς, δύο· ἔτοι δ' εἶχον ἄνωθεν κατῆμένα περιφανῇ τετορευμένα ζῶα, καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάσραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα, ἐχάρει δ' ἕκαστος μετρητὰς ὀκτῶ, ἐπ' ἐγγυθῆκαις. καὶ ληνός, ἐν ᾗ ἦσαν βίκου δέκα, ὀλκεία δύο, ἐκάτερον χωροῦν μετρητὰς πέντε, κωθῶναι διμέτρητοι δύο, ψυκτῆρες εἰκοσι δύο, ὧν ὁ μέγιστος ἐχώρει μετρητὰς τριάκοντα, ὁ δὲ ἐλάχιστος ἐχάρει μετρητὴν. ἐπόμενους δὲ τρίποδες χρυσοὶ μεγάλοι τέτταρες, καὶ χρυσωματοθήκη χρυσῇ διαλίθος πηχῶν δέκα, ὕψος ἔχουσα βασμὸς ἔξ· ἐν οἷς καὶ ζῶα τετραπάλαια, ἐπιμελῶς πεποιημένα, πολλὰ τὸν ἀριθμόν· καὶ κυλίκια δύο, καὶ ὑάλινα διάχρυτα δύο. ἐγγυθῆκαι χρυσαῖ τετραπήχαις δύο, ἄλλαι ἐλάττους τρεῖς. ὑδρίαι δέκα, βωμὸς τρίπηχυς, μαζονο-ρ.200., μίαι †) εἰκοσιπέντε. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπορεύοντο παῖδες χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, ἐνδεδυκότες χιτῶνας λευκὰς, ἐτεφανωμένοι, οἱ μὲν κισσῷ, οἱ δὲ πιτυίνῳ *). διακίσιοι δὲ καὶ πεντήκοντα χοεῖς εἶχον χρυσῆς, τετρακόσιοι δὲ ἀργυρῆς, ἕτεροι δὲ τριακόσιοι καὶ εἰκοσι ψυκτῆρια ἔφερον χρυσᾶ, οἱ δὲ ἀργυρᾶ. μεθ' ἧς ἄλλαι παῖδες ἔφερον περάμια πρὸς τὴν τῆ γλυκισμῆ χρεῖαν· ὧν εἰκοσι μὲν ἦν χρυσᾶ, πεντήκοντα δὲ ἀργυρᾶ, τριακόσια δὲ κακηρογραφημένα χρῶμασι παντοίοις. καὶ περασθέντων ἐν ταῖς ὑδρίαις καὶ πίδοις πάντες κοσμίως ἐγλυκάνθησαν οἱ ἐν τῷ εαδίῳ. ἐξῆς τέτοις καταλέγει τετραπήχαις τραπέζας, ἐφ' ὧν πολλὰ θῆκας ἀξία πολυτελῶς κατασκευασμένα περιήγετο θεάματα. ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς Σεμέλης θάλαμος, ἐν ᾗ ἔχεσι χιτῶνας τινες διαχρύσεις καὶ λιθοκολλήτες τῶν πολυτιμῶν. οὐκ ἄξιον δ' ἦν παραλιπεῖν τήνδε τὴν τετρακύκλον, μῆκος ἔσαν πηχῶν εἰκοσιδύο, πλάτος δεκατεσσάρων, ὑπὸ ἀνδρῶν ἐλκομένην πεντακοσίαν, ἐφ' ἧς ἄντρον ἦν βαθὺ κατ' ὑπερ-

†) γρ. μαζονόμια.
 γρ., οἱ δὲ π.

*) γρ. ἐτεφανωμένοι, οἱ μὲν κισσί-

βολὴν κισσῶ καὶ μίλτῳ. ἐκ τήτε περιεργί καὶ Φάσσι πε-
 τρυγόνες καὶ ὅλην ἐξίπταντο τὴν ὁδὸν, λιανύσσας *)
 τὰς πόδας δεδεμέναι, πρὸς τὸ ῥαδίως ὑπὸ τῶν θωπεύων
 ἀρκάζεσθαι. ἀνέβλυζον δὲ ἐξ αὐτῶ καὶ κρενοὶ δύο, ἡ
 μὲν γάλακτος, ὁ δὲ οἶνου. πᾶσαι δ' αἱ περὶ αὐτὸν νύμφαι
 ἐσφάντες εἶχον χρυσᾶς, ὁ δὲ Ἑρμῆς καὶ κηρύκειον χρυ-
 σοῦν, ἐσθῆτας δὲ πολυτελεῖς. ἐπὶ δὲ ἄλλης τετρακύκλης,
 ἣ περιεῖχε τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἀθροδὸν Διονύσου, Διόνυσος ἦν
 δωδεκάπηχυς, ἐπ' ἐλέφαντος κατακαίμενος, ἡμφιεσμένος
 πορφυρίδα καὶ ἐσφάνον κισσῶ καὶ ἀμπέλλῃ χρυσοῦν ἔχων,
 εἶχεν ἐν ταῖς χερσὶ θυρσέλογχον χρυσοῦν, ὑπεδέδοτο δὲ
 ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς †). προσκἀθῆτο δ' αὐτῶ ἐπὶ τῷ τρα-
 χήλῳ τῷ ἐλέφαντος Σατυρίσκος πεντάπηχυς, ἐσφάνωμέ-
 νος πίτυος ἐσφάνῳ χρυσῶ, τῇ δεξιᾷ χειρὶ αἰγίῳ πέριτι
 χρυσῶ σημαίνων. ὁ δὲ ἐλέφας σκευὴν ἔειχε χρυσῇ καὶ
 περὶ τῷ τραχήλῳ κίστινον χρυσοῦν ἐσφάνον. ἠκολούθουν
 δὲ τήτῳ παιδίσκαι πεντάκισσαι, κεκοσμημέναι χιτῶσι περ-
 φυροῖς, χρυσῶ διαζωσμέναι· ἐσφάνωντο δὲ αἱ μὲν ἡγί-
 μεναι ἑκατὸν εἴκοσι χρυσοῖς πιτυνοῖς ἐσφάνοις. ἠκολούθουν
 δὲ αὐταῖς Σάτυροι ἑκατὸν εἴκοσι, πανοπλίαις, οἱ μὲν ἀρ-
 γυρεῖς, οἱ δὲ χαλκᾶς, ἔχοντες. μετὰ δὲ τήτῃς ἑπορεύον-
 το ὄνων ἵλαι πέντε, ἐφ' ὧν ἦσαν Σειληνοὶ καὶ Σάτυροι
 ἐσφαναμένοι· τῶν δὲ ὄνων οἱ μὲν χρυσᾶς, οἱ δὲ ἀργυρεῖς
 προμετωπίδας καὶ σκευασίας εἶχον. μετὰ δὲ τήτῃς ἐλαφάν-
 ταν ἄρματα ἀφαιδῆ εἰκοσιτέσσαρα, καὶ συνωρίδες τράγων
 ἀξήκοντα, κώλων δεκαδύο, ὀρύγων ἑπτὰ, καὶ βεβάλων δε-
 C. 8. κατέντε. ερμῶν συνωρίδες ὀκτώ, ἐλάφων ἑπτὰ. καὶ συν-
 ωρίδες τέσσαρες ὄνων ἀγρίων ἄρματα τέσσαρα. ἐπὶ δὲ
 πάντων τήτων ἀναβεβήκει παιδάρια, χιτῶνας ἔχοντα ἡνω-
 χικὰ καὶ πετάσας. παραναβεβήκει δὲ παιδισκάρια διασπε-
 ασμένα πελταρίοις καὶ θυρσολόγχοις, κεκοσμημένα ἱμε-
 τίοις καὶ χρυσίοις. ἐσφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἡνιοχῶντα παι-
 δάρια πίτυϊ, τὰ δὲ παιδισκάρια κισσῶ. ἐπῆσαν δὲ συνωρί-
 ρ. 201. δες καμήλων ἐξ ἑκατέρου μέρους τρεῖς, αἷς ἀπηκολούθουν
 ἀπῆναι ὑφ' ἡμιόνων ἀγόμεναι. αὗται δ' εἶχον σκηναὶς βαρ-

*) γρ. λινίσκοις.

†) γρ. χρυσογράμματα.

κὰς, ἐφ' ὧν ἐκίθητο γυναῖκες Ἰνδαὶ καὶ ἑτεραι, κο-
 ημέναι ὡς αἰχμάλωτοι. κάμηλοι δ' αἱ μὲν ἔφερον λι-
 πτὰ μνᾶς τριακοσίας, κρόκους καὶ κασίεας καὶ κινναμώμους
 εἰριδας καὶ τῶν λοιπῶν ἀρωμάτων διακοσίας. ἐχόμε-
 νῶν ἦσαν Αἰθίοπες δωροφόροι, ὧν οἱ μὲν ἔφερον
 γὰς ἑξακοσίας, ἕτεροι δὲ ἐβένους κορυμὰς δισχιλίους, ἄλ-
 χρυσῶν καὶ ἀργυρίων κρατῆρας ἐξήκοντα, καὶ ψήγματα
 σίε. μεθ' ἧς ἐκόμπευσαν κυνηγοὶ δύο ἔχοντες σιβύνους
 χρύσεας. ἤγοντο δὲ καὶ κύνες δισχίλιοι τετρακόσιοι, οἱ
 Ἰνδοί, οἱ λοιποὶ δὲ Ὑρκανοὶ καὶ Μολοσσοί, καὶ ἐτέ-
 ρων. ἐξῆς ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα, φέροντες δέν-
 δρον ὧν ἀνήρτητο θηρία παντοδαπὰ καὶ ὄρνεα. εἴτ'
 ἵκοντο ἐν ἀγγαίοις ψιττακοί, καὶ τχοί, καὶ μελεαγρί-
 καὶ Φασιανοὶ ὄρνιθες, καὶ ἄλλαι Αἰθιοπικαὶ πλήθει
 αἱ. εἰπὼν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ καταλέξας ζώων
 ας, ἐπιφέρει πρόβατα Αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα,
 βία τριακόσια, Εὐβοϊκὰ εἴκοσι. καὶ ὅλοι λευκοὶ βόες
 κοὶ εἴκοσι ἑξ, Αἰθιοπικοὶ ὀκτώ, ἄρκτος μὲν λευκὴ με-
 μία, παρδάλεις δεκατέσσαρες, πάνθηροι *) δεκαῖξ,
 ἰά τέσσαρα, ἄρκηλοι †) τρεῖς, καμηλοπαρδαλὶς μία,
 ιερῶς Αἰθιοπικὸς εἷς. ἐξῆς ἐπὶ τετρακύνκλῳ Διόνυσος
 τῶν τῆς Ῥέας βωμῶν καταπεφυγὼς, ὅτε ὑπὸ Ἡρας
 ιετο, εἰφανὸν ἔχων χρυσῶν, Πριάπῃ αὐτῷ παρῶ-
 ἔεφανωμένῳ χρυσῷ κισσίνῳ· τὸ δὲ τῆς Ἡρας ἀγαλ-
 σεφάνην εἶχε χρυσῇν. Ἀλεξάνδρῳ δὲ καὶ Πτολε-
 μάχῳ ἀγάλματα ἐεφανωμένα σεφάνοις κισσίνοις ἐκ χρυσῶ.
 ἡ τῆς Ἀρετῆς ἀγαλμα, τὸ παρῶς τῷ Πτολεμαίῳ,
 ἵον εἶχεν ἐλαίας χρυσῆν. καὶ Πρίαπος δ' αὐτοῖς συμ-
 ἵν ἔχων σεφάνον κιστὸν ἐκ χρυσῶ. Κορινθὸς δὲ πόλις,
 τῶσα τῷ Πτολεμαίῳ, ἐεφάνωτο διαδήματι χρυσῷ.
 κειντο δὲ πᾶσι τέτοις κυλίκιον μεσὸν χρυσομήτων, κρα-
 γε χρυσῶς μετρητῶν πέντε. τῇ δὲ τετρακύνκλῳ ταύτῃ
 ἵθουν γυναῖκες ἔχειν ἱμάτια πολυτελῆ καὶ κόσμον
 ηγορεύοντο δὲ πόλεις, αἱ τε ἀπ' Ἰωνίας καὶ λοιπαὶ
 ηνίδες, ὅσαι τὴν Ἀσίαν καὶ τὰς νήσους κατοικῶσαι

γρ. πάνθηρις.

†) γρ. ἄρκηλοι.

ὑπὸ τῆς Πέρσεως ἐτάχθησαν· ἐφ' ὧν δὲ πᾶσαι τῆς
 χρυσῆς. ἐφέρετο καὶ ἐπ' ἄλλῃ τετρακύκλῳ θύρσοις ὑψι-
 κοντάπηχους χρυσῆς, καὶ λόγχῃ ἀργυρᾷ ἐξηκοντάπηχου,
 καὶ ἐν ἄλλῃ Φαλλῷ χρυσῆς πηχῶν ἑκατὸν εἰκοσι, δια-
 γραμμένος καὶ διαδεδεμένος σέμμασι διχαρῦσαις, ἔχων ἐπ'
 ἀκρον αἶψα χρυσῆν, ἣ ἦν ἡ περίμετρος πηχῶν ἑξ. πολ-
 λῶν ἔν καὶ ποικίλων εἰρημένων ἐν ταῖς κομταῖς ταύταις.
 μόνα ἐξελεχόμεθα, ἐν οἷς ἦν χρυσὸς καὶ ἀργυρὸς. καὶ
 γὰρ διαθέσεις πολλαὶ ἀκοῆς ἦσαν αἵτιαι, καὶ θηρίων πλῆ-
 θη καὶ ἵππων, καὶ λέοντες καμμεγέθεις εἰκοσι καὶ τέσσα-
 ρες. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τετράκυκλοι, ἃ μόνον εὐκλῆς βα-
 σιλῶν φέρεται. ἀλλὰ καὶ θεῶν πολλὰ. μεθ' ἃς χορὸς ἐπέμ-
 πτευσεν ἀνδρῶν ἑξακοσίων, ἐν οἷς κινδύριαι συνεισέστησαν
 τριακόσιοι, ἐπιχρῦστες ἔχοντες ὅλας κινδύριαι καὶ σφάντες
 p. 202. χρυσῆς. μεθ' ἃς ταῦροι διήλθον δισχίλιοι. ὁμοχρωμάται,
 χρυσόκερῳ, προμεταπίδας χρυσῆς καὶ ἀνὰ μέσον σφάντες,
 ὄρμες τε καὶ αἰγίδας πρὸ τῶν στήθων ἔχοντες· ἦν δ' ἄπαν-
 τα ταῦτα χρυσᾷ. καὶ μεταταῦτα Διὸς ἦγετο κομτὴ, καὶ
 ἄλλων παμπόλλων θεῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Ἀλεξάνδρῳ, ὃς
 ἐφ' ἄρματός ἐλεφάνταν ἀληθινῶν *) ἐφέρετο χρυσῆς, Νί-
 κῃ καὶ Ἀθηνᾶν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχων. ἐπέμπευσαν δὲ
 καὶ θρόνοι πολλοὶ ἐξ ἐλεφάντος καὶ χρυσῆς κατεσκευασμέ-
 νοι, ὧν ἐφ' ἑνὸς ἔκειτο σφάνη χρυσῇ, ἐπ' ἄλλῃ δ' ἦν
 κέρας χρυσοῦν, ἐπ' ἄλλῃ δὲ ἦν σφάνος χρυσῆς, καὶ ἐπ'
 ἄλλῃ δὲ κέρας ὀλέχρυσον. ἐπὶ δὲ τὸν Πτολεμαίῳ τῷ Σω-
 τήρῳ θρόνον σφάνος ἐπέκειτο ἐκ μυρίων κατεσκευασμένων
 χρυσῶν. ἐπόμεπυσαν δὲ καὶ θυμιατήρια χρυσᾷ τριακόντα
 καὶ πεντήκοντα, καὶ βαμοὶ δὲ ἐπίχρυστοι ἐσφαναμένοι
 χρυσοῖς σφάνοις, ὧν ἐνὶ παρεπλήγεσθαι δίδωσι χρυσᾷ
 δεκαπήχους τέσσαρες. ἐπόμεπυσαν δὲ καὶ ἐσχάριαι ἐπίχρυ-
 σοι δώδεκα, ὧν ἡ μὲν δώδεκα ἀπήχους τῇ περιμέτρῳ, τέ-
 σσαροντάπηχους ὕψει, ἡ δὲ πηχῶν δεκατέσσαρες. ἐπέμπευ-
 σαν δὲ καὶ Δελφιοὶ τρίποδες χρυσοῖ ἐννέα, ἐκ πηχῶν
 τεσσάρων· ἄλλοι ὀκτώ, πηχῶν ἑξ· ἄλλος πηχῶν τρι-
 κοντα, ἐφ' ἣ ἦν ζῶα χρυσᾷ πενταπήχη, καὶ σφάνος

*) γρ. ἀληθινῆς.

πύκλω χρυσῆς ἀμπέλινος. παρήλθον δὲ καὶ Φοίνικες ἐπί-
 χρυσοὶ ὀκταπήχαις ἑκτὰ, καὶ κηρύκειον ἐπίχρυσον πηχῶν
 τεσσαράκοντα πέντε, καὶ κεραυνὸς ἐπίχρυσος πηχῶν τεσ-
 σαράκοντα, ναὸς τε ἐπίχρυσος, ἧ ἡ περίμετρος πηχῶν τεσ-
 σαράκοντα, δίκρανος πρὸς τέτοις ὀκταπήχου. πολὺ δὲ καὶ
 ζῶων πλήθος ἐπιχρύσων συνεπόμπευεν, ὧν ἦν τὰ πολλὰ
 δωδεκαπήχη, καὶ θηρία ὑπερέχοντα τοῖς μεγέθεσι, καὶ ἀε-
 τοὶ πηχῶν εἴκοσι. εἰσφανοὶ τε χρυσοὶ ἐπόμπευσαν τρισχι-
 λιοὶ διακόσιοι, ἑταῖροί τε μυθικὸς χρυσῆς, λίθοις πολυτε-
 λέσι κεκοσμημένος ὀγδοηκοντάπηχος· ἕτος δὲ περιετίθετο
 πρὸ τοῦ Βερωνικαίου θυρώματι· αἰγὶς τε ὁμοίως χρυσῇ. ἐπόμ-
 πευσαν δὲ καὶ εἰσφάναι χρυσαῖ πάνυ πολλαί, ἃς ἔφερον
 παιδίσκαι πολυτελεῶς κεκοσμημέναι, ὧν μία δίτηχος εἰς
 ἔσθρος, τὴν δὲ περίμετρον ἔχουσα ἑκαταίδεκα πηχῶν. ἐπόμ-
 πευσαν δὲ καὶ θώραξ χρυσῆς πηχῶν δώδεκα, καὶ ἑταῖρος
 ἀργυρῆς πηχῶν ὀκτακαίδεκα, ἔχων ἐφ' αὐτὸν κεραυνὸς
 χρυσῆς δωδεκαπήχαις δύο, καὶ εἰσφανεὶ δρυὸς διάλιθον, ἀ-
 σπίδες χρυσαῖ εἴκοσι, πανοπλῖαι χρυσαῖ ἐξήκοντα τέσσα-
 ρες, κνημίδες χρυσαῖ τριπήχαις δύο, λεκάναι χρυσαῖ δυο-
 καίδεκα, Φιάλαι πολλαί πάνυ τὸν ἀριθμὸν, οἰνοχοαὶ τριά-
 κοντα ἕξ, ἄλειπτρα μεγάλα δέκα, ὑδρίαι δώδεκα, μαζονό-
 μια πεντήκοντα, τράπεζαι διάφοροι, κυλίκια χρυσωμάτων
 πέντε, κέρας ὀλόχρυσον πηχῶν τριάκοντα. ταῦτα δὲ τὰ
 χρυσεύματα ἐκτὸς ἦν τῶν ἐν τῇ τῇ Διονύσει πομπῇ διενε-
 χθέντων. εἴτ' ἀργυρωμάτων ἄμαξαι τετρακίσαι, καὶ χρυσω-
 μάτων εἴκοσι, ἀρωμάτων δὲ ὀκτακόσκιαι. ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἐπόμ-
 πευσαν αἱ δυνάμεις αἱ ἱππικαὶ καὶ πεζικαὶ πᾶσαι καθω-
 πλισμέναι θαυμασίως· πεζοὶ μὲν ἐς πέντε μυριάδας καὶ
 ἑπτακισχιλίους καὶ ἑξακοσίους, ἱππεῖς δὲ δισμύριοι τρισχιλίοι
 διακόσιοι. πάντες δ' ἔτοι ἐπόμπευσαν τὴν ἀρμόζουσαν ἐκά-
 ρ. 203. p. 203.
 τῇ ἡμφασμένοι τολῆν, καὶ τὰς προσηκῆσας ἔχοντες πανο-
 πλίας. ἐκτὸς δ' ὧν πάντες ἔτοι εἶχον πανοπλιῶν, καὶ ἄλ-
 λαι πλεῖται ἦσαν ἀποκαίμεναι, ὧν ἐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἀνα-
 γράφει βρόχιον. κατέλαξε δ' αὐτὸν ὁ Καλλιξένος. εἰσφανώ-
 θησαν δ' ἐν τῇ αἰγῶνι καὶ εἰσφάνοις χρυσοῖς εἴκοσι. Πτολε-

μας δὲ ὁ πρῶτος καὶ Βαρενίκη εἴκοσι τρισὶν *) ἐφ' ἁρμά-
των χρυσῶν καὶ τεμένεσιν ἐν Δωδώνῃ. καὶ ἐγένετο ἐπι-
νημα τῷ νομίσματος τέλαντα δισχίλια διακόσια τριακκα-
πεννέα, μυαὶ πεντήκοντα. καὶ ταῦτ' ἠριθμήθη πάντῃ παρὰ
τοῖς οἰκονόμοις διὰ τὴν τῶν σεφηνούτων προθυμίαν **)
πρὸ τῷ τὰς θύας παρελθεῖν. ὁ δὲ Φιλάδαλφος Πτολεμαῖος
υἱὸς αὐτῶν εἴκοσι χρυσαῖς· δυοὶ μὲν ἐφ' ἁρμάτων χρυσῶν,
ἐπὶ δὲ κίωνων ἐξεπήχει μιᾷ, πενταπήχεσι πάντε, τετρα-
πήχεσιν ἑξ. ποῖα οὖν, ἄνδρες δικτυμόνες, βασιλεῖς ἔτε-
ς γέγονε πολύχρυσος; ἢ γὰρ τὰ ἐκ Περσῶν ***) καὶ Βαβυ-
λῶνος λαβῶσα μέταλλα ἢ χρήματα ἐργασαμένη, ἢ Πακτα-
λὸν ἔχουσα χρυσοῦν ψῆγμα καταφέρειν. μόνος γὰρ ὡς
ἀληθῶς ὁ Χρυσορρύθας καλέμενος Ναῖλος μετὰ τρεφῶν ἰ-
φθόνων καὶ χρυσὸν ἀμβόδηλον καταφέρει ἀκινδύνως γε-
γέμενον, ὡς πᾶσιν ἐξαρκεῖν ἀνδράποισι, δίκην Τριπτολέμου
πεμπόμενον εἰς πᾶσαν γῆν· διόπερ αὐτὸν καὶ ὁ Βυζάντιος
ποιητὴς Παρμένων ἐπικαλέμενος, Αἰγύπτισι Ζεῦ, Φητί,
C. 9. Ναῖλι. πολλῶν δὲ ὁ Φιλάδαλφος βασιλέων πλεῖστα διέφερε,
καὶ περὶ πάντα ἐσπαδάκει τὰ κατασκευάσμενα φιλοτιμίας,
ὥς καὶ πλοίων πλήθει πάντας ὑπερέβαλλεν. τὰ γοῦν μέ-
γιστα ἦν τῶν πλοίων παρ' αὐτῷ τριακοντήρεις δύο, εἰκοστή-
ρης μία, τέσσαρες δὲ τρισκαίδεκῆρεις, δωδεκῆρεις δύο, ἐν-
δεκῆρεις δεκατέσσαρες, ἐννῆρεις τριάκοντα, ἐπτήρεις τρι-
κοντα ἑπτὰ, ἐξήρεις πέντε, πεντήρεις ἑπτακαίδεκα· τὰ δ'
ἀπὸ τετρήρης μέχρι τριηρημιολίας διπλάσιαι τέτων. τὰ δ'
εἰς τὰς νῆσας πεμπόμενα καὶ τὰς ἄλλας πόλεις, ὧν ἤρχε-
ται καὶ τὴν Λυκίην πλείονα ἦν τῶν τετραμισχιλίων. περὶ δὲ
βιβλίων πλήθους καὶ βιβλιοθηκῶν κατασκευῆς καὶ τῆς εἰς
τὸ μεσεῖον συναγωγῆς τί δεῖ καὶ λέγειν, πᾶσι τέτων ὄντων
κατὰ μνήμην; ἐπεὶ δὲ περὶ νεῶν κατασκευῆς εἰρήκαμεν,
φέρ' εἴπωμεν, ἀκοῆς γάρ ἐσιν ἄξια, καὶ τὰ ὑπὸ τῷ Φιλο-
πάτορος βασιλέως κατασκευασμένα σκᾶφη, περὶ ὧν ὁ αὐτὸς
Καλλίξανος ἰσοραεῖ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας, ἐπὶ

*) γρ. χρυσοῖς, εἴκοσι μὲν Πτολεμαῖος ὁ πρῶτος, ἢ δὲ Βα-
ρενίκη εἴκοσι τρισὶν. **) γρ. προμήθειαν. ***) γρ.
ἢ γὰρ ἢ τὰ Π.

λέγων· Τὴν τεσσαρακοντῆρην ναῦν κατεσκευάσεν ὁ Φιλεπά-
τωρ, τὸ μῆκος ἔχουσαν διακοσίων ὀγδοήκοντα πηχῶν, ὅκτω
δὲ καὶ τριάκοντα ἀπὸ παρόδου ἐπὶ πάροδον, ὕψος δὲ ἕως
ἀκροσολίε τεσσαράκοντα ὅκτω πηχῶν. ἀπὸ δὲ τῶν πρυμνη-
τικῶν ἀφλάσων ἐπὶ τὸ τῇ θαλάσῃ *) μέρος αὐτῆς τρεῖς
πρὸς τοῖς πεντήκοντα πήχαις. πηδάλια δ' εἶχε τέτταρα,
τριακονταπήχη, κάπας δὲ θρανητικὰς ὅκτω καὶ τριάκοντα
πηχῶν τὰς μεγίστας, αἱ διὰ τὸ μόλυβδον ἔχουν ἐν τοῖς ἐγ-ρ. 204.
χειρῶσι καὶ γαγονέναι λίαν εἰσω βαρεῖαι· κατὰ τὴν ζύγω-
σιν εὐήρεις ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς χρείας. δίπλωρος δ' ἐγγόνει
καὶ δίπρυμνος, καὶ ἔμβολα εἶχεν ἑπτὰ· τέτων ἐν μὲν ἡ-
γούμενον, τὰ δ' ὑποσέλλοντα· τινὰ δὲ κατὰ τὰς ἐπωτίδας.
ὑποζώματα δὲ ἐλάμβανε δώδεκα· ἐξακοσίων δ' ἦν ἑκασον
πηχῶν. εὐρυθμος δ' ἦν καὶ ὑπερβολήν. θαυματὸς δ' ἦν
καὶ ὁ ἄλλος κόσμος τῆς νεῆς. ζῶα μὲν γὰρ εἶχεν ἐκ
θάλαττω δώδεκα πηχῶν κατὰ πρύμναν τε καὶ πῶραν, καὶ
πῶς τόπος αὐτῆς κηρογραφία κατεσκευαίετο, τὸ δὲ ἔγκω-
πον ἅπαν μέχρι τῆς τρίτης κισσίην φυλλάδα καὶ θύρ-
σας εἶχε πέριξ. πολὺς δ' ἦν καὶ ὁ τῶν ὅπλων κόσμος·
ἀνεπλήρη δὲ τὰ προσδεόμενα **) τῆς νεῆς μέρη. γενομέ-
νης δὲ ἀνακείρας, ἐδέξατο ἐρέτας πλείους τῶν τετρακισχι-
λίων· εἰς δὲ τὰς ὑπηρεσίας τετρακοσίους· εἰς δὲ τὸ κατὰ-
πρωμα ἐπιβάτας τρισχιλίους ἀποδέοντας ἑκατὸν καὶ πεντή-
κοντα· καὶ χωρὶς ὑπὸ τὰ ζύγια πλῆθος ἀνθρώπων ἕτερον
ἐπισιτισμὸς †) τε οὐκ ὀλίγον. μαθαιλεύσθῃ δὲ τὴν μὲν ἀρ-
χήν ἀπὸ ἐσχαρίε τινός, ὃ φασὶ παγῆναι πεντήκοντα πλοῖ-
ων πεντηρικῶν ξυλαίε, ὑπὸ δὲ ὄχλῳ μετὰ βοῆς καὶ σαλ-
πίγγων κατήγαστο. ὕστερον δὲ τῶν ἀπὸ Φοινίκης τις ἐπανόη-
σε τὴν καθολικὴν, τάφρον ὑποσησάμενος ἴσην τῇ νηϊ κατὰ
μῆκος, ἣν πλησίον τοῦ λιμένος ὤρυξε· ταύτῃ δὲ τὴν θαλα-
σίαν κατωκοδόμησε λίθῳ περὶ πρὸς πέντε πήχαις τὸ βά-
θος, καὶ διὰ τέτων φύλαγγας ἐπικαρσίας κατὰ πλάτος τῆς
τάφρου διώσας, συνεχεῖς, τετράπηχυν εἰς βάθος τόπον
ἀπολαύσας, καὶ ποιήσας εἶσεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἐνέ-

*) γρ. ἐπὶ τὸ πρὸς τῇ θ.

**) γρ. προσδεόμενα αἰεί.

†) γρ. ἐπισιτισμῶν νηὶ ἐπισιτισμῶν.

πλησεν αὐτῆς πάντα τὸν ἀρυχθέντα τόπον, εἰς ὃν μάλιστα ἀπὸ τῶν τυχόντων ἀνδρῶν εἰσήγαγε τὴν ναῦν, τὴν ἀνοιχθῆν *) καταρχὰς ἐμφράξας, μετεξήντηλθε πάλιν τὴν ἐλασσαν ὀργάνοις. τότε δὲ γενομένῃ, ἐβρασθῆναι τὸ πλεονασφαλῶς ἐπὶ τῶν προειρημένων Φαλάγγων. κατεσκευάσθη δὲ ὁ Φιλοπάτωρ καὶ ποτάμιον κλοῖον, τὴν θαλαμηγὸν κλεμένην, τὸ μῆκος ἔχασαν ἡμισαδία, τὸ δ' εὖρος, ἧ τέταρτον, τριάκοντα πηχῶν· τὸ δὲ ὕψος σὺν τῇ τῆς σπηλῆς ἀναστήματι μικρὸν ἀπέδει **). τεσσαράκοντα πηχῶν. τὸ δὲ σχῆμα αὐτῆς ἦτο ταῖς μακραῖς ναυσίν, ἦτο ταῖς σφυγύλαις ὅμοιος, ἀλλὰ παρηλλαγμένον τε καὶ πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτῆς ποταμῷ τὸ βάθος. κάτωθεν μὲν γὰρ ἀλπετῆς καὶ πλατείᾳ, τῷ δ' ὄγκῳ μετέωρος, τὰ δ' ἐπὶ τῶν ἀκρῶν αὐτῆς μέρη καὶ μάλιστα τὰ κατὰ πρῶραν παρέτεινεν ἐφ' ἱκανὸν, τῆς ἀνακλάσεως εὐγράμμη φαινομένης. διτταροὶ δὲ θυγαῖνες καὶ δίκρυμνος, καὶ πρὸς ὕψος ἀνέτατος διὰ τὸ μετέωρον ἄγαν ἴσασθαι πολλάκις ἐν τῷ ποταμῷ τὸ κύμα. κατεσκευάσθη δ' αὐτῆς κατὰ μὲν μέσον τὸ κύτος τὰ συσπύσια καὶ οἱ κοιτῶνες καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν διαγωγὴν χρηστήρια. πέριξ δὲ τῆς νεῶς περίκειται κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς ἐγγόνεισαν διπλοῖ, ὧν ἡ μὲν περίμετρος ἦν πέντε πλέθρων οὐκ ἐλάττων, ἡ δὲ διάθεσις τῆ μὲν κατὰ τὴν πρῶτην πρὸς τὸν ποταμὸν παραπλήσιοι, τοῦ δ' ὑπερώου κρυπτῆ, φρυγυῶς καὶ θυρίσι περιεχομένη πάντοθεν. πρώτη δ' εἰσιόντι κατὰ πρύμναν ἐτέτακτο πρὸς ἐξεναντιούμενα ἀναπεπταμένη κύκλω δὲ περίκατος †), ἥς ἐν τῷ κατ' ἀντικρὺ τῆς πρύμνης μέρει προκύλιον κατεσκευάσθη δι' ἀλέφαντος καὶ τῆς τελευταλεσάτης ὕλης γεγονός. τῷτο δὲ διαδοῦσιν ὥσαντι προσκήνιον ἐπεποιήτο, τῇ διαθέσει κατὰ τὸν ἄνω πάλιν, ὁμοίως κατὰ μὲν τὴν μέσσην πλειρὰν πρὸς τὰ ἕτερα παρῆκετο ὀπισθεν, καὶ τετράθυρος ἔφθρεν εἰς αὐτὴν πυλῶν. ἐξ ἀριστερῶν δὲ καὶ δεξιῶν θυρίδας ὑπέκειντο εὐάειαν παρέχουσαι. συνήγατο δὲ τούτοις ὁ μέγιστος οἶκος. περίπτερος δ' ἦν

*) γρ. καὶ τὸ ἀνοιχθῆν, vel εἴτα τὸ ἀν.

**) γρ. μίαι

ἀπ.

†) γρ. πρὸς τὰ ἐξ ἐναντίου μὲν ἀναπεπταμένη κύκλω δὲ περίπτερος.

εἴκοσι κλίνας ἐπιδεχόμενος. κατασκευάσθη δ' αὐτῇ τὰ μὲν πλεῖστα ἀπὸ κέδρου σχιστῆς καὶ κυπαρίσσου Μιλησίας. αἱ δὲ τῆς περιέσσεως θύραι τὸν ἀριθμὸν εἴκοσι οὔσαι θυίναϊς κατακεκόλλητο σανίσιν, ἐλεφαντίνους ἔχουσαι τοὺς κόσμους. ἡ δ' ἐν ἡλώσις ἡ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τὰ ῥόπτρα ἐξ ἐρυθροῦ γεγονότα χαλκοῦ τὴν χρύσειον ἐκ πυρὸς εἰλήφασιν. τῶν δὲ κίωνων τὰ μὲν σώματα ἦν κυπαρίσσινα, αἱ δὲ κεφαλαὶ Κορινθιοურγαῖς, ἐλέφαντι καὶ χρυσῷ διακεκοσμημένοι. τὸ δὲ ἐπισύλιον ἐκ χρυσοῦ τὸ ὅλον, ἐφ' οὗ διάζωσμα ἐφήρμοσο, περιφανῇ ζώδια ἔχον ἐλεφάντινα, μέζω πηχυαίων, τῇ μὲν τέχνῃ μέτρια, τῇ χορηγίᾳ δ' ἀξιοθαύμαστα. ἐπέκειτο δὲ καὶ εἴγη καλὴ τῷ συμποσίῳ τετραγώνος κυπαρίσσινη. γλυπτοὶ δ' αὐτῆς ἦσαν οἱ κόσμοι, χρυσῇν ἔχοντες τὴν ἐπιφάνειαν. παρέκειτο δὲ τῷ συμποσίῳ τούτῳ καὶ κοιτῶν ἐπτάκλινος, ᾧ συνῆπτο σπηὶ σύριγγι κατὰ πλάτος τοῦ κύτους χωρίζουσα τὴν γυναικωνίτιν. ἐν δὲ ταύτῃ συμπόσιον ἐννακλίνον ἦν, παραπλήσιον τῇ πολυτελεῖ τῷ μεγάλῳ, καὶ κοιτῶν πεντάκλινος. καὶ τὰ μὲν ἄχρι τῆς πρώτης εἴγης κατασκευασμένα τοικυτ' ἦν. ἀναβάντων δὲ τὰς παρακειμένας πλησίον τῷ προσηρμένῳ κοιτῶνι κλίμακας, οἶκος ἦν ἄλλος πεντάκλιμος, ὁρόφωμα ῥομβωτὸν ἔχων· καὶ πλησίον αὐτῇ ναὸς Ἀφροδίτης θολωδῆς, ἐν ᾗ μαρμάρινον ἄγαλμα τῆς θεοῦ. καταναντίον δὲ τούτου ἄλλο συμπόσιον πολυτελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ *) κίονες αὐτῇ ἐκ λίθων Ἰνδικῶν συνέκειντο. παρὰ δὲ καὶ τῷ τῷ συμποσίῳ κοιτῶνες ἀκόλουθον τὴν κατασκευὴν τοῖς προδεδηλωμένοις ἔχοντες. προάγοντι δὲ ἐπὶ τὴν πρόραν οἶκος ὑπέκειτο Βακχικὸς τρισκαιδεκάκλιμος, περίπτερος, ἐπίχρυσον ἔχων τὸ γεῖσον ἕως τοῦ περιτρέχοντος ἐπισυλλέου. εἴγη δὲ τῆς τοῦ θεοῦ διαθέσεως οἰκεία. ἐν δὲ τούτῳ κατὰ μὲν τὴν δεξιὰν πλευρὰν ἄντρον κατασκεύετο, οὗ χρῶμα μὲν ἦν ἔχον τὴν πετροποιίαν ἐκ λίθων ἀληθινῶν καὶ χρυσοῦ δεδημυουργημένων. ἵδρυτο δ' ἐν αὐτῇ τῆς τῶν βασιλέων συγγενείας ἀγάλματα εἰκονικὰ λίθου λυχνέως. ἐπιτερπὲς δ' ἱκανῶς καὶ ἄλλο συμπόσιον ἦν, ἐπὶ τῇ τοῦ μεγίστου οἴκου εἴγῃ

*) γρ. οἱ γυν.

καίμενον, σκηνῆς ἔχον τάξιν, ὥστε τῇ μὲν οὐκ ἐπῆρ, δια-
 τωναίχ δὲ τοξοειδεῖ διὰ ποσοῦ τινος ἐνετέτακτο διατρη-
 ρ. 206, τος *). ἐφ' ὧν αὐλαῖαι κατὰ τὸν ἀνάπλεον αἰλουργαῖς ἐκ-
 πετάννυντο. μετὰ δὲ τὸν αἰθριον ἐξεδέχαστο τὴν ἐπάνω τῆς
 ὑποκαϊμένης προσάδος τάξιν κατέχον, ᾧ κλίμαξ τε ἐλκτῇ
 φέρουσα πρὸς τὸν κρυπτόν περίπατον παρέκειτο, καὶ συμ-
 πόσιον ἐννεάκλιμον τῇ διαδέσει τῆς κατασκευῆς Αἰγύπτιας·
 οἱ γὰρ γεγονότες αὐτόθι κίονες ἀνήγοντο τρογγύλοι, διαλ-
 λάττοντες τοῖς σπονδύλοις, τοῦ μὲν μέλανος, τοῦ δὲ λευ-
 κοῦ, παράλληλα τιθεμένων. εἰσὶ δ' αὐτῶν καὶ αἱ κεφαλὰὶ
 τῶν σχήματι περιφερεῖς, ὧν ἡ μὲν ὅλη περιγραφὴ παρα-
 πλησία ῥόδοις ἐπὶ μικρὸν ἀναπεπταμένοις ἐστίν. περὶ δὲ τὸν
 προσαγορευόμενον κάλαθον οὐχ ἔλικες, κατὰ πρὸς ἐπὶ τῶν
 Ἑλληνικῶν, καὶ φύλλα τραχέα περικείται, λευκῶν δὲ τε-
 ταμίων κάλυκες καὶ φοινίκων ἀρτιβλάστων καρπός· ἐστὶ δ'
 ὅτε καὶ πλείονων ἄλλων ἀνθέων γέφυλκται γένῃ. τὸ δ' ὑπὲρ
 τὴν ῥίζαν, ὃ δὴ τῶν συνάπτοντι πρὸς τὴν κεφαλὴν ἐπίκει-
 ται σπονδύλω, κισσῶν ἀνθεσὶ καὶ φύλλοις ὡσαύτῃ κατα-
 πεπλεγμένοις ὁμοίαν εἶχε τὴν διάθεσιν. τὰς μὲν οὖν κί-
 ονας οὕτως Αἰγύπτιας κατασκευάζουσι, καὶ τοὺς τοίχους δὲ
 λευκαῖς καὶ μελαίναις διαποικίλλουσι πλινθίσιν, ἐνίοτε δὲ
 καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀλαβαρίτιδος προσαγορευομένης πέτραις.
 πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα κατὰ μέσον τῆς νεώς τὸ κύτος ἐν
 κοίλῃ καὶ κατὰ πᾶν αὐτῆς μέρος οἰκήματα ἦν. ὃ δὲ ἰσὺς
 ἦν αὐτοῖς ἀβδομήκοντα πηχῶν, βύσσινον ἔχων ἰσόν, ἀ-
 λουργεῖ παραστέρῳ κροσσημένον. πᾶς δὲ ὁ τῆ βασιλέως τῆ
 Φιλαδέλφου πλῆτος φυλαχθεὶς καταλύθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου
 Πτολεμαίου, τοῦ καὶ τὸν Γαβινιακὸν συστήσαντος πόλεμον,
 οὐκ ἀνδρὸς γενομένη, ἀλλ' αὐλητῆ καὶ μάγου. περὶ δὲ τῆς
 ὑπὸ Ἰέρωνος τοῦ Συρακουσίου κατασκευασθείσης νεώς, ἥ
 καὶ Ἀρχιμήδης ἦν ὁ γεωμέτρης ἐπὶ τῆς, οὐκ ἄξιον εἶναι
 κρίνω σιωπῆσαι, σύγγραμμα ἐκδόντος Μοσχίωνός τινος, ᾧ
 C. 10. ἐ παρέργως ἐνέτυχον ὑπογυῖως. γράφει οὖν ὁ Μοσχίων ὅ-
 πως Διοκλείδης μὲν ὁ Ἀβδηρίτης θαυμάζεται ἐπὶ τῇ τριῶν

*) γρ. ὥστε τῇ μὲν ἐκ ἐπῆρ οὐδὲν, διατρίβει δὲ τοξοειδῶς
 διὰ ποσῶ τινος ἐνετέτακτο (vel ἐνετέτατο) διατρ.

τὴν Ῥοδίων πόλιν ὑπὸ Δημητρίου προσαχθεῖσθαι τοῖς τε-
 χεσιν ἐλαπόλει· Τίμαιος δ' ἐπὶ τῇ πυρρῇ τῇ κατασκευα-
 σθείσθαι Διονυσίῳ τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ Ἰερώνυμος ἐν
 τῇ κατασκευῇ τῆς ἀρμαμάξης, ἣ συνέβαινε κατακομισθῆ-
 ναι τὸ Ἀλεξάνδρου σῶμα· Πολέκλειτος δ' ἐπὶ τῷ λυχνίῳ
 τῷ κατασκευασθέντι τῷ Πέρσῃ. ὁ δ' Ἰέρων ὁ Συρακουσίων
 βασιλεὺς, ὁ πάντα Ῥωμαίοις φίλος, ἐσπουδάκει μὲν καὶ
 περὶ ἱερῶν καὶ γυμνασίων κατασκευάς· ἦν δὲ καὶ περὶ ναυ-
 πηγίας Φιλότιμος, πλοῖα σιτηγὰ κατασκευαζόμενος, ὧν
 ἑνὸς τῆς κατασκευῆς μνησθῆσομαι. εἰς ὕλην μὲν ξύλων ἐκ
 τῆς Αἰτνῆς παρεσκευάστο ἐξήκοντα τριηρικῶν σκαφῶν πλῆ-
 θος ἐξεργάσασθαι δυναμένην. ὡς δὲ ταῦτα ἡτοιμάσατο,
 γόμφους τε καὶ ἐγκοίλια καὶ σαμίνας, καὶ τὴν εἰς τὴν ἄλ-
 λην χρεῖαν ὕλην, τὴν μὲν ἐξ Ἰταλίας, τὴν δ' ἐκ Σικε-
 λίας, εἰς δὲ σχοινία λευκαῖαν *) μὲν ἐξ Ἰβηρίας, πάννα-
 βιν δὲ καὶ κίττον ἐκ τοῦ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ, καὶ τᾶλλα
 πάντα τὰ χρεαῖά τε πολλὰχόθεν. συνήγαγε δὲ καὶ ναυπη-
 γοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας, καὶ καταστήσας ἐκ πάντων
 Ἀρχιαν τὸν Κορίνθιον ἀρχιτέκτονα, παρεκάλεσε προθύμως
 ἐπιλαβέσθαι τῆς κατασκευῆς, προσκαρτερῶν καὶ αὐτὸς τὰς
 ἡμέρας. τὸ μὲν οὖν ἡμῖσι τῷ παντός τῆς νεώς ἐν μηνὶ περὶ
 ἐξ εἰργάσατο, καὶ ταῖς ἐκ μολὶβδῆ ποιηθείσαις περαμίσι
 αἰ καὶ δ' ὁ ναυπηγηθεὶς μέρος προσελαμβάνετο, ὡς ἂν τρια-
 κοσίων ὄντων τῶν τὴν ὕλην ἐργαζομένων τεχνιτῶν, χωρὶς
 τῶν ὑπηρετῶν. τότε μὲν ἔν τὸ μέρος εἰς τὴν θάλασσαν
 κατέβλεψεν προστετάκτο τὴν λοιπὴν κατασκευὴν, ἵνα
 δεῖ λαμβάνῃ. ὡς δὲ περὶ τὸν κατελευσμένον αὐτοῦ τὸν εἰς
 τὴν θάλασσαν πολλὴ ζήτησις ἦν, Ἀρχιμήδης ὁ μηχανικὸς
 μόνος αὐτὸ κατήγαγε δι' ὀλίγων σωματῶν· κατασκευάσας
 γὰρ ἑλικά, τὸ τηλικούτην σκάφος εἰς τὴν θάλασσαν κα-
 τήγαγε. πρῶτος δ' Ἀρχιμήδης εὗρε τὴν τῆς ἑλικος κατα-
 σκευὴν. ὡς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς νεώς ἐν ἄλλοις ἐξ
 μηνὶ κατασκευάσθη, καὶ τοῖς χαλκοῖς ἥλοις πᾶσα περι-
 αλήφθη, ὧν οἱ πολλοὶ δεκάμναισι ἦσαν, οἱ δ' ἄλλοι τού-
 των ἡμόλοι· διὰ τρυπάνων δ' ἦσαν ἔτοι ἡρμοσμένοι, τὰς

*) γρ. λευκαῖαν.

χαμίνας συνέχοντες·¹⁾ μολυβδίνοις δὲ κεραμίσι ἀπεσπῆντο
 πρὸς τὸ ξύλον ὑποτιθεμένων ὀθονίων μετὰ πίττης· ὥς ἂν
 τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν ἐξεργάσατο, τὴν ἐντὸς διασκευῇ
 ἔξεκονεῖτο. ἦν δ' ἡ ναὺς τῇ μὲν κατασκευῇ εἰκόσορος, τρι-
 πύραδος δὲ, τὴν μὲν κατωτάτῳ ἔχων ἐπὶ τὸν γόμεν, ἐφ'
 ἣν διὰ κλιμάκων πυκνῶν ἢ κατὰβασις ἐγίνετο· ἡ δ' ἑτέρα
 τοῖς εἰς τὰς διαίτας βυλομέναις εἰσιέναι μεμηχανήτο· μετ'
 ἦν ἡ τελευταία τοῖς ἐν τοῖς ὅπλοις ταταγμένοις. ἦσαν δὲ
 τῆς μέσης παρόδῳ παρ' ἑκατέρων τῶν τοίχων δίαται τε-
 τράκλινοι τοῖς ἀνδράσι, τριῖκοντα τὰ πλῆθους. ἡ δὲ ναυ-
 κληρικὴ δίαται κλινῶν μὲν ἦν πεντακαίδεκα, θαλάμους δὲ
 τρεῖς εἶχε τρικλίνας, αὐτὴν τὸ κατὰ τὴν πρύμναν ὄπτα-
 ναῖον. ταῦτα δὲ πάντα δάπεδον εἶχεν ἐν ἁβακίσκοις συ-
 κείμενον ἐκ παντοίων λίθων, ἐν οἷς ἦν κατασκευασμένους
 πᾶς ὁ περὶ τὴν Ἰλιάδα μῦθος θαυμασίως ταῖς τε κατα-
 σκευαῖς καὶ ταῖς ὀροφαῖς καὶ θυρώμασι δὲ πάντα ἦν ταῦ-
 τα πεποιημένα †). κατὰ δὲ τὴν ἀνατάτῳ πάροδον γυμνά-
 σιον ἦν, καὶ περίπατοι σύμμετρον ἔχοντες τὴν κατασκευὴν
 τῷ τῷ πλοῦ μεγέθει, ἐν οἷς κῆποι παντοιοῖ θαυμασίῳ ἦ-
 σαν περιβάλλοντες ταῖς φυταῖαις διὰ κεραμίδων ἢ μολυ-
 βδίνων *), ἔτι δὲ σκηναὶ κίττου λευκοῦ καὶ ἀμπελών, αὐ-
 αὶ εἶζαι τὴν τροφήν ἐν πίθαις εἶχον γῆς πεπληρωμένοις,
 τὴν αὐτὴν ἄρδουσιν λαμβάνουσαι, κατὰπερ καὶ οἱ κῆποι·
 αὗται δὲ αἱ σκηναὶ συνσκηλίζον τὰς περιπάτους. ἐξῆς δὲ τέ-
 των Ἀφροδίσιον κατασκεύαστο τρίκλινον, δάπεδον ἔχον ἐκ
 λίθων ἀχατῶν τε καὶ ἄλλων χαριεσάτων, ὅσοι κατὰ τὴν
 νῆσον ἦσαν· τὰς τοίχους δ' εἶχε καὶ τὴν ὀροφὴν κυπαρίττε,
 πᾶς δὲ θύρας ἐλέφαντος καὶ θυρῶν γραφαῖς καὶ ἀγάλμασι,
 ἔτι δὲ ποτηρίων κατασκευαῖς ὑπερβαλλόντως κατασκευάσας.
 τέταρτος δ' ἐφεξῆς σχολαστήριον ὑπῆρχε πεντάκλινον, ἐκ τέ-
 ρα τὰς τοίχους καὶ τὰ θυρώματα κατασκευασμένον, βιβλιο-
 θήκην ἔχον ἐν αὐτῷ, κατὰ δὲ τὴν ὀροφὴν πόλον, ἐν τῷ
 κατὰ τὴν Ἀχραδινὴν ἀπομεμιμημένον ἡλιοστράτιον. ἦν δὲ

†) γρ. θαυμασίως ταῖς κατασκευαῖς· καὶ ταῖς ὀροφαῖς καὶ
 θυρώμασι δὲ πάντα ἦν ταῦτα π. *) γρ. κεραμίδων
 μολυβδίνων.

καὶ βαλανεῖον τρίκλινον, πυρίας χαλκᾶς ἔχον τρεῖς, καὶ
 λιτῆρα πέντε μετρητὰς δεχόμενον, ποικίλον, τὴν Ταυρομε-
 νίτη λίθῃ. κατασκεύαστο δὲ καὶ οἰκήματα πλείω τοῖς ἐπι-
 βάταις καὶ τοῖς τὰς ἀντλίας φυλάττεσι. χωρὶς δὲ τῶν
 ἱππῶνες ἦσαν ἑκατέρω τῶν τοίχων δέκα. κατὰ δὲ τῆς
 ἡ τροφῆς τοῖς ἱπποῖς ἔκειτο, καὶ τῶν ἀναβατῶν καὶ τῶν
 παίδων τὰ σκεύη. ἦν δὲ καὶ ὑδροθήκη κατὰ τὴν πρῶραν p.208.
 κλεισθῇ, δισχιλίαις μετρητὰς δεχομένη, ἐκ σανίδων καὶ πίτ-
 της καὶ ὀδονίων κατασκευασμένη. παρὰ δὲ ταύτην κατα-
 σκεύαστο διὰ μολιβδώματος καὶ σανίδων κλεισθῶν ἰχθυοτρο-
 φεῖον· τὸτο δ' ἦν πλήρες θαλάττης, ἐν ᾧ πολλοὶ ἰχθύες
 εὖ ἐτρέφοντο. ὑπῆρχον δὲ καὶ τῶν τοίχων ἑκατέρωθεν
 τρόποι προεσμένοι, διάστημα σύμμετρον ἔχοντες· ἐφ' ὧν
 κατασκευασμένοι ἦσαν ξυλοθήκαι, καὶ κρίβανοι, καὶ ὀπτα-
 νεῖα, καὶ μύλοι, καὶ πλείους ἕτεραι διακονίαι. ἄτλαντές τε
 περιστρέχον τὴν ναῦν ἐκτὸς ἐξαπήχεις, οἳ τὰς ὀγκας ὑπαι-
 λήφουσιν τὰς ἀνωτάτω καὶ τὸ τρίγλυφον, πάντες ἐν διαστή-
 ματι βεβῶτες. ἡ δὲ ναὺς πᾶσα οἰκείαις γραφαῖς ἐκπό-
 νητο. πύργοι τε ἦσαν ἐν αὐτῇ ὅκτω σύμμετροι τὸ μέγεθος
 τοῖς τῆς ναὸς ὀγκοῖς· δύο μὲν κατὰ πρύμναν, οἳ δ' ἴσοι
 κατὰ πρῶραν, οἳ λοιποὶ δὲ κατὰ μέσσην ναῦν. τῶν δὲ
 ἀκᾶς παρεδίδετο παραῖται δύο, ἐφ' ὧν κατασκεύαστο φατνώ-
 ματα, δι' ὧν ἠφίσιντο λίθοι πρὸς τὰς ὑποπλέοντας τῶν
 πολεμίων. ἐπὶ δὲ τῶν πύργων ἕκαστον ἀνέβαινον τέτταρες
 μὲν καθωπλισμένοι νεανίσκοι, δύο δὲ τοξόται. πᾶν δὲ τὸ
 ἐντὸς τῶν πύργων λίθων καὶ βελῶν πλήρες ἦν. τεῖχος
 δὲ ἐπάλξεις ἔχον καὶ καταερώματα διὰ νεῶς ἐπὶ κλλιβάν-
 των κατασκεύαστο· ἐφ' ᾧ λιθοβόλος ἐφεισθήκει *) τριτάλαν-
 τον λίθον ἀπ' αὐτῷ ἀφίσις καὶ θαδεκάπηχυ βέλος. τὸτο
 δὲ τὸ μηχανήμα κατασκεύασεν Ἀρχιμήδης· ἑκάτερον δὲ
 τῶν βελῶν ἔβαλλεν ἐπὶ εἰς αὐτὸν. μετὰ δὲ ταῦτα παρατρή-
 ματα †) ἐκ τρέκων παχέων συγκείμενα διὰ αἰλύσεων χαλ-
 κῶν κρεμάμενα. τριῶν τε ἰσῶν ὑπαρχόντων, ἐξ ἑκάστη κα-

*) γρ. διὰ νεῶς κατασκευάσθαι· ἐφ' ὧν ἐπὶ κλλιβάντων λιθο-
 βόλοι ἐφ. †) γρ. παρατρήματα, αὐτὰ παρατρή-
 ματα.

ραῖται λιθοφόροι ἐξέρτηντο δύο· ἐξ ὧν ἄρπαγές τι καὶ πλύνθαι μολίβδῳ πρὸς τὰς ἐπιπιθεμένους ἐφίσαντο. ἦν δὲ καὶ χάραξ κύκλῳ τῆς νεῶς σιδήρεα πρὸς τὰς ἐπιχειρῶντας ἐμβαίνειν, κόρακός τε σιδηροὶ κύκλῳ τῆς νεῶς, οἱ δὲ ὀργάνων ἀφιέμενοι τὰ τῶν ἐναντίων ἐκράτουσιν σκάφη, καὶ παραβάλλον εἰς πληγὴν. ἐκαστέρῳ δὲ τῶν τοίχων ἐξήκοντα νεανίσκοι πανοπλίᾳς ἔχοντας ἐφεισέκεισαν, καὶ τέτοιοι ἴσιν περὶ τὰς τρεῖς καὶ τὰς λιθοφόρους κεφαλὰς. ἦσαν δὲ καὶ κατὰ τὰς ἰσθμὸς ἐν τοῖς καρχησίοις ἑσὶ χαλκοῖς· ἐπὶ μὲν ὧν τὸ πρῶτον τρεῖς ἄνδρες, εἰδ' ἐξῆς καθ' ἓνα λειτούμενοι· τέτοιοι δ' ἐν πλακτοῖς γυργάδοις διὰ τροχηλίων εἰς τὰ θαλάμια λίθοι παραβάλλοντο καὶ βέλη διὰ τῶν παιδῶν. ἄγχιυραι δὲ ἦσαν ξύλιναι μὲν τέτταρες, σιδήρεαι δ' ὅκτωι. τῶν δὲ ἰσθμῶν ὁ μὲν δεύτερος καὶ τρίτοις εὐρέθησαν· δυσχερῶς δὲ ὁ πρῶτος εὐρέθη ἐν τοῖς ὅρεσιν τῆς Βρεττανίας *) ὑπὸ συμβῶτι ἀνδρὸς. κατήγαγεν δ' αὐτὸν ἐπὶ θαλάτταν Φιλέας ὁ Ταυρομενίτης μηχανικός, ἡ δὲ ἀντλία, καίπερ βέθοος ὑπερβάλλον ἔχουσα, δι' ἐνὸς ἀνδρὸς ἐξηντλεῖται διὰ κοχλίου, Ἀρχιμήδους εὐρόντος. ὄνομα δ' ἦν τῇ νηὶ Συρακουσία· ὅτε δ' αὐτῇ ἐξέπεμπεν Ἴέρων, Ἀλεξάνδρῳ αὐτὴν μετανόμασεν. ἐφέλικια δ' ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κέρκερος, πρὶς χίλια τάλαντα δέχεσθαι δυνάμενος· πᾶς δ' ἦν οὗτος ἐπίκωπος· μεθ' ὧν χίλια πεντακίσια βασιάζουσαι αἰλιάδες τε καὶ σκάφαι πλείες. ὄχλος δ' ἦν ἐκ ἐλάττων μετὰ τὰς προσιρημένους, ἄλλοι γὰρ ἐξακόσιοι, παρὰ τὴν πρῶταν ἐπι-
p. 209. τηροῦντες τὰ παραγγελιόμενα. τῶν δὲ κατὰ ναῦν ἀδικημάτων δικαστήριον καθεστῆναι ναύκληρος, κυβερνήτης καὶ πρῶτος, οἵπερ ἐδίκαζον κατὰ τὰς Συρακουσίαν νόμους, οἷα δὲ ἐνεβάλλοντο εἰς τὴν ναῦν μυριάδας ἑξ, ταρίχων δὲ Σικελικῶν περὶ μύρια, πρῶν τάλαντα δισμύρια, καὶ ἕτερα δὲ φορτία δισμύρια· χωρὶς δὲ τούτων ἃ ἐπισιτισμῶς ἦν τῶν ἐπιπλεόντων. ὁ δ' Ἴέρων ἔπει πάντας τὰς λιμένας ἦσαν τὰς μὲν, ὡς δυνατοὶ †) εἰσι τὴν ναῦν δέχεσθαι, τὰς δὲ καὶ ἐπικινδύνες ὑπάρχειν, διέγνω δῶρον αὐτὴν ἀποσεῖλαι Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ γὰρ ἦν

*) γρ. τῆς Βρεττανίας.

†) γρ. ὡς ἐ δ.

σπάνις εἶτε κατὰ τὴν Αἴγυπτον· καὶ ἔτως ἐποίησε. καὶ ἡ ναὺς κατήχθη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἔνθα καὶ ἐνεωλήθη. ὁ δ' Ἰέρων καὶ Ἀρχιμήδων τὸν τῶν ἐπιγραμμάτων ποιητὴν, γράψαντα εἰς τὴν ναὺν ἐπιγράμμα, χιλίοις πυρῶν μαδίμοις, ἕς καὶ παρέπεψεν ἰδίους δαπανήμασιν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐτίμησεν. ἔχει δ' ἔτως τὸ ἐπιγράμμα·

Τίς τόδε σῆμα πύλων ἐπὶ χθονὸς εἶσθε; ποῖες C.12
 Κόραροι ἀκαμάτοις πείσμασιν ἠγάγετο;
 Πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγησαν; ἢ τίτι γόμοι
 Τμηθέντες πελίκαι τῶν ἔκαμον τὸ κύτος,
 Ἡ λέρυφαῖς Αἴγας παρσιμένον, ἢ τινι νάσων,
 Ἄς Αἰγαῖον ὕδωρ Κυκλάδας ἐνδέχεται,
 Τόχοις ἀμφοτέρωθεν ἰσοκλαίς; ἢ ἔα Γίγαντες
 Τῶτο πρὸς ἑρηνίαις ἔξισαν ἀτρεπιταίς.
 Ἄσρων γὰρ φαίει κερχίσιαι, καὶ τριελίπτες
 Θώρηκας μεγάλων ἐντὸς ἔχει νεφείων.
 Πείσμασιν ἀγκύρας ἀπειρείδεται, οἷσιν Ἀβύδα
 Ξέρξης καὶ Σητοῦ δισσοὶν ἔδρασε πέτρων.
 Μανύει τιβαρῆς κατ' ἐπαμίδος ἀρτιχάρακτον
 Γράμμα, τίς ἐ... χίρσα τῶνδ' ἐκύλισσε τρόπιν.
 Ψασὶ γὰρ, ὡς Ἰέρων Ἰερωνίος Ἑλλάδι πάσῃ
 Καὶ νάσοις κερπὸν πλοῖα δροφόρον *),
 Σικελίας σκαπτῆχος, ὁ Δωρικίης. ἀλλὰ, Πόσωνδον,
 Σῶζε κατὰ γλαυκῶν σῆμα τόδε ροδίον.

Παρέλιπον δ' ἐκὼν ἐγὼ τὴν Ἀντιγόνην ἱερὰν τριήρη, C.13.
 ἣ ἐνίκησε τὰς Πτολεμαίαι στρατηγὰς παρὶ Λεύκωλλαν **) τῆς
 Κώας. ἐπειδὴ καὶ †) τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέθηκεν, ἥτις
 εἰς τὸ τρίτον, τάχα δὲ εἰς τὸ τέταρτον εἶχε τῆς Συρα-
 κυσίας ἢ Ἀλεξανδρίδος ταύτης νεώς, τοσαῦτ' οὖν καὶ περὶ
 τῆς τῶν νεῶν καταλόγου, οὐκ ἀπὸ Βοιωτῶν ἀρξάμενοι, κατ-
 ελέξαμεν, ἀλλ' ἀπὸ πηνηγυρικῶν πομπῶν. καὶ ἐπεὶ τὸν
 καλὸν Οὐλπιανὸν εἶδα πάλιν προσβαλοῦντα ††) ἡμῖν, τίς
 αὕτη ἡ παρὰ τῷ Καλλιξένῳ ἐγγυθήκη, φημὲν αὐτῷ, ὅτι
 καὶ λόγος τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα, περὶ ἐγ-
 γυθήκης ἐπιγραφομένου, ὃ ἡ ἀρχὴ· Εἰ μὲν δέκαιον ἔλα-

*) γρ. δροφόρων.
 κα δὲ καί.

**) γρ. Λεύκωλλαν.
 ††) γρ. προβολοῦντα.

†) γρ. ἔπει-

γεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασαί, Λυσιμένης. ἐν ᾧ τριπλῶν φησιν· Οὐκ ἂν ἐσπέδαζον περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθίας
 p.210 δικαιολογεῖσθαι, ἥ οὐκ ἔστιν ἀξία τριάκοντα δραχμῶν. ἢ
 δὲ χαλκῇ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, ἐξῆς φησι· Πέρυσιν δὲ ἐπ-
 σκευάσαι αὐτὴν βελομένος, ἐξέδωκα εἰς τι χαλκαῖον. ἢ
 γὰρ συνθετὴ καὶ Σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βυκεφάλια.
 ἄλλο ἔτι μέγας τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ
 σκευὴ ταῦτά καὶ ὁμοία ἐργάζεται. ἐν τέτοις ὁ Λυσίας ἡ-
 πῶν, ὅτι καὶ χαλκῇ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, σαφῶς παρίσκειν,
 ὡς καὶ ὁ Καλλιξένος εἶρηκε λεβήτων αὐτὰς ὑποθήματα εἶ-
 ναι. ἔτι γὰρ καὶ Πολέμων ὁ περιηγητὴς εἶπεν ἐν τρίτῃ
 τῶν πρὸς Ἀδαίον καὶ Ἀντίγονον, ἐξηγούμενος διὰ τίς ἐν
 Φλιῦντι κατὰ τὴν πολεμάρχειον τοῦ γεγραμμένην ὑπὸ Σιλ-
 λακος τῷ Ῥηγίνῃ, ἢ μνημονεύουσιν Ἐπίχαρμος καὶ Σιμενί-
 δης, λέγων ἔτι· Ἐγγυθήκη, καὶ ἐπ' αὐτῆς κύκλλον.
 Ἠγήσανδρος δὲ ὁ Δελφός ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήμα-
 τι ἀνδριάντων καὶ ἀγγυμάτων, Γλαύκου, Φησι, τῷ Χίῳ
 τὸ ἐν Δελφοῖς ὑπόστημα, οἷον ἐγγυθήκην τινὰ σιδήρεᾶν, ἀ-
 νάθημα Ἀλυάττε, ἢ ὁ Ἡρόδοτος μνημονεύει, ὑποκρητήρι-
 διον *) αὐτὸ καλῶν. καὶ Ἠγήσανδρος ταῦτά λέγει. εἶδε-
 μῶν δ' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν Δελφοῖς ὡς ἀληθῶς
 θεῶς ἀξίον διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἐντετορευμένα ζῶδια, καὶ
 ἄλλα τινὰ ζωῦφια, καὶ φυτάρια ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῷ δυ-
 νάμενα, καὶ κρατῆρας καὶ ἄλλα σκευή. ἢ δ' ὑπ' Ἀλεξαν-
 δρέων καλεσμένη ἀγγυθήκη τρίγωνός ἐστι, κατὰ μέσον κοίλη,
 δέχεσθαι δυναμένη ἐντιθέμενον περὶ ἅμιον. ἔχουσι δὲ ταύ-
 την οἱ μὲν πάντες ξυλίνην, οἱ δὲ πλείοι χαλκῇ ἢ ἄρ-
 γυρεᾶν. εἰπόντες οὖν περὶ ἀγγυθήκης, ἐξῆς πάλιν μνησθῆ-
 σόμεθα φιλοδαίμων βασιλέων. ὁ γὰρ τῷ προειρημένῳ Ἀν-
 τίστῳ ὁμώνυμος βασιλεὺς, Δημητρίῳ δ' υἱὸς, ὡς ἰσορεῖ Πο-
 σιδώνιος, ὑποδοχὰς ποιούμενος κατ' ἡμέραν ὀχλικὰς, χυ-
 ρίς τῶν ἀναλισκομένων σωρεύματα ἐκαστῷ ἀποφέρειν εἰς
 τῶν ἐσιατόρων ὀλομερῇ πρὸς χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ
 θαλαττίων ζώων, ἀδιαίρετα, ἐσκευασμένα, ἅμαξαν πλη-
 ρῶσαι δυνάμενα, καὶ μετὰ ταῦτα μαλιπτήκτων καὶ σεφάνων

*) γρ. ὑποκρητήριδιον.

ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτῆ σὺν ἀνδρόμήκεσι λημνίσκων πι-
λῆμασι χρυσοῖς *) πλήθη. καὶ ἄλλος δ' Ἀντίοχος βα-
σιλεὺς ἐπιταλὼν τὰς ἐν Δάφνῃ ἀγῶνας, ἐποιήσατο, καὶ
αὐτὸς ὑποδοχὰς λαμπράς, ὡς αὐτὸς Φησι Ποσειδώνιος. τὸ
μὲν γὰρ πρῶτον ἀναδόσαις ἐποιήσατο κατ' ἀνδρα ὀλομελῶν
βρωμάτων, μετὰ δὲ καὶ ζώντων χηνῶν, λαγῶν, καὶ δορ-
καίων. ἀνεδίδοντο δὲ καὶ χρυσοὶ σέφανοι τοῖς δειπνῶσι,
καὶ ἀργυρωμάτων πλήθος, καὶ θραπτόντων καὶ ἱππῶν καὶ
καμήλων. καὶ ἔδει ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον πιεῖν ἕκα-
τον, καὶ λαβεῖν τὴν κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα. καὶ
οἱ κατὰ τὴν Συρίαν δὲ πάντες, Φησί, διὰ τὴν τῆς χώρας
εὐβοσίαν ἀπὸ τῆς περὶ τὰναγκαῖα κακοπαθείας συνόδας ἔνε-
μον πλεῖς, ἵνα εὐωχοῖντο συναχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις
ὡς βαλανείοις χρώμενοι, αἰλειφόμενοι δὲ ἐλαίῳ πολυτελεῖ
καὶ μύροις, τοῖς δὲ γραμματείοις, (ὥτως γὰρ ἐκάλουν τὰ
ποινὰ τῶν συνδείκνων) ὡς οἰκητηρίοις ἐνδιατρίβοντες, καὶ
τὸ πλεῖον μέρος τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτῶν οἶνοις
καὶ βρώμασιν· ὥς προσποφύρειν πολλὰ, καὶ καταυλέμε-
νοι πρὸς χειλιδόνας πολυκρότε ψέφας **), ὥς τὰς πόλεις
ὅλας τοῖς τοικτοῖς καλέδοις συνηχεῖσθαι. ἐπαινω δὲ γε, ὡ p.211.
ἄνδρες Φίλοι, τὸ γινόμενον παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ
τῆς Συρίας συμπόσιον. ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἔτος ὧν †) Ἀν-
τιόχῃ τῇ Ἐπιφανῆς υἱὸς ὑποβλήθει· διὸ ††) εἶχον μῖσος
πάντας ἄνθρωποι εἰς Δημήτριον, περὶ ᾧ ἰσόρησαν ὁ ἐταῖρος
ἡμῶν Ἀθίναιος ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Συρίᾳ βασιλευσάντων.
τὸ οὖν συμπόσιον τῆτο τοιόνδε τι ἐγένετο. Διογένης ὁ Ἐπι-
κύρειος ἔξιν ἔχων ἱκανὴν ἐν οἷς μεταχειρίζετο λόγοις, τὸ
μὲν γένος ἦν ἐκ Σελευκείας τῆς ἐν Βαβυλῶνι, ἀναδοχῆς
δ' ἐτύγχανε παρὰ τῇ βασιλείᾳ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς σοῆς
λόγοις χαίροντι. ἐπολυωρεῖ ἔν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καί-
περ ὄντα τῷ βίῳ φαῦλον, ἔτι δὲ βλάσφημον καὶ βάσκα-
νον, ἕνεκά τε τῇ γαλοῖα μηδὲ τῶν βασιλέων ἀπεχόμενον.
καὶ αἰτησαμένῳ αὐτῷ Φιλοσοφίας ἀλλοτρίαν αἰτησιν, ὅπως

*) γρ. χρυσῶν.

**) γρ. καὶ αὐτὰς ἀποφύρειν κατεν-
λεμέναις πρὸς χειλιδόνας ψέφας.

†) γρ. ἦν.

††) γρ.

δι' ᾧ.

πορφυροῦν τε χιτωνίσκον φορῇ καὶ χρυσοῦν σέφανν, ἔχοντα πρόσωπον Ἀρετῆς κατὰ μέσον, ἧς ἱερεὺς ἡξίε προσαγορεύεσθαι, συνεχώρησε, καὶ τὸν σέφανον προσχαρισάμενος ἅπερ ὁ Διογένης ἐρασθεὶς τινος Λυσιπιδὲ γυναικός, ἐχαρίσατο αὐτῇ. ἀκέσας δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ συναγαγὼν φιλοσόφων καὶ ἐπιστήμων ἀνδρῶν συμπόσιον, ἀκάλεσε καὶ τὸν Διογένη· καὶ παραγενόμενον ἡξίουν κατακλίνεσθαι ἔχοντα τὸν σέφανον καὶ τὴν ἐσθῆτα. ἄκαιρον δ' εἶναι εἰπόντος, νεύσας εἰσαγαγεῖν ἐκέλευσε τὰ ἀκέσματα, ἐν οἷς καὶ ἡ Λυσιπιδὸς εἰσῆλθεν ἐσεφανωμένη τὸν τῆς Ἀρετῆς σέφανον, ἐνδύσα καὶ τὴν πορφυρᾶν ἐσθῆτα. γέλωτος ἔν πολλῷ καταβράχυντος, ἔμεινεν ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν Λυσιπιδὸν ἐκαινῶν ἐκ ἐπαύσατο. τῷτον τὸν Διογένη ὁ μεταλαβαὼν τὴν βασιλεῖαν Ἀντίοχος, οὐκ ἐνέγκας αὐτῷ τὴν κακολογίαν, ἀπεσφαγῆναι ἐκέλευσαν. ὁ δ' Ἀλέξανδρος προσηνὴς ἦν ἐν παῖσι, καὶ φιλόλογος ἐν ταῖς ὁμίλαις, καὶ ἔχ ὅμοιος Ἀθηνίῳ τῷ περιπατητικῷ φιλοσόφῳ, τῷ καὶ διατριβῆς προσάντι φιλοσόφῳ, Ἀθήνησί τε καὶ ἐν Μασσῳνῃ, ἔτι δὲ καὶ ἐν Λαρίσσει τῆς Θετταλίας, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Ἀθηναίων πόλεως τυραννήσαντι, περὶ ἧς καὶ ἑκατον ἰστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεύς· ἅπερ, εἰ καὶ μακρότερά ἐστιν, ἐκθῆσομαι, ἵν' ἐπιμελῶς πάντας ἐξετάζωμεν τὰς φάσκοντας εἶναι φιλοσόφους, καὶ μὴ τοῖς τριβωνίοις καὶ τοῖς ἀκάρτοις πᾶν ὧσι πισεύωμεν. κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα,

Εἰ μὲν φράσω τᾶληθις, ἐχί σ' εὐφρανῶ.

Εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', ἐχί τᾶληθις φράσω.

ἀλλὰ, φίλῃ, φασίν, ἡ ἀλήθεια, ἐκθῆσομαι τὰ περὶ τὸν ἄνδρα, ὡς ἐγένετο. ἐν τῇ Ἐρυμνέως τῇ περιπατητικῇ σχολῇ διέτριβέ τις Ἀθηνίῳ προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις, ὅς τις Αἰγυπτίῳ ὠνησάμενος θεράπαιναν ἐπεπλέκετο αὐτῇ. ταύτης ἔν αὐτ' ἐξ αὐτῇ τεκνύσης, εἴτ' ἐξ ἄλλης τινός, ὁμάνυμος Ἀθηνίῳ τῷ δεσπότη παρτρέφετο· γράμματα δὲ μαθὼν, καὶ πρεσβύτην γενόμενον τὸν δεσπότην μετὰ τῆς μητρὸς ἐχειρῶν γει. καὶ ἀποθανόντα κληρονομήσας παρῑγγραφος Ἀθηναίων πόλιτος ἐγένετο· γήμας τε παιδισκάριον εὐμορφον, μετὰ τέττε πρὸς τὸ σοφιστεῖν ὤρμησε, μαιράκιον

σχολαστικά θηραύων. καὶ σοφιστεύσας ἐν Μεσσήνῃ κ' ἐν Λα-
 ρίσσῃ τῇ Θετταλικῇ καὶ πολλὰ ἐργασάμενος χρήματα, ἐκ-
 ανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀ-
 θηναίων πρεσβευτῆς, ὅτε εἰς Μιθριδάτην τὰ πράγματα
 μετέβη, ὑποδραμῶν τὸν βασιλέα, τῶν Φίλων εἰς ἐγένετο,
 μεγάλῃς τυχῶν προσαγωγῇς. διόπερ μετεώριζε τὰς Ἀθη-
 ναίους δι' ἐπισολῶν, ὥς τὰ μέγιστα παρὰ τῷ Καππαδόκῃ
 δυνάμενος, ὥς μὴ μόνων τῶν ἐπιφερομένων ὀφλημάτων
 ἀπολυθέντας ἐν ὁμονοίᾳ ζῆν, ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν
 ἀνακτησαμένους, καὶ θωρεῶν μεγάλων τυχεῖν ἰδίᾳ καὶ δη-
 μοσίᾳ. ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι διεκόμενον τὴν Ῥωμαίων ἡγεμο-
 νίαν καταλελεισθαι πεπίστευκότες. ἤδη οὖν τῆς Ἀσίᾳ μετα-
 βεβλημένης, ὁ Ἀθηναίων ἐπανῆκεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ
 ὑπὸ χειμῶνος ἐνοχληθεὶς, εἰς τὴν Κερυραῖαν κατηνέχθη.
 τῷτο μαζόντες οἱ Κεκροπίδαι, ἐπεμψαν ἐπὶ τὴν ἀνακομι-
 δὴν αὐτῷ ναῦς μακρὰς, καὶ φορεῖον ἀργυρόπουν. ἀλλ' αἰσ-
 εῖσιν ἤδη, καὶ σχεδὸν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ
 τὴν ἐκδοχὴν αὐτῷ ἐξέκλυτο. συνέτρεχον δὲ πολλοὶ καὶ
 ἄλλοι θεαταί, τὸ παράδοξον τῆς τύχης θαυμάζοντες, εἰ ὁ
 παρέγγραφος Ἀθηναίων εἰς Ἀθήνας ἐπ' ἀργυρόποδος κατα-
 νομίζεται φορεῖς, καὶ πορφυρῶν ερωμάτων, ὁ μὴδέποτε
 ἐπὶ τῷ τρίβωνος ἰωρακῶς πορφύραν πρότερον, ἑδανὸς ἑδὰ
 Ῥωμαίων ἐν τοσαύτῃ φαντασίᾳ καταχλιδώντος τῆς Ἀττι-
 κῆς. συνέτρεχον ἔν πρὸς τὴν θέαν ταύτην ἄνδρες, γυναῖ-
 κες, παῖδες, τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες παρὰ Μιθριδάτη,
 ὅποτε Ἀθηναίων ὁ πένθης καὶ τὰς ἐρανικὰς ποιησάμενος ἀ-
 κροάσεις, διὰ τὸν βασιλέα σιληπορῶν διὰ τῆς χώρας καὶ
 πόλεως πομπεύει. συνήντησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ περὶ τὸν Διό-
 νυσον τεχνῖται, τὸν ἄγγελον τῷ νέῳ Διονύσῃ καλῶντες ἐπὶ
 τὴν κοινὴν θέαν καὶ τὰς περὶ ταύτην εὐχὰς τε καὶ σπον-
 δάς. ὁ δὲ πρότερον ἐκ μιᾶς οἰκίας ἐξιὼν εἰς τὴν Διευς-
 οικίαν, τῷ τότε πλεῖστον ἀνθρώπων ταῖς ἐκ Δήλῃ προσό-
 δοις, εἰσενέχθη κακοσμημένην ερωμναῖς τε καὶ γραφαῖς
 καὶ ἀνδράσι καὶ ἀργυρῶμάτων ἐκθέσει· ἀφ' ἧς ἐξῆλθε χλα-
 μύδα λαμπράν ἐκτύρων καὶ περικαίμενος δακτύλιον χρυσεῖον
 ἐγγεγλυμμένην ἔχοντα τὴν Μιθριδάτη εἰκόνα. προσέπομπευσεν
 δ' αὐτῷ καὶ ἐφείποντο θεράποντες πολλοί. ἐν δὲ τῇ τε-

μένει τῶν τεχνιτῶν θυσία τε ἐπιτελούντο ἐπὶ τῇ Ἀθηνίαν-
 νος παρυσίᾳ, καὶ μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως στυδαί.
 καὶ τῇ ὑπεραίῳ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντες, ἐπι-
 μενον αὐτῇ τὴν πρόσδοτον *). πλήρης δ' ἦν καὶ ὁ Κε-
 ραμεικὸς ἀσῶν καὶ ξένων, καὶ αὐτόκλητος εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν τῶν ὄχλων συνδρομή. ὁ δὲ μόλις προῆλθε δορυφορέ-
 μενος ὑπὸ τῶν εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ δήμῳ θελόντων, ἐκά-
 τε σπεύδοντος καὶ προσάψασθαι τῆς ἐσθῆτος. ἀναβὰς ὅ-
 ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ πρὸ τῆς Ἀττάλης τοῦ ἀκοδομημένου τοῦ
 Ῥωμαίων στρατηγοῦς, εἰς ἐπὶ τότε καὶ περιβλέψας κυλη-
 δὸν τὸ πλῆθος, ἔπειτα ἀναβλέψας, Ἄνδρες Ἀθηναῖαι, ἔ-
 φη, τὰ πράγματά με βιάζεται καὶ τὸ τῆς πατρίδος συμ-
 φέρον ἀπαγγέλλειν, ἃ οἶδα· τὸ δὲ μέγεθος τῶν μελλόν-
 των λέγεσθαι διὰ τὸ παράδοξον τῆς περιστάσεως ἐμποδίζου-
 με. ἀθρόως δ' ἐπιβοησάντων αὐτῷ τῶν περιεσῶτων θαρραῖν
 p.213. καὶ λέγειν, Λέγω τοίνυν, ἔφη, τὰ μηδέποτε ἐπιστάμενα,
 μηδὲ ἐν ὄνειρῳ φαντασθέντα. βασιλεὺς Μιθριδάτης κρατῇ
 μὲν Βιθυνίας καὶ τῆς ἄνω Καππαδοκίας· κρατεῖ δὲ τῆς
 συνεχῆς Ἀσίας ἀπ' αὐτῆς ἄχρι Παμφυλίας καὶ Κιλικίας.
 καὶ βασιλεῖς μὲν αὐτῷ Ἀρμενίων καὶ Περσῶν δορυφοροῦσι,
 δυνάστη δὲ τῶν περὶ τὴν Μαιώτιν καὶ τὸν ὅλον Πόντον κατ-
 C.14. ἠκισμένων ἔθνων ἐν περιμέτρῳ τρισμυρίων τετραίων. Ῥο-
 μαίων δὲ στρατηγὸς μὲν Παμφυλίας Κέντορος ὁ Ὀπτικός πα-
 ραδοθεὶς ἀκολυθεῖ δέσμιος, Μάνλιος †) δὲ Ἀκύλλιος ὁ ὑ-
 πατευκὴς, ὁ τὸν ἀπὸ Σικελίας καταγαγὼν Θρίαμβον, συν-
 θέτην ἔχων αὐτῷ μακρῇ Βασάρην πεντάπηχυν, περὶ ὅς
 ὑπὸ ἰππέως ἔλκεται. τῶν δ' ἄλλων Ῥωμαίων οἱ μὲν θεῶν
 ἀγάλμασι προσπεπνῶκασιν, οἱ δὲ λογικοὶ μεταμφιεσάμενοι
 τετράγωνα ἱμάτια, τὰς ἐξ ἀρχῆς πατρίδας πάλιν ἀνομά-
 ζουσι. πᾶσα δὲ πόλις ταῖς ὑπὲρ ἀνθρώπων τιμαῖς ὑπαντῶ-
 σα κατακαλεῖται τὸν θεὸν βασιλέα. χρησμοὶ δὲ πάντε-
 ρεν τὸ κράτος τῆς οἰκουμένης θεσπιωδῶσι. διὸ καὶ πρὸς τὴν
 Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν μεγάλα πέμπεται στρατόπεδα,
 καὶ τὰ τῆς Εὐρώπης ἅπαντα μέρη ἀθρόα εἰς αὐτὸν με-
 ταβέβληται. πάροις γὰρ πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ἢ μόνον

*) γρ. πρόσδοτον.

†) γρ. Μάνιος.

ἐκ τῶν Ἰταλικῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ Καρχηδονίων, συμμαχεῖν ἀξιοῦντας ἐπὶ τὴν τῆς Ῥώμης ἀντίρρουν. μικρὸν δ' ἐπισχῶν ἐπὶ τέτοις, καὶ ἔστας τὰς πολλὰς συλλαλήσας περὶ τῶν παραδόξως προηγγελμένων, τρίψας τὸ μέτωπον, τί οὖν, εἶπε, συμβελεύω; μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρχίας, ἣν ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος ἐπισχεῖναι πεποίηκεν, ἕως αὐτῇ δοκιμάσῃ περὶ τῆ, πῶς ὑμᾶς πολιτεύεσθαι δεῖ. καὶ μὴ περιίδωμεν τὰ ἱερὰ κεκλεισμένα, αὐχμῶνται δὲ τὰ γυμνάσια, τὸ θέατρον ἀνεκκλησίασον, ἄφωνα δὲ τὰ δικαστήρια, καὶ τὴν θεῶν χρησμοῖς καθωσιωμένην Πνίκα ἀφρημένην τῇ δήμῳ. μὴ περιίδωμεν δὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν ἱερὰν τῇ Ἰάκχῃ Φανὴν κατασεσιγασμένην, καὶ τὸ σεμνὸν Ἀνάκτορον τοῖν θεοῖν κεκλεισμένον, καὶ τῶν φιλοσόφων τὰς διατριβὰς ἀφώνους. πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων τοιούτων λελχθέντων ὑπὸ τῷ οἰκότριβος, συλλαλήσαντες αὐτοῖς οἱ ὄχλοι καὶ συνδραμόντες εἰς τὸ θέατρον, εἶλοντο τὸν Ἀθηνῶνα εὐρηγόν ἐπὶ τῶν ὅπλων. καὶ παρελθὼν ὁ περιπατητικὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν, Ἰσα βαλὼν Πυθοκλεῖ, εὐχαρίστησέ τε τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἔφη, διότι νῦν ὑμεῖς ἐαυτῶν εὐρηγεῖτε, προέσκηκα λέγων ^{*)}, καὶ ἂν συνεπισχύσητε, τοσούτον δυνήσομαι, ὅσον κοινῇ πάντες ὑμεῖς. ταῦτ' εἰπὼν συγκατέστησεν ἑαυτῷ τὰς ἄλλας ἀρχοντας, ὧν ἡβέλετο, ὑποβάλλων τὰ ὀνόματα. καὶ μετ' ἑπολλὰς ἡμέρας τύραννον αὐτὸν ἀναδείξας ὁ φιλόσοφος, τὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἀναδείξας δόγμα περὶ τῆς ἐπιβελῆς, καὶ τί ἡβέλετο αὐτοῖς ἡ φιλοσοφία, ἣν ὁ καλὸς Πυθαγόρας εἰσηγήσατο, καθάπερ ἰδὼρσεν Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν, ἀλλ' Ἐρμιππος ^{†)} ὁ Καλλιμάχειος, εὐθέως καὶ οὗτος τὰς μὲν εὐφρονούντας τῶν πολιτῶν παρὰ τὰ Ἀριστοτέλους καὶ Θεο-
p. 314.
φράσαι δόγματα, ὡς ἀληθῆ εἶναι τὴν παροιμίαν τὴν λέγουσαν, Μὴ καὶδὲ μάχαιραν, ἐκποδὼν εὐθὺς ἐποιήσατο. Φύλακας δ' ἐπὶ τὰς πύλας κατέστησεν, ὡς νύκτωρ πολλὰς τῶν Ἀθηναίων εὐλαβεμένους τὸ μέλλον διὰ τῶν τειχῶν αὐτὰς καθιμῆσαντας φεύγειν. καὶ ὁ Ἀθηναίων ἱππέας ἐπαποσε-

*) γρ. προέσκηκα δ' ἰγώ.
 ἄλλοι τε καὶ Ἐρμιππος.

†) γρ. καὶ Ἐρμιππος, vel

λας, οὓς μὲν ἐφόνευσεν, αἷς δὲ καὶ δεδεμένους κατήγα-
γεν. δορυφόρος ἔχαν πολλὰς τῶν Φρακτικῶν καλουμένων,
συνάγων δὲ καὶ ἐκκλησίας, πολλάκις τὰ Ῥωμαίων φροντὶς
προσεποιεῖτο. καὶ πολλοῖς αἰτίας ἐπιφέρων ὡς διατετα-
μένοις πρὸς τῆς φυγάδας καὶ νεωτερίζουσιν, ἐφόνευσεν
αὐτούς. καὶ τὰς πύλας τριάκοντα καταστήτας ἐφ' ἐκ-
της *)), οὐτ' αἰσίναι τὸν βουλόμενον, οὐτ' ἐξίναι εἰς
ἀνελάμβανε δὲ καὶ τὰς οὐσίας πολλῶν, καὶ τοσαῦτα χρή-
ματα συνηθροισεν, ὡς καὶ φρέατα πληρᾶσαι πλείονα. ἐξαπ-
έσειλε δὲ καὶ ἐπὶ τὴν χώραν ὡσπερ ὁδοδόκους τῶν ἀπο-
χωρούντων, οἵτινες αὐτὰς ἀνῆγον ὡς αὐτὸν, καὶ ἀκρίτους
ἀπώλλυε προσβασανίσας καὶ σρεβλώσας. πολλοῖς δὲ καὶ
προδοσίας δίκας ἐπῆγεν, ὡς τοῖς φυγάσι περὶ κατόδου συν-
εργοῦσιν· ὧν οἱ μὲν διὰ τὸν φόβον πρὸ τῆς κρίσεως ἔφευ-
γον, οἱ δ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατεδικάζοντο, αὐτὰ καὶ ψή-
φους φέροντός. ἐνειργάσατο δ' ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν πρὸς
τὸ ζῆν ἀναγκαίων ἰνδειαυ, κριθΐδια καὶ πυρούς ὀλίγους
δικμετρῶν. ἐξέπεμπε δὲ καὶ ἐπὶ τῇ; χώρας ὀλίγας τὰς
θηρεύοντας, εἴ τις τῶν ἀνακεχαρηκῶν ἐντός ἐστι τῶν
ὄρων, ἢ τῶν Ἀθηναίων τις εἰς ὑπερόριον ἀποδημεῖ, καὶ
τὸν ληφθέντα ἀπετυμπάνιζεν· ὧν ἐνίοις καὶ τροκατανά-
λισκε ταῖς βασινοῖς. ἐκρηυσέν τε, δύνοντας ἡλίου πάν-
τας οἰκουραῖν, καὶ μετὰ λυχνοφόρου μηδὲνα φοιτῆν. καὶ
ἐ μόνον τὰ τῶν πολιτῶν διήρηκζεν, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ τῶν
ξένων, ἐκτείνας τὰς χεῖρας καὶ ἐπὶ τὰ εἰς Δῆλον τῷ θεῷ
χρήματα. ἐκπέμψας γοῦν εἰς τὴν νῆσον Ἀπελλικῶντα τὸν
Τήϊον, πολίτην δὲ Ἀθηναίων γανόμενον, ποικιλώτατόν τε
καὶ ἀψίκορον ζήσαντα βίον. ὅτῃ μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει, καὶ
τὰ περιπατητικὰ, καὶ τὴν Ἀριστοτέλους βιβλιοθηκὴν καὶ
ἄλλας συνηγόραζε συχνάς· ἦν γὰρ πολυχρήματος. τί τ'
ἐκ τοῦ Μητρώου τῶν παλαιῶν αὐτόγραφα ψηφίσματα ἕτα-
ρούμενος ἐκτῆτο. καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων, εἴ τι πα-
λαιὸν εἶη καὶ ἀπόθετον· ἐφ' οἷς φωραθεῖς ἐν ταῖς Ἀθή-
ναις ἐκινδύνευσεν ἂν, εἰ μὴ ἔφυγεν. καὶ μετ' οὐ πολὺ πά-
λιν κατῆλθε θεραπεύσας πολλοὺς, καὶ συναπεγράφητο τῷ

*) γρ. καὶ τὰς πύλας, τριάκοντα καταστήτας ἐφ' ἐκ.

Ἀθηναῖον ὡς ἐν ᾧ τῆς αὐτῆς δὴ αἰρέσεως ὄντι. Ἀθηναῖον δ' ἐπιλαβόμενος *) τῶν δόγματων τῶν τῷ περιπαιχτικῶν κριτῶν εἰς τέσσαρας ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοήτοις Ἀθηναίοις, ἀλεκτορίδων τροφὴν, καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς διδοῦς. Ἀπελλικῶν δὲ μετὰ δυνάμειος ἐξορμήσας εἰς Δῆλον, καὶ πανηγυρικῶς μᾶλλον ἢ στρατιωτικῶς ἀναστροφόμενος, καὶ προφυλακὴν αἰελεστέραν πρὸς τὴν Δῆλον μερίσας, μάλιστα δὲ τὰ ἐξόπισθεν τῆς νήσου ἑάσας ἀφύλακτα, καὶ οὐδὲ χάρακα βαλλόμενος, ἐκοιμᾶτο. τὸτο δὲ ἐπιγνὼς ὁ Ὀρόβιος, στρατηγὸς Ῥωμαίων, καὶ φυλάσσαν πρὸς τὴν Δῆλον, φυλάξας ἀσέληνον νύκτα, καὶ ἐκβιάσας τὰς ἑαυτῆ στρατιώτας, κοιμωμένοις καὶ μεθύουσιν ἐπιπεσὼν, κατέκοψε τὰς Ἀθηναίους καὶ τὰς μετ' αὐτῶν συστρατευομένους ὡς βοσκήματα, ἐξακοσίους τὸν ἀριθμόν. ἐζώγησε δὲ καὶ περὶ τετρακοσίους. καὶ ὁ καλὸς στρατηγὸς Ἀπελλικῶν ἔλαθε Φυγῶν ἐκ Δήλου. πολλὰς δὲ καὶ συμφυγόντας κατέκταν ὁ Ὀρόβιος εἰς ἐπαύλεις, συγκατέφλεξεν αὐταῖς οἰκίαις, καὶ πάντα αὐτῶν τὰ πολιορκητικὰ ὄργανα σὺν τῇ ἐλεπόλει, ἣν εἰς Δῆλον ἐλθὼν κατασκευάσει. σῆσας ἔν τρώπαιον ἐπὶ τῶν τόπων ὁ Ὀρόβιος καὶ βωμόν, ἐπέγραψε.

Τέτιδε θανόντας ἔχει ζῆναι τάφος, οἱ περὶ Δῆλον

Μαρνόμενοι ψυχὰς ὤλισαν ἐν πελάγει,

Τὴν ἱερὰν ὅτε νῆσον Ἀθηναῖοι κεραΐζον,

Κοινὸν Ἄσιν βασιλεῖ Καππαδόκων θέμενοι.

καὶ Ταρσὺ δὲ Ἐπικύρειος Φιλόσοφος ἐτυράννησε, Λυσίας ὄνομα. ὃς ὑπὸ τῆς πατρίδος τεφανηφόρος αἰρεθείς, τῷτ' εἰς ἱερὸς Ἡρακλέους, οὐκ ἀπετίθετο τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἐξ ἱματίου τύραννος ἦν, πορφυρεὴν μὲν μεσόλευκον χιτῶνα ἐνδεδυκὼς, χλαμύδα δὲ ἐφεσρίδα περιβεβλημένος πολυτελεῖ, καὶ ὑποδέμενος λευκὰς Λακωνικὰς, σέφανον δάφνης χρυσῆς ἐσεμμένος, καὶ ρικνέμων τὰ τῶν πλεσίων τοῖς πένησι, πολλὰς φονεύων τῶν ἐδιδόντων. τοῖστοι εἰσιν οἱ ἀπὸ φιλοσοφίας στρατηγοί, περὶ ὧν Δημοχάρης ἡ Κράτης ἔλεγεν· Ὡς περ ἐκ θύμβρας ὕδεις ἀν δύναιτο κατασκευάσθαι λόγχην,

*) γρ. ἐπιλαβόμενος.

C. 15. καὶ ἐκ Σωκράτους στρατιώτην ἐμαμπτον. ὁ γὰρ Πλάτων Φρ
 οῖ, τρεῖς στρατείας στρατεύσασθαι Σωκράτην· τὴν μὲν εἰς
 Ποτιδαίαν, τὴν δὲ εἰς Ἀμφίπολιν, τὴν δὲ εἰς Βοιωτίαν,
 ὅτε καὶ συνέβη τὴν ἐπὶ Δηλίῳ μάχην γενέσθαι. μετὰ τὴν
 δὲ τῷδε ἰσορηκότες, αὐτὸς καὶ ἀριστείων Φησὶν αὐτὸν τετο-
 χηκέναι, πάντων Ἀθηναίων θυγόντων, πολλῶν δὲ καὶ ἰπ-
 ολλυμένων. πάντα δὲ ταῦτα ἐψευδολόγηται· ἥ μὲν γὰρ
 ἐπὶ Ἀμφίπολιν στρατεία γέγονεν ἐπὶ Ἀλκαίᾳ ἀρχόντῳ,
 Κλέωνος ἡγεμένῳ, ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὡς Φησι Θεου-
 δίδης. τέτων ἔν τῶν ἐπιλέκτων ἀνάγκη εἶναι καὶ Σωκρά-
 την, ὃ πλὴν τρίβωνος καὶ βακτηρίας εἶδεν ἦν. τίς οὖν εἴ-
 πεν ἰσοριογράφος ἢ ποιητής, ἢ πῦ Θεουδίδης τὸν Σωκρά-
 την παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; τί γὰρ ἀστίδι
 ξύνθημα καὶ βακτηρίῃ; πότε δὲ καὶ εἰς Ποτιδαίαν ἐστρα-
 τεύσατο, ὡς ἐν τῷ Χαρμίδῳ εἴρηκεν ὁ Πλάτων, Φίσσκην,
 αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε Ἀλκιβιάδῃ παραχωρήσαι. τῷ-
 το ἔτε Θεουδίδῃ, ἀλλ' ἔτ' Ἰσοκράτης εἰρηκότες ἐν τῷ πε-
 ρὶ τῆ ζεύγους; ποίας δὲ καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ
 ἀριστεία Σωκράτης, καὶ τί πράξας ἐπιφανὲς καὶ διάσημον
 κατόλκῃ, μάχης μηδεμιᾶς συμπεσέσης, ὡς ἰσόρηκε Θεουδι-
 δης; οὐκ ἀρκεσθεῖς δὲ ταύτῃ τῇ τερατολογίᾳ ὁ Πλάτων,
 ἐπάγει καὶ τὴν ἐπὶ Δηλίῳ γενομένην, μᾶλλον δὲ πεπλα-
 σμένην ἀνδραγαδίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ Δήλιον ἔρηκε Σωκρά-
 της, ὡς ἰσορεῖ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτις ἐν τοῖς πρὸς τὸν Φι-
 λωσοκράτην, ἅμα τοῖς πολλοῖς ἀσχημόνως αὖν ἐφευγε, Πα-
 γώνδῃ δύο τέλη περιπέμφαντος τῶν ἱππέων ἐκ τῆ ἀφανῆς
 p. 216. περὶ τὸν Λέφον. τότε γὰρ οἱ μὲν πρὸς τὸ Δήλιον τῶν
 Ἀθηναίων ἐφυγον, οἱ δ' ἐπὶ Θάλατταν, ἄλλοι δὲ ἐπὶ Ὠ-
 ρωπόν, οἱ δὲ Πάρνηθα τὸ ἕρος· Βοιωτοὶ δ' ἐφεσπόμενοι ἐ-
 κταίνον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππεῖς, οἳ τα ἑαυτῶν καὶ Λοκρῶν.
 τοιούτου οὖν κυδοιμοῦ καὶ φόβου καταλαβόντος τοὺς Ἀθη-
 ναίους, μόνος Σωκράτης βρενθυόμενος καὶ τῷ ὀφθαλμῷ
 παρεβάλλων, εἰσὶν αὐτῷ ἀνασέλλων τὸ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν
 ἱππικόν. καὶ ταύτης τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ οὐ Θεουδίδης μν-
 ηνται, οὐκ ἄλλος οὐδαίς ποιητής; πῶς δὲ καὶ τῶν ἀρι-
 στείων Ἀλκιβιάδῃ παρεχώρει, τῷ μὴδ' ὅλως κακοῖνα κηρύττει
 ταύτης τῆς στρατείας; ἐν δὲ τῷ Κρίτῳ ὁ τῇ μνημοσύνῃ

τον νεωστὶ τετελευτηκότα. εἰ δὲ νεωστὶ τετελευτήσῃ Περικλῆς, Ἄρχελαος ἔπω κύριός ἐστι τῆς ἀρχῆς· εἰ δ' ἕτος βασιλεύει, πρὸ πολλῆ πάνυ χρόνου ἀπέθανε Περικλῆς. Περδίκκας τοίνυν πρὸ Ἀρχελάου βασιλεύει, ὡς μὲν ὁ Ἀκάνδιος φησι Νικουμένης, ἔτη μάλιστα. Θεόπομπος δὲ φησι λέειν Ἀναξιμένης μὴ Ἰεράνυμος καὶ Μαρσύας δὲ καὶ Φιλόχορος καὶ. τούτων οὖν διαφόρως ἰσχυμένων, λάβωμεν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν, τὰ καὶ ἔτη. Περικλῆς δ' ἀποθνήσκει κατὰ τὸ τρίτον ἕτος τῆ Πελοποννησιακῆ πολέμου, ἀρχόντος Ἐπαμεινώνος, ἐφ' ἧς τελευτᾷ *) Περδίκκας, καὶ τὴν βασιλείαν Ἀρχελαος διαδέχεται. πῶς οὖν νεωστὶ κατὰ Πλάτωνα τελευτᾷ Περικλῆς; ἐν δὲ τῷ αὐτῷ Γοργίᾳ ὁ Πλάτων τὸν Σωκράτη ποιῶν λέγοντα· Καὶ πέρυσι βελεύειν λαχόν, ἐπειδὴ ἡ Φυλὴ ἐπρυτάνευσεν, καὶ ἔδει με ἐπιψηφίσαι, γέλωτα παρεῖχον, καὶ οὐκ ἠδυνάμην ἐπιψηφίσαι. τῆτο δ' Σωκράτης δὲ μᾶλλον κατὰ ἀνδραγαδίαν **)· δὲ γὰρ ἡβέλετο λύειν δημοκρατίας νόμους. παρὶς ἡ δὲ τῆτο σαφῶς ὁ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἑλληνικῶν ἐκτιθεὶς ἕτως· Τῶν δὲ πρυτάνεων τινων δὲ Φασκόντων προδήσειν τὴν διαψηφίσαι παρὰ τῶν νόμων, αὐτοὶς Καλλιξείνος ἀναβὰς κατηγορεῖ αὐτῶν. οἱ δὲ, ἐβόων καλεῖν τῶν p. 218. δὲ φάσκοντας. οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες, ὡμολόγουν ἀπαντὲς προδήσαι πλὴν Σωκράτους τῆ Σωφρονίσκου· ἕτος δὲ ἐκ ἑφῆ, ἀλλὰ κατὰ τῶν νόμων πάντα ποιήσιν. ἕτος δὲ οὖν ὁ διαψηφισμὸς ὁ γινόμενος κατὰ τῶν περὶ Ἐρασινίδην στρατηγῶν, ὅτι τῶν ἐν Ἀργινέσσαις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἀπολομένων ἐκ ἀνείλουτο. ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία ἐπὶ ἀρχόντος Καλλίου, τῆς Περικλέους τελευτῆς ὕστερον ἕτεσιν εἴκοσι καὶ τέτταρσιν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ Πρωταγόρῃ διαλόγῳ μετὰ τὴν Ἰπποκρίτου τελευτὴν γενομένην, παρεληφτότος ἤδη τὴν εἰσὶν Καλλίᾳ, τῆ Πρωταγόρου παραγεγονότος †) τὸ δεύτερον δὲ πολλὰς πρότερον ἡμέρας. ὁ δ' Ἰπποκρίτης ἐπὶ μὲν

*) γρ. Ἐπαμεινώνος ἀρχόντος, ἐφ' ἧς τελευτᾷ Ἀλέξανδρος, καὶ τὴν βασιλείαν Περδίκκας διαδέχεται· οἱ βασιλεύειν ἔως Καλλίου, ἐφ' ἧς τελ.

**) γρ. τῆτο δ' ὁ Σωκράτης δὲ δι' ἄνοιαν ποιεῖ, μᾶλλον δὲ κατ' ἀνδρ. †) γρ. τῆ Πρωταγόρου μέμνηται παραγ.

Εὐθυδήμης ἄρχοντος στρατηγῶν παρατίθενται μετὰ Νικίᾳ πρὸς Ταναγραίης καὶ τὰς παρεμποδούσας Βοιωτῶν, καὶ τῇ μάχῃ νικῶνται. τέθνηκε δὲ πρὸ τῆς ἐκ' Ἀλκαίης διδασκαλίας τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων ἢ πολλῶ χρόνῳ κατὰ τὸ εἶδος πρὸς-φάτον γὰρ τινὰ τῇ Καλλίᾳ τὴν παράληψιν τῆς αἰτίας ἐμφαίνει τὸ δρᾶμα. ἐν οὖν τῷ τῷ δρᾶματι Εὐτολὶς τὸν Πρωταγόραν ὡς ἐπισημοῦντα εἰσάγει. Ἀμειψίας δ' ἐν τῇ Κοινῇ δύο πρότερον ἔτεσιν διδασκόμεντι ἢ καταριζομένῃ αὐτὸν ἐν τῷ τῶν Φροντιστῶν χορῷ. ὅλον οὖν, ὡς μετὰ τούτων τῶν χρόνων παραγέγονεν. ὁ δὲ Πλάτων καὶ τὸν Ἡλείων Ἰππίαν συμπάροντα ποιεῖ ἐν τῷ Πρωταγόρῃ μετὰ τι-νων ἰδίων πολιτῶν, ὅς ἐκ εἰκὸς ἐν Ἀθήναις ἀσφαλῶς δια-τρίβειν, πρὸ τῆς τὰς ἐνικυσίας ἐπὶ Ἰσάρχῃ ἐλαφρηβολίῳ συντελεσθῆναι σπονδὰς. ὁ δὲ τὸν διλόγον ὑφίσταται γνώ-μενον περὶ τῆς κειρὸς τέτης, καὶ ὅς προσφάτως ἐγγίνε-σεν. λέγει *) γοῦν. Εἰ γὰρ εἶεν ἄνθρωποι ἄγριοι, οἷος πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐβίβλεον ἐπὶ Λήναια σσ). ἐ-διδάχθησαν δὲ οἱ Ἀγριοὶ ἐκ' Ἀριστίνου ἄρχοντος, ἀφ' ἧς ἐστὶ ἄρχων Ἀσύφίλος, πέμπτος ὢν ἀπὸ Ἰσάρχῃ, καὶ ἐν αὐτῇ σπονδᾷ ἐγένοντο. Ἰσάρχος γὰρ, εἴτ' Ἀμειψίας, μετ' ὃν Ἀλκαίος, εἴτ' Ἀριστίνου, εἴτ' Ἀσύφίλος. παρὰ τὴν ἱστο-ρίαν οὖν ὁ Πλάτων ἐν τῷ διαλόγῳ εἰς τὰς Ἀθήνας παρά-γει πολεμίας ὄντας τὰς περὶ τὸν Ἰππίαν, μὴ τῆς ἐκεχει-
C. 19. ρίας αὐτῆς μενέσης. καὶ ἄλλοις δ' ὁ Πλάτων φησὶ, Χαι-ρεφῶντα ἐρωτῆσαι τὴν Πιθίαν, εἰ τις εἴη Σωκράτους σο-φώτερος· καὶ τὴν ἀναλεῖν, μηδένα. καὶ τῶν τέτοις δὲ μὴ ξυμφωνῶν Ξενοφῶντι φησὶ †). Χαιρεφῶντος γὰρ ποτε ἐ-ρωτῆσαντος ἐν Δελφοῖς ὑπὲρ ἐμῆ, ἀνείλεν ὁ Ἀπέλλων, παρόντων μηδένα ††) εἶναι ἀνθρώπων ἐμῆ μᾶλλον δικαιότε-ρον, μῆτε σωφρονέστερον. πῶς οὖν εὐλογον ἢ πιθανόν, Σω-κράτῃ, τὸν ὁμολογοῦντα μηδὲν ἐπίσασθαι, σοφώτατον ἀ-πάντων ὑπὸ τῇ πάντα ἐπισαμένῃ θεῷ ἀναβῆθῃναι; εἰ γὰρ τῷτό ἐστι σοφία, τὸ μηδὲν εἰδέναι, τὸ πάντα εἰδέναι φαν-

*) γρ. ἢ περὶ τὰς κειρὰς, καὶ ὅς προσφάτως ἐγγίνεσεν, ἀλλὰ πολὺ ἕτερον. λ. σσ) γρ. ἐπὶ Ληναίᾳ. †) γρ. Ξενοφῶντι, ὅς φησι. ††) γρ. πολλῶν παρόντων, μ.

Φίλος Πλάτων οὐδὲ ποιήσασθαι ποτε ἀποδημίαν τὸν Σωκράτην ἔξω τῆς εἰς Ἰσθμὸν πορείας εἴρηκε. καὶ Ἀντισθένης δ' ὁ Σωκρατικὸς περὶ τῶν ἀριστείων τὰ αὐτὰ τῷ Πλάτῳ ἰσορεῖ. ἐκ ἔστιν δ' ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος· χαρίζεται γὰρ καὶ ὁ κύων οὗτος πολλὰ τῷ Σωκράτει. ὅθεν οὐδὰ ἐτέρῳ αὐτῶν δεῖ πειθεῖν σκοπὸν ἔχοντας Θεουκυδίδην ὁ γὰρ Ἀντισθένης καὶ προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ, λέγων ἔτω· Ἡμεῖς δὲ ἀκούομεν καὶ τῇ πρὸς Βοιωτὸς *) τὰ ἀριστεῖά σε λαβεῖν. εὐφῆμαι, ὦ ξένη, Ἀλκιβιάδου τὸ γέρας, οὐκ ἐμόν. σοῦ γε δόντος, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν. ὁ δὲ Πλάτωνος Σωκράτης εἰς Ποτίδαιαν λέγει παρεῖναι, καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παρκαχωρηκέσθαι. προτερῆ δὲ κατὰ πάντας τοὺς ἰσορικοὺς τῆς ἐπὶ Δῆλιον στρατείας ἢ περὶ Ποτίδαιαν, ἢς Φορμίων ἐσρατήγει. πάντ' οὖν ψεύδονται οἱ C.16. Φιλόσοφοι, καὶ πολλὰ παρὰ τὸς χρόνας γράφοντες οὐκ αἰσθάνονται. καθάπερ οὐδ' ὁ καλὸς Ξενοφῶν, ὃς ἐν τῷ C.17. Συμπόσιῳ ὑποτίθεται Καλλίαν τὸν Ἰπποκρίτου Αὐτολύκου τοῦ Λίκωνος ἐραῖντα, καὶ νενηκίωτος αὐτοῦ παγκράτιον ἐβίασιν ποιούμενον, καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις δαιτυμόσι παρόντα, τὸν ἴσως μὴδὲ γεννηθέντα †), ἢ περὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἔστι δὲ οὗτος ὁ καιρὸς, καθ' ὃν Ἀριφίων ἀρχων ἦν· ἐπὶ τούτου γὰρ Εὐπολις τὸν Αὐτολύκον διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τῷ Αὐτολύκῳ. πάλιν ὁ Ξενοφῶν ποιᾷ τὸν Σωκράτην λέγοντα ἐν τῷ Συμπόσιῳ ταυτί· Καίτοι Πausανίας γε ὁ Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ ἐρατῆς, ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ συγκαλουμένων, εἴρηκεν, ὡς καὶ πρότευμα ἀλκιμιάτατον αὖ γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐρασῶν. τούτους γὰρ αὖ ἔφη οἶσθαι μάλιστα αὖ αἰδεῖσθαι. ἀλλ' αὖτος ἀπολιπεῖν· θαυμάσι λέγων, εἴγε οἱ ψόγου τε ἀφροντισεῖν καὶ ἀναισχυνταῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθιζόμενοι, οὗτοι μάλιστα αἰσχύνονται αἰσχρόν τι ποιεῖν. ὅτι μὲν οὖν τούτων οὐδὲν εἴρηκε Πausανίας, ἔξεσι μαθεῖν ἐκ τῷ Πλάτωνος Συμπόσιῳ. Πausανίου γὰρ οὐκ οἶδα σύγγραμμα, οὐδ' εἰσῆκται παρ' ἄλλῳ λαλῶν ἕως

*) γρ. πρὸς Ποτίδαιαν.
μὴδὲ γ.

†) γρ. παρόντα αὐτόν, ἴσως

περί χρήσεως ἐρασῶν καὶ παιδικῶν, ἣ παρὰ Πλάτωνι τλήν
εἶτε κατέψεισαι τὸτο Ξενοφῶν, εἴτ' ἄλλως γεγραμμένῃ τῇ
Πλάτωνος ἐνέτυχε Συμποσίῳ, παρεῖσθαι. τὸ δὲ κατὰ τὴν
χρόνης ἀσόχημα λακτέον. Ἀριστῶν, ἐφ' ἧ τὸ σιμπερὶν
ὑπόκειται ἀνηγμένον ^α, πρὸ τσσαύρων ἐτῶν Εἰς τῶν τρι-
p. 217. περὶ ἄρξαν, καὶ ὃν Πλάτων τὰ Ἀγάθωνος νικητήρια γέ-
γραπται, ἐν οἷς Πυρσανίας τὰ περὶ τῶν ἐρωτικῶν διεξ-
χεται. θαυμασὸν οὖν καὶ παρακινῶδες, εἰ τὰ μύθῳ ἐπιδέ-
νται, μετὰ δὲ τέτταρα ἐτη ἐπιχειρηθέντα παρ' Ἀγάθωνι
Σωκράτης παρὰ Καλλιᾷ δειπνῶν εἰδέναι ἢ δεύτως μετέν-
C. 18. τα. ὅπως δὲ ἄλλος ἐστὶ τῷ Πλάτωνι τὸ Συμπόσιον. ὅτε γὰρ
Ἀγάθων ἐνίκη, Πλάτων ἦν δεκατεσσαύρων ἐτῶν. ὁ μὲν γὰρ
ἐπὶ ἄρχοντος Εὐφύμου εὐφανῆται Ἀθηναίοις. Πλάτων δὲ
γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρχειτος,
δύο δὲ καὶ ὄγδο' αἰῶντα βιώσας ἐτη, μετήλλαξεν ἐπὶ Θεο-
φίλου τοῦ μετὰ Καλλίστου, ὃς ἐστὶν ὄγδοοντος καὶ δεύ-
τερος. ἀπὸ δὲ Ἀπολλοδώρου καὶ τῆς Πλάτωνος γενέσεως
τεσσαρεσκαίδεκάτος ἐστὶν ἄρχων Εὐφύμος, ἐφ' ἧ τὰ ἐπι-
δικὰ Ἀγάθωνος δεῖνται. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλάτων δηλοῖ τὴν
συνουσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγονέναι, λέγων ὅτως ἐν
τῷ Συμποσίῳ. Εἰ νεωστὶ ἤγγ' τὴν συνουσίαν γεγονέναι, αἶσα
καὶ μὴ παραγενέσθαι. ἐγὼ γὰρ, ἔφη, παύειν, ἦν δ' ἐγὼ,
Λύκων; οὐκ οἶσθ', ὅτι πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθιᾶ οὐκ
ἐπιδεδόκηκε; καὶ προσελθὼν φησιν. Ἀλλ' εἰτέ μοι, τότε ἐ-
γένετο ἡ συνουσία αὕτη. καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι, παῖδ' ἐπὶ ὄν-
των ἡμῶν, ὅτε τῇ τραγωδίᾳ ἐνίκησεν ὁ Ἀγάθων. ὅτι δὲ
πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρταίνει, δὴλόν
ἐστιν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν, ὅτι κεν
ἐπ' ἀκκίριμ' ἀνδρῶν ἔλθῃ, τὸτο μὴ διακρίνας γράφει
οὐ γὰρ ἀγράφως ^{αα}) τι ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνυ ἐσκεμμένως,
ὡς ἐν τῷ Γεργίᾳ †) γράφει φησιν. Ἄθλιος ἄρα ἔτος ὁ
Ἀρχελαός ἐστι κατὰ τὸν σὸν λόγον. εἶπερ γε, ὦ φίλε. ἔ-
δικος. εἶτα ῥητῶς εἰπὼν, ὡς κατέχοντος τὴν Μακεδόναν
ἀρχὴν Ἀρχελαῶ, προβίς γράφει τάδε. Καὶ Περικλῆς τῷ

*) γρ. συνηγμένον.

*****) γρ. ἀπαίρω.**

†) $2\pi \cdot 4$

σχεμμένως; ὅς ἐν τῷ Γ.

περὶ τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας σκεδάσσοντος. Ἀντισθένης δ' ἐν Πατέρῳ τῶν Κύραν καπολογῶν Ἀλκιβιάδην καὶ παράνομον εἶναι λέγων καὶ εἰς γυναῖκας καὶ εἰς τὴν ἄλλην διαιτᾷ· συνεῖναι γάρ φησιν αὐτὸν καὶ μητρὶ καὶ θυγατρὶ καὶ ἀδελφῇ, ὡς Πέρσης. ὁ δὲ πολιτικός αὐτῷ διάλογος ἀπάντων καταδρομὴν περιέχει τῶν Ἀθηνησὶ δημαγωγῶν, ὁ δ' Ἀρχέλαος Γοργίᾳ τῇ ῥήτορος, ἡ δ' Ἀσπασία τῶν Περικλέους υἱῶν, Ξαντίππῃ καὶ Παράλῃ, διαβολήν. τέτων γὰρ τὸν μὲν Ἀρχεστράτη φησὶν εἶναι συμβιωτήν, τῷ παραπλήσια ταῖς ἐπὶ τῶν μιαρῶν οἰκημάτων ἐργαζομένην, τὸν δ' Εὐφῆμῃ συνήθη καὶ γινώριμον. τῷ Φορτικῷ σκώπτοντος καὶ ψυχρὰ τὰς συναντῶντας. καὶ Πλάτωνα δὲ μετονομάσας Σάθωνα, ἀκύρως καὶ Φορτικῶς τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέδωκε κατ' αὐτῷ. τέτοις γὰρ τοῖς ἀνδράσιν εἰδὲς ἀγαθὸς σύμβουλος εἶναι δοκεῖ, ἢ στρατηγός, ἢ μῦθος ^{*)}, ἢ σοφιστὴς ἀξιόλογος, ἢ ποιητὴς ὠφέλιμος, ἢ δῆμος εὐλόγιστος, ἀλλὰ Σωκράτης ὁ μετὰ τῶν Ἀσπασίας αὐλητριδῶν ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων συνδιατρίβων, καὶ Πίσωνι τῷ θωρακοποιῷ διαλεγόμενος, καὶ Θεοδότῃ διδάσκων τὴν ἑταίραν, ὡς δεῖ τὰς ἐρασὰς ἀπολαύειν, ὡς Ξενοφῶν παρ-
 ἴσῃσιν ἐν δευτέρῳ Ἀπομνημονευμάτων. τοιαῦτα γὰρ ποιεῖ αὐτὸν παραγγέλματα τῇ Θεοδότῃ λέγοντα, ἃ ἔτε Νικῶ ἢ Σαμία, ἢ Καλλιερᾶτῃ ἢ Λεσβία, ἢ Φιλαινὶς ἢ Λευκαδία, ἀλλ' εἰδὲ ὁ Ἀθηναῖος Πυθόνικος συνεωράκασιν πόθων θέλ-
 γητρα· ἔτοι γὰρ περὶ ταῦτα ἡσχόληντο περισσῶς. ἐπι-
 λείπει δ' ἂν με πᾶς χρόνος, εἰ ἐκτίθεσθαι βυληθεῖν τὰς σεμνὰς τῶν φιλοσόφων μέμψεις. κατὰ γὰρ αὐτὸν δὴ τὸν Πλάτωνα ἐπιβρεῖ δὴ ὄχλος μοι τοιούτων Γοργόνων καὶ Πη-
 γάσων καὶ ἄλλων ἀμηχάνων πλήθει τε καὶ ἀτοπία ταρατο-
 λογίων τινων φύσεως ^{**)}. διόπερ κατασιωπήσομαι.

Τοιαῦτα τῷ Μασερῇ εἰπόντος, καὶ ὑπὸ πάντων θαυ-
 μασθέντος διὰ σοφίαν, ὁ Οὐλπιανὸς, σιωπῆς γενομένης.

*) γρ. ἢ στρατηγὸς νόμιμος νεὶ φρόνιμος.
 ρατελόγων τινῶν φύσεων.

**) γρ. τε.

ἔφη· Δοκεῖτέ μοι, ἄνδρες, δαιτυμόνες, σφοδροῖς κατην-
τλησθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν, βαβαπτίσθαι τε τῇ ἐ-
κράτῳ.

Ἄνῃ γὰρ ἔλκων οἶνον, ὡς ὕδωρ ἵπκος,
Σκυθισί' Φωνεῖ, ἀδὲ κόππα γινώσκων,
Κεῖται δ' ἄνακτος *) ἐν πλῖθι κολυμβήσας,
Καθύπνοτος, ὡς μήκωνι φάρμακον πίνων,

Φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμέναν. ἡ ἐπολελιθώσθη ὑπὸ τῶν
προειρημέναν Γοργόνων, περὶ ὧν, ὡς ὄντως γεγόνασί τινα
ζῶα ἀπολιθώσεως ἀνθρώποις αἰτία, ἰσορεῖ Ἀλέξανδρος ὁ
Μύνδιος ἐν δευτέρῳ Κτηνῶν Ἱστορίας ἔτι· Τὴν Γοργόνα
τὸ ζῶον καλεῖσι οἱ ἐν Λιβύῃ Νομάδες, ὅπερ καὶ γίνεται
κάτω βλέπον. ἔστι δὲ, ὡς οἱ μὲν πλεῖστοι λέγουσιν, ἐκ τῆς
δορᾶς σημαιόμενοι, προβάτῳ ἀγρίῳ ὅμοιον, ὡς δ' ἔνιοι Φα-
σι, μόσχῳ. ἔχειν δὲ λέγουσιν αὐτὸ τοιαύτην ἀνακτορὴν,
ὥστε πάντα τὸν ἐντυχόντα τῷ ζῳῳ διαφθεῖρειν, φέρειν δὲ
χαίτην ἀπὸ τῆς μετώπης κλημένην ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς, ἣν
ἐπὶ τὴν μόνιν διασυσπασμένη διὰ τὴν βαρύτητα ἐμβλέψῃ, κτε-
νει τὸν ὑπ' αὐτῆς θεωρηθέντα, ἢ τῷ πνεύματι, ἀλλὰ τῇ
γιγνομένη ἀπὸ τῶν ὀμμάτων φύσεως φορᾷ, καὶ νεκρὸν
πρὸς αὐτὸν ἐκτενέσθαι δὲ ἔτι· τῶν μετὰ Μαρίας τρεῖς ἐπὶ Ἰο-
γόρδαν στρατευσαμένων. ἰδόντες τὴν Γοργόνα, δόξαντες τε
διὰ τὸ κάτω νεφευκέναι βραδέως τε κινεῖσθαι ἄγριον εἶναι
πρόβατον, ὥρμησαν ἐπ' αὐτὸ, ὡς κατεργασόμενοι, οἷς εἶ-
χον ξίφει. τὸ δὲ, πτοηθέν διασπασμένον τε τὴν τοῖς ὀμ-
μασιν ἐπικειμένην χαίτην, παραχρῆμα ἐποίησε τὰς ὀρμή-
σαντας ἐπ' αὐτὸ νεκρὰς. πάλιν δὲ καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ποι-
ησάντων ἑτέρων, καὶ νεκρῶν γενηθέντων, αἱ τῶν προσ-
φερομένων ἀπολλυμένων, ἰσorrήσαντες τινες παρὰ τῶν ἐπι-
χωρίων τὴν τῆς ζῶας φύσιν, μακρόθεν ἐναδρεύσαντες αὐτὸ
ἰππεῖς τινες Νομάδες, Μαρίας κελεύσαντος, κατηκόντισαν,
ἥκοντες τὴν φέροντες πρὸς τὸν στρατηγὸν τὸ θηρίον, τῆτο μὲν
ἔν ὡς ἦν ἄρα τοῖσδε, ἡ δὲ δὸρὰ ἦ τε Μαρίας στρατεία μηνύει.

*) γρ. ἄνακτος.

λέτης αὐν εἶη. τίς δ' ἦν χραίᾳ τῷ Χαιρεφῶντι παρενοχλεῖν τὸν θεὸν περὶ Σωκράτους πυθανόμενον; αὐτὸς γάρ ἦν ἀξιώπιος ὑπὲρ αὐτῆ λέγων, ὡς ἐκ ἑστὶ σοφός. βλάξ γάρ p.219: τις ἦν τοιαῦτ' ἐρωτῶν τὸν θεόν, ὡς αὐν εἰ καὶ τοιαῦτά τινα· τῶν Ἀττικῶν ἐρίων ἄλλ' ἔστι μαλακώτερα *), ἢ τῶν ἐν Βίκτροις καὶ Μήδων εἰσὶ τινες δυνατώτεροι **), ἢ εἰ Σωκράτους ἐστὶ τις σιμότερος. τὲς γὰρ τὰ τοιαῦτα πυθανομένους, εὐτόχως ἐπιβραπίζει ὁ θεός, ὡς καὶ τὸν πυθόμενον, ἥτοι Αἰσωπός ἐστι ὁ λογοποιός, ἢ ἄλλος τις. πῶς αὐν πλατῆσαιμι †), Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ; χλευάζων ἀπεκρίνατο· Εἰ τὸ μέσον κτήσαιο Κορίνθας καὶ Σικυῶνος. ἀλλὰ μὴν ἐδ' ὦν ὁ Πλάτων εἶρηκε περὶ Σωκράτους, τῶν κομικῶν τις εἶρηκεν, ἔθ' ὅτι μαίλας βλοσυρῆς υἱὸς ἦν, ἔθ' ὅτι Ξανθίππη χαλαπὴ ἦν γυνή· ἥτις καὶ νικτῆρας αὐτῆ κατέχει τῆς κεφαλῆς· ἔθ' ὡς Ἀλκιβιάδης συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν γενόμενος χλαῖναν. καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τῷτο ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους, τῆ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ κατὰ Πλάτωνος· εἰ γὰρ αὐν εἰσήγαγε τῷτ' Ἀριστοφάνους ὡς τὲς νέας διαφθείροντος. Ἀσπασία μέντοι, ἢ σοφὴ τῆ Σωκράτους διδασκαλίας τῶν ῥητορικῶν λόγων, ἐν τοῖς φερομένοις ὡς αὐτῆς ἔπεσιν, ἅπερ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτιος παρέθετο, φησὶν ἔτι·

Σώκρατες, ἐκ ἑλαθίς με πόθ' δηχθεὶς φρένα τὴν σὴν
 Παιδὲς Δεινομάχης καὶ Κλεινίας, ἀλλ' ὑπάκουσον,
 Εἰ βέλοι σοι ἔχειν εὖ παιδικά, μὴδ' ἀπιδήσῃς
 Ἀγγέλῳ, ἀλλὰ πιθῶ· καὶ σοι πολὺ βέλτιον ἔστι.
 Κεγὰ ὅπως ἤκουσα, χαρᾶς ὑπο σῶμα λιπαίνω -
 Ἰδρῶτι, βλεφάρῳ δὲ γόος πέσειν ἐκ ἀδελγῆτος,
 Στέλλα πλεσάμενος θυμὸν μέσης κατέχειο,
 Ἦι τόνδ' αἰρήσεις ὦδ' ἀεινοῦσι πόθοισιν,
 Ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἦδ' ἀρχῆ· τῇδε καθίξεις
 Αὐτόν, προσβάλλων ἀκοῆς ὀπτήρια θυμῷ.

κυνηγεῖ οὖν ὁ καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν Μιλησίαν, ἀλλ' ἐκ αὐτὸς θηρεύεται, ὡς ὁ Πλάτων ἔφη,

*) γρ. εἰ ἄλλ' ἔστι μαλακώτερα. **) γρ. εἴ εἰσὶ τινες δ.
 †) γρ. (ἥτοι Αἰσωπός ἐστι ὁ λογοποιός, ἢ ἄλλος τις) Πῶς
 αὐν πλ.

λινοςατέμενος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου καὶ μὴν εἰ διαλείπεται γε δε-
κρύνων, αἷς ἂν, ὅμαι, δεσημερῶν. ἰδῶσα γὰρ αὐτὸν, ἐν
οἷφ ἦν κατασήμεναι, Ἀσπασία φησίν·

Τίπτε δεδάκρυσαι, φίλε Σώκρατες; ἢ σ' ἀνγκυλῶ
Στέρνοις ἐννίκων σπηπτός πόδος ὁμῶς ἄρμασι θραυσθεῖς
Παιδὶς ἀνικήτου, τὸν ἐγὼ τιθασὸν σοι ὑπέστη
Ποιῆται;

ὅτι δὲ ὄντως ἴρα τῷ Ἀλκιβιάδου, δῆλον ποιεῖ Πλάτων ἐν
τῷ Πρωταγόρῃ, καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος τῶν τριάντων
ἐτῶν. λέγει δ' ἕτως· Πόθεν, ὦ Σώκρατες, Φαίη; ἢ ἐκ
λαδῇ ἀπὸ κυνηγεσίας περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥρην; καὶ
μὴν μοι καὶ πρῶην ἰδόντι καλὸς ἐφαίνετο ὁ ἀνὴρ ἔτι αὐτῶν
μὲν τοι, ὦ Σώκρατες, ὥς γε ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρησθῆαι
P.220. καὶ πάγωνος ἤδη ὑποτιμπλάμενος. εἶτα τί δὴ τῆτο; σὺ
μὲν τοι Ὀμήρῳ ἐπαινείης εἶ, ὃς ἔφη χαριεκέτην ἤβην εἶ-

C.20. γαι τῷ ὑπηγήτη, ἦν νῦν Ἀλκιβιάδου αὐτὸς ἔχει πεφύ-
κασι δ' οἱ πλεῖστοι τῶν φιλοσόφων τῶν καιρικῶν κακίγγοι
μᾶλλον εἶναι· εἶγε καὶ Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν μὲν τῷ
Τηλαύγει Κριτόβελον τὸν Κρίτωνος ἐκ' αἰμαδίας καὶ ρυπα-
ρότητι βίῃ κωμῶδῃ, τὸν δὲ Τηλαύγην αὐτὸν ἐκείνῳ μὲν
φορήσεως κατ' ἡμέραν ἡμιωβόλιον νηαφεῖ τελευτᾶ μετῶν,
καθίκα δὲ ἐξωσμένον *), καὶ τὰ ὑποδήματα σπαρτίους ἐννη-
μένον **) σαπροῖς. καὶ τελέσαντα †) τὸν ῥήτορα εἰ μετρίως
διαγελᾷ, ἐν δὲ τῇ Ἀσπασίᾳ Ἰκνόνικον μὲν τὸν Καλλίε κα-
άλεμον προσαγορεύει, τὰς δὲ ἐκ τῆς Ἰωνίας γυναῖκας συλ-
λήβδην μοιχαλδὰς καὶ κερδαλέας. ὁ δὲ Καλλίας αὐτῇ τρι-
έχει τὴν τῷ Καλλίᾳ πρὸς τὸν πατέρα διαφορὰν, καὶ τὴν
Προδίκε καὶ Ἀναξαγόρε τῶν σοφιστῶν διαμώκησιν. λέγει
γὰρ, ὡς ὁ μὲν Πρόδικος Θηραμένην μαθητὴν ἀπετέλεσεν,
ὁ δ' ἕτερος Φιλόξενον τὸν Ἐριξίδος καὶ Ἀριφράδην τὸν
ἀδελφὸν Ἀριγνώτε τῷ κισαρῶδῃ, θέλων ἀπὸ τῆς τῶν δη-
λωθέντων μοχθηρίας καὶ περὶ τὰ Φαῦλα λιχνείας ††) ἐμ-
φανίσαι τὴν τῶν παιτευσάντων διδασκαλίαν. ἐν δὲ τῷ Ἀ-
ξιόχῳ πικρῶς Ἀλκιβιάδου κατατρέχει, ὡς οἰνόφλυγος καὶ

*) γρ. καθίκα δὲ ἐξ.

**) γρ. ἐννημένον.

†) γρ.

Τελέσαντα.

††) γρ. σπαρτίαι καὶ λ.

ἐκείνῳ μὲν τοι τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῆ ἱστοριογράφου ἐκ ἐτι πρὸν, ὥς εἰσι τινες κατὰ τὴν Λιβύην ἐπισθογόμεσι καλέμεναι βῆς, διὰ τὸ μὴ ἐμπροσθεν αὐτὰς πορευομένους νέμεσθαι, ἀλλ' εἰς τεπίσω ὑποχωρῶντας τὸτο ποιεῖν· εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐμπόδιον πρὸς τὴν τῆ κατὰ Φίσειν νεμὴν τὰ κέρατα ἐκ ἄνω ἀνακεκυφότα, καὶ θάπερ τὰ τῶν λοιπῶν ζώων, ἀλλὰ κάτω νενευκότα καὶ ἐπισκοτῶντα τοῖς ὄμμασι. τῷτο γὰρ ἄπιστόν ἐστιν, ὡς ἀνὸς ἐτέρη ἐπιμαρτυροῦντες ἱστορικῶ.

Ταῦτα τῆ Οὐλπιανῆ εἰπόντος. ἐπιμαρτυρῶν δὲ Λαρήνσιος καὶ συγκατατιθέμενος τῷ λόγῳ ἔφη, τὸν Μάριον τῶν ζώων τέτων δορὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἀναπεποιθέναι, ἕς μηδέναι εἰκάσαι δεδυνῆσθαι, τίνος εἴτι, διὰ τὸ παρὰδοξον τῆς ὀψεως· ἀνατεθεῖσθαι δὲ τὰς δορὰς ταύτας ἐν τῷ τῆ Ἡρακλέους ἱερῷ, ἐν ᾧ οἱ τὸς θριάμβους κατὰγοντες ἐρατηγοὶ ἐσιῶσι τὸς πολίτας, καὶ θάπερ πολλοὶ τῶν ἡμεδαπῶν ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς εἰρήκασιν. ὑμεῖς οὖν, ὦ γραμματικοί, p.328. κατὰ τὸν Βαβυλωνίον Ἡροδικον, μὴδὲν τῶν τοιούτων ἰσορρῶντες,

Φεύγει, Ἀριστάρχαιοι, ἐπ' εὐρεῖα νῦτα θαλάττης
Ἑλλάδα, τῆς ξυθῆς δειλότεροι κινάδες,
Γαιιοβόμβυκες, μονοσύλλαβοι, εἴσι μίμηλοι
Τὸ Σφῖν, καὶ Σφῶιν, καὶ τὸ Μῖν, ἥδὲ τὸ Νῖν,
Τῷδ' ὑμῖν εἴη, δυσπέμφελοι· Ἡροδικῷ δὲ
Ἑλλάς αἰεὶ μίμνοι καὶ θεόπαις Βαβυλῶν.

κατὰ γὰρ τὸν κωμωδοποιὸν Ἀναξανδρίδην,

— — — — — ἡδονὴν ἔχει,
Ὅταν τις εὖρη καινὸν ἐνδύμημά τι,
Δηλοῦν ἄπασιν· οἱ δὲ γ' αὐτοῖσι σοφοὶ
Πρῶτον μὲν ἐκ ἔχασι τῆς τέχνης κριτὴν,
Εἴ-α φθινούνται, κερὴ γὰρ εἰς ὄχλον φέρειν
Ἄπανθ', ὅς' ἂν τις καινότητ' ἔχῃεν δοκῇ.

334 ΑΘΗΝ. ΔΕΙΡΝ. ΛΙΒ. V. CAP. XX.

Ἐπὶ τέτοις τοῖς λόγοις ἀναχωροῦντες οἱ πολλοὶ λε-
γόντες, διάλυσαν τὴν συνέσιαν.

FINIS TOMI I. PARTIS I.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

PA 3935

2

1796

v.1

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6008
(415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

280 FEB 1997

JAN 31 1997

www.libtool.com.cn